உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்மான்மியமென்னுந்

திருவிளையாடற்புராணம்.

பரஞ்சோதிமுனிவர்

அருளிச்செய்தது.

இது

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

பலதேசப் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளையும்

ஆலாசியமான்மியமேன்னும்

முதனூலையுங்கொண்டு

பரிசோதித்து,

புதிதாகவெழுதிய குறிப்புரையோடு

சென்னபட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நளவருஷ மாசிமீ.

1917.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்புத்தகத்தின்முதலிலே திருவாலவாய்த்தேவாரத்திருப்பதிகம் பன்னிரண்டும், திருவாசகத்திருப்பாண்டிப்பதிகம் ஒன்றும், திருவாலவாய்த் திருப்புகழ் பதினைந்தும், அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்போற்றிக்கலி வெண்பாவும் பாராயணஞ்செய்வோர்க்கு உபயோகமாகும்படி சேர்க்கப் பெற்றன.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

* திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

திருவிருக்குக்குறள். பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
றாலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே. க

ஞாலமேழுமாம்
ஆலவாயிலார்
சீலமேசொலீர்
காலன்வீடவே. உ

ஆலநீழலார்
ஆலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே. ங

அந்தமில்புகழ்
எந்தையாலவாய்
பந்தியார்கழல்
சிந்தைசெய்மினே. ச

ஆடலேற்றினான்
கூடலாலவாய்
பாடியேமனம்
நாடிவாழ்மினே. ரு

அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான்றனை
எண்ணியேதொழத்
திண்ணமின்பமே. சா

அம்பொனாலவாய்
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவர்
துன்பம்வீடுமே. எ

அரக்கனார்வலி
நெருக்கனாலவாய்
உரைக்குமுள்ளத்தார்க்
கிரக்கமுண்மையே. அ

அருவனாலவாய்
மருவினான்றனை
இருவரேத்தநின்
றுருவமோங்குமே. கூ

ஆரநாகமாம்
சீரனாலவாய்
தேரமண்செற்ற
வீரனென்பரே. க0

அடிகளாலவாய்ப்
படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்றமிழ்
செடிகணீக்குமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* திருவாலவாய் - மதுரை. எ. நம்பல் - விரும்பல்; அது "நம்பு மேவு நசையாகும்மே" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக; விசுவசித்தலுமாம். அ. அரக்கனுள்வலி என்றும் பாடம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீறே. க

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஓதத்தகுவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. உ

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௩

காணவினியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௪

பூசவினியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகெடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௫

அருத்தமதாவதுநீறுவவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௬.

எயிலதுவட்டதுநீறுவிருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறுபாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறுசுத்தமதாவதுநீறு
அயிலைப்பொலிதருசூலத்தாலவாயான்றிருநீறே. எ

இராவணன்மேலதுநீறுவெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறுபாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறுதத்துவமாவதுநீறு
அராவணங்குந்திருமேனியாலவாயான்றிருநீறே. அ

---

௩. சத்தியுமாவது நீறு என்றும்பாடம்; இங்கே "நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை மாற்றுப் பரையின் வாலா ருகும்" என்னும் அபியுக்தர்வாக்குச் சிந்திக்கற்பாலது.

மாலொடயனறியாதவண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதுநீறு
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீறே. கூ

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறுகருதவினியதுநீறு
எண்டிசைப்பட்டபொருளாரேத்துந்தகையதுநீறு
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீறே. க0

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடேல்
ஆனைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. க

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைத்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்றுணுமாசுசேர்
ஆகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. உ

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
ஒத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. ரு

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
அந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. ச

கூ. ஆலமுதுண்ட என்றும் பாடம். க0. கூடாக் என்றும் பாடம். க. தீனர்கட் என்றும், தீனகர்க் என்றும் பாடம். உ. ளமைத்த என்றும் பாடம். ச. கந்திசேனன் என்றும் பாடம். 'ஆரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா — அந்தகர்' எனத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையை உற்றுநோக்கியேனும் அப்பாஷைகளைத் தூஷியாதொழிதல் அறிஞர்கடன் என்பது ஒருவர் சொல்லவும்வேண்டுமா: அந்தகர் - அறிவுக்கண்ணில்லாதவர்.

கூட்டிஞர்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றெழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறம்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. ரு

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
அனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனும்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. சு

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
அந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணம்மதுசித்தணச்
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. எ

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கஞர்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிநடுக்கியேபிறர்பின்செலும்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. அ

பூமகற்குமரிக்குமோர்வருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையிஞர்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்சகதிக்குநேர்
ஆமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. கூ

தங்களுக்குமச்சாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணுதநற்சேவடி
எங்கணுயகனேத்தொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்போலா
அங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. கo

எக்ராமயண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வாய்
ஒக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ. வாசகம் - மந்தணம் என்று ஒரேட்டிற் பிரித்தெழுதப்பட்டது. கo. பொய்த்தம என்றும் பாடம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்மோவதுரித்துரிபோர்த்துடல்
நாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனுன்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை
ஓட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. க

மத்தயானையினீருரிமூடிய
அத்தனேயணியாலவாயாய்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. உ

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
தெண்ணற்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. ங

ஓதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
ஆதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. ச

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுழலுமமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. ரு

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. சு

பண்டடித்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவாய்
அண்டனேயமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. எ

அரக்கனான்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. அ

க. செய்யனுன் என்றும் பாடம். உ. சமண் சித்தர் - சமணசமயமே மெய்ச்சமயம் என்னுஞ் சித்தத்தையுடையோர்; சமணருட் சித்திபெற்றோர், சமணராகிய சித்தியினையுடையோர் என்றலுமாம்; சித்தி - மந்திரசித்தியுமாம். ங. மண்ணகத்தினும் வானினுமெங்குமாம் என்றும் பாடம். எ. யமண் கள்ளரை என்றும், துழற என்றும் பாடம்.

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
ஆலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலைவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. ௯

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரமண்
அழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே. ௧௦

சேந்தெனுமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனேயென்றுவல்லமணுசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய
ஐயனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. ௧

சித்தனேதிருவாலவாய்மேவிய
அத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
எத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. ௨

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
எக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாண்டியற்காகவே. ௩

சிட்டனேதிருவாலவாய்மேவிய
அட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென்றருள்
துட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. ௪

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவாய்
அண்ணலேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
எண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. ௫

தஞ்சமென்றுன்சரண்புகுந்தேனையும்
அஞ்சலென்றருளாலவாயண்ணலே
வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. ௬

---

௧௧. செந்தனு என்றும் பாடம்.

செங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவாய்
அங்கணுவஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுங்கனல்
பங்கமில்தென்னன்பாண்டியற்காகவே. எ

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவாய்
ஆத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
ஏத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திவன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. அ

தாவினனயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயருள்
தூவிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. கூ

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
அண்டனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. க0

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழல்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதில்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. க

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
ஒட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலாய்
எட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. உ

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. ௩

எ. கையரிடுமனல் என்றும் பாடம். அ. ஆர்த்தனே என்றும் பாடம். உ. பாகமாய் என்றும் பாடம். யொருத்தியாய் என்றும் பாடம்.

பூதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழல்
அதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ
மதரனீமணளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுர்முகன்கபாலமேந்துசம்புவே. ௪

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. ௫

பொன்றயங்கிலங்கொளிநலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. ௬

ஆதியந்தமாயினயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினய்சோதியுள்ளொர்சோதியாய்
ஈதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினர்க்கலால்
ஓதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. ௭

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடல்
துறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினனினைப்பதேநியமமே. ௮

தாவணவ்விடையினய்தலைமையாகநாடொறும்
கோவணவ்வுடையினய்கூடலாலவாயிலாய்
பூவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
தூவணம்மளக்கிலார்துளக்கமெய்துவார்களே. ௯

தேற்றமில்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகிநின்றதென்னநன்மையே. ௧௦

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினல்
ஆயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாவர்தேவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

௬. நின்றியங்கியாடலே நினைப்பதென்னியமமே என்றும் பாடம். ௧௦. போற்றி செய்துநின் என்றும் பாடம். ௧௧. சிந்தையார்வர்தேவரே என்றும் பாடம்

நாலடிமேல்வைப்பு. பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழல்
ஆதமில்லியமணொடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. க

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவம்முடைக்காரமண்டேரரை
எய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. உ

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௩

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையைக்
கறுத்தவாழமண்கையர்கடம்மொடும்
செறுத்துவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௪

அந்தணாளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச்
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௫

உ. எய்தவாதுசெய்யத் என்றும் பாடம்; செய்ய என்பதை இவ்வியைபுடைய வேனைத் திருப்பாட்டுக்களுக்குங் கொள்க; ஒருபிரதியில் இப்படியிருக்கின்றது. ௪. கறுத்து என்றும் பாடம்.

வேட்டுவேள்விசெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசிந்தைமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௬

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதென்னுமருகர்திறத்திறம்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௭

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
ஆற்றவாளரக்கற்குமருளினாய்

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௮

நீலமேனியமணர்திறத்துநின்
சீலம்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காண்பரியதோர்
கோலமேனியதாகியகுன்றமே

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௯

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின்
துன்றுபொற்கழல்பேணவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணத்தலைவனே

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஆலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. ௧௦

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

௬. வேள்விசெய்யும் பொருளைவ்விளி என்றும் பாடம். மூட்டுச்சிந்தை என்றும் பாடம். ௭. மருகர்திறங்களைக் என்றும் பாடம்.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆழநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
ஆலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. க

பாதியாவுடன்கொண்டதுமாலையேபாம்புதார்மலர்க்கொன்றைநன்மாலையே
கோதினீறதுபூசிடுமாகனேகொண்டநற்கையின்மானிடமாகனே
நாதனாடொறுமாடுவதானையேநாடியன்றுரிசெய்ததுமானையே
வேதநூல்பயில்கின்றதுவாயிலேவிகிர்தனூர்திருவாலநல்வாயிலே. உ

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயொடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனேநின்னடித்தொழநாளுமிருப்பனே
ஆடனீள்சடைமேவியவப்பனேயாலவாயினின்மேவியவப்பனே. ங

பண்டயன்றலையொன்றுமறுத்தியேபாதமோதினர்பாவமறுத்தியே
துண்டவெண்பிறைசென்னியிருத்தியேதூயவெள்ளெருதேறியிருத்தியே
கண்டுகாமனைவேவவிழித்தியேகாதலில்லவர்தம்மையிழித்தியே
அண்டநாயகனேமிகுகண்டனேயாலவாயினின்மேவியகண்டனே. ச

சென்றுதாதையுகுத்தனன்பாலையேசீறியன்புசெகுத்தனன்பாலையே
வென்றிசேர்மழுக்கொண்டுமுன்காலையேவீடவெட்டிடக்கண்டுமுன்காலையே
நின்றமாணியையோடினகங்கையாணிலவமல்கியுதித்தனகங்கையால்
அன்றுநின்னுருவாகத்தடவியேயாலவாயரனாகத்தடவியே. ரு

நக்கமேகுவர்நாடுமோரூருமேநாதன்மேனியின்மாசுணமூருமே
தக்கபூமனைச்சுற்றக்கருளொடேதாரமுய்த்ததுபாணற்கருளொடே
மிக்கதென்னவன்றேவிக்கணியையேமெல்லநல்கியதொண்டர்க்கணியையே
அக்கினாரமுதுண்கலனோடுமேயாலவாயரனாருமையோடுமே. சு

வெய்யவன்பல்லுகுத்ததுகுட்டியேவெங்கண்மாசுணங்கையதுகுட்டியே
ஐயனேயனலாடியமெய்யனேயன்பினானினைவார்க்கருண்மெய்யனே
வையமுய்யவன்றுண்டதுகாளமேவள்ளல்கையதுமேவுகங்காளமே
ஐயமேற்பதுரைப்பதுவீணையேயாலவாயரன்கையதுவீணையே. எ

தோள்கள்பத்தொடுபத்துமயக்கியேதொக்கதேவர்செருக்கைமயக்கியே
வாளரக்கனிலத்துக்களித்துமேவந்தமால்வரைகண்டுகளித்துமே
நீள்பொருப்பையெடுத்தவுன்மத்தனேநின்விரற்றலையான்மதமத்தனே
ஆளுமாதிமுறித்ததுமெய்கொலோவாலவாயரனுய்த்ததுமெய்கொலோ. அ

க. மோதவர் என்றும் பாடம். உ. பரமர்தார் என்றும், பம்புதார் என்றும் பாடம். ங. தமக்கத்தனே என்றும் பாடம். நாடிவசிக்கவே என்றும் பாடம். னடிதொழ என்றும் பாடம். ச. விழித்தியே என்றும் பாடம். சு. நாடுமொரேருமே என்றும் பாடம். மனச்சுற்றற்கரு என்றும், மனைச்சுற்றற்கரு என்றும், மனைசுத்தக்கரு என்றும், மனை சுற்றக்கரு என்றும் பாடம். அக்கினாரமதுண்கலனோடுமே என்றும் பாடம். அ. பத்தொடும் என்றும் பாடம். அ. னிலத்துகளித்துமேவந்துமால்வரை என்றும் பாடம்.

பங்கயத்துளநான்முகன்மாலொடேபாதநீண்முடிநேடிடமாலொடே
துங்கநற்றழலின்னுருவாயுமேதூயபாடல்பயின்றதுவாயுமே
செங்கயற்கணினாரிடுபிச்சையேசென்றுகொண்டுரைசெய்வதுபிச்சையே
அங்கியைத்திகழ்விப்பதிடக்கையேயாலவாயரனாரிடக்கையே. ௯

தேரரோடமணர்க்குநல்கானையேதேவர்நாடொறுஞ்சேர்வதுகானையே
கோரமட்டதுபுண்டரிகத்தையேகொண்டநீள்கழல்புண்டரிகத்தையே
நேரிலூர்களழித்ததுநாகமேநீள்சடைத்திகழ்கின்றதுநாகமே
ஆரமாகவுகந்ததுமென்பதேயாலவாயரனாரிடமென்பதே. ௧௰

ஈனஞானிகடம்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
ஆனகாழியுண்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
ஆனவானவர்வாயினுளத்தனேயன்பரானவர்வாயினுளத்தனே
நானுரைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்பத்துமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைம்மடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
அங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. ௧

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியும்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்தும்
ஒற்றவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழிந்திட்
டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. ௨

செந்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடநிலவும்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
அந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. ௩

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டால்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோயில்
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவன்கூவிளமாலை
அணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. ௪

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்சூலம்பாசமங்குசமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
ஐயனாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. ௫

௧௰. திகழ்கின்றவு என்றும், திகழ்கின்றன என்றும் பாடம். ௧௧. வாயிலுளத்தனே என்றும் பாடம். ௩. பாரிடைநிலவும் என்றும் பாடம். பரம்புநீர் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். ௪. குலச்சிறைபரவும் என்றும் பாடம்.

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபரவும்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகண்டன்
அலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. ௬

முத்தின்றாழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்தியார்கின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெயநின்ற
சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுடர்மரகதமடுத்தாற்போல்
அத்தனாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. ௭

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகும்
கோவணம்பூதிசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
ஏவணங்கியல்பாமிராவணன்றிண்டோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
ஆவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. ௮

மண்ணெலாநிகழமன்னனாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவிபாங்கினாற்பணிசெய்துபரவ
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைநின்ற
அண்ணலாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. ௯

தொண்டராயுள்ளார்திசைதிசைதோறுந்தொழுதுதன்குணத்தினைக்குலாவக்
கண்டுநாடோறுமின்புறுகின்றகுலச்சிறைகருதிநின்றேத்தக்
குண்டராயுள்ளார்சாக்கியர்தங்கள்குறியின்கணெறியிடைவாரா
அண்டநாயகன்றானமர்ந்துவீற்றிருந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. ௧௦

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியும்
அந்நலம்பெறுசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணாவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடும்
ஆதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௧

நம்பனேநான்முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தீ
என்பொனேயீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ணம்
அன்பனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௨

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிநின்றாய்பேரமுதின்சுவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயாளும்வல்வினைசுடர்க்கும்
அருமருந்தாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௩

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந்தும்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயேன்
ஐயனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௪

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்றும்
உண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
அண்டனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௫

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ணம்
நஞ்சினைமிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௬

வழுவிலாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலர்ப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லீகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
அழகனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௭

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச்
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ணம்
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறும்
அறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௮

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினையென்றுதிண்ணம்
கலந்துடன்வந்துநின்றாள்கருதிநான்காண்பதாக
அலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௯

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டேன்
எடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோள்
அடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

௪. செய்யநுன் என்றும் பாடம். ௫. பளகனென்னுளமதார என்றும் பாடம்; பளகன் - குற்றமுடையவன். ௭. மாத்து - மகத்து. ௧௦. பிடிக்கநின்றேள்க என்றும் பாடம். அடர்த்தனை என்றும் பாடம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானையெல்லார்க்குமுன்னேதோன்றி
முதிருஞ்சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள்
வளைத்தானைவல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும்
வரைசிலையாவாசுகிமாநாணுக்கோத்துத்
துளைத்தானைச்சுடுசரத்தாற்றுவளநீறாத்
தூமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித்
திளைத்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. க

விண்ணுலகின்மேலார்கண்மேலான்றன்னை
மேலாடுபுரமூன்றும்பொடிசெய்தானைப்
பண்ணிலவுபைம்பொழில்சூழ்பழனத்தானைப்
பசும்பொன்னினிறத்தானைப்பானீற்றானை
உண்ணிலவுசடைக்கற்றைக்கங்கையாளைக்
கரந்துமையோடுடனாகியிருந்தான்றன்னைத்
தெண்ணிலவுதென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. உ

நீர்த்திரளைநீள்சடைமேனிறைவித்தானை
நிலமருவிநீரோடக்கண்டான்றன்னைப்
பாற்றிரளைப்பயின்றாடவல்லான்றன்னைப்
பகைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப்பாய்ந்தான்றன்னைக்
காற்றிரளாய்மேகத்தினுள்ளேநின்று
கடுங்குரலாயிடிப்பானைக்கண்ணோர்நெற்றித்
தீத்திரளைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. ந

வானமிதுவெல்லாமுடையான்றன்னை
வரியரவக்கச்சானைவன்பேய்சூழக்
கானமதினடமாடவல்லான்றன்னைக்
கடைக்கண்ணான்மங்கையையுநோக்காவென்மேல்
ஊனமதுவெல்லாமொழித்தான்றன்னை
யுணர்வாகியடியேனதுள்ளேநின்ற
தேனமுதைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. ச

ஊரானையுலகேழாய்நின்றான்றன்னை
யொற்றைவெண்பிறையானையுமையோடென்றும்
பேரானைப்பிறர்க்கென்றுமறியான்றன்னைப்
பிணக்காட்டினடமாடல்பேயோடென்றும்

உ. கங்கையாளைக்கலந்து என்றும், கங்கையாளைக்கரந்து என்றும் பாடம். ந. பகைத்தெழுந்த என்றும் பாடம். குரலாலிடிப்பானைக் என்றும் பாடம்.

ந

ஆரானையமரர்களுக்கமுதீந்தானை
யருமறையானன்முகனுமாலும்போற்றும்
சீரானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. ரு

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனி
யுடையானைமூவுலகுந்தானேயெங்கும்
பாவனைப்பாவமறுப்பான்றன்னைப்
படியெழுதலாகாதமங்கையோடு
மேவனைவிண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு
விரிகடலினஞ்சுண்டமுதமீந்த
தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. சு

துறந்தார்க்குத்தூநெறியாய்நின்றான்றன்னைத்
துன்பந்துடைத்தாளவல்லான்றன்னை
இறந்தார்களென்பேயணிந்தான்றன்னை
யெல்லிநடமாடவல்லான்றன்னை
மறந்தார்மதின்மூன்றுமாய்த்தான்றன்னை
மற்றொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றும்
சிறந்தானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. எ

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற
கருத்தானைக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான்றன்னைத்
தூயானைத்தூவெள்ளையேற்றான்றன்னைச்
சுடர்த்திங்கட்சடையானைத்தொடர்ந்துநின்றென்
தாயானைத்தவமாயதன்மையானைத்
தலையாயதேவாதிதேவர்க்கென்றும்
சேயானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. அ

பகைச்சுடராய்ப்பாவமறுப்பான்றன்னைப்
பழியிலியாய்நஞ்சுண்டமுதீந்தானை
வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை
வளைவிலியாயெல்லார்க்குமருள்செய்வானை
மிகைச்சுடரைவிண்ணவர்கண்மேலப்பாலை
மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றும்
திகைச்சுடரைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே. கூ

எ. துறந்தார்க்குந்தூநெறியாய் என்றும் பாடம். வடியார்க்கென்றும் என்றும் பாடம். அ. தொடர்ந்துநின்ற என்று பாடமோதுவாருமுளர். கூ. நஞ்சமுண்டமிர்தீந்தானை என்றும் பாடம். வளையிலியா என்றும் பாடம். மிகைச்சுடராய் விண்ணவர்கண் மேலைப்பாலை என்றும் பாடம்.

மலையானைமாமேருமன்னினானை
வளர்புன்சடையானைவானோர்தங்கள்
தலையானையென்றலையினுச்சியென்றுந்
தாபித்திருந்தானைத்தானேயெங்கும்
துலையாகவொருவரையுமில்லாதானைத்
தோன்றுதார்மதின்மூன்றுந்துவளவெய்த
சிலையானைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. ௧௦

தூர்த்தனைத்தோண்முடிபத்திறுத்தான்றன்னைத்
தொன்னரம்பினின்னிசைகேட்டருள்செய்தானைப்
பார்த்தனைப்பணிகண்டுபரிந்தான்றன்னைப்
பரிந்தவற்குப்பாசுபதமீந்தான்றன்னை
ஆத்தனையடியேனுக்கன்பன்றன்னை
யளவிலாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற
தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்
சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த்திருப்பதிகம்

முற்றிற்று.

திருவாலவாயென்னுமதுரைத்திருப்புகழ்.

அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளென
மலைதுளை யுருவச்சென்ற வேலென
அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக
அடியென முடியிற் கொண்ட கூதள
மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு கன்புறுதோ

கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்களாவுங்
கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
மொழியுற மொழியிற் றுஞ்சு றுதன
கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி குந்தவாறென்

---

௧௦. துவளப்பெய்த என்றும் பாடம்; தூளாவெய்தளனப்பாடமோதுவாருமுளர்.
௧௧. ஆர்த்தனையடியேனுக் என்றும் பாடம்.

இலகுக டலைகற் கண்டு தேனொடு
மிரதமு றுதிணைப் பிண்டி பாகுடன்
இனிமையி னுகருற் றெம்பி ராணொரு கொம்பினாலே
எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுசூழ

வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
மகிதல மடையக் கண்டு மாசுண முண்டுலாவு
மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
மிசைவரு முருகச் சிம்பு ளேயென
மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே. ௧

பரவு நெடுங்கதி ருலகில் விரும்பிய பவனி வரும்படி யதனாலே
பகரவளங்களு நிகரவிளங்கிய விருளை விடிந்தது நிலவாலே
வரையினி லெங்கணு முலவிநிறைந்தது வரிசைதரும்பத மதுபாடி
வளமொடு செந்தமி ழுரைசெய அன்பரு மகிழ வரங்களு மருள்வாயே
அரஹர சுந்தர வறுமுக வென்றணி யடியர் பணிந்திட மகிழ்வோனே
அசல நெடுங்கொடி யமையுமை தன்சுத குறமக ளிங்கித மணவாளா
கருதரு திண்புய சரவண குங்கும களபம ணிந்திடு மணிமார்பா
கனக மிகும்பதி மதுரை வளம்பதி யதனில் வளர்ந்தருள் பெருமாளே. ௨

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
ஒருத்தர் வாய்ச்சுரு ளொருவர்கை யுதவுவர்
பணத்தை நோக்குவர் பிணமது தழுவுவர் அளவளப் பதனாலே
படுக்கை வீட்டினு ளவுஷத முதவுவர்
அணைப்பர் கார்த்திகை வருதென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசை வருகென வவரவர்க் குறவாயே

அழைப்ப ராஸ்திகள் சுருதுவ ரொருவரை
முடுக்கி யோட்டுவ ரழிகுடி யரிவையர்
அலட்டி னற்பிணை பெருதென மயலெனு நரகினிற் சுழல்வேனோ
அவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்விழும்
விபத்தை நீக்கியு னடியவ ருடனெனை
அமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து சுதினைத் தருவாயே

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்சிவ நெறிதனை யடைவொடு
தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த முருகவித் தகவேளே
சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து
சயத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு மருமகப் பரிவோனே

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யிட்டிய சுரபதி மகள்தனை மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி ஞற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரு மறுமுகப் பெருமாளே. ரு

சீத வாசனைம லர்க்குழல்பி லுக்கிமுக
மாய வேள்விழிபு ரட்டிநகை முத்தமெழ
தேமல் மார்பினிள பொற்கிரிப ளப்பளென தொங்கலாரம்
சேரு மோவியமெ னச்சடமி னுக்கிவெகு
வாசை நேசமும்வி ளைத்துவிடை யுற்றவரி
சேலை காலில்விழ விட்டுநடை யிட்டுமயி லின்களபச்

சாதி யாமெனவெ ருட்டிநட மிட்டுவலை
யான பேர்தமையி ரக்கவகை யிட்டுகொடி
சாக நோய்பிணிகொ டுத்திடர்ப டுத்துவர்கள் பங்கினூடே
தாவி மூழ்கிமதி கெட்டவல முற்றவனை
பாவ மானபிற விக்கடலு ழப்பவனை
தாரு லாவுபத பத்தியிலி ருத்துவது மெந்தநாளோ

வாத வூரனைம தித்தொருகு ருக்களென
ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குழுவை
வாசி யாமென்ந டத்துவகை யுற்றரச னன்புகாண
மாடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை
யாறின் மீதுநட மிட்டுமணெ டுத்துமகிழ்
மாது வாணிதரு பிட்டுநுகர் பித்தனருள் கந்தவேளே

வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி
பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற
வேலை யேவியவு ணக்குலமி றக்கநகை கொண்டசீலா
வேத மீணகம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு
ராம ரீணமயி லொக்கமது ரைப்பதியின்
மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே. சு

புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி
யெறியக் கொங்கையி ரண்டெனு மதகரி
பொரமுத் தந்தரு மிங்கித நயவித மதனாலே
புகலச் சங்கிசை கண்டம தனிலெழ
வுருவச் செந்துவர் தந்தத ரமுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தரவரு மனதாலே

பருகித் தின்றிட லஞ்சுக மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதிவியர்
படியச் சம்ப்ரம ரஞ்சித மருள்கல வியினாலே
பலருக் குங்கடை யென்றெனை யிகழவு
மயலைத் தந்தரு மங்கையர் தமைவெகு
பலமிற் கொண்டிடு வண்டனு முனதடி பணிவேனோ

திருவைக் கொண்டொரு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடு முழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னொடுதிரி சிரனோடு

திரமிற் றங்கிய கும்பக னொருபது
தலைபெற் றும்பரை வென்றிடு மவனொடு
சிலையிற் கொன்றமு குந்தன லகமகிழ் மருகோனே
மருவைத் துன்றிய பைங்குழ லுமையவள்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை கவுரிகை
மலையத் தன்றரு சங்கரி கருணைசெய் முருகோனே
வடவெற் பங்கய லன்றணி குசசர
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதமிழ்
மதுரைச் சங்கிலி மண்டப விமையவர் பெருமாளே. ௫

முகிலாமெனும் வார்குழ லார்சிலை
புருவார்கயல் வேல்விழி யார்சசி
முகவார்தர ளாமென வேநகை புரிமாதர்
முலைமாலிணை கோபுர மாமென
வடமாடிட வேகொடி நூலிடை
முதுபாளித சேலைகு லாவிய மயில்போல்வார்
அகிசேரல்கு லார்துடை வாழையின்
அழகார்கழ லார்தர வேய்தரு
அழகார்கன நூபுர மாடிட நடைமேவி
அனமாமென யாரையு மால்கொள
விழியால்சுழ லாவிடு பாவைய
ரவர்பாயலி லேயடி யேனுட லழிவேனோ
சகனூர்பதி யோர்முறை கோவென
இருள்காரசு ரார்படை தூள்பட
கடலேழ்கிரி நாகமு நூறிட விடும்வேலா
கமலாலய நாயகி வானவர்
தொழுமீசர னூரிட மேவிய
கருணாகர ஞானப ராபரை யருள்பாலா
மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகமு
குடனாடநி லாமயில் கோகில
மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி மணவாளா
மதிமாமுக வாவடி யேனிரு
வினைதூள்பட வேயயி லேவிய
மதுராபுரி மேவியு லாவிய பெருமாளே. ௬

முகமெலாநெய் பூசித் தயங்கு
நுதலின்மீதி லேபொட் டணிந்து
முருகுமாலை யோதிக் கணிந்த மடமாதர்
முதிருமார பாரத் தனங்கள்
மிசையிலாவி யால்நெக் கழிந்து
முடியமாலி லேபட்ட லைந்து பொருள்தேடிச்
செகமெலாமு லாவிக் கரந்து
திருடனாகி யேசற் றுழன்று
திமிரனாகி யோடிப் பறந்து திரியாமல்

தெளியுஞான மோதிக் கரைந்து
சிவபுராண நூலிற் பயின்று
செறியுமாறு தாளைப் பரிந்து தரவேணும்

அகரமாதி யாம க்ஷரங்க
ளவனிகால்வி ணூரப் பொடங்கி
யடையவேக ரூபத்தி லொன்றி முதலாகி
யமரர்காண வேயத் தமன்றி
லரிவைபாட வாடிக் கலந்த
வமலநாத னார்முற் பயந்த முருகோனே

சகலவேத சாமுத் ரியங்கள்
சமயமாறு லோகத் ரயங்கள்
தருமநீதி சேர்தத் துவங்கள் தவயோகம்
தவறிலாம லாளப் பிறந்த
தமிழ்செய்மாறர் கூன்வெப் பொடன்று
தவிரவால வாயிற் சிறந்த பெருமாளே. ௭

ஏலப்பணி நீரணி மாதர்கள்
கானத்தினு மேயுற வாடிடு
மீரத்தினு மேவளை சேர்கர மதனாலும்
ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு
நீலக்கய மேறிய வேரென்
வேதுற்றிடு மாதன மீதினு மயலாகிச்
சோலைக்குயில் போல்மொழி யாலுமெ
தூசுற்றிடு நூலிடை யாலுமெ
தோமிற்கத லீநிக ராகிய தொடையாலும்
சோமப்ரபை வீசிய மாமுக
சாலத்தினு மாகடு வேல்விழி
சூதத்தினு நானவ மேதினை முழல்வேனோ
ஆலப்பணி மீதினில் மாசது
மாழிக்கிடை யேதுயில் மாதவ
ஞானக்கினி தாயுத வீயருள் நெடுமாயன்
ஆதித்திரு நேமியன் வாமன
னீலப்புயல் நேர்தரு மேனியன்
ஆரத்துள வார்திரு மார்பினன் மருகோனே
கோலக்கய மாவுரி போர்வையர்
ஆலக்கடு வார்கள நாயகர்
கோவிற்பொறி யால்வரு மாசுத குமரேசா
கூர்முத்தமிழ் வாணர்கள் வீறிய
சீரற்புத மாநக ராகிய
கூடற்பதி மீதினின் மேவிய பெருமாளே. ௮

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி யாசைக் கடலேறிப்
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மனமேவு மாலக் குமரேசா
சிலைவேட சேவற் கொடியோனே திருவாணி கூடற் பெருமாளே. (௯)

நீதத் துவமாகி நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே
நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதானே கூடற் பெருமாளே. ௧0

மனநினை சுத்தஞ் சூது காரிகள்
அமளிவி ளைக்குங் கூளி மூளிகள்
மதபல நித்தம் பாரி நாரிக ளழகாக
வளைகுழை முத்தும் பூணும் வீணிகள்
விழலிகள் மெச்சுண் டாடி பாடிகள்
வரமிகு வெட்கம் போல வோடிகள் தெருவூடே
குணகிகள் பக்ஷம் போல பேசிகள்
தனகிக ளிச்சம் பேசி கூசிகள்
குசலிகள் வர்க்கஞ் சூறை காரிகள் பொருளாசைக்
கொளுவிக ளிஷ்டம் பாறி வீழ்பட
அருளமு தத்தின் சேரு மோர்வழி
குறிதனி லுய்த்துன் பாத மேறிட அருள்தாராய்
தனதன தத்தந் தான தானன
டுடுடுடு டுட்டுண் டூடு டூடுடு
தகுதிகு தத்தந் தீத தோதக எனபேரி
தவில்முர சத்தந் தாரை பூரிகை
வளைதுடி பொற்கொம் பார சூரரை
சமர்தனில் முற்றும் பாறி நூறிட விடும்வேலா
தினைவன நித்தங் காவ லாளியள்
நகைமுறை முத்தின் பாவை மான்மகள்
திகழ்பெற நித்தங் கூடி யாடிய முருகோனே
திரிபுர நக்கன் பாதி மாதுறை
யழகிய சொக்கன் காதி லோர்பொருள்
செலவரு ளித்தென் கூடல் மேவிய பெருமாளே. ௧௧

மூத்துநவ ரத்நமணி பத்திநிறை சத்தியிட
மொத்தகிரி முத்திதரு வெனவோதும்
முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள்
முப்பதும வர்க்கசுர ரடிபேணி
பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றகணை விட்டவரி
பற்குனனை வெற்றிபெற ரதமூரும்
பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள்
பத்தர்மன துற்றசிவம் அருள்வாயே
தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகுகு திக்குகுகு
தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனன
திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு
செச்சரிகை செச்சரிகை யெனஆடும்
அத்தனுட னொத்தநட நித்ரிபுவ னத்திநவ
சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
அற்பவிடை தற்பமது முற்றுநிலை பெற்றவள
ரற்கனக பத்மபுரி பெருமாளே. ௧௨

திருப்புகழ் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவிளையாடற்
போற்றிக்கலிவெண்பா.

பரஞ்சோதிமுனிவர் அருளிச்செய்தது.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெயச்—சீற்றமதன்
றைக்குஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுதவு
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
தீமை விருத்திரனைச் செற்றபழி—போமாறு
பொற்கமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிக்க
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோர்
ஈசனார் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிதைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்சுரந்த
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொத்தரு நிம்பக் குலசே கரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையுத் தமியாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—அங்கனக
மன்றாடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கு வெள்ளிமன்றுள்
நின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னும்வன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—ஐயைதனை
ஈன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்

சான்ற வாநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழ
வாழுமலே யத்துவச மன்னனைக்கூஉய்த்தேவியொடும்
ஆழிபடி வித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விறலுக் கிரகுமரச்
செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்துக் கிரகுமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
சேயனைய வுக்ரன் றிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—ஆயவரி
வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த சீர்போற்றி—பண்டொருநாள்
ஆறறிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறம்போற்றி—ஈறடைந்த
தென்னன் குமரன் றிருமுடிக்கு வாணிபராய்
நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி லன்கேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
சிங்கசரந் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறுநடந் தன்னையொரு தென்னன் றனக்கிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—ஆறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
அஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
ஆசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரியகோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்

வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தாய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாறையுரு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாராற் கரையிரவிற் றூழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—ஆரானை
மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யறம்போற்றி—ஈண்டயன்மால்
வன்மனத்துக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னனையாள்
நன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதிர்
ஆயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவளம்
ஒல்கு மடியாற் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
ஆட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
அற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்பதனுன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றூடன்
றேட்சுமையாத் தாங்குவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
ஏனமிரண் டாறனையு மீரறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
எய்த்தெளிய ஞான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்
பத்தியினூற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தாணி
கோளரவு நான்மாடக் கூட்லை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்

கந்தரநா டீந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூல்
ஆய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
ஈந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்
சொற்சுவையாற் பாட ஷெடுத்துத் தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணுல் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
ஏதமுறுங் கீரர்க் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனுற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனுய்ச்
செங்கையொரு நான்குடைய திண்மீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
ஆன்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரான்முன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிகள்
நின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்றுநரி யாகுஞ் செயல்போற்றி—அன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமணர்
அங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—அங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்கம்
அன்றழைத்துக் காட்டி மருள்போற்றி—அன்றிறைவன்
ஆற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் றாள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—அண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டவகராதி.

படலவகராதி.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

சோழநாட்டிலே, வேதாரணியமென்னும் திவ்வியதலமாகிய திருமறைக்காட்டிலே, பரம்பரைச்சைவவேளாளர் மரபிலே, சைவாசாரியராய் மீநாக்ஷிசுந்தரதேசிகரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவரியற்றிய அரும்பெருந்தவத்தால் அவதரித்த இந்நூலாசிரியர், இளம்பருவத்திலேயே, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்து, சமயவிசேட நிருவாண தீக்ஷைகளைப் பெற்று, சிவாகமங்களையும் அவற்றின் சாரமாகிய சித்தாந்தசாத்திரங்களையும் அவற்றின் அநுபவப்பயனாகிய தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, சிவபத்தியின் முதிர்ச்சியுற்று, அவ்வேதாரணியதலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளிச்செய்து அரங்கேற்றினர்.

பின்னர் இம்மைமறுமை இன்பங்களின் உவர்ப்புற்று, சிவகதிபெறுதற்குரிய சிவஸ்தலயாத்திரை செய்தலைவிரும்பி அங்ககன்று, பஞ்சபூதஸ்தலங்களாகிய திருவாரூர் திருவானைக்கா திருவண்ணமலை திருக்காளத்தி சிதம்பரமென்னும் அரியதலங்களையும், மற்றும் பற்பலதெய்வீகம்பெற்ற சிவஸ்தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு, விராட்புருடனுக்குத் துவாதசாந்தஸ்தானமாயுள்ள திருவாலவாயென்னு மதுரைத்திருப்தியையடைந்து, அது மூர்த்திதலந் தீர்த்தமென்னும் மூன்றுனும் சிறப்புற்று நிகரின்றி விளங்குதலையும், அத்தலத்தே பெருமான் அன்பர்கள்பொருட்டு எண்ணிறந்த அற்புதத்திருவிளையாடல்களை இயற்றியருளி, என்றும் வேண்டுவார்க்குவேண்டிய இஷ்டசித்திகளையளித்துச்சாந்நித்தியராக வீற்றிருத்தலையும் சிந்திக்குந்தோறும், சிந்திக்குந்தோறும் விம்மிதமுற்றுப் பரவசப்பட்டு, ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி, அத்தலத்தை விட்டகல மனமில்லாதவராய்க் காலந்தோறும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் மீநாக்ஷியம்மையாரையும் தரிசித்துக்கொண்டு அத்தலத்திலேயே வசித்தருளினர்.

அக்காலத்திலே, வேப்பத்தூராராற்செய்யப்பட்டு வழங்கிவரும் அத்தலமான்மியமாகிய திருவிளையாடற்புராணம் வடமொழிக்கிணங்காமலும், பத்திரசமுதலியவை பெரிதும் நிரம்பாமலும் இருத்தலின் வேறே செவ்விதிற்பாடியருளல்வேண்டுமென அந்நகரவாசிகளாகிய பெரியோர்முதலியபலரும் பிரார்த்திக்க வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்ல இவ்வாசிரியர் அவ்வேண்டுகோளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, ஒருதினம் இரவிலே நித்திரைசெய்யும்

பொழுது, மீநாக்ஷியம்மையார் இளம்பருவப் பிராமணப்பெண்போலக் கனவி லெழுந்தருளி, "நம்பெருமான் திருவிளையாடலைப் பாடுவாயாக" என்றுஞ் ஞாபித்து மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்து, அத்தேவியார் தமக்குப்பாலித்த திருவரு ளைச்சிந்தித்து, ஆச்சரியமடைந்து, கட்டளைப்படியே, அத்திருவருளைச் சுட்டி "சத்தி" என்னும் மங்கலமொழியாற்றொடங்கி, அரிய இலக்கணவமைதிக ளும் பத்திமுதலியரசங்களும் முற்றும்நிரம்பக் காவியவமைதியோடு அதிமது ரத் தமிழ்ச்செம்பாடல்களால் வடமொழிக்கிணங்கப்பாடி, பெருமான் சந்நிதி யிலே, அறுகாற்பீடத்தமர்ந்து வடமொழிதென்மொழிகளில்வல்ல பண்டிதர் களும் பிறருங்கேட்டுக் குதூகலிக்க அரங்கேற்றியருளினார்.

பின்னரும் உலகுய்வான் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்போற்றிக் கலிவெண்பாமுதலிய அரியபிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, ஆசிரியத்தலை மையுடையராய், நன்மாணுக்கர்களுக்கு அநுக்கிரகித்துக்கொண்டு, சிவாநுப வச்செல்வராய் வீற்றிருந்து, ஸ்ரீ மீநாக்ஷிசுந்தரேசப்பெருமான்திருவடி நீழலை யடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்மான்மியமென்னுந்
திருவிளையாடற்புராணம்.

விநாயகர்காப்பு.

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சூத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே. (க)

சொக்கலிங்கமூர்த்திகாப்பு.

வேறு.

வென்றுளே புலன்க ளைந்தார் மெய்யுண ருள்ளந் தோறுஞ்
சென்றுளே யமுத மூற்றுந் திருவருள் போற்றி* யேற்றுக்
குன்றுளே யிருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறி யாடு மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி. (உ)

அங்கயற்கண்ணம்மைகாப்பு.

வேறு.

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி யுத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப் பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட வங்கயற்க ணெம்பி ராட்டி
அரும்புமிள நகைபோற்றி யாரணநூ புரஞ்சிலம்பு மடிகள் போற்றி.* (௩)

நூற்பயன்.

வேறு.

திங்களணி திருவால வாயெம் மண்ணல் திருவிளையாட் டிவையன்பு செய்து கேட்போர், சங்கநிதி பதுமநிதிச் செல்வ மோங்கித் தகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையை வெல்வர், மங்கலநன் மணம்பெறுவர் பிணிவந் தெய்தார் வாழ்நாளு நனிபெறுவர் வானு டெய்திப், புங்கவரா யங்குள்ள போக மூழ்கிப் புண்ணியராய்ச் சிவனடிக்கீழ் நண்ணி வாழ்வார். (ச)

---

* ஈண்டுப் போற்றி யாவும் வியங்கோள்; பாதுகாத்தருள்க என்பது பொருள்.

வாழ்த்து.

வேறு.

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்க ளெங்கும் பரவுக வறங்க ளின்ப
நல்குக வுயிர்கட் கெல்லா நான்மறைச் சைவ மோங்கிப்
புல்குக வுலக மெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க. (ரு)

கடவுள்வாழ்த்து.

பரசிவம்.

பூவண்ணம் பூவின் மணம்போலமெய்ப் போத வின்ப
மாவண்ண மெய்கொண் டவன்றன்வலி யாணை தாங்கி
மூவண்ண றன்சந் நிதிமுத்தொழில் செய்ய வாளா
மேவண்ண லன்னான் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம். (க)

பராசத்தி.

அண்டங்க ளெல்லா மணுவாக வணுக்க ளெல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்சிறி தாயி னானும்
அண்டங்க ளுள்ளும் புறம்புங்கரி யாயி னானும்
அண்டங்க ளீன்று டணையென்ப ரறிந்த நல்லோர். * (உ)

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

வேறு.

பூவி னாயகன் பூமக னாயகன்
காவி னாயக னாதிக் கடவுளர்க்
காவி நாயக னங்கயற் கண்ணிமா
தேவி நாயகன் சேவடி யேத்துவாம். (ங)

அங்கயற்கண்ணம்மை.

வேறு.

பங்கயற்க ணரியபரம் பரனுருவே தனக்குரிய படிவ மாகி †
இங்கயற்க ணகனுலக மெண்ணிறந்த ‡ சராசரங்க ளீன்றுந் தாமாக்
கொங்கயற்கண் மலர்க்கூந்தற் குமரிபாண் டியன்மகள்போற் கோலங் கொண்ட
அங்கயற்க ணம்மையிரு பாதப்போ தெப்போது மகத்துள் வைப்பாம். (ச)

நடேசர்.

உண்மையறி வானந்த வுருவாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய் நீரின்
றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலா திருந்துசரா சரங்க ளீன்ற
பெண்மையுரு வாகியதன் னருந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கும்
அண்மையதா யம்பலத்து ளாடியருள் பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம். (ரு)

---

* இதனையும் பரசிவ வணக்கமாகக் கொள்ளுவாருமுளர்; அது பொருந்தாமை ஓர்ந்துணர்க. † படிவமாக்கி என்பர் சிலர். ‡ உலகத்தெண்ணிறந்த என்றும் பாடம்.

சௌந்தரபாண்டியர்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையந்தார் தணந்துவேப்பந்
தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பூ ணேந்தி
விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதிமரு மகனாகி மீன நோக்கின்
மடவாளை மணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௬)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான் றிருமகளாய்க் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங்கோ லோச்சி
முழுதுலகுஞ் சயங்கொண்டு திறைகொண்டு நந்திகண முனைப்போர் சாய்த்துத்
தொழுகணவற் கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச் செல்வந்
தழைவுறுதன் னரசளித்த பெண்ணரசி யடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம். (௭)

கான்மாறிநடித்தவர்.

பொருமாறிற் கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன் மனங்கிடந்த புழுக்க மாற
வருமாறிற் கண்ணருவி மாறாது களிப்படைய மண்ணும் விண்ணும்
உருமாறிப் பவக்கடல்வீழ்ந் தூசலெனத் தடுமாறி யுழலு மாக்கள்
கருமாறிக் கதியடையக் கான்மாறி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். (௮)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி
வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய்
எல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச்
சொல்லாமற் சொன்*னவரைநினையாம னினைந்†துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்.

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக் களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்து வரு வினைக¶ டீர்ப்பாம். (௧௦)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங்கடலுங் கலங்கக் கார்வந்
துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சூ ரரப்பொருப்பும் பிளப்பமறை யுணர்ந்தோ ரா
அறங்குலவு மகத்தழலு மவுணமட வார்வயிற்றி னழலு மூள [ற்றும்
மறங்குலவு வேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௧)

---

* சொல்லாமற் சொல்லல் - இறைவன் உரையிறந்தபொருளை உணர்த்துழி மோன முத்திரைக்கையனாய்த் தானிருந்து காட்டி ஊமைத்தசும்புள் நீர் நிறைந்தாற்போல மாணாக்கர்க்கு ஆநந்தமயமான உள்ளொளி நிறையச்செய்தல். † நினையாமனினைதல் - பிரபஞ்சத்தை நோக்காது சிவத்தையே நோக்கிநிற்றல். நோக்கல்-கருதல். "பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்" என்றதனானு மிது நன்குவிளங்கும். ¶ வருவினை - ஆகாமியம்.

ச ர சு வ தி.

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு
முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுகியணி பெறமுக்கண் மூர்த்தி தாளிற்
றெழுதகன்ற வன்பெனுநார் தொடுத்தலங்கல் சூட்டவரிச் சுரும்புந் தேனுங்
கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தா ளடிமுடிமேற்கொண்டு வாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர்.

வே று.

வந்திறை யடியிற் றாழும் வானவர் மகுட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றாக்கி
அந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கும்
நந்தியெம் பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம். (கங)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கச)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா*
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்ட நீல
நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம். (கரு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவக லல்குலார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பானாள்
இரவினிற் றூது கொண்டோ னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம். (கசு)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

எழுதரு மறைக டேறா விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத்† தென்றும் பூசனை ‡ விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் தாளும்புகண் ணீருண் மூழ்கி
அழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம். (கஎ)

---

* அஞ்ச என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு அஞ்ச இட்ட எனக் கூட்டுக. † எல்லிற் கங்குற் பொழுதறு காலம் – சகலகேவலங்களற்ற நின்மல துரியாதீதம். இதனை "இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து–பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகி–யிராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்–திராப்பகன் மாயை யிரண்டடித் தேனே." என்பதனானுமுணர்க. எல்லில் என்புழி இல் தவிர்வழிவந்த சாரியை. காலத்தும் என்பதன்கண் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ‡ பூசனை - ஞானபூசை.

சண்டேசுரநாயனார்முதலியதிருத்தொண்டர்.

வேறு.

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்தரிரு தாளைச் சேர்ந்த
மைந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி வழாது* வாய்மெய்
சிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சிவானுபவச் செல்வ ராகிப்
பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர் தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-உரு.

பாயிரம்.

முதனூல்.

அண்ணல்பாற் றெளிந்த நந்தி யடிகள்பாற் சனற்கு மாரன்
உண்ணிறை யன்பி னுய்ந்து வியாதனுக் குணர்த்த வந்தப்
புண்ணிய முனிவன் சூதற் கோதிய புராண மூவா
றெண்ணிய விவற்றுட் காந்தத் தீசசங் கிதையின் மாதோ. (க)

நூல்யாத்ததற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப் பட்ட தாகு மாலவாய்ப் புகழ்மை யந்தச்
சிறந்திடும் வடநூ றன்னைத் தென்சொலாற் செய்தி யென்றிங்
குறைந்திடும் பெரியோர் கூறக் கடைப்பிடித் துறுதி யிந்தப்
பிறந்திடும் பிறப்பி லெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளந் தேறு. (உ)

மொழிபெயர்த்தமுறை.

திருநகர் தீர்த்த மூர்த்திச் சிறப்புமுன் றந்த மூர்த்தி
அருள்விளை யாட லெட்டெட் டருச்சனை வினையொன் றாக
வரன்முறை யறுபத் தெட்டா மற்றவை படல மாக
விரிமுறை விருத்தச் செய்யுள் வகைமையால் விளம்ப லுற்றேன். (ங)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-உசு.

அவையடக்கம்.

நாயகன் கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாந்தர்
மேயவத் தலத்தி னோர்க்கென் வெள்ளறி வுரையிற்† குற்றம்
ஆயுமா றரிதன் றேனு நீர்பிரித் தன்ன முண்ணுந்
தூயதீம் பால்போற் கொள்க சுந்தரன் சரிதந் தன்னை. (க)

---

* வளர்ந்து என்றும் பாடம். † வெள்ளறிவுரைசொற் குற்றம் என்றும் பாடம்.

வேறு.

கவைக்கொ ழுந்தழ லுச்*சுவை கண்டவூ னிமையோர்
சுவைக்க வின்னமு தாயின துளக்கமில் சான்றோர்
அவைக்க ளம்புகுந் தினியவா யாலவா யுடையார்
செவிக்க ளம்புகுந் தேறுவ சிறியனேன் பனுவல். (உ)

பாய வாரியுண் டவர்கெடுத் துலகெலாம் பருகத்
தூய வாக்கிய காரெனச் சொற்பொரு டெளிந்தோர்
ஆய கேள்வியர் துகளறுத் தாலவா யுடைய
நாய னூர்க்கினி தாக்குப நலமிலேன் புன்சொல். (௩)

அல்லை யீதல்லை யீதென மறைகளு மன்மைச்
சொல்லி னற்றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தர னடற்
கெல்லை யாகுமோ வென்னுரை யென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லு வேனெனு மாசை†யென் சொல்வழி கேளா. (௪)

அவைக்களமும் ஆக்கியோன்பெயரும்.

வேறு.

அறுகாற்பீ டத்துயர்மா லாழிகடைந் தமுதையரங் கேற்று மாபோல்
அறுகாற்பே டிசைபாடுங் கூடன்மான் மியத்தையருந் தமிழாற் பாடி
அறுகாற்பீ டுயர்முடி‡யார் சொக்கேசர் சந்நிதியி லமரர் சூழும்¶
அறுகாற்பீ டத்திருந்து பரஞ்சோதி முனிவனரங் கேற்றி னானே. (௫)

அவையடக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௧.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கறைநி றுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுத்திய வாளினாற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம். (க)

தெய்வ நாயக னீறணி மேனிபோற் சென்று
பௌவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசந்துபல் லுயிர்க்கும்
எவ்வ மாற்றுவான் சுரந்திடு மின்னருளென்னக்
கௌவை நீர்சுரந் தெழுந்தன கணைகுரன் மேகம். (உ)

---

* எழுநா என்றும் பாடம். † என்செய்கே னிதனைச் சொல்லு கேனெனு மாசை என்றும் பாடம். ‡ அறுகு பெருமைபெற்றுயர்தற்கேதுவாகிய முடியென்க. ஆல் - அசை; ''தூங்குகையானோங்குநடைய'' என்புழிப்போல ஆலை ஒடுருபாகக்கொள்ளினும் இழுக்கின்று. ¶ அமரர்சூழ என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு அமரர் புலவர், புலவர் வித்துவான்கள் எனப் புத்திசேனனைத் திங்கள் விரவிய பெயரினன் என்றாற்போலக் கொள்க.

இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்து* வாள்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்து நாமென வருதல்போன் மொய்த்தன கொண்மூ. (ங)

முனித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனித னீர்மையா லாலவாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான்† போலும். (ச)

சுந்த ரன்றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும்
இந்தி ரன்றனை யொத்தகா ரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மௌலிமேல் வலாரி
சிந்து கின்றகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப. (ரு)

உடுத்த தெண்கடன் மேகலை யுடையபார் மகடன்
இடத்து தித்தபல் லுயிர்க்கெலா மிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவி. (சு)

வேறு.

கருநிற மேக மென்னுங் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
அருவியாந் தீம்பால் சோர வகன்சுனை யென்னுங் கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வே யென்னு மென்றோட் பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
பெருகுதண் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்று ளன்றே. (எ)

கல்லெனக் கரைந்து வீழுங் கடும்புனற் குழவி கானத்
தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பணைதொறும் விளையாட் டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென் குறங்கா மாவி னவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா‡ வஞ்சிக் கொடியிறு நுசுப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடர்மதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பிநீள் கைதை வேலி நெய்தல்சூழ் காவில் வைகி. (கூ)

பன்மலர் மாலை வேய்ந்து பானுரைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கன்னி முந்நீர்த்¶
தன்மகிழ் கிழவ னாகந் தழீஇக்கொடு கலந்த§ தன்றே. (க0)

---

* தடித்து - பெயர். † ஆட்டுவான் - வினைப்பெயர். ‡ மென்முலையா என்றும் பாடம். ¶ நிலத்தைப் படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலுமுடைமையின் முந்நீர் ஆகுபெயர் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். § கன்னியென்னும் விசேடிக்கப்படுஞ் சொல்லைப் பொருநை விசேடித்து அஃறிணையாக்குதலின் கலந்ததென்றார்.

வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி
முல்லையா ணைந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்து வீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தஞ்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை மாக்கள் போலும். (கக)

அரும்பவி ழனங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன்போர்த்
திரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வொழுகும் வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும். (கஉ)

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமுங் குழையும் பூட்டி
அரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பியின் னமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ. (கங)

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மணிமிடற் றவனே யெங்கும்
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறி* வீ டென்றும்
அறைகுவ தறிந்துந் தேறு ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின்வீ டுணர்ந்தோர் போலத் தெளிந்தது மூரி வெள்ளம். (கச)

மறைவழி கிளைத்த வெண்ணெண் கலைகள்போல் வருநீர் வெள்ளந்
துறைவழி யொழுகும் பல்கால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன்
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன் றுடையார்க் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே. (கரு)

வே று.

இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றூயவாய்க் களங்கம்
ஒழிந்த வாறு† போ லுவரியுண் டுவர்கெடுத் தெழிலி
பொழிந்த நீரமு தாயின புவிக்கும்வா னவர்க்கும்.‡ (கசு)

ஈறி லாதவ ளொருத்தியே யைந்தொழி லியற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலைநீ ரொன்றே
யாறு கால்குளங் கூவல்குண் டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறி யீறில்வான் பயிரெலாம் வளர்ப்பது மாதோ. (கஎ)

வே று.

களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டித் தாயர்வாய்க் கனிந்த பாடற்
குளமகிழ் சிறாரி னேறு மொருத்தலு முவகை தூங்க
வளமலி மருதம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
அளமரு¶ பொறிபோ லேவ லாற்றவாள் வினையின் மூண்டார். (கஅ)

---

* பூதிசாதனநெறி - சைவசமயம். நெறிவீடெனக் காரணங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. வீட்டுநெறி பூதி சாதனம் எனக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கூறுதலுமொன்று. சாதனம் - பஞ்சாக்கரம் உருத்திராக்கம் என்பன. † ஒழிந்தவாறு - துணிவுபற்றிக் கழிந்த காலமாயிற்று. ‡ வானகர்க்கும் பாடம். ¶ அலமரு அளமரு என வருதலை இலக்கணக் கொத்தாசிரியர் லள ஒற்றுமை என்பர். நன்னூலாசிரியர் எழுத்துப் போலி என்பர்.

பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறு பூட்டி
அலமுக விரும்பு தேய வாள்வினைக் கருங்கான் மள்ளர்
நிலமக ளுடலங் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரிச்
சலமென நிவந்த செங்கேழ்த் தழன்மணி யிமைக்கு மன்றே. (ககூ)

ஊறுசெய் படைவாய் தேய வுழுநரு நீர்கால் யாத்துச்
சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுதீஞ் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குநரும் பேர்த்து நடவுசெய் குநருந் தெவ்வின்
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குநரு மானார். (உ0)

பழிபடு நறவந்* தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய்
மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவ லூன்ற
விழிசிவந் துழலக் கூந்தன் மென்றுகில் சோர வுள்ளக்
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த† தன்றே. (உக)

பட்பகை யாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர் பவளச் செவ்வாய்க்
குட்பகை யாம்ப லென்று மொண்ணறுங் குவளை நீலங்
கட்பகை யாகு மென்றுங் கமலநன் ‡ முகத்துக் கென்றுந்
திட்பகை யாகு மென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல் செய்வார். (உஉ)

கடைசியர் முகமுங் காலுங் கைகளுங் கமல மென்னார்
படைவிழி குவளை யென்னார் பவளவாய் குமுத மென்னார்
அடையவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞரா யடுத்த வெல்லை
உடையவ னாணை யாற்று லொறுப்பவர்க் குறவுண் டாமோ. (உங)

புரையற வுணர்ந்தோர் நூலின் பொருளினுள் ளடங்கி யந்நூல்
வரையறை கருத்து மான¶ வளர்கருப் புறம்பு தோன்றிக்
கரையமை கல்வி சாலாக் கவிஞர்போ லிறுமாந் தந்நூல்
உரையென விரிந்து கற்பின் மகளிர்போ லொசிந்த தன்றே. (உச)

அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சுந் தொண்டர்க்
கின்புரு வான வீச னின்னருள் விளையு மாபோல்
வன்புறு கருங்கான் மள்ளர் வைகலுஞ் செவ்வி நோக்கி
நன்புல முயன்று காக்க விளைந்தன நறுந்தண் சாலி. (உரு)

அகனில வேறு பாட்டி னியல்செவ்வி யறிந்து மள்ளர்
தகவினை முயற்சி செய்யக் காமநூல் சாற்று நான்கு
வகைநலார்§ பண்பு0 செவ்வி** யறிந்துசேர் மைந்தர்க் கின்பம்
மிகவிளை போகம் போன்று விளைந்தன பைங்கூ ழெல்லாம். (உசு)

---

* நறவந்தானே என்றும் பாடம். நறவம் நல்கி, கலந்தவரை ஒத்ததென்க. நல்கி என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் காரணப்பொருட்டு; மழைபெய்துகுளநிறைந்த தென்றாற்போல. † கலந்தவ ரொத்தார் என்றும் பாடம். இப்பாடத்திற்குக் கடைசியரை எழுவாயாக்கி நல்கி என்பதற்கு உண்டாக்கி எனப் பொருள் கொள்க. "நல்கிய தொழில்பு ரிந்து" என்புழியும் நல்கல் இப்பொருட்டாதலுணர்க. ‡ மென்முகத்துக்கு என்றும் பாடம். ¶ மான - உவமவுருபு. § நால்வகைநல்லார்—"பதுமினி சித்தினி பகர்ந்த சங்கினி—யிதமுறு மத்தினி யென்னு நால்வர்." 0 பண்பு - அவரிலக்கணம். ** செவ்வி - அவர்பருவமும், அவரைச் சேருங் காலமும்.

கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை வாங்கி
முடங்குகால் வரிவண் டார்ப்ப முள்ளரைக் கமல நீலம்
அடங்கவெண் சாலி செங்நெல் வேறுவே றரிந்தீ டாக்கி
நெடுங்களத் தம்பொற் * குன்ற நிரையெனப் பெரும்போர் செய்தார். ()

கற்றைவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க் காணித் தெய்வம்
அற்றவர்க் கற்ற வாறீந் தளவைகண் † டாறி லொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியிற் கொடுபோய்த் தென்னு
டுற்றவர் சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினர்க் கூட்டி யுண்பார். (௨௮)

சாறடு கட்டி யெள்ளுச் சாமைகொள் ளிறுங்கு தோரை
ஆறிடு மதமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை ‡ யேனல்
வேறுபல் பயறோ டின்ன புன்னில விளைவு மற்றும்
ஏறொடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கிழிய வுய்ப்பார். (௨௯)

துறவின ரீச னேசத் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லூண்
டிறவினைப் பிணிக்குத் தீர்க்கு மருந்துடற் பனிப்புக் காடை
உறைவிடம் பிறிது நல்கி யவரவ ரொழுகிச் செய்யும்
அறவினை யிடுக்க ணீக்கி யருங்கதி யுய்க்க வல்லார். (௩௦)

நிச்சலு மீச னன்பர் நெறிப்படிற் சிறார்மேல் வைத்த
பொச்சமி லன்பு மன்னர் புதல்வரைக் கண்டா லன்ன
அச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணிந் தினிய கூறி
இச்சையா றொழுகி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார். (௩௧)

நறைபடு கனிதேன் பெய்த பாலொடு நறுநெய் வெள்ளம்
நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா ¶ னிமிர்ந்த சோறு
குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்மி னென்ன
மறைமுத லடியார் தம்மை வழிமறித் தருத்து வார்கள். (௩௨)

பின்னெவ னுரைப்ப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடாங் கன்னி
தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவந் தாங்கச் செய்த
பொன்னியற் கலனே கோயின் மடமறப் புற§நீர்ச் சாலை
இன்னமு தருத்து சாலை யெனவுருத் திரிந்த தம்மா. (௩௩)

---

* "வெண்பொன்" என்றும் "செம்பொன்" என்றுங் கூறுதலின், பொன் வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது; எனவே குன்றம் வெண்பொற்குன்றஞ் செம்பொற்குன்றமெனப் பொருள்பட்டு இருவகை நெற்போர்களுக்கும் உவமையாதலறிக. † அளவைகொண்டு என்றும் பாடம். அளவைகொள்ளுதல் ஒருசொல்விழுக்காடு. ‡ யானைப் பழுக்குலையவரை:—யானையின் விலாவெலும்புபோலுங் காயையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரை. பழு - ஆகுபெயர். "பொருவில் யானையின் பழுப்போற் பொங்குகாய்க்குலை யவரை." என்றார் பிறரும். ¶ செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. "தீம்பா லடிசில் லமிர்தஞ் செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்" என்றார் சிந்தாமணியினும். புழுக்கலால்-புழுக்கலோடு. § அறப்புறம்-அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிநிலம்.

திணை மயக்கம்.

இன்ற டம்புனல் வேலிசூ ழிந்நில வரைப்பிற்
குன்ற முல்லைதண் பணைநெய்தல் குலத்திணை நான்கும்
மன்ற வுள்ளமற் றவைநிற்க மயங்கிய* மரபின்
ஒன்றொ டொன்றுபோய் மயங்கிய திணைவகை * யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லை யானிரை மேய்ப்பவர் கோழிணர்க் குருந்தின்
ஒல்லை தாயதிற் பட்ர்†கறிக் கருந்துண ருகுப்ப
முல்லை சோறெனத் தேன்விராய் முத்திழை சிற்றில்
எல்லை யாயமோ டாடுப வெயின்சிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொ டுங்களி வண்டுவாய் நக்கவீர்ங் கரும்பு
மென்று பொன்சொரி வேங்கைவா யுறங்குவ மேதி
குன்றி ளந்தினை மேய்ந்துபூங் கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்று றங்குவ சேவக மெனமுறச் செவிமா. (௩௬)

எற்று தெண்டிரை யெறிவளை யெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில் வாய்நுழைந் தழிப்பவச் சிறுமியர் வெகுண்டு
பற்றி லாரெனச் சிதறிய மனவணி பரதர்
முற்றி லாமுலைச் சிறுமியர் முத்தொடுங் கோப்ப. (௩௭)

முல்லை வண்டுபோய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதங்
கொல்லை யான்மடி யெறிந்திளங் குழவியென் றிரங்கி
ஒல்லை யூற்றுபால் வெள்ளத்து ளுகள்வன வாளை. (௩௮)

கரும்பொற் கோட்டிளம் புன்னைவாய்க் கள்ளுண்டு காளைச்
சுரும்பு செவ்வழிப் பாண்செயக் கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்த டங்கடல் வளையெடுத் தாழியான் கையில்
இருந்த சங்கென விறைகொளப் பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்த தெங்கினொண் பழம்பரீஇ முட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்த தேனுவர்க் கேணிபாய்ந் தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேன்மடற் கேதகை மலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன கெண்டை. (௪௦)

---

* மயங்கிய என்பது வினையெச்சம். கண்டோர் இது குறிஞ்சியோ முல்லையோ வென்று ஐயுற்று மயங்கும்படி முறையே ஒருதிணையோடு மற்றொருதிணை சென்று கலந்ததிணைவகை என்க. முறையாவது முல்லை குறிஞ்சியோடு மயங்கின் குறிஞ்சி முல்லையோடு மயங்குதல்; மாறிமயங்கின் முறைபிறழ்ச்சியாம். கலந்ததிணை எனவே திணைமயக்கம் என்றவாறாயிற்று. வகை - பேதம். மயங்கிய மரபெனப் பேரெச்ச முடிபாக வைத்து அநுலோமர் பிரதிலோமர் முதலிய மரபறியக்கூடாதார் போல என்றலுமாம்.

† அகிற்படரென்றும் பாடம்.

ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறு கால்வன வாம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து
கூறு வாரெனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித்
தூறு வாரெனச் சிரித்தலர் தூற்றுவ முல்லை. (சக)

துள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்தினை யவரை
கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக் கன்னல்
எள்ளு மாறவு மளப்பன விடைக்கிடை முத்தம். (சஉ)

அவமி கும்புலப் பகைகடந் துயிர்க்கெலா மன்பாம்
நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்யகோ னடாத்திச்
சிவமி கும்பர ஞான*மெய்த் திருவொடும் பொலிந்து
தவமி† ருந்தா சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம். (சங)

வான யாறுதோய்ந் துயரிய மலயமே முக்கண்
ஞான நாயக னம்மலை போர்த்தகார் நால்வாய்
ஆனை யீருரி யம்மழை யசும்‡பதன் புண்ணீர்
கூனல் வான்சிலை குருதிதோய் கோடுபோன் றன்றே. (சச)

சுனைய கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தண்மே ஞகிள வேங்கைச்
சினைய விழ்ந்தவீ கிடப்பபொன் ஞேய்கலத் தெண்ணீர்
அனைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய. (சரு)

குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டு கூப்பிடச் செம்மறாய்ப் புதுமது வார்ப்ப
அண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டு வாக்கிமுத் தீ¶வினை முடிப்பவ ரனைய. (சசு)

அகிலு மாரமுந் தழன்மடுத் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கால்
துகிரு மாரமுந் தொட்டெறிந் தைவனந் தூவிப்
புகரின் மால்கரி மருப்பினுல் வேலிகள் போக்கி
இகலில் வான்பயி ரோம்புவ வெயினர்தஞ் சீறூர். (சஎ)

---

* சிவமிகும் பரஞானம் - சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வு மிகுதற்குக்காரணமாகிய சிவஞானம். மெய்த்திரு - அழியாச்செல்வம். சிவஞானமாகிய திரு என்க. † "மனவும் லளவும் வலவு மன்றியு—மின்னும் பலவா மொற்றுமை யென்ப." ஆகலின் தவன் தவமெனப்பட்டது. தவன் - அகத்தியமுனிவர். ‡ அசும்பு - நீர்த்துளி. ¶ முத்தீ - ஆகவநீயம், தக்கிணுக்கினி, காருகபத்தியம். கருமம் முடியும்வரை ஓமஞ்செய்யப்படுவதால் ஆகவநீயம் என்றும், வேதிகையின் றென்பக்கத்திருப்பதால் தக்கிணுக்கினி என்றும், கிருகபதியால் முன்னர்ச் சுத்திசெய்யப்படுவதால் காருகபத்தியம் என்றுங் காரணப்பெயர்களாயின. இவை முறையே நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவமுமாக வளர்க்கப்படுவன. இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன்வகையும் இக்காலத்து வழங்குவனவற்றிற்கு மாறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்றன்வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

அண்ட வாணருக் கின்னமு தருத்துவோர் வேள்விக்
குண்ட வாரழற் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றிற்
புண்ட வாதவே லிறவுளர் புனத்தெரி மடுப்ப
உண்ட காரகிற் றூமமு மொக்கவே மயங்கும். (சஅ)

கருவி வான்*சொரி மணிகளுங் கழைசொரி மணியும்
அருவி கான்றபன் மணிகளு மகன்றலை நாகத்
திரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான்
குருவி வீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி கவண்கல். (சகூ)

மாய வன்வடி வாயது வையமா லுந்திச்
சேய பங்கய மாயது தென்னனா டலர்மேற்
போய மென்பொகுட் டாயது பொதியமப் பொகுட்டின்
மேய நான்முக னகத்தியன் முத்தமிழ் வேதம் (ருo)

ஏக மாகிய மேருவும் பொதியமே யிரும்பொன்
ஆகு மேருவைச் சூழ்ந்தசாம் பூநத யாறும்
நாக ராடுதண் பொருநையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமி†யும் பொருநைசூழ் பூமியே போலும்.‡ (ருக)

சிறந்த தண்டமி ழாலவாய் சிவனுல கானுற்
புறந்த யங்கிய நகரெலாம் புரந்தரன் பிரமன்
மறந்த யங்கிய நேமியோ னாதிய வானோர்
அறந்த யங்கிய வுலகுரு வானதே யாகும். (ருஉ)

வளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையர் வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த குங்குமக் கலவையுங் காசறைச் சாந்தும்
அளைந்த தெண்டிரைப் பொருநையோ வந்நதி ஞாங்கர்
விளைந்த செந்நெலுங் கன்னலும் வீசுமவ் வாசம். (ருங)

பொதியி லேவிளை கின்றன சந்தனம் பொதியின்
நதியி லேவிளை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ்
பதியி லேவிளை கின்றன தருமமப் பதியோர்
மதியி லேவிளை கின்றன மறைமுதற் பத்தி. (ருச)

---

* கருவிவான் - கூட்டமாகியவான். "தூமமு மெமது பவனனு மெமது தோழனத் தோயமு மெமதே—யாமுமிங் கிவற்றோ டொன்றுத லொழிது மீரிரு பொருள்களும் பிறிந்தான்—மாமுகி லெனும்பே ரெங்குளது" என்பதனாற்போந்த புகை, காற்று, நீர், அக்கினி என்னு மிவற்றின் கூட்டமென்க. "கருவி தொகுதி" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரவுரையிற் சேனாவரையர் தொகுதி, மின்னு முழக்கு முதலாயவற்றது தொகுதி என்றாராகலான் அத்தொகுதியையுடையவானுமாம். † போகபூமி-உத்தரகுரு. ‡ போலும் ஒப்பில்போலி; "ஆங்கவுரையசை" "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" என்றதனால், உரையசையின் பொருளுணர்த்திற்று.

கடுக்க வின்பெறு கண்டனுந் தென்றிசை நோக்கி
அடுக்க வந்துவந் தாடுவா னுடலி னிளைப்பு
விடுக்க வாரமென் காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்க வுந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றே. (ருரு)

விடையு கைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள்
வடமொ ழிக்குரைத் தாங்கியன் மலயமா முனிக்குத்
திடமு றுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொன்
மடம கட்கரங் கென்பது வழுதிநா டன்றே. (ருசு)

கண்ணு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்*தமி ழேனை
மண்ணி டைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்†படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ. (ருஎ)

தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்டது ம்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர். (ருஅ)

வெம்மை யால்வினை வலிகினும் வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மை மாறினும் வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவு‡குன் றுவாய்த்
தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு. (ருகூ)

உலகம் யாவையு மீன்றவ ளும்பரு¶ ளுயர்ந்த
திலக நாயகி பரஞ்சுடர் சேயென மூன்று
தலைவ ரான்முறை செய்தநா டின்றிச் சலதி
சுலவு பாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்து மலிதே. (சுo)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். - கூக.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்க லம்புனை பாண்டிநா டாகிய மகட்குச்
சங்க லம்புகை தோளிணை தடமுலை யாதி
அங்க மாம்புறந் தழுவிய நகரெலா மனைய
நங்கை மாமுக மாகிய நகர்வளம் பகர்வாம். (க)

* பசுமை ஈண்டுக் குளிர்ச்சி, இனிமை. † எண்ணிடப்பட என்றும் பாடம். ‡ பொலிவும் என்றும் பாடம். பொலிவு - சிவவேடப்பொலிவு. ¶ உம்பர்—ஈண்டுப் பெண்பன்மை; "தேவர் விழைய விளங்கச் சேர்த்தி னாளே" என்புழித் தேவர் என்பதுமது.

கொங்கை யேபரங் குன்றமுங் கொடுங்குன்றுங் கொப்பூழ்
அங்க மேதிருச் சுழியலவ் வயிறுகுற் றாலஞ்
செங்கை யேடக மேனியே பூவணந் திரடோள்
பொங்கர் வேய்வனந் திருமுக மதுரையாம் புரமே. (உ)

வடுவின் மாநில மடந்தைமார் பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படுவி லாரமே பாண்டிநா டாரமேற் பக்கத்
திடுவின் மாமணி யதன்புற நகரெலா மிவற்றுள்
நடுவி னாயக மாமணி மதுரைமா நகரம். (௩)

திரும கட்கொரு தாமரைக் கூடமே திருமான்
மரும கட்குவெண் டாமரை மாடமே ஞானந்
தரும கட்*கியோ கத்தனிப் பீடமே தரையாம்
பெரும கட்கணி திலகமே யானதிப் பேரூர். (௪)

திக்கும் வானமும் புதையிரு டின்றுவெண் சோதி
கக்கு மாளிகை நிவப்புறு காட்சியந் நகருள்
மிக்க வாலிதழ்த் தாமரை வெண்மக ளிருக்கை
ஒக்கு மல்லது புகழ்மக ளிருக்கையு மொக்கும். (௫)

புடை நகர்.

நெற்க ரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கமு கென்ன
வர்க்க வான்கமு †கொலிகலித் தெங்கென வளர்ந்த
பொற்க வின்குலைத் தெங்குகார்ப் பந்தரைப் பொறுத்து
நிற்க நாட்டிய காலென நிவந்ததண் பணையே. (௬)

சிவந்த வாய்க்கருங் கயற்கணாள் வலாரியைச் சீறிக்
கவர்ந்த வான்றருக் குலங்களே கடிமணம் வீசி
உவந்து வேறுபல் பலங்களும் வேண்டினர்க் குதவி
நிவந்த காட்சியே போன்றது நிழன்மலர்ச் சோலை. (௭)

ஒல்லொ லிக்கதிர்ச் சாலிகள் புறந்தழீஇ யோங்க
மெல்லி லைப்பசுங் கொடியினால் வீக்குறு பூகம்
அல்லெ னுங்களத் தண்ணற னணிவிழாத் தருப்பைப்
புல்லொ டும்பிணிப் புண்டபொற் கொடிமரம் போலும். (௮)

சீத வேரியுண் டளிமுரல் கமலமேற் செருந்தி
போத வேரியு மலர்களுஞ் சொரிவன புத்தேள்
வேத வேதியர் செங்கரம் விரித்துவாய் மனுக்கள்
ஓத வேமமு முதகமு முதவுவா ரனைய. (௯)

---

* ஞானந்தருமகள் - ஞானமயமாகத் தன்னாற் றரப்பட்டமகள்; என்றது உமாதேவியாரை. தோற்றுவிப்பார் பிறரில்லை என்றபடி "தருகோட்டம்பிறை" என்பதற்குத் தன்னாற்றரப்பட்டவளைவான் அழகுபெற்றபிறையென்று பிறரும் இவ்வாறுரைத்தல் காண்க. உயிர்கட்கு அருளைப்பாலிக்கு மகளுமாம். † ஒலித்தல்-தழைத்தல். கலித்தல்-ஒலித்தல்.

விரைசெய் பங்கயச் சேக்கைமேற் பெடையொடும் விரவி
அரச வன்னநன் மணஞ்செய வம்புயப் பொய்கை
திரைவ ளைக்கையா னுண்டுளி செறிந்தபா சடையாம்
மரக தக்கலத் தரளநீ ராஞ்சனம் வளைப்ப. (க0)

இரும்பி னன்னதோள் வினைஞரார்த் தெறிந்துவாய் மடுக்குங்
கரும்பு தின்றிடி யேற்றொலி காட்டியின் சாறு
சுரும்பு சூழ்கிடந் தரற்றிடச் சொரிந்துவெஞ் சினத்தீ
அரும்பு கட்களி றொத்தன வாலையெந் திரங்கள். (கக)

பள்ள நீர்குடைந் தஞ்சிறைப் பாசிபோர்த் தெழுந்த
வெள்ளை யன்னத்தைக் காரன * மெனப்பெடை வீழ்ந்த
உள்ள மீட்டல மரச்சிற குதறியுள் ளன்பு
கொள்ள வாசையிற் றழீஇக்கொடு குடம்பைசென் றணையும். (கஉ)

இரவி யாழியொன் றுடையதே ரீர்த்தெழு மிமையாப்
புரவி நாகிமிர்த் தயில்வன பொங்கர்வாய்த் தளிர்கள்
கரவி லார்மகத் தெழுபுகை கற்பக நாட்டிற்
பரவி வாட்டுவ பனியெனப் பங்கயப் பொய்கை. (கங)

இடைநகர்.

பிறங்கு மாலவா யகத்துளெம் பிரானரு ளால்வந்
தறங்கொ டீர்த்தமா யெழுகட லமர்ந்தவா நோக்கிக்
கறங்கு தெண்டிரைப் பெரும்புறக் கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறங்கி டந்ததே போன்றது புரிசைசூழ் கிடங்கு. (கச)

எறியும் வாளையு மடிக்கடி யெழுந்துடல் பரப்பிப்
பறியு மாமையும் வாளொடு கேடகம் பற்றிச்
செறியு நாண்மல ரகழியுஞ் சேண்டொடு புரிசைப்
பொறியு மேயொன்றி யுடன்றுபோர் புரிவன போலும். (கரு)

கண்ணி லாதவெங் கூற்றெனக் கராங்கிடந் தலைப்ப
மண்ணி னூரெவ ரேனுமிம் மடுவிடை வீழ்ந்தோர்
தெண்ணி லாமதி மிலைந்தவர்க் கொப்பெனச் சிலரை
எண்ணி னூரிரு ணரகநீத் தேறினு மேரூர். (கசு)

குமிழ லர்ந்தசெந் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கின்
உமிழ்த ரும்பா ஞானமுண் டுமிழ்ந்தவாய் வேதத்
தமிழ றிந்துவை திகமுடன் சைவமு நிறுத்தும்
அமிழ்த வெண்டிரை வைகையு மொருபுறத் தகழாம். (கஎ)

பிள்ளை யும்பெடை யன்னமுஞ் சேவலும் பிரியாக்
கள்ள † முண்டகச் செவ்வியாற் கண்டவர் கண்ணும்
உள்ள முந்திரும் பாவகை சிறைப்படுத் தோங்கும்
புள்ள லம்புதண் கிடங்கிது புரிசையைப் புகல்வாம். (கஅ)

* காரண்டம் என்றும் பாடம். † கள்ள - குறிப்புவினைமுற்றுப்பெயரெச்சம்.

மாக முந்திய கடிமதின் மதுரைநா யகர்கைந்
நாக மென்பதே தேற்றமந் நகர்மதில் விழுங்கி
மேக நின்றசை கின்றதவ் வெஞ்சினப் பணிதன்
ஆக மொன்றுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும். (க௯)

புரங்க டந்தபொற் குன்றுகோ புரமெனச் சுருதிச்
சிரங்க டந்தவர் தென்னரா யிருந்தனர் திருந்தார்
உரங்க டந்திட வேண்டினு முதவிசெய் தவரால்
வரங்க டந்திடப் பெறவெதிர் நிற்பது மானும். (௨0)

சண்ட பானுவுந் திங்களுந் தடைபடத் திசையும்
அண்ட கோளமும் பரந்துநீண் டகன்றகோ புரங்கள்
விண்ட வாயிலால் வழங்குவ விடவரா வங்காந்
துண்ட போல்பவு முமிழ்வன போல்பவு முழலா. (௨க)

மகர வேலையென் றியானைபோன் மழையருந் தகழிச்*
சிகர மாலைசூ ழம்மதி றிரைக்கரந் துழாவி
அகழ வோங்குநீர் வைகையா லல்லது வேற்றுப்
பகைவர் சேனையாற் பொரப்படும் பாலதோ வன்றே. (௨௨)

எல்லை தேர்வழித் தடைசெயு மிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லை மேவலர் வளைந்துழி யுடன்றுபோ ராற்றி
வெல்ல மள்ளரும் வேண்டுமோ பொறிகளே வெல்ல
வல்ல வம்மதிற் பொறிசெயு மறஞ்சிறி துரைப்பாம். (௨௩)

வேறு.

மழுக்கள் வீசுவன நஞ்சு பூசுமுனை வாள்கள் வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள் வீசுவன குந்த நேமியெரி கால வீசுவன காலனேர்
எழுக்கள் வீசுவன கப்ப ணங்கள்†விட மென்ன வீசுவன வன்னெடுங்
கொழுக்கள் வீசுவன கற்க வண்கயிறு கோத்து வீசுவன‡ வார்த்தரோ.(௨௪)

நஞ்சு பில்குதுளை வாளெ யிற்றரவு¶ நாகிமிர்த் தெறியு மலையரா
வெஞ்சி னங்கொண்முழை வாய்தி றந்துபொரு வாரை விக்கிட விழுங்குமாற்
குஞ்ச ரங்கொடிய முசலம் வீசியெதிர் குறுகு வார்தலைகள் சிதறுமால்
அஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுகி யடுபு லிப்பொறி யமுக்குமால்.(௨௫)

எள்ளி யேறுநரை யிவுளி மார்பிற வெறிந்து குண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளி மீளுமுருள் கல்வி ருப்புமுளை தந்து வீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளி வாயலகை வாய்தி றந்துகனல் கொப்பு ளிப்பவுடல் குப்புறத்
துள்ளி யாடுவன கைகள் கொட்டுவன தோள்பு டைப்பசில கூளியே. (௨௬)

---

* அகழி—சிகரமாலை என்றும் பாடம். இப்பாடத்திற்கு அகழியும் சிகரவரிசைகளும் என உம்மைத்தொகையாக்குக. † கப்பணம் - இரும்பால் யானைநெரிஞ்சிமுள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டதொரு படைக்கலவிசேடம். ‡ வீசுவன - இடங்கணிப்பொறிகள். ¶ நஞ்சுபில்குதுளைவாளெயிற்றரவு - குடப்பாம்பு.

துவக்கு சங்கிலி யெறிந்தி மூக்குமிரி தொடர்பி டித்தகை யறுக்கவிட்
டுவக்கு மொன்னலர்க டலைக ளைத்திருகி யுடனெ ருக்குமர * நிலைகளாற்
கவைக்கொ ழுந்தழல் கொளுத்தி வீசுமெதிர் கல்லு ருட்டியடு மொல்லெனக்
குவைக்க டுங்கன்மழை பெய்யு மட்டமணல் கொட்டு மேவலர்கள் கிட்டவே.

உருக்கி யீயமழை பெய்யு மாலய வுருக்கு வட்டுருகு செம்பினீர்
பெருக்கி வீசும்விடு படையெ லாமெதிர் பிடித்து விட்டவர் தமைத்தெறச்
செருக்கி வீசுநடை கற்ற மாட†மொடு சென்று சென்றுதுடி முரசொடும்
பெருக்கி மீளுநடை வைய‡மேனடவி யெய்யும் வாளிமழை பெய்யுமால். ()

வெறிகொ ளைம்பொறியை வெல்லி னும்பொருது வெல்லு தற்கரிய காலனை
முறிய வெல்லினும் வெலற்க ருங்கொடிய முரண வாயமா ரரணெலாம்
அறிவி னுணிறுவு கம்மி யன்செயவு மரிய வாயவனர் புரியுமிப்
பொறிகள் செய்யும்வினை யின்ன பொன்னணி புரத்து வீதிக ளுரைத்துமால்.

அகநகர்.

வேறு.

கழையுந் தாமமுஞ் சுண்ணமு மணிநிழற் கலனுங்
குழையுந் தூபமுந் தீபமுங் கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங் காதலர் வரவுபார்த் தன்பகந் ததும்பி
விழையுங் கற்பினு ரொத்தன விழாவரு வீதி. (ரு௦)

ஆல நின்றமா மணிமிடற் றண்ணலா னந்தக்
கோல நின்றசே வடிநிழல் குறுகினுர் குணம்போல்
வேலை நின்றெழு மதியெதிர் வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
கால நின்றன சந்திர காந்தமா ளிகையே. (ருக)

குன்ற நேர்பளிக் குபரிகை நிரைதொறுங் குழுமி
நின்ற பல்சரா சரமுமந் நீழல்வாய் வெள்ளி
மன்ற கம்பொலிந் தாடிய மலரடி நிழல்புக்
கொன்றி யொன்றறக் கலந்தபல் லுயிர்நிலை யனைய. (ருஉ)

கறித்த ருந்துபுற் குவைகழீஇக் காற்றொடர் பரியத்
தெறித்த கன்றயன் மரகதச் சித்திரத் தெற்றி
எறித்த பைங்கதிர்க் கொழுந்தையு மெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்து மென்றுவா யசைப்பன பசலையான் கன்று. (ருரு)

சிறுகு கண்ணவாய்க் காற்றெறி செவியவாய்ப் பாசம்
இறுகு காலவாய்க் கோட்டுமா னினம்வழங் காறுங்
குறுகு நுண்மருங் கிறுத்தெழு கோட்டுமா னினம்போம்
மறுகும் வண்டுசூழ்ந் திறைகொள மான்மத நாறும். (ருச)

---

* தலைகளைத் திருகி யுடனெருக்கு மரம் - ஐயவித்துலாம்; அஃதாவது பகைவர் கதவை அணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றும் துலாம்; கற்கவி நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும்பா. † நடைகற்றமாடம் - வேண்டுமிடங்கட்கு தானே செல்லுமாடம்; என்றது நாடகசாலையை. ‡ நடைவையம் - தானேஓடுந்தேர்.

மாட மாலையு மேடையு மாளிகை நிரையும்
ஆட ரங்கமு மன்றிவே ளன்னவர் முடியும்
எட விழ்ந்ததா ரகலமு மிணைத்தடந் தோளுஞ்
சூடு மாதரார் சீறடிப் பஞ்சுதோய் சுவடு. (௩௫)

மருமச் செம்புன லாறிட மாறடு கோட்டுப்
பருமச் செங்கண்மால் யானையின் பணைக்கையு மறைநூல்
அருமைச் செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொரு ளீவோர்
தருமச் செங்கையு மொழுகுவ தானநீ ராறு. (௩௬)

பரிய மாமணி* பத்தியிற் பதித்திருட் படலம்
பொரிய வில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னர* மியமுந்
தெரிய மாமுர சொலிகெழு செம்பொனு டாங்கும்
அரிய மின்பயோ தரஞ்சுமந் தாடுவ கொடிகள். (௩௭)

வலம்ப டும்புயத் தாடவர் மார்பமேற் புலவிக்†
கலம்ப டர்ந்தபூண் முலையினர் காலெடுத் தோச்சச்
சிலம்ப லம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவர் தேந்தார்ப்
புலம்பு வண்டுநொந் தரற்றிய பொங்குபே ரொலியே. (௩௮)

தைய லார்மதி முகங்களுந் தடங்களுங் குழைய
மைய ளாவிய விழிகளு மாடமுங் கொடிய
கையு நாண்மலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசை வண்ட
னெய்ய வோதியும் வீதியு நீளற னெறிய. (௩௯)

மலருந் திங்கடோய் மாடமுஞ் செய்வன மணங்கள்
அலருந் தண்டுறை யுங்குடைந் தாடுவ தும்பி
சுலவுஞ் சோலையு மாதருந் தூற்றுவ வலர்கள்
குலவும் பொய்கையு மனைகளுங் குறைபடா வன்னம். (௪௦)

ஊடி னாரெறி கலன்களு மம்மனை யுடன்பந்
தாடி னார்பரி‡ யாரமு மடியினுற் சிற்றில்
சாடி னாரொடு வெகுண்டுகெண் டதும்புமுத் திறைப்ப
வாடி னார்பரி நித்தில மாலையுங் குப்பை. (௪௧)

ஐய வென்னுரை வரம்பின வாகுமோ வடியர்
உய்ய மாமணி வரிவளை விறகுவிற் றுழன்றோன்
பொய்யில் வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன் றாற்றுஞ்
செய்ய தாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள். (௪௨)

---

* உதயகிரியிற் சிந்தூர அருவிவீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற் பதினாறு சதுர்யுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக் கெடுத்தலின் மாமணி இருட்படலம் பொரிய வில்லிடக் குயிற்றிய அரமியம் என்றார். † புலவி - புலத்தல், புலத்தலால் ஓச்சவென்க. ‡ பரிதல் - அறுதல்.

வே று.

தோரண நிரைமென் காஞ்சி சூழ்நிலை நெடுந்தே ரல்குற்
பூரண கும்பக் கொங்கைப் பொருவின்மங் கலமா மங்கை
தாரணிந் தாரந் தூக்கிச் சந்தகி றிமிர்ந்து பாலிச்
சீரணி முளைவெண் மூரல் செய்துவீற் றிருக்கு மன்றே. (௪௩)

திங்களைச் சுண்ணஞ் செய்து சேறுசெய் தூட்டி யன்ன
பொங்குவெண் மாடப் பந்தி புண்ணியம் பூசுந் தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந் தன்னைத் தரித்தன சாலக் கண்கொண்
டங்கணன் விழவு காண்பா னடைந்தென மிடைந்த வன்றே. (௪௪)

தேரொலி கலினப் பாய்மான் சிரிப்பொலி புரவி பூண்ட
தாரொலி கருவி யைந்துங்* தழங்கொலி முழங்கு கைம்மான்
பேரொலி யெல்லா மொன்றிப் பெருகொலி யன்றி யென்றுங்
காரொலி செவிம டாது கடிமணி மாடக் கூடல். (௪௫)

பரத்தையர் வீதி.

இழிபவ ருயர்ந்தோர் மூத்தோ ரிளையவர் கழியா நோயாற்
கழிபவர் யாவ ரேனுங் கண்வலைப் பட்டு நெஞ்சம்
அழிபவர் பொருள்கொண் டெள்ளுக் கெண்ணெய்போ லளந்து காட்டிப்
பழிபடு போகம் விற்பா ராவணப் பண்பு சொல்வாம். (௪௬)

மெய்படு மன்பி னார்போல் விரும்பினார்க் கருத்துந் தங்கள்
பொய்படு மின்பம் யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல்
மைபடு கண்ணார் காமன் மறைப்பொருள்† விளங்கத் தீட்டிக்
கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங் காணச் செய்வார். (௪௭)

திருவிற்கான் மணிப்பூ ணாகம் பலகையாத் தெண்முத் தார
அருவிக்கால் வரைமென் கொங்கைச் சூதொட்டி யாடி வென்றும்
மருவிக்கா முகரைத் தங்கள் வடிக்கண்வேன் மார்பந் தைப்பக்
கருவிச்சூ தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவர்தல் செய்வார். (௪௮)

தண்பனி நீரிற் றோய்த்த மல்லிகைத் தாம நாற்றி
விண்படு மதியந் தீண்டும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட
கண்படை யணைமேற் கொண்டு காமனுங் காமுற் றெய்தப்
பண்பல பாடி மைந்த ராவியைப் பரிசில் கொள்வார். (௪௯)

குரும்பைவெம் முலையிற் சிந்து சாந்தமுங் குழலிற் சிந்தும்
அரும்பவிழ் மாலைத் தாது மளிநுகர்ந் தெச்சி லாகிப்
பொரும்பரிக் காலிற் றூளாய்ப் போயபர மாதர் மெய்யும்
இருங்குழற் காடுஞ் சூழ்போ யியன்மணம் விழுங்கு மன்றே. (௫0)

---

* கருவியைந்து—தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு. † காமன்மறைப் பொருள்:—"பற்குறி நகக்குறிகள் பாணிகொடு தட்டல்—நற்கமிழ்து துய்த்தல்களி நன்றெழ வணைத்தல்—அற்குகர ணங்களறி யாருமெளி தாகக்—கற்கும்வகை நின்றன கதிர்த்தமணி யோவம்." என்றவிச்செய்யுளாற்பெறப்பட்ட கரணங்களும் பிறவுமாம்.

ஆலவா யுடையா னென்று மங்கயற் கண்ணி யென்றுஞ்
சோலைவாழ் குயிலி னல்லார் சொல்லியாங் கொருங்கு சொல்லும்
பாலவாங் கிளிகள் பூவை பன்முறை குரவ னோதும்
நூலவாய்ச் சந்தை கூட்டி நுவன்மறைச் சிறாரை யொத்த. (ருக)

ஔவிய மதர்வேற் கண்ணா ரந்தளிர் விரன டாத்துந்
திவ்விய நரம்புஞ் செவ்வாய்த் தித்திக்கு மெழாலுங்* தம்மிற்
கௌவிய நீர வாகிக்† காளையர் செவிக்கா லோடி
வெவ்விய காமப் பைங்கூழ் விளைதர வளர்க்கு மன்றே. (ருஉ)

கட்புல னாதி யைந்து முவப்புறக்‡ கனிந்த காமம்
விட்புலத் தவரே யன்றி வீடுபெற் றவரும் வீழ்ந்து
பெட்பமுற் றமுதுங் கைப்பப் பெருங்குலக் கற்பி னார்போல்
நட்பிடைப் படுத்தி விற்கு நல்லவ ரிருக்கை யீதால். (ருங)

வேளாளர் வீதி.

வழுக்கறு வாய்மை மாண்புங் கங்கைதன் மரபின் வந்த
விழுக்குடிப் பிறப்பு மூவ ரேவிய வினைகேட் டாற்றும்
ஒழுக்கமு மமைச்சாய் வேந்தர்க் குறுதிசூழ் வினையுங் குன்றா
இழுக்கறு மேழிச் செல்வர் வளமறு கியம்ப லுற்றாம். (ருச)

வருவிருந் தெதிர்கொண் டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை
அருகிருந் தடிசி லூட்டி முகமனன் கறையு மோசை
உரைபெறு தமிழ்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள
இருநிதி யளிக்கு மோசை யெழுகட லடைக்கு மோசை. (ருரு)

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல வருந்துகின் றாரு மாங்கே
இருந்தினி தருந்தா நிற்க வின்னமு தட்டுப் பின்னும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயலில் வீசி
வருந்திவிண் ணோக்கு மோரே ருழவர்போல் வாடி நிற்பார். (ருசு)

வானமுந் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் வானம் பேணும்
ஞானமும் பொறையுங் குன்றா நன்றியு மூக்கப் பாடுந்
தானமுங் கொடையு மன்பும் வரிசையுந் தகைசா னண்பும்
மானமுந் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லார். (ருஎ)

வணிகர் வீதி.

புல்லியோர் பண்டங் கொள்வார் வினவின¶ பொருடம் பக்கல்
இல்லெனி னினமா யுள்ள பொருளுரைத் தெதிர்ம றுத்தும்
அல்லதப் பொருளுண் டென்னின் விலைசுட்டி யறுத்து நேர்ந்துஞ்
சொல்லினு மிலாபங் கொள்வார் தொன்மா பிருக்கை சொல்வாம். (ருஅ)

---

* எழால் - கண்டப்பாடல். † சிலப்பதிகார அரும்பத உரையாசிரியரும் "குழல் வழி நின்ற தியாழ்" எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்றுமட்டமும் யாழ்வழித்தெனக்கொள்கவென்றார். ‡ உவர்ப்பற என்றும் பாடம். ¶ வினவினப் பொருளும் பாடம்.

வே று.

நீல வேதிமேற் பளிங்கினு னிழற்சுவர் நிரீஇமின்
கால வாலிய வைரவாட் கானிரைத் தும்பர்க்
கோல வாணிலாச்* சொரிமணி குயிற்றிவெண் மாடம்
மாலை போல்வகுத் தியற்றின பீடிகை மறுகு.† (ருகூ)

திரைய ளிப்பவுந் திரைபடு தீம்புனல் வேலிக்
கரைய ளிப்பவுங் கரையிலா னிரை‡படு கானத்
தரைய ளிப்பவுந் தரைகிழித் தூன்றிவிண் டாங்கும்
வரைய ளிப்பவும் வாங்கிவாய் மடுப்பன மாடம். (கூ0)

கரிய கம்பலக் கிடுகின்¶மேற் கதிர்விடு பவளத்
தெரியல் பொன்னரி மாலிகை தெண்ணிலாச் சொரியும்
பரிய நித்தில மணிவட மாகதப் பசுந்தார்
விரிய விட்டன விந்திர வின்னிரை யனைய. (கூக)

நாள்க ளுங்குளிர் திங்களு ஞாயிறு மேனைக்
கோள்க ளுங்குளிர் விசும்பொரீஇக் குடிபுகுந் தாங்கு
வாள்கி டந்திராப் பகலொளி மழுக்கலால் வணிகர்
ஆள்க லம்பகர் பீடிகை துறக்கநா டனைய. (கூஉ)

பன்னி றத்தபல் பெருவிலைப் பட்டெலா மவண
அன்ன பட்டின்மேம் படுவிலைப் பருத்தியு மவண
எந்நி லத்தரும் பொருள்பதி னெழுபுல வணிகர்
மன்னி ருக்கையு மரும்பெறல் வளனெலா மவண. (கூங)

மாக தத்தினு லம்மிகள் வைரவா ளுலக்கை
உரல்கள் வெள்ளியா லடுப்பகில் விறகுலை பனிநீர்
அரிசி முத்தழல் செம்மணி யடுகலன் பிறவும்
எரிபொ னுலிழைத் தாடுப விவர்சிறு மகளிர். (கூச)

செயிரிற் றீர்ந்தசெம் பொன்னினாற் றிண்ணிலைக் கதவம்
வயிரத் தாழுடைத் தவர்கடை வாயிலு மென்றால்
அயிரிற் றீர்ந்த§பே ரறிஞரு மனையர்தஞ் செல்வத்
தியலிற் றமென வரையறுத் திசைப்பதை யெவனோ. (கூரு)

எரிக்கு றும்பொறி யனையசெம் மணிசுட ரெறிபொன்
வரிச்சு ரும்புநேர் மாகத முத்துவாள் வைரந்
தெரிப்ப ருந்துகிர் சிந்தின செல்லுநா ளொன்றுக்
கரிப்பர் கையகப் படுவன வாயிரத் திரட்டி. (கூகூ)

---

* வானிலா என்றும் பாடம். † பீடிகை மறுகு—இருபெயரொட்டு; பீடிகை—வணிகர் தெரு, கடைவீதி. ‡ கரையிலா நிரைபடு என்றும் பாடம். ¶ கம்பலக்கிடுகு - கம்பலம்வேய்ந்த சட்டம். § அயிரிற்றீர்ந்த - நட்பபுத்தியின்மேம்பட்ட.

பாய தொன்மரப் பறவைபோற் பயன்கொள்வான் பதினெண்
டேய மாந்தருங் கிளந்தசொற் றிரட்சிதான் றூய
மாயை காரிய வொலி*யன்றி வான்முதற் கருவின்
ஆய காரிய வோசையே† யாய்க்கிடந் தன்றே. (௬எ)

ஒழிவில் வேறுபல் பொருளுமே மூலோகமும் பிறவும்
வழுவில் வேறுபல் கலைகளு மாபுளி வகுத்துத்
தழுவி வேண்டினர் தாங்கொளத் தக்கவா பகரா
அழிவி லாமறை போன்றன வாவண வீதி. (௬அ)

திக்கெ லாம்புகழ் மதுரையைச் சிவபுர மாக்கி
முக்க ணாயக னரசுசெய் முறையினுக் கேற்பத்
தக்க தோழனே டளகைமா நகருறை தயக்கம்
ஒக்கு மந்நகர் வாணிக ருறையுள்சூழ் நிகமம்.‡ (௬௯)

மன்னவர் வீதி.

ஒற்றை யாழியா னுலகிரு ளொதுக்குமா போலச்
செற்ற நேமியாற் கலி¶யிரு டின்றுகோ லோச்சி
மற்ற டம்புய வலியினுன் மாறடு சீற்றக்
கொற்ற மன்னவர் விழுக்குடிக் கோமறு குரைப்பாம். (எ0)

தரங்க வேலைக டம்மையே தாளுறப் பிணித்துத்
துரங்க மாவெனத் தொகுத்தமந் துரைபல வருவி
இரங்கு மோரறி வுயிர்வரை யாவையும் பெயர்த்து
மரங்கொல் யானைபோற் பிணித்தகூ டம்பல மன்னே. (எக)

மழுக்கள் வச்சிரங் கார்முகம் வாளிமுக் குடுமிக்
கழுக்கள் சக்கர முடம்பிடி கப்பண நாஞ்சில்
எழுக்க ணாந்தகம் பலகைதண் டிவைமுதற் படையின்
குழுக்க ளோடிகல் விந்தை§வாழ் கூடமும் பலவால். (எஉ)

துளைய கல்லைமா லெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ் செந்தாள்
அளையும் யானைபோற் பாய்ந்துமல் லாற்றியு மாற்றல்
விளைய வாளொடு கேடகம் வீசியும் வென்றி
இளைய ராடமர் பயில்வன வெண்ணிலாக் கூடம். (எ௩)

வேறு.

தேசவிர் நீல மாடஞ் செம்மணிச் சென்னி மாடங்
காசறு கனக மாடஞ் சந்திர காந்த மாடம்
மாசற விளங்கு மின்ன மாடநீண் மாலை கூடற்
பாசிழை மடந்தை பூண்ட பன்மணிக் கோவை யன்ன. (எச)

---

* சுத்தமாயாகாரிய ஒலி பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவாயிருக்கும். † ஆகாயமாகிய முதற்காரணத்தினுண்டாகிய ஒலி பொருள்பயவாத சத்தமாத்திரையாயிருக்கும். ‡ நியமம் என்றும் பாடம். ¶ கலி—நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேற் செல்லும் பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம். § இகல்விந்தை - வீரலக்குமி.

விரையகல் கதுப்பி னல்லார் வீங்கிளங் கொங்கை போழ்ந்த
வரை*யகன் மார்ப மன்றி வடுப்படார் தமக்கன் பில்லார்
உரையகன் மான வாற்ற லொழுகுவார் பலகை யொள்வாட்
கரையகல் விஞ்சை வீரர் கணம்பயில் காட்சித் தெங்கும். (எரு)

மின்னவா ளென்ன வீசி வீங்குகார் தம்மிற் போர்மூண்
டென்னவான் மருப்பு நீட்டி யெதிரெதிர் புதையக் குத்தி
அன்னவா னென்ன வாய்விட் டதுவெனச் செந்நீர் சோரப்
பொன்னவா மகன்ற மார்பர் பொருகளி றூட்டு வார்கள். (எசு)

தூண்டுவா ருளமுந் தங்கள் பின்னிடத் துவக்குண் டீர்த்துத்
தாண்டுமா னெற்றை யாழித் தேரினுந் தள்ளித் துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப் பசும்பொன் றேயப் பார்மகண் முதுகு கீண்டு
சேண்டிசை போய்ம டங்கச் செல்வத்தேர் நடாத்து வார்கள். (எஎ)

மைந்தர்தந் நெருக்கிற் சிந்து கலவையு மகளிர் கொங்கைச்
சந்தமுங் கூந்தல் சோர்ந்த தாமமுஞ் சிவிறி வீசு
சிந்துரப் பொடியு நாறத் தேனொடு மெழுந்து செந்தூள்
அந்தர வயிறு தூர்ப்ப வடுபரி நடாத்து வார்கள். (எஅ)

தம்முயிர்க் கிரங்கா ராகித் தருக்கொடு மான மீர்ப்பத்
தெம்முனை யெதிர்ந்தா ராற்றுஞ் செருவெனக் குருதிச் செங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்க்† குடுமிச் சேவல் கோழிளந் தகர்போர் மூட்டி
வெம்முனை நோக்கி நிற்பார் வேறவற் றூறு நோக்கார். (எகூ)

பெண்முத்த மனைய பேதைச் சிறுமியர் பெருநீர் வைகை
வெண்முத்த மிழைத்த சிற்றில் சிதைபட வெகுண்டு நோக்கிக்
கண்முத்தஞ் சிதறச் சிந்துங் கதிர்முத்த மாலை தட்பத்
தெண்முத்தி னகைத்துச் செல்வச் சிறார்கடே ருருட்டு வார்கள். (அ0)

கொடிமுகி றுழாவு மிஞ்சிக் கோநகர் வடகீழ் ஞாங்கர்
முடிமிசை வேம்பு நாற முருகவி ழாரும் போந்தும்
அடிமிசை நாறத் தென்னர் வழிவழி யரசு செய்யும்
இடிமுர சுறங்கா வாயி லெழுநிலை மாடக் கோயில், (அக)

மறையவர் வீதி.

ஆத்திக‡ ருண்டென் றோது மறமுதற் பொருள்க ளொன்றும்
நாத்திகம்‡ பேசும் வஞ்சர் நாவரி கருவி யாக
ஆத்தனு லுரைத்த வேத வளவுகண் டுள்ளந் தேறித்
தீர்த்தராய் முத்தீ வேட்குஞ் செல்வர்தம் மிருக்கை சொல்வாம். (அஉ)

---

* வரை - உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரி. "ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்—செம்பொறி" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையினும். † மலர் - செங்காந்தட்பூ. ‡ ஆத்திகர் இவர் நாத்திகர் இவரென்பது "பொன்னுலகம் வெந்நரகம் புண்ணியபா வம்புரிவார்—நின்மலனு முண்டென்று நிச்சயிந்தா—ரிந்நிலைமை—யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்—நாத்திகரென் றேயுளத்து ணடு." என்னும் வெண்பாவால் அறிக.

முஞ்சிநாண் மருங்கின் மின்னப் பொன்செய்த முளரி வேய்ந்த
குஞ்சிநான் றசையத் தானைச் சொருக்குமுன் கொய்து தூங்கப்
பஞ்சி*நாண் கலைத்தோன் மார்பும் பலாசக்கோல் கையுந் தாங்கி
எஞ்சி†நான் மறைநூல் கற்போர் கிடைகளே யில்ல மெல்லாம். (அங)

தீவினை யந்த ணாளர் சிறார்பயி றெய்வ வேதம்
நாவுரு வேற்றக் கேட்டுக் கிளிகளோ நவிலும் வேற்றுப்
பூவையும் பயின்று புத்தே ளுலகுறை புதுமந் தாரக்
காவுறை கிளிகட் கெல்லாங் கசடறப் பயிற்று மன்னோ. (அச)

வேதமு மங்க மாறு மிருதியும் புராண நூலின்
பேதமுந் தெரிந்தோ ராலும் பிறமதங் களைய வல்ல
வாதமு மதமேற் கொண்டு மறுத்தலு நிறுத்த வல்ல
போதமு முடையோ ராலும் பொலிந்தன கழக மெல்லாம். (அரு)

உறிபொதி கரகக் கைய ரொளிவிடு செங்கற் றோய்த்த
அறுவைய ருயிர்க்கூ றஞ்சு நடையின ரவிச்சை மாள
எறிசுடர் மழுவா ளென்னக் கோவணம் யாத்த கோலர்
மறைமுடி வன்றித் தேறு மாதவர் மடங்க ளெங்கும். (அசு)

அட்டில்வாய்ப் புகையு மாடத் தகில்படு புகையும் வேள்வி
விட்டெழு புகையு மொன்றி விரிசுடர் விழுங்கக் கங்குல்
பட்டது பலருந் தத்தம் பயில்வினை யிழக்க‡ நங்கை
மட்டவிழ் கடுக்கை யான்கண் புதைத்தநாண் மானு மன்னோ. (அஎ)

சைவர்வீதி.

வேறு.

தெய்வ நீறுமைந் தெழுத்துமே சிதை¶க்கல னாக
எவ்வ மாசிரு வினையுடம் பெடுத்துழல் பிறவிப்
பௌவ மேழையுங் கடந்தரன் பதமலர்க் கரைசேர்
சைவ மாதவ ருறைமடத் தனிமறு குரைப்பாம். (அஅ)

எங்கு மீசனைப் பூசைசெய் திகபர மடைவார்
எங்கு மன்பரைப் பூசைசெய் தெழுபிறப் பறுப்பார்
எங்கு மாகமஞ் செவிமடுத் தெதிர்வினை தடுப்பார்
எங்கு நாயகன் வடிவுணர்ந் திருண்மலங் களைவார். (அகூ)

அழிவி லானுரை யாகம மிலக்கமாய்த் தவற்றுள்
விழிமி தாகிய விதியினும் விலக்கினு மடியைத்§
தழுவு○ தொண்டர்கண் மைந்தர்கள் சாதகர் பாசங்
கழுவி வீடருள் போதகக் காட்சியர் பலரால். (கூ0)

---

* பஞ்சி - பஞ்சு. † எஞ்சி - ஏக்கற்று நின்று. பஞ்சினண், எஞ்சினன் என்றும் பாடம். ‡ இழப்ப என்பதும் பாடம். ¶ சிதை - பாய்மரம். § அடியில் என்றும் பாடம். ○ தழுவுதல் - இறுகப்பற்றல்.

மறைக ளாகமம் பொதுச்சிறப் பெனச்சிவன் வகுத்து
முறையி* னோதிய விதிவிலக் குரைகளு முடிவில்
அறையும் வீடுமொன் றிரண்டெனும் பிணக்கற வமைந்த
குறைவி லாச்சிவ யோகியர்† குழாங்களும் பலவால். (சுக)

திருக்கோயில்.

குழலுந் தும்புரு நாரதர் பாடலுங் குனித்துச்
சுழலுங் கொம்பனா ராடலு மூவர்வாய்த் துதியும்
விழவின் செல்வமுஞ் சுருதியுந் திசையெலாம் விழுங்கும்
முழவுங் கண்டுயி லாதது முன்னவன் கோயில். (சுஉ)

மடங்க லின்றிவிண் பிளந்துமேல் வளர்ந்துவெள் ளேற்று
விடங்கர் வெள்ளிமன் றிமைத்தெழு வெண்சுடர் நீட்டம்
முடங்கல் வெண்பிறைக் கண்ணியான் கயிலைமு வுலகும்
ஒடுங்கு கின்றநா ளோங்கிய வோக்கமே யொக்கும் (சுங)

சுரந்து தேன்றுளித் தலர்களுஞ் சொரிந்துவண் டாற்ற
நிரந்து சுந்தரற் கொருசிறை நின்றபூங் கடம்பு‡
பரந்து கட்புன லுகப்பல மலர்கடேய்ப் பழிச்சி
இரந்து நின்றருச் சனைசெயு மிந்திர னிகரும். (சுச)

உழல்செய் தீவினை யுருப்பற வுயிர்க்கெலா மடியின்
நிழல்செய் வார்க்குநீ ணிழல்செயா நின்றபூங் கடம்பின்
குழல்செய் வண்டுகற் பகமதுக் கொணர்ந்துவந் தூட்டித்
தழல்செய் காமமென் பேடையி னூடனேய் தணிக்கும். (சுரு)

ஆரு நீர்க்கட லன்றது வெனநிறை யகழ்கார்
ஊரு மாழியன் றதுவென வோங்கெயி லெட்டாய்ச்
சாரு நேமியன் றதுவெனச் சமைந்தகோ புரம்பொன்
மேரு வன்றது வெனச்சுடர் விசும்பிழி விமானம். (சுசு)

வேத வந்தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள் விளங்கும்
நாத வந்தமுங் கடந்ததோர் நடுநிலைப் பொருளின்
பாத வந்தனைப் பத்தியின் பாலராய்ப் பயில்வோர்
மாத வந்தரு பயனெனத் தழைத்தபல் வளனும். (சுஎ)

பொறிக ளைந்தினுக் கூட்டுபல் போகமு மிதப்பச்
செறிகொ ணீரவா னுவர்ப்ப¶வத் திருநகர் மாக்கள்
நெறிகொள் செஞ்சடைப் பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின்
வெறிகொ ளுண்மல ரடிதழீஇ வீடுபெற் றார்போல். (சுஅ)

---

* வகுத்த—முறையும் என்றும் பாடம். † முடிவில் விதி விலக் குரைகளும் வீடும் ஒன்றே; அங்ஙனமாகவும் இரண்டென்று பிணங்குவார் பிணக்கற (அவ்வேதாந்த சித்தாந்த வுணர்ச்சியாற்) கைவந்த யோகத்தையுடையரென்க. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. ‡ நின்றலர்கடம்பு என்றும் பாடம். ¶ உவப்ப என்றும் பாடம்.

முன்ன வன்னர சிருக்கையா லந்நகர் முளரிப்
பொன்னை யீன்றதா லதுபல பொருணிறை செல்வந்
தன்னை யீன்றதா லதுபல தருமமென் றுரைக்கும்
மின்னை யீன்றதஃ தீன்றதால் விழுத்தகு புகழே. (கூகூ)

எழுக்க டந்ததோ ரூருத்திர வுலகமென் றியாரும்
வழுத்த நின்றவிந் நகர்வயி னும்பரின் மாண்ட
விழுத்த கும்பல செல்வமும் வியந்துபார்த் துள்ளத்
தழுக்க ருமையா லின்னமு மமரர்கண் ணுறங்கார். (க00)

விரைய விழ்ந்ததார் மீனவர் வாகைவேல் விடுத்துத்
திரையை வென்றது முடிதகர்த் திந்திரன் செருக்குக்
கரைய வென்றதுங் கார்தளை யிட்டதுங் கனக
வரையை வென்றது மிந்நகர் வலியினா லன்றோ. (க0க)

எங்கு நாவுமா யெங்கணுங் கண்ணுமா யெங்குந்
தங்கு பேரொளி யல்லதித் தனிநகர்ச் செல்வஞ்
செங்க ணாயிர நாவினன் செப்பவு மெதிர்கண்
டங்க ணாயிர முடையவ னளக்கவும் படுமோ. (க0உ)

புண்ணி யம்புரி பூமிபா * ரதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமிவா னுடென்ப நாளும்
புண்ணி யம்புரி பூமியு மதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமியு மதுரைமா நகரம். (க0ங)

வேறு.

பண்கனிந் தனைய சொல்லார் நரப்பிசைப் பாணி†தேவர்
உண்கனி யமுதுங் கைப்பச் செவிநுழைத் தூட்ட வுண்டும்
பெண்களி னமுத மன்னார் பெருமித நடன முண்ணக்
கண்களை விடுத்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவி லாதார். (க0ச)

கலவிவித் தாக வூடிக் கட்புனல் குளிக்கு நல்லார்
புலவிதீர் செவ்வி நோக்கிப் புணர்முலைப் போகந் துய்த்தும்
நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படு தரும தானங்
கலைஞர்கைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவ‡ ரெண்ணி லாதார். (க0ரு)

சந்தித்து மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுளி முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளை யாடல் கேட்டுஞ்
சிந்தித்து மன்பர் பூசை செய்துநாள் கழிப்பார் பல்லோர். (க0சு)

---

* பூமியார் என்றும் பாடம். † இசைபாணி என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு யாழ்வழியுடங்கியைந்த கண்டப்பாடலெனப் பொருள்கொள்க; இது வினைத்தொகை. ‡ கடப்பவர் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்குத் துய்ப்பவர் காலங்கழிப்பார் என்றும், பெய்பவர் காலதத்துவத்தை வெல்வார் என்றும் பொருள்கொள்க.

கற்பவை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை கருத்து ளூறச்
சொற்பொரு ளினைந்துங் கேட்போர்க் குணர்த்தியுட் ளெக்கந் தீர்த்தும்
எற்பக லிரவு நீங்கு மிடத்துமெய் யறிவா னந்த
அற்புத வெள்ளத் தாழா தாழ்ந்து*நாள் கழிப்பார் சில்லோர். (கoஎ)

தன்னிக ருயர்ச்சி யில்லான் காப்பியத் தலைவ னாக†
முன்னவர்‡ மொழிந்த தேனோர் தமக்கெலா முகம னன்றோ
அன்னது தனதே யாகு மண்ணலே பாண்டி வேந்தாய்
இந்நகர்க் கரச னாவா னிக்கவிக் கிறைவ னாவான். (கoஅ)

என்னென வுரைப்பே னிந்த விறைமகன் பண்பை யேனை
மன்னவர் வானோர் போல மதித்துரை விரிக்கற் பாற்றோ
அன்னவ னாணை யாற்று னடப்பதிவ் வகில மென்றான்
முன்னவன் செய்த வாடல் வரவினை முறையிற் சொல்வேன். (கoகூ)

மதுரைத்திருநகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உoo.

திருக்கைலாயவருணனைப்படலம்.

வாங்க டந்தரு ளெனமுது வானவர் முனிவோர்
காங்க டந்தலை முகிழ்த்திடக் கருணைசெய் தவிச்சை
உரங்க டந்துரை யுணர்வெலாங் கடந்தரு மறையின்
சிரங்க டந்தவ னிருப்பது திருக்கயி லாயம். (க)

புரந்த ராதிவா னவர்பதம் போதுறை புத்தேள்
பரந்த வான்பதஞ் சக்கரப் படையுடைப் பகவன்
வரந்த வாதுவாழ் பதமெலா நிலைகெட வருநாள்
உரந்த வாதுநின் றாழிதோ றோங்குமவ் வோங்கல். (உ)

அரம்பை மாதரா ராடலி னரவமும் பாடல்
நரம்பி னோசையு முழவதிர் சும்மையு நால்வாய்
வரம்பி லோதையு மருவிவீ ழொலியுமா றாது
நிரம்பி வானமுந் திசைகளு நிமிர்வன மாதோ. (௩)

வெந்த நீற்றொளி வெண்மையும் விமலனை யகங்கொண்
டந்த மின்றியே யசைவற விருக்கையு மருவி
வந்த கண்களுங் கொண்டவ னிருக்குமா தவர்க்குத்
தந்த தாலரன் கயிலையுந் தனதுசா ரூபம். (௪)

---

* உண்மையறிவானந்த சொரூபமாகிய திருவருட்பிரவாகத்திற் சிற்றின்பத்திலாழாம லாழ்ந்து. அற்புதம் - திருவருள். † ஆகவேண்டுமென்று இலக்கணநூல் விதித்தலால் ‡ முன்னவர் - பழையகாப்பியப்புலவர்.

ஆங்கு வெண்டுகில் விரித்தெனக் கல்லென வார்த்து
வீங்கு காலரு வித்திரள் வெள்ளமே யன்றி
ஓங்கு நான்மறைக் குடுமியி னுள்ளொளி நோக்கித்
தூங்கு மாதவர் கண்களுஞ் சொரிவன வெள்ளம். (ரு)

கோட்டு மாமலர் நிலமலர் குண்டுநீ ரெடுத்துக்
காட்டு மாமலர் கொடிமலர் கொண்டுமுட் கரைந்த
பாட்டு மாமலர் கொண்டெம் பரஞ்சுட ரடியிற்
சூட்டு மாதவர் தொகுதியுஞ் சூழ்வன வொருபால். (சா)

கைய நாகமுங் காய்சின வுழுவையுங் கடுவாய்ப்
பைய நாகமுந் தங்கிளை பரவிய முக்கண்
ஐய னுகமெய் யருந்தவர் தமையடைந் தன்பு
செய்ய நாகமும் வையமும் புகழ்வதச் சிலம்பு. (எ)

திருக்கைலாயவருணனைப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ0எ.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

அளந்தி டற்கரி தாயவக் குன்றின்மேற்
களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன்
விளம்ப ருஞ்சிவ தீர்த்தத்தின் மிக்கதாய்
வளம்பெ றுஞ்சிவ தீர்த்தத்தின்* மாடது. (க)

தண்ட ருங்கதிர்ச் சந்திர காந்தத்திற்
பண்ட யங்க† நவமணி பத்திசெய்
தண்டர் தச்ச னனேக தவஞ்செய்து
கண்ட தாயிரக் கான்மண் டபமரோ. (உ)

ஆன பான்மையி னுலந்த மண்டபம்
ஞான நாயக னுண்மலர்த் தாடொழ
வான மீனொடு வந்து பதங்‡குறித்
தூன மின்மதி வைகுவ தொத்ததே. (ஙு)

அன்ன மண்டபந் தன்னு ளருந்தவம்
என்ன வேங்கை யதண்மே லிருந்தனன்
பன்னு கேள்விப் பதினெண் புராணமுஞ்
சொன்ன மாதவச் சூத முனிவனே. (சு)

---

* சிவதீர்த்தங்களுள்ளே விசேடித்ததாய் வளம்பொருந்திய சிவதீர்த்தம் என்க. மங்களங்களைக் கொடுத்தலாலும், சிரேட்டமாயிருத்தலாலும் பரிசுத்தமுடைமையாலும் சிவதீர்த்தமெனப்பட்டதென்பர் முதனூலாசிரியர். † பண்டயங்கு என்றும் பாடம். ‡ பதம்-காலம்.

அந்த வேலையி லச்சிவ தீர்த்தத்தில்
வந்து மூழ்கியம் மண்டபத் தேறியே
சந்தி யாதி தவமுடித் திறிலா
இந்து சேகரன் றுணிணைந் தேத்தியே. (௫)

சம்பு பத்தன் சதானந்த னுத்தமன்
அம்பு யத்த னணைய மகோதரன்
உம்ப ரஞ்சிய வுக்கிர வீரியன்
நம்பு கேள்விப் பிரசண்ட நற்றவன். (௬)

ஆதி* மாதவர் யாவரு மன்புமை
பாதி யாய்முற்று மாகும் பராபரச்
சோதி பால்வைத்த சூதனைத் தோத்திரம்
ஓதி யஞ்சலித் தொன்று வினவினர். (௭)

வே று.

வேத வாகம புராணமே மிருதியே முதலா
ஓது நூல்களின் றுணிபொரு ளூலகெலாம் பயந்த
பேதை பாகனே பரமெனத் தேர்ந்துணர் பெரிய
போத மாதவ வுனக்கியாம் புகல்வதொன் றுளதால். (௮)

மேரு மந்தரங் கைலைபர்ப் பதமுதல் விடைமேல்
ஊரு மந்தர நாடவ னுறைபதி யனந்தம்
ஆரு மந்தமில் போகம்வீ டடைவதென் றவற்றின்
கார ணங்களோ டுரைத்தனை கருத்தினுக் கிசைய. (௯)

ஐய மாதிமுக் குற்றமு † மகலநீ யருளிச்
செய்ய வுந்தெளிந் திலேங்கள்யாஞ் சிற்றறி வுடையேம்
மைய னெஞ்சினே மாகையான் மயக்கற வின்னும்
உய்யு மாறருள் செய்தியென் றுரைத்தனர் மன்னோ. (௧0)

தலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாய்த் தகுதிசா தீர்த்தக்
குலங்க டம்மின்மிக் குள்ளதாய்க் குறையிரந் தோர்க்கு
நலங்க டந்தருண் மூர்த்தியாய் நாதவே தாந்தப்
புலங்க டந்தபே ரொளியுறை தலனென்று புகலாய். (௧௧)

என்ற போதெதிர் முகமலர்ந் திருண்மல வலியை
வென்ற சூதனுந் தலங்களின் விசேடமாய்ந் தம்பொற்
குன்ற வார்சிலை யானிடங் கொண்டுறை பதியுள்
ஒன்று கேட்கவீ டளிப்பதா யுளதுமற் றதுதான். (௧௨)

---

* ஆதி என்றதனுல் ஊர்த்துவரேதசு, பிரபாகரர், மகாவீரியர், மகாகாயர், ஸ்தூல கண்டர், கைவல்லியப்பிரியர், வேதநிஷ்டர், யஞ்ஞநிஷ்டர், தபோநிஷ்டர், மகாவிரதர், யோகநிஷ்டர், ஞானநிஷ்டர், தேவிபக்தர், சிவப்பிரியர், ஜலாசி, சீர்ணபர்ணுசி, மகா முனிவர், ஜிதக்குரோதர் முதலாயினரையுங் கொள்க. † ஐயம், திரிவு, அறியாமை.

முற்ற வோதிய புராணமு வாறினுட் காந்தம்
பெற்ற தாறுசங் கிதையவை யாறுந்தம் பெயராற்
சொற்ற பேர்சனற் குமரமா முனிவரன் சூதன்
கற்றை வார்சடைச் சங்கரன் மாலயன் கதிரோன். (௧௩)

இன்ன வாறனுட் சங்கர சங்கிதை யென்று
சொன்ன நூலினை யுணர்த்தினன் சங்கரன் றனைவிக்
கன்ன போதவண் மடியினி லிருந்துகேட் டதனை
மின்னு வேல்பணி கொண்டவேள் வெளிப்பட வுணர்ந்தான். (௧௪)

குன்றெ றிந்தவேள் வழிபடு குறுமுனிக் குரைத்தான்
அன்று தொட்டஃ தகத்திய சங்கிதை யாகி
நின்ற தன்னது கேட்பவர்க் கரனடி நீழல்
ஒன்று மின்பவீ* டளிப்பதா வொருதல னுரைக்கும். (௧௫)

அதிக வப்பதி யாதெனி லுலவாய் கேட்கக்
கதிய ளிப்பதென் றோதிய சூதனைக் கதியின்
மதியை வைத்தவ ரன்னதைப் பகரென வந்த
விதியி னிற்புகல் கின்றனன் வியாதன்மா ணக்கன். (௧௬)

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப் புத்தேள்
விதியி னாற்கடு நடைப்பரி மகஞ்செய்வான் வேண்டிக்
கதியை மாய்ந்தவர்க் குதவுதண் டுறைகெழு காசிப்
பதியின் மைந்தரோ டெய்தினன் பண்டொரு வைகல். (௧௭)

வே று.

அகத்தியன் வியாத னாதன் சனக னாதிநான் முனிவர்கோ தமனாற்
சிகைத்தெளி வுணர்ந்த பாராசரன் வாம தேவன்வான் மீகியே வசிட்டன்
சகத்தியல் கடந்த சுகன்முதன் முனிவர் தம்மொடும் பத்துவெம் பரிமா
மகத்தொழின் முடித்து மற்றவர்க் குள்ள மகிழ்வுற வழங்குந வழங்கா. (௧௮)

சத்திய வுலகிற் சரோருகக் கிழவன் சார்ந்தபின் புலப்பகை சாய்த்த
அத்திரு முனிவ ரனைவருங் காசி யடிகளை யடைந்தனர் பணிந்து
முத்தி மண்டபத்தி னறமுத னான்கு மொழிந்தருண் மூர்த்திசந் நிதியிற்
பத்தியா யிருந்து நாரத முனியைப் பார்த்தொரு வினாவுரை பகர்வார். (௧௯)

தலமுதன் மூன்றுஞ் சிறந்ததோர் சைவத் தலமுரை யென்னநா ரதன்றான்
கலைமுழு துணர்ந்த சனற்குமா ரன்பாற் கற்றவன் வியாதனா மவன்பால்
நலமுறக் கேண்மி னெனவவன் கதிர்வே னம்பிபான் மறைமுத லனைத்தும்
அலைவற வுணர்ந்தோன் குறுமுனி யாகு மவனிடைக் கேண்மென விடுத்தான்.

---

* திருவடியைச் சேர்தலே முத்தியென்பது "எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணு கேனோ வெம்பெருமான் திருவடியே யெண்ணி னல்லாற்—கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணி னல்லா—லொண்ணுளே யொன்பது வாயில் வைத்தா யொக்க வடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்—புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புக லூர்மே வியபுண் ணியனே." என்பதனானு மறிக.

மலயமா தவனை யடைந்துகை தொழுது வாழ்த்திவா தாவிவில் வலனைக்
கொலைபுரி தரும மூர்த்தியே விந்தக் குன்றடக் கியதவக் குன்றே
அலைகடல் குடித்த வருட்பெருங் கடலே யருந்தமிழ்க் கொண்டலே தென்பார்
துலைபெற நிறுத்த களைகணே யென்று சுருதியா யிரமெனத் துதித்தார். (உக)

மூவகைச் சிறப்பு முள்ளதோர் தான மொழிகென முகமலர்ந் தருள்கூர்ந்
தியாவையு முணர்ந்தோன் முத்திமண் டபத்தி னீரிரு தொகையின்வந் திறக்குஞ்
சேவல்க* டமையு மைங்கரன் றனையுஞ் சேவலங் கொடியுடை வடிவேற்
காவலன் றனையும் வடநிழ லமர்ந்த கண்ணுதற் பரனையும் பணியா. (உஉ)

அங்கயற் கண்ணி தன்னையு மெந்தை யாலவா யானையு மிதய
பங்கயத் திருத்திச் சமாதியி லிருந்து பரவச மடைந்துபார்ப் பதிக்குச்
சங்கர னருளிச் செய்தசங் கிதையைத் தாரக னுடலிரண் டாகச்
செங்கைவேல் விடுத்த சேவக னெனக்குத் தெருட்டினு னனையசங் கிதையில்.

பெறற்கருந் தவஞ்†செய் தகந்தெளிந்‡ தரிதிற் பெறுங்கதி¶கேட்பவர்க் கெளிதா
யுறப்படுந் தலநீர் வினையமுச் சிறப்பு முள்ளதெத் தலத்தினுங் கழிந்த
சிறப்பினுங் கெண்ணெண் டிருவிளை யாடல் செய்தருள் வடிவெடுத் தென்றும்
மறைப்பொருள் விளங்கு மாலவா யதனை மண்ணின்மேற் சிவனுல கென்னும்.

அத்தலத் தனைய மூவகைச் சிறப்பு மளவிலா வுயிர்க்கெலாங் கருணை
வைத்தவன் செய்த திருவிளை யாட்டும் வரையுரங் கிழியவே லெடுத்த
வித்தக னெனக்கு விளம்பிய வாறே விளம்புவ னுமக்கென வந்த
உத்தம முனிவர் யாவருங் கேட்க வுணர்த்துவான் கடலெலா முண்டான். ()

புராணவரலாற்றுப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ௩உ.

---

* சேவல்கள் என்றது - மூன்றும் யுகத்திற் காசிநகரத்திலே பன்னூலாய்ந்த மாக னந்தனென்னு மறையவன் கொடுந்தொழின்மேற்கொண்டொழுகுங்காலத்து நீசனொருவன் கொடுத்த தானப்பொருளை ஏற்றதனால் ஏனை மறையோர் இவனு நீசனே யென்று கூறி அந்நகரினின்றும் ஓட்டிவிடத் தன் மனைவியோடும் மக்களிருவரோடும் கீகடதேயத்தையடைய விரும்பிக் கங்கையாடிக் காவடிகொண்டு செல்வோரைத் துணையாகக்கருதி அவர்கள்பின் மறைந்துசெல்லும்போது வேடர்கள் எதிர்ந்து அவனிடத்துள்ள பொருளைச் சூறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையுங் கொலைபுரிந்தார்கள். உயிர்நீங்கும்பொழுது காசியை நினைத்தமையால் அவன் பண்டை உணர்வோடு சேவலாகவும் மனைவி பேடாகவும் மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும் அக்கீகடதேயத்திற் பிறந்து சிலநாட்சென்றபின் காசிக்குச்செல்வாரோடு தொடர்ந்து சென்று முத்திமண்டபத்தை அடைந்து முத்திபெற்றனரெனக் காசிகாண்டத்திற் கூறிய அச்சேவல்களெண்க. ஈரிருதிசையினுமிருக்குஞ்—சேவல்கள் எனவும் பாடபேத முண்டு. † தவம் என்றது ஈண்டுச் சரியை கிரியை யோகங்களை. ‡ அகந் தெளிதல் - ஞானம். ¶ அரிதிற் பெறுங்கதி - சாயுச்சியம்.

உ

முதலாவது

மதுரைக்காண்டம்.

தலவிசேடப்படலம்.

நாட்டமொரு மூன்றுடைய நாயகனுக் கன்புடையீர் நயந்து நீவிர்
கேட்டதல மீண்டுரைத்த திருவால வாயதனுட் கிளைத்துப் பொன்னந்
தோட்டலர்தா மரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ் சோதி ஞான
ஈட்டமென முளைத்தசிவ லிங்க*மொன்று முளவின்னு மிசைப்பக் கேண்மின்.

திருவால வாய்க்கிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ் செய்யப் பூத்த
மருவார்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமுமத் தீர்த்தத்தின் மருங்கின் ஞான
உருவாகி யுறைசோம சுந்தரன்போ லிகபரந்தந் துலவா வீடு
தருவானு முப்புவனத் தினுமில்லை யுண்மையிது சாற்றின் மன்னே. (உ.)

அவ்வகைய மூன்றின்முதற் றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி யறையக் கேண்மின்
எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற் றீறி லாத
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை தமிலீ ரெட்டுத்
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச் செப்பக் கேண்மின். (ஙு)

அன்னமலி வயற்புலியூர் காசிநகர் காளத்தி யால வாயாம்
இன்னவளம் பதிநான்கிற் றிருவால வாயதிக மெவ்வா றென்னின்
மின்னவிரம் பலங்காணக் காசிநகர் வதிந்திறக்க வியன்கா ளத்திப்
பொன்னகரம் பத்தியினால் வழிபாடு செயவளிக்கும் போகம் வீடு. (ச)

அறந்தழையுந் திருவால வாய்கேட்ட வுடன்போக மளிக்கு மீண்டு
பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கு மிதுவன்றிப் பிறழா தெங்கும்
நிறைந்தபர னெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித் திங்கண்
உறைந்தருளி னனன்றி யின்னமுள திதன்பெருமை யுரைப்பக் கேண்மின். ()

திருவால வாயென்று கேட்டவரே யறம்பெறுவர் செல்வ மோங்குந்
திருவால வாயென்று நினைத்தவரே பொருளடைவர் தேவ தேவைத்
திருவால வாயிடத்துக் கண்டவரே† யின்பநலஞ் சேர்வ ரென்றுந்
திருவால வாயிடத்து வதிந்தவரே வீட்டுநெறி சேர்வ ரன்றே. (சு)

---

* இலிங்கமு மொன்றுள என்றும் பாடம். † இதனை முதனூற்கும் தலவிசேடத்திற்கும் இசைய, தேவ தேவு திருவாலவாயை இடத்துக் கண்டவரே எனக்கொண்டு கூட்டி, சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவாலவாயைப் பூவுலகின்கண் தரிசித்தவரே என்று பொருள் கொள்க. 'கன்னியொருபங்கினர் கடம்பவனம்' என்பர் பின்னும்.

சுரநதிசூழ் காசிமுதற் பதிமறுமைக் கதியளிக்குந் தூநீர் வைகை
வரநதிசூழ் திருவால வாய்சீவன் முத்திதரும் வதிவோர்க் கீது
திரனதிகம் பரகதியும் பின்கொடுக்கு மாதலினிச் சீவன் முத்தி
புரனதிக மென்பதெவ னதற்கதுவே யொப்பாமெப் புவனத் துள்ளும். (எ)

ஆதலினிப் பதிவிட்டுப் பிறபதியிற் போய்நோற்போ ரங்கை கொண்ட
சீதளவா னமுதேய்ப்பத் தித்திக்கத் தேம்பெய்து செய்த தீம்பால்
ஓதனத்தைக் கைவிட்டுப் புறங்கையை நக்குவா ரொப்பா ரிந்த
மாதலத்தின் பெருமைதனை யாவரே யளவிட்டு வழுத்தற் பாலார். (அ)

வேறு.

மற்றைய தலங்க டம்மிற் பரிமகம் வாச பேயம்
அற்றமில் சோட சாக மக்கினிட் டோமம் யார்க்கும்
முற்றரு மிராச சூய முதன்மக முடித்த பேறுஞ்
செற்றமி றரிச பூர்ண* முதலிட்டி செய்த பேறும். (௯)

எள்ளிழு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானை யில்லம்
வெள்ளியான் பொன்பூ ணுடை விளைவொடு பழன முன்னுத்
தள்ளரு மடிமை யாதி தானங்கள் செய்த பேறும்
வள்ளறன் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்த பேறும். (௧௦)

கங்கைகா ளிந்தி வாணி காவிரி கண்ண வேணி
துங்கபத் திரைதீம் பாலி தூயதண் பொருநை முன்னுச்
சங்கையி னதிகண் முற்று மாடிய தவத்தின் பேறும்
மங்கல மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோர்க் கெய்தும். (௧௧)

அன்னிய தலங்க டம்மி லாற்றிய பிரம கத்தி
பொன்னினைக் களவு செய்தல் கள்ளுண்டல் புனித வாசான்
பன்னியைப் புணர்த லின்ன பாதக மனைத்து மென்றுந்
தன்னிக ரால வாயில் வதிபவர் தமைவிட் டேகும். (௧௨)

மற்றைய தலத்திற் சாந்தி ராயண மதியந் தோறும்
உற்றபே றிங்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே றுகும்
மற்றைய தலத்தின் மாதப் பட்டினிப் பலத்தின் பேறிங்
குற்றொரு வைக லுண்டி யொழிந்தவர் பெறும்பே றுகும். (௧௩)

அயனக ரடைந்து நான்கு திங்களுன் பாற்றும் பேறிவ்
வியனக ரடைந்து நோற்கு மட்டமி விரத நல்கும்
அயனக ரெய்தி யாறு திங்களுன் பாற்றும் பேறிவ்
வியனகர்ச் சோம வார விரதமே யளிக்கு மன்றே. (௧௪)

ஏனைய தலத்தி லோராண் டுணவொழிந் தியற்று நோன்பால்
ஆனபே றிங்கு நோற்குஞ் சிவனிரா வளிக்கு மிங்கே
ஊனவைம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழு துண்டு வைகித்
தானமர்ந் தாலுங் காலுண் டியற்றுமா தவத்தோ னுகும். (௧௫)

* தரிச பூர்ணம் - உம்மைத்தொகை. தெரிச பூர்ணம் என்றும் பாடம்.

இந்தநான் மாட மோங்கு மாலவா யிடத்தியா ரேனும்
அந்தணர் தமக்கோர் முட்டி யருந்தவர் தமக்கோர் பிச்சை
தந்தவர் புறம்பு செய்த சோடச தானந் தம்மால்
வந்தபே றடைவர் பல்வே றுரைப்பதென் மதியான் மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத் தலங்க ளெல்லாம் வைகிய பயனு மென்றும்
பல்வகைத் தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனு மென்றும்
பல்வகைத் தான மெல்லா நல்கிய பயனு மென்றும்
பல்வகைத் தான பூசை பண்ணிய தவத்தின் பேறும். (கஎ)

பல்வகைத் தவங்க ளெல்லா முற்றிய பயனுந் தூய
பல்வகை மந்தி ரத்தி லெய்திய பயனு நூலின்
பல்வகைக் கேள்வி யெல்லா மாய்ந்துணர் பயனும் யோகம்
பல்வகை ஞான மெல்லாம் பயின்றுணர்ந் தடங்கும் பேறும். (கஅ)

அனையதொல் பதியி லென்றும் வைகுவோ ரடைவ ரென்றால்
இனையதொல் பதிக்கு நேர்வே றில்லையிப் பதியின் மேன்மை
தனையறி பவரா ரீசன் றானன்றி யாத லாலே
வினையைவெல் பவரங் கெய்தி வதிவதே வேண்டு மாதோ. (கக)

வே று.

கைத்தலநான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுண் மேலொருநாட் கயிலை யாதி
எத்தலமு மொருதுலையிட் டித்தலமு மொருதுலையிட் டிரண்டுந் தூக்க
உத்தமமாந் திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண் டுலகின் மேலா
வைத்ததல மிதுவென்று விதன்பெருமை யாவரே வழுத்தற் பாலார். (உ0)

அத்திருமா நகரின்பேர் சிவநகரங் கடம்பவன மமர்ந்தோர்* சீவன்
முத்திபுரங் கன்னிபுரந் திருவால வாய்மதுரை முடியா ஞானம்
புத்திதரும் பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிச்சா புரந்தென் கூடல்
பத்திதரு துவாதசாந் தத்தலமென் றேதுவினாற் பகர்வர் நல்லோர். (உக)

என்றுதலச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பூ தெய்தி
நன்றுதலப் பெருமையருள் செய்தனைகேட் டுடலெடுத்த நயப்பா டெல்லாம்
இன்றடைந்தே மினிச்சுவண புண்டரிகச் சிறப்பதனை யிசைத்தி யென்னக்
குன்றமடக் கியகருணைக் குன்றனையான் வரன்முறையாற் கூறு கின்றான். (உஉ)

வே று.

விரதமா தவத்தீர் காணின்† வெவ்வினை யெல்லாம் வீட்டிச்
சரதமாப் போக நல்குந் தபனிய முளரி வந்த
வரவுமக் கனக கஞ்சப் பெருமையும் வளனு நன்கா
உரைசெய்துங் கேண்மி னென்னு முனிவர னுரைக்கு மன்னோ. (உங)

தலவிசேடப்படலமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உருரு.

---

* அமர்ந்த எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர். † கேட்கின் என்றார் முதனூலார்.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

கண்ணகன் குடுமி மாடக் கடிபொழி லால வாயின்
அண்ணலம் பெருமை யாரே யளப்பவ ரவிர்தண் முத்த
வெண்ணகை யுமையா ளன்பு விளைமுகச் செவ்வி போலத்
தண்ணறுங் கமலம் பூத்த தடப்பெருந் தகைமை சொல்வாம். (௧)

ஆற்றினுக் கரசாங் கங்கை காவிரி யாதி யாறும்
வேற்றுரு வாய முந்நீர் வேலையும் பிறவுங் காருந்
தோற்றுமுன் றன்னை யாட்டச் சுந்தர மூர்த்தி செங்கண்
ஏற்றினன் கண்ட தீர்த்த மாகுமீ தெவ்வா றென்னின். (௨)

அகளமா யுலக மெல்லா மொடுக்கியந் நெறியே யார்க்கும்
நிகளமாம்* விருத்தி தோன்ற நினைவற நினைந்து நிற்குந்
துகளிலா வறிவா னந்த சுந்தரச் சோதி மேனாட்
சகளமா முருவங் கொண்டு தானொரு விளையாட் டாலே. (௩)

முக்கண னரவப் பூண நூலினன் முகிழ்வெண் டிங்கட்
செக்கரஞ் சடையன் சூல கபாலத்தன் செங்க ணேற்றன்
மைக்கருங் கயலுண் கண்ணி வாமத்தன் முன்னும் பின்னும்
பக்கமு நந்தி யாதி கணாதிபர் பரவிச் சூழ. (௪)

சென்றுதன் மேனித் தேசாற் றிசையெலாம் விளங்கச் செங்கண்
வென்றிகொ ளூரக வேந்த னகரமும் விபுதர் வேந்தன்
பொன்றிகழ் நகரும் வேதன் புரமுமால் புரமு மேலைத்
தன்றிரு நகருஞ் சென்று சஞ்சரித் தாடி மீள்வான். (௫)

அன்னபோ தயனுந் தேவர்க் கரசனு மாழி வேந்தும்
முன்னர்வந் திறைஞ்சி யேத்த முனிவரும் பேறு நல்கித்
தன்னக ரடைந்து நீங்காத் தனிப்பெருங் கணத்தி னோரை
இன்னருள் சுரந்து நோக்கி யிலிங்கத்திற் புகுது மெல்லை. (௬)

வேத்திரப் படையோ னாதி கணாதிபர் வீழ்ந்து பால
நேத்திர வன்பர்க் கன்ப நிரஞ்சன நிருத்தா னந்த
சாத்திர முடிவுந் தேறாத் தனிமுத லொருவ வென்னாத்
தோத்திர வகையா லேத்தித் தொழுதொன்று வினவல் செய்வார். (௭)

ஐயவிவ் விலிங்க மூர்த்திக் காட்டவு மடியே மூழ்கி
உய்யவுங் கங்கை யாதி நதிகளு முலகத் துள்ளோர்†
மை‡யறு தடாக நீரு மற்றிலை யிருமைப் பேறுஞ்
செய்யவோர் தீர்த்த மிங்குண் டாக்கெனச் செப்ப லோடும். (௮)

---

* நிகளமாய் எனப் பாடங்கொள்வாரு முளர். † உள்ள என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு உள்ளம் எனவும் உள்ள எனவும் பிரிக்கலாம். உள்ளம் - ஆன்மா. உள்ள - மதிக்க. ‡ மை - ஆணவமலம், பாவம். அறுநீர் - அறுதற்குக்காரணமாகிய நீர்.

அத்தகை யிலிங்க மூர்த்திக் கடுத்ததென் கீழ்சா ராக
முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினுன் முதுபார் கீண்டு
பைத்தலைப் பாந்தள் வேந்தன் பாதலங் கீண்டு போயெண்
கைத்தலப் பிரம னண்ட கடாகமுங் கீண்ட தவ்வேல். (௯)

அவ்வழிப் புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்தபே ராழி யூழிப்
பௌவநீ ரென்ன வோங்கப் பாணியா லமைத்து வேணித்
தெய்வநன் னீரைத் தூவிக் கலந்துமா தீர்த்த மாக்கிக்
கைவரை கபாலி நந்தி கணத்தினை நோக்கிக் கூறும். (௧௦)

இன்னமா தீர்த்தந் தன்னை யெனைப்பல தீர்த்தங் கட்கு
முன்னம்யா மிங்குக் கண்ட முதன்மையா லாதி தீர்த்தம்
என்னலா மினியுண் டாக்குந் தீர்த்தங்க ளவைக்கு மேலாய்
மன்னலாற் பரம தீர்த்த மெனப்பெயர் வழங்க லாகும். (௧௧)

மருட்கெட மூழ்கி னோர்நன் மங்கலம் பெறலா னும்ம
அருட்சிவ தீர்த்த மாகும் புன்னெறி யகற்றி யுள்ளத்
திருட்கெட ஞானந் தன்னை யீதலான் ஞான தீர்த்தந்
தெருட்கதி தாலான் முத்தி தீர்த்தமென் றிதற்கு நாமம். (௧௨)

குடைந்துதர்ப் பணமுஞ் செய்து தானமுங் கொடுத்தம் மாடே*
அடைந்தெழுத் தைந்து மெண்ணி யுச்சரித் தன்பா லெம்மைத்
தொடர்ந்துவந் திறைஞ்சிச் சூழ்ந்து துதித்தெமை யுவப்பச் செய்தோர்
உடம்பெடுத் ததனு லெந்த வுறுதியுண் டதனைச் சேர்வார். (௧௩)

இந்தநீ ரெம்மை யாட்டி னேழிரண் டுலகின் மிக்க
அந்தமி றீர்த்த மெல்லா மாட்டிய பயன்வந் தெய்தும்
வந்திதின் மூழ்கி யிங்கு வைகுநங் குறியை யுங்கள்
சிந்தையி லார்வம் பொங்கப் பூசனை செய்மி னென்னு. (௧௪)

விண்ணவர் தம்மின் மேலாம் வேதிய னாகி நின்ற
பண்ணவன் றூனந் நீரிற் படிந்துதன் னனுச்சை யாலே†
அண்ணலங் கணத்தி னோரை மூழ்குவித் தனுதி யாய
புண்ணிய விலிங்கந் தன்னுட் புகுந்தினி திருந்தான் மன்னோ. (௧௫)

அந்தமா நீரா னந்தி யாதியோர் விதியாற் சோம
சுந்தரன் முடிமே லாட்டித் துகளறப் பூசை யாற்றிச்
சிந்தையில் விழைந்த வெல்லா மடைந்தனர் செம்பொற் கஞ்சம்
வந்தவா றிதுவத் தீர்த்த மகிமையு முரைப்பக் கேண்மின். (௧௬)

வளையெறி தரங்க ஞான வாவியை நோக்கிற் பாவத்
தளையறு மூழ்கின் வேண்டுங் காமிய மெல்லாஞ் சாரும்
உளமுற மூழ்கு மெல்லை முழுக்கொன்றற் குலகத் துள்ள
அளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயன்வந் தெய்தும். (௧௭)

* கொடுத்து மாடே என்றும் பாடம். † அனுஞையாலே என்றும் பாடம்.

மெய்யைமண் ணாதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறு வருண சூத்த மந்திர நவின்று மூழ்கிற்
றுய்யமா தீர்த்த மெல்லாந் தோய்ந்துநான் மறையு மாய்ந்தோர்
கையிலெப் பொருளு மீந்த காசறு பேறு நல்கும். (கஅ)

தெய்வவித் தீர்த்தந் தன்னை நினைவின்றித் தீண்டி னாலும்
அவ்விய வினையி னீந்தி யரும்பெறல் வீடு சேர்வர்
இவ்வுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின் மனத்தா றன்றி
வெவ்வழ றீண்டி னாலுஞ் சுடுமன்றி விடுமோ வம்மா. (கசு)

ஆருமந் நீரி லென்று மாடினார் சீவன் முத்தி
சேருவ ரந்நீ ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் கொவ்வா
வாருண மாக்கி னேய மந்திர மிவைமுன் னான
பேருணர் வளிக்கு நானஞ் செய்தவர் பெறும்பே றெல்லாம். (உ0)

அன்னநீர் தனையு மாடி யாலவா யுடைய நாதன்
றன்னையும் பணிவோன் மேலைப் பரகதி தன்னைச் சாரும்
என்ன* நன் னூலிற் சொன்ன பவித்திர மெவைக்கு மேலாய்ப்
பன்னரும் புனித மான பவித்திர மாகி நிற்கும். (உக)

ஆதர விலனா யந்நீ ராடினோன் சுவர்க்கஞ் சேரும்
ஆதர வுளனாய் மூழ்கி வானவ ராதி யானோர்க்
காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோன்
ஆதர வேள்வி முற்று மாற்றிய பயனைச் சேரும். (உஉ)

ஏனமா தலங்க டம்மி விருந்துசெய் விரதம் பூசை
தானமா தரும மோமந் தவஞ்செபந் தியானந் தம்மால்
ஆனமா பயனிற் கோடி யதிகமா மடைந்து மூழ்கி
ஞானமா தீர்த்த ஞாங்க ரிருந்தவை நயந்து செய்யின். (உந)

பிறந்தநா ளந்நீர் மூழ்கின் மேலைவெம் பிறவிப் பௌவம்
மறிந்திடு மறிதேள் கும்ப மதிகளின் மூழ்கித் தென்பால்
உறைந்தவர் பொருட்டுப் பிண்ட முதவினு லவர்தா மாழ்ந்து
நிறைந்திடு பிறவிப் பௌவ நின்றுமே லெழுவ ரன்றே. (உச)

அத்தட மருங்கின் யாவர் தென்புல மடைந்தோர் தங்கள்
சித்தமா சகற்ற வேண்டிச் செய்கடன் முடிக்கி னன்னோர்
எத்தனை யெண்ணோர்ந் தாலு மெள்ளுக்கா யிரமாண் டாக
அத்தனை யாண்டு மட்டு மவரைவிண் ணுள வைப்பார். (உரு)

மூவகை யுலகி னுள்ள தீர்த்தமு முறையா லென்றுஞ்
சேவகஞ் செய்யு மிந்தத் தீர்த்தமெந் நாளு மூழ்கி
ஏவரந் நீரா லென்று மீசனைப் பூசை செய்வோர்
ஆவரிப் பிறவி தன்னி லவர்கதிக் கரையைச் சார்வார். † (உசு)

---

* இன்னம் என்றும் பாடம். என்ன-எப்படிப்பட்ட. †கதிக்கரசராவார் என்றும் பாடம்.

விடுத்திட லரிய நித்த வேள்வி*மா விரதம் வேதந்
தடுத்திட லரிய தானந் தவமிவை தரும்பே றெல்லாம்
அடுத்ததன் கரையில் வைகி யீசனை யருச்சிப் போர்க்குக்
கொடுத்திடு புண்ணி யத்திற் கோடியி லொன்றுக் கொவ்வா. (௨௭)

உம்மையிற் பிறவி தோறு நியமநல் லொழுக்கம் பூண்டு
பொய்ம்மையில் விரதந் தானந் தவஞ்செய்து புனித ராகிச்
செம்மைநன் னெறியி னின்ற சித்தருக்† கலதித் தீர்த்தம்
இம்மையி லடைந்து நித்த மாடுதற் கெய்தா தன்றே. (௨௮)

வேறு.

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினந்திங்கட் பிறப்பரவம் வாயங் காந்து
கதிர்கடமை விழுங்குதினம் விதிபாத மிந்நாளிற் கருதி மூழ்கித்
துதிகடருப் பணந்தானம் புரிதன்மனு வோதுதலத் தொகையொன் றற்கொன்
றதிகபல னம்முறைநூ றுயிரநூ றுயிரமோ ரநந்த மாகும். (௨௯)

பொருவரிய தகர்த்திங்க டுலாத்திங்க ளிவையுதிக்கும் போது மூழ்கின்
ஒருபதினு யிரமடங்காஞ் சுறவுகவைத் தாளலவ னுதிப்பின் மூழ்கின்
இருபதினு யிரமடங்கா மிந்திரவி யிடத்தொடுங்கு மிந்து வாரம்
வருவதறிந் தாடிமனு வோதன்முதற் செயினனந்த மடங்குண் டாகும். (௩0)

பிரயாகை தனின்மகா மதிநாண்முப் பதுங்குடைந்து பெறும்பே றிந்தத்
திரையார்பைந் தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்விரத சீலம் பூண்டு
வரையாம லொருவருடம் படிந்துமையை யமரர்சிகா மணியாம் வேத
உரையானை வழிபடுமேன் மலடிக்கு நன்மகப்பே றுண்டா மன்னே. (௩௧)

எண்டிசைய நதிவாவி வடிவான மாதீர்த்த மெல்லா மிப்பொற்
புண்டரிக தடத்திலொரு கோடியிலோர் கூறுநிகர் போதா வீது
கண்டதனு லறந்தீண்டப் பெற்றதனு னற்பொருளங் கையா லள்ளிக்
கொண்டதனு லின்பநலங் குடைந்ததனுற் பேரின்பங் கொடுக்கு மன்றே. ()

வேறு.

மூன்னவ னருளிச் செய்த காரண முறையா லன்றி
இன்னமிப் புனித வாவிக் கேதுவா லெய்து நாமம்
மின்னவிர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை நீரிற்
பின்னது கலந்த நீராற் பெறுஞ்சிவ கங்கை யென்றும். (௩௩)

அலகிலாத் தீர்த்தந் தம்மு ளதிகவுத் தமமாய்த் தோன்றி
இலகலா லிதனைத் தீர்த்த வுத்தம மென்ப ராய்ந்தோர்
பலவிதழ் விரித்துச் செம்பொற் பங்கய மலர்ந்த நீரால்
உலகவர் யாரும் பொற்றா மரையென வுரைப்ப ரன்றே. (௩௪)

---

* விடுத்திட லரிய நித்த வேள்வி - நீக்குதலில்லாத நித்தியாக்கினி காரியம். அருமை இன்மைமேனின்றது; அருங்கேட னென்புழிப் போல. † செம்மைநன் னெறியி னின்ற சித்தர் - முழுதும் நல்வழியினிலைத்த சித்தத்தை யுடையோர்.

தருமமுன் னுகு நான்குந் தருதலாற் றரும தீர்த்தம்
அருமைசா லருத்த தீர்த்த மரும்பெறற் காம தீர்த்தம்
இருமைசேர் முத்தி தீர்த்த மென்பதா மினைய தீர்த்தம்
வெருவரு பாவ மென்னும் விறகினுக் கெரியா மன்றே. (ஙரு)

இவ்வருந் தலத்தி னுன்ற பெருமையு மெரிகால் செம்பொற்
றெய்வத பதும தீர்த்தப் பெருமையுஞ் செப்பக் கேட்டோர்
எவ்வமில் போகம் வீடு பெறுவரென் றிசைத்தான் முந்நீர்ப்
பௌவமுண் டமரர் வேந்தன் பரிபவ விழுமந் தீர்த்தோன். (ஙசு)

தீர்த்தவிசேடப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உகூக.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்.

ஆலவா யலர்ந்த * செம்பொ னம்புயப் பெருந்தீர்த் தத்தின்
மேலவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவா ரெவரே யங்கண்
நீலமா மிடற்று முக்க ணிராமய னறிவா னந்த
மூலமா விலிங்க மேன்மை முறையினு லறைய லுற்றும். (க)

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப் பொருப்புமந் தரங்கே தாரம்
வன்னெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரண வாசி யாதிப்
பன்னருந் தலங்க டம்மிற் பராபர விலிங்கந் தோன்றும்
முன்னரிக் கடம்பின் மாடே முளைத்ததிச் சைவ லிங்கம். (உ)

அப்பதி யிலிங்க மெல்லா மருட்குறி யிதனிற் பின்பு
கப்புவிட் டெழுந்த விந்தக் காரண மிரண்டி னுலும்
ஒப்பரி தான ஞான வொளிதிரண் டன்ன † விந்தத்
திப்பிய விலிங்க மூல விலிங்கமாய்ச் சிறக்கு மன்னே. (ங)

இந்தமா விலிங்கத் தெண்ணுன் கிலக்கண விச்சை மேனி
அந்தமி லழகன் பாகத் துமையொடு மழகு செய்து
சந்ததம் விளக்கஞ் செய்யுந் தகைமையை நோக்கிச் சோம ‡
சுந்தர னென்று நாமஞ் சாத்தினுர் ¶ துறக்க வாணர். (ச)

திறப்படு மூல்க மெங்கும் வியாபியாய்ச் சிறந்து நிற்கும்
அறப்பெருங் கடவுள் சோம சுந்தர னதனு லன்றே
கறைக்கதிர் வடிவேற் றென்னன் கையிற்பொற் பிரம்பு பட்ட
புறத்தடித் தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்ட தன்றே. (ரு)

* அமர்ந்த என்றும் பாடம். † ஆன என்றும் பாடம். ‡ சோமசுந்தரன் - உமையோடு கூடிய வழகன். ¶ சாற்றினுர் என்றும் பாடம்.

சொற்றவிச் சமட்டி யான சோமசுந் தரனைக் காணப்
பெற்றவர் வியட்டி யான பிறபதி யிலிங்கங் காணல்
உற்றவ ராவ ரென்னென் றுரைக்கின்வே றூட்டு நீர்போய்
மற்றைய சினைக ளெல்லாந் தழைவிக்கு மரத்தின் மாதோ. (சு)

எத்தலத் தியாவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாடல் செய்தான்
அத்தலத் தவனுக் கொப்பு மதிகமாஞ் சிறப்பும் பெற்ற
உத்தம னென்று மெந்த* வுலகினு மில்லை யந்த
வித்தக னதிகத் தன்மை யெனைத்தெனின் விளம்பக் கேண்மின். (எ)

பொருப்பினுட் டலைமை யெய்தும் பொன்னெடுங் குடுமி மேரு
தருக்களிற் றலைமை சாருந் தண்ணறுந் தெய்வ தாரு
விருப்புறு வேள்வி தம்முண் மேம்படும் புரவி மேதம்
அருட்படு தானந் தம்முள் விழுமிதா மன்ன தானம். (அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோ ராதி மறையவர் தேவர் தம்மிற்
பனிதரு திங்கள் வேணிப் பகவனே யுயர்ந்தோன் வேட்டோர்க்
கினிதருள் விரதந் தம்மு ளதிகமா மிந்து வாரம்
புனிதமந் திரங்க டம்முட் போதவைந் தெழுத்து மேலாம். (கூ)

மின்மைசான் மணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப நல்குந்
தன்மைசா லறங்க டம்மின் மிகுஞ்சிவ தரும மென்ப
இன்மைசா னெறிநின் றோருக் கேற்குநற் கலங்க† டம்மின்
நன்மைசான் றவரே முக்க ணுதனுக் கன்பு பூண்டோர். (க0)

தீயவான் சுவை‡ப்பா லாவிற் றேவரா வதிகம் பல்வே
றுயமா தீர்த்தந் தம்மு ளதிகமாஞ் சுவண கஞ்சம்
மாயமா சறுக்க வெல்லாத் தலத்திலும் வதிந்து மன்னுந்
தூயவா னவரிற் சோம சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும். (கக)

அந்தமு முதலு மில்லா வகண்டபூ ரணமா யார்க்கும்
பந்தமும் வீடு நல்கும் பராபரச் சோதி தானே
வந்தனை புரிவோர்க் கிம்மை மறுமைவீ டளிப்பா னிந்தச்
சுந்தர விலிங்கத் தென்றும் விளங்குவான் சுருதி யேத்த. (கஉ)

இத்தகு சயம்பு தன்னை யேனைய சயம்பு வெல்லாம்
நித்தமுந் தரிசித் தேகு நிருமல வொளியா மிந்த
உத்தம விலிங்கங் கண்டோ ருரையுணர் வொடுங்க வுள்ளே
சித்தமா சொழியத் தோன்றுஞ் சிவபரஞ் சுடரைக் கண்டோர். (கூ)

இத்தனிச் சுடரை நேர்கண் டிறைஞ்சினோர் பாவ மெல்லாங்
கொத்தழற் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சுபோற் கோப மூள
மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோன் மருந்தினால் வீயு நோய்போல்
உத்தம குணங்க ளெல்லா முலோபத்தா லழியு மாபோல். (கச)

---

* எல்லா என்றும் பாடம். † கலம் - தானபாத்திரம். ‡ தீயவாஞ் சுவையும் பாடம்.

கலிகட லிரவி தோன்றக் கருகிரு ளுடையு மாபோல்
ஒலிகெழு பெருங்கா றள்ள வுடைபடு மேகம் போல
வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானை போலக்
குலிசவல் லேறு தாக்கப் பொடிபடுங் குன்றம் போல. (கரு)

மருட்சிசெய் காம நோயான் மதிகெடு மாறு போல
அருட்சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடு மவிச்சை போலத்
தருக்குறு முவணஞ் சீறத் தழலரா விளியு மாபோற்
செருக்குற வழியுங் கற்ற கல்விபோற் சிதையு மன்றே. (கசு)

புலரியிற் சிவன் முத்தி புரேசனைக் காணப் பெற்றால்
அலைகட னுன்குட் பட்ட வவனிமா தானஞ் செய்த
பலனுறுங் கதிர்கா லுச்சி வைகலிற் பணியப் பெற்றாற்
கலைஞர்பா னூற்றுப் பத்துக் கபிலைமா தானப் பேறும். (கஎ)

விண்ணிடைப் பரிதிப் புத்தேண் மேலைநீர் குளிக்கு மெல்லை
அண்ணலை வணங்கிற் கோடி யானினத் தானப் பேறும்
பண்ணவர் பரவும் பாதி யிருள்வயிற் பணியப் பெற்றால்
வண்ணவெம் புரவி மேத மகம்புரி பெரும்பே றெய்தும். (கஅ)

இன்னன வதிக மாம்பே றறிந்துபோ யெத்தே வர்க்கும்
முன்னவன் சமட்டி விச்சா புரமுறை முதல்வன் றன்னைச்
சொன்னவிக் காலந் தோறு மிறைஞ்சியுந் தொழுதுஞ் சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக் கன்ப ராகி வழிபடும் புனித சீலர். (கசு)

உம்மையில் வினைக ளென்னும் பிணியவிழ்ந் தொருவித் தூய
செம்மைய ராகி யானுத் திருவொடு செல்வ மோங்க
வெம்மையில் போக மூழ்கி மலவிருள் வீக்க நீந்தி
மைம்மலி கண்டத் தெங்கோன் மலரடி நீழல் வாழ்வார். (உ0)

வே று.

அறவுருவ னுலவா யானுமஞ் செவிமடுத்தா லடைந்த பத்துப்
பிறவிவினை யறுநினைந்தா னூறுபெரும் பவப்பாவப் பிணிபோங் கூடல்[னூறு
இறைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென் றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தா லீரைஞ்
மறமுறுவெம் பவத்திழைத்த பாதகவல் வினையனைத்து மாயு மன்னோ. (உக)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தரிசித்தோ ராயிரவாம் புரவி வேள்வி
தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருத்திரசூத் தம்*மதனுற் றவவா னோர்கள்
தொழற்கரியான் றனைத்துதித்தோர் கணத்துக்கா யிரராச சூய யாகம்
இழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடி வாகியவவ் விலிங்கந் தன்னை. ()

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப் பூசித்தோ ரளவி லேனைத்
துங்கதலத் துறையிலிங்க மூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல் சொன்ன வாற்றான்
மங்கலமா கியமுகம னீரெட்டும் வழுவாது வாசந் தோய்ந்த
செங்கனக மணிக்கலசப் புனலாட்டி மாபூசை செய்தோ ராவார். (உ௩)

* சூத்தம் - சூக்தம் என்னும் வடமொழித்திரிபு; சூக்கம் என்றும் பாடம்.

அவ்வண்ணஞ் சுந்தரனை யைந்தமுத மானாதவு மைந்து தீந்தேன்
செவ்வண்ணக் கனிசாந்தச் சேறமுதன் மட்டித்துத் தேவர் தேரு
மெய்வ்வண்ணங் குளிரவிரைப் புனலாட்டி மாபூசை விதியாற் செய்தோர்
மைவ்வண்ண வினைநீந்தி யறமுதனாற் பொருளடைந்து மன்னி வாழ்வார். ()

நல்லவகை முகமனீ ரெட்டுள்ளும் வடித்தவிரை நன்னீ ராட்ட
வல்லவர்நூ றாயிரமா மேதமகப் பயன்பெறுவர் வாச நானம்
எல்லவிர்குங் குமஞ்சாந்த மிவைபலவு மட்டித்தோ ரெழிலார் தெய்வ
முல்லைநகை யாரோடும் விரைக்கலவை குளித்தின்ப மூழ்கி வாழ்வார். (உரு)

நன்மலரொன் றாலவா யான்முடிமேற் சாத்தினா னயந்து நூறு
பொன்மலர்கொண் டயற்பதியிற் பூசித்த பயனெய்தும் புனித போகத்
தன்மைதரு சுந்தரற்குத் தூபமொரு காற்கொடுப்போர் தமக்குத் தாங்கள்
சொன்மனமெய் யுறச்செய்த குற்றமா யிரம்பொறுப்பன் சுருதி நாதன்.(உசா)

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றாச் சிவலோ கத்தின்
மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவர்தாம் பூலமுக வாச மீந்தோர்
பொருவரிய கடவுளராண் டொருநூறு கோடிசிவ புரத்து வாழ்வார்
ஒருபளித விளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங் கண்ணுதலு முடைய ராவார். ()

நறுந்திருமஞ் சனமெடுக்கக் குடமாட்ட மணிக்கலச நல்ல வாசம்
பெறுந்தகைய தூபக்கா றீபக்கான் மணியின்ன பிறவுங் கங்குல்
தெறுங்கதிர்கான் மணிமாட மதுரைநா யகர்க்கீந்தோர் செய்த பாவம்[ழ்வார்.
வெறுந்துகள்செய் தைம்பொறிக்கும் விருந்தூட்டும் பெருங்காம வெள்ளத் தா

கயலிசைய* கண்ணுமைகோன் றிருமுன்னர்ப் பல்லியமுங் கல்லென் றார்ப்ப
இயலிசைய பாடலினோ டாடலிவை செய்விப்போ ரிறுமாப் பெய்திப்
புயலிசைய வியங்கலிப்ப மூவுலகுந் தொழவரசாய்ப் பொலங்கொம் பாடுஞ்
செயலிசைய வணங்கனையா ராடரங்கு கண்டின்பச் செல்வத் தாழ்வார். (உகூ)

ஒருகாலட் டாங்கமுடன் பஞ்சாங்க முடனாத† லொண்செங் கால்வெண்
குருகானு‡ மலர்த்தடஞ்சூழ் கூடனா யகற்பணிவோர் கோலொன் றோச்சிப்
பொருகாலின் வருபரித்தேர் மன்னவரா யாவருந்தம் புடைவந் தெய்தி
இருகாலுந் தலைவருட வெக்காலுந் தமைவணங்க விருப்ப ரன்றே. (௩0)

இத்தகைய திருவால வாயுடையான் றிருமுன்ன ரியற்று மோமம்
மெய்த்தவமந் திரந்தான மின்னவணா வளவெனினு மேரு வாகும்
உத்தமமா மிவ்விலிங்கப் பெருமையெலாம் யாவரளந் துரைப்பர் வேத
வித்தகரே சிறிதறிந்த வாறுரைத்தே மினிப்பலகால் விளம்பு மாறென். (௩க)

இத்தலத்துக் கொப்பாக வொருதலமும் பொற்கமல மென்னு மிந்த
உத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் யுணர்வா னந்த
வித்தனைய விலிங்கமிதற் கொப்பாவோ ரிலிங்கமும்பார் விண்மே லென்னும்
முத்தலத்து மிலையந்த மூர்த்திதிரு நாமங்கண் மொழியக் கேண்மின். (௩உ)

---

* அகரம் சாரியை; கய்லிசையும், கயலிசையம் என்பாருமுளர். † உடனாக என்பாருமுளர். ‡ குருசாரும் என்றும் பாடம்.

கருப்பூர சுந்தரன்பூங் கடம்பவன சுந்தரனுட் காவாத் தொண்டர்
விருப்பூருங் கலியாண சுந்தரனல் லறவடிவாய் விளங்கு மேற்றுப்
பொருப்பூரு மபிராம சுந்தரன்றேன் புடைகவிழப் பொன்னிற் பூத்த
மருப்பூசு சண்பகசுந் தரன்மகுட சுந்தரன்றான் வாழி மன்னோ. (கூகூ)

மான்மதசுந் தரன்கொடிய பழியஞ்சு சுந்தரனோர் மருங்கின் ஞானத்
தேன்மருவி யுறைசோம சுந்தரன்றேன் செவ்வழியாழ் செய்யப் பூத்த
கான்மருவு தடம்பொழில்*சூ ழாலவாய்ச் சுந்தரன்மீன் கணங்கள் சூழப்
பான்மதிசூழ் நான்மாடக் கூடனா யகன்மதுரா பதிக்கு வேந்தன். (கூச)

சிரநாலோன் பரவரிய சமட்டிவிச்சா புரநாதன் சீவன் முத்தி
புரநாதன் பூவுலக சிவலோகா திபன்கன்னி புரேசன் யார்க்கும்
வரநாளுந் தருமூல விலிங்கமென விவைமுதலா மாடக் கூடல்
அரனாம மின்னமளப் பில்வாகு முலகுய்ய வவ்வி லிங்கம். (கூரு)

பாதாள மேழுருவ முளைத்தெழுந்த தவ்விலிங்கப் படிவந் தன்னுள்
ஆதார மாகவமர்ந் தறுபத்து நாலுவிளை யாடல் செய்த
போதானந் தன்பெருமை நங்குரவன் மொழிப்படியே புகன்றே மென்றான்
வேதாதி கலைதெரிந்த மலயமுனி கேட்டறவோர் வினுதல் செய்வார். (கூசு)

அருட்கடலே யிறைவிளையாட் டறுபத்து நான்கென்றா யவையா னந்தப்
பொருட்கடவு ளெக்காலத் தியாவர்பொருட் டாடினனெம் போதந் தேறித்
தெருட்படா வான்முறையாற் செப்புகெனக் கரங்குவித்தார் தென்பால் வெற்பில்
இருப்பவனும் வினயபடிக் கிறை†நிரம்பத் தொகுத்துவிரித் தியம்பு கின்றான்.

மூர்த்திவிசேடப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஉஅ.

பதிகப்படலம். ‡

வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டுங் கரிசாப மாய்த்த வாறும்
மீனவர்கோன் காடெறிந்து புரங்கண்ட பெருஞ்சிறப்பு மீன நோக்கி
ஆனதடா தகையழல்வா யவதரித்துப் பாராண்ட வருளு மீசன்
தானவளை மணஞ்செய்து முடிதரித்து மண்காத்த தகைமைப் பாடும். (க)

புலிமுனியும் பணிமுனியுந் தொழவெள்ளி மன்றுணடம் புரிந்த வாறும்
வலிகெழுதோட் குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக் குன்றளித்த வகையும் பின்னும்
நலிபசிநோய் கெடவன்னக் குழியழைத்துக் கொடுத்துநீர் நசைக்கு வைகை
அலைபுனல்கூ யருத்தியதும் பொன்மாலைக் கெழுகடலு மழைத்த வாறும். (உ)

---

* தடம்பொழில் - உம்மைத்தொகை; கடம்பொழில் என்றும் பாடம்; கடம்பொழில் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; கடம் - சோலை. † இறை - விடை. ‡ திருவிளையாடற் றொகையுரைத்தபடலம் எனவும் பாடபேதமுண்டு.

அந்தார்கோ ணுதனத்தி லுறைமலயத் துவசனைமீண் டழைத்த வாறுஞ்
சுந்தரவுக் கிரகுமர னவதரித்த வாறும்வளை சுடர்வேல் செண்டு
தந்தையிடத் தவன்பெற்ற வாறுமவ னவ்வடிவேல் சலதி வீறு
சிந்தவிடுத் ததுமகவான் முடியைவளை யெறிந்திறைவன் சிதைத்த வாறும். ()

பொன்னசலந் தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதி யெடுத்ததுவும் புனிதர்க் கீசன்
பன்னரிய மறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவு மாணிக்கம் பகர்ந்த வாறுந்
தொன்னகர்மே னீர்க்கிழவன் வரவிடுத்த கடல்சுவறத் தொலைத்த வாறும்
அன்னதனித் தொன்மதுரை நான்மாடக் கூடனக ரான வாறும். (ச)

வட்டங்கொள் சடையுடைய சித்தர்விளை யாடியதோர் வனப்புங் கையிற்
கட்டங்கந் தரித்தபிரான் கல்லானை கரும்பருந்தக் காட்டு மாறும்
உட்டங்கு வஞ்சனையா லமணர்விடு வாரணத்தை யொழித்த வாறும்
இட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனிளை யோன்குழவி யான வாறும். (ரு)

செய்யதாண் மாறிநட மாடியதும் பழியஞ்சு திறனுந் தாயை
மையலாற் புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியது மதியா தாசான்
தையலா டனைவிரும்பு மாணவனை வாளமரிற் றடிந்த வாறும்
பையரா வெய்ததுவும் படிற்றமணர் விடுத்தபசுப் படுத்த வாறும். (சு)

அறவேற்றுப் பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவிளை யாட்டுங் காட்டுச்*
சுறவேற்றுக் கொடியரசன் றனக்குலவாக் கிழிகொடுத்த தொடர்பு நாய்கர்
நறவேற்ற மலர்க்குழலார் மனங்கவர்ந்து வளைபகர்ந்த நலனு மாறு
மறவேற்கண் மாதரார்க் கட்டமா சித்திபெற வகுத்த வாறும். (எ)

சென்னிபொருட் டெயில்வாயி றிறந்தடைத்து விடைபொறித்த செயலுஞ்
மன்னிகலிட் டமர்விளைப்ப மீனவற்கு நீர்ப்பந்தர் வைத்த வாறும் [சென்னி
பொன்னனையாள் பொருட்டிரத வாதவினை முடித்ததுவும் புகார்க்கு வேந்தன்
தன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்னவற்கு மறவாகை தந்த வாறும். (அ)

மனக்கவலை கெடவுலவாக் கோட்டையடி யாற்களித்த வகையு மாமன்
எனக்கருணை வடிவாகி வழக்குரைத்துப் பொருள்வணிகற் கீந்த வாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டியதுந் திவவுக் கோலான்
தனக்கடிமை யென்விறகு திருமுடிமேற் சுமந்துபகை தணித்த வாறும். (கூ)

அப்பாணற் கிருநிதியஞ் சேரனிடைத் திருமுகமீந் தளித்த வாறும்
அப்பாணன் பாடமழை யரையிரவிற் பொற்பலகை யளித்த வாறும்
அப்பாணன் மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணலவை யடைந்த வாறும்
அப்பாண னுளென்றேன் முலையருத்திப் பன்றியுயி ரளித்த வாறும். (க0)

வயவேனக் குருளைகளை மந்திரிக ளாக்கியதும் வலியுண் டாக்கக்
கயவாய்க்குக் குருமொழிவைத் தருளியது நாரைக்குக் கருணை நாட்டந்
தயவால்வைத் தருண்முத்தி நல்கியதுங் கூடனகர் தன்னைச் சித்தர்
புயநாகம் போய்வளைந்து திருவால வாயாக்கிப் போந்த வாறும். (கக)

---

* காடு-வனம்; வனம்-நீர்; எனவே நீர்வாழ் சுறவென்க. "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே" என்றாராகலின், சுறவு ஏறெனப்பட்டது. நாட்டும் என்பாருமுளர்.

சுந்தரனென் றெழுதியகூ ரம்பெய்து செம்பியன்போர் தொலைத்த வாறுஞ்
செந்தமிழோர்க் கியற்பலகை யருளியதுந் தருமிக்குச் செம்பொன் பாடித்
தந்ததுவு மாறுபடு கீரற்குக் கரையேற்றந் தந்த வாறும்
விந்தமடக் கியமுனியாற் கீரனியற் றமிழ்தெளிய விடுத்த வாறும். (கஉ)

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைக்காட னுடன்போய்க் கொன்றைத்
தாமனார் வடவால வாயமர்ந்த பரிசும்வலை சலதி வீசிப்
பூமனாய்* குழலியைவேட் டருளியதும் வாதவூர்ப் புனிதர்க் கேறத்
தேமனாண் மலரடிகண் முடிசூட்டி யுபதேசஞ் செய்த வாறும். (கங)

நரிகள்பரி யாக்கியதும் பரிகணரி யாக்கியது நாகம் பூண்டோன்
அரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமந்து மண்சுமந்த வருளுந் தென்னன்
எரியடுவெஞ் சுரந்தணித்த வாறுமம ணரைக்கழுவி லிட்ட வாறுங்
கரியதென வன்னிகிண றிலிங்கங்கூய் வணிகமகட் காத்த வாறும். (கச)

எனத்தொகையா லறுபத்து நான்கிவற்றை நிறுத்தமுறை† யீறி லாத
வினைத்தொகையா றகன்றிரெக் காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினைய வாற்றான்
மனத்தளவி லன்புமடை யுடைந்தொழுகத் திருவால வாயான் றாளை
நினைத்தளவி லானந்தம் பெருகவிரித் துரைப்பலென நெறியாற் கூறும். (கரு)

பதிகப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருசரு.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

மின்பயில் குலிசப் புத்தேள் விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வன்பழி விடாது பற்றக் கடம்பமா வனத்தி லெய்தி
என்பர வாரம் பூண்ட விறைவனை யருச்சித் தேத்திப்
பின்பது கழிந்து பெற்ற பேற்றினை யெடுத்துச் சொல்வாம். (க)

முன்னதா முகத்தில் வண்டு மூசுமந் தார நீழற்
பொன்னவிர் சுணங்குண் கொங்கைப் புலோமசை மணாளன் பொற்பூண்
மின்னவிர்ந் திமைப்பச் சிங்கஞ் சுமந்தமெல் லணைமேன் மேவி
அன்னமென் னடையா ராடு மாடன்மே லார்வம் வைத்தான். (உ)

மூவகை மலரும் பூத்து வண்டுளே முழங்கத் தெய்வப்
பூவலர் கொடிபோற் றன்ன பொன்னனார் கூத்து மன்னார்
நாவல ரமுத மன்ன பாடலு நாக நாட்டுக்‡
காவலன் கண்டு கேட்டுக் களிமதுக் கடலி லாழ்ந்தான். (ங)

---

* பூமனாய்க் குழலி என்றும் பாடம். † நிரைத்தமறை என்றும் பாடம். ‡ நாக நாடு என்றும் பாடம்.

ஐயரா வணிந்த வேணிப் பகவனே யனைய தங்கள்
ஐயனும் வியாழப் புத்தே ளாயிடை யடைந்தா னாகச்
செய்யதாள் வழிபா டின்றித் தேவர்கோ னிருந்தா னந்தோ
தையலார் மயலிற் பட்டோர் தமக்கொரு மதியுண் டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக் குரவ னேக வும்பர்கோன் றிருவி னாக்கம்
புல்லெனச் சிறிது குன்றப் புரந்தர னறிந்திக் கேடு
நல்லதொல் குரவற் பேணா நவையினால் விளைந்த தென்னா
அல்லலுற் றறிவன் றன்னைத் தேடுவா னாயி னானே. (ரு)

அங்கவ னிருக்கை புக்கான் கண்டில னவித்த பாசப்
புங்கவ ருலகு மேலோர் பதவியும் புவன மூன்றில்
எங்கணுந் துருவிக் காணா னெங்குற்றான் குரவ னென்னுஞ்
சங்கைகொண் மனத்த னாகிச் சதுர்முக னிருக்கை சார்ந்தான். (சா)

துருவின னங்குங் காணான் றிசைமுகற் றொழுது தாழ்ந்து
பாவிமுன் பட்ட வெல்லாம் பகர்ந்தனன் பகரக் கேட்டுக்
குரவனை யிகழ்ந்த பாவங் கொழுந்துபட் டருந்துஞ் செவ்வி
வருவது நோக்கிச் சூழ்ந்து மலர்மக னிதனைச் சொன்னான். (எ)

அனையதொல் குரவற் காணு மளவுநீ துவட்டா வீன்ற
தனையன்முச் சென்னி யுள்ளான் றானவர் குலத்தில் வந்தும்
வினையினா லறிவான் மேலான் விச்சுவ வுருவ னென்னும்
இனையனைக் குருவாக் கோடி யென்னலு மதற்கு நேர்ந்தான். (அ)

அழலவிர்ந் தனைய செங்கே ழடுக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத்
தொழுதகு செம்ம றன்னைத் தொழுதுமீண் டகன்று நீங்கா
விழைதகு* காதல் கூர விச்சுவ வுருவன் றன்னை
வழிபடு குருவாக் கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி தேறான். (சா)

கைதவக் குரவன் மாயங் கருதிலன் வேள்வி யொன்று
செய்திட லடிக ளென்னத் தேவர்கட் காக்கங் கூறி
வெய்தழல் வளர்ப்பா னுள்ளம் வேறுபட் டவுணர்க் கெல்லாம்
உய்திற நினைந்து வேட்டான் றனக்குமே லுறுவ தோரான். (கo)

வாக்கினான் மனத்தால் வேறாய் மகஞ்செய்வான் செயலை யாக்கை
நோக்கினா னோதி தன்னா னோக்கினான் குலிச வேலாற்
றாக்கினான் றலைகண் மூன்றுந் தனித்தனி பறவை யாகப்
போக்கினா †னலகை வாயிற் புகட்டினான் புலவுச் சோரி. (கக)

* விழைதரு என்றும் பாடம். விளைதரு விழைதரு என்றாயது ளழ வொற்றுமை. உண்டாகின்ற என்பது பொருள். † சோமபானஞ்செய்யும் முகமுடையதலையைக் காடையாகவும், சுராபானஞ்செய்யும் முகமுடையதலையை ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானஞ்செய்யும் முகமுடையதலையைச் சிச்சிலியாகவும் போக்கினானென்க. விச்சுவவுருவன் றவமே தலைகளைப் பறவைகளாய்ப் போக்கின தாயினும் இந்திரன் அதற்குக் காரணனாயிருந்த படியால் அதனை அவன்மீதேற்றிப் போக்கினான் என்றார். இது முதநூலுட் கண்டது.

தெற்றெனப் பிரம பாவஞ் சீறிவந் தமரர் வேந்தைப்
பற்றலு மதனைத் தீர்ப்பான் பண்ணவர் மரமேன் மண்மேற்
பொற்றொடி யார்மே னீர்மேல் வேண்டினர் புகுத்த லோடும்
மற்றவ ரிஃதியாந் தீர்க்கும் வண்ணம்யா தென்ன விண்ணோர். (கஉ)

அப்பிடை நுரையாய் மண்ணி லருவருப் புவரா யம்பொற்
செப்பிளங் கொங்கை யார்பாற் றீண்டுதற் கரிய பூப்பாய்க்
கப்பிணர் மரத்திற் காலும் பயினதாய்க் கழிக வென்றார்
இப்பழி சுமந்த வெங்கட் கென்னல மென்றார் பின்னும். (கங)

வேறு.

கருவின் மாதர் கருவுயிர்க்கு மளவு முறையாற் கணவர்தோள்
மருவி வாழ்க மண்ணகழ்ந்த குழியு மதனால் வடுவொழிக
பொருவி னீரு மிறைதோறு மூறிப் பொலிக மரங்குறைபட்
டொருவி னாலுந் தழைகவென வொழியா நலனு முதவினார். (கச)

மாசிற் கழிந்த மணியேபோல் வந்த பழிதீர்ந் திந்திரனுந்
தேசிற் றிகழத் துவட்டாத்தன் செல்வன் றன்னைத் தேவர்பிரான்
வீசிக் குலிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிப் பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்வி கடிதமைத்தான். (கரு)

அந்தக் குண்டத் தெரிசிகைபோ லழலுங் குஞ்சி* யண்டமுக
டுந்தக் கொடிய தூமம்போ லுயிர்த்துச் செங்கண் சினச்செந்தீச்
சிந்தப் பிறைவா ளெயிறதுக்கித் திசைவான் செவிடு படநகைத்து
வந்தக் கொடிய விடம்போல வெழுந்தா னொருவாண் மறவீரன். (கசு)

வேறு.

ஈங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரழற்
றாங்குவன் கணைவிடு தூர நீண்டுநீண்
டோங்குவ னோங்குதற் கொப்ப வைகலும்
வீங்குவ னறனிலார் வினையி னென்பவே.† (கள)

வீங்குடல் விருத்திரன் றன்னை விண்ணவர்
ஏங்குற வருதுவட் டாவெ னும்பெயர்த்
தீங்குறு மனத்தினோன் றேவர் கோனுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட் டானரோ. (கஅ)

மதித்துணி யெயிற்றினோன் வடவை போற்சினைஇக்‡
கொதித்தெதிர் குறுகினான் கொண்ட லூர்தியும்
எதிர்த்தனன் களிற்றின்மே லிமையத் துச்சிமேல்
உதித்ததோர் கருங்கதி ரொக்கு மென்னவே. (ககூ)

---

* எரிசிகைநின் றனலுங் குஞ்சி என்றும் பாடம். † வீங்குவன் றனிலரா வினையி னென்பவே எனவும் பாடங்கொள்ளலாம்; பாம்பு படம்விரித்து உயரும்போது விம்முத லியல்பு; இவ்வுவமை முற்றுவமையாய்ச் சிறக்கின்றது. ‡ போற்றின்ன என்றும் பாடம்.

அறத்தொடு பாவநேர்ந் தென்ன வார்த்திரு
திறத்தரு மூண்டமர் செய்யக் கற்சிறை
குறைத்தவன் றருவன்மேற் குலிச வேலெடுத்
துறைத்திட வீசினு னுடன்று கள்வனும். (உ0)

இடித்தனன் * கையிலோ ரிருப்பு லக்கையைப்
பிடித்தனன் வரையெனப் பெயர்ந்து தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடு தோய்புயத்
தடித்தன னிந்திர னவச மாயினுன். † (உக)

அண்டரே றனையவ னவச மாறிப்பின்
கண்டகன் கைதவ நினைந்திக் கள்வனோர்
மண்டம ராற்றுவான் வலியி லோமெனப்
புண்டரீ கத்தவ னுலகிற் போயினுன். (உஉ)

தாழ்ந்துதான் ‡ படுதுயர் விளம்பத் தாமரை
வாழ்ந்தவன் வலாரியோ டணைந்து மாமகள்
வீழ்ந்தமார் பினனடி வீழ்ந்து செப்பமால்
சூழ்ந்துவா னுடனை நோக்கிச் சொல்லுவான். (உங)

ஆற்றவும் பழையதுன் னங்கை வச்சிரம்
மாற்றவ ருயிருண வலியின் றுதலால்
வேற்றொரு புதியது வேண்டு¶ மாலினிச்§
சாற்றுது மதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால். (உச)

தொடையகன் மார்ப ○ நாந் தூய பாற்கடல்
கடையுநா ** ளசுரருஞ் சுரருங் கையில்வெம்
படையொடு மடையன்மின் பழுதென் றப்படை
அடையவுந் ததிசிபா லடைவித் தாமரோ. (உரு)

சேட்படு நாணனி செல்லத் தேவரா
வாட்படை யவுணரா வந்து கேட்டிலர்
ஞாட்படை படையெலா ஞான நோக்கினுல்
வேட்படை வென்றவன் விழுங்கி னன்றோ. (உசு)

விழுங்கிய படையெலாம் வேற றத்திரண்
டொழுங்கிய தான்முது கந்தண் டொன்றியே
எழுங்கதிர்க் குலிசமா மதனை †† யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோர் வடிவ மாயினுன். (உஎ)

---

* எடுத்தனன் என்றும் பாடம். † ஒடினுன் என்பர் முதனூலார். ‡ தாழ்ந்துதன் என்றும் பாடம். ¶ புதியதா வேண்டும் என்றும் பாடம். § மால் - இந்திரன்; விளி. ○ தொடைய கல் மார்ப எனப்பிரித்து மாலையையுடைய மலைபோன்ற மார்பனே எனப்பொருள்கொள்க. ** கடையுநர் என்றும் பாடம். †† இதனை என்றும் பாடம்.

வேறு.

என்று மாதவ னியம்ப வும்பர்கோன்
ஒன்றும் வானவர் தம்மொ டொல்லெனச்
சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால்*
வென்ற மாதவ னிருக்கை மேவினான். (உஅ)

வேறு.

அகமலர்ந் தருந்தவ னமரர்க் கன்புகூர்
முகமலர்ந் தின்னுரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் விளைந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான். (உகூ)

அடிகணீர் மருததொன் றதனை வேண்டியிம்
முடிகொள்வா னவரொடு முந்தி னேர்†னது
செடிகொள்கா ரிருளுடை லவுணர்த் தேய்த்தெமர்
குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது. (௩0)

யாதெனி னினையதுன் யாக்கை யுள்ளதென்
றோதலும் யாவையு முணர்ந்த மாதவன்
ஆதவற் கண்டதா மரையி னானனப்
போதலர்ந் தின்னன புகல்வ தாயினான். (௩க)

நாய்நம தெனநரி நமதெ னப்பிதாத்
தாய்நம தெனநமன் றனதெ னப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப்படும் யாக்கை யாரதே. (௩உ)

வீடம்பயி லெயிற்றா வுரியும் வீறுழை
குடம்பையுந் தானெனுங் ‡ கொள்கைத் தேகொலாம்
நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்கு மைவர்வாழ்
உடம்பையும் யானென வுரைக்கற் பாலதோ. (௩௩)

நடுத்தயா விலார்தமை நலியத் துன்பநோய்
அடுத்தயா வருந்திரு வடைய யாக்கையைக்
கொடுத்தயாo வறம்புகழ் கொள்வ னேயெனின்
எடுத்தயாக் கையின்பய னிதனின் யாவதே. (௩ச)

வேறு.

என்றனன் காண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை யீர்ப்ப
நின்றனன் பிரமநாடி நெறிகொடு¶ கபாலங் கீண்டு
சென்றனன் விமான மேறிச் சேர்ந்தன னுலகை நோன்பால்
வென்றனன்§ துறக்கம் புக்கு வீற்றினி திருந்தா னம்மா. (௩ரு)

* அன்பினாலென்றும் பாடம். † முன்னினேனென்றும் பாடம். ‡ நானெனும் என்றும் பாடம். ¶ நெறிக்கொடு என்றும் பாடம். § வென்றவன் என்றும் பாடம்.

அம்முனி வள்ள லீந்த வடுபடை முதுகந் தண்டைத்
தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குந் திறல்கெழு குலிசஞ் செய்து
கம்மியப் புலவ னுக்கங் கரைந்துகைக் கொடுப்ப வாங்கி
மைம்முகி லூர்தி யேந்தி மின்விடு மழைபோ னின்றான். (௩௬)

மறுத்தவா வஞ்சப் போரால் வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவா ளவுணற் கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர் நீழல்
வெறுத்தமால் யானை மள்ளர் வேலைபுக் கெழுந்து குன்றம்
அறுத்தவா னவர்கோ னந்த வவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான். (௩௭)

வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் வடவைச் செந்தீ
யானது வரையி னோங்கி யழன்றுருத் தெழுந்தா லென்னத்
தானவர் கோனு மானந் தலைக்கொள வெழுந்து பொங்கிச்
சேனையுந் தானு மூண்டு சீறிநின் றடுபோர் செய்வான். (௩௮)

அடுத்தன ரிடியே றென்ன வார்த்தன ராக்கங் கூறி
எடுத்தனர் கையிற் சாப மெறிந்தனர் சிறுநா ணோசை
தொடுத்தனர் மீளி* வாளி தூர்த்தனர் குந்த நேமி
விடுத்தனர் வானோர் சேனை வீரர்மே லவுண வீரர். (௩௯)

கிட்டினர் கடகக் கையாற் கிளர்வரை யனைய திண்டோள்
கொட்டினர் சாரி மாறிக் குதித்தனர் பலகை நீட்டி
முட்டின ரண்டம் விள்ள முழங்கினர் வடிவா ளோச்சி
வெட்டின ரவுணச் சேனை† வீரரை வான வீரர். (௪0)

வீழ்ந்தனர் தோளுந் தாளும் விண்டனர் சோரி வெள்ளத்
தாழ்ந்தனர் போருந் தாரு மகன்றன ரகன்ற மார்பம்
போழ்ந்தனர் சிரங்க ளெங்கும் புரண்டனர் கூற்றூர் புக்கு
வாழ்ந்தன ரடுபோ ராற்றி வஞ்சகன் சேனை மள்ளர். (௪௧)

தாளொடு கழலு மற்றார் தலையொடு முடியு மற்றார்
தோளொடு வீர மற்றார் தும்பையொ டமரு மற்றார்
வாளொடு கரமு மற்றார் மார்பொடு கவச மற்றார்
கோளொடு மாண்மை யற்றார் குறைபடக் குறையா மெய்யர். (௪௨)

தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிகுடர் பிடுங்கி யீர்ப்ப
உக்கன குருதி மாந்தி யொட்டல்வாய் நெட்டைப் பேய்கள்
நக்கன பாடல் செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்த மாடப்
புக்கன பிணத்தின் குன்றம் புதைத்தபார் சிதைத்த தண்டம். (௪௩)

இவ்வகை மயங்கிப் போர்செய் திறந்தவ ரொழியப் பின்னுங்
கைவ்வகை யடுபோ ராற்றிக் கரையிறந் தார்கண் மாண்டார்
அவ்வகை யறிந்து வானத் தரசனு மவுணர் வேந்துந்
தெய்வதப் படைகள் வீசிச் சீறிநின் றடுபோர் செய்வார். (௪௪)

* மீள என்றும் பாடம். † அவுணர்சேனையென்றும் பாடம்.

அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை யதனைக் கள்வன்
புனற்படை விடுத்துச் சீற்றந் தணித்தனன்* புனிதன் காற்றின்
முனைப்படை விடுத்தான் வெய்யோன் முழங்குகால் விழுங்கு நாகச்
சினப்படை தொடுத்து வீசி விலக்கினான் றேவ ரஞ்ச. (சரு)

நாகமாப் படைவிட் டார்த்தா னுகர்கோ னுவணச் செல்வன்
வேகமாப் படையை வீசி விலக்கினான் றுவர் வேந்தன்
மோகமாப் படையைத் தொட்டு முடுக்கினான் முனைவ னன்ன
தேகமாப் படிறன் ஞானப் படைவிடுத் திருள்போ னின்றான். (சசா)

மட்டிடு தாரான் விட்ட வானவப் படைக்கு மாறு
விட்டுடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திடக் கனன்று வஞ்சன்
முட்டிட மான வெங்கான் மூட்டிடக் கோபச் செந்தீச்
சுட்டிடப் பொறாது பொங்கிச் சுராதிப னிதனைச் செய்தான். (சஎ)

வீங்கிரு ளோதுங்க மேக மின்விதிர்த் தென்னக் கையில்
ஓங்கிருங் குலிச வேலை யொல்லென விதிர்த்த லோடுந்
திங்குளம் போன்றி ருண்ட திணியுடற் கள்வ னஞ்சி
வாங்கிருங் கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமை நாக மொத்தான். (சஅ)

ஒக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தா னுடல்சின வுருமே றன்னான்
புக்கிடந் தேடிக் காணான் புண்ணிய முளரி யண்ணல்
பக்கம்வந் தனைய செய்தி பகர்ந்தனன் பதகன் மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சி முன்னிச் சராசர மீன்ற தாதை. (சகூ)

விந்தவெற் படக்கி னாற்கீ துரையென விடுப்ப மீண்டு
சந்தவெற் படைந்தான் வானோர் தலைவனை முகமன் கூறிப்
பந்தவெற் பறுத்தான் வந்த தெவனெனப் பறைக ளெல்லாஞ்†
சிந்தவெற் பறுத்தான் வந்த செயலெலா முறையாற் செப்பி. (ரு0)

யாவையு முணர்ந்த வெந்தைக் கியானெடுத் துணர்த்து கின்ற
தாவதென் னமருக் காற்றா தாழிபுக் கொளித்தா னவி
வீவது மவனால் வந்த விழுமநோ யெல்லா மின்று
போவதுங் கருதி நும்பாற் புகுந்தன மடிக ளென்றான். (ருக)

என்றவ னிடுக்கண் டீர்ப்பா னிகல்புரி புலன்க ளைந்தும்
வென்றவ னெடியோன் றன்னை விடையவன் வடிவ மாக்கி
நின்றவ னறிவா னந்த மெய்ம்மையாய் நிறைந்த வெள்ளி
மன்றவ னூழிச் செந்தீ வடிவினை மனத்துட் கொண்டான். (ருஉ)

கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துமுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி
ஐயன தருளைப் பெற்றார்க் கதிசய மிதென்கொன் முன்று
வையமுத் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரவரே யன்றோ. (ருங)

* சிந்தத்துணித்தனன் என்றும் பாடம். † பகைகளெல்லாம் என்றும் பாடம்.

அறந்துறந் தீட்டு வார்த மரும்பெறற் செல்வம் போல
வறந்தன படுநீர்ப் பௌவம் வடவைகட் புலப்பட் டாங்கு
நிறைந்தசெம் மணியு மத்தீ நீண்டெரி சிகைபோ னீண்டு
சிறந்தெழு பவளக் காடுந் திணியிருள் விழுங்கிற் றம்மா. (ருச)

பணிகளின் மகுட கோடிப் பரப்பென விளங்கிப் பல்கா
சணிகலப் பேழை பேழ்வாய் திறந்தனைத் தாகி யொன்பான்
மணிகிடந் திமைக்கு நீரான் மகபதி வேள்விக் காவாய்த்
திணியுட லவுணன்பட்ட செங்கள மனைய தன்றே. (ருரு)

வறந்தநீர் தன்னின் மின்னு வாள்விதிர்த் தென்னப் பன்மீன்
எறிந்தன நெளிந்த நாக மிமைத்தன வளையு.முத்துஞ்
செறிந்தன கரந்த யாமை சேர்ந்தபல் பண்டஞ் சிந்தி
முறிந்தன வங்கங் கங்க முக்கின* சிறுமீ னெல்லாம். (ருசூ)

செருவினி லுடைந்து போன செங்கண்வா ளவுண னங்கோர்
அருவரை முதுகிற் கார்போ லடைந்துவா னுடர் செய்த
உருகெழு பாவந் தானே ருருவெடுத் திருந்து நோற்கும்
பரிசென நோற்று னின்னும்† பரிபவ வினைவு பாரான். (ருஎ)

கைதவ நோன்பு நோற்குங் கள்வனைக் கண்டு வானோர்
செய்தவ மனையான் யாணர் வச்சிரஞ் சீரிப்‡ பான்போற்
பொய்தவன் றலையைக் கொய்தான் புணரிவாய் நிறையச் சோரி
பெய்தது வலாரி தன்னைப் பிடித்தது பிரமச் சாயை.¶ (ருஅ)

உம்மெனு மார்பைத் தட்டு முருத்தெழு மதிர்க்கும் போர்க்கு
வம்மெனும் வாய்ம டிக்கும் வாளெயி§ றதுக்கும் வீழுங்
கொம்மென வோடு மீளுங் கொதித்தழுஞ் சிரிக்குஞ் சீறும்
இம்மெனு மளவு நீங்கா தென்செய்வா னஞ்சி னுனே. (ருகூ)

விரைந்தரன் றிசையோர் வாவி0 வீழ்ந்தொரு கமல நாளுட்
கரந்தனன் மகவா னிப்பாற் கற்பக நாடு புல்லென்
றிருந்ததா லிருக்கு மெல்லை யிம்பரி னகுட னென்போன்
அரும்பரி மேத வேள்வி யாற்றினு னற்று மெல்லை. (சூ0)

அரசிலா வறுமை நோக்கி யவனைவா னுடர் யாரும்
விரைசெய்தார் மகுடஞ் சூட்டி வேந்தனுக் கொண்டார் வேந்தாய்
வருபவன் சசியை யீண்டுத் தருகென மருங்கு ளார்போய்த்
திரைசெய்நீ ரமுத னுட்குச் செப்பவக் கற்பின் மிக்காள். (சூக)

---

* மூக்கின என்று பாடங்கொள்வாருமுளர். † இன்னம் என்றும் பாடம். ‡ சீரித்தல் - பரீக்ஷித்தல். ¶ பிரமசாயை என்றும் பாடம். § வாலெயிறு என்றும் பாடம். 0 அரன் றிசையோர் வாவி என்பதற்கு ஈசானதிசையில் இருக்கின்ற (உருத்திரலோகத்துள்ள தாமரைத்தடாகம் எனப்பொருள்கொள்க; இது முதனூலிற்கண்டது.

பொன்னுயிர்த் தனைய காட்சிப் புண்ணிய குரவன் முன்போய்
மின்னுயிர்த் தனையா ணின்று விளம்புவா ளிதென்கொல் கெட்டேன்
என்னுயிர்த் துணைவ னுங்கே யிருக்கமற் றொருவ னென்னைத்
தன்னுயிர்த் துணையாக் கொள்கை தருமமோ வடிக ளென்றாள். (௬௨)

மாதவ ரெழுவர் தாங்க மாமணிச் சிவிகை மீது
போதரி னவனே வானோர் புரந்தர னவனே யுன்றன்
காதல னாகு மென்றான் கைதொழு ததற்கு நேர்ந்தம்
மேதகு சிறப்பா லிங்கு வருகென விடுத்தா டூது. (௬௩)

மனிதரின் மகவா னாகி வருபவன் சிவிகை தாங்கும்
புனிதமா தவரை யெண்ணான் புன்கணோய் விளைவும் பாரான்
கனிதரு காமந் துய்க்குங் காதலால் விரையச் செல்வான்*
இனிதயி ராணி பாற்கொண் டேகுமின் சர்ப்ப† வென்றான். (௬௪)

சர்ப்பமா கெனமுற் கொம்பு தாங்கிமுன் னடக்குந் தென்றல்
வெற்பனு முனிவன் சாபம் விளைத்தனன் விளைத்த லோடும்
பொற்பமா சுணமே யாகிப் போயினு னறிவி லாத
அற்பரா னவர்க்குச் செல்வ மல்லது பகைவே றுண்டோ. (௬௫)

பின்னர்த்தங் குரவ னான பிரானடி பணிந்து வானோர்
பொன்னகர் வேந்த னின்றிப் புலம்படை கின்ற தைய
என்னலுங் குரவன் போயவ் விலஞ்சியு ளொளித்தாற் கூவித்
தன்னுரை யறிந்து போந்த சதமகற் கொண்டு மீண்டான். (௬௬)

கொடும்பழி கோட்பட் டான்றன் குரவனை வணங்கி யென்னைச்
சுடும்பழி கழிவ தெங்ஙன் சொல்லெனத் தொலைவ தோர்ந்தான்
அடும்பழி மண்மே லன்றி யறுதுநீ வேட்டைக் கென்னப்
படும்பழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி யென்றான். (௬௭)

ஈசனுக் கிழைத்த குற்றந் தேசிக னெண்ணித் தீர்க்குந்
தேசிகற் கிழைத்த குற்றங் குரவனை தீர்ப்ப தன்றிப்
பேசுவ தெவனோ தன்பாற் பிழைத்தகா ரணத்தால் வந்த
வாசவன் பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனே வழியுங் கூற. (௬௮)

வாம்பரி யுகைத்துத் தன்னால் வழிபடு குரவன் வானோர்
தாம்பரி வோடுஞ் சூழத் தாதலத் திழிந்து செம்பொற்
காம்பரி தோளி பங்கன் கயிலைமால் வரையைத் தாழ்ந்து
தேம்பரி யலங்கன் மார்பன் றென்றிசை நோக்கிச் செல்வான். (௬௯)

வேறு.

கங்கைமுத லளவிறந்த தீர்த்தமெலாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி
அங்கனக கேதார முதற்பதிகள் பலபணிந்து மவுணற் கொன்ற
பொங்குபழி விடாதழுங்கி யாாவுண்ண மாசுண்டு பொலிவு மாழ்குந்
திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெல்லை யணித்தாகச் செல்லு மேல்வை. (௭0)

* சொல்வான் என்றும் பாடம். † சர்ப்ப என்பது - விரைந்து நடக்கவென ஏவுதல்.

தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்தகன்ற திந்திரன்றான் சுமந்த பாரம்
விடுத்தவனைத் தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித் தேசிகன்பால் விளம்பப் பாசங்
கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுள விவணமக்குக் கிடைத்தல் வேண்டும்
அடுத்தறிக வெனச்சிலரை விடுத்தவ்வே றாநிலை*நின் றப்பாற் செல்வான். ()

அருவிபடிந் தருவியெறி மணியெடுத்துப் பாறையிலிட் டருவி நீர்தூய்க்
கருவிரல்கொய் தலர்சூட்டிக் கனியூட்டி வழிபடுவ கல்லா மந்தி
ஒருதுறையில் யாளிகரி புழைக்கைமுகந் தொன்றற்கொன் றாட்டி யூட்டிப்
பருகுவன புலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன் றருத்தியிடும் பசிநோய் தீர.† (௭௨)

நெளியராக் குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற் கிடந்துயங்கி நெளியப் புள்ளே
றொளியறாச் சிறைவிரித்து நிழல்பரப்பப் பறவைநோ யுற்ற தேகொல்
அளியவா யச்சோவென் றோதியயன் மடமந்தி யருவி யூற்றுந்
துளியநீர் வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினாற் சொரிவ மாதோ.

படவரவ மணியீன்று நொச்சிப்பா சிலையன்ன பைந்தாண் மஞ்ஞை
பெடைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிடுவ பெருந்தண் கானத்[த்
தடர்சிறைமென் குயிலோமென் றார்ப்பமடக் கிள்ளை‡யெழுத் தைந்து மோசை
தொடர்புபெற வுச்சரிப்பக் குருமொழிகேட் டாங்குவப்ப தொடிக்கட்¶ பூவை.

இன்னவிலங் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய செயனோக்கி யிறும்பூ தெய்திப்
பொன்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பநிறை மகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப் போவான்
அன்னபொழு தொற்றுவர்மீண் டடிவணங்கி யின்சுவைப்பா லருந்து வான்முன்
பின்னரிய§ தேன்சொரிந்தாங் குவகைமேற் பேருவகை பெருகச் சொல்வார்.

எப்புவனத் தினுமென்றுங் கண்டறியா வதிசயமு மெண்ணுக் கெய்தாத்
திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தின்று கண்டுவகை திளைத்தே மங்கண்
வைப்பனைய வொருபுனித வாவிமருங் கொருகடம்ப வனத்தினீழல்
ஒப்பிலொளி யாய்முளைத்த சிவலிங்க மொன்றுளதென் றுரைப்பக் கேட்டான்.

செவித்துளையி லமுதொழுக்கு முழையரொடும் வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை
குவித்துளமெய் மொழிகரணங் குணமூன்று மொன்றித்தன் கொடிய பாவம்o
அவித்துளயர் வொழிக்கமுளைத் தருள்குறிமே லன்பீர்ப்ப வடைவான் கானங்
கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத் துழைநுழைந்தான் கவலை தீர்வான்.

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவங் கடந்துண்மை யறிவா னந்த
உருவாகி யளவிறந்த வுயிராகி யவ்வுயிர்க்கோ ருணர்வாய்ப் பூவின்
மருவாகிச் சராசரங்க ளகிலமுந்தன் னிடையுதித்து மடங்க நின்ற
கருவாகி முளைத்தசிவக் கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங் களிப்பக் கண்டான். ()

---

* வேறாநிலை - விருத்திரகத்திநிலை; இது முதனூலுட்கண்டது. விருத்திரனைக் கொன்றமையால் வந்தகத்தி இந்திரனைப் பிரிந்துநின்ற இடம் என்பது பொருள். ஏறாநிலையெனப்பிரித்து விருத்திரகத்தி இந்திரனைப்பின்றொடராத இடம் எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. † அருந்தியிடும் பசிகடீர என்றும் பாடம். ‡ கிள்ளை—பஞ்சவர்ணக்கிளிகள்; இது முதனூலிற்கண்டது. ¶ தொடிக்கண் - வட்டமாகிய கண். § பின்னறிய என்றும் பாடம். o கொடியபாசம் என்றும் பாடம்.

கண்டுவிழுந் தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழு களிப்பென்னுங் கடலி* லாழ்ந்து
விண்டுமொழி தழுதழுப்ப வுடல்பனிப்ப வன்புருவாய் விண்ணோர் வேந்தன்
அண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுப கரணமெலா மகல்வா னெய்திக்
கொண்டுவரச் சில†ரைவிடுத் தவரேகப் பின்னுமொரு குறைவு தீர்ப்பான். ()

தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமமைத் திடவிடுத்தத் தடத்தின் பாற்போய்
அங்கணனைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா தயர்வா னந்தச்
சங்கெறிதண் டிரைத்தடத்தி லரனருளாற் பலபரிதி சலதி யொன்றிற்
பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத் தாலென்னப் பொற்கமலம் பூப்பக் கண்டான். ()

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந் தாடினான் காரணத்தா லதற்கு‡ நாமம்
என்பதுபொற் றமரையென் றேழுலகும் பொலிகவென விசைத்துப் பின்னும்
மின்பதுமத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடுத்து மீண்டு நீங்காத்
தன்பிணிநோய் தணியமுளைத் தெழுந்தமுழு முதன்மருந்தின் றன்பால் வந்து.

மொய்த்தபுனக் காடெறிந்து நிலந்திருத்தி வருமளவின் முளைத்த ஞான
வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகர மெல்லத் தீண்டச்
சித்தநெகிழ்ந் திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத் திங்கணிழல் செய்வா னுள்ளம்
வைத்தனனப் போதிரவி மண்டலம்போ விழிந்ததொரு மணிவி மானம். ()

கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்கைமதிக் கீற்றுக் கோட்டுக்
கரியெட்டுஞ் சினமடங்க வெலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந்¶ தாங்க
விரியெட்டுத் திசைபரப்ப மயனிருமித் துதவியவவ் விமானஞ் சாத்தி
அரியெட்டுத் திருவுருவப் பரஞ்சுடரை யருச்சிப்பா§ னுயி னேனே. (அரு)

முந்தவம ருலகடைந்து பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதுந் தேர்வார்
வந்துதரு வைந்தீன்ற பொன்னுடை மின்னுமிழு மணிப்பூண் வாசச்
சந்தனமந் தாகினிமஞ் சனந்தூபம்o திருப்பள்ளித் தாமந் தீபம்
அந்தமிலா னைந்துநறுங் கனிதீங்தேன் றிருவமுத மனைத்துந் தந்தார். (அசு)

தெய்வத்தா மரைமுளைத்த தடம்படிந்து பவந்தொலைக்குந் திருநீ றுடிச்
சைவத்தாழ் வடந்தாங்கி யன்புருவா யருளுருவந் தானுய்த் தோன்றும்
பைவைத்தா** டரவார்த்த பசுபதியை யவனுரைத்த பனுவ லாற்றின்
மெய்வைத்தா தரம்பெருக வருச்சனைசெய் தானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தான்.

பாரார வட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாற் பணிந்துள் வாய்மெய்
நேராகச் சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு நிருத்தஞ் செய்து
தாராருந் தொடைமிதப்ப வானந்தக் கண்ணருவி ததும்ப நின்றன்
பாராமை மீக்கொள்ள வஞ்சலித்துத் துதிக்கின்று னமரர் கோமான். (அகூ)

---

* களியென்னுங் கடல் என்றும் பாடம். † சிலர்—தேவகணங்கள்; இது முதனூலிற் கண்டது; பின்னர் ஒற்றரெனக் கூறப்படுபவரும் இவரே. ‡ இதற்கு என்றும் பாடம். ¶ கணம் சிவகணம்; இது முதனூலிற்கண்டது. § அருச்சிப்பான்-தொழிற்பெயர்; அருச்சிப்பதாயினுன் என்றும்பாடம். o தூமம் என்றும் பாடம். ** பைவைத்து-படமெடுத்து.

வேறு.

அங்கணா போற்றி வாய்மை யாரணா போற்றி நாக
கங்கணா போற்றி மூல காரணா போற்றி நெற்றிச்
செங்கணா போற்றி யாதி சிவபரஞ் சுடரே போற்றி
எங்கணா யகனே போற்றி யீறிலா முதலே போற்றி. (அஎ)

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையுந் துடைப்பாய் போற்றி
யாவையு மானாய் போற்றி யாவையு மல்லாய் போற்றி
யாவையு மறிந்தாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி
யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி. (அஅ)

இடருறப் பிணித்த விந்தப் பழியினின் றென்னை யீர்த்துன்
அடியிணைக் கன்ப னாக்கு மருட்கடல் போற்றி சேற்கண்
மடவரன் மணாள போற்றி கடம்பமா வனத்தாய் போற்றி
சுடர்விடு விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி. (அகூ)

பூசையும் பூசைக் கேற்ற பொருள்களும் பூசை செய்யும்
நேசனும் பூசை கொண்டு நியதியின் பேறு *நல்கும்
ஈசனு மாகிப் பூசை யான்செய்தே னெனுமென் போத
வாசனை யதுவு மான மறைமுத லடிகள் போற்றி. (கூ0)

என்னநின் றேத்தி னானை யின்னகை சிறிது தோன்ற
முன்னவ னடியா ரெண்ண முடிப்பவ னருட்க ணோக்கால்
உன்னது வேட்கை யாதிங் குரையென விரையத் தாழ்ந்து
சென்னிமேற் செங்கை கூப்பித் தேவர்கோ னிதனை வேண்டும். (கூக)

ஐயநின் னிருக்கை யெல்லைக் கணியனா மளவி னீங்கா
வெய்யவென் பழியி னோடு மேலைநா ளடியேன் செய்த
மையல்வல் வினையு மாய்ந்துன் மலரடி வழுத்திப் பூசை
செய்யவு முரிய னானேன் சிறந்தபே றிதன்மேல் யாதோ. (கூஉ)

இன்னநின் பாதப் போதே யிவ்வாறே யென்றும் பூசித்
துன்னடி யாருள் யானு மோரடித் தொண்ட னாவேன்
அன்னதே யடியேன் வேண்டத் தக்கதென் றடியில் வீழ்ந்த
மன்னவன் றனக்கு முக்கண் வரதனுங் கருணை பூத்து (கூ௩)

வேறு.

இருதுவிற் சிறந்த வேனிலு மதியா றிரண்டினிற் சிறந்தவான் றகரும்
பொருவிரு ரகையிற் சிறந்தசித் திரையுந் திதியினிற் சிறந்தபூ ரணையும்
மருவுசித் திரையிற் சித்திரை தோறும் வந்துவந் தருச்சியோர் வருடந்
தெரியுநாண் முந்நூற் றறுபது மைந்துஞ் செய்தவர்ச் சனைப்பய னெய்தும். ()

துறக்கநா டணைந்து சுத்தபல் போகந் துய்த்துமேன் மலபரி பாகம்
பிறக்குநான் முகன்மான் முதற்பெருந் தேவர் பெரும்பதத் தாசையும் பிறவும்
மறக்குநாம் வீடு வழங்குது மென்ன வாய்மலர்ந் தருளிவான் கருணை
சிறக்குநால் வேதச் சிகையெழு மநாதி சிவபரஞ் சுடர்விடை கொடுத்தான். ()

* நியதியிற்பேறு என்றும் பாடம்.

மூடினன் புளகப் போர்வையால் யாக்கை முடிமிசை யஞ்சலிக் கமலஞ்
சூடினன் வீழ்ந்தா னெழுந்துகண் ணருவி துளும்பினன் பன்முறை துதிசெய்
தாடின னைய னடிபிரி வாற்றா தஞ்சின னவனரு ளாணை
நாடினன் பிரியா விடைகொடு துறக்க நண்ணினன் விண்ணவர் நாதன். (கூசு)

வே று.

வந்தாமங் கையர்கவரி மருங்கு வீச மந்தார கற்பகப்பூ மாரி தூற்ற, அந்தரநாட் டவர்முடிக ளடிகள்சூட வயிராணி முலைத்த டங்தோய்ந் தகலந் திண்டோள், விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்ம காம வெள்ளத்து ளுடலழுந்த வுள்ளஞ் சென்று, சுந்தரநா யகன்கருணை வெள்ளத் தாழ்ந்து தொன்முறை யின் முறைசெய்தான் றுறக்க நாடன். (கூஎ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௪0.

இரண்டாவது

வெள்ளானையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

மட்டவிழுங் கொன்றைச் சடையான் மகவானைத்
தொட்ட பழியின் றொடக்கறுத்த வாறீது
பட்டமத வேழம் பரனைப் பராய்முனிவன்
இட்டகொடுஞ் சாபநீத் தேகியவா றோதுவாம். (க)

கருவா சனைகழிக்குங் காசிநகர் தன்னிற்
றுருவாச வேதமுனி தொல்லா கமத்தின்
பெருவாய்மை யாற்றன் பெயர்விளங்க வீசன்
ஒருவா விலிங்க வொளியுருவங் கண்டான். (உ)

இன்புற் றருச்சனைசெய் தேத்துவா னவ்வேலை
அன்புக் கெளிய னருளாற் றிருமுடிமேன்
மின்பொற் கடிக்கமலப் போதொன்று வீழ்த்திடலுங் *
தன்பொற் கரகமலப் போதலர்த்தித் தாங்கினன். (ங)

தாங்கிக்கண் சென்னி தடமார் பணைத்துடலம்
வீங்கித் தலைசிறந்த மெய்யுவகை மேற்கொள்ள
நீங்கிக் கழிந்த கருணை நிதியனையான்
பூங்கற் பகநாட்டிற் போகின்றா னவ்வேலை. (ச)

சங்கலறச் செங்களத்துத் தானவரைத் தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார் வேய்ந்தமரர் கோமான்றன் கோநகரிற்
செங்க ணமரர்பெருஞ் சேனைக் கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல் லாண்டு மறைமுழங்க வந்தணைவான். (ரு)

---

* வீழ்ந்திடலும் என்றும் பாடம்.

எத்திக்குங் கல்லென் றியங்கலிப்ப வேந்திழையார்
தித்தித் தமுதொழுக்குங் கீதஞ் செவிமடுப்பப்
பத்திக் கவரிநிரை தானைப் படுகடலிற்
றத்திப் புரளுந் திரைபோற் றலைபனிப்ப. (சு)

அங்கட் கடலி னெடுங்கூம் பகநிமிர்ந்த
வங்கத் தலையுய்க்கு மீகான் றனைமானத்
திங்கட் குடைநிழற்றத் தீந்தே மதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட் களிற்றின் மிசைப்பவனி போந்தணைந்தான். (எ)

அத்தலைவிண் ணாட ரருகணைந்து வெவ்வேறு
தத்த மனக்கிசைந்த கையுறைக டாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள் கூப்பினர் கண்டார் * கடவுளரில்
உத்தமனை யர்ச்சித்துப் போந்தமுனி யுத்தமனும். (அ)

தீங்கரிய வாசிமொழி செப்பித்தன் செங்கரத்தின்
நீங்கரிய தாமரையை நீட்டினன் மற்றதனைத்
தாங்கரிய செல்வத் தருக்காலோர் கையோச்சி
வாங்கிமத யானையின்மேல் வைத்தான் மதியில்லான். (கூ)

கீறிக் கிடந்த மதியனைய கிம்புரிக்கோட்
டேறிக் கடங்கவிழ்க்கு மால்யானை யுச்சியின்மேல்
நாறிக் கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தியுரற்
சீறிக் கிடந்தநெடுந் தாளாற் சிதைத்தன்றே. (க0)

கண்டான் முனிகாமற் காய்ந்தா னுதற்கண்போல்
விண்டா ரழல்சிதற நோக்கினன் வெங்கோபங்
கொண்டா னமர ரொதுங்கக் கொதித்தாலம்
உண்டா னெனநின் றுருத்தா னுரைக்கின்றான். (கக)

புள்ளியதோ லாடை புனைந்தரவப் பூணணிந்த
வெள்ளிய செங்கண் விடையா னடிக்கமலம்
உள்ளிய மெய்யன் புடையா ரருவருத்துத்
தள்ளிய செல்வத் தருக்கினை யென்செய்தாய். (கஉ)

கதிர்த்தார் முடியமரர் கையுறையே நன்கு
மதித்தா யெம்மீசன் மதிமுடிமேற் சாத்தும்
பொதித்தா தவிழ்மலரைப் போற்றாது வாங்கி
மிதித்தானை சிந்தவதன் மேல்வைத்தாய் பேதாய். (கங)

வண்டுளருந் தண்டுழாய் மாயோ னிறுமாப்பும்
புண்டரிகப் போதுறையும் புத்தே ளிறுமாப்பும்
அண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாப்பு மாலாலம்
உண்டவனைப் பூசித்த பேறென் றுணர்ந்திலையால். (கச)

* கண்டான் என்றும் பாடம்.

சேட்டானை வானவர்நின் சென்னி செழியரிலோர்
வாட்டானை வீரன் வளையாற் சிதறுகநின்
கோட்டான நாற்கோட்டு வெண்ணிறத்த குஞ்சரமுங்
காட்டானை யாகவென விட்டான் கடுஞ்சாபம். (கரு)

சவித்தமுனி பாதந் தலைக்கொண்டு செங்கை
குவித்தமரர் தங்கோன் குறையிரப்பா ரைய
அவித்தபொறி யாயெம் மாசுங்கா றள்ளுஞ்
செவித்தறுகண் வேழமுந் தீங்குடைய ரன்றோ. (கசு)

அத்தகைய நீராற் சபித்தி ரடிகேண்மற்
றித்தகைய சாப மினிவிடுமி னென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக் கரைந்தார்க் கிரங்கியருள்
வைத்த முனிபிறிது சாபம் வகுக்கின்றான். (கஎ)

வே று.

சிந்தனை வாக்கிற் கெட்டாச் சிவனரு ளளித்த சேட
நிந்தனை பரிகா ரத்தா னீங்காது தலைமட் டாக
வந்தது முடிமட் டாக மத்தமா வனமா வாகி
ஐந்திரு பஃதாண் டெல்லை யகன்றபின் பண்டைத் தாக. (கஅ)

என்றனன் பிறிது சாப மிந்திரன் மகுட பங்கம்
ஒன்றிய செய்கை பின்ன ருரைத்துமற் றஃது நிற்க
நின்றவெள் ளானை வான நீத்தறி விழுந்து நீலக்
குன்றென வனத்து வேழக் குழாத்தொடு குழீஇய தன்றே. (கசு)

மாவொடு மயங்கிச் செங்கண் மறம்பயில் காடு முல்லைப்
பூவொடு வழங்கு நீத்தப் புறவமுங் குறவர் தங்கள்
தேவொடு பயிலுங் கல்லுந் திரிந்துநூ றியாண்டுஞ் செல்லக்
காவொடு பயிலுந் தெய்வக் கடம்பமா வனம்புக் கன்றே. (உ0)

புக்குரல் வட்டத் திண்காற் பொருவிறே வியலிற் றீர்ந்த
மைக்கருங் களிறு முக்கண் மாதவ னருள்வந் தெய்தத்
தக்கதோ ரமையஞ் சார மரகதந் தழைத்து மின்னு
நக்கபொன் முளரி பூத்த நளிர்கயந் தலைக்*கண் டன்றே. (உக)

கண்டபோ தறிவு தோன்றக் கயந்தலைக் குடைந்த போது
பண்டைய வடிவந் தோன்றப் பரஞ்சுட ரருட்கண் டோன்றக்
கொண்டதோர் பரமா னந்தக் குறியெதிர் தோன்றக் கும்பிட்
டண்டர்நா யகனைப் பூசை செய்வதற் கன்பு தோன்ற. (உஉ)

தூம்புடைக் கையான் மொண்டு மஞ்சனத் தூநீ ராட்டித்
தேம்புடை யொழுகப் பள்ளித் தாமமுந் தெரிந்து சாத்திப்
பாம்புடைத் தாயவேணிப் பரனையர்ச் சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடை யறிந்த வெந்தை யானையை நோக்கிக் கூறும். (உங)

* கயந்தலை - விகாரம்; "காவியங்கண்ணினூர் கயந்தலைக்குடைதலின் என்பதுமது.

வந்ததை யெவனீ வேண்டும் வரமெவ னுரைத்தி யென்னச்
சிந்தையி லன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழந் தாழ்ந்து
முந்தையில் விளைவும் வந்த முறைமையு முறையாற் கூறி
எந்தையை யடையப் பெற்றேற் கினியொரு குறையுண் டாமோ. (உ௪)

என்பதா மாரம்* பூண்ட வெந்தையிக் கரிக ளெட்டோ
டொன்பதா யடிய னேனு முன்னடி பிரியா துன்றன்
முன்பதா யிவ்வி மான முதுகுறச் சுமப்ப லென்றோர்
அன்பதா யொன்றென் னுள்ளத் தடுத்ததா லஃதே வேண்டும். (உ௫)

இடையறு வன்பின் வேழ மிங்ஙனங் கூற விண்ணு
டையவ னம்பான் மெய்யன் புடையவ னவனைத் தாங்கி
அடைவதே நமக்கு வேண்டு மகமகிழ் வென்னாப் பின்னும்
விடையவன் வரங்க ணல்கி விடைகொடுத் தருளி னானே. (உ௬)

வேறு.

விடைகொடு வணங்கி யேகும்வெள் ளானை மேற்றிசை யடைந்துதன் பெயராற், றடமுமற் றதன்பா லானையுங் கணேசன் றன்னையுங் கண்டருச் சனைசெய், திடையறு வன்புந் தானுமங் கிருக்கு மெல்லையிச் செய்திகேட் டருள்கூர், கடவுளர் பெருமா னுழையரை விளித்தெங் களிற்றினைக் கொணர் கென விடுத்தான். (உ௭)

வல்லைவந் தழைத்தார் தம்மைமுன் போக்கி வருவலென் றெழுந்துகீழ்த் திசையோர்,எல்லைவந் தோரூர் தன்பெய ராற்கண் டிந்திரேச் சுரனென†விறை வன், றொல்லைவண் பெயரா லொன்றுகண் டானைத் தூயபூ சனைசெய்தங் கிருப்பக், கல்லைவன் சிறகு தடிந்தவ னின்னுங் களிறுவந் திலதெனப் பின்னும்.

மனத்தினுங் கடிய தூதரை விடுப்ப வானடைந் திறைவனை வணங்கிப்
புனத்தினுங் கடிய கல்லினும் பன்னாட் புன்கணே யுறவரு சாபங்
கனத்தினுங் கரிய கண்டனைக் கண்டு களைந்ததுங் கிளந்துதிக் கயத்தின்
இனத்தினுங் கழிந்த தெய்வத வேழ மினிதுவீற் றிருந்தது மாதோ. (உ௯)

குடவயி னயிரா வதப்பெருந் தீர்த்தங் குடைந்தயி ராவத கணேசக்
கடவுளைத் தொழுதை ராவதேச் சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத்
தொடர்பினும்பாவத்தொடர்பினுங்கழிவர்சுராதிபன்களிறுசென்னெறிபோய்
இடர்கெட வைகை படிந்துதென் கரையி லிந்திரேச் சுரனடி பணிவோர். ()

வேறு.

இம்மையி லறமுன் மூன்று லெய்திய பயனை யெய்தி
அம்மையின் மகவா னீரே ழுரும்பத மளவும் வானில்
வெம்மையில் போக மூழ்கி வெறுப்புவந் தடைய வுள்ளச்
செம்மையில் விளைபே ரின்பச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௪௭௧.

---

* என்பராவாரம் என்றும் பாடம். † சுரமென என்றும் பாடம்.

மூன்றுவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

தான வாறிழி புகர்முகத் தடகரி சாபம்
போன வாறுரை செய்துமேற் புதுமதி முடிமேல்
வான வாறினன் கடம்பமா வனமுது நகரம்
ஆன வாறது தனைச்சிறி தறிந்தவா றறைவாம். (க)

இன்ன ரம்புள ரேழிசை யெழான்மிடற் றளிகள்
கின்ன ரம்பயில் கடம்பமா வனத்தினின் கீழ்சார்த்
தென்னர் சேகர னெனுங்குல சேகர னுலக
மன்னர் சேகர னரசுசெய் திருப்பது மணவூர். (உ)

குலவு மப்பெரும் பதியிளங் கோக்களி லொருவன்
நிலவு மாநிதி போலருச் சனைமுத னியதி
பலவு மாஞ்சிவ தருமமுந் தேடுவான் பரன்பாற்
றலைமை சான்றமெய் யன்பினன் றனஞ்சய னென்பான். (ங)

செல்வ மாநக ரிருந்துமேற் றிசைப்புலஞ் சென்று
மல்லல் வாணிகஞ் செய்துதன் வளம்பதி மீள்வான்
தொல்லை யேழ்பவக் கடற்கரை தோற்றுவித் தடியார்
அல்ல றீர்ப்பவன் கடம்பமா வனம்புகு மளவில். (ச)

இரவி கண்மறைந் தேழ்பரி யிரத*முந் தானும்
உரவு நீர்க்கருங் கடலில்வீழ்ந் தொளித்தன னாக
இரவு நீண்மயங் கிருள்வயிற் றமியனாய் மெலியும்
அரவு நீர்ச்சடை யண்ணலுக் கன்பினோ னங்கண். (ரு)

வாங்கு நான்மருப் பேந்திய மதமலை யெருத்தந்
தாங்கி யாயிரங் கரங்களாற் றடவியெண் டிசையுந்
தூங்கு காரிரு ளுரத்துசெஞ் சுடரெனச் சூழ்போய்
வீங்கு காரிரு ளொதுக்கிய விமானனேர் கண்டான். (சு)

அடுத்த ணைந்தன னவிர்சுடர் விமானமீ தமர்ந்த
கடுத்த தும்பிய கண்டனைக் கண்டுதாழ்ந் துவகை
மடுத்த நெஞ்சின னங்ஙனம் வைகிருள் கழிப்பான்
எடுத்த சிந்தையி னிருந்தன னிருக்குமவ் விருள்வாய். (எ)

சோம வாரமன் றுதலாற் சுரர்களங் கெய்தி
வாம மேகலை மலைமக டலைமகன் மலர்ந்த
காமர் சேவடி பணிந்தவன் கங்குல்போற் கருதி
யாம நான்கினு மருச்சனை யின்புறப் புரிவார். (அ)

* "புரவியேழும் மணிபூண்டியங்குங் கொடித்தேரினன்" என்றார் பெரியாரும்.

அண்டர் வந்தது மருச்சனை புரிவது மனைத்துந்
தொண்ட ரன்பினுக் கெளியவன் சுரர்தொழக் கறுத்த
கண்ட னின்னருட் கண்ணினாற் கண்டன னுதலிற்
புண்ட ரம்பயி லன்புடைப் புண்ணிய வணிகன். (௯)

நான மென்பனி நறும்புன னாயகன் பூசைக்
கான நல்விரை வருக்கமு மமரர்கைக் கொடுத்து
ஞான வெண்மதிச் சடையவன் கோயிலின் ஞாங்கர்த்
தான மர்ந்தருச் சனைசெய்வான் றங்கணா யகனை. (௧௦)

வள்ள றன்னைமெய் யன்பினா லருச்சிசெய் வானோர்
உள்ள வல்வினை யீட்டமுங் கங்குலு மொதுங்கக்
கள்ள மில்லவன் யாரையுங் கண்டிலன் கண்டான்
தள்ள ருஞ்சுடர் விமானமேற் றனித்துறை தனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்த சிந்தைய னதிசய மடைந்துசே வடிக்கீழ்த்
தாழ்ந்தெ ழுந்திரு கைகளுந் தலைமிசைக் கூப்பிச்
சூழ்ந்து தன்பதிக் கேகுவா னொருதலை துணிந்து
வாழ்ந்த வன்பினான் விடைகொடு வழிக்கொடு வந்தான். (௧௨)

மூக்க டம்படு களிற்றினான் முகிறவழ் கோயில்
புக்க டங்கலர் சிங்கமன் னனெதிர் புகல்வான்
திக்க டங்கலுங் கடந்தவெந் திகிரியாய் நெருநல்
அக்க டம்பமா வனத்திலோ ரதிசயங் கண்டேன். (௧௩)

வல்லை வாணிகஞ் செய்துநான் வருவழி மேலைக்
கல்ல டைந்தது வெங்கதிர் கங்குலும் பிறப்பும்
எல்லை காணிய கண்டன னிரவிமண் டலம்போல்
அல்ல டுஞ்சுடர் விமானமு மதிற்சிவக் குறியும். (௧௪)

மாவ லம்புதார் மணிமுடிக் கடவுளர் வந்தத்
தேவ தேவனை யிரவெலா மருச்சனை செய்து
போவ தாயினார் யானுமப் பொன்னெடுங் கோயின்
மேவு மீசனை விடைகொடு மீண்டன னென்றான். (௧௫)

மூளு மன்பினான் மொழிந்திட முக்கணெம் பெருமான்
றாளு மஞ்சலி கரங்களுந் தலையில்வைத் துள்ளம்
நீளு மன்புமற் புதமுமே நிரம்பநீர் ஞாலம்
ஆளு மன்னவ னிருந்தனன் போயினா னருக்கன். (௧௬)

ஈட்டு வார்வினை யொத்தபோ திருண்மலங் கருக
வாட்டு வா* ரவர் சென்னிமேன் மலரடிக் கமலஞ்
சூட்டு வார்*மறை கடந்ததந் தொல்லுரு விளங்கக்
காட்டு வா*ரொரு சித்தராய்த் தோன்றினார் கனவில். (௧௭)

* * * வாட்டிச் சூட்டிக் காட்டுங் கடவுள் என்க; வாட்டுவாராய்ச்சூட்டுவாருமாம்.

வடிகொள் வேலினுய் கடம்பமா வனத்தினைத் திருந்தக்
கடிகொள் காடகழ்ந் தணிநகர் காண்கென வுணர்த்தி
அடிக ளேகினுர் கவுரிய ராண்டகை கங்குல்
விடியும் வேலைகண் விழித்தனன் பரிதியும் விழித்தான். (கஅ)

கனவிற் றீர்ந்தவ னியதியின் கடன்முடித் தமைச்சர்
சினவிற் றீர்ந்தமா தவர்க்குந்தன் கனுத்திறஞ் செப்பி
நனவிற் கேட்டதுங் கனவிற் கண்டது நயப்ப
வினவித் தேர்ந்துகொண் டெழுந்தனன் மேற்றிசைச் செல்வான். ()

அமைச்ச ரோடமேங் நீபமா வனம்புகுந் தம்பொன்
சமைச்ச விழ்ந்தபொற் ருமரைத் தடம்படிந் தொளிவிட்
டிமைச்ச லர்ந்தபொன் விமானமீ தினிதுவீற் றிருந்தோர்
தமைச்ச ரண்பணிந் தஞ்சலி தலையின்மேன் முகிழ்த்தான். (உ0)

அன்பு பின்றள்ள முன்புவந் தருட்கணீர்த் தேக *
என்பு நெக்கிட வேகிவீழ்ந் திணையடிக் கமலம்
பொன்பு னைந்ததார் மௌலியிற் புனைந்தெழுந் திறைவன்
முன்பு நின்றுசொற் பதங்களாற் றேத்திர மொழிவான். (உக)

சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணஞ்
சரண மங்கல மாகிய தனிமுதல் சரணஞ்
சரண மந்திர வடிவமாஞ் சதாசிவ சரணஞ்
சரண மும்பர்க ளுயக பசுபதி சரணம். (உஉ)

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமரர்வான் பதமேல்
வீழு மாசையும் வெறுத்தவர்க் கன்றிமண் ணுண்டு
பீழை மூழ்கிவா னர்கொடு பிணிபடச் சுழலும்
ஏழை யேங்களுக் காவதோ வெந்தைநின் கருணை. (உங)

சூள தாமறைச் சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட
நீள னீயுனக் கன்பில மாயினு நீயே
மூள வன்புதந் தெங்குடி முழுவதும் பணிகொண்
டாள வேகொலிக் கானகத் தமர்ந்தனை யென்னு. (உச)

சூரந்த வன்பிரு கண்வழிச் சொரிவபோற் சொரிந்து
பாரந்த வாறொடு சிவானந்தப் பரவையுட் படிந்து
வரந்த வாதமெய் யன்பினுல் வலங்கொடு புறம்போந்
தாரந்தை தீர்ந்தவ னொருசிறை யமைச்சரோ டிருந்தான். (உரு)

ஆய வேலையின் மன்னவ னுணையா லமைச்சர்
மேய வேவலர் துறைதுறை மேவினர் விடுப்பப்
பாய வேலையி னார்த்தனர் வழிக்கொடு படர்ந்தார்
சேய காடெறிந் தணிநகர் செய்தொழின் மாக்கள். (உசு)

---

* தருட்கணீர்தேங்க என்றும் பாடம்.

வட்ட வாய்மதிப் பிளவின்வெள் வாய்க்குய * நவியம்
இட்ட தோளினர் யாப்புடைக் கச்சின ரிரும்பின்
விட்ட காரொளி மெய்யினர் விசிகொள்வார் வன்றோல்
தொட்ட காலினர் வனமெறி தொழிலின ரானார். (உஎ)

மறியு மோதைவண் டாற்றிட மாந்தலை பணிப்ப
எறியு மோதையு மெறிபவ ரோதையு மிரங்கி
முறியு மோதையு முறிந்துவீ ழோதையு முகில்வாய்ச்
செறியு மோதையுங் கீழ்ப்பட மேற்படச் செறியும். (உஅ)

ஒளிறு தாதொடு போதுசெந் தேனுக வொலித்து
வெளிறில் வன்மாஞ் சினையிற வீழ்வசெங் களத்துப்
பிளிறு வாயவாய் நிணத்தொடு குருதிநீர் பெருகக்
களிறு கோடிற மாய்ந்துவீழ் காட்சிய வனைய. (உகூ)

பூவ டைந்தவண் டினமயற் புறவொடும் பழனக்
காவ டைந்தன பறவைவான் கற்பக மடைந்த
கோவ டைந்திட வொதுங்குறுங் குறும்புபோற் செறிந்து
மாவ டைந்தன மாடுள வரைகளுங் காடும். (௩0)

இருணி ரம்பிய வனமெலா மெறிந்துமெய் யுணர்ந்தோர்
தெருணி றைந்தசிந் தையின்வெளி செய்துபல் லுயிர்க்கும்
அருணி றைந்துபற் றறுத்தர னடிநிழ லடைந்த
கருணை யன்பர்தம் பிறப்பென வேரொடுங் களைந்தார். † (௩க)

களைந்து நீணிலந் திருத்திச்செந் நெறிபடக் கண்டு ‡
வளைந்து நன்னக ரெடுப்பதெவ் வாறெனத் தேறல்
விளைந்து தாதுகு தார்முடி வேந்தன்மந் திரரோ
டளைந்த ளாவிய சிந்தையோ டிருந்தன னங்கண். (௩௨)

மெய்ய ரன்புதோய் சேவடி வியனிலந் தீண்டப்
பொய்ய கன்றவெண் ணீறணி மேனியர் பூதிப்
பையர் நள்ளிருட் கனவில்வந் தருளிய படியே
ஐயர் வல்லைவந் தருளின ரரசுளங் களிப்ப (௩௩)

கனவி லும்பெருங் கடவுளர் காண்பதற் கரியார்
நனவி லும்வெளி வந்தவர் தமையெதிர் நண்ணி
நினைவி னின்றதா ளிறைஞ்சிநேர் நின்றுநல் வரவு
வினவி யாதனங் கொடுத்தனன் மெய்யுணர் வேந்தன். (௩௪)

---

* மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயம் - கொடுவாய்க்கத்தி. † களைந்தான் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்குப்பொருள் அரசனெடுத்தவாலயம் என்புழிப்போற் கொள்க. ‡ சென்னெறிபடக்கண்டு என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்குச் செல்லுகின்றவழி தோன்றும்படி செய்து எனப்பொருள்கொள்க.

தென்ன ரன்பினி லகப்படு சித்தர்தா முன்னர்ச்
சொன்ன வாதிநூல் வழிவரு சார்புநூற் * றொடர்பால்
நன்ன ராலய மண்டபங் கோபுர நகரம்
இன்ன வாறுசெய் யெனவகுத் திம்மென மறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெ வற்றினு நிறைந்தவர் மலரடிக் கன்பு
நிறைந்த நெஞ்சுடைப் பஞ்சவ னிலத்துமேம் பட்டுச்
சிறந்த சிற்பநூற் புலவராற் சிவபராஞ் சுடர்வந்
தறைந்து வைத்தவா றாலய மணிநகர் காண்பான். (௩௬)

வே று.

மறைபயில் பதும மண்டப மருத்த மண்டப மழைநுழை வளைவாய்ப்
பிறைபயில் சிகைமா மண்டப மறுகாற் பீடிகை திசையெலாம் பிளக்கும்
பறைபயி னிருத்த மண்டபம் விழாக்கொள் பன்மணி மண்டபம் வேள்வித்
துறைபயில் சாலை திருமடைப் பள்ளி சூழுறை தேவர்தங் கோயில். (௩௭)

வலவயி னிமய வல்லிபொற் கோயின் மாளிகை யடுக்கிய மதில்வான்
நிலவிய கொடிய நெடிய சூளிகைவா னிலாவிரி தவளமா ளிகைமீன்
குலவிய குடுமிக் குன்றிவர் செம்பொற் கோபுரங் கொண்டல்கண் படுக்குஞ்
சுலவெயி லகழிக் கிடங்குகம் மியநூற் றொல்வரம் பெல்லைகண் டமைத்தான்.

சித்திர நிரைத்த பீடிகை மறுகு தெற்றிகள் வாணிலாத் தெளிக்கும்
நித்தில நிரைத்த விழாவரு வீதி நிழன்மணிச் சாளர வொழுக்கப்
பித்திகை மாடப் பெருந்தெருக் கவலை பீடுசால் சதுக்கநற் பொதியில்
பத்தியிற் குயின்ற மன்றுசெய் குன்று பருமணி மேடையா டரங்கு. (௩௯)

அருந்தவ ரிருக்கை யந்தண ருறையு ளரசரா வணங்குல வணிகப்
பெருந்தெரு நல்வே ளாளர்பே ரறஞ்சால் பெருங்குடி யேனைய கரிதேர்
திருந்திய பரிமா நிலைக்களங் கழகந் தீஞ்சுவை யாறுநான் குண்டி
இரந்தவர்க் கருத்து நல்லறச் சாலை யினையன பிறவுநன் கமைத்தான். (௪0)

துணிகயங் கீழ்நீர்க் கூவல்பூ வோடை தொடுகுளம் பொய்கைநந் தவனந்
திணிமலர்ச் சோலை துடவையுய் யானந் திருநகர்க் கணிபெறச் செய்து
மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகர் வடகுண பாற்கண்
டணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா † னண்ணலா ரறிந்தி்து செய்வார். ‡ ()

பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமு துகுத்தன ¶ ரதுபோய்ச்
சின்மய மான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போற்
றன்மய மாக்கி யந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுவது மதுர
நன்மய மான தன்மையான் மதுரா நகரென வுரைத்தனர் நாமம். (௪௨)

* வருதலையும் நூலையும் வழி என்பதற்குங் கூட்டுக; ஆதிநூல் - முதனூலாகிய ஆகமம்; வழிநூல் - சிற்பம்; சார்புநூல் அதன்வழித்தாயநூல். † நகரம் எதனாலே சுத்த மடையும், எதனாலே காக்கப்படும் என அரசன் எண்ணினான் என்று முதனூலிற் கூறப் பட்டது. ‡ ரறிந்தது செய்வார் என்றும் பாடம். ¶ கங்கையைச்சொரிந்தார் என்று முத நூல் கூறும்.

கோட்டிசைக் கரிய சாத்தனுந் தென்சார் கீற்றுவெண் பிறை* நுதற் களிற்றுக்
கோட்டிளங் களபக் கொங்கையன் னையருங் குடவயின் மதுமடை யுடைக்குந்
தோட்டிளந் தண்ணந் துழாயணி மௌலித் தோன்றலும் வடவயிற் றோடு
நீட்டிரும் போந்தி னிமிர்குழ லெண்டோ ளீலியுங் காவலா நிறுவி. (௪௫)

கைவரை யெருத்திற் கனவண்ர கிடந்த காட்சியிற் பொலிந்தொளிர் கோயின்
மைவரை மிடற்று மதுரைநா யகரை மரபுளி யருச்சனை புரிவான்
பொய்வரை மறையா கமநெறி யொழுகும் புண்ணிய முனிவரை யாதி
சைவரைக் காசிப் பதியினிற் கொணர்ந்து தலத்தினிற் றாபனஞ் செய்தான்.

உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு முயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்க
வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்று † மறைவழுக் காமநு வகுத்த
தத்தம நெறியின் றொழுகவை திகமுஞ் சைவமுந் தருமமுந் தழைப்பப்
பைத்தெழு திரைநீர் ஞாலமேற் றிலகம் பதித்தென நகர்வளம் படுத்தான். ()

அன்றுதொட் டரச னங்கக ரெய்தி யணிகெழு மங்கல மியம்ப, என்று
தொட் டிமைக்கு மணியின்மங் கலநா ளெய்திஞ னிருந்துமுப் புரமுங்,குன்று
தொட் டெய்தான் கோயின்மூன் றுறுப்புங் ‡ குறைவில்பூ சனைவழா தோங்க
க், கன்றுதொட் டெறிந்து கனியுகுத் தான்போற் கலிதுரந் தரசுசெய் நாளில்.

பவநெறி கடக்கும் பார்த்திவன் கிரணம் பரப்பிளம் பரிதிபோன் மலயத்
துவசனைப் பயந்து மைந்தன்மேன் ஞாலஞ் சுமத்திநாள் பலகழித் தொருநாள்
நவவடி விறந்தோ ¶ னுலயத் தெய்தி நாதனைப் பணிந்துமூ வலஞ்செய்
துவமையி லின்ப வருணிழ லெய்தி யொன்றியொன் றாநிலை நின்றான். (௪௭)

திருநகரங்கண்டபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩௧௮.

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கன்னியொரு பங்கினர் கடம்பவன மெல்லாம்
நன்னகர மானது நவின்றுமுல கீன்ற
அன்னைமக ளாகிமல யத்துவச § னுகுந்
தென்னனிடை வந்துமுறை செய்ததுரை செய்வாம். (௧)

---

* கீற்றிளம்பிறை என்றும் பாடம். † புறக்குடி மூன்று - அநுலோமர் பிரதிலோமர் சங்கரசாதியார். ‡ மூன்றுறும்பு - நித்தியம் நைமித்திகம் காமியம். ¶ நவவடிவிறந்தோன் - துரியசிவன். § இவன் மலயம் என்னும் பெயரையுடைய பொதியத்தைத் துவசத்தில் வரைந்து கைக்கொண்டமையால் மலயத்துவசன் எனப்பட்டான்.

மனுவற முவந்துதன் வழிச்செல நடத்தும்
புனிதன்மல யத்துவசன் வென்றிபுனை பூணுன்
கனியமுத மன்னகரு ணைக்குறையுள் காட்சிக்
கினியன்வட சொற்கட றமிழ்க்கட லிகந்தோன். (௨)

வேனில்விறல் வேள்வடிவன் வேட்கைவிளை பூமி
ஆனமட வார்கள்பதி னுயிரவ ருள்ளான்
வானெழுகு பானுவழி வந்தொழுகு சூர
சேனன்மகள் காஞ்சனையை மன்றல்வினை செய்தான். (௩)

கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்துபணி கற்றோன்
எண்ணில்பல நாண்மகவி லாவறுமை யெய்திப்
பண்ணரிய தானதரு மம்பலவு மாற்றிப்
புண்ணிய நிரம்புபரி வேள்விபுரி குற்றான். (௪)

ஏறின்மறை கூறுமுறை யெண்ணியொரு தொண்ணூற்
றாறினொடு மூன்றுமக மாற்றவம ரேசன்
நூறுமக மும்புரியி னென்பதனொ டிப்பின்
மாறுமென மற்றதனை மாற்றியிது சாற்றும். (௫)

நன்பொருள் * விரும்பினை யதற்கிசைய ஞாலம்
இன்புறு மகப்பெறு மகத்தினை யியற்றின்
அன்புறு மகப்பெறுதி யென்றமரர் நாடன்
தன்புல மடைந்திட லு நிம்பநகு தாரான். (௬)

மிக்கமக வேள்விசெய் விருப்புடைய னாகி
அக்கண மதற்குரிய யாவையு மமைத்துத்
தக்கநிய மத்துரிய தேவியொடு சாலை
புக்கன னிருந்துமக வேள்விபுரி கிற்பான். (௭)

ஆசறம றைப்புலவ ராசிரியர் காட்டும்
மாசறுச டங்கின்வழி மந்திரமு தாத்த
ஓசையநு தாத்தசொரி தந்தமுவ வோதி
வாசவ னிருக்கையி லிருந்†தெரி வளர்ப்பான். (௮)

விசும்புநில னுந்திசையும் வேள்வியடு சாலைப்
பசும்புகை படர்ந்தொரு படாமென மறைப்பத்
தசும்புபடு நெய்பொரி சமித்தினொடு வானோர்க்
கசும்புபடு மின்னமுதி னாகுதி மடுத்தான். (௯)

ஐம்முக னநாதிபர மாத்தனுரை யாற்றால்
நெய்ம்முக நிறைத்தழ னிமிர்த்து‡வரு மெல்லை
பைம்முக வராவணி பரஞ்சுடர் தனிப்ப
மைம்முக நெடுங்கணிம வான்மனைவி நாண. (௧௦)

* நன்பொருள் - சற்புத்திரன்; "நங்கைநீ நடக்கல் வேண்டு நன்பொருட் கிரங்கல்வேண்டா" என்றார் பிறரும். † இருக்கையி னிருந்து என்றும் பாடம். ‡ நிமிர்ந்தும் பாடம்.

வள்ளன்மல யத்துவச மீனவன் வலத்தோள்
துள்ளமனை காஞ்சனை சுருங்கிய மருங்குல்
தள்ளவெழு கொங்கைக டதும்பநிமிர் தீம்பால்
வெள்ளமொழு கக்கரிய வேற்கணிட னுட. (கக)

இவ்வுலக மன்றியுல கேழுமகிழ் வெய்தச்
சைவமுத லாயின தவத்துறை நிவப்ப
ஔவிய மறங்கெட வறங்குது கலிப்பத்
தெய்வமறை துந்துபி திசைப்புல னிசைப்ப. (கஉ)

மைம்மலர் நெடுங்கணர மங்கையர் நடிப்ப
மெய்ம்மன மொழிச்செயலின் வேறுபட லின்றி
அம்மதுரை மாநகரு ளாரக மகிழ்ச்சி
தம்மையறி யாதன தலைத்தலை சிறப்ப. (கங)

மாந்தர்பயின் மூவறுசொன் மாநில வரைப்பிற்
றீந்தமிழ் வழங்குதிரு நாடது சிறப்ப
ஆய்ந்ததமிழ் நாடா சளித்துமுறை செய்யும்
வேந்தர்களின் மீனவர் விழுத்தகைமை யெய்த. (கச)

நொய்தழ லெரிக்கடவு ணேற்றபய னெய்தக்
கொய்தளி ரெனத்தழல் கொழுந்துபடு குண்டத்
தைதவ ழிதழ்க்கமல மப்பொழு தலர்ந்தோர்
மொய்தளிர் விரைக்கொடி முளைத்தெழுவ தென்ன. (கரு)

விட்டிலகு சூழியம் விழுங்குசிறு கொண்டை
வட்டமதி வாய்க்குறு முயற்கறையை மானக்
கட்டியதி னுற்றிய கதிர்த்தரள மாலை
சுட்டியதில் * விட்டொழுகு சூழ்கிரண மொப்ப. (கசு)

தீங்குதலை யின்னமுத மார்பின்வழி சிந்தி
யாங்கிள நிலாவொழுகு மாரவட மின்ன
வீங்குட லிளம்பரிதி வெஞ்சுடர் விழுங்கி
வாங்குகடல் வித்துரும மாலையொளி கால. (கள)

சிற்றிடை வளைந்தசிறு மென்றுகில் புறஞ்சூழ்
பொற்றிரு மணிச்சிறிய மேகலை புலம்ப
விற்றிரு மணிக்குழை விழுங்கிய குதம்பை
சுற்றிருள் கடிந்துசிறு தோள்வருடி யாட. (கஅ)

தெள்ளமுத மென்மழலை சிந்தவிள மூரல்
முள்ளெயி றரும்பமுலை மூன்றுடைய தோர்பெண்
பிள்ளையென மூவொரு பிராயமொடு நின்றாள்
எள்ளரிய பல்லுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றாள். (ககூ)

* சுட்டிய அதில்—முன்சுட்டப்பட்ட அந்தச்சந்திரனில்; அகரம் தொகுத்தல்.

வேறு.

குறுந்தளிர்மெல் லடிக்கிடந்த சிறுமணிநூ புரஞ்சதங்கை குழறி யேங்க
நறுந்தளிர்போ லசைந்துதளர் நடையொதுங்கி மழலையிள நகையுந் தோன்றப்
பிறந்தபெரும் பயன்பெறுபொன் மாலைமடி யிருந்தொருபெண் பிள்ளை யானாள்
அறந்தழுவு நெறிநின்றோர்க் கிகம்போகம் வீடளிக்கு மம்மை யம்மா. (உ௦)

செய்யவாய் வெளிறுது துணைமுலைக்கண் கருகாது சேல்போ னீண்ட
மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவா தையிரண்டு மதியந் தாங்கா
தையவா விலைவருந்தப் பெறுதுபெறு மகவையெடுத் தணைத்தாண் மோந்தாள்
துய்யவாய் முத்தங்கொண் டின்புற்றாண் முன்பெற்ற தோகை யன்னாள். (உக)

பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து
வரையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை நின்றுந்தன் வடிவு வேறாய்
உரையாதி மறைகடந்த வொருமுதல்வி திருமகளா யுதித்தற் கிந்தத்
தரையாளு மன்னவன்செய் தவமிதுவோ வதற்குரிய தவந்தான் மன்னோ.* ()

கள்ளமா நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாங் கடந்தா னந்த
வெள்ளமாம் பரஞான வடிவுடையா டன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர்
பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுந்தன் மணாட்டிதவப் † பேறுந் தேறான்
பள்ளமா கடற்றானைப் பஞ்சவர்கோ னெஞ்சகத்துப் பரிவு கூர்ந்தான். (உ௩)

மகவின்றிப் பலபகல்யான் வருந்தியருந் தவம்புரிந்தேன் மைந்தற் பேறு
தகவிந்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத் தந்த தந்தோ
முகவிந்து நிலவொழுக வருபெண்ணு முலைமூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார்
நகவந்த தென்னேயோ வென்றுவகை யிலனாகி நலியு மெல்லை. (உச)

மன்னவநின் றிருமகட்கு மைந்தர்போற் சடங்கனைத்தும் வழாது வேதஞ்
சொன்னமுறை செய்துபெயர் தடாதகையென் றிட்டுமுடி சூட்டு வாயிப்[கேல்
பொன்னனையா டனக்கிறைவன் வரும்பொழுதோர் முலைமறையும் புந்திமாழ்
என்னவர னருளாலோர் திருவாக்கு விசும்பிடைநின் றெழுந்த தன்றே.(உரு)

அவ்வாக்குச் செவிநிரம்ப வன்புவகை யகநிரம்ப வகல மெல்லாம்
மெய்வாக்கு மனமொன்ற விழிவாக்கும் புனனிரம்ப விமலற் போற்றி
நெய்வாக்கு மகநிரப்பி யெழுந்துமனை யொடுஞ்சாலை நீத்தி ரண்டு
கைவாக்கு மியங்கலிப்பக் கடிமாட மனைபுகுந்தான் கழற்கால் வேந்தன். (உகூ)

முரசதிர்ப்ப மங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார் முகத்துவகை முறுவல் பூப்ப
அரசிருக்கு மண்டபம்புக் கினிதமர்ந்து கனகமழை யான்ற கேள்வி
விரசிருக்கு மறையவர்கைப் பெய்தெவர்க்கு மம்முறையால் வெறுப்ப நல்கிப்
பாசிருக்குங் காதலத்தெம் பரன்கோயி னனிசிறப்புப் பல்க நல்கா. (உஎ)

* தவமிதுவா அமையும் என ஒருசொல்வருவித்து அதற்குரிய தவந்தான் பெரிதென்க; அது காஞ்சனமாலைமுற்பிறப்பிற் செய்த தவம்; அது தன்மணாட்டிதவப்பேறுந் தேறான் எனப் பின்னர்க் கூறுமாற்றானு முணர்க; மன்–மிகுதிப்பொருடருவதோரிடைச்சொல்.
† தவம்–"சம்வற்சரமகாவிரதமும்" பிறவுமாக முதனூலிற் கூறப்பட்டவை; அவை முதன்மாசம் பகல் ஒருபொழுதுண்ணன்முதற் பன்னிரண்டாமாசம் பட்டினியிருத்தல் ஈறாகவுள்ளதும், மீனாக்ஷியம்மைக்கு அபிடேகாராதனைசெய்தன் முதலியனவுமாம்.

சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு தேயத் தீட்டும்
இறைவிடுமி னயல்வேந்தர் திறைவிடுமி னிறைநிதிய மீட்டு மாயத்
துறைவிடுமி னறப்புறமு மாலயமும் பெருக்குமெனத் தொழாரைக் காய்ந்த
கறைவிடுமின் னயில்வேலான் வள்ளுவனைக் கூய்முரசங் கறங்கச் சாற்றி. ()

கல்யாண மணிமௌலி வேந்தரையுங் கால்யாப்புக் கழல நீத்துக்
கொல்யானை பரிநெடுந்தே ரரசுரிமை தொன்முறையாற் கொடுத்துப் போக்கிப்
பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரந் தலைதிறந்து * பசும்பொன்னுடை
வில்லாரு மணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்ப வீசி.

தூமரபின் வருபெருமங் கலகவிகட் கிருநிதியந் துகில்பூண் பாய்மா
காமர்கரி பரித்தடந்தேர் † முதலாய பலபொருளுங் களிப்ப நல்கிக்
கோமறுகு களிதூங்கச் சுண்ணமொடு மெண்ணெய்விழாக் குளிப்ப நல்கி
மாமதுரா நகரன்றி மற்றுமுள நகரெங்கு மகிழ்ச்சி தூங்க. (௩௰)

இவ்வண்ண நகர்களிப்ப விறைமகனுங் களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன
அவ்வண்ணஞ் சாதமுதல் வினைநிரப்பித் தடாதகையென் றழைத்துத் தேவி
மெய்வண்ண மறையுணரா விறைவிதனை மேனைபோன் மேனு ஞேற்ற
கைவண்ணத் தளிர்தீண்டி வளர்ப்பவிம வான்போலக் களிக்கு நாளில். (௩௧)

திருந்தாத விளங்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறார்க்குச் சிற்றில்
விருந்தாக மணற்சிறுசோ றட்டும்வரை யுரங்கிழித்த வேளும் வாய்வைத்
தருந்தாத விளமுலைவாய் வைத்தருந்தப் பாவைதனக் களித்தும் போதில்
வருந்தாதை யண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப் பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

தீட்டுவா ளிரண்டனைய கண்களிப்பத் தோழியர்க்குத் தெரிய வாடிக்
காட்டுவா ளெனக்கழங்கு ‡ பந்துபயின் றம்மனையுங் கற்றுப் பாசம்
வீட்டுவாண் மேலொடுகீழ் தள்ளவெமை வினைக்கயிறு வீக்கி யூசல்
ஆட்டுவாள் காட்டுதல்போ லாடினு ணித்திலத்தாம் பசைத்த வூசல். (௩௩)

இம்முறையாற் றுயர்க்குந் தோழியர்க்கு மகத்துவகை யீந்தா ளாகி
அம்முறையாற் றுதைக்கு மகத்துவகை யீவாளா யாத்த வாய்மைச்
செம்மறையா ரணமுதனு லீரெட்டுக் கலைமுழுதுந் தெளிந்தா ளந்த
மெய்ம்மறையார் கலையனைத்து மேகலையா மருங்கசைத்த விமலை யம்மா. (௩௪)

சொல்வாய்மைக் கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருகி யன்ன
பல்வாய்மைக் கடகரிதேர் பரியுகைக்குந் திறனுமழற் பகழி தூர்க்கும்
வில்வாள்வச் சிரமுதற்பல் படைத்தொழிலுங் கண்டிளமை விழுங்கு மூப்பிற்
செல்வாய்மைத் திறலரசன் றிருமகட்கு முடிசூட்டுஞ் செய்கை பூண்டான். ()

முடிகவிக்கு மங்கலநாள் வரையறுத்துத் திசைதோறு முடங்கல் போக்கிக்
கடிகெழுதார் மணிமௌலிக் காவலரை வருவித்துக் காவல் ¶ சூழ்ந்த
கொடியணிமா நகரெங்கும் விழாவெடுப்ப வழகமைத்துக் குன்ற மன்ன
தொடிகெழுதோட் சுமதிதிரு மணத்தினுக்கு வேண்டுவன சூழ்ந்து செய்தான்

* "பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட்டு" "பண்டந்தலைதிறந்திட்டு" என்பனவுமிது. † பரிநெடுந்தேர் என்றும் பாடம். ‡ காட்டுவாள்போற் கழங்கு என்றும் பாடம். ¶ காவல் - மதில்.

மங்கலதூ ரியமுழங்க மால்யானை யுச்சிமிசை வந்த பூத*
கங்கைமுத லொன்பதுதீர்த் தமுநிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் கடம்பூ சித்துப்
புங்கவரை மந்திரத்தீ வளர்த்தமுத மருத்தியெரி பொன்னாற் செய்த
சிங்கமணி யாதனத்தை நேசித்துப் பூசித்துத் தெய்வ மேற்றி.† (கூஎ)

திருமுடியை மதயானை மிசைவைத்து நகரைவலஞ் செய்து பூசித்
தருமணியாற் சுடிகையிழைத் தாடகத்தாற் குயிற்றியதோ ரைவாய் நாகம்
பெருமணிநீள் படம்பரப்பி மிசைகவிப்ப வச்சிங்க பீடத் தேற்றிக்
குருமணிவா ணகைமயிலைக் கும்பத்துப் புண்ணியநீர் குளிர வாட்டி. (கூஅ)

புங்கவர்மந் தாரமழை பொழியவருந் தவராக்கம் புகலத் தெய்வப்
பங்கயமென் கொம்பனையா ராடமுனி பன்னியர்பல் லாண்டு பாட
மங்கலதூ ரியமுழங்க மறைதழங்க மாணிக்க மகுடஞ் சூட்டி
எங்கருணைப் பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர் பணியுந்தன் னிறைமை நல்கா. ()

பாலனைய மதிக்கவிகை மிசைநிழற்ற மதிகிரணம் ‡ பரப்பி யன்ன
கோலமணிக் கவரிபுடை யிரட்டமலர் மழைதேவர் குழாங்க டூற்றக்
காலையிளங் கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண் கடாயானைக் கழுத்தில் வேப்ப
மாலைமுடிப் பெண்ணரசை மங்கலதூ ரியமுழங்க வலஞ்செய் வித்தான். (சo)

விண்ணாடு மொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந் திருமகடன் விளக்க நோக்கி
உண்ணாடு பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பச் சிலபகல்சென் றொழிய மேனாட்
புண்ணாடு வேன்மங்கை குதுகலித்து நடிப்பத்தன் புயமேல் வைத்த
மண்ணாடு மகட்களித்து வானாடு பெற்றானம் மகவு பெற்றான். (சக)

விரதநெறி யடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந் தாதைக்கு விதியா லாற்றி
அரதனமெல் லணைமேற்கொண் டுலகமெலா மொருகுடைக்கீ ழாள்வா ளானாள்
சாதமறை யாய்மறையின் பொருளாயப் பொருண்முடிவு தானாய்த் தேனின்
இரதமெனப் பூவின்மண மெனப்பரம னிடம்பிரியா வெம்பி ராட்டி. (சஉ)

வேறு.

மண்ணர சிறைஞ்ச ஞால மநுவழி புரந்து மாறன்
விண்ணர சிருக்கை யெய்தப் பெற்றபின் விடையோ னுள்ளத்
தெண்ணர சன்ன மென்னத் தென்னவ னீன்ற கன்னிப்
பெண்ணர சிருந்து நேமி யுருட்டிய பெருமை சொல்வாம். (சஙு)

இன்னிய மியம்பு மாக்க ¶ ளெழுப்பவா னிரவி தோன்றக்
கன்னலைந் தென்னப் பள்ளித் துயிலெழீஇக் கடிநீ ராடித்
தன்னிறை மரபுக் கேற்ற நியதிமா தான மன்பு
துன்னிய கடவுட் பூசைத் தொழின்முத லனைத்து முற்றா. (சச)

திடம்படு மறிஞர் சூழச் சிவபரன் கோயின் முன்னிக்
கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை மறைவண் டார்க்கும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை § விதிமுறை வணங்கி மீண்டு
குடம்பயில் குடுமிச் செம்பொற் குருமணிக் கோயி னண்ணி. (சரு)

---

* பூதம் - சுத்தம். † தெய்வ மேத்தி என்றும் பாடம். ‡ மதிக்கிரணம் என்றும் பாடம். ¶ மியக்குமாக்கள் என்றும்பாடம். § கண்டத்தோனை என்றும் பாடம்.

அரசிறை கொள்ளுஞ் செம்பொ னத்தாணி யிருக்கை யெய்தி
நிரைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க
விரைசெறி மலர்மீப் பெய்த வியன்மணித் தவிசின் மேவித்
திரைசெறி யமுதிற் செய்த பாவை*போற் சிறந்து மாதோ. (௪௬)

அணிந்திதை யமுதின் சாயற் கமலினி யணங்குங் காதல்
கனிந்தபார் மகளி ராய்வந் தடைப்பைபொற் களாஞ்சி யேந்த
இனந்திரி பதுமக் கோயி லிருவரு மனைய ராகிப்
புனைந்தவெண் கவரிக் கற்றை யிருபுடை புரட்டி வீச. (௪எ)

செடியுட † லெயினச் செல்வன் சென்னிமேற் சுமந்து சாத்துங்
கடியவிழ் மலரிற் பொன்னிக் காவலன் குடக்கோ னேனை
முடிகெழு வேந்த ருள்ளார் முடிமிசை மிலைந்த தாமம்
அடிமிசைச் சாத்தி நங்கை யாணையா றேவல் செய்ய. (௪அ)

வையுடை வாள ராகி மார்புறப் பின்னி யார்த்த
கையின ராகி யன்னை யென்றுதன் கருணை நோக்கஞ் ‡
செய்யுமென் றிமையார் ¶ நோக்கி நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி
உய்குந மெனவாய் பொத்தி யுழையர்தம் பணிகேட் டுய்ய. (௪௯)

ஆங்கவன் மாரடர் வேந்த னவன்கரு நாடர் வேந்தன்
ஈங்கிவன் விராடர் வேந்த னிவன்குரு நாடர் வேந்தன்
ஊங்குவன் சேரன் சென்னி யுவனெனக் கோலாற் சுட்டிப்
பாங்கிரு மருங்குங் காட்டக் கஞ்சுகப் படிவ மாக்கள். (௫0)

செந்தமிழ் வடநூ லெல்லை தெரிந்தவர் மறைநூ லாதி
அந்தமி லெண்ணெண் கேள்வி யளந்தவர் சமய மாறும்
வந்தவர் துறந்தோர் சைவ மாதவர் போத மாண்ட
சிந்தனை யுணர்வான் மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர். (௫க)

முன்னிருந் தினிய தேற்று மூத்தவ ரெண்ணி யெண்ணிப்
பன்னுமைந் துறுப்பிற் கால மளந்தறி பனுவன் மாந்தர்
பின்னுமுன் னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப் பெருந்தகைச் சுமதி யோடும்
இன்னமு தனைய கேள்வி மந்திரர் யாருஞ் சூழ. (௫௨)

கற்றறி யந்தணாளர் விருத்திகள் § கடவுட் டானத்
தற்றமில் பூசைச் செல்வ மறப்புற நடக்கை யேனைச்
செற்றமில் குடிகண் மற்று மமைச்சராற் றெளிந்தும் வெவ்வே
றொற்றுவிட் டுணர்ந்தும் வேறு குறையுண்டே லொறுத்துத் தீர்த்தும்.

* அமுதிற்செய்த பாவை, மென்மைக்கும் அழகிற்குமேயன்றி, கழிபெருஞ்சுவை யோடுறுதிபயத்தற்கும் உவமை. † செடியுடல் - புலால் நாற்றம் பொருந்திய உடம்பு; பாவத்தாலாகிய உடல் எனின், எயினருக்கேற்றுக. ‡ கருணை நாட்டஞ் என்றும் பாடம். ¶ இமையா என்றும் பாடம். § விருத்தி - சீவிதம்; "கோடியேவிருத்தியாவு டையார்" என்றார்பிறரும்.

ஆதியுத் தேசத்* தானு மிலக்கண † வமைதி யானுஞ்
சோதனை ‡ வகைமை யானுஞ் சொன்னநூ லனுவா தித்து ¶
நீதியி னவற்றுற் கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தம்மில்
வாதிகள் வாதஞ் செய்யுங் கோட்டிமேன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும். (ருச)

பையுள பகுவாய் நாகப் பள்ளியோ னுதி வானோர்
கையுள வலியா லட்ட கடலமு தனைத்தும் வாரிப்
பொய்யுள மகலக் கற்ற புனிதநூற் புலவர் நாவிற்
செய்யுளின் விளைவித் தூட்டத் திருச்செவி தெவிட்ட வுண்டும். (ருரு)

தொல்லைநான் மறையோர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கு மின்பம்
புல்லவா னமுதுங் கைப்பப் பாகநூற் புலவ ரட்ட
முல்லைவான் முகையி னன்ன வறுசுவை முரியா மூரல்
நல்லவூ ணருத்தி யன்னோர் நாவிருந் தமுது செய்தும். (ருசு)

எல்லவ னுச்சி நீந்து மெல்லையி னுன்கு மாறும்
வல்லவர் சூத ஞேதி வகுத்தமூ வாறு கேள்வி
சொல்லவுண் மலர்ந்து மேனை மநுமுதற் றுறைமாண் கேள்வி
நல்லன நயந்து கேட்டு நன்பகற் போது நீத்தும். (ருஎ)

கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன வறுமையிற் கல்வி போலப்
புலப்படா மருங்கு னல்லா ரெந்திரப் புலவன் பூட்டி
அலைத்திடு பாவை போனின் றுடல்செய் யாடற் கண்ணும்
நலத்தகு பாடற் கண்ணு நல்லரு ணூட்டஞ் செய்தும். (ருஅ)

இன்னிலை யொழுகுந் தொல்லோ ரியற்றிய தருமம் வேறும்
அந்நிலை நிறுத்தும் வேள்வி யறம்பல வாக்கஞ் செய்ய
நன்னிதி யளித்தும் § வேள்வி நடாத்தியுஞ் செல்வங் கல்வி
தன்னிரு கண்க ளாகத் தழைந்திட வளர்க்கு நாளும். (ருகூ)

ஒப்புரு முதலீ றில்லா வொருத்திதன் சத்தி பெற்ற
முப்பெருந் தேவ ராலே முத்தொழி னடாத்து மென்று
செப்பலும் புகழன் றென்னிற் றென்னவன் கன்னி யாகி
இப்புவி மநுவிற் காக்கு மென்பதென் பேதை மைத்தே. (சூ0)

வே று.

வரைசெய் பூண்முலைத் தடாதகை மடவாற் பிராட்டி
விரைசெய் தார்முடி வேய்ந்துதண் குடைமநு வேந்தன்
கரைசெய் நூல்வழி கோல்செலக் கன்னியாம் பருவத்
தரசு செய்தலாற் கன்னிநா டாயதந் நாடு. (சூக)

---

* உத்தேசம் - உணர்த்தப்படும் பொருளைப் பெயர்மாத்திரையாற் கூறுதல்; அது இலக்கியம். இலக்கணம் - சிறப்பியல்பு; அஃதாவது ஆ, அலைதாடியாகிய அடையாளமுள்ளது என்றுற் போல்வது. ‡ சோதனை - இலக்கியத்தில் இலக்கணம் உண்டோ இல்லையோ என ஆராய்தல். ¶ அநுவதித்தல்-முன்னர்ப்பெறப்பட்ட தொன்றை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னரு மெடுத்துக் கூறுதல். § தருமம் அந்நிலை நிறுத்தும் வேறும் வேள்வி பல அறம் ஆக்கஞ் செய்ய நன்னிதி அளித்தும் எனக் கூட்டுக.

இன்ன வாறுமை யவதரித் திருந்தன ளென்னுப்
பொன்ன வாவினர் பெறவெறி பொருநைகால் பொருப்பன்
சொன்ன வாய்மைகேட் டகங்களி தூங்கினர் தொழுது
மின்னு வார்சடை முனிவரோர் வினவுரை செய்வார். (சுஉ)

திருந்து நான்மறைச் சென்னியுந் தீண்டுதற் கரிதாய்
இருந்த நாயகி யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி
விரிந்த வன்புகூர் தக்கனும் வெற்பனும் பன்னுள்
வருந்தி நோற்றலா லவர்க்கொரு மதலையாய் வந்தாள். (சுங)

மனித்த னாகிய பூழியன் மகளென வீங்குத்
தனித்த காரணம் யாதெனத் தபனியப் பொதுவிற்
குனித்த சேவடிக் கன்புடைக் குடமுனி யருள்கூர்ந்
தினித்த தோர்கதை கேண்மினென் றெடுத்துரை செய்வான். (சுச)

விச்சு வாவசு வெனுமொரு விச்சையன் பயந்த
நச்சு வாள்விழி மடந்தைவிச் சாவதி நாமம்
அச்சு வாகத மொழியினா ளம்பிகைக் கன்பு
வைச்சு வாழ்வுறு மனத்தினா டாதையை வணங்கா. (சுரு)

ஐய வம்பிகை தன்னையா னன்பினால் வழிபட்
டுய்ய வேண்டுமென் றுளவ னுலகெலாம் பயந்த
தையன் மந்திரந் தனைமக டனக்குப தேசஞ்
செய்ய வந்நெறி யொழுகுவாள் செப்புவாள் பின்னும். (சுசு)

இறைவி தன்னையா தரிப்பதற் கிம்பரிற் சிறந்த
குறைவி னன்னகர் யாதெனக் கூறுவான் கேள்வித்
துறைவி ளங்கினோர் பயில்வது துவாதச முடிவென்
றறைவ ளம்பதி யவனிமேற் சிவபுர மாமால். (சுஎ)

சேடு தாங்குமூ வுலகினுட் சிறந்தன சத்தி
பீட மூவிரு பத்துநான் கவற்றின்முற் பீடம்
மாட மோங்கிய மதுரையா மற்றது போகம்
வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பதென் றெண்ணு. (சுஅ)

அல்லு மெல்லும்வா னகர்க்கத வடைப்பின்றிச் சுவர்க்கச்
செல்வ ரங்கடைந் துமையருள் சித்தியால் வினையை
வெல்லு வாரதான் றெந்தையோ டைவர்கள் * வேண்டி
நல்வ ரம்பல வடைந்தனர் நமர்களந் நகரில். (சுகூ)

எம்மை யாரையும் யாவையு மீன்றவங் கயற்கண்
அம்மை யாவரே யாயினு மன்பினா தரிப்போர்
இம்மை யாகிய போகம்வீ டெண்ணியாங் கெய்தச்
செம்மை யாகிய வின்னருள் செய்துவீற் றிருக்கும். (எo)

* ஐவர் - இயக்கன், வித்தியாதரன், வசுபூர்ணன், சுவச்சவித்திரன், விச்சுவாவசுவின் பிதாவாகிய பஞ்சசுவரன். இவ்வாறு முதனூலுட் கூறப்பட்டது.

என்ற தாதையை யிறைஞ்சின ளநுச்சைகொண் டெழுந்தாள்
மன்றன் மாமலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு கானங்
குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன் குறுகின ளன்பின்
நின்ற வாதியெம் பரையரு ணிறைந்தவந் நகரில். (எக)

அடைந்தி ளம்பிடி யாடல்போ லாடக கமலங்
குடைந்து நான்மறைக் கொழுந்திடங் கொண்டுறை குறிப்பாற்
படர்ந்த பொன்மலை வல்லியைப் பணிந்துவெங் கதிரோன்
றொடர்ந்த வான்சுறு மதியமே யாதியாத் தொடங்கா. (எஉ)

வேறு.

பெரும்பக னல்லூண் கங்குலூ ணுதவப் பெற்றவூ ணிலைமுதற் பல்லூண்
அரும்பொடி யெள்ளுண் சாந்திரா யணமா னைந்துபா னறியநீர் தருப்பை
இரும்புத னுனிநீர் காலிவை நுகர்ந்து மியற்றரும் பட்டினி யுற்றும்
வரம்புற விராறு திங்களு நோற்று வாடிமேல் வருஞ்சுறு மதியில். (எங)

சந்நிதி யடைந்து தாழ்ந்துநின் றிளமாந் தளிரடிக் காஞ்சிசூழ் கிடந்த
மின்னிகர் மருங்கு லிழையிடை நுழையா வெம்முலைச் செம்மலர்க் காந்தட்
பொன்னிரை வளைக்கை மங்கலக் கழுத்திற் பூரண மதிக்கலை முகத்தின்
இன்னிசை யளிசூ ழிருட்குழற் கற்றை யிறைவியை யிம்முறை நினையா.(எச)

கோலயாழ்த் தெய்வம் பராய்க்கரங் குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப் பசுங்கதிர் விளக்கம், போலநூற் பொல்லம் பொத்து*பொன் னிறத்த போர்வைநீத் தவிழ்கடி முல்லை, மாலைமேல் வீக்கிப் பத்தர்பின் கிடப்ப மலர்க்குழ றேய்சுவற் கிடத்திச்,சேலைநேர் விழியாண் மாடகந் திரித்துத் தெறித்தனள் பண்ணறிந் திசைப்பாள். (எரு)

வேறு.

ஒளி†யா லுலகின் றுயிரனைத்து மீன்போற் செவ்வி யுறநோக்கி‡
அளியால் வளர்க்கு மங்கயற்க ணன்னே கன்னி யன்னமே
அளியா லிமவான் றிருமகளா யாவி யன்ன மயில்பூவை
தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து விளையாட் டயருஞ் செயலென்னே. (எசு)

அண்டக் குவைவெண் மணற்சிறுசோ றாக்கித் தனியே விளையாடுங்
கொண்டற் கோதாய் படி¶யெழுத லாகா வுருவக் கோகிலமே
கொண்டற் குடுமி யிமயவரை யருவி கொழிக்குங் குளிர்முத்தால்
வண்டற் குதலை மகளிரொடும் விளையாட் டயரும் வனப்பென்னே. (எஎ)

வேத முடிமே லானந்த வுருவாய் நிறைந்து விளையாடும்
மாத ரரசே முத்தநகை மானே யிமய மடமயிலே
மாத ரிமவான் றேவிமணி வடந்தோய் மார்புந் தடந்தோளும்
பாத மலர்சேப் புறமிதித்து விளையாட் டயரும் பரிசென்னே. (எஅ)

---

* பொல்லம் பொத்தல் - தைத்தல்; ஒருபொருட்பன்மொழி. † ஒளி - அருள். ‡ மீன்போற் செவ்வி யுறநோக்கல் - மீன் தான்பெற்ற குஞ்சுகளைப் பக்குவமுறப் பார்வையால் வளர்த்தல் போல, தான் பெற்ற வுயிர்களைப் பக்குவமுறப் பார்வையால் வளர்த்தல். ¶ படி பிரதிமை; வடிவமெனக்கொள்ளின் உரு அழகென்க.

வேறு.

யாழியன் மொழியா*ளிவ்வழி பாடி யேத்தினு ளாகமெய் யுள்ளத்
தாழிய வன்பின் வலை†ப்படு கருணை யங்கயற் கண்மட மானோர்
சூழிய நுழைமெல் லிளங்குழற் சுதலைத் தொண்டைவா யகவைமூன் றெய்தி
வாழிளங் குழவி யாகியா லயத்து வந்துநின் றுள்வரங் கொடுப்பாள். (எகூ)

இறைஞ்சியஞ் சலித்தா டன்னையெம் மன்னை யாதுவேண் டினையென வென்
நிறைந்தபே ரன்பு நின்னடிப் போதி னீங்கலா நிலைமைதந் தருளென் [றும்
றறைந்தன ளின்னும் வேண்டுவ தேதென் றருளவிம் மகவுரு வாகிச்
சிறந்துவந் தென்பா லருள்சுரந் திருக்கத் திருவுளஞ் செய்யெனப் பணிந்தாள்.

சிவபரம் பரையு மதற்குநேர்ந் தருள்வா டென்னவர் மன்னனுய் மலயத்
துவசனென் றொருவன் வருமவன் கற்பின் றுணைவியாய் வருதியப் போதுன்
தவமக வாக வருவலென் றன்பு தந்தனள் வந்தவா றிதுவென்
றுவமையில் பொதியத் தமிழ்முனி முனிவர்க் கோதினு னுள்ளவா றுணர்ந்தார்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ருகூகூ.

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

தரைபுகழ் தென்னன் செல்வத் தடாதகைப் பிராட்டி தானே
திரைசெய்நீர் ஞாலங் காத்த செயல்சிறி துரைத்தேன் றெய்வ
விரைசெய்பூங் கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பாராண்
டரசுசெய் திருந்த தோற்ற மறிந்தவா றியம்ப லுற்றேன். (க)

காயிரும் பரிதிப் புத்தேள் கலியிருண் டுமிப்பச் சோதி
பாயிருங் குடைவெண் டிங்கட் படரொளி நீழல் செய்ய
மாயிரும் புவன மெல்லா மநுமுறை யுலக மீன்ற
தாயிளங் குமரி யாகித் தனியர சளிக்கு நாளில்.‡ (உ)

மருங்குறேய்ந் தொளிப்பச் செம்பொன் வனமுலை யிறுமாப் பெய்தக்
கருங்குழற் கற்றை பானுட் கங்குலை வெளிறு செய்ய
இரங்குநல் யாழ்மென் றீஞ்சொ லின்னகை யெம்பி ராட்டிக்
கருங்கடி மன்றல் செய்யுஞ் செவ்விவந் தடுத்த தாக. (ங)

பனிதரு மதிக்கொம் பன்ன பாவையைப் பயந்தா ளோக்கிக்
குனிதர நிறையப் பூத்த கொம்பனுய்க் கின்னுங் கன்னி
கனிதரு செவ்வித் ¶ தாயுங் கடிமணப் பேறின் றென்னுத்
துனிதரு நீர ளாகிச் சொல்லினுள் சொல்லக் கேட்டாள். (ச)

---

* யாழியன் மொழியாள் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். † அன்பின்வலை என்புழி இன் அல்வழிக்கண்வந்த சாரியை. ‡ அரசிருக்குநாளில் என்றும் பாடம். ¶ செவ்வித்து என்பதில் து பகுதிப்பொருள்விகுதி.

அன்னைநீ நினைந்த வெண்ண மாம்பொழு தாகும் வேறு
பின்னைநீ யிரங்கல் யான்போய்த் திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும்
என்னது கொற்ற நாட்டி மீள்வலிங் கிருத்தி*யென்னுப்
பொன்னவிர் மலர்க்கொம் பன்னுள் பொருக்கென வெழுந்து போந்தாள். ()

தேம்பரி கோதை மாதின் றிருவுளச் செய்தி நோக்கி
ஆம்பரி சுணர்ந்த வேந்த ரமைச்சரும் பிறரும் போந்தார்
வாம்பரி கடாவித் திண்டேர் வலவனுங் கொணர்ந்தான் வையந்
தாம்பரி வகல வந்தா ளேறினுள் சங்க மார்ப்ப. (சு)

ஆர்த்தன தடாரி பேரி யார்த்தன முருடு மொந்தை
ஆர்த்தன வுடுக்கை தக்கை யார்த்தன படகம் பம்பை
ஆர்த்தன முழவந் தட்டை யார்த்தன சின்னந் தாரை
ஆர்த்தன காளந் தாள மார்த்தன திசைக ளெங்கும். † (எ)

வீங்கிய கொங்கை யார்த்த கச்சினர் விழிபோற் றைப்ப
வாங்கிய சிலையே றிட்ட கணையினர் வட்டத் தோல்வாள்
தாங்கிய கையர் வைவேற் றளிர்க்கையர் பிணித்தெய் வம்போல்
ஓங்கிய வாயத் தாரு மேறினு ருடனத் திண்டேர். (அ)

கிடைப்பன வுருளாற் பாரைக் கீண்டுபா தலத்தி னெல்லை
அடைப்பன பரந்த தட்டா லடையவான் றிசைக ளெட்டும்
உடைப்பன வண்ட முட்டி யொற்றிவான் கங்கை நீரைத்
துடைப்பன கொடியாற் சாரி சுற்றுவ பொற்றிண் டேர்கள். (கூ)

செருவின்மா தண்டந் தாங்கிச் செல்லும்வெங் கூற்ற மென்ன
அருவிமா மதநீர் கால வரத்தவெங் குருதிக் கோட்டாற்
கருவிவான் வயிறு கீண்டு கவிழுநீர் வாயங் காந்து
பருகிமால் வரைபோற் செல்வ பரூஉப்பெருந் தடக்கை யானை. (க0)

ஒலியவார் திரையி னன்ன வொழுங்கின யோக மாக்கள்
வலியகா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதியிற் செல்வ
கலியநீர் ஞாலங் காப்பான் கடையுக முடிவிற் றோற்றம்
பொலியும்வாம் புரவி யொன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம். (கக)

காலினுங் கடிது செல்லுஞ் செலவினர் கடுங்கட் கூற்ற
மேலினு மிகையுண் டாயின் வெகுண்டுவெங் கண்டு மீளும்
பாலினர் பகுவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கு மால
வேலினர் வீயா வென்றி வீக்கிய கழற்கால் வீரர். (கஉ)

---

* நாட்டியீண்டுவலிருத்தி என்றும் பாடம். † சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுண் முதலடி ஆர்த்தன தடாரி பேரி யார்த்தன காளந் தாளம் என்றும், நான்காமடி ஆர்த்தன முருடு மொந்தை யார்த்தன திசைக ளெங்கும் என்றும் காணப்படுகின்றன.

எண்புதைத் தெழுந்த வீர ரிவுளிதேர் யானை வெள்ளம்
மண்புதைத் தனப தாகை மாலைவெண் கவிகை பீலி
விண்புதைத் தனநுண் ணேளி வெயில்விடு பரிதிப் புத்தேள்
கண்புதைத் தனபே ரோதை கடலொலி புதைத்த தன்றே. (கங)

தேரொலி கலினப் பாய்மான் செலவொலி * கொலைவெண் கோட்டுக்
காரொலி வீர ரார்க்குங் கனையொலி புனைதார்க் குஞ்சி
வாரொலி † கழற்காற் செங்கண் மள்ளர்வன் றிண்டோள் கொட்டும்
பேரொலி யண்ட மெல்லாம் பிளந்திடப் பெருத்த வன்றே. (கச)

பரந்தெழு பூழி போர்ப்பப் பகலவன் மறைந்து முந்நீர்
கரந்தவன் போன்று ணுகக் கங்குல்வந் திறுத்த தேய்ப்பச்
சுரந்திரு ணிறைய முத்தின் சோதிவெண் குடையும் வேந்தர்
நிரந்தபூண் வயிர வாளு நிறைநிலா வெறிக்கு மன்னே. (கரு)

தேர்நிரை கலனுச் செல்லப் பரிநிரை திரையாய்த் துள்ள
வார்முர சொலியாய்க் கல்ல வாட்கலன் மீனுக் கொட்பத்
தார்நிரை கவரிக் காடு நுரைகளாய்த் ததும்ப வேழங்
கார்நிரை யாகத் தானைக் கடல்வழிக் கொண்ட தன்றே. (கசு)

கள்ளவிழ் கோதை மாத ரெடுத்தெறி கவரிக் காடு
துள்ளவந் தணர்வா யாசி யொருபுறந் துவன்றி யார்ப்பத்
தெள்விளி‡யமுத கீத மொருபுறந் திரண்டு விம்ம
வள்ளைவார் குழையெம் மன்னை மணித்திண்டேர் நடந்த தன்றே. (கஎ)

மீனவன் கொடியுங் கான வெம்புலிக் கொடியுஞ் செம்பொன்
மானவிற் கொடியும் வண்ண மயிற்றழைக் காடுந் தோட்டுப்
பானலங் கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பசுந்தோ ளிம்பத்
தேனலம் பலங்கல் வேய்ந்த செல்விதேர் மருங்கிற் செல்ல. (கஅ)

மறைபல முகங்கொண் டேத்தி வாய்தடு மாறி யெய்ப்ப
நிறைபரம் பரைநீ யெங்க ணிருபர்கோன் மகளாய் வையம்
முறைசெய்து மாசு தீர்ப்பா யடியனேன் முகத்து மாசுங்
குறையென நிழற்றுந் திங்கட் கொள்கைபோற் கவிகை காப்ப. (ககூ)

அங்கய னேக்கி மான்றேர்க் கணித்தொரு தடந்தே ரூர்ந்து
வெங்கதிர் வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு சுமதி யென்போன்
நங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி நாற்பெரும் படையுஞ் செல்லச்
செங்கையிற் பிரம்பு நீட்டிச் சேவகஞ் செலுத்திச் செல்ல. (உ0)

அலகினுற் கருவிச் சேனை யாழ்கட லனைத்துந் தன்போல்
மலர்தலை யுலக மன்றி மகபதி யுலக மாதி
உலகமும் பிறவுஞ் செல்ல வுலப்பிலா வலிய தாக்கித்
திலகவா ணுதலாண் மன்னர் திருவெலாங் கவரச் செல்வாள். (உக)

* பாய்மாச் செலவொலி என்றும் பாடம். † வாரொலி - பேரொலி; வாரைக் கழற் கேற்றி வாராற்கட்டப்பட்டகழல் எனினுமமையும். ‡ தெள்விளி—இசைப்பாட்டு.

கயபதி யாதி யாய வடபுலக் காவல் வேந்தர்*
புயவலி யடங்க வென்று புழைக்கைமான் புரவி மான்றேர்
பயன்மதி† நுதல்வே லுண்கட் பாவைய ராய மோடு
நயமலி திறையுங் கொண்டு திசையின்மே னாட்டம் வைத்தாள். (உஉ)

வார்கழல் வலவன் றேரை வலியகா லுதைப்ப முந்நீர்
ஊர்கல னொப்பத் தூண்ட வும்பர்கோ னணிகத் தெய்திப்
போர்விளை யாடு முன்னர்ப் புரந்தரன் மிலைந்த தும்பைத்
தார்விழ வாற்றல் சிந்தத் தருக்கழிந் தகன்று போனான். (உங)

இழையிடை நுழையா வண்ண மிடையிற வீங்கு கொங்கைக்
குழையிடை நடந்து மீளுங் கொலைக்கணார் குழுவுந் தான
மழைகவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவுங்‡கோவுந்
தழைகதிர் மணியுந் தெய்வ தருக்களுங் கவர்ந்து மீண்டாள். (உச)

வே று.

இவ்வா றுமற்றைத் திசைகாவலர்¶யாரை யும்போய்த்
தெவ்வாண் மைசிந்தச் செருச்செய்து திறையுங் கைக்கொண்
டவ்வா றுவெல்வா ளெனமூன்றா ணட்ட மேருக்
கைவார் சிலையான் கயிலைக்கிரி நோக்கிச் செல்வாள். (உரு)

சலிக்கும் புரவித் தடந்தேருடைத் தம்பி ராட்டி
கலிக்கும் பலதூ ரியங்கைவரை தெய்வத் திண்டோர்
வலிக்கும் பரிமள் ளர்வழங்கொலி வாங்கி நேரே
ஒலிக்கும் படிகிட் டினளூழிதொ ரேங்கு மோங்கல். (உசு)

வானார் கயிலை மலையான்மக டன்னை நீத்துப்
போனாள் வந்தாளென் றருவிக்கட் புனலுக் கந்நீர்
ஆனா வொலியா லணைவாவென் றழைஇத்தன் றேசு
தானா நகையாற் றழீஇயெதி ரேற்பச் சென்றாள். (உஎ)

கிட்டிப் பொருப்பைக் கிரியோடு கிரிக டாக்கி
முட்டிப் பொருதா லெனவேழ முழங்கிப் பாயப்
புட்டிற் புறத்தார் மறத்தார்கணை பூட்டு வில்லார்
வட்டித் துருமே றெனவார்த்து வளைந்து கொண்டார். (உஅ)

ஓடித் திருமா மலைகாவல ரும்ப ரார்க்கும்
நாடிப் பணிதற் கரிதாகிய நந்தி பாதங்
கூடிப் பணிந்தித் திறங்கூறலுங் கொற்ற வேணங்
தேடிக் கிடையா னுளந்தேர்ந்தன னந்தி யெந்தை. (உகூ)

---

* கயபதியாதியாயவேந்தர் — கஜபதி, துரகபதி, நரபதி முதலாயினோர். † பயல்மதி பாதிச்சந்திரன். ‡ வாரணமா உம்மைத்தொகை. ¶ திசைக்காவலர் என்றும் பாடம்.

வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான்கனன் மீது பெய்த
குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண்ணழல் கொப்ப ளிப்பச்
சென்றிக் கனைய மொழியாள்பெருஞ் சேனை யோடும்
ஒன்றிக் கடலுங் கடலும்பொரு தொத்த தன்றே. (௩௦)

சூலங் கண்மழுப் படைதோமர நேமி பிண்டி
பாலங் கள்கழுக் கடைவாட்படை தண்ட நாஞ்சில்
ஆலங் கவிழ்க்கின் றவயிற்படை வீசி யூழிக்
காலங் கலிக்குங் கடல்போன்ற களம ரார்ப்பு. (௩௧)

எறிகின் றனவோச் சுவவெய்வன வாதி யாகச்
செறிகின் றனபல் படைசெந்நிறப் புண்ணீர் மூழ்கிப்
பறிகின் றனவும்*பிழைக்கின்றவும் பட்டுத் தாக்கி
முறிகின் றனவு முயன்றார்வினைப் போக மொத்த. (௩௨)

தெரிசிக் கவந்த சிலதேவர் சிறைப்பு ளூர்தி
வெருவிப் பறந்த வொழிந்தோர்விலங் கூர்தி மானங்
கருவிப்†படையாற் சிதைபட்டன கால னூர்தி
குருதிப் புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட‡தென்ன. (௩௩)

பொருகின் றதுகண் டுவிச்சாதரர் போகம் வீடு
தருகின் றவனைத் தொழவானெறி சார்ந்து நேரே
வருகின் றவர்வே றுவழிக்கொடு போவ ரன்புக்
குருகின் றளிர்மெல் லடியாரொடு மூற்ற மஞ்சா. (௩௪)

திங்கட் படைசெங் கதிரோன்படை சீற்ற மேற்ற
அங்கிப் படைதீம் புனலான்படை நார சிங்க
துங்கப் படைசிம் புணெடும்படை சூறைச் செல்வன்
வெங்கட் படைபன் னகவெம்படை மாறி விட்டார். (௩௫)

கொட்புற் றமரா டுமிக்கொள்கையர் தம்பி னந்தி
நட்புற் றவர்கைப் படைதூட்பட ஞான மூர்த்தி
பெட்புற் றருள வருமெங்கள்பி ராட்டி வெய்ய
கட்புற் றரவிற் கணைமாரிக டேற்றி நின்றாள். (௩௬)

கையிற் படையற் றனர்கற்படை தொட்டு வீரர்
மெய்யிற் படுகென் றுவிடுக்குமுன் வீரக் கன்னி
பொய்யிற் படுநெஞ் சுடையார்தவம் போல மாய
நெய்யிற் படுவச் சிரவேலைநி மிர்த்து வீசி. (௩௭)

* பறிதல்-முதுகாற் கழன்றோடுதல். † கருவி - கூட்டம்; அது "கருவிதொகுதி" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக. ‡ கொற்றவையுண்டது - மகிஷம்; பிரதான அங்கம் எருமைத்தலையாதலின் மகிடாசுரன் அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டான்; உண்டது படுவிகுதி தொக்கவினைப்பெயர்.

துண்டம் படவே துணித்தக்கண வீரர் தம்மைத்
தண்டங் கொடுதாக் கினள்சாய்ந்தவர் சாம்பிப்*போனார்
அண்டங் கள்சரா சரம்யாவையுந் தானே யாக்கிக்
கொண்டெங் குநின்றாள் வலிகூறவ ரம்பிற் றாமோ. (௩அ)

படையற் றுவிமா னமும் † பற்றற வற்றுச் சுற்றுந்
தொடையற் றிகன்மூண் டெழுதோள்வலி யற்றுச் செற்றம்
இடையற் றுவீர நகையற்றட லேறு போலும்
நடையற் றடைவார் நிலைகண்டன னந்தி யண்ணல். (௩௯)

உடையா னடிதாழ்ந் திவையோதலு மோத நீத்தச்
சடையா னிளவா ணகைசெய்து தருமச் செங்கண்
விடையான் சிலையா னிகல்வென்றி விளைக்குந் தெய்வப்
படையா னெழுந்தா னமராடிய பாரிற் சென்றான். (௪0)

வேறு.

மேவி யாகவப் பாரிடைப் பாரிட வீரரை யமராடி
ஓவி லாவலி கவர்ந்தது மன்றினி யுருத்தெவ ரெதிர்ந்தாலுந்
தாவி லாவலி கவரவு மடங்கலின் றனிப்பிணா வெனநிற்குந்
தேவி யார்திரு வுருவமுஞ் சேவகச் செய்கையு மெதிர்கண்டான். (௪க)

ஒற்றை வார்கழற் சரணமும் பாம்பசைத் துடுத்தவெம் புலித்தோலுங்
கொற்ற வாண்மழுக் கரமும்வெண் ணீறணி கோலமுந் நூன்மார்புங்
கற்றை வேணியுந் தன்னையே நோக்கிய கருணைசெய் திருநோக்கும்
பெற்ற தன்வலப் பாதியைத் தடாதகைப் பிராட்டியு மெதிர்கண்டாள். (௪உ)

கண்ட வெல்லையி லொருமுலை மறைந்தது கருத்தினாண் மடனச்சங்
கொண்ட மைந்திடக் குனிதர மலர்ந்தபூங் கொம்பரி னாசிந்தொல்கிப்
பண்டை யன்புவந் திறைகொளக் கருங்குழற் பாரமும் பிடர்தாழக்
கெண்டை யுண்கணும் புறவடி நோக்கமண் கிளைத்துமின் னெனநின்றாள்.‡ ()

நின்ற மென்கொடிக் ககல்விசும் பிடையா னிகழ்த்திய திருமாற்றம்
அன்ற றிந்தமூ தறிவனுஞ் சுமதிசீ றடிபணிந்¶தன்னாயிக்
கொன்றை யஞ்சடைக் குழகனே நின்மணக் குழகனென் றனுமன்பு
துன்ற நின்றவட் பார்த்தருட் சிவபரஞ் சோதிமற் றிதுகூறும். (௪௪)

என்று தொட்டுநீ திசையின்மேற் சயங்குறித் தெழுந்துபோந் தனையாமும்
அன்று தொட்டுநம் மதுரைவிட் டுனைவிடா தடுத்துவந் தனமுன்னைத்
தொன்று தொட்டநான் மறையுரை வழிவரு சோமவா ரத்தோரை
நன்று தொட்டநாண் மணஞ்செய வருதுநின் னகர்க்குநீ யேகென்றான். (௪௫)

---

* சாம்புதல் - வலிகெடுதல், சரீரம்வாடல். † படையற்றபிமானமும் என்றும் பாடம். ‡ காற்பெருவிரலைப்பார்த்துக்கொண்டுதேரின்மீது நின்றாள் என்றார் முதனூலார். ‡ சுமதிசென்றடிபணிந்து என்றும் பாடம்.

என்ற நாதன்மே லன்பையு முயிரையு மிருத்தியா யஞ்சூழக்
குன்ற மன்னதேர் மேற்கொடு தூரியங் குரைகட லெனவார்ப்ப
நின்ற தெய்வமால் வரைகளும் புண்ணிய நீத்தமு நீத்தேகி
மன்றன் மாமது ராபுரி யடைந்தனண் மதிக்குல விளக்கன்னாள். (சசு)

மங்கை நாயகி மங்கல மெதிர்கொள வந்துவா னிழிசெல்வம்
பொங்கு மாளிகை புகுந்தன ளாகமேற் புதுமணத் திறந்தீட்டி
எங்கு மோலையுய்த் தமைச்சர்மங் கலவினைக் கியைவன வமைக்கின்றார்
அங்கண் மாநக ரெங்கணுங் கடிமுர சானைமே லறைவித்தார். (சஎ)

வேறு.

கன்னிதன் மணமுர சறைதலுங் கடிநக ருறைபவர் கரைகெடத்
துன்னிய வுவகையர் கடவுளைத் தொழுகைய ருடல முகிழ்ப்பெழப்
பன்னிய துதியின ரியலெழின் மகளிரை யழகுசெய் பரிசென
இன்னிய லெழில்வள நகரெலாஞ் செயல்வினை யணிபெற வெழில்செய்வார்.

கோதையொ டும்பரி சந்தனக் குப்பை களைந்தனர் வீசுவார்
சீதள மென்பனி நீர்கடேய்ச் சிந்தின பூழி யடக்குவார்
மாதரு மைந்தரு மிறைமகண் மன்றன் மகிழ்ச்சி மயக்கினாற்
காதணி குழைதொடி கண்டிகை கழல்வன தெரிகிலர் தொழில்செய்வார். ()

மங்கல மென்றென வினவுவார் வருமதி நாளென வுரைசெய்வார்
தங்களை யொல்லை தழீஇக்கொள்வார் தாங்கரு மோகை தலைக்கொள்வார்
திங்களி னெல்லையு மாறுநா ளாறுக மென்று செலுத்துவார்
நங்கைய ருங்கடி காணவோ துடித்தன தோள்க ணமக்கென்பார். (ருo)

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார் பெட்புறு வார்*களும் பெட்புறச்
சித்திர பந்தி நிறுத்துவார் தெற்றிகள் குங்கும நீவுவார்
வித்திய பாலிகை மென்றழை விரிதலை நீர்நிறை பொற்குடம்
பத்தியின் வேதி நிரப்புவார் தோரணம் வாயில் பரப்புவார். (ருக)

நீளிடை மணிமறு கெங்கணு நெடுநெடைக் காவண நாட்டுவார்
பாளைகொள் கமுகு சுவைக்கழை பழுக்குலை வாழை யொழுக்குவார்
கோளிறை கொண்டென வாடிகள் கோத்தணி வார்மிசை கொடிநிரை
வாளரி யெழுபரி யடிபட மத்திகை நிரையென வைப்பரால். (ருஉ)

பூவொடு தண்பனி சிந்துவார் பொரியொடு பொற்சுணம் வீசுவார்
பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் பைந்தொடை பந்தரி னாற்றுவார்
ஆவண மென்ன வயிர்ப்புற வணிமறு கெங்கணு மாதனக்
கோவையு மாகத மாலையுங் கோப்பமை யாரமுந் தூக்குவார். (ருங)

அடுகரி சிந்துர மப்புவா ரழன்மணி யோடை மிலைச்சுவார்
கடுநடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார்
சுடர்விடு தேர்பரி பூட்டுவார் தொடையொடு கவரிக டூக்குவார்
வடுவறு பொற்கல நவமணி மங்கல தீப மியற்றுவார். (ருச)

* பெட்புறுவார் - சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்.

பழையன கலனை வெறுப்பாற் புதியன பணிகள் பரிப்பாற்
குழைபனி நீரனை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார்
மெழுகிய வீரம் புலர்த்துவார் விரைபடி கலவைக ளப்புவார்
அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் மைந்தரை யாகுல மாக்குவார். (ருரு)

அஞ்சனம் வேல்விழி தீட்டுவா ராடவர் மார்பிடை நாட்டுவார்
பஞ்சுகள் பாத மிருத்துவார் பரிபுர மீது திருத்துவார்
வஞ்சியர் தேற லருந்துவார் மருங்கு றளாட வருந்துவார்
கொஞ்சிய கனிமொழி*கழறுவார் குழுவொடு குரவைகள் குழறுவார். (ருசு)

கின்னர மிதுன†மெனச்செல்வார் கிளைகெழு பா‡ணொடு விறலியர்
கன்னிய ரரசை வணங்குவார் கடிமண மெய்து களிப்பினால்
இன்னிசை யாழொடு பாடுவா ரீந்தன துகில்விரித் தேந்துவார்
சென்னியின் மீதுகொண் டாடுவார் தேறலை யுண்டு செருக்குவார். (ருஎ)

மன்னவர் மகளிரு மறையவர் மகளிரும் வந்துபொன் மாலையைத்
துன்னினர் சோபனம் வினவுவார் தோகைதன் மணவணி நோக்குவார்
கன்னித னேவலர் வீசிய காசறை கர்ப்புர வாசமென்
பொன்னறுங் கலவையின் மெய்யெலாம் புதைபட வளனொடும் போவரால். ()

அங்கன கஞ்செய் தசும்பின வாடை பொதிந்தன தோடவிழ்
தொங்கல் வளைந்தன மங்கையர் துள்ளிய கவரியி னுள்ளன
கங்கையும் வாணியும் யமுனையுங் காவிரி யும்பல துறைதொறும்
மங்கல தூரிய மார்ப்பன மதமலை மேலன வருவன. (ருகூ)

அங்கவர் மனைதொறு மணவினை யணுகிய தழனிய ரெனமறைப்
புங்கவ ரினிதுண வறுசுவைப் போனக மடுவினை புரிகுவார்
இங்கடு வனபலி யடிகளுக் கெனயதி களையெதிர் பணிகுவார்
சங்கர னடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை ¶ விதிமுறை புரிகுவார். (சூ0)

இன்னண நகர்செப லணிசெய விணையிலி மணமகன் மணவினைக்
கன்னியு மனையவ ளென்னினிக் கடிநகர் செயுமெழில் வளனை§யாம்
என்னவ ரியநகர் செயலெழி0லினையென வுரைசெய்வ தெவனிதன்
முன்னிறை மகடமர் மணவணி மண்டப வினைசெயு முறைசொல்வாம். (சூக)

வேறு.

கருவி வான்முகி லூர்தியைப் பொருதநாட் கலைமதி மருமாட்டி
செருவில் வாங்கிய விமானமா லைகளெனத் தெய்வத வரையெல்லாம்
மருவி யந்நகர் வைகிய தம்மிறை மடமக ளைக்காண்பான்
துருவி நின்றென நட்டன ரெட்டிவான் றொடுநிலை நெடுந்தேர்கள். (சூ௨)

---

* கொஞ்சிய கனிமொழி - குதலையானசுவைபழுத்தசொல்; வினையெச்சமன்று. † கின்னரமிதுனம் - ஆணும் பெண்ணுமாகிய இசையறியும் கின்னரப்பறவைகள்; "கின்னர மிதுனம் பாடலுக் குடைந்து கீழ்ப்பட" என்றார் பிறரும். ‡ கிளைகெழுபாண்-யாழிசையையுடைய பாணர்; பாண் அமண்போலப் பாணரை உணர்த்திநிற்று. ¶ சபரியை - பூசை. § வளனை-வளனுக்கு. 0 எழில் - எழிலாயினும் அதனை என வருவிக்க.

பளிக்கி னேழுயர் களிறுசெய் தமைத்தபொற் படியது பசுஞ்சோதி
தெளிக்கு நீலத்தி னாளிக ணிரைமணித் தெற்றிய துற்றோர்சாய்
வெளிக்கு ளாடிய வோவியப் பாவைபோன் மிளிர்பளிங் காற்சோதி
தளிர்க்கும் பித்திய திடையிடை மரகதச் சாளரத் ததுமாதோ. (சுங)

பல்லு ருச்செய்த பவளக்கா லாயிரம் படைத்ததிந் திரநீலக்
கல்லு ருத்தலைப் போதிய தாடகக் கவின்கொ ளுத்தரமேல
தல்லு ருக்கிய செம்மணித் துலாத்*ததா லமுதுடற் பசுந்திங்கள்
வில்லு ருக்குகன் மாடம தாகிய வேள்விமண் டபஞ்செய்தார். (சுச)

முத்திற் பாளைசெய் தவிர்மா கதத்தினான் மொய்த்தபா சிலைதுப்பின்
கொத்திற் றீம்பழம் வெண்பொனாற் கோழரை குயின்றபூ கமுந்துப்பின்
றொத்திற் றாங்குபூச் செம்பொனாற் பழுக்குலை தூக்கிப்பொன் னூற்றண்டு
வைத்துப் பாசொளி மரகத நெட்டிலை வாழையு நிரைவித்தார். (சுரு)

பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவுமண் டபஞ்சூழப்
பத்தி யாவளர்த் தளிகள்வாய் திறந்துபண் பாடவின் மதுக்காலத்
தத்தி யாய்மணங் கவர்ந்துசா ளரந்தொறுந் தவழ்ந்தொழு கிளந்தென்றல்
தித்தி யாநிற்கு மதுத்துளி தெளித்திடச் செய்தன ருய்யானம். (சுசு)

வேள்விச் சாலையும் வேதியுங் குண்டமு மேகலை†யொடுதொன் னூற்
கேள்விச் சார்பினாற் கண்டுகண் ணடிவிடை கிளர்சுடர் சீவற்சம்‡
நீள்விற் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திக¶நிறைகுட மெனவெட்டு
வாள்விட் டோங்குமங் கலந்§தொழில் செய்பொறி○வகையினா னிருமித்தார்.

மணங்கொள் சாந்தொடு குங்குமப் போதளாய் மான்மதம் பனிநீர்தோய்த்
திணங்கு சேறுசெய் திருநிலந் தடவிவா னிரவிமண் டலநாணப்
பணங்கொ ளுகமா மணிவிளக் கிருகையும் பாவைக ளெடுத்தேந்தக்
கணங்கொ டாரகை யெனநவ மணிகுயில் கம்பலம் விதானித்தார். (சுஅ)

செம்பொற் கோயின்முன் சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம்விழுங்கச்செய்
தம்பொற் பாலிகைப் பாண்டில்**வாய்முளைதெளித் தம்புயத் தவனாதி
உம்பர்க் கேற்றபொற் கம்பல மேல்விரித் துள்ளுறத் தவிசிட்டுத்
தும்பைத் தாழ்சடை யான்றமர்க் காதனஞ் சூழவிட் டதனாப்பண். (சுகூ)

கற்ப கந்தரு வயிரவா ளரிப்பிடர் கதுவப்பொற் குறடேற்றி
எற்ப டுந்துகி ராற்குடஞ் சதுரமா வியற்றிய வெருத்தத்தூண்
விற்ப டும்பளிக் குத்தரந் துப்பினால் விடங்கமே னிலமூன்றுப்
பொற்ப நூல்வழி விமானம்பன் மணிகளாற் பொலியச்செய் துள்ளாக. (எ0)

---

* துலாம் - குறுக்காக இடப்படும் சிறு உத்தரம். † மேகலை - யாககுண்டத்தின் வாம்பு. ‡ சீவற்சம் - பெண்குழந்தையை இடையில்வைத்திருக்கும் ஓர்பெண்வடிவம். ¶ சுவத்திகம்-மண்டபவடிவம் அல்லது மேழிவடிவம். § "இருவகைப்படும் எண்வகை மங்கலங் களுள்" இவை தேவமங்கலங்கள் என்க; இராசமங்கலங்கள் கசங-ம் கவியிற்கூறுப. ○ பொறி - சித்திரம். ** பாலிகைப் பாண்டில் - பாலிகையாகிய அகல்.

அங்க மாறுமே கால்களாய் முதலெழுத் தம்பொற்பீ டிகையாகித்
துங்க நான்மறை நூல்களே நித்திலந் தொடுத்தசை தாம்பாகி
எங்க ணாயக னெம்பெரு மாட்டியோ டிருப்பதற் குருக்கொண்டு
தங்கி னாலென நவமணி குயின்றபொற் றவிசது சமைத்திட்டார். (எக)

புரந்த ரன்றரு கற்பகம் பொலந்துகில் பூண்முத லியநல்கச்
சுரந்த ரும்பெற லமுதமை வகையறு சுவையுண முதலாகப்
பரந்த தெய்வவான் பயப்பச்சிந் தாமணி பற்பல வுஞ்சிந்தித்
திரந்து வேண்டுவ தரத்தர வீட்டினா ரிந்திர நகர்நாண. (எஉ)

தென்னர் சேகரன் றிருமக டிருமணத் திருமுகம் வரவேற்று
மன்னர் வந்தெதிர் தொழுதுகைக் கொண்டுதம் மணிமுடி மிசையேற்றி
அன்ன வாசகங் கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க் கருங்கலந் துகினல்கி
முன்ன ரீர்த்தெழு களிப்புற மனத்தினு முந்தினர் வழிக்கொள்வார். (எ௩)

கொங்கர் சிங்களர் பல்லவர் வில்லவர் கோசலர் பாஞ்சாலர்
வங்கர் சோனகர் சீனர்கள் சாளுவர் மாளவர் காம்போசர்
அங்கர் மாகத ராரியர் நேரிய ரவந்தியர் வைதர்ப்பர்
கங்கர் கொங்கணர் விராடர்கண் மராடர்கள் கருநடர் குருநாடர். (எச)

கலிங்கர் சாவகர் கூவிள ரொட்டியர் கடாரர்கள் காந்தாரர்
குலிங்கர் கேகயர் விதேகர்கள் பௌரவர் கொல்லர்கள் கல்யாணர்
தெலுங்கர் கூர்ச்சரர்*மர்ச்சர்கண் மிலேச்சர்கள் செஞ்சையர் முதலேனைப்
புலங்கொண் மன்னருந் துறைதொறு மிடைந்துபார் புதைபட வருகின்றார். ()

இத்த கைப்பல தேயமன் னவர்களு மெண்ணிடம் பெறுதீண்டிப்
பைத்த வாழிபோ னிலமகண் முதுகிறப் பரந்ததா னையராகித்
தத்த நாட்டுள பலவகை வளனொடுந் தழீஇப்பல நெறிதோறும்
மொய்த்து வந்தனர் செழியர்கோன் றிருமகண் முரசதிர் மணமூதூர். (எகூ)

வந்த காவல ருழையர்சென் றுணர்த்தினர் வருகென வருகுய்ப்பச்
சந்த வாளரிப் பிடரணை மீதறந் தழைத்தருள் பழுத்தோங்குங்
கந்த நாண்மலர்க் கொம்பினைக் கண்டுகண் களிப்புற முடித்தாமஞ்
சிந்த வீழ்ந்தருள் சுரந்திடத் தொழுதுபோய்த் திருந்துதம் மிடம்புக்கார். ()

வரைவ ளங்களும் புறவினில் வளங்களு மருதத்தண் பணைவேலித்
தரைவ ளங்களுஞ் சலதிவாய் நடைக்கலந் தருவளங் களுமீண்டி
உரைவ ரம்பற மங்கலம் பொலிந்ததிவ் வூரினி நால்வேதக்
கரைக டந்தவன் றிருமணஞ் செயவரு காட்சியைப் பகர்கின்றேன். (எஅ)

ஏக நாயகி மீண்டபின் னாட்பிகந் திரசத கிரியெய்தி
நாக நாயக மணியணி சுந்தர நாயக னுயிர்க்கெல்லாம்
போக நாயக னாகிப்போ கம்புரி புணர்ப்பறிந் தருணந்தி
மாக நாயகன் மாலய னுருத்திரர் வரவின்மேன் மனம்வைத்தான். (எகூ)

---

* குர்ச்சரர் என்றும் பாடம்.

சங்கு கன்னனை யாதிய கணாதிபர் தமைவிடுத் தனனன்னுர்
செங்க ணேற்றவர் மாலயன் முதற்பெருந் தேவர்வான் பதமெய்தி
எங்க ணுயகன் றிருமணச் சோபன மியம்பினு ரதுகேட்டுப்
பொங்கு கின்றபே ரன்புபின் றள்ளுறப் பொள்ளென வருகின்றுர். (அ0)

அஞ்சு கோடியோ சனைபுகைந் திருமடங் கழன்றவர்*தமைப்போலீ
ரஞ்சு தீயுருத் திரர்புடை யுடுத்தவ†ரழற்கணுற் பூதங்கள்
அஞ்சு நூறுருத் திரரண்டத் துச்சிய ரரியயன் முதற்றேவர்
அஞ்சு மாணையு மாற்றலும் படைத்தவ ரடுகுறட் படைவீரர். (அக)

புத்தி யட்டகர்‡நாலிரு கோடிமேற் புகப்பெய்த நரகங்கள்
பத்தி ரட்டியுங் காப்பவர் பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டர்¶
சத்தி யச்சிவ பரஞ்சுட ருதவிய சதவுருத் திரரன்னுர்
உய்த்த ளித்தவீ ரைம்பது கோடிய ருருத்திரர் கணநாதர். (அஉ)

பட்ட காரிவா யரவணி பவர்பசு பதியுருத் திராதி
அட்ட மூர்த்திகண்§மேருவி னவிர்சுட ராடகர் தோடேந்தும்
மட்ட றுமலர் மகன்செருக் கடங்கிட மயங்கிய விதிதேற்ற
நிட்டை யாலவ னெற்றியிற் றேன்றிய நீலலோ கிதநாதர். (அங)

பால மேற்றசெந் தழல்விழி யுருத்திரர் பதினெரு பெயர்0வாகைச்
சூல மேற்றகந் காளக பாலியர் துரகத நெடுங்காரி
நீல மேற்றபைங் கஞ்சுகப் போர்வையி னெடியவர் நிருவாணக்
கோல மேற்றவ ரெண்மர்ஞா ளிப்புறங் கொண்டகேத் திரபாலர். ** (அச)

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன் செம்மலர் மணிப்பீடத்
தையன் வாசவ னுதியெண் டிசைப்புலத் தமரரெண் வசுதேவர்
மையில் கேள்விசா லேழெழு மருத்துகண் மருத்துவ ரிருவோர்வான்
வெய்ய வாள்வழங் காறிரண் டருக்கரோர் வெண்சுடர் மதிச்செல்வன். (அரு)

கையுங் கால்களுங் கண்பெற்றுக் கதிபெற்ற கடும்புலி முனிச்செல்வன்
பைய ராமுடிப் பதஞ்சலி பாற்கடல் பருகிமா தவன்சென்னி
செய்ய தாள்வைத்த சிறுமுனி குறுமுனி சிவமுணர் சனகாதி
மெய்யு ணர்ச்சியோர் வாமதே வன்சுகன் வியாதனு ரதன்மன்னே. (அசு)

---

* இவர் காலாக்கினி யுருத்திரர். † புடையுடுத்தவர் - மேற்கூறிய பதின்மரையும் தனித்தனி சூழ்ந்துள்ள ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர். ‡ புத்தியஷ்டகர் - புத்திதத்துவத்திலுள்ள பைசாசம் ராக்ஷசம் யாக்ஷம் காந்தருவம் மாகேந்திரம் சௌமியம் பிராசேசுவரம் பிராமம் என்னும் சூக்குமபுவனமெட்டின் அதிபதிகளாகிய அனந்தர், சூஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி, என்பவர். ¶ கூஷ்மாண்டர் - கூர்மாண்டரென்றுயிற்று. § பவராதி அஷ்டமூர்த்திகள் - பவர், பசுபதி, உருத்திரர், சர்வர், ஈசானர், பீமர், மகாதேவர் உக்கிரர். இவர்பெயர் முதலியன சிறிது வேறுபட்டிருத்தல் வாயுசங்கிதையிற்காண்க. 0 உருத்திரர்பதினொருவர் - மகாதேவர், அரர், உருத்திரர், சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர், விஜயர், வீமதேவர், பவோற்பவர், காபாலி, தேவதேவர். ** க்ஷேத்திரபாலர் எண்மர் - மகாவைரவர், உக்கிரவைரவர், சண்டவைரவர், குரோதவைரவர், உன்மத்தவைரவர், கபாலவைரவர், பீஷணவைரவர், ஸாஹாரவைரவர் என்பவர்களாம்.

எழுவ ரன்னையர் சித்தர்விச் சாதர ரியக்கர்கின் னரர்வேத
முழுவ ரம்புணர் முனிவர்யோ கியர்மணி முடித்தலைப் பலநாகர்
வழுவில் வான்றவ வலியுடை நிருதர்வாள் வலியுடை யசுரேசர்
குழுவொ டும்பயில் பூதவே தாளர்வெங் கூளிக ளரமாதர். (அஎ)

ஆண்டி னோடய னம்பரு வந்திங்க ளாறிரண் டிருபக்கம்
ஈண்டு மைம்பொழு தியோகங்கள் கரணங்க ளிராப்பக லிவற்றோடும்
பூண்ட நாழிகை கணமுதற் காலங்கள் பொருகட னதிதிக்கு
நீண்ட மால்வரை திக்கய மேகமின் னிமிர்ந்தவைம் பெரும்பூதம். (அஅ)

மந்தி ரம்புவ னங்கடத் துவங்கலை வன்னங்கள் பதம்வேதந்
தந்தி ரம்பல சமயநூல் புறந்தழீஇச் சார்ந்தநூ றருமாதி
முந்தி ரங்கிய சதுர்விதஞ் சரியையே முதலிய சதுட்பாதம்
இந்தி ரங்குநீர் முடியவ ரடியவ ரிச்சியா வெண்சித்தி. (அகூ)

ஆயி ரங்கட லனையவாய்ப் பரந்தெழு மாயிர மணிகத்துள்
ஆயி ரங்கதி ரனையரா யுருத்திர ரந்தரத் தவரண்டம்
ஆயி ரந்தகர் பட்டெனத் துந்துபி யாயிரங் கலந்தார்ப்ப
ஆயி ரஞ்சத கோடியோ சனைவழி யரைக்கணத் திடைச்செல்வார். (கூ0)

சித்தந் தேர்முனி வேந்தருந் தேவருஞ் சிவனுருத் தரித்தோருந்
தத்தந் தேர்முத லூர்தியர் வார்திகழ் சந்தன மணிக்கொங்கைக்
கொத்தந் தேமலர்க் குழன்மனை யாரொடுங் குளிர்விசும் பாறுச்சென்
றத்தந் தேரிடை யாள்பங்க னணிவரைக் கணியராய் வருகின்றார். (கூக)

இழிந்த வூர்தியர் பணிந்தெழும் யாக்கைய ரிறைபுகழ் திருநாமம்
மொழிந்த நாவினர் பொடிப்பெழு மெய்யினர் முகிழ்த்தகை முடியேறக்
கழிந்த வன்பினர் கண்முதற் புலங்கட்குங் கருணைவான் சுவையூறப்
பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை திருமலைப் புறத்துவண் டெனமொய்த்தார்.()

விரவு வானவர் நெருக்கற வொதுக்குவான் வேத்திரப் படையோச்சி
அரவு வார்சடை நந்தியெம் பிரானவ ரணிமணி முடிதாக்கப்
பரவு தூளியிற் புதைபடு கயிலையம் பருப்பதம் பகல்காலும்
இரவி மண்டலத் தொடுங்குநா ளொடுங்கிய விந்துமண் டலமானும். (கூ௩.)

வந்த வானவர் புறநிற்ப நந்தியெம் வள்ளலங் குள்ளெய்தி
எந்தை தாள்பணிந் தையவிண் ணவரெலா மீண்டினா ரெனவீண்டுத்
தந்தி டென்னவந் தழைத்துவேத் திரத்தினாற் றராதரந் தெரிந்துய்ப்ப
முந்தி முந்திவந் திறைஞ்சினார் சேவடி முண்டக முடிசூட.* (கூச)

தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின் றார்களிற் சிலர்க்குத்தன் றிருவாயின்
வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருண் முகிழ்நகை வழங்கியுஞ் சிலர்க்குக்கண்
பார்த்து நீண்முடி துளக்கியுஞ் சிலர்க்†கருட் பரிசிறந் தெழுந்தண்டங்
காத்த கண்டனோர் மண்டபத் திடைபுக்குக் கடிமணக் கவின்கொள்வான். ()

* சூடி என்றும் பாடம். † சிலக்குக்கண்பார்த்தும் சிலர்க்கு நீண்முடி துளக்கியும் என்க.

ஆண்ட நாயகன் றிருவுளக் குறிப்புணர்ந் தளகைநா யகனுள்ளம்
பூண்ட காதன்மேற் கொண்டெழு மன்புந்தன் புனிதமெய்த் தவப்பேறும்
ஈண்ட வாங்கணந் தெண்ணிலா மறைகளு மிருவரு முனிவோருந்
தீண்ட ருந்திரு மேனியைத் தன்கையாற் றீண்டிமங் கலஞ்செய்வான். (கூசு)

பூந்து கிற்படாங் கொய்சகத் தானைபின் போக்குகோ வணஞ்சாத்தி
ஏந்தி ரட்டைஞாண் பட்டிகை யிறுக்கிவண் டிரைக்குநாண் மலர்க்குஞ்சி
வேய்ந்து கற்பகப் புதுமலர்ச் சிகழிகை மிலைந்துநீ றணிமெய்யிற்
சாந்த மான்மதந் தண்பனி நீரளாய்த் தடக்கையான் மட்டித்தான். (கூஎ)

இரண்டு செஞ்சுடர் நுழைந்திருந் தாலென விணைமணிக் குழைக்காதிற்
சுருண்ட தோடுபொற் குண்டலந் திணியிரு டிரந்துதோட் புறந்துள்ள
மருண்ட தேவரைப் பரமென மதிப்பவர் மையல்வல் விருண்மான *
இருண்ட கண்டமேன் முழுமதி கோத்தென விணைத்தகண் டிகைசாத்தி. ()

வலங்கி டந்தமுந் நூல்வரை யருவியின் வயங்குமார் பிடைச்சென்னித்
தலங்கி டந்தவெண் டிங்களூற் றமுதெனத் தரளமா லிகைசாத்தி
இலங்கி டந்தமா லிகைப்பரப் பிடையிமைத் திருண் † முகம் பிளந்தாரங் ‡
கலங்கி டந்த ¶ பாற் கடன்முளைத் தெழுமிளங் கதிரெனக் கவின்செய்து. ()

திசைக டந்தநாற் புயங்களிற் பட்டிகை சேர்த்துவா ளெறிக்குந்தோள்
நசைக டந்தநல் லார்மனங் கவர்ந்துயிர் நக்கவங் கதஞ்சாத்தி
அசைக டங்கலுழ் வாரண வுரிவைநீத் தணிகொளுத் தரீயம்பெய்
திசைக டந்தமந் திரபவித் திரமெடுத் தெழில்விர னுழைவித்து. (க00)

உடுத்த கோவண மிசைப்பொலந் துகிலசைத் துரகமைந் தலைநால
விடுத்த போல்வெயின் மணித்தலைக் கொடுக்கு § மின் விடவிரு புறந்தூக்கித்
தொடுத்த தார்புயந் தூக்கிநூ புரங்கழல் சொற்பதங் கடந்தன்பர்க்
கடுத்த தாளிலிட் டிருநிதிக் கோமக னருந்தவப் பயன்பெற்றான். (க0க)

செங்கண் மாலய னிந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும்
மங்க லந்தரு கடைக்கண நாயகனொரு மங்கலம் புனைந்தான்போற்
சங்கை கொண்டுகும் போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர்போந்த
துங்க மால்விடை மேற்கொடு நடந்தனன் சுரர்கள்பூ மழைதூர்த்தார். (க0உ)

அந்த ரத்தவ ரந்தர துந்துபி யைந்துமார்த் தனர்சூழ
வந்த ரக்கரு மியக்கரும் பூதரு மங்கல வியங்கல்லக்
கொந்த லர்க்கருங் குழலர மடந்தையர் கொளை ○ வல்விஞ் சையர்தாளங்
தந்த சைத்திட மலர்ந்தபூங் கொம்பர்போற் சாய்ந்தசைந் தனராட. (க0ஙு)

* மாள என்றும் பாடம். † யியைத்திருண் என்றும் பாடம். ‡ பிளந்த ஆரம் அகரம் தொகுத்தல். ¶ கலம் - படைக்கலம்; முதற்குறை; சற்பாத்திரமென்றலுமாம்; என்றது விட்டுணுவை; "பரஞ்சுடர் நெடுங்கணை படுத்த பாயலில்—வருஞ்சசி" என்றார் பிறரும். § கொடுக்கு - கொய்சகம். ○ கொளை - இசை.

துங்க மாயிரங் கருவியா யிரமலைத் தூங்கிருண் முழைதோறுஞ்
சிங்க மாயிரம் வாய்திறந் தார்த்தெனச் சிரங்களா யிரந்திண்டோள்
அங்க மாயிர மாயிர முடையவ னுயிர முகந்தோறுஞ்
சங்க மாயிர மாயிர மாயிரந் தடக்கையும் பிடித்தூத. (க௦௪)

போக்கு மாயவன் புணர்ப்*பையு மிருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்தெம்
காக்கு நாயக னருச்சனை விடாதருட் கதியடைந் துளவாணன் [மைக்
தூக்கு நேர்பட வாயிரங் கரங்களாற் றொம்மென முகந்தோறுந்
தாக்க வேறுவே றெழுகுட முழாவொலி தடங்கட லொலிசாய்ப்ப. (க௦௫)

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினர் மொழியுமா சியருள்ளங்
கனிவ ரும்பிய வன்பினர் பரவுட் கருத்தொரு † வழிக்கொண்டோர்
துனிவ ருங்கண நாதர்கொட் டதிர்கரத் துணையினர் மழைபோலப்
பனிவ ருங்கண ராடிய தாளினர் பாடுநா வினரேத்த. (க௦௬)

இந்தி ரன்மணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருங் கெய்தமெல் லிலைவாசந்
தந்தி லங்குபொன் னடைப்பைகொண் டீசனோர் சார்வர மருத்துக்கோ
வந்தி‡ரங்கொலி¶யாலவட் டம்பணி மாறவா ரழறாபந்
தந்து நேரநீர்க் கடவுள்பொற் கோடிகந் தாமரைக் கரந்தூக்க. (க௦௭)

நிருதி யாடிகொண் டெதிர்வர வடிக்கடி நிதிமுகந் தளகைக்கோன்
கருதி யாயிரஞ் சிதறிடத் தண்டிநன்§காஞ்சுகர் வினைசெய்யப்
பரிதி யாயிரம் பணுடவி யுரகரும் பன்மணி விளக்கேந்தச்
சுருதி நாயகன் றிருவடி முடியின்மேற் சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல. (க௦அ)

கங்கை காவிரி யாதிய நவநதிக் கன்னியர் குளிர்தூங்கப்
பொங்கு வார்திரைக் கொழுந்தெனக் கவரிகள் புரட்டவெண் பிறைக்கீற்றுத்
துங்க வாளெயிற் றிருளுடற் குழிவிழிச் சுடரழற் செம்பங்கிச்
சங்க வார்குழைக் குறியகுண் டோதரன் றண்மதிக் குடைதாங்க. (க௦௯)

இடிக்கும் வானுரு மேறுயர் நெடுங்கொடி யெகினவெண் கொடிஞாலம்
முடிக்கு மூழிநா ளுளர்கடுங் காலென மூச்செறி விடநாகந்
துடிக்க வாய்விடு முவணவண் கொடிமுதற் சூழ்ந்துசே வகஞ்செய்யுங்
கொடிக்கு ழாத்தினுட் கொடியர சாய்விடைக் கொடிபுடை பெயர்ந்தாட. ()

கண்ணு தற்பிரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட் டெனத்தோன்றும்
வண்ண முத்தலைப் படையெடுத் தொருகுட வயிறுடைப் பெரும்பூதம்
பண்ண வப்பதி னெண்படைக் கலமுந்தன் பக்கமாச் சேவிப்ப
அண்ணன் முச்சுடர் முளைத்தொரு வரைநடந் தனையதோர் மருங்கெய்த. ()

---

* மாயவன் போக்கும் புணர்ப்பு என மாறி விட்டுணுவினல் உணர்த்தப்பட்ட உபாயம் என்க; அது புத்தனாய்ப் பிடகம்போதித்துச் சிவபூசையைக் கைவிடச்செய்தமை; போக்கல் உணர்த்தன்மேற்று; "கரிபோக்கினல்"என்புழிப்போல; போக்கு - குற்றமெனின், குற்றத்தைத்தருகின்ற புணர்ப்பென அதற்கடையாக்குக. † கருத்தொடு என்றும் பாடம். ‡ வந்து - காற்று; வினையெச்சமுமாம். ¶ ஒலி - பொலிவு. § தண்டினன் என்றும் பாடம்.

பந்த *நான்மறைப் பொருட்டிரட் டெனவட பாடல்செய் தெதிர்புட்ப
தந்த னேத்தவா னுயிருணா வுருத்தெழு தழல்விடத் தெதிர்நோக்கும்
அந்த மாதியி லானிழல் வடிவமா யாடியி னிழல்போல
வந்த சுந்தரன் சாத்துநீ ஞெடுதிரு மாலையு மெடுத்தேந்த. (ககஉ)

அன்னத் தேரின னயன்வலப் பாங்கரு மராவலி கவர்சேன
வன்னத் தேரினன் மாலிடப் பாங்கரு மலர்க்கரங் குவித்தேத்தப் [போந்தால்
பொன்னத் தேமலர்க் கொன்றையான் வெள்ளியம் பொருப்பொடு மெழீஇப்
என்னத் தேரணி மதுரைமா நகர்ப்புறத் தெய்துவா னவ்வேலை. (ககங)

தேவர்க டேவன் வந்தான் செங்கண்மால் விடையான் வந்தான்
மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணெம் பெருமான் வந்தான்
பூவல ரயன்மால் காணாப் பூரண புராணன் வந்தான்
யாவையும் படைப்பான் வந்தா னென்றுபொற் சின்ன மார்ப்ப. (ககச)

பெண்ணினுக் கரசி வாயிற் பெருந்தகை யமைச்ச ரேனை
மண்ணினுக் கரசர் சேனை மன்னவர் பிறரு மீண்டிக்
கண்ணினுக் கினியான் றன்னைக் கண்டெதிர் கொண்டு தாழ
விண்ணினுக் கரச னூரின் வியத்தகு நகரிற் புக்கான். (ககரு)

முகிறவழ் புரிசை மூதூர் முதற்பெரு † வாயி னீந்தி
அகிறவழ் மாட வீதி வலம்பட வணைவா னாக
நகிறமை பொலங்கொம் பன்ன நன்னகர் மகளி ரம்பொற்
றுகிறமை மருங்கு லாயத் தொகைபுறந் தழுவச் சூழ்ந்தார். (ககசு)

தமிழ்முதற் பதினெண் டேத்து மகளிருந் தாரு நாட்டின்
அமிழ்தமன் னவரு முல்லை யம்புயங் குமுத நீலங்
குமிழ்நறுங் கோங்கு காந்தள் கோழிண ரசோகம் வாசம்
உமிழ்தர மலர்ந்த நந்த வனமென வொருங்கு மொய்த்தார். (ககஎ)

எம்மைநீர் விடுதி ரேயோ வென்பபோற் கலையுஞ் சங்கும்
விம்மநாண் மடனு முங்க ணெஞ்சுடை வெளியா ருக
உம்மைநீத் தோடு மந்தோ வுரைத்தன முரைத்தோ மென்று
தம்மைநூ புரங்கால் பற்றித் தடுப்பபோ லார்ப்பச் சென்றார். (ககஅ)

கடியவிழ் கமலக் காடு பூத்ததோர் கருணை வாரி
அடிமுதன் முடியீ றாக வலர்விழிக் குவளை சாத்திக்
கொடியசெம் பதுமப் போது குழன்மிசைச் சூடு வார்போற்
றொடியணி கரங்கள் கூப்பித் துதியென வினைய சொல்வார். (ககசு)

நங்கையென் னோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத் திளைத்தற் கென்பார்
மங்கையை மணப்பா னென்னோ வள்ளலு நோற்றா னென்பார்
அங்கடி மதுரை யென்னோ வாற்றிய தவந்தா னென்பார்
இங்கிவர் வதுவை காண்பா னென்னநா நோற்றோ மென்பார். (கஉ0)

---

* பந்தம் - வேதவுறுப்பு. † முகப்பெருவாயில் என்றும் பாடம்.

தென்னவன் வருந்தி மேனாட் செய்தவப் பேறாப் பெற்ற*
தன்மகள் வதுவை காணத் தவஞ்செய்தா னிலனே யென்பார்
கன்னித னழகுக் கேற்ற வழகனிக் காளை யென்பார்
மன்னவ னிவனே யன்றி வேறிலை மதுரைக் கென்பார். (௧௨௧)

நங்கைதன் னலனுக் கேற்ப நம்பியைத் தந்த திந்தத்
துங்கமா மதிநூல் வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பார்
அங்கவ டவப்பே றென்பா ரன்னைதன் கன்னிக் கன்றி
இங்கிவன் மருக னாக வெத்தவ முடையா ளென்பார். (௧௨௨)

பூந்துகி னெகிழ்ப்பர் சூழ்வர் புணர்முலை யலைப்பர் பூசு
சாந்தினை யுகுப்பர் நாணந் தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வர்
கூந்தலை யவிழ்ப்பர் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பர் மேனி
மாந்தளி ரெங்கு மாரன் வாளிகள் புதையச் சோர்வார். (௧௨௩)

தண்ணளி யொழுக்கஞ் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்து மிந்த
வண்ணமென் மலர்க ளென்னே வாளியாய்த் தைத்த வென்பார்
கண்ணறுங் கூந்தல் வேய்ந்த கடியவிழ் நீலத் தாரும்
வெண்ணகை யரும்பு முல்லைத் தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பார். (௧௨௪)

விம்மிச்செம் மாந்த கொங்கை மின்னனார் சிலர்விற் காமன்
கைம்மிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்காற் றங்கள்
மைம்மிக்க நெடுங்கண் மூரல் வதனமு மவனம் பென்றே
தம்மிற்றம் முகத்தை நோக்கார் தலையிறக் கிட்டுச் செல்வார். (௧௨௫)

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பது தேறா ரண்ணல்
ஒற்றைமால் விடையின் மேற்கொண் டிருந்துநம் முளத்து மேவப்
பெற்றன மிதென்கொன் மாயம் பேதைமீர் பெருமா னீண்ட
கற்றைவார் சடைப்பூங் கொன்றை யிதுவன்றோ காண்மி னென்பார். (௧௨௬)

திங்களென் றெழுந்து நம்மைச் சுடுவதென் † செந்தீ யென்பார்
புங்கவன் சென்னி மீதுங் கிடப்பதே போலு மென்பார்
அங்கவற் கிந்த வெப்ப மிலைகொலென் றயிர்ப்பா ராற்றக்
கங்கைநீர் சுமந்தா னென்பா ரதனையுங் காண்மி னென்பார். (௧௨௭)

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய்
உலையொடு மெழுகிட் டென்ன வுருகுகண் ணீர ராகிக்
கொலையொடு பயில்வேற் கண்ணார் குரிசிறன் பவனி நோக்கி
அலையொடு மதியஞ் சூடு மையன்மெய் யன்ப ரொத்தார். (௧௨௮)

நட்டவர்க் கிடுக்க ணெய்த நன்றிகொன் றவர்போற் கையில்
வட்டவாய்த் தொடியுஞ் சங்கு மருங்குசூழ் கலையு நீங்க
இட்டபொற் சிலம்பிட் டாங்கே நன்றியி னிகவார் போற்கால்
ஒட்டியே கிடப்ப நின்றா ருகுத்தபூங் கொம்ப ரன்னார். (௧௨௯)

* பேற்றாற்பெற்ற என்றும் பாடம். † சுடுவதே என்றும் பாடம்.

மின்னகு வேற்க ணாளோர் விளங்கிழை விடைமே லையன்
புன்னகைப் போது நோக்கப் போதுமுப் புரமும் வேனின்
மன்னவன் புரமுஞ் சுட்ட வல்லவோ கெட்டேன் வாளா
இன்னவை சுடாது போமோ வேழையேம் புரமு மென்றாள். * (க௯o)

உழைவிழி யொருத்தி தன்க ணுருவெளி யாகித் தோன்றுங்
குழகனை யிரண்டு செம்பொற் கொங்கையு மொன்றாய் வீங்கத்
தழுவுவா ளூற்றங் காணு டமுலை யிரண்டே யாகி
யிழையிடை கிடக்க நீங்கி யிருக்கைகண் டிடைபோ லெய்த்தாள். (க௯க)

வாரிருங் கொங்கை யாளோர் மாதராள் வானோ ருய்யக்
காரிருள் விடமுண் டன்று கறுத்ததே யன்று கொன்றைத்
தாரிருஞ் சடையார் கண்டந் தையன்மீர் தமது நெஞ்சங்
காரிரும் பென்றே காட்டக் குறியிட்ட கறுப்பே யென்றாள். (க௯உ)

பொன்னவிர் சடையான் முன்னே போனதென் னெஞ்சு தூதாய்
அன்னது தாழ்த்த தென்னென் றழுங்குவா ளொருத்தி கெட்டேன்
என்னது நெஞ்சும் போன தென்றன ளொருத்தி கேட்ட
மின்னனாள் வேற்கண் சேந்தாள் விளைத்தன ளவளும் பூசல். (க௯௩)

செப்பிளங் கொங்கை யாளோர் தெரிவைநீர் திருநோக் கெம்பால்
வைப்பதென் மதன்போ லெம்மைச் சுடுவதே † மதனுக் காவி
அப்பொழு தளித்தாற் போலெம் மாவியு மளித்தா லின்று
மெய்ப்புக ழுமக்குண் டின்றேற் பெண்பழி விளையு மென்றாள். (க௯ச)

கவனமால் விடையான் றன்னைக் கடைக்கணித் திலனென் றங்கோர்
சுவணவான் கொடியோ ரோவத் தொழில்வல்லான் குறுக நோக்கி
இவனைநீ யெழுதித் தந்தால் வேண்டுவ வீவ னென்றாள்
அவனையா ரெழுத வல்லா ரென்றன ளாவி சோர்ந்தாள். (க௯ரு)

வலத்தயன் வரவு காணாண் மாலிடங் காணாள் விண்ணோர்
குலத்தையுங் காணாண் மண்ணோர் குழாத்தையுங் காணாண் ஞானப்
புலத்தவர் போலக் கண்ட பொருளெலா மழுமான் செங்கைத்
தலத்தவன் வடிவாக் கண்டா ளொருதனித் தையன் மாது. (க௯௬)

முன்பெற்றங் காவிற் செல்ல வண்ணலை முன்போய்க் காண்பான்
பின்பற்றி யாசைப் பாசம் பிணித்தெழ வேரடு வாளோர்
பொன்பெற்ற முலையாள் கொம்ப ருகுமலர் போலத் தாளின்
மின்பெற்ற காஞ்சி தட்ப விலங்கொடு நடப்பா ளொத்தாள். (க௯எ)

விதுக்கலை மிலைந்து செங்கண் விடையின்மேல் வருமா னந்த
மதுக்கட றனைக்கண் வாயான் முகந்துண்டு மகளி ரெல்லாம்
புதுக்கலை சரிவ தோரார் புரிவளை கழல்வ தோரார்
முதுக்குறை வகல்வ தோரார் மூழ்கினார் காம வெள்ளம். (க௯அ)

---

* ஏழையேன் புரமுமென்றாள் என்றும் பாடம். † சுடுவதென் என்றும் பாடம்.

பைத்தழ கெறிக்கு மாடப் பந்திமே னின்று காண்பார்
கைத்தலங் கூப்பி யாங்கே கண்களு நோக்கி யாங்கே
சித்தமுங் குடிபோய்ச் சொல்லுஞ் செயலுமாண் டங்கண் மாண
வைத்தமண் *பாவை யோடு வடிவுவே றற்று நின்றார். (கஙகூ)

அன்பட்ட புரமுங் காம னுகமுஞ் சுட்ட தீயிம்
மின்பட்ட சடிலத் தண்ணன் மெய்யென்ப தறியார் நோக்கிப்
பொன்பட்ட கலனு மெய்யும் பொரிகின்று ரவனைப் புல்லின்
என்பட்டு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யம்மா. (கச0)

கொடிகள்பூத் துதிர்ந்த போதிற் கொம்பனார் கலையுஞ் சங்குந்
தொடிகளுஞ் சுண்ணத் தூளுஞ் சுரர்பொழி மலரு நந்தி
யடிகள்கைப் பிரம்பு தாக்கச் சிந்திய வண்ட வாணர்
முடிகளின் மணியுந் தாருங் குப்பையாய் மொய்த்த வீதி. (கசக)

துன்னிய தருப்பை கூட வரசிலை துழாவித் தோய்த்துப்
பொன்னியல் கலச நன்னீர் பூசுரர் வீச வன்னார்
பன்னியர் வட்ட மாக வானவிற் பதித்தா லென்ன
மின்னிய மணிசெய் நீரா சனக்கலம் விதியாற் சுற்ற. (கசஉ)

கொடிமுரா சாடி செம்பொற் குடமணி †நெய்யிற் பூத்த
கடிமல ரனைய தீப மங்குசங் கவரி யென்னும்
படிவமங் கலங்க ளெட்டும் பரித்துநேர் பதுமக் கொம்பர்
வடிவினார் வந்து காட்ட மாளிகை மருங்கிற் செல்வான். (கசங)

செப்புரங் கவர்ந்த கொங்கை யரம்பையர் தீபங் காட்டுந்
துப்புர வன்பி னார்க்குத் தூயமெய்ஞ் ஞான நல்கும் ‡
முப்புரங் கடந்தான் றன்னை மும்முறை யியங்க ளேங்கக்
கப்புர¶ விளக்கந் தாங்கி வலஞ்செயக் கருணை பூத்தான். (கசச)

கோயின்முன் குறுக லோடு மைம்புலக் குறும்பு தேய்த்த
தூயநால் வேதச் செல்வர் சுவத்திக §ளோத நந்தி
சேயிருந் தடக்கை பற்றிச் செங்கணே றிழிந்து நேர்ந்து
மாயனு மயனு நீட்டு மலர்க்கர மிருபாற் பற்றி. (கசரு)

எதிர்ந்தரு மறைகள் காணு தினைத்தடி சுமந்து காணும்
முதிர்ந்தவன் புருவ மான பாதுகை முடிமேற் சத்தி
பதிந்தவர் தலைமேற் கொண்டு பாசவல் வினைதீர்த் துள்ளம்
பொதிந்துபே ரின்ப நல்கும் பொன்னடிப் போது சாத்தி. (கசகூ)

---

* மண் - சுதை. † மணியைநீக்கி இணைக்கயல் கொள்வதுமுண்டு; அது "சாமரை தீபந் தபனியப் பொற்குடம் - காமர் கயலி னிணைமுதலாத்—தேமருவு - கண்ணாடி தோட்டி கதலிகை வெண்முரச-மெண்ணிய மங்கலங்க ளெட்டு" என்பதனாலுணர்க. ‡ விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ஞ்ஞெறி ஞானமாகும் என்றார் பெரியாரும். ¶ கப்புரம்-பாகதச்சொல். § சுவஸ்தி சுவத்தி எனத்தற்பவமாயிற்று; அஃதாவது இருவர் ஒருவர் பின் ஒருவராய் வேதத்தை மங்களார்த்தமாக மாற்றியோதுதல்.

பையர வுரியி னன்ன நடைப்பட்டாம் பரப்பிப் பெய்த
கொய்யவிழ் போது னீத்தங்* குரைகழ லடிந ளைப்பத்
தெய்வமந் தார மாரி திருமுடி நனைப்பத் தென்னர்
உய்யவந் தருளு மைய னுள்ளொழுந் தருளு மெல்லை. (கசஎ)

மங்கல மகளி ரோடுங் காஞ்சன மாலை வந்து
கங்கையின் முகந்த செம்பொற் கரகநீ ரனையார் வாக்கத்
திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த சிவபரஞ் சோதி பாத
பங்கயம் விளக்கி யந்நீர் தலைப்பெய்து பருகி நின்றாள். (கசஅ)

பாதநாண் மலர்மே லீரம் புலரவெண் பட்டா னீவிச்
சீதமென் பனிநீ ராட்டி மான்மதச் சேறு பூசித்
தாதவிழ் புதுமந் தாரப் பொன்மலர் சாத்திச் சென்னி
மீதிரு கரங்கள் கூப்பி வேறுநின் றிதனைச் சொன்னாள். (கசகூ)

அருமையா லடியேன் பெற்ற வணங்கினை வதுவை செய்தித்
திருநகர்த் திருவுங் கன்னித் தேயமுங் கைக்கொண் டாள்கென்
றுரைசெய்தா ளதற்கு நேர்வா ருண்ணகை யுடைய ராகி
மருகனு ரியங்க ளார்ப்ப வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்தார். (கரு0)

அருத்தநான் மறைக ளார்ப்ப வரிமணித் தவிசி லேறி
நிருத்தனுங் கிருந்து சூழ நின்றமா லயனை யேனை
உருத்திரா தியரைப் பின்னு மொழிந்தவா னவரைத் தத்தந்
திருத்தகு தவிசின் மேவத் திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான். (கருக)

விண்டல வானோ ரேனோர் மிடைதலான் ஞாலச் செல்வி
பண்டைய ளன்றி யின்று பரித்தனள் பௌவ மேழும்
உண்டவன் றன்னைத் தானின் றுத்தரத் திருத்தி னானே
அண்டர்நா யகன்ற னாணை வலியினோ வறியே மம்மா. (கருஉ)

மாமணித் தவிசில் வைகி மணவினைக் கடுத்த வோரை
தாம்வரு மளவும் வானத் தபனிய மலர்க்கொம் பன்னார்
காமரு நடன நோக்கிக் கருணைசெய் திருந்தா னிப்பாற்
கோமகள் வதுவைக் கோலம் புனைதிறங் கூற லுற்றேன். (கருங)

மாசறுத் தெமையா னந்த வாரிநீ ராட்டிப் பண்டைத்
தேசுரு விளக்க வல்ல சிவபரம் பரையைச் செம்பொன்
ஆசனத் திருத்தி நான மணிந்துகுங் குமச்சே றப்பி
வாசநீ ராட்டி னார்கண் மதிமுகக் கொம்ப ரன்னார். † (கருச)

முரசொடு சங்க மேங்க மூழ்கிநுண் டேசு சாத்தி
அரசிய லறத்திற் கேற்ப வந்தணர்க் குரிய தானம்
விரைசெறி தளிர்க்கை யார வேண்டுவ வெறுப்பத் தந்து
திரைசெய்நீ ரமுத மன்னா டிருமணக் கோலங் கொள்வாள். (கருரு)

---

* போதுநீத்தம் - புட்பவெள்ளம்; போதினீத்தம் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு இன் தவிர்வழிவந்த சாரியை. † வாசநீராட்டல் சரசுவதியின் றொழிலாக முதனூல் கூறும்.

செம்மலர்த் திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த் திருவுந்*தங்கள்
கைம்மலர்த் தவப்பே றின்று காட்டுவார் போல நங்கை
அம்மல ரனிச்ச மஞ்சு மடியிற்செம் பஞ்சு தீட்டி
மைம்மலர்க் குழன்மேல் வாசக் காசறை வழியப் பெய்து. (௧௫௬)

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங் குளிர்பனி நீர்தோய்த் தட்டிப்†
பங்கய மலர்மே லன்னம் பவளச்செவ் வாய்விட் டார்ப்பத்
தங்கிய வென்ன வார நூபுரந் ததும்பச் செங்கேழ்
அங்கதிர்ப் பாத சாலங் கிண்கிணி யலம்பப் பெய்து. (௧௫௭)

எண்ணிரண் டிரட்டி கோத்த விரிசிகை யிருபத் தொன்றிற்
பண்ணிய கலாப மீரேழ் பருமநா லிரண்டிற் செய்த
வண்ணமே கலையி ரண்டிற் காஞ்சியிவ் வகையோ ரைந்தும்
புண்ணியக் கொடிவண் டார்ப்பப் பூத்தபோற் புலம்பப் பூட்டி. (௧௫௮)

பொன்மணி வண்டு வீழ்ந்த காந்தளம் போது போல
மின்மணி யாழி கோத்து மெல்விறற் செங்கைக் கேற்ப
வன்மணி வைர யாப்புக் கடகமுந் தொடியும் வானத்
தென்மணிக் கரங்கள் கூப்ப விருதடந் தோளி லேற்றி. (௧௫௯)

மரகத மாலை யம்பொன் மாலைவித் துருவ மாலை
நிரைபடு வான வில்லி னிழல்பட வாரத் தாமம்
விரைபடு களபச் சேறு மெழுகிய புளகக் கொங்கை
வரைபடு மருவி யன்றி வனப்புநீர் நுரையு மான. (௧௬0)

உருவமுத் துவா யம்முத் துடுத்தபல் காசு கோளாய்
மருவவக் காசு சூழ்ந்த மாமணி கதிராய்க் கங்குல்
வெருவவிட் டிமைக்கு மார மேருவின் புறஞ்சூழ்ந் தாடுந்
துருவசக் கரம்போற் கொங்கை துயல்வர விளங்கச் சூட்டி. (௧௬௧)

கொடிக்கய வினமாய் நின்ற கோட்சுறா வேறும் வீறு
தொடிக்கலை மதியுந் தங்கோன் றெல்குல விளக்காய்த் தோன்றும்
பிடிக்கிரு காதி னூடு மந்தணம் பேசு மாபோல்
வடிக்குழை மகரத் தோடு பரிதிவாண் மழுங்கச் சேர்த்து. (௧௬௨)

மழைக்குமா மதிக்கு நாப்பண் வானவிற் கிடந்தா லொப்ப
இழைக்குமா மணிசூழ் பட்ட மிலம்பக மிலங்கப் பெய்து
தழைக்குமா முகிலை மைந்தன் றளையிடல் காட்டு மாபோற்
குழைக்குநீர்த் தகர ஞாழற் கோதைமேற் கோதை யார்த்து. (௧௬௩)

* வெள்ளைத்திருவை முதனூல் விடுத்தது. † அட்டல் - சொரிதல்; அது "பூக்கை யாலட்டி" என்பதனானுமறிக.

கற்பகங் கொடுத்த விந்தக் காமரு கலன்க ளெல்லாம்
பொற்பமெய்ப் படுத்து முக்கட் புனிதனுக் கிறி லாத
அற்புத மகிழ்ச்சி தோன்ற வழகுசெய் தமயந் தோன்றச்
சொற்கலை யாளும் பூவின் கிழத்தியுந் * தொழுது நோக்கி. (கசுச)

சுந்தர வல்லி தன்னைச் சோபன மென்று வாழ்த்தி
வந்திரு கையுந் தங்கண் மாந்தளிர்க் கைக ணீட்டக்
கொந்தவிழ் கோதை மாது மறமெலாங் குடிகொண் டேறும்
அந்தளிர்ச் செங்கை பற்று வெழுந்தனண் மறைக ளார்ப்ப. (கசுரு)

வேறு.

அறைந்தன தூரிய மார்த்தன சங்கம்
நிறைந்தன வானவர் நீண்மலர் மாரி
எறிந்தன சாமரை யேந்திழை யார்வாய்ச்
சிறந்தன † மங்கல வாழ்த்தெழு செல்வம். (கசுசு)

அடுத்தனள் சுந்தரி ‡ யம்பொன டைப்பை
எடுத்தன ளாடி திலோத்தமை யேந்திப்
பிடித்தனள் விந்தை பிடித்தனள் பொற்கோல்
உடுத்த நெருக்கை யொதுக்கி நடந்தாள். (கசுஎ)

கட்டவிழ் கோதை யரம்பை களாஞ்சி
தொட்டன ளூர்ப்பசி தூமணி யால
வட்ட மசைத்தனள் வன்ன மணிக்கா
சிட்டிழை கோடிக மேனகை கொண்டாள். (கசுஅ)

கொடிக ளெனக்குளிர் போதொடு சிந்தும்
வடிபனி நீரினர் வீசுபொன் வண்ணப்
பொடியின ரேந்திய பூம்புகை தீபத்
தொடியணி கையினர் தோகையர் சூழ்ந்தார். (கசுகூ)

தோடவி ழோதியர் சோபன கீதம்
பாட விரைப்பனி நீரொடு சாந்தம்
ஏடவிழ் மென்மல ரிட்டப டத்திற்
பாடக மெல்லடி பைப்பய வையா. (கஎ0)

செம்மல ராளொடு நாமக டேவி
கைம்மலர் பற்றின கல்வியொ டாக்கம்
இம்மையி லேபெறு வார்க்கிது போதென்
றம்மணி நூபுர மார்ப்பந டந்தாள். (கஎக)

---

* சொற்கலையாளையும் பூவின்கிழத்தியையும் ஈண்டு அவர்கள் எனச் சுட்டாக்குக.
† செறிந்தன என்றும் பாடம். ‡ சுந்தரி - இந்திராணி.

ஒல்கினண் மெல்ல வொதுங்கின ளன்பு
பில்கி யிருந்த பிரானரு கெய்தி
மெல்கி யெருத்த மிசைத்தலை தூக்கிப்
புல்கிய காஞ்சி புலம்ப விருந்தாள். (௧௭௨)

வே று.

அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ*னரதன பீடத் தும்பர்ப்
பொற்பக லாத காட்சிப் புனிதனோ டிருந்த நங்கை
எற்பகல் வலங்கொண் டேகு மெரிகதிர் வரையி னுச்சிக்
கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமரு வல்லி யொத்தாள். (௧௭௩)

பண்ணுமின் னிசையு நீருந் தண்மையும் பாலும் பாலின்
நண்ணுமின் சுவையும் பூவு நாற்றமு மணியு மங்கேழ்
வண்ணமும் வேறு வேறு வடிவுகொண் டிருந்தா லொத்த
தண்ணலு முலக மீன்ற வம்மையு மிருந்த தம்மா. (௧௭௪)

விண்ணுளார் திசையி னுள்ளார் வேறுளார் பிலத்தி னுள்ளார்
மண்ணுளார் பிறரும் வேள்வி மண்டபத் தடங்கி யென்றும்
பண்ணுளா ரோசை போலப் பரந்தெங்கு நிறைந்த மூன்று
கண்ணுளா ரடியி னீழல் கலந்துளார் தம்மை யொத்தார். (௧௭௫)

ஆயபோ தாழி யங்கை யண்ணல்பொற் கரக நீராற்
சேயவான் சோதியாடற் சேவடி விளக்கிச் சாந்தந்
தூயபோ தவிழச் சாத்தித் தூபமுஞ் சுடருங் கோட்டி
நேயமோ டருச்சித் தைய னிறையருள் பெற்று நின்றான். (௧௭௬)

விண்டலத் தவரு ளாதி வேதியன் பாத தீர்த்தம்
முண்டகத் தவனு மாலு முனிவரும் புரந்த ராதி
அண்டரு நந்தி தேவு மடிகணத் தவரு மேனைத்
தொண்டரும் புறம்பு முள்ளு நனைத்தனர் சுத்தி செய்தார். (௧௭௭)

அத்தலை நின்ற மாயோ னாதிசெங் கரத்து†நங்கை
கைத்தலங் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்த ளொப்ப
வைத்தரு மனுவா யோதக் கரகநீர் மாரி பெய்தான் ‡
தொத்தலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுதுபூ மாரி பெய்தார். (௧௭௮)

ஆடினா ரரம்பை மாதர் விஞ்சைய ரமுத கீதம்
பாடினா ரரவென் றார்த்துப் பரவினார் முனிவர் வானோர்
மூடினார் புளகப் போர்வை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை
சூடினார் பலரு மன்றற் றொடுகட லின்பத் தாழ்ந்தார். (௧௭௯)

---

* அற்பக விமைக்குஞ் செம்பொன் என்பது "மற்பக மலர்ந்த கன்ற மார்பு" என்பது போலநின்றது. † அநாதிசெங்கரத்து என்றும் பாடம். ‡ விட்டுணுவின் அம்சமாகிய மலயத்துவசபாண்டியனின்மையால் அம்சியாகிய அவர் தாராதத்தஞ்செய்தனர் என்றுணர்க; இக்கருத்து முதனூலிற்கண்டது.

புத்தனு ரெறிந்த கல்லும் போதென மிலைந்த வேத
வித்தனு ரடிக்கீழ் வீழ விண்ணவர் முனிவ ரேனோர்
சுத்தநா வாசி கூறக் குங்குமத் தோயந் தோய்ந்த
முத்தவா லரிசி * வீசி மூழ்கினர் போக வெள்ளம். (கஅ0)

அம்மையோ டப்ப னென்ன வலர்மணம் போல நீங்கார்
தம்மருள் விளையாட் டாலே யாற்றநாட் டமியர் போல
நம்மனோர் காணத் தோன்றி நன்மணம் புணர ஞாலம்
மும்மையு முய்ந்த வென்னுத் தத்தமின் மொழிய லுற்றார். (கஅக)

காமரு சுரபித் † தீம்பால் கற்பகக் ‡ கனிநெய் கன்னல்
நாமரு சுவைய வின்ன நறுமது பருக்கஞ் செம்பொன்
ஆமணி வட்டத் திண்காற் பாசனத் தமையப் பெய்து
தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட் டருள்க வென்றார். (கஅஉ)

அங்கைவைத் தமுது செய்தாங் ககமகிழ்ந் தட்ட மூர்த்தி
கொங்கவிழ் குமுதச் செவ்வாய் கோட்டிவாண் முறுவல் பூத்தான்
புங்கவர் முனிவர் கற்பின் மகளிரும் போதின் மேய
மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுற்றார். (கஅங)

மாக்கடி முளரி வாணன் மைந்த ¶ ரோ டொருங்கு வைகி
நாக்களி னடுநா வாரத் துடுவையா னறுநெ யார்த்தி
வாக்கிட வார மாந்தி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித்
தேக்கிடு மொலியி னார்த்து நிமிர்ந்தது தெய்வச் செந்தீ. (கஅச)

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குநூல் கரைந்த வாற்றால்
முற்றமங் கலநாண் சாத்தி முழுதுல கீன்றாள் செங்கை
பற்றினன் பற்றி லார்க்கே வீடருள் பரம யோகி. (கஅரு)

இணரெரித் தேவுந் தானே யெரிவளர்ப் பவனுந் தானே
உணவுகொள் பவனுந் தானே யாகிய வொருவன் வையம்
புணர்வுறு போக மூழ்கப் புருடனும் பெண்ணு மாகி
மணவினை முடித்தா னன்னான் புணர்ப்பையார் மதிக்க வல்லார். (கஅசு)

பின்புதன் பன்னி யோடு பிறைமுடிப் பெருமான் கையில்
நன்பொரி வாங்கிச் செந்தீ நாமடுத் தெனைத்து மான
தன்படி வுணர்ந்த வேத முனிவர்க்குத் தக்க தானம்
இன்பகந் ததும்ப நல்கி யெரிவல முறையால் வந்து. (கஅஎ)

---

* முத்தவாலரிசி - முத்தாகிய அரிசி; இது முதனூலிற்கண்டது; அ அசை. † காமருசுரபி—அழகிய பசு, காமம் வரு சுரபி காமருசுரபியென்றாயிற்றெனக் கொண்டு கண்டார்க்கு விருப்பம் வருகின்ற சுரபி என்றலுமாம், கற்பகநீழலிற்பொருந்திய காமதேனுவுமாம். ‡ கற்பகம்—வாழை; அது "கதலி யரம்பை கற்பக முதற்கனி நாரி யைந்தும் வாழை யெனப்படும்" என்பதனாலுணர்க; கற்பகவிருக்ஷமுமாம். ¶ முதனூலிற் பிரமாவைக் கூறினரேனும் மைந்தராகிய சாதகரும் அடங்குவர்; மைந்தர்-சாதகத்தில் வல்லுநருமாம்.

மங்கலம் புனைந்த செம்பொ னம்மிமேன் மணுட்டி பாத
பங்கய மலரைக் கையாற் பரிபுரஞ் சிலம்பப் பற்றிப்
புங்கவன் மனுவா லேற்றிப்* புண்ணிய வசிட்டன் றேவி
எங்கெனச் செங்கை கூப்பி யெதிர்வர வருட்கண் சாத்தி. (௧அஅ)

விதிவழி வழாது வேள்வி வினையெலா நிரம்ப விங்ஙன்
அதிர்கட லுலகந் தேற வாற்றிநான் மறைக ளார்ப்பக்
கதிர்மணி நகையார் வாழ்த்தக் காமனைக் காய்ந்த நம்பி
மதிநுதன் மங்கை யோடு மணவறை தன்னிற் புக்கான். (௧அகூ)

மனிதரு மிமையா ரையன் மங்கல வனப்பு நோக்கிப்
புனிதவா னவரை யொத்தா ரவர்க்கது புகழோ வெந்தை
கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர் கடவு ளோராற்
பணிதரு மலரிட் டேத்தி வழிபடற் பால ரன்றே. (௧கூ0)

மானிட ரிமையோ ரென்னும் வரம்பில ராகி வேள்வி
தானிட ரகல நோக்கித் தலைத்தலை மயங்கி நின்றார்
கானிட நடனஞ் செய்யுங் கண்ணுத லருட்க ணோக்கால்
ஊனிட ரகலு நாளி லுயர்ந்தவ ரிழிந்தோ ருண்டோ. (௧கூ௧)

மணவறைத் தவிசி னீங்கி மன்றன்மண் டபத்திற் போந்து
கணமணிச் சேக்கை மேவிக் கருநெடுங் கண்ணன் வாணி
துணைவனே † முதல்வா னோர்க்குஞ் சூழ்கணத் தொகைக்கு மென்றுந்
தணவறு செல்வந் தந்தோன் சாறுசால் சிறப்பு நல்கி. (௧கூ௨)

ஏட்டுவாய் முளரி யான்மா லேனைவா னவருந் தத்தம்
நாட்டுவாழ் பதியிற் செல்ல நல்விடை கொடுத்து வேந்தர்க்
காட்டுவா னடிக் காட்டுந் தன்மைபோ லரசு செய்து
காட்டுவா னுகி யையன் றிருவுளக் கருணை பூத்தான். (௧கூ௩)

வேறு.

அதிர்விடைக் கொடியங் கயற்கொடி யாக வராக்கலன் பொற்கல னுகப்
பொதியவிழ் கடுக்கை வேம்பல ராகப் புலியதள் பொலந்துகி லாக
மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக மறைகிடந் தலம்புமா மதுரைப்
பதியுறை சோம சுந்தரக் கடவுள் பாண்டிய னுகிவீற் றிருந்தான். (௧கூ௪)

வேறு.

விண்டவழ் மதியஞ் சூடுஞ் சுந்தர விடங்கப் புத்தேள்
கொண்டதோர் வடிவுக் கேற்பக் குருதிகொப் புளிக்குஞ் சூலத்
திண்டிறற் சங்கு கன்னன் முதற்கணத் தேவர் ‡ தாமும்
பண்டைய வடிவ மாறிப் பார்த்திபன் பணியி னின்றார். (௧கூ௫)

---

* சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒருதரம் தாம் அம்மை திருவடியை அம்மிமீது தூக்கிவைத்து, ஏழுதரம் அம்மை தானே தூக்கிவைக்கும்படி செய்தார் என்று கூறும் முதனூல்.
† துணைவனே என்றும் பாடம்; ஐ அசை. ‡ கணதேவர் என்றும் பாடம்.

தென்னவன் வடிவங் கொண்ட சிவபா னுலகங் காக்கும்
மன்னவர் சிவனைப் பூசை செய்வது மறையா றென்று
சொன்னது மன்ன ரெல்லாந் துணிவது பொருட்டுத் தானும்
அந்நகர் நடுவூ ரென்றோ ரணிநகர் சிறப்பக் கண்டான். (ககசு)

மெய்ம்மைநூல்*வழியே கோயில் விதித்தருட் குறிநி றீஇப்பேர்
இம்மையே நன்மை நல்கு மிறையென நிறுவிப் பூசை
செம்மையாற் செய்து நீப வனத்துறை சிவனைக் கால
மும்மையுந் தொழுது வைய முழுவதுங் கோன டாத்தும். (ககஎ)

பூவரு மயன்மா லாதிப் புனிதரு முனிவ ரேனோர்
யாவருந் தனையே பூசித் திகபர மடைய நின்ற
மூவருண் மேலா முக்கண் மூர்த்தியே பூசை செய்த
தாவர விலிங்க மேன்மைத் தகுதியா ரளக்க வல்லார். (ககஅ)

வே று.

மனித்த ருக்கர சாகித்தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் மடநல்லார்க்
கினித்த வைங்கணைக் காளையாய் நிலமகட் கிணர்த்துழா யணிமாலாய்
அனித்த நித்தமோர்ந் திகபரத் தாசைநீத் தகந்தெளிந் தவர்க்கொன்றாய்த்
தனித்த மெய்யறி வானந்த மாம்பர தத்துவ மாய்நின்றான். (ககசு)

திருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எகஅ.

ஆறாவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

உலகிய னிறுத்து வான்வந் தொருபரஞ் சுடர்வான் றிங்கட்
குலமணி விளக்கை வேட்டுக் கோமுடி கவித்துப் பாராண்
டிலகுறு தோற்ற மீதான் முனிவ ரிருவர் தேற
அலகிலா னந்தக் கூத்துச் செய்தவா றறைய லுற்றாம். (க)

புண்ணிய மலர்மென் கொம்பை வேட்டபின் புவனந் தாங்கும்
கண்ணுதன் மூர்த்தி யாய கவுரியன் மணத்தில் வந்த
மண்ணியல் வேந்தர் வானோர் மாதவர் பிறரு முண்ண
நண்ணுதி ரென்ன லோடு நண்ணுவார் விரைவி னெய்த. (உ)

பொன்னவிர் கமலம் பூத்த புனிதநீ ராடித் தத்தம்
நன்னெறி நியம முற்றி நண்ணினர் புலிக்கா லோனும்
பன்னக முனியுந் தாழ்ந்து பரவியம் பலத்து ளாடும்
நின்னரு ணடங்கண் டுண்ப தடியேங்க ணியம மென்றார். (௩)

---

* மெய்ம்மைநூல் - மெய்யைப் புலப்படுத்துநூல்; அது சிவாகமம்.

என்னனு மந்தக் கூத்தை யிங்குநாஞ் செய்துந் தில்லைப்
பொன்னக ருலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் குள்ளம்
இன்னது துவாத சாந்த மென்றிறை யருளிச் செய்ய
மன்னவ வேணி யங்கம் யாவென மன்னன் சொல்வான். (௪)

அரைக்குமே லுலகே ழென்று மரைக்குக்கீ ழுலகே ழென்றும்
உரைக்கலா லுலக மெல்லா முருவமாம் புருடற் கிந்தத்
தரைக்குமே லனந்தந் தெய்வத் தானமுண் டனைத்துங் கூறின்
வரைக்குறு சிலதா னங்கள் வகுத்துரை செய்யக் கேண்மின். (௫)

திருவளா ராரூர் மூலந் திருவானைக் காவே குய்யம் *
மருவளர் பொழில்சூ ழண்ணு மலைமணி பூர நீவிர்
இருவருங் கண்ட மன்ற மிதயமாந் திருக்கா ளத்தி
பொருவருங் கண்ட மாகும் புருவமத் தியமாங் காசி. (௬)

பிறைதவழ் கயிலைக் குன்றம் பிரமரந் திரமாம் வேதம்
அறைதரு துவாத சாந்த மதுரையீ ததிக மெந்த
முறையினு லென்னின் முன்னர்த் தோன்றிய முறையா லென்றக்
கறையறு தவத்த ரோடு கவுரியன் கோயில் புக்கான். (௭)

தன்னரு ளதனு னீத்த தன்னையே தேடிப் போந்த
மின்னவிர் கயிலை தானே விடையுரு மாறி மன்றாய்
மன்னிய தேயோ திங்கண் மண்டல மேயோ வென்னப்
பொன்னவிர் விமானக் கீழ்பால் வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக. (௮)

மின்பயில் பரிதிப் புத்தேள் பாற்கடல் விளங்கி யாங்குப்
பின்பதன் மிசைமா ணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற் றன்ன
தன்பர்த முளமே யாகு மல்லது வேதச் சென்னி
என்பதா மஃதே யன்றி யாதென விசைக்கற் பாற்றே. (௯)

அன்னதோர் தவிசி னும்ப ராயிரங் கரத்தா லள்ளித்
துன்னிருள் விழுங்குங் கோடி சூரிய ரொருகா லத்து
மன்னின ருதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேல்
பின்முதல் கடந்த ஞானப் பேரொளி வடிவாய்த் தோன்றி. (௧0)

மூந்துறு கணங்கண் மொய்ந்தை தண்ணுமை முழக்கஞ் செய்ய
நந்திமா முழவந் தாக்க நாரண னிடக்கை யார்ப்ப
வந்துகந் தருவ நூலின் மரபுளி யிருவர் பாட
வைந்துதுந் துபியுங் கல்லென் றூர்கலி முழக்கங் காட்ட. (௧௧)

மதுமுகத் தலர்ந்த வெண்டா மரைமகள் சுருதி கூட்டச்
சதுமுகத் தொருவன் சாம கீதயாழ் தடவிப் பாட
விதுமுகத் தருகு மொய்க்கு மீனென ஞான வெள்ளிப்
பொதுமுகத் தமரர் தூற்றும் பூமழை யெங்கும் போர்ப்ப. (௧௨)

* குய்யம் - சுவாதிட்டானம்; திருவானைக்காவே நாபி என்னும் பாடம் முதனூ லோடு முரணுதலின் அது பாடமன்றென்க.

பொருங்கட னிறத்த செந்தீப் பொங்குளைக் குறளன் மீது
பெருங்கடல் வடவைச் செங்கண் பிதுங்கமேற் றிரிந்து நோக்கி
முருங்கட லெரியிற் சீற முதுகிற வலத்தா ளூன்றிக்
கருங்கடன் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியிற் பொலிந்து நின்று. (கங)

கொய்யுஞ்செங் கமலப் போது குவிந்தென வெடுத்துக் கூத்துச்
செய்யும்புண் டரிகத் தாளுந் திசைகடந் துளவீ ரைந்து
கையுந்திண் படையுந் தெய்வ மகளிர்மங் கலநாண் காத்த
மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வார்குழை நுழைந்த காதும். (கச)

செக்கரஞ் சடையுந் தேசார் வெண்டிரு நீறுந் தெய்வ
முக்கணு முரகக் கச்சு முள்ளெயி றிமைக்கு மார்பும்
மைக்கருங் கயற்க ணங்கை வல்லியி னொதுங்கி நிற்கும்
பக்கமு மவண்மேல் வைத்த பார்வையு நகையுந் தோன்ற. (கரு)

தங்கையா றலம்பு மோசை கடுக்கைவண் டிரங்கு மோசை
மங்கல முழவி னோசை மந்திர வேத வோசை
செங்கையா டெரியி னோசை திருவடிச் சிலம்பி னோசை
எங்கணு நிரம்பி யன்ப ரிருசெவிக் கமுத மூற்ற. (கசு)

ஆடினா னமல மூர்த்தி யஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூடினா ரடியில் வீழ்ந்தார் சுருதியா யிரநா வாரப்
பாடினார் பரமா னந்தப் பரவையிற் படிந்தா ரன்பு
நீடினார் நிருத்தா னந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டார். (கஎ)

முனிவர்கந் தருவர் வானோர் தானவர் மோன யோகர்
புனிதகிம் புருட ராதிப் புலவரு மிறைஞ்சி யன்பிற்
கனிதரு மின்பத் தாழ்ந்தார் திருமணங் காண வந்த
மனிதருங் காணப் பெற்றார் மாதவர் பொருட்டான் மன்னோ. (கஅ)

அனந்தனு முனிவர் வேந்த * னளவிலா னந்த மூறி
மனந்தனி னிரம்பி மேலும் வழிவது போல மார்பம்
புனைந்தபுண் ணியவெண் ணீறு கரைந்திடப் பொழிகண் ணீருள்
நனைந்திரு கரமுங் கூப்பி நாதனைப் பாடு கின்றான். (கக)

பராபர முதலே போற்றி பத்தியில் விளைவாய் போற்றி
சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்துளாடும்
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி. (உ0)

---

* அனந்தனு முனிவர் வேந்தும் எனப்பாடமோதி அதற்கியைய இச்செய்யுளிலே பாடுகின்றார் எனவும், உங-ம் செய்யுளில் என்று நின்றேத்து மன்பி னிருவரை எனவும், உசு-ம் செய்யுளில் பரவியவிருவர்தம்மை எனவும் பாடங்கொள்வாருமுளர்; அது முதனூலோடு முரணுதலின் பாடமன்மை தெளிக.

ஒன்றாகி யைந்தா யையைந் துருவாகி* வருவாய் போற்றி
இன்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிர்நாளா யெழுவாய் போற்றி
நன்றாகித் தீய தாகி நடுவாகி முடிவாய் மன்றுள்
நின்றாடும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி. (உக)

அடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி
பொடியணி தடந்தோள் போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி
கடியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் கயல்விழி பாகம் போற்றி
நெடியநற் பரமா னந்த † நிருத்தனே போற்றி போற்றி. (உஉ)

என்றுநின் றேத்தி ஞன்பி னிருவரை நோக்கி வெள்ளி
மன்றுணின் ருடா நின்ற மறைமுதல் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநீர் வேட்ட தென்னென் றருள்செய நாதன் பாதந்
துன்றுமெய் யன்பிற் ருழ்ந்து தொழுதுநின் றிதனைச் சொல்வார். (உ௩)

எந்தையித் திருக்கூத் ‡ தென்று மிந்நிலை ¶ நின்றி யார்க்கும்
பந்தவெம் பாச நீங்கப் பரித்தருள் செய்தி § யென்னச்
செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு செய்தமா தவப்பே றெய்தத்
தந்தன மென்ருன் வேதந் தலைதடு மாற நின்ருன். (உச)

அராமுனி யீது வேண்டு ο மாதியெம் பெரும விந்த
நிராமய பரமானந்த நிருத்தநேர் கண்டோ ரெல்லாந்
தராதல மிசைவந் தெய்தாத் தனிக்கதி பெறுதல் வேண்டும்
பராபர வென்று தாழ்ந்தான் பகவனு மதற்கு நேர்ந்தான். (உரு)

ஆர்த்தனர் கணத்தோர் கைகோத் தாடின ரலர்பூ மாரி
தூர்த்தனர் விண்ணேர் கண்ணீர் துளும்பினர் முனிவ ராகம்
போர்த்தனர் புளக மன்பிற் புதைந்தனர் விழுங்கு வார்போற்
பார்த்தனர் புல்லிக் கொண்டார் பரவியவ் விருவர் தம்மை. (உகா)

வேறு.

அனித்த மாகிய பூதமைம் பொறிபுல ஞதியா ருருகி
இனித்த மாயையோ டிருவினைத் தொடக்கினு மிருளினும் வேருகித்
தனித்த யோகிக ளகநிறைந் தாடிய தனிப்பெருந் திருக்கூத்தைக்
குனித்த வண்ணமாக் கண்டவர்க் கிகபரங் கொடுத்தவ ஹுறைகின்ருன். (உஎ)

---

* ஒன்று - பரசிவம். ஐந்து - சதாசிவாதிபஞ்சமூர்த்தங்கள். ஐயைந்து - சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள். "ஒன்ரு யிருதிறமா யோரைந்தா யையைந் தாய்" என்ருர் பிறரும். † நெடியவ பரமானந்த என்றும், நெடியதற் பரமானந்த என்றும் பாடம் ‡ கூத்து என்பது பரித்து என்பதனேடு முடியும். ¶ இந்நிலை - இந்தவெள்ளியம்பலம். § பரிந்தருள்செய்தி என்றும் பாடம். ο அராமுனி மீது வேண்டும் என்றும் பாடம்; மீது - மேலும்; பின்னும் என்றபடி; எச்சவும்மை தொக்கது.

குனிவி *லாதிரைத் தினந்தொடுத் தெதிர்வரு கொடுவி லாதிரை யெல்லை
புனித வாடக முளரிதோய்ந் தத்தனிப் பொதுநடந் தரிசித்தந்
தினித மர்ந்துநூற் றெண்மடங் கைந்தெழுத் தெண்ணியிந் நிலைநிற்குந்
கனியு மன்பினு ரெண்ணியாங் கெய்துவர் கருதிய வரமெல்லாம். (௨௮)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௮௨௬.

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கன்னமிட்டபடலம்.

பன்ன கேசனு மடிபுலிப் பாதனும் பணிய
மின்னு வார்சடை மன்னவன் வெள்ளிமன் றாடல்
சொன்ன வாறிது பசித்தழல் சுடவொரு பூதம்
அன்ன மாமலை தொலைத்தவா றெடுத்தினி யறைவாம். † (௧)

கன்னி யர்க்கர சாயினுள் கடிமணை புகுந்த
மின்னி யற்சடை மாதவர் வேதிய ரேனோர்
எந்நி லத்துள மன்னவர் யாவர்க்கு முறையே
பொன்னி யற்கலத் தறுசுவைப் போனக மருத்தா. (௨)

பூசு கின்றவு முடிப்பவும் பூண்பவும் பழுக்காய்
வாச மெல்லிலை யேனவு மம்முறை வழங்காத்
தேச மன்னவ ரேனையோர் செல்லுநர்ச் செலுத்தி
ஈச னன்புறு கற்பினு ளிருக்குமவ் வேலை. (௩)

மடைவ ளத்தொழிற் புலவர்வந் தடியிணை வணங்கி
அடிய ரேமட்ட போனக மாயிரத் தொன்றின்
இடைய தாயினுந் தொலைந்தில தியாங்கண்மேற் செய்யக்
கடவ தேதெனப் பிராட்டிதன் கணவர்முன் குறுகா. (௪)

பணிந்தொ துங்கிநின் றடிகண்முப் பத்துமுக் கோடி
கணங்க டம்மொடு மிங்கெழுந் தருள்வது கருதி
இணங்கு மின்சுவைப் போனக மெல்லையின் றாக்கி
உணங்கு கின்றதுண் டெஞ்சிய தெனைத்தென வுரைக்கின். (௫)

இமையக் குன்றமு மடைகலா யிதன்புறங் கிடந்த
சிமையக் குன்றுக ளீட்டமுஞ்‡சேர்ந்தென நிமிரச்
சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலுஞ் சாதக்
கமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமு மனைத்தே. (௬)

* வில் - தனுமாசமாகிய மார்கழி; குனிதல் வில்லை விசேடித்தது. † எடுத்தினி தறைவாம் என்றும் பாடம். ‡ சிமையக்குன்றுகளீட்டம்-ஒன்றேகால் இலட்சம் என்பர்; முதனூலார்.

என்ற போதிறை யெம்பிரான் றேவியா ரிடத்தில்
ஒன்று மன்பினா லொருவிளை யாடலை நினைந்தோ
தன்ற னிக்குடைப் பாரிடத் தலைவன தாற்றல்
அன்றி யாவரு மறிந்திடக் காட்டவோ வறியேம். (௭)

சிறிது வாணகை செய்துமூ வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவின் மீனவ னரும்பெறன் மகளுனக் கரிதிற்
பெறுவ தேதுவான் றருவுநின் பணிசெயப் பெற்றிங்
குறைவ தேற்பிறர் திருவெலா முன்னதே யன்றோ. (௮)

அளவி லாதநின் செல்வத்தின் பெருக்கைநா மறிய
விளைவு செய்தனை போலுநின் விருந்துணப் பசியாற்
களைய டைந்தவ ராகிநங் கணத்தினுட் காணேந்
தளவ மூரலா யாஞ்செயத் தக்கதே தென்றான். (௯)

அடுக்க நின்றகுண் டோதர னகட்டிடை * வடவை
மடுக்க வுன்னினா னதுவந்து வயிற்றெரி பசியாய்த்
தொடுக்க† வாலமுண் டாங்குடல் சோர்ந்துவேர்த் தாவி
ஒடுக்க முற்றைய பசியினா லுயங்கினே னென்றான். (௧௦)

குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ
றிடுமி னப்புறஞ் சோறுமா ‡ லெனத்தொழு தெல்லாம்
உடைய நாயகி போயினாள் குறியனு முடனே
நடைத ளர்ந்துகண் புகைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான். (௧௧)

படைக்க ணேவல ரிறைமகள் பணியினாற் பசிநோய்
தொடுத்த வன்றனைக் கொண்டுபோய்ச் சொன்றிமுன் விடுத்தார்
அடுத்தி ருந்ததே கண்டன ரன்னமா மலையை
எடுத்த யின்றது மடிசிலங் கிருந்ததுங் காணார். (௧௨)

சிலம்பு நூபுரச் சீறடிச் சேடியர் சில்லோர்
அலம்பு வால்வளைக் கைநெரித் ததிசய மடைந்தார்
புலம்பு மேகலை யார்சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்
கலம்பெய் பூண்முலை யார்சிலர் கண்புதைத் திரிந்தார். ¶ (௧௩)

மூரவை போகிய முரிவில்வான் மூரல் § பால் வறையல்○
கருனை ** தீம்பய றடுதுவை பல்வகைக் கறிகள்
விரவு தேம்படு பாறயி ரிழுதுதேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய் மடுத்தான். (௧௪)

---

* அகட்டிடை - வயிற்றின்கண் உள்ள அக்கினியை என வருவிக்க. † வடவையாய் மடுக்க உன்னினான் அதுவந்து வயிற்றெரி பசியாய்த்தொடுக்க எனமாறுக; ஆய் என்பதை ஈரிடத்துங் கூட்டுக; வடவையாய்-வடவைபோல; இது முதனூற் கியையக்கொண்ட பொருள். ‡ சோறும் - சொல்லுதும். ¶இருந்தார் என்றும் பாடம். § மூரவை போகிய முரிவில் வால் மூரல் - தவிட்டு வரியற்ற முனை முரியாத வெள்ளிய சோறு. ○ பால்வறையல்-பால்சேர்த்ததுவட்டற்கறிகள்; பால்-வெண்மையுமாம். ** கருனை - பொரிக்கறி.

பல்ப ழக்குவை வேற்றுருப் பண்ணியங் கன்னல்
மெல்சு வைத்தண்டு தெங்கிவை யன்றியும் வேவா
வல்சி காய்களின் வருக்கமு நுகர்ந்துமா றுமல்
எல்லை தீர்நவ பண்டமு மெடுத்துவாய் மடுத்தான். (கடு)

பாரித் துள்ளவிப் பண்டமும் பருஉக்குறுங் கையால்
வாரித் தன்பெரு வயிற்றிடை வைப்பவுந் துடுவை
பூரித் தாகுதி பண்ணிய தழலெனப் பொங்கிக்
கோரித் தொன்பது வாயினும் பசித்தழல் கொளுத்த. (கசு)

அலங்க லோதிகண் டதிசய மடைந்துதன் னன்பின்
நலங்கொ ளுயகன் முன்புபோய் நாணமுட் கிடப்ப
இலங்கு பூங்குழல் சுவன்மிசை யிறக்கியிட் டொல்கி
நிலங்கி லூத்துநின் றுணிலை கண்டன னிருபன். (கஎ)

அஞ்சி லோதியை வினவுவா னறிகலான் போலக்
குஞ்சி யாரழ லன்னவக் குடவயிற் றவனுண்
டெஞ்சி யுள்ளவேற் பூதங்க ளின்னமும் விடுத்துன்
நெஞ்சு வப்பவே யருத்துது மென்னலு நிமலை. (கஅ)

ஐய வின்னுமிக் குறட்பசி யடங்கிடா வேறு
வெய்ய பாரிட வீரரை விடுத்தியே லெடுத்து
வையம் யாவையும் வயிற்றிடை வைப்பரே யதனாற்
செய்ய காலருத் திரப்பெயர் தேற்றமா முனக்கே. (கக)

சங்க வார்குழைக் குறண்மகன் றன்செய றுனே
இங்கு வந்துரை செய்திட வறிதியென் றிறைமுன்
மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர்பொழு தெயிற்றுத்
திங்கள் வாய்முழை யான்பசித் தீச்சுட வந்தான். (உ0)

நட்ட மாடிய சுந்தர நங்கையெம் பிராட்டி
அட்ட போனகம் பனிவரை யனையவாய்க் கிடந்த
தொட்டு வாய்மடுத் திடவுமென் சுடுபசி தணியா
திட்டு ளுதவர் வயிறுபோற் காந்துவ தென்றான். (உக)

கையர் முப்புரத் திட்டதீக் கடும்பசி யுருவாய்ப்
பொய்ய னேன்* வயிற் றிடைக்குடி புகுந்ததோ வென்னுங்
கையெ றிந்திடு மண்டங்கள் வெடிபடக் கதறும்
ஐய கோவெனு முயிர்த்திடு மாவிசோர்ந் தயரும். (உஉ)

குண்டோதரனுக்கன்னமிட்டபடல முற்றிற்று.

ஆகு திருவிருத்தம் - அசஅ.

---

* பொய்யனேன் - மெய்யன்பில்லாதேன்.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும்வைகையுமழைத்தபடலம்.

வேத நாயகன் பாரிட வேந்தனுக் கமையா
ஒத ஞதிக ளருத்திய தன்மையீ துவையும்
போத ராமையா லமைவுறப் போனகக் குழிதந்
தோத மாநதி யருத்திய செய்தியு முரைப்பாம். (க)

கவன மால்விடை யாளிபின் கடிகமழ் தென்றற்
பவன மாமலை யாட்டியைப் பார்த்துளே நகைத்துத்
தவன * மாப்பசி யுடையவன் றன்பொருட் டன்ன
புவன மாதினை † நினைந்தன னினைக்குமுன் போந்தாள். (உ)

நாற்ற டந்திசைத் தயிர்க்கட னனந்தலை நிலங்கீண்
டேற்றெ ழுந்துநாற் கிடங்கா யுதித்தெழுந் தாங்கு
மாற்ற ருஞ்சுவைத் தீந்தயிர் வால்ரிப் பதத்தோ
டேற்றெ ழுந்தது நாற்குழி யிடத்திலும் பொங்கி. (ங)

குரும திக்குல மன்னவன் மருகனக் குண்டப்
பெருவ யிற்றிரு பிறையெயிற் றெரிசிகைப் பேழ்வாய்
ஒருகு றட்குடை வீரனை யுன்பசி தணியப்
பருகெ னப்பணித் தருளலும் பாரிடத் தலைவன். (ச)

அத்த யிர்ப்பதக் கிடங்கரி லலைகடல் கலக்கும்
மத்தெ னக்கரம் புதைத்தெடுத் தெடுத்துவாய் மடுத்துத்
துய்த்தி டப்பசி விடுத்தது சுருதிநா யகன்றாட் ‡
பத்தி வைத்துவீ டுணர்ந்தவர் பழவினைத் தொடர்போல். (ரு)

வாங்கி வாங்கிவாய் மடுத்தலு முடம்பெலாம் வயிறாய்
வீங்கி ஞன்றரை கிழிபடப் பொருப்பென வீழ்ந்தான்
நீங்கு நீளுயிர்ப் பிலனுடல் புரண்டன னீர்வேட்
டாங்கு நீர்நிலை தேடுவா னுயினு னெழுந்தான். (சு)

ஆவி யன்னவர்ப் பிரிந்துறை யணங்கனூர் போலக்
காவி நாண்மலர் தாமரைக் கடிமலர் வாட
வாவி யோடையுங் குளங்களும் வறப்பவாய் வைத்துக்
கூவ நீணிலை நீர்களும் பசையறக் குடித்தான். (எ)

அனைய ஞகியு நீர்நசை யாற்றலன் வருந்தும்
வினைய ஞகிவா னதிச்சடை வேதியன் பாதத்
தினைய நாதனுந் தன்றிரு முடியின்மீ திருக்கும்
கனைய நாண்மல ரோதியைப் ¶ பார்த்தொன்று நவில்வான், (அ)

---

* தவனம் - தாகம். † புவன அன்ன மாது - உலகத்துள்ளார்க்கு அன்னமளிக்கும் அன்னபூரணி; அன்னமாது சிவனுக்கோர் சத்தி. ‡ சுந்தரன்றாளிற் என்றும் பாடம். ¶ கனைய வார்குழ லோதியை என்றும் பாடம்.

தேங்கு நீர்த்திரை மாலிகைச் செல்விநீ யிந்த
வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசைசூழ் மதுரையின் மாடோர்
ஓங்கு நீத்தமா யொல்லென வருதியென் றுரைத்தான்
நீங்கு நீர்த்திரு மாதவ னொருமொழி * நிகழ்த்தும். (கூ)

அன்று மெம்பிரா னாணையாற் பகீரதன் பொருட்டுச்
சென்று நீயொரு தீர்த்தமாய்த் திளைப்பவர் களங்கம்
ஒன்று தீவினைத் தொடக்கறுத் தொழுகெனப் பணித்தாய்
இன்று மோர்நதி யாகெனப் பணித்தியே லென்னை. (கo)

தெரிசித் தோர்படிந் தாடினோர் செங்கை யாலேனும்
பரிசித் தோர்பவத் தொடர்ச்சியின் பற்றுவிட் டுள்ளத்
துருசித் தோர்வுறு பத்தியும் விச்சையு முணர்வாய்
விரிசித் தோர்வுறு மெய்யுணர் வால்வரும் வீடும். (கக)

தந்தி டப்பணித் தருளனாத் தடம்புனற் செல்வி
சுந்த ரப்பெருங் கடவுளை வரங்கொண்டு தொழுது
வந்த ளப்பிலா வேகமோ டெழுந்துமா நதியாய்
அந்த ரத்துநின் றிழிபவ ளாமென வருமால். (க௨)

வேறு.

திரைவளை யணிகர முடையவள் செழுமணி நகையுடையாள்
நுரைவளை துகிலுடை யவள்கொடி நுணுகிடை யவளறனீள்
விரைவளை குழலுடை யவள்கயல் விழியுடை யவள்வருவாள்
வரைவளை சிலையவன் முடிமட வானதி வடிவினுமே. (கங)

விரைபடு மகிலரை பொரிதிமில் வெயில்விடு மணிவரையோ
டரைபட முதுசினை யலறிட வடியொடு கடிதகழாக்
குரைபடு கழலிற வுளர்சிறு குடியடி யொடுபறியாக்
கரைபட வெறிவது வருவது கடுவிசை வளியெனவே. (கச)

பிணையொடு கலைபிடி யொடுகரி பிரிவில † வொடுபழுவப்
பணை ‡ யொடு கருமுசு வயிறணை பறழொடு தழுவியதன்
துணையொடு கவிபயின் மரநிரை தொகையொடு மிறவுளர்வெங்
கணையொடு சிலையித னொடுமெறி கவனொடு ¶ கொடுவருமால். (கரு)

அடியிற நெடுவரை யுதைவன வகழ்வன வகழ்மடுவைத்
திடரிடு வனமழை செருகிய சினைமர நிரைதலைகீழ்
படவிடு கரைதொறு நடுவன படுகட் டுடைமுதுபார்
நெடுமுது கிருபிள வுறவரு நெடுநதி யினவலையே. (கசு)

* மாதருமொருமொழி என்றும் பாடம். † பிரிவில என்பதனை பிணைமுதலியவற்றோடும் கூட்டுக. ‡ பழுவப்-பணை-காட்டிலுள்ள அரசு; பழுவம் - பழுத்தலுமாம். ¶ ஒடுக்கள் எண்ணிடைச் சொற்களுமாம்.

பிளிறொலி யினமுது மரமகழ் பெருவலி யினவசையா
வெளிறடி வனவெறி மணியின விரைசெல வினமதமோ
டொளிறளி யினநுரை முகபட முடையன வெனவரலாற்
களிறனை யதுமது விதழிகள் கவிழ்சடை யணிகுடிஞை. (கஎ)

நீடிய பிலமுறு நிலையின நிருமலன் மதிமுடிமீ
தாடிய செயலின வெயிலுமி ழருமணி தலையினநீள்
கோடிய கதியின நிரைநிரை குறுகிய பலகாலின்
ஓடிய வலியின வளையுட லுரகமு மெனவருமால். (கஅ)

மண்ணகழ் தலின்வளை யணிகரு மாவனை யதுமிசைபோய்
விண்ணள வலினவு ணர்களிறை விடுபுன லொடுநெடுகும்
அண்ணலை யனையது சுவையிழு தளையளை வுறுசெயலாற்
கண்ணனை யனையது நெடுகிய கடுகிய கதிநதியே. (கக)

திகழ்தரு கரிபரி கவரிகள் செழுமணி யொடுவருமா
றிகழ்தரு குடபுல வரசர்க ணெறிசெய்து கவர்திருவோ
டகழ்தரு பதிபுகு மதிகுல வரசனை யதையலதேற்
புகழ்தரு திறையிட வருகுட புலவர சனுநிகரும். (உ0)

ஆரொடு மடலவிழ் பனையொடு மரநிக ரிலைநிம்பத்
தாரொடு புலியொடு சிலையொடு தருகய லொடுதழுவாப்
பாரொடு திசைபர வியதமிழ் பயிலர சர்கள்குழுமிச்
சீரொடு பலதிரு வொடுவரு செயலனை யதுநதியே. (உக)

வேறு.

கல்லார் கவிபோற் கலங்கிக்கலை மாண்ட கேள்வி
வல்லார் கவிபோற் பலவான்றுறை தோன்ற வாய்த்துச்
செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து தேயத்
தெல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள விறுத்த தன்றே. (உஉ)

வண்டோதை மாறு மலர்வேணியின் வந்த நீத்தங்
கண்டோத நஞ்சுண் டருள்கண்ணுதன் மூர்த்தி பேழ்வாய்
விண்டோ தணியா தென்விடாயென வெம்பி வீழ்ந்த
குண்டோ தரனை விடுத்தானக் குடிஞை ஞாங்கர். (உங)

அடுத்தா னதியின் னிடைபுக்கிருந் தாற்ற லோடும்
எடுத்தான் குறுங்கை யிரண்டுங்கரை யேற நீட்டித்
தடுத்தான் மலைபோ னிமிர்தண்புனல் வாயங் காந்து
மடுத்தான் விடாயுங் கடலுண்ணு மழையு நாண. (உச)

தீர்த்தன் சடைநின் றிழிதீர்த்த மருந்தி வாக்குக்
கூர்த்தின்பு கொண்டு குழகன்றிரு முன்ன ரெய்திப்
பார்த்தன் பணிந்த பதமுன்பணிந் தாடிப் பாடி
ஆர்த்தன் புருவாய்த் துதித்தானள வாத கீதம். (உரு)

* முதுமரம் - தொன்மரம்; என்றது ஆல்; முதிர்ந்தமராமரம்.

பாட்டின் பொருளா னவன்பாரிட வீரன் பாடல்
கேட்டின்ப மெய்திக் கணங்கட்குக் கிழமை*நல்கி
மோட்டின் புனன்†மண் முறைசெய் திருந்தா னளக்க்
காட்டின் புறம்போய் மடங்குங்கயற் கண்ணி யோடும். (உ௯)

வே று.

தீர்த்த னிதழிச் சடைநின்று மிழிந்து வரலாற் சிவகங்கை
தீர்த்த னுருவந் தெளிவோர்க்கு ஞானந் தரலாற் சிவஞான
தீர்த்தங் காலிற் கடுகிவருஞ் செய்தி யாலே வேகவதி
தீர்த்தங் கிருத மாலையென வைகை நாமஞ் செப்புவரால். (உ௭)

அன்னக்குழியும் வைகையுமழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௭௫.

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

முடங்கன்மதி முடிமறைத்த முடித்தென்னன் குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடு நதியழைத்த கிளர்கருணைத் திறனிது மேல்
மடங்கல்வலி கவர்ந்தான்பொன் மாலைபடிந் தாடவெழு
தடங்கடலு மொருங்கழைத்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம். (க)

ஓதவரும் பொருள்வழுதி யுருவாகி யுலகமெலாஞ்
சீதளவெண் குடைநிழற்றி யறச்செங்கோல் செலுத்துநாள்
போதவரும் பொருளுணர்ந்த விருடிகளும் புனிதமுனி
மாதவரும் வரன்முறையாற் சந்தித்து வருகின்றார். (உ)

வேதமுனி கோதமனுந் தலைப்பட்டு மீள்வானோர்
போதளவில் கற்புடைய பொன்மாலை மனைபுகுந்தான்
மாதவளும் வரவேற்று முகமனுரை வழங்கிப்பொன்
ஆதனமிட் டஞ்சலிசெய் தரியதவத் திறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப் பொறிகடந்து கரைகடந்த மறைச்சென்னி
உள்ளபொருள் பரசிவமென் றுணர்ந்தபெருந் தகையடிகேள்
தள்ளரிய பவமகற்றுந் தவமருள்செய் கெனக்கருணை
வெள்ளமென முகமலர்ந்து முனிவேந்தன் விளம்புமால். (௪)

தவவலியா னுலகீன்ற தடாதகைக்குத் தாயானாய்
சிவபெருமான் மருகனெனுஞ் சீர்பெற்றாய் திறன்மலயத்
துவசனருங் கற்புடையாய் நீயறியாத் தொல்விரதம்
அவனியிடத் தெவரறிவா ரானாலு மியம்பக்கேள். (௫)

* கணங்கட்குக் கிழமை - கணங்களுக்குத் தலைமையாமுரிமை; இது முதனூலிற் கண்டது. † மோட்டின் புனல் - கடல்; மோடு - பெருமை; இன் சாரியை.

மானதமே * வாசிகமே † காயிகமே ‡ யெனவகுத்த
ஈனமில்சீர்த் தவமூன்று மிவற்றின்மா னதந்தரும
தானமிசை மதிவைத்த நயவுபொறை மெய்சிவனை
மோனமுறத் தியானித்த லைந்தடக்கன் முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந் தெழுத்தோதன் மனுப்பஞ்ச சாந்திமறை
பேசுசத வுருத்திரந்தோத் திரமுரைத்தல் பெருந்தருமங்
காசகல வெடுத்தோதன் முதலனந்தங் காயிகங்கள்
ஈசனருச் சனைகோயில் வலஞ்செய்கை யெதிர்வணங்கல். (௭)

நிருத்தனுறை பதிபலபோய்ப் பணிதல்பணி நிறைவேற்றல்
திருத்தன்முடி நதியாதி தீர்த்தயாத் திரைபோய்மெய்
வருத்தமுற வாடலிவை முதற்பலவவ் வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறு காயிகங்கள் சிறந்தனவிப் புண்ணியத்துள். (௮)

திருத்தயாத் திரையதிக மவற்றதிகஞ் சிவனுருவாந்
திருத்தமாங் கங்கைமுதற் றிருநதிக டனித்தனிபோய்த்
திருத்தமா டுவதரிதத் திருநதிக¶ டனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாய் நிறைதலினு லவற்றதிகந் திரைமுந்நீர். (௯)

என்றுமுனி விளம்பக்கேட் டிருந்தகாஞ் சனமாலை
துன்றுதிரைக் கடலாடத் துணிவுடைய விருப்பினளாய்த்
தன்றிருமா மகட்குரைத்தாள் சிறிதுள்ளந் தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற் குரைப்பலெனச் செழியர்தவக் கொழுந்தனையாள். (க0)

தன்றன்னை யுடையபெருந் தகைவேந்தர் பெருமான்முன்
சென்றன்ன மெனநின்று செப்புவாள் குறள்வீரற்
கன்றன்னக் குழியினொடு மாறழைத்த வருட்கடலே
இன்றன்னை கடலாட வேண்டினு ளென்றிரந்தாள். (கக)

தேவிதிரு மொழிகேட்டுத் தென்னவராய் நிலம்புரக்குங்
காவிதிகழ் மணிகண்டர் கடலொன்றோ வெழுகடலுங்
கூவிவர வழைத்துமென வுன்னினார் குணபாலோர்
வாவியிடை யெழுவேறு வண்ணமொடும் வருவனவால். (க௨)

துண்டமதித் திரளனைய சுரிவளைவாய் விடவுதைத்து
வெண்டவள நுரைததும்பச் சுறுவேறு மிசைக்கொட்பத்
தண்டரள மணித்தொகுதி யெடுத்தெறியுந் தரங்கநிரை
அண்டநெடு முகடுரிஞ்ச வார்த்தெழுந்த கடலேழும். (க௩)

காணுமா நகர்பனிப்பக் கலிமுடிவி னயன்படைப்புக்
கோணுமா றெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலரவம்
பூணுநா யகனகில புவனமெலாங் கடந்ததிரு
ஆணையா லவனடிசென் றடைந்தார்போ லடங்கியதால். (க௪)

* மானதம் - மனத்தாற் செய்வது. † வாசிகம் - வாக்காற்செய்வது. ‡ காயிகம் - காயத்தாற் செய்வது. ¶ ஆடுவததிகத்திருநதிகள் என்றும் பாடம்.

தன்வண்ண மெழுகடலின் றனிவண்ண மொடுகலந்து
பொன்வண்ண நறும்பொகுட்டுப் பூம்பொய்கை பொலிவெய்தி
மின்வண்ணச் சடைதாழ வெள்ளிமணி மன்றாடும்*
மன்வண்ண மெனவெட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியதால். (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அகo.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

எழுகட லழைத்தவா றியம்பி னுமினிச்
செழுமதி மரபினேன் சேணி ழிந்துதன்
பழுதில்கற் பில்லொடும் பாவை தோய்ந்தரான்
அழகிய திருவுரு வடைந்த தோதுவாம். (க)

புரவலன் றடாதகைப் பூவை யோடும்வந்
துரவுநீர்க் கடன்மருங் குடுத்த சந்தனம்
மரவமந் தாரமா வகுளம் பாடலம்
விரவுநந் தனத்தரி யணையின் மேவினான். (உ)

தாதவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகப்
போதுகொய் திளையருஞ் சேடிப் பொற்றொடி
மாதருங் கொடுத்திட†வாங்கி மோந்துயிர்த்
தாதா மிரண்டற வமரு மெல்லையில். (ந)

தன்னமர் காதலி தன்னை நோக்கியே
மன்னவ னுன்பொருட் டேழு வாரியும்
இந்நக ரழைத்தன மீண்டுப் போந்துநின்
அன்னையை யாடுவா னழைத்தி யாலென. (ச)

மடந்தையு மன்னையைக் கொணர்ந்து வாவிமா
டடைந்தன ளாகமற் றவள்பு ராணநூற்
படர்ந்தகேள் வியர்தமை நோக்கிப் பௌவநீர்
குடைந்திடும் விதியெவன் கூறு மென்னவே. (ரு)

கோதறு கற்பினாய் கொழுநன் கைத்தலங்
காதலன் கைத்தல மன்றிக் கன்றின்‡வால்
ஆதலிம் மூன்றிலொன் றங்கை பற்றியே
ஓதநீ ராடுதன் மரபென் றோதினார். (சு)

* வெள்ளி மன்று ணடமாடும் என்றும் பாடம். † மாதருந் தொடுத்திட என்றும் பாடம். ‡ கன்று - ஆண்கன்று; இது மூதனூலிற்கண்டது.

மறையவர் வாய்மைபொன் மாலை கேட்டுமேற்
குறைவறத் தவஞ்செயாக் கொடிய பாவியேற்
கிறைவனுஞ் சிறுவனு மில்லை யேயினிப்
பெறுவது கன்றலாற் பிறிதுண் டாகுமோ. (எ)

ஆதலாற் கன்றின்வால் பற்றி யாடுகோ
மாதரா யென்றுதன் மகட்குக் கூறலும்
வேதன்மால் பதவியும் வேண்டி னார்க்கருள்
நாதனா ருயிர்த்துணை யாய நாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க் கிழவனை யடைந்து தாழ்ந்துதன்
அன்னைதன் குறையுரை யாட வாண்டகை
மன்னவன் வலாரியோ டொருங்கு வைகிய
தென்னவன் மேன்மனஞ் செலுத்தி னனரோ. (கூ)

வேறு.

சிலையத் திரியார் திருவுள் ளமுணர்ந்
தலையத் திரியட் டவனா தனநீத்
துலையத் திரி*யொத் தவிமா னமொடு
மலையத் துவசச் செழியன் வருமால். (க0)

மண்பே றடைவான் வருமேழ் கடல்வாய்
எண்பே றடையா வருளின் னமுதைப்
பெண்பே றதனாற் பெறுபே றிதெனாக்
கண்பே றடைவா னெதிர்கண் டனனே. (கக)

வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான்
முந்தா முனமா மனெனும் முறையால்
அந்தா மரையங் கையமைத் துமகட்
டந்தா னையெதிர்ந் துதழீஇ யினனால். (கஉ)

ஆத்தன் றிருவுள் ளமகிழ்ந் தருளாற்
பார்த்தன் புகிரம் பியபன் னியொடுந்
தீர்த்தம் புகுந்தா டியசெல் கவெனப்
பூத்தண் பொருனைப் புனலா டவனும். (கங)

முன்னைத் தவமெய் திமுயன் றுபெறும்
அன்னப் பெடையன் னவள்வந் தெதிரே
தன்னைத் தழுவத் தழுவிக் கிரிவேந்
தென்னக் குறையா மகிழ்வெய் தினனே. (கச)

தண்டே மொழிவேள் விதவக் குறையாற்
கண்டே னிலனென் றுகருத் தவலம்
உண்டே யஃதிவ் வுவகைக் களிதேன்
வண்டே யெனவுண் டுமறந் தனனால். (கரு)

---

* உலையத்திரி-சஞ்சரிக்கின்றமலை; இது இல்பொருளுவமை; இந்திரன் சிறகரிதற் குமுன்னுள்ள மலையைக் குறித்ததெனினுமாம்; 'குன்றுறழ் விமானம்' என்பர் பின்னரும்.

சேணுற் றவனைச் சிலநாள் கழியக்
காணுற் றவள்போ னிறைகற் புடையாள்
பூணுற் றுமலர்ந் ததொர்பொற் கொடி*போல்
நாணுற் றெதிர்நண் ணியிறைஞ் சினளால். (கசு)

மஞ்சோ தியகாஞ் சனமா லைகையிற்
பைஞ்சோ திவிளங் குபவித் திரையாய்ச்
செஞ்சோ திமுடிச் சிவநா மவெழுத்
தஞ்சோ திநெடுங் கடலா டுமரோ. (கஎ)

துங்கக் கலைவே தியர்தொன் மறைநூற்
சங்கற் பவிதிப் படிதன் றுணைகை
அங்கைத் தளிர்பற் றியகத் துவகை
பொங்கப் புணரிப் புனலா டினளே. (கஅ)

குடைந்தார் கரையே றினர்கொன் றைமுடி
மிடைந்தார் கருணைக் கண்விழிக் கமலம்
உடைந்தா ரணமா ருதரங் குறுகா
தடைந்தா ருமைபா கருட் படிவம். (ககூ)

ஒண்கொண் டன்மிடற் றொளியும் மொருநால்
எண்கொண் டபுயத் தெழிலும்†மழல்சேர்
கண்கொண் டநுதற் கவினும் பொலியா
மண்கண் டுவியப் பவயங் கினரால். (உo)

விண்ணின் றுவழுக் கிவிழுங் கதிர்போற்
கண்ணின் றநுதற் கருணா கரன்வாழ்
எண்ணின் றபுரத் தினிழிந் திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய் வவிமா னமரோ. (உக)

அத்தெய் வவிமா னமடுத் திடலும்
முத்தெய் வதமுக் கணவன் பணியால்
நத்‡தெய் வதருக் கரனங் கையொடும்
எத்தெய் வதமுந் தொழவே றினனால். (உஉ)

தேமா ரியெனும் படிசிந் தநறும்
பூமா ரிபொழிந் ததுபொன் னுலகந்
தூமா மறையந் தரதுந் துபிகார்
ஆமா மெனவெங் குமதிர்ந் தனவால். (உங)

---

* பூணுற்று மலர்ந்ததொர் பொற்கொடி - திருமங்கலசூத்திர முதலிய ஆபரணங்களைப் பொருந்தி மலர்ந்த மின்னற் கொடி; இது அபூதவுவமை; பொன் ஆகுபெயர். மங்கலியமுதலியவற்றைக் கணவன் இறந்தபின் நீக்கியிருந்தவள் இப்பொழுது அவன் வந்தமையாற்றரித்தாளாதலின் பூணுற்றுமலர்ந்த பொற்கொடி உவமையாயிற்று. †மலயத்துவசபாண்டியருக்கு எழில் எழுச்சி; "நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்" என்புழி எழிலுமது. ‡நகரம் - மகிமைப்பொருளில் வந்தது; நக்கீரர் என்புழி நகரம் போல.

வே று.

எழுந்தது விமானம் வான மெழுந்ததுந் துபியு நாணி
விழுந்தது போலு மென்ன வரவொலி யெங்கும் விம்மத்
தொழுந்தகை முனிவ ரேத்தச் சுராதிகள்*பரவத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்தர் கோநகர் குறித்துச் செல்வார். (உச)

மூன்புதம் முருவாய் வைய முறைபுரி கோல்கைக் கொண்டு
பின்புதம் முருவந் தந்த மருகனும் பெருகு கேண்மை
அன்புதந் தருகு நின்ற தடாதகை யணங்கு மீண்டு
பொன்புனை குடுமிக் கோயில் புகுந்துநன் கிருப்பக் கண்டார். (உரு)

முன்னைவல் வினையால் யாக்கை முறைதடு மாறித் தோற்றம்
மன்னிய மனிதர் போலப் பண்டைய வடிவ மாறி
அன்னையே மகளா வீன்ற வப்பனே மருக னாக
என்னயா நோற்றேம் யார்க்கு மியற்றருந் தவந்தா னென்னு. (உசு)

நன்றக லான்போ லையன் கனைகடல் விடாது பற்றி
ஒன்றிய வன்பு பின்னின் றீர்த்தெழ வுள்ளத் தோடுஞ்
சென்றிரு கண்ணு முட்டி யடிக்கடி திரும்பி நோக்கக்
குன்றுறழ் விமானந் தன்னை யஞ்சலி கூப்பிச் செல்வார். (உஎ)

வே று.

புவலோகங் கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக் கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ்
சுவலோகங் கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந் துறந்து மேலைத்
தவலோகங் கடந்துபோய்ச் சத்தியலோ கங்கடந்து தண்டு ழாயோன்
நவலோகங் கடந்துலக நாயகமாஞ் சிவலோக நண்ணி னாரே. (உஅ)

அறக்கொடிபின் னிறைமகனை யடிபணிந்து தனையீன்றார்க் காதி வேத
மறைப்பொருடன் வடிவளித்த வருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சி வாய்கொள் ளாமற்
புறப்படுவ தெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ் செங்குமுதம் பொதிந்த தீந்தேன்
நிறைப்பதெனப் பன்முறையாற் றுதிசெய்து தொழுதொன் றுநிகழ்த்தாநின்றாள்.

எண்ணிறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் பயன்சுரக்கு மிமையோர் நாட்டுப்[றாள்
புண்ணியவான்†றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக்குறைவேதென்பொருட்டென்னீன்
எண்ணியது கடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா யீன்று ளாட
விண்ணிருந்த கணவனையும் விளித்துனருள் வடிவளித்துன் மேனு டந்தாய். ()

தென்னர்மா பிறந்ததெனப் படுபழியி லாழவருஞ் செவ்வி நோக்கிப்
பொன்னவிர்தார் முடிபுனைந்து கோலோச்சி வருகின்றாய் போலு மேனும்
இந்நிலைமைக் கிடையூறு மினியின்றே யெனத்தலைவி யியம்ப லோடுந்
தன்னிறைவி யுட்கோளை யகங்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர் கோமான்.

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூஉக.

---

* சுராதிபர் என்றும் பாடம். † இமையாநாட்டப்—புண்ணியவான் என்றும் பாடம்.

பதினொராவது

உக்கிரபாண்டியன்றிருவவதாரப்படலம்.*

மன்ன வன்குல சேகரன் றிருமகன் மனைவி
தன்னொ டுங்கட லாடிய தகுதியீ தந்தத்
தென்ன வன்றனித் திருமக டிருவுளங் களிப்ப
உன்ன ருந்திற லுக்கிர னுதித்தவா றுரைப்பாம். (க)

வேறு.

தண்ணிலா மௌலி வேய்ந்த சுந்தர சாமி ஞாலத்
தெண்ணிலா வைக † றன்ன திணையடி நிழல்போல் யார்க்குந்
தெண்ணிலாக் கவிகை நீழல் செய்தருட் செங்கோ லோச்சி
உண்ணிலா வுயிர்தா னாகி முறைபுரிந் தொழுகு நாளில். (உ)

கரியவன் கமலச் செம்மன் மறைமுதற் கலைகள் காண்டற்
கரியவ னன்பர்க் கென்று மெளியவ னாகு மேன்மை
தெரியவன் பகன்ற சிந்தைத் தென்னவன் றனக்குங் கற்பிற்
குரியவ டனக்குங் காதன் மகளென வுமையைத் தந்தான். (ங)

மற்றதற் கிசையத் தானு மருமக னாகி வைய
முற்றும்வெண் குடைக்கீழ் வைக முறைசெய்தா னாக மூன்று
கொற்றவர் தம்மிற் றிங்கட் கோக்குடி விழுப்ப மெய்தப்
பெற்றது போலு மின்னும் பெறுவதோர் குறைவு தீர்ப்பான். (ச)

ஒன்றினைச் செய்கை‡செய்யா தொழிகை‡வே றொன்று செய்கை‡
என்றிவை யுடையோ னாதி யீறிலாப் பரம யோகி
நன்றுதீ திகழ்ச்சி வேட்கை நட்பிகல் விளக்கு மாயை
வென்றவன் செய்யு மாயை விருத்தியா ரளக்க வல்லார். (ரு)

இந்திர சால விச்சை காட்டுவா னென்னத் தன்பாற்
செந்தழ னாட்ட மீன்ற செல்வனைக் கருப்ப மெய்தா
தந்தமி லுயிரு ஞால மனைத்தையு மீன்ற தாயாஞ்
சுந்தர வல்லி ¶ தன்பாற் றோன்றுமா றுள்ளஞ் செய்தான். (சு)

அங்கவன் வரவுக் கேற்ப வாயமும் பிறருந் தாழ்ந்து
மங்கைநின் வடிவுக் கேற்பக் கருவுரு வனப்புஞ் சீருந்
திங்கடோ றுற்று மன்றற் செவ்வியுங் காண வாசை
பொங்கிய தெங்கட் கென்றூர் புனிதையப் படிபோ லானாள். (எ)

---

* உக்கிரபாண்டியதேவர் திருவவதாரப்படலம் என்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † எண்ணிலா வைகல் - சுசு000 வருடம்; இது முதனூலிற்கண்டது; மிகுதிபற்றி எண்ணிலா வைகல் என்றார். ‡ இவை முறையே கர்த்திருத்துவம், அகர்த்திருத்துவம், அந்நியதாகர்த்திருத்துவம் என்று சொல்லப்படுவன. ¶ தாரச்—சுந்தரவல்லி என்றும் பாடம்.

கருமணிச் சிகரச் செம்பொற் கனவரை யனைய காட்சித்
திருமுலை யமுதம் பெய்த செப்பிரண் டனைய வாக
வருமுலை சுமந்து மாய்ந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற
அருள்கனிந் தனையா னாவிற் கின்சுவை யார்வம் பொங்க. (அ)

என்னவு மெளிய வேனு மரியன வென்ன வேட்டாள்
அன்னவும் போக பூமி*யரும்பெற லுணவு நல்கிப்
பன்னக ரமுதுந் திங்கட் படுசுவை யமுதுந் தெய்வப்
பொன்னக ரமுது மாசை புதைபடக் கணங்க ணல்க. (கூ)

புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து வேந்தர்க்
கண்ணிய சடங்கு மூதா ருங்கடி வெள்ளத் தாழ
எண்ணிய† திங்க டோறு மியற்றவிக் கன்னித் தேயம்
பண்ணிய தருமச் சார்பாற் படுபயன் றலைப்பா டெய்த. (க0)

மாசறத் துறந்தோ ருள்ள மானவான் களங்க நீங்க
ஈசர்தங் கிழமை யென்னு மிந்துவா திரைநாட் செய்த
பூசையின் பயன்றா னெய்த வெரிபசும் பொற்கோள் வந்து
தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல் லோரை வாய்ப்ப. (கக)

முந்தைநான் மறைக டாமே முழங்கமந் தார மாரி
சிந்தநாண் மலர்பூத் தாடு மின்னெனத் திசைக டோறும்
அந்தர மகளி ராடத் துந்துபி யைந்து மார்ப்ப
விந்தையுந் திருவும் வெள்ளைக் கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப. (க௨)

அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க வடுத்தவர் வளர்க்கு முன்னர்
மந்திர வேள்விச் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்தார்த் தாடச்
சிந்துர நுதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறையெய்ப் பாற
இந்திரன் மேருப் புத்தேள் புனலிறைக் கிடத்தோ ளாட. (கங)

ஆலத்தை யமுத மாக்கு மண்ணலு மணங்குங் கொண்ட
கோலத்துக் கேற்பக் காலைக் குழந்தைவெங் கதிர்போ லற்றைக்
காலத்தி னுதித்த சேய்போற் கண்மழை பிலிற்று நிம்ப
மாலைத்தோட் செழியன் செல்வ மகள்வயிற் றோன்றி னானே. (கச)

எடுத்தனண் மோந்து புல்லி யேந்தினள் காந்தன் கையிற்
கொடுத்தனள் வாங்கி வீங்கு கொங்கைநின் றிழிபால் வெள்ளம்
விடுத்தனள் குமுதப் போதில் வெண்ணிலா வெள்ளம் போல்வாய்
மடுத்தன‡ ளருத்தி னாடன் மைந்தனை யெம்பி ராட்டி. (கரு)

* போகபூமி - உத்தரகுரு; அது இன்பமநுபவிக்குமிடம். † எண்ணிய - வினையெச்சம்; எண்ணுதல் - மதித்தல்; பெயரெச்சமாகக்கொண்டு இன்ன கிரியைக்கு இத்தனை யாமாசம் என்று எண்ணப்பட்ட என்றலுமாம். ‡ வெண்ணிலாவெள்ளத்தை, குமுதப் போதில் விடுத்து மடுத்தல் போல், பால் வெள்ளத்தை வாயில் விடுத்து மடுத்து; விடுத்தாள் மடுத்தாள் வினையெச்சமுற்றுக்கள். இனி, பால்வெள்ளத்தை முன்னர்ப் பூமியில் விடுத்துத் 'தேய்த்த திலகத்தைக் குழந்தை நெற்றியில் காப்பாக வணிந்து பின்' வாயில் மடுத்தாள் என்றலுமாம். அது "பணைகொள்குவி முலைபிலிற்றும் பால்பெய்து நிலந்தேய்த்த—வணிதிலகஞ் சிறுநுதலி லணிந்துமுலைப் பாலூட்டி" என்றதனாலுணர்க; பாலை வள்ளத்திற் பெய்து புகட்டலும் மரபாயினும், நிலா வெள்ளம் என்னும் உவமைக்குப் பால்வெள்ளம் என்னும் உவமேயம் பொருத்தமுறுதலால் "பால்வள்ளம் என்னும் பாடம் ஈண்டுப் பொருத்தமின்று.

சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத்தே டருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள்
அலர்த்தலை யிருக்கைப் புத்தே ளாதிப்புத் தேளிர் வேதப்
புலத்தலைக் கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவ ரேனோர்
குலத்தலை மகளி ரோடுங் கோமகன் கோயில் புக்கார். (கசு)

குடபுலத் தரசும் பொன்னிக் குளிர்புனற் கோழி வேந்தும்
வடபுலத் தரசர் யாருங் குறுநில வாழ்க்கைச் செல்வத்
தடல்கெழு தொண்டைத் தண்டா ரரசொடு மணிகஞ் சூழக்
கடல்கணுற் றிசையும் பொங்கி வருவபோற் கலிப்ப வந்தார். (கஎ)

மன்னனைத் தேவி தன்னை முறையினால் வழுத்தி*வாழ்த்தி†
நன்னர்கோ ளாகி‡யோகை நவின்றுவெண் மழுமா னீத்த
தென்னவர் பெருமான் றேவி திருமுகக் கருணை பெற்றுப்
பொன்னடி பணிந்து தம்மூர் போகுவா ரினைய சொல்வார். (கஅ)

வழுதியர் பெருமான் றன்பாற் கந்தனே வந்தா னென்பார்
பழுதறு கற்பி னுடன் பாக்கிய மிதுவே யென்பார்
அழகினான் மதனும் பெண்மை யவாவுறு மிவன்கோ லானை
எழுகட லுலகோ வைய மேழையுங் காக்கு மென்பார். (ககூ)

மனிதர்வான் றவமோ தென்பார் வைகுவோர் தவமோ வானப்
புனிதர்வான் றவமோ வேள்விப் பூசுரர் தவமோ கேள்வி
முனிவர்வான் றவமோ வீறு முதலிலா முதல்வ னுள்ளக்
கனிதரு கருணை போலிக் காதலன் றோற்ற மென்பார். (உ0)

தருமமா தவத்தின் பேறோ வருத்தமா தவத்தின் பேறோ
பெருமைசால் காம நோற்ற பெருந்தவப் பேறோ வெய்தற்
கருமையாம் வீடு நோற்ற வருந்தவப் பேறோ விந்தத்
திருமக னென்று தம்மில் வினய்மகிழ் சிறப்பச் சென்றார். (உக)

அவ்வவர் மனைக டோறு மங்கல வணிக ளாகக்
கௌவைமங் கலங்க ளார்ப்பக் கடிநக ரெங்கும் பொங்க¶
நெய்விழா வெடுப்பக் கேள்வி நிரம்பிய மறையோர்க் கீந்த
தெய்வமா தான நீத்தந் திரைக்கடன் மடுத்த தம்மா. (உஉ)

சுண்ணமும் பொரியுந் தூவெள் ளரிசியுந் தூர்வைக் காடுந்
தண்ணறுஞ் சிவிறி வீசு தண்பனி நீருஞ் சாந்தும்
எண்ணெயு நானச் சேறும் பசையற வெடுத்து வாரிக்
கண்ணக னகர மெங்கும் §கழுவின தான வெள்ளம். (உ௩)

---

* வழுத்தல் - துதித்தல். † வாழ்த்தல் - பல்லாண்டுமுதலியன கூறல். ‡ நன்னர் கோளாகி - வழுத்தலும் வாழ்தலுமாகிய நல்லகொள்கையை யுடையராய்; நன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவராய் என்றலு மொன்று; நன்னர்கோளாதி என்றும் பாடம். ¶ ஆர்ப்புக்கடிநகரெங்கும் பொங்க என்றும் பாடம். § கண்ணகன் ஞாலமெங்கும் என்றும் பாடம்.

செம்பொன்செய் துருத்தி*தூம்பு செய்குழல் வட்ட மாக
அம்பொன்செய் சிவிறி வெண்பொ னண்டை†கொண் டாரந் தூங்கும்
வம்பஞ்சு முலையி னொரு மைந்தரு மாறி யாட
அம்பஞ்சு மாறி மாறி யநங்கனு மாடல் செய்தான். (உச)

இன்னணங் களிப்ப மூதூ ரிந்துவா திரைநன் னாளிற்
பொன்னவன் கேந்தி ரித்த புனிதலக் கினத்திற் போந்த
தென்னவர் பெருமான் சேய்க்குச் சாதகச் செய்தி யாதி
மன்னவர்க் கியன்ற வேத மரபினால் வயங்க வாற்றி. (உரு)

கரியவெண் டிரைநீர்ச் செல்வன் கல்லீற கரிந்த வென்றித்
தெரியல னுலகந் தாங்கு தெய்வத வரைக்கோ னாதித்
தரியலர் வீரஞ் சிந்தத் தருக்கழிந் தச்சந் தோற்றற்
குரியகா ரணத்தா னும முக்கிர வருமா‡னென்றான். (உசா)

நாலாகு மதியிற் சந்தி மிதிப்பது¶நடாத்தி யாரும்
பாலாகு மதியி லன்ன மங்கலம் பயிற்றி யாண்டின்
மேலாகு மதியிற் கேச விணைமுடித் தைந்தா மாண்டின்
நூலாறு தெரிந்து பூண நூற்கடி முடித்துப் பின்னர். (உஎ)

பத§நிரை§பாழி§சாகை§யாரணம்§பணைத்த§வேத
முதனிரைக் கலையும் வென்றி மூரிவிற் கலையும் வாளும்
மதநிரை யொழுகு மையன் மாநிரை வையம் பாய்மா
விதநிரை யேற்ற மற்று முணர்த்தினன் வியாழப் புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத் தறிய வேண்டு மென்பதோர் கொள்கை யாலே
ஒருமுறை கேட்டாங் கெண்ணெண் கலைகளு மொருங்கு தேறி
அரனல தொருவ ராலுந் தேற்றுவ தருமை யாலப்
பரனிடைத் தெளிந்தான் பாசு பதாத்திரப் படையு மன்னோ. (உகூ)

எல்லையில் கலைக ளெல்லா மகவைநா லிரண்டின் முற்றத்
தொல்லறி வுடைய னாகிக் குரவரைத் தொழுது போற்ற
வல்லவ னாகி யன்னார் மகிழ்ச்சிகொள் கலனாய் வென்றிச்
செல்வவேற் றிளைய ரோடுந் திருவிளை யாடல் செய்வான். (௩௦)

---

* துருத்தி - சிறுதுருத்தி. † அண்டை - நீர்தூவும் ஓர்வகைக்கருவி. ‡ வருமா க்ஷத்திரியர்க்குரிய சிறப்புப்பெயர்; பிராமணருக்குச் சருமா என்பதுபோல. ¶ சந்திமிதித்தல் - குழந்தையை ஆலயத்திற்குக் கொண்டுபோதலாகிய பிரவாசக்கிரியை. § பதம் - வாசகம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அநுசரித்து உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்குங் கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து மீட்டும் பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்குஞ் சடை. சாகை - சத்தகாண்டத்தின் வேறுயது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பத்துப் பிரச்சினங்கள் கூடியது. பணைத்த - இவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்பிய.

புகர்மத வேழ முட்டிப் போர்விளை யாடி வென்றுந்
தகரொடு தகரைத் தாக்கித் தருக்கம ராடி வென்றும்
வகிர்படு குருதிச் சூட்டு வாரண மாடி வென்றும்
நகைமணிப் பலகை செம்பொ னான்குறுப் பாடி வென்றும். (௩௧)

காற்றினுங் கடிய மாவிற் காவதம் பலபோய் மீண்டுங்
கூற்றினுங் கொடிய சீற்றக் குஞ்சர முகைத்தும் வைகை
யாற்றினுய் யானத் தாவி யகத்தினு ளின்பந் துய்த்தும்
வேற்றிறன் மைந்த ரோடு மல்லமர் விளைத்து வென்றும். (௩௨)

சந்தவெற் படைந்து வேட்டஞ் செய்துமச் சைல வாழ்க்கை
அந்தண ராசி கூற வவர்தொழில் வினாயு மன்னார்
கந்தமென் கனிவி ருத்*தூண் கைதழீஇக் களித்து மீண்டும்
இந்தவா றைம்மூ வாண்டு கழியமே லெய்து மாண்டில். (௩௩)

சூர்முத றடிந்த தங்க டோன்றலே யிவனென் றெண்ணிக்
கார்முக மயிலும் வேலுங் கைவிடாக் காக்கு மாபோல்
வார்முக முலையி னாரும் வடிக்கணா மருங்கு மொய்ப்பக்
கூர்முக வேலா னின்ன கொள்கைய னாகத் தாதை. (௩௪)

பங்கயச் செவ்வித் தாகிக் கண்மனம் பருகு காந்தி
அங்கழற் காலுஞ் சொன்ன வடைவினிற் றிரண்டு நீண்ட
சங்கமும் வட்டந் தோன்றாச் செழுமுழந் தாளு நால்வாய்த்
துங்கவீர்ங் கவுண்மால் யானைத் துதிக்கைபோற் றிரள்க வானும். (௩௫)

சிறுகிய வயிறுந் தாழ்ந்த நாபியுஞ் செவ்வி நோக்கும்
மறுவில்கண் ணடியி னன்ன கடியகல் வரைகொண் மார்பும்†
எறியிசை வீணைத் தண்டி னிணைந்துநீண் டிழிந்த கையும்
வெறியதார் கிடந்த மேரு வெற்பிரண் டனைய தோளும். (௩௬)

வலம்புரி யென்ன வாய்ந்த கண்டமு மலராண் மன்னும்
பொலம்புரி கமல மன்ன வதனமும் பொதுவா னோக்கி
நிலம்புரி தவப்பே றன்னான் வடிவெலா நின்று நின்று‡
நலம்புரி நூ¶லா னோக்கிச் சோதிப்பா ணடிக்க வல்லான். (௩௭)

உன்னத மாறு நீண்ட வுறுப்§பைந்து சூக்கந் தானும்
அன்னது குறுக்க நான்கா மகலுறுப் பிரண்டே ழாகச்
சொன்னது சிவப்பு மூன்று கம்பீரந்0தொகுத்த வாறே
இன்னவை விரிக்கி னெண்ணான் கிலக்கண வுறுப்பா மென்ப. (௩௮)

---

* விருத்து - வலித்தல். † வரைகொண்மார்பு - உத்தமலக்கணமாகிய மூன்று வரியைத் தன்னிடத்தேகொண்டமார்பு "வரையகன் மார்பிடை வரையுமூன்றுள" என்றார் பிறரும். ‡ நின்று நின்று நோக்கியென்க; நின்று நின்று நோக்கல்-உற்றுற்றுப்பார்த்தல். ¶நலம்புரி நூல் - அழகைச் சொல்லுகின்ற நூல்; என்றது சாமுத்திரிகாலக்கணநூலை; நலம் - அழகு. புரிதல் - ஈண்டுச் சொல்லுதன் மேற்று. § உறுப்பை உன்னதமுதலியவற்றோடுங் கூட்டுக. 0கம்பீரம் - ஆழம்.

வயிறுதோ ணெற்றி நாசி மார்புகை யடியிவ் வாறும்
உயரில்வான் செல்வ னாகு மொளிகவர் கண்க போலம்
புயல்புரை வள்ளற் செங்கை புதுமணங் கவருந் துண்டம்
வியன்முலை நடுமார் பைந்து நீண்டவேல் விளைக்கு நன்மை. (௩௯)

நறியபூங் குஞ்சி தொக்கு விரற்கணு நகம்பல் லைந்துஞ்
சிறியவே லாயுள் கோசஞ் சங்கநா முதுகிந் நான்கும்
குறியவேற் பாக்கி யப்பே றுஞ்சிரங் குளமென் றாய்ந்தோர்
அறியுமிவ் வுறுப்பி ரண்டு மகன்றவே லதுவு நன்றாம். (௪0)

அகவடி யங்கை*நாட்டக் கடையித†ழுண்ண நாக்கு
நகமிவை யேழுஞ் சேந்த நன்மையாற் பெறுமா வின்பம்
இகல்வலி‡யோசை¶நாபி யென்றிவை மூன்று மாழ்ந்த
தகைமையா லெவர்க்கு மேலா நன்மைசா றக்கோ னென்னா. (௪௧)

எல்லையின் மூர்த்தி மைந்த னிலக்கண நிறைவி னோடு
நல்லவாங் குணனு நோக்கிப் பொதுவற ஞாலங் காக்க
வல்லவ னாகி வாழ்நா ணனிபெற வல்ல னென்னா
அல்லணி மிடற்றான்§பின்னு மனத்தினா லளந்து சூழும். (௪௨)

இத்தகு பண்பு சான்ற நீர்மையா விசைமை நீதி
வித்தக நல்ல வுள்ள முடைமைமெய் வீறு தெய்வ
பத்திமை யுலகுக் கெல்லா மகிழ்ச்சிசெய் பண்பு சாந்த
சித்தமெவ் வுயிர்க்கு மன்பு செய்கைநல் லீகை கல்வி. (௪௩)

வெல்லுதற் கரியார் தம்மை வெல்லுத றேவ ராலுஞ்
செல்லுதற் கரிய தேத்துஞ் சென்றிடு திறையுங் கோடல்
புல்லுதற் கரிய ஞால மாலைபோற் புயத்தி லேந்திச்
சொல்லுதற் கரிய சீர்த்தி யுலகெலாஞ் சுமப்ப வைத்தல். (௪௪)

என்றிவை யாதி யாய வியற்குண முடைய னாகி
நன்றிசெய் துலகுக் கெல்லா நாயக னொருவ னாகி
நின்றிடு மிவற்குப் பின்னர் நீண்முடி கவித்து முன்னர்
மன்றல்செய் கென்று0சூழ்ந்து மதிஞரோ டொவி னானே. (௪௫)

உக்கிரபாண்டியன்றிருவவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௬௯.

---

* அங்கை - உள்ளங்கை. † இதழ்-கீழுதடு மேலுதடு. ‡ இகல்வலி - மார்பு. ¶ஓசை-கழுத்து. இரண்டும் ஆகுபெயர்கள். § அல்லணிமிடற்றானை அவன் எனச் சுட்டாக்குக; மூர்த்தியாகிய மிடற்றான் எனினுமாம். 0 செய்கென்று - செய்வோமென்று.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரபாண்டியனுக்கு*

வேல்வளை†செண்டு‡கொடுத்தபடலம்.

உருக்குந் திறலுக் கிரகுமா னுதய மிதுவான் மதியுநதிப்
பெருக்குங் கரந்த சடைக்கற்றைப் பெருந்தேர்ச் செழியர் பிரானவற்குச்
செருக்குஞ் செல்வ மணமுடித்துச் செவ்வேல் வளைசெண் டளித்துள்ளந்
தருக்கு முடிதந் தரசுரிமை தந்த செயலுஞ் சாற்றுவாம். (க)

வையைக் கிழவன் றன்னருமைக் குமரன் றனக்கு மணம்புணர்ச்சி
செய்யக் கருதுந் திறனோக்கி யறிஞ ரோடுந் திரண்டமைச்சர்
மையற் றழியா நிலத்திருவு மரபுங் குடியும் புகழ்மையுநம்
ஐயற் கிசையத் தக்ககுலத் தரசர் யாரென் றளக்கின்றார். (உ)

தீந்தண் புனல்சூழ் வடபுலத்து மணவூ¶ரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேந்தன் பரிதி திருமரபின் விளங்குஞ் சோம சேகரனென்
றோய்ந்த கேள்வி யவனிடத்துத் திருமா தென்ன வவதரித்த
காந்தி மதியை மணம்பேச விருந்தா ரற்றைக் கனையிருள்வாய். (ங)

வெள்ளைக் களிற்றின் பிடர்சுமந்த குடுமிக் கோயின் மேயவிளம்
பிள்ளைக் கதிர்வெண் மதிமௌலிப் பெருமா னிரவி மருமானும்
வள்ளற் கரத்தான் கனவிலெழுந் தருளி வானோர் நனவிற்குங்
கள்ளத் துருவாந் திருமேனி காட்டி யிதனை விளம்புவார். (ச)

அன்ன மிறைகொள் வயன்மதுரைச் சிவன்யா மரச நீயீன்ற
பொன்னை யனையா டனைமதுரா புரியிற் கொடுபோய் மறுபுலத்து
மன்னர் மகுட மணியிடற மழுங்குங் கழற்காற் சுந்தரனுந்
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குக் கொடுத்தி யென்று செப்புதலும். (ரு)

உள்ளக் கமல முககமல முடனே மலர விருதடங்கண்
அள்ளற் கமல மலர்ந்துதன தங்கைக் கமல முகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற் பரமன் கருணையெளி வந்த செயலை நினைந்தன்பின்
வெள்ளத் தழுந்தி யெழுந்திரவி வேலை முளைக்கும் வேலையினில். (சு)

நித்த நியமக் கடனிரப்பி நிருப னமைச்ச ரொடுநான்கு
பைத்த கருவிப் படையினொடு பல்வே றியமுங் கலிப்பத்தன்
பொய்த்த மருங்குற் றிருமகளைப் பொன்ன னூசோ டிரதமிசை
வைத்து மணஞ்சேர் திருவினொடு மதுரை நோக்கி வழிக்கொண்டான். (எ)

---

* உக்கிரகுமாரனுக்கு என்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † வளை - சக்கரம்; அது 'வலிய காளை வரைந்தெறி நேமி' என ஆசிரியர் தாமே பின்னர்க் கூறுமாற்றாலும், அதற்கு முதனூலிற்கூறிய இலக்கணத்தாலும் இனிது விளங்கும். ‡ செண்டு-வளைதடி; அது அதற்கு முதனூலிற்கூறிய இலக்கணத்தாற் பெற்றாம். ¶ மணவூர்—கலியாணபுரம்.

தென்ன லெல்லை மணம்பேச நினைந்த வாறே யமைச்சர்மதி
மன்னர் பெருமான் றமரோடு மணவூர் நோக்கி வழிவருவார்
அன்ன வேந்தன் றனைக்கண்டா ரடல்வேற் குமர னனையானெந்
தென்னர் பெருமான் குமரனுக்குன் றிருவைத் தருதி யெனவனையான். (அ)

குலனுங் குடியுங் கனவின்கட் கொன்றை முடியார் வந்துரைத்த
நலனுங் கூறி மணநேர்ந்து நயப்ப வதனை நன்முதியோர்
புலனொன் றுழையர் தமைவிடுத்துப் பொருளைத் துறைவற் குணர்த்திவரு
வலனுந் தயில்வேன் மன்னனொடு மதுரை மூதூர் வந்தணைந்தார். (கூ)

இரவி மருமான் மதிமருமா னெதிரே பணியத் தழீஇமுகமன்
பரவி யிருக்கை செலவுய்த்துப் பாண்டி வேந்த னிருந்தான்மேல்
விரவி யமைச்சர் திருமுகங்கள் வேந்தர் யார்க்கும் விடுத்துநகர்
வரைவு நாள்செய் தணிசெய்ய மன்றன் முரச மறைவித்தார். (க0)

மாடம் புதுக்கிப் பூகதமுங் கதலிக்காடு மறுகெங்கும்
நீட நிரைத்துப் பாலிகையு நிறைபொற் குடமு முறைநிறுத்தி
ஆடு கொடியுந் தோரணமும் புனைவித் தழகுக் கழகாகக்
கூட நெருங்கு நகரைமணக் கோலம் பெருகக் கொளுத்தினார்.* (கக)

தென்ற னுடன் றிருமகளைத் தேவர் பெருமான் மணம்புரிய
மன்ற லழகா லொருநகரொப் பதிக மின்றி மதுரைநகர்
அன்று தானே தனக்கொப்ப தாகும் வண்ண மணியமைத்தார்
இன்று தானே தனக்கதிக மென்னும் வண்ண மெழிலமைத்தார். (கஉ)

வேறு.

முன்னர் மாலை முடியணி சுந்தரத்
தென்ன ரேற்றின் றிருமுகங் கண்டுதாழ்ந்
தன்ன வாசக முட்கொண் டயற்புல
மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவரால். (கங)

புரவி வெள்ளமும் போர்க்கரி வெள்ளமும்
வரவிற் † கால்வலி மள்ளரின் வெள்ளமும்
விரவி யாழிய வெள்ளமு ‡ முள்ளுற
இரவி தன்வழித் தோன்றல்வந் தெய்தினான். (கச)

கோடு வில்லொடு மேகக் குழாங்கண்மின்
நீடு வாளொடு நேர்ந்தென மார்புதாழ்ந்
தாடு குண்டலக் காதுடை யாடவர்
சேட னீகத்துச் சேரன்வந் தீண்டினான். (கரு)

கடலு முள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும்
உடலங் கொண்டன ¶ வுந்துறு வாம்பரிப்
படுக டற்குட் பரிதியிற் றோன்றினான்
அடுப ரிப்பதி யாகிய வேந்தனே. (கசு)

---

* கொளுத்தல் - பொருத்தல்,செய்தல். † வரைவில் என்றும் பாடம். ‡ ஆழியவெள்ளம்—தேர்வெள்ளம். ¶ கொண்டென என்றும் பாடம்.

அலகி லாவுத யந்தொறு மாதவர்
அலகி லாருதித் தென்னப்பொன் னேடைசேர்
அலகி லானை யனீகமொ டெய்தினன்
அலகி லாற்றற் கயபதி யண்ணலே. (கஎ)

தொக்க மள்ள ரடிப்படு தூளிபோய்த்
திக்க டங்க விழுங்கித் திரைக்கடல்
எக்கர் செய்ய வெழுந்தியங் கல்லென
நக்க வேற்கை நரபதி நண்ணினன். (கஅ)

மீன வேலையிற் கந்துக மேற்கொடு
கூனல் வார்சிலை வஞ்சக் கொடுஞ்சமர்க்
கான வாழ்க்கை யரட்டக் கரும்படை
மான வேற்குறு மன்னவர் நண்ணினர். (கசு)

சீனர் சோனகர் சிங்களர் கொங்கணர்
மான வேல்வல மாளவர் சாளுவர்
தான மாகிரைச் சாவக ராதியாம்
ஏனை நாட்டுள மன்னரு மீண்டினர். (உ0)

நூலொ டுந்துவக் குண்டு நுடங்குமான்
றோலர் தூங்கு சுருக்குடைத் தானையர்
கோல முஞ்சியர் கிஞ்சுகக் கோ*லினர்
நாலு நூல்பயி லுவினர் நண்ணினர். (உக)

வட்ட நீர்க்கலக் கையினர் வார்ந்துதோள்
விட்ட குண்டலக் காதினர் வேட்டுதீத்
தொட்ட கோலினர் வேள்வியிற் சுட்டநீ
றிட்ட நெற்றிய ரில்லொடு நண்ணினர். (உஉ)

மூண்ட நெற்றியர் வெண்ணிற மூரலர்
குண்டி கைக்கையர் கோவணம் வீக்கிய
தண்டு கையர்கற் றூனையர் மெய்யினைக்
கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவர் நண்ணினர். (உங)

தீந்தண் பாற்கடல் செந்துகிர்க் காட்டொடும்
போந்த போன்மெயிற் புண்ணியப் பூச்சினர்
சேந்த வேணியர் வேதச் சிரப்பொருள்
ஆய்ந்த கேள்வி யருந்தவ ரெய்தினர். (உச)

ஆதி சைவர் முதற்சைவ ரைவருங்
கோதி லாவகச் சைவக் குழாங்களும்
பூதி மேனியர் புண்ணிய வைந்தெழுத்
தோது நாவின ரொல்லைவந் தெய்தினர். (உரு)

* கிஞ்சுகக்கோல் - பலாசக்கோல்; 'பலாசக்கோல் கையுந்தாங்கி' என்றார் முன்னரும்.

வெண்க ளிற்றவன் வேரியந் தாமரைப்
பெண்க ளிப்புறு மார்பன் பிரமனே
டொண்க ளிப்புற வும்பர் முதற்பதி
னெண்க ணத்தவர் யாவரு மீண்டினர். (உசு)

அணைந்து கோயி லடைந்தரிச் சேக்கைமேற்
குணங்க டந்தவன் கோமள வல்லியோ
டிணங்கி வைகு மிருக்கைகண் டேத்தினர்
வணங்கி னர்வணங் கும்முறை வாழ்த்தினர். (உஎ)

விரைசெய் தார்முடிச் சுந்தர மீனவன்
சுரர்கண் மாதவர் வேந்தர்க்குத் தொன்முறை
வரிசை நல்கி யிருந்தனன் மன்னவன்
றிரும கன்மணஞ் செய்திறஞ் செப்புவாம். (உஅ)

சோம சேகரன் றோகை வனப்பெலாங்
கோம கன்கண் டுவப்பவக் கொள்கைகண்
டேம மேனிய னூல்வழி யார்க்குமத்
தேமன் கோதை யுறுப்பிய றேற்றுவான்.* (உகூ)

வே று.

பெருகநீண் டறவுங் குறுகிடா வாகிப் பிளந்திடாக் கடையவாய்த் தழைந்து
கருவிவான் வண்டின் கணமெனக் கறுத்துக் கடைகுழன் றியன்மணங் கான்று
புரையறச் செறிந்து நெறித்துமெல் லென்று புந்திகண் கவரநெய்த் திருண்ட
மருமலர்க் குழலா டன்பதிக் கினிய மல்லல்வான் செல்வமுண் டாகும். (௩0)

திண்மத வேழ மத்தகம் போலத் திரண்டுயர் சென்னியா ளவடன்
உண்மகிழ் கணவ னுயுணீண் டகில வுலகா சுரியனு மெட்டாந்
தண்மதி போன்று மயிர்நரம் பகன்று தசைந்துமூ விரலிடை யகன்ற
ஒண்மதி நுத†றன் பதிக்குநற் றிருவோ டுலப்பிலா ரோக்கிய முண்டாம். ()

கண்கடை சிவந்தான் பாலென வெளுத்து நடுவிழி கழியவுங் கரிதாய்
எண்கவி னடைந்து கோமள மாகி யிமைகரு மயிர்த்தெனி னினிய
ஒண்கரும் புருவங் குனிசிலை யொத்த தத்தமி லொத்திரு துளையும்
பண்கொள வுருண்டு துண்டமெட் போது பதுமமேற் பூத்தது போலும். ()

வள்ளைபோல் வார்ந்து தாழ்ந்திரு செவியு மடற்சுழி நல்லவாய் முன்னர்த்
தள்ளிய காது மனோகர மாகுந் தன்மையா னன்மையே தழைக்கும்
ஒள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த் தசைந்திட் டுயர்ந்துகண் ணடிமண் டலம்போற்
றெள்ளிய வூற்ற மினியது நன்றென் றோதினன் றிரைக்கடற் செல்வன். ()

---

* ஏம மேனியன் அக்கொள்கைகண்டு தோகைவனப்பெலாம் கோமகன் கண்டு உவப்புற ஆர்க்கும் அத்தேமன் கோதை உறுப்பியல் நூல்வழி தேற்று வான் என மாறுக; அக்கொள்கை—காந்திமதியின் இலக்கணங்களைப் பார்த்துவந்து கூறுக என்னுங் குறிப்பு; கோமகன்—சௌந்தரபாண்டியர்; காணல் இரண்டும் அறிதல்; ஆர்க்கும் கோதை என்க; ஆர்த்தல் முடித்தல்; கோதை - கூந்தல் இது மூதனூற்கியையக் கொண்டபொருள். "அங்கது கேட்டோர் யாரு மகங்களிதுளும்ப" எனப் பின்னர்க்கூறுதல் இதனோடு முரணுமை உய்த்துணர்க. † மதிநுதல் வினைத்தொகை.

கொவ்வைவா யதரந் திரண்டிரு புடையுங் குவிந்துசேந் திரேகைநேர் கிடந்தால்
அவ்வணி யிழைதன் னன்பனுக் கென்று நண்புரு வாகுமெண் ணான்கு
வல்லவா ளெயிறு*மிடைவெளி யின்றி வார்ந்துமேல் கீழிரண் டொழுங்குஞ்
செவ்வனேர்ந் தாவின் பாலென வெள்கித் திகழினன் றென்பர்நூ றெளிந்தோர்.

மெல்லிதாய்ச் சிவந்து கோமள மான நாவினுள் வேட்டவேட் டாங்கே
வல்லைவந் தெய்த நுகர்ந்திடுந் தசைந்து வட்டமா யங்குல மிரண்டின்
எல்லைய தாகி மஞ்சுள மாகி யிருப்பது சிபுக†நன்றென்பர்
அல்லியங் கமலம் போன்மலர்ந்‡ திருடீர்ந் தவிர்மதி போல்வது முகமே. ()

திரைவளைக் கழுத்துத் தசைந்துநால் விரலி னளவதாய்த் திரண்டுமூன் றிரேகை
வரைபடிற் கொழுந னகிலமன் னவனு மார்பகந் தசைந்து மூவாறு
விரலள வகன்று மயிர்நரம் பகன்று மிதந்ததேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள்
புரையறத் தசைந்து மயிரகன் றென்பு புலப்படா மொழி¶யகோ மளமாம். ()

செங்கை§நீண் டுருண்டு கணுக்கள்பெற் றடைவேசிறுத்திடிற்செல்வமோ டின்பந்
தங்கும்வள் ளுகிர்சேந் துருண்டுகண் ணுள்ளங் கவர்வதாய்ச் சாசரப் பகன்றால்
அங்கவை நல்ல0வகங்கைமெல் லெனச்சேந் திடைவெளி யகன்றிடை யுயர்ந்து
மங்கல மாய்ச்சில் வரைகளி னல்ல விலக்கண வரையுள மாதோ. (கூஎ)

முத்தணி தனங்கள் கடினமாய்த் தசைந்து வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடநேர்
ஒத்திறு மாந்தீர்க் கிடையற நெருங்கி யுள்ளன**மெலிந்தமர்ந் துரோம
பத்திபெற் றயலே மயிர்நரம் பகன்ற பண்டியா னுண்டிவேட் டாங்கே
துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித் தாழ்ந்தாற் றொலைவிலாத் திருவளம் பெருகும். ()

இடைமயிர் நரம்பற் றிருபதோ டொருநான் கெழில்விர லளவொடு வட்ட
வடிவதாய்ச் சிறுகி மெலிவது நிதம்ப மத்தகம் யாமை††யின் புறம்போற்
படிவநே ரொத்த னன்றிரு குறங்கும் படுமயி ரென்பகன் றியானைத்
தடவுடைக் கையுங் காபமுந்‡‡கதலித் தண்டுமொத் திருக்கினன் றென்ப. ()

அங்கமுண் மறைந்து வட்டமாய்த் தசைவ தணிமுழந் தாண்மயிர் நரம்பு
தங்கிடா தடைவே யுருட்சியாய்ச் சிறுத்துச் சமவடி வாயழ கடைந்த [தழகு
சங்க¶¶மாஞ்§§சிரை00யென் பறத்தசைந் தியாமை முதுகெனத் திரண்டுயர்ந்
மங்கலம் பொலிந்த புறவடி மடந்தை மன்னவன் பன்னியா மன்னே. (சுo)

அல்லியங் கமலக் கால்விர லுயர்ந்து தூயவா யழகவாய்க் கழுநீர்
மெல்லிதழ் நிரைத்தாங் கொழுங்குறத் திரண்டு வாலுகிர் வெண்மதிப் பிளவு
புல்லிய போன்று மெல்லிய வாகிப் புகாறத்***தசைந்தன வகத்தாள்
சொல்லிய தசைவு மென்மையுஞ் சமமுந் துகளறப் படைத்தன நன்றால். †††

---

* வாலெயிறு என்றும் பாடம். † சிபுகம் - மோவாய். ‡ போன் மணந்து என்றும் பாடம். ¶ மொழி - நரம்பு முடிச்சு. § கை-விரல்; ஆகுபெயர். 0 நல்ல-சுபத்தைச்செய்வன. ** உள்ளன சிறந்தன வென வருவிக்க. †† யாமை-பெண்ணுமை. ‡‡ காபம் - கையடி; என்றது மணிக்கட்டிலிருந்து சிறுவிரலடிவரையும் உள்ள வெளிப்பாகத்தை. ¶¶ சங்கம்-கணைக்கால். §§ ஆம்-நன்றாம். 00 சிரை-நரம்பு. *** புரைவற என்றும் பாடம். ††† நன்று என்பதைத் தசைந்தன என்பதனோடுங் கூட்டுக.

வண்ணமாந் தளிர்போற் சிவந்தெரி பொன்போல் வைகலும் வெயர்வையற் றாகம்
உண்ணமா *யிருக்கிற் செல்வமுண் டாகு மொண்மணம் பாடலங் குவளை
தண்ணறு முளரி மல்லிகை நறுந்தண் சண்பகம் போல்வன வாகும்
பண்ணவாங் கிளவி குயில்†கிளி‡யாழிற் படின்வரும் பாக்கிய மென்ன. (௪௨)

வே று.

கருங்குழற் கற்றை தொட்டுச் செம்மலர்க் காலி னெல்லை
மருங்குனல் கூர்ந்த கன்னி வடிவெலாம் வாக்கின் செல்வன்
ஒருங்குழூ வுணர்வாற் றெள்ளி யிம்பரின் றும்பர் தேத்தும்
இரங்குமிக் குயிலன் னாண்மெய் யிலக்கண மரிய தென்றான். (௪௩)

அங்கது கேட்டோர் யாரு மகங்களி துளும்ப விப்பாற்
கொங்கலர் நறுந்தார்க் குஞ்சி யுக்கிர குமரன் போந்து
மங்கல வரிசை மாண மத்தமான் சுமந்த வைகைச்
சங்கெறி துறைநீ ராடித் தருங்கடி வனப்புக் கொள்வான். (௪௪)

கட்டவிழ் கண்ணி வேய்ந்து மான்மதக் கலவைச் சாந்தம்
மட்டனஞ் செய்து முத்தான் மாண்கலன் முழுதுந் தாங்கி
விட்டவிர் கலைவான் றிங்கள் வெண்கதிர்ச் செல்வன் போல்வந்
திட்டபூந் தவிசின் மேற்கொண் டிருந்தனன் சங்க மேங்க. (௪௫)

அங்கிலை மணநீ ராடி யருங்கலப் போர்வை போர்த்த
கன்னியைக் கொணர்ந்து நம்பி வலவயிற் கவின வைத்தார்
பன்னியொ டெழுந்து சோம சேகரன் பரனும் பங்கின்
மன்னிய வுமையு மாக மதித்துநீர்ச் சிரகந் தாங்கி. (௪௬)

மங்கல நீரா னம்பி மலரடி விளக்கி வாசக்
கொங்கலர் மாலை சூட்டிக் குளிர்மது பருக்க¶ மூட்டி
நங்கைதன் கையைப் பற்றி நம்பிதன் கையி லேற்றிப்
புங்கவ ரறிய நன்னீர் மந்திரம் புகன்று பெய்வான். (௪௭)

இரவிதன் மருமான் சோம சேகர னென்பேர் திங்கண்
மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன்
உரவுநீர் ஞாலந் தாங்கு முக்கிர வருமற் கின்றென்
குரவலர்க் கோதை மாதைக் கொடுத்தன னெனநீர் வார்த்தான். (௪௮)

மைந்துறு மடங்கற் றிண்கான் மணிவட வயிரவூசல்
ஐந்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யணையினோ டன்னத் தூவிப்
பைந்துகி லணையீ ரைந்து பவளவாய்ப் பசும்பொன் மேனி
இந்திர மணிக்கட் பாவை விளக்குநான் கிரட்டி யென்ப. (௪௯)

அட்டில்வா யடுக்குஞ் செம்பொற் கலங்கணூ றம்பொன் வாக்கி
இட்டிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழுபொற் கவரி யெட்டு
விட்டொளிர் பசும்பொற் கிண்ணப் பந்திசூழ் விளங்க நாப்பண்
நட்டபொற் காலி னோடு நகைமணிக் கலநூ றென்ப. (௫௦)

---

* உஷ்ணம் - உண்ணமென்றாயிற்று. † குயில் - பெண்குயில், ‡ கிளி - பெண்கிளி என்பர் முதனூலார். ¶ மதுபருக்கம் பால் பழம் தேன் முதலியவற்றின் றொகுதி.

பெருவிலை யாரப் பேழை யாயிரம் பெற்ற நூண்டே
சருவிலைப் பட்டு வெவ்வே றமைந்தன பேழை முந்நூ
றுருவமு தெழுதிச் செய்த வோவியப் பாவை யன்னார்
திருமணிக் கலனோ டேவற் சேடிய ரெழுநூற் றைவர். (௫க)

விளைவொடு * மூன்று மூதூர் மின்னுவிட் டெறியுஞ் செம்பொன்
அளவிரு கோடி யின்ன வரும்பெறன் மகட்குச் செல்வ
வளமுற வரிசை யாக வழங்கினான் முழங்கி வண்டு
திளைமதுக் கண்ணிச் சோம சேகர மன்னன் மாதோ. (௫உ)

ஆர்த்தன வியங்க ளெல்லா மமரர்மந் தார மாரி
தூர்த்தனர் வேள்விச் செந்திச் சுழித்தது வலமாய்த் துள்ளி
வார்த்தன மடவார் நாவின் முளைத்தன வாழ்த்து மன்றல்
பார்த்தனர் கண்க ளெல்லாம் பெற்றன படைத்த பேறு. (௫௩)

பொதியவிற் கடப்பந் தண்டார்ப் புயத்திளங் காளை யன்னான்
முதியவர் செந்தீ யோம்ப வின்னிய முழங்கக் காந்தி
மதியைமங் கலநாண் பூட்டி வரிவளைச் செங்கை பற்றி
விதிவழி யேனை மன்றல் வினையெலா நிரம்பச் செய்தான். (௫௪)

வேறு.

எண்ணி லாத வளத்தினொடு மிரவி மருமான் மடப்பிடியைப்
பண்ணி லாவு மறையொழுக்கம் பயப்ப வேள்வி வினைமுடித்துத்
தண்ணி லாவெண் கலைமதியுந் தாரா கணமுந் தவழ்ந்துழல
விண்ணி லாவு மணிமாட வீதி வலமாய் வருமெல்லை. (௫௫)

மின்னேர் பொன்னந் தொடியினரு மென்செம் பஞ்சி யடியினரும்
பொன்னேர் மணிப்பூண் முலையினரும் புலம்பு மணிமே கலையினரும்
அன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன்
முன்னே தூது நடப்பதென நடப்ப நடந்தார் முகிழ்முலையார். (௫௬)

சுருங்கு மிடையார் தன்பவனி தொழுது வருவார் தமக்கிரங்கி
மருங்குற் பாரங் கழிப்பான்போற் கலையைக் கவர்ந்தும் வரை† தோண்மேல்
ஒருங்கு பாரங் கழிப்பான்போல் வளையைக் கவர்ந்து முள்ளத்துள்
நெருங்கு பாரங் கழிப்பான்போ னிறையைக் கவர்ந்து நெறிச்செல்வான். ()

வான மதிசேர் முடிமறைத்த வழுதி மகனே யிவனென்றால்
ஆனை யெருத்திற் சிங்கவிள வடலே றென்ன வயல்வேந்தர்
சேனை தழுவ வரும்பவனிக் கொப்பே தொப்புச் செப்புங்கால்
யானை மகளை மணந்துவரு மிளையோன் பவனிச் செல்வமே. ‡ (௫அ)

இம்மை தனிலு நன்மைதரு மீசன் றனையும் வாச வற்கு
வெம்மை தருவன் பழிதவிர்த்த விமலன் றனையு மங்கயற்கண்
அம்மை தனையும் பணிந்துமீண் டரசன் கோயி லடைந்தீன்றோர்
தம்மை முறையா லடிக்கமலந் தலையிற் பணிந்தான் றனிக்குமரன். (௫௯)

* விளைவொன்று என்றும் பாடம். † வரை—மூங்கில். ‡ செல்வம் - சிறப்பு.

ஆறு வாறு சுவையடிசி லயில்வோர் தம்மை யயில்வித்து
நாறு வரிசை வரன்முறையா னல்கி விடையு நல்கிப்பின்
வானு டவர்க்கும் விடைகொடுத்து மதிக்கோ னொழுகி*வைகுநாட்
டேனுர் கண்ணித் திருமகனுக் கிதனைச் செப்பி யிதுசெய்வான். (சுO)

மைந்த கேட்டி யிந்திரனுங் கடலு முனக்கு வான்பகையாஞ் †
சந்த மேருத் தருக்கடையுஞ் சதவேள் விக்கோன் முடிசிதற
இந்த வளைகொண் டெறிகடலி லிவ்வேல் விடுதி யிச்செண்டால்
அந்த மேரு தனைப்புடையென் றெடுத்துக் கொடுத்தா னவைமூன்றும். (சுக)

அன்ன மூன்று படைக்கலமுந் தொழுது வாங்கி யடலேறு
தன்னை நேரா யெதிர்நிற்குந் தனயன் றனையுக் கிரவழுதி
என்ன வாதி மறைமுழங்க வியங்க ளேங்க முடிகவித்துத்
தன்ன தாணை யரசுரிமை தனிச்செங் கோலுந் தானல்கா. (சுஉ)

சூட்சி வினையிற் பொன்னனைய சுமதி தன்னைத் தொன்னூலின்
மாட்சி யறிஞர் தமைநோக்கி வம்மி னிவனைக் கண்ணிமைபோற்
காட்சி பயக்குங் கல்வியும்போற் காப்பீ ரிதுநுங் கடனிம்மண்
ஆட்சி யிவன தென்றிளைய வரியே றனையான் றனைநல்கா. (சுஙு)

வேறு.

வெய்யவேற் காளை யன்னான் றன்னையும் வேறு நோக்கி
ஐயவிவ் வையந் தாங்கி யளித்தன னெடுநா ளிந்த
மையறு மனத்தார் சொல்லும் வாய்மையா றொழுகி நீயுஞ்
செய்யகோன் முறைசெய் தாண்டு திருவொடும் பொலிக வென்றான். (சுச)

பன்னருங் கணங்க ளெல்லாம் பண்டைய வடிவ மாகத்
தன்னருட் டுணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டி யோடும்
பொன்னெடுங் கோயில் புக்குப் பொலிந்தன னிச்சை தன்னால்
இன்னருட் படிவங் கொள்ளு மீறிலா வின்ப மூர்த்தி. (சுரு)

வேறு.

பின்ன ருக்கிரப் பெயர்த ரித்தவத்
தென்னர் கோமகன் றெய்வ நான்மறை
மன்னு நல்லறம் வளர வையகந்
தன்ன தாணையாற் றாங்கி வைகினான். (சுசு)

உக்கிரபாண்டியனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,Oகஉ.

---

* ஒழுகல் - மநுநீதிவழி நடத்தல். † இந்திரன் கடல் மேரு இம்மூவரும் முன்னொருகாலத்திலே தீவினைவசத்தாற் கர்வங்கொண்டு சிவபிரானை யிகழ்ந்து பகைகொண்டனர்; அதனைத் தமது பிள்ளையாகிய உக்கிரகுமாரரிடத்துஞ் சாதிப்பர் என்பதை முன்னரே உணர்ந்தாராதலின் உனக்கு வான்பகையாமென்றருளிச்செய்தார்.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

வளையொடு செண்டுவேன் மைந்தற் கஞ்சுரும்
பளையவேம் பணிந்தகோ னளித்த வாறிதத்
தளையவிழ் தாரினான் றனயன் வேலைமேல்
இளையவ னென்னவே லெறிந்த தோதுவாம். (௧)

திங்களி னுக்கிரச் செழியன் வெண்குடை
எங்கணு நிழற்றவீற் றிருக்கு நாள்வயிற்
சங்கையில் லாதமா தரும வேள்விகள் *
புங்கவர் புடைதழீஇப் போற்ற வாற்றுநாள். † (௨)

அரும்பரி மகந்தொ ணூற் றாறு செய்துழிச்
சுரும்‡பரி பெரும்படைத்¶தோன்ற§றண்ணாறு
விரும்பரி மூரன்றுசூழ் வேம்பி னங்குழைப்
பொரும்பரி வீரன்மேற் பொறாது பொங்கினான். (௩)

மன்னிய நாடெலாம் வளஞ்சு ரந்துவான்
பொன்னிய னாடுபோற் பொலித லாவிந்த
மின்னிய வேலினான் வேள்வி செய்வதென்
றுன்னிய மந்தனோர் சூழ்ச்சி யுன்னினான். (௪)

பொருங்கடல் வேந்தனைக் கூவிப் பொள்ளென
இருங்கட லுடுத்தபா ரேழு மூழிநாள்
ஒருங்கடு வெள்ளமொத் துருத்துப் போய்வளைந்
தருங்கடி மதுரையை யழித்தி யாலென்றான். (௫)

விளைவது தெரிகிலன் வேலை வேந்தனும்
வளவயன் மதுரையை வளைந்திட் டிம்மெனக்
களைவது கருதினான் பேயுங் கண்படை
கொளவரு நனந்தலைக் குருட்டுக் கங்குல்⁰வாய். (௬)

வேறு.

கொதித்தலைக் கரங்களண்ட கூடமெங்கு மூடுபோய்
அதிர்த்தலைக்க வூழிநாளி லார்த்தலைக்கு நீத்தமாய்
மதித்தலத்தை யெட்டிமுட்டி வருமொரஞ் சனப்பொருப்
புதித்தலொத்து மண்ணும்விண்ணு முட்கவந்த துததியே. (௭)

---

* சங்கையில்லாத மாதருமவேள்விகள் - இராசசூயமுதலிய பலயாகங்கள்; இது முதனூலுட்கண்டது. சங்கையில்லாத என்பது மிகுதியை உணர்த்திநின்றது. † ஆற்றினான் என்றும் பாடம். ‡ சுரும்பு - மலை. ¶ பெரும்படை - வச்சிராயுதம். § சுரும்பரினிசைத்தருத் தோன்றல் என்றும் பாடம். ⁰ குருட்டுக்கங்குல் - பார்வையுடைய கண்ணுக்கும் அஃதில்லாமற் செய்யுங்கங்குல்.

வங்கவேலை வெள்ளமாட * மதுரைமீது வருசெயல்
கங்குல்வாய திங்கண்மீது காரிவாய காருடல்
வெங்கண்வாள ராவிழுங்க வீழ்வதொக்கு மலதுகார்
அங்கண்மூட வருவதொக்கு மல்லதேது சொல்வதே. (அ)

வட்டயாமை பலகைவீசு வாளைவாள்கண் மகரமே
பட்டயானை பாய்திரைப் பரப்புவாம் பரித்திரள்
விட்டதோணி யிரதமின்ன விரவுதானை யொடுகடல்
அட்ட†மாக வழுதிமே லமர்க்கெழுந்த தொக்குமே. (கூ)

இன்னவா றெழுந்தவேலை மஞ்சுறங்கு மிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க் குணக்கின்வந்து நணுகுமெல்லை யரையிரா
மன்னவன்க னவின்வெள்ளி மன்றவாணர் சித்தராய்
முன்னர்வந் திருந்தரும்பு முறுவறோன்ற மொழிகுவார். (க0)

வழுதியுன்ற னகரழிக்க வருவதாழி வல்லைநீ
எழுதிபோதி வென்றிவே லெறிந்துவாகை பெறுகெனத்
தொழுதசெங் கரத்தினுன் றுதிக்குநாவி னுனெழீஇக்
கழுதுறங்கு கங்குலிற் கனவுணர்ந்து காவலான். (கக)

கண்ணிறைந்த வமளியிற் கழிந்துவாயில் பலகடந்
துண்ணிறைந்த மதியமைச்ச ருடன்விரைந்து குறுகியே
மண்ணிறந்த‡தெனமுழங்கி வருதரங்க வாரிகண்
டெண்ணிறந்த¶வதிசயத்த னாகிநிற்கு மெல்லைவாய். (கஉ)

கனவில்வந்த சித்தவேடர் நனவில்வந்து காவலோன்
நினைவுகண்டு பொழுதுதாழ நிற்பதென்கொ லப்பனே
சினவிவேலை போலவந்த தெவ்வைமான வலிகெட
முனையவேல் லெறிந்துஞால முடிவுதீர்த்தி யாலென. (கங)

எடுத்தவேல் வலந்திரித் தெறிந்தவேலை வேன்முனை
மடுத்தவேலை சுஃறெென வறந்துமான வலிகெட
அடுத்துவேரி வாகையின்றி யடிவணங்கு தெவ்வரைக்
கடுத்தவேல் வலான்கணைக் காலின்மட்ட தானதே. (கச)

சந்தவேத வேள்வியைத் தடுப்பதன்றி யுலகெலாஞ்
சிந்தவேறு சூழ்ச்சிசெய்த தேவர்கோவி னேவலால்
வந்தவேலை வலியழிந்த வஞ்சகர்க்கு நன்றிசெய்
திந்தவேலை வலியிழப்ப தென்றுமுள்ள தேகொலாம். (கரு)

* வெள்ளைமாட என்றும் பாடம். † அட்டம் - நேர், குறுக்கு. ‡ மண்ணிறைந்த என்றும் பாடம். ¶ எண்ணிறைந்த என்றும் பாடம்.

வே று.

புண்ணிடை நுழைந்த வேலாற் புணரியைப் புறங்கண் டோன்பால்
மண்ணிடை நின்ற சித்தர் வானிடை மறைந்து ஞானக்
கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றுங் கருணையால் வடிவங் கொண்டு
விண்ணிடை யணங்கி னோடு விடையிடை விளங்கி நின்றார். *   (கசு)

முக்கணும் புயங்க ணான்கு முளைமதிக் கண்ணி வேய்ந்த
செக்கரஞ் சடையுங் காள கண்டமுந் தெரிந்து தென்னன்
பக்கமே†பணிந்தெ ழுந்து பாந்தபே ரன்புந் தானுந்
தக்கவஞ் சலிசெய் தேத்தித் தரைமிசை நடந்து செல்வான்.   (கஎ)

துந்துபி யைந்து மார்ப்பப் பாரிடந் தொழுது போர்ப்பத்
தந்திர வேத கீதந் ததும்பியெண் டிசையுந் தாக்க
அந்தர நாட ரேத்த வகல்விசும் பாற தாக
வந்துதன் கோயில் புக்கான் வரவுபோக் கிறந்த வள்ளல்.   (கஅ)

அஞ்சலி முகிழ்த்துச் சேவித் தருகுற வந்த வேந்தன்
இஞ்சிசூழ் கோயி லெய்தி யிறைஞ்சினன் விடைகொண் டேகிப்
பஞ்சின்மெல் லடியா ரட்ட மங்கலம் பரிப்ப நோக்கி
மஞ்சிவர் குடுமி மாட மாளிகை புகுந்தான் மன்னோ.   (ககூ)

வளையெயின் மதுரை மூதூர் மறிகட லிவற்றி னுப்பண்
விளைவய னகர மெல்லாம் வெள்ளியம் பலத்து ளாடுந்
தளையவிழ் கொன்றை வேணித் தம்பிரான் றனக்கே சேர்த்துக்
களைகணா யுலகுக் கெல்லா மிருந்தனன் காவல் வேந்தன்.   (௨௦)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,௦௫௨.

பதினான்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். ‡

மின்னவிர் மணிப்பூண் மார்பன் வேலையை வேலால் வென்று
பொன்னவிர் வாகை வேய்ந்த புகழுரை செய்தே நாக
நன்னக ராளி செம்பொ னகைமுடி சிந்த வந்த
மன்னவன் வளைகொண் டோச்சி வென்றதும் வகுத்துச் சொல்வாம்.   (க)

---

* தலைச்சங்கம் கடல் கொள்ளப்பட்டமையின் ஈண்டு இடைச்சங்கத்தை இப்பொழுது தாபித்தோம்; இனிக் கடைச்சங்கம் கங்காதீரத்தில் உண்டாகும் எனச் சித்தமூர்த்திகள் திருவாய்மலர்ந்து விண்ணிடைவிடையில் விளங்கினர் என்று முதனூல் கூறும். இவ்வளவேயன்றி வேறு சரித்திரம் விளங்கக்கூறாமையின் இதனை இந்நூலாசிரியர் மொழிபெயர்த்திலர் போலும். † பக்கம் - சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளிநிற்குந் திக்கு; பக்ஷமுமாம். ‡ இந்திரன்முடிதகர்த்தபடலம் என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கோமக னிகழு நாளிற் கோணிலை பிழைத்துக் கொண்மூ
மாமழை மறுப்பப் பைங்கூழ் வறந்துபுற் றலைக டந்து
காமரு நாடு மூன்றுங் கையற வெய்த மன்னர்
தாமது தீர்வு நோக்கித் தமிழ்முனி யிருக்கை சார்ந்தார். (உ)

முனிவனை யடைந்து வேந்தர் மூவருந் தங்க ணாட்டிற்
பனிவரு மாரி யின்றி வறந்தமை பகர மேருக்
குனிவரு சிலையார்க் கன்பன் கோணிலை குறித்து நோக்கி
இனிவரு மாரி யில்லை யாதினா லென்னிற் கேண்மின். (ந)

காய்சின வெய்யோன் சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித்
தேசிகன் பின்பு சென்று*நடக்குமிச் செயலான் முந்நீர்த்
தூசின வுலகிற் பன்னீ ராண்டுவான் சுருங்கு மென்று
பேசின நூல்கண் மாரி பெய்விப்போற் சென்று கேண்மின். (ச)

என்றவ னெதிர்யா மெவ்வா றேகுது மென்றா ரைந்தும்
வென்றவன் சோம வார விரதநீர் நோற்று வெள்ளி
மன்றவ னருளைப் பெற்று வான்வழிச் சென்மி னென்றக்
குன்றவன் சிலையா னோன்பின் விதியினைக் கூறு கின்றான். (ரு)

உத்தம வானோர் தம்மு ளுத்தம னுரு மீசன்
உத்தம சத்தி மாரு ளுத்தமி யுருத்தி ராணி
உத்தம விரதந் தம்மு ளுத்தமந் திங்க ணோன்பென்
றுத்தம மறைநூ லாதி யுரைக்குமிச் சோம வாரம். (சு)

மந்தரங் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்து நோற்கத்
தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடு மதுரை தன்னில்
இந்தநல் விரத நோற்போர்க் கதிகம்யா தென்னிற் சோம
சுந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம்.† (எ)

அங்கதி னதிகப் பேறுண் டருக்கனின் மதிதோய்ந் தொன்றித்
தங்கிய திங்க ணோன்பு‡தகுதியி னோற்க வல்லார்க்
கிங்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண் டாற்றும்
மங்கல விரதப் பேறென் றனந்தமாய் வளரு மன்றே. (அ)

நலமலி விரத நோற்பத் தொடங்குநா ளவில்வாந் தேளிற்
சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய தெரிசஞ்¶சேர்ந்த
மலமதி யொழித்து மற்றை மதியினு முந்தைப் பக்கத்
தலர்கதிர் வாரத் தல்லூ ணயின்றிடா தயலிற் றுஞ்சா.§ (கூ)

---

* பின்பு செல்லல் - வக்கிரித்தல். † சோமவாரம் சோமசுந்தரர்க் குரிய வாரமென்பதை "உமையுடனே யொன்றி யுறுஞ்சிவன் சோமன்—உமைசிவன்வா ரம்மதுவென் றோர்." என்னும் சோமவாரகற்பத்தானுணர்க. ‡ அமாவாசையோடு கூடிய சோமவார விசேஷத்தை "சந்திரவா ரத்துதயந் தங்கியமா வாசிநிசி—அந்தியயா மத்தினுமுற் றால். ஒருமூன்று கோடிசிவ ராத்திரியொ டொக்கும்—பரமசிவ னைப்பூசை பண். அருச்சித்தா ரிவ்வா றரித்துமல மெல்லாம்—பரித்திருப்ப ரீசன் பதம்." என்னும் சோமவார சிவராத்திரி கற்பத்தானு முணர்க. ¶ தெரிசம் - அமாவாசை. § அயலிற்றுஞ்சல் - சுத்தமாகியதரையிற்றுயிறல்; மனைவியைநீத்துத்துயிறல் என்பாருமுளர்.

வைகறை யெழுந்து சேற்கண் மணாளனை யுள்கி யற்றைச்
செய்கட னிறீஇக் காமாதி சிந்தைநீத் தலர்பொற் கஞ்சப்
பொய்கையை யடைந்து கையிற் பவித்திரம் புனைந்து வாக்கு
மெய்கருத் தொருப்பா டெய்தச் சங்கற்பம் விதந்து கூறி. (க0)

கடம்படி மூலத்த முக்கட் கரும்பினை நினைந்து ஞாலத்
திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டுத்
திடம்படத் தருதி யென்னாத் திரைத்தடம் படிந்து வெண்ணீ
றுடம்பணிந் தக்க மாலை யொளிபெற விதியாற் றாங்கி. (கக)

வெள்ளைமந் தார முல்லை மல்லிகை வெடிவாய்ச் சாதி
கள்ளவிழ் மயிலை யாதி வெண்மலர் கவர்ந்து வேழப்
பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசங் கற்பம் பேசி
உள்ளணைந் துச்சி மேற்பன் னிருவிர லுயர்ச்சிக் கும்பர். (கஉ)

சத்திய ஞான னந்த தத்துவந் தன்னை யுள்கி
வைத்த* தன் வடிவங் கொண்டு † மண்முதற் சிவமீ றான
அத்துவ விலிங்கந் ‡ தன்னை யாசன மூர்த்தி மூல
வித்தைமற் றாலு நூலின் விதியினாற் பூசை செய்க. (கங)

ஐந்தமு ¶ தாவி னைந்து நறுங்கனி யைந்து § செந்தேன்
சந்தன தோயம் புட்பத் தண்புனன் மணிநீ ராட்டிச்
சுந்தர வெண்பட் டாடை கருப்புரச் சுண்ணஞ் சாந்தங்
கந்தமல் லிகைமுன் னான வெண்மலர்க் கண்ணி சாத்தி. (கச)

காசணி பொலம்பூண் சாத்திக் கனைகழ லாதி யங்க
பூசனை செய்து சேற்கட் பூரண 0 பரையை யவ்வா
றீசனந் தெழுத்தைப் பெண்பாற் கிசையவுச் சரித்துப் பூசித்
தாசறு சுரபித் தீம்பா லட்டவின் னமுதி னோடும். (க௫)

பண்ணிய வகைபா னீய நிவேதனம் பண்ணி வாசம்
நண்ணிய வடைக்காய் நல்கி நறுவிரைத் தூபந் தீபம்
எண்ணிய வகையாற் கோட்டிக் கண்ணடி யேனை மற்றும்
புண்ணியன் றிருமுன் காட்டி வில்வத்தாற் ** பூசை செய்தல். (கசு)

பூரகர னிச்சா ஞானக் கிரியையாய்ப் போந்த வில்வ
மாமுத லடைந்து மூன்று வைகலூ னுறக்க மின்றி
அரகர முழக்கஞ் செய்வோ ரைம்பெரும் பாத கங்கள்
விரகில்செய் கொலைக டரு மாதலால் விசேடம் வில்வம். (கஎ)

---

* உள்கிவைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது; வைத்தல் - மனத்துநிறுவுதல். † அதன்வடிவங் கொள்ளல்-மந்திரசுத்தியால் அச்சிவரூபமாயிருத்தல். ‡ சிவலிங்கம் மண்முதற் சிவமீறான தத்துவரூபமாயிருத்தலை, "ஆதியிலான்மதத்துவமான வலர்மகன் பாகமும்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக ஆசிரியர் தாமே பின்னர்க் கூறுமாற்றானுமறிக. ¶ ஐந்தமுதை "சர்க்கரைதேன் பானெய் ததியென்ற வோரைந்து—மற்புதனுக் காட்டுமமிர் தம்" என்பதனாலுணர்க. § நறுங்கனியைந்து - எலுமிச்சம்பழம், நாரத்தம்பழம், தமரத்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம். 0 பூரணி என்றும் பாடம். ** வில்லத்தால் என்றும் பாடம்; பின்வருவனவுமன்ன.

மடங்கிதழ் சுருங்கல் வாடி யுலர்ந்தது மயிர்சிக் குண்டல்
முடங்குகாற் சிலம்பிக் கூடு புழுக்கடி முதலாங் குற்றம்
அடங்கினுங் குற்ற மில்லை யுத்தம மாகும் வில்வந்
தடங்கைகொண் டீச னுமை மாயிரஞ் சாற்றிச் சாத்தல்.* (க௮)

அடியனேன் செய்யுங் குற்ற மன்றைக்கன் றநந்த மாகுங்
கொடியநஞ் சமுதாக் கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாக் கொண்டு
படியெழு தரிய நங்கை பங்கனே காத்தி யென்று
முடியுற வடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலஞ்செய் தேத்தி. (க௯)

வன்மனங் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட
நன்மணப் பேறு மக்கட் பேறுநல் வாக்குக் கல்வி
பொன்மனக் கினிய போகந் தெவ்வரைப் புறகு காண்டல்
இம்மையி லரசு மற்று மெண்ணியாங் கெய்து மன்னே. (௨0)

ஆதியிவ் விலிங்கந் தீண்டற் கருகரல் லாத வேத
வேதியர் † முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்திவ் விதியா லர்ச்சித்
தோதிய விரத நோற்க வர்ச்சனைக் குரிய ரல்லாச்
சாதியர் பொருணோர்ந் தாதி சைவராற் பூசை செய்தல். (௨க)

வேறு.

பொருவிலிவ் விரத மைவகைத் துச்சிப் போதிலு ணிரவிலு ணிரண்டும்
ஒருவுத லுறங்கா திருத்தலர்ச் சனைநால் யாமமு முஞற்றுத லென்னக்
கருதினிவ் வைந்து மொன்றினுக் கொன்று கழியவு மதிகமா நோற்கும்
வருடமொன் றிரண்டு மூன்றுபன் னிரண்டு வருடம்வாழ் நாளள ‡ விவற்றுள்.

உடலள வெண்ணி நோற்பவர் முந்த வுத்தியா பனஞ் ¶ செய்து நோற்கக்
கடவரவ் வருடக் கட்டளைக் கிறுதி கழிப்பதுத் தாபன விதிதான்
மடலவிழ் மாலை மண்டபங் குண்ட மண்டலம் வகுத்துமா பதியைப்§
படரொளி வெள்ளி முப்பது கழஞ்சிற் 0 படிமை**யா னிருமிதஞ் செய்து. ()

* வில்வத்தாற் செய்யுஞ் சிவார்ச்சனை பெரும்பேறுதவுமென அதன் விசேடமுணர்த்தும் ஆவ்வளவிற்கே மடங்கிதழ் முதலாங்குற்றம் அடங்கினும் குற்றமில்லை என்ருரென்பதும், அடங்கினும் என்னும் எதிர்மறையும்மையினுலும், உத்தமமாகும் வில்வந் தடங்கைகொண்டு சாத்துக என்றமையினுலும், முதனூலும் இக்குற்றமுள்ளன ஆகாவெனப் பற்பலவிடத்தும் வற்புறுத்திக் கூறுதலாலும் சிவார்ச்சனைக்கு அவை ஆகாவென்பதே ஆசிரியர்கருத்தாமென்பதும் தெற்றெனவுணர்க. வில்வம் எவற்றினும் விசேடமென்பது "வில்வத்தின் மிக்க விசிட்டமில்லை பத்திரத்து—ளில்லை யலர்விதத்து மீங்கு" என்பதனுலுணர்க. † வேதவேதியர்-வைதிகப்பிராமணர்; இவர் பரார்த்தலிங்கந் தீண்டற்கு அருகரல்லர் என்பது "பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றனை யர்ச்சித்தாற்—போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்—பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமுமாமென்றே—சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே" என்னுந் திருமந்திரத்தாலுமுணர்க. ‡ இக்காலவளவை "ஆண்டொன் றிரண்டாதி யாறிரண்டல் லாலென்று—மீண்டியற்று வாம்விரத மென்று" என்பதனுலுமுணர்க. ¶ உடலள வெண்ணி நோற்போர்க்கு உத்தியாபனம் இல்லை என்பது முதனூற்றுணிபும் பிறநூற்றுணிபுமாகலின், முந்த உத்தியாபனம் என்றது விரதம் பூர்த்தியாதற்காக முன்செய்யுங்கிறியையை;

காலையி லாசான் சொல்வழி நித்தக் கடன்முடித் துச்சிதொட் டந்தி
மாலையி னளவும் புராணநூல் கேட்டு மாலைதொட் டியாமமோர் நான்குஞ்
சேலன கண்ணுள் பங்கனைப் பூசை செய்கவப் பூசனை முடிவின்
மூலமந் திரநூற் றெட்டுநூற் றெட்டு முறையினு லாகுதி முடித்தல். (உச)

வில்லமா யிரங்கொண் டாயிர நாமம் விளம்பிநால் யாமமுஞ் சாத்தல்
நல்லவைந் தெழுத்தா லைந்தெழுத் துருவி னுதனுக் கருக்கியங் கொடுத்தல்
எல்லையின் மூல மந்திரத் தாலு மேனைமந் திரங்களி னுலும்
வில்லழ லோம்பிப் பூரணு குதிசெய் தீறிலான் வேள்வியை முடித்தல். (உரு)

புலர்ந்தபின் னித்த வினைமுடித் தாம்பைப் பொதுளும்பா சிலைபதின் மூன்றின்
நலந்தரு தூவெள் ளரிசிபெய் தினிய நறியகாய் கறியொடு பரப்பி
அலந்தர வான்பா னிறைகுடம் பதின்மூன் றரிசிமேல் வைத்தர னடியிற்
கலந்தவன் பினராய்ச் சிவார்ச்சனைக் குரிய கடவுள்வே தியர்களை வரித்து. ()

காதணி கலனுங் கையணி கலனுங் கவின்பெற வளித்தர னுக
ஆதரம் பெருக நினைந்தருச் சனைசெய் தரியதக் கிணையொடும் பாதப்
போதணி காப்பு விசிறிதண் கவிகை பூந்துகின் முதற்பல வுடனே
மேதகு தானஞ் செய்துபின் குருவைக் கற்புடை மின்னிடை யோடும். (உஎ)

ஆசனத் திருத்திப் பொலந்துகில் காதுக் கணிகள்கைக் கணிகளு மணிந்து
வாசநன் மலரிட் டருச்சனை செய்து மலைமக டலைவனை வரைந்து
பூசனை செய்த படிமையோ டம்பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவுந்
தூசலர் மாலை கோட்டணி புனைந்த சுரபிமா தானமுஞ் செய்து. (உஅ)

இனையவா றுத்தா பனமுடித் தாசா னேவலாற் சிவனடிக் கன்பர்
தனையரோ டொக்க லுடனமு தருந்த றகுதியிவ் விரதமுன் கண்ணன்
அனையதா மரையோ னிந்திரன் முதல்வா னுடவர் மூவறு கணத்தோர்
அனைவரு நோற்றூர் மனிதரு மனுட்டித் தரும்பெறற் போகம்வீ டடைந்தார்.

ஈதுநோற் பவர்வெம் பகைமனத் துயர்தீர்ந் தாயிரம் பிறவியி லியற்றுந்
தீதுசேர் வினைதீர்ந் தெடுத்தயாக் கையினிற் சிவகதி யடைவரிவ் விரதம்
ஓதினோர் கேட்டோர் மனைவியர் மக்க ளொக்கலோ டினிதுவாழ்ந் தும்பர்
மேதகு பதினு லிந்திரன் பதத்தில் வீற்றினி திருப்பரென் றறவோன். (ஙo)

"முடிக்கும் வினையிலைதம் மெய்ம்முடிவு காறு—மெடுத்தவிர தம்மியற்று வார்க்கு" என்றூர்பிறரும். § "ஒருமுகங் கண்மூன் றெருநாற் புயத்துத்—திருவுருவஞ் செய்கசிவ னுக்கு. மழுமான் வரத மபயங் காத்தி—னெழுமதியும் பின்னுசடை யின். உமைக்குந் திருமுக மொன்றுற மேனி—அமைத்தோ ளிரண்டென் றறி. உற்பலந் தன்னை வலக்கையுற வோங்குவிக்க—மற்றையகை தாளொடுற வை" எனக்கூறப்படுதலால் உமாபதியென்பதை உமையும் பதியுமென உம்மைத்தொகையாகக்கொள்க. o முப்பதுகழஞ்சு வெள்ளி உத்தமமாகலின் ஈண்டு அதனையேகூறினூரேனுஞ்சத்தியில்லாதவர் இருபதுகழஞ்சும் பத்துக்கழஞ்சுங்கொள்ளலாம். அது "ஒருபான் கனிட்டமுப் பானுத் தமமே—இருபான் கழஞ்சிடையென் றெண்" என்பதனுலுணர்க. ** படிமை - வடிவம்.

வேறு.

சொல்லிய நெறியாற் சோம சுந்தரன் விரத நோற்பான்
வில்லிடு மணிப்பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண் டேகி
அல்லியங் கனக கஞ்சத் தாடியங் கயற்கண் வல்லி
புல்லிய பாகன் றன்னை வழிபடீஇப் போற்றி நோற்றார். (௩க)

சுந்தரன் றன்னைப் பூசைத் தொழில்செய்து வரம்பெற் றேகி
அந்தரத் தாறு செல்வா ரஃதறிந் தமரர் வேந்தன்
வந்தவ ரிருக்க வேறு மடங்கன்மான் றவிசு மூன்று
தந்திடப் பணித்தா னிட்டார் தனதரி யணையிற் றூழ. (௩௨)

வான்வழி வந்த மூன்று மன்னரும் பொன்னு டெய்தி
ஊன்வழி குலிச வைவே லும்பர்கோன் மருங்கிற் புக்கார்
தேன்வழி போந்தின் கண்ணிச் சேரனு மார்த்தார் வேந்துங்
கான்வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவிசின் வைக. (௩௩)

மைக்கடல் வறப்ப வென்ற வாகைவேற் செழியன் மௌலிச்
செக்கர்மா மணிவிற் காலத் தேவர்கோன் றவிசி லேறி
ஒக்கவீற் றிருந்தா னாக வும்பர்கோ னழுக்கா றெய்திப்
பக்கமே யிருந்த வேனைப் பார்த்திவர் முகத்தைப் பாரா. (௩௪)

முகமனன் கியம்பி நீவிர் வந்ததென் மொழிமி னென்ன
மகபதி யெங்க ணாட்டின் மழைமறுத் தடைந்தே மென்றார்
அகமலர்ந் தனையார் நாட்டி னளவும்வான் சுரக்க நல்கி
நகைமணிக் கலன்பொன் னாடை நல்கிநீர் போமி னென்றான். (௩௫)

அன்னவ ரகன்ற பின்னை யமரர்கோன் கன்னி நாடன்
தன்னரி யணைமே லொக்கத் தருக்கினோ டிருக்கு மாறும்
பின்னரு மாரி வேண்டாப் பெருமித வீறு நோக்கி
இன்னது புலப்ப டாமை யினையதோர் வினைய முன்னு. (௩௬)

பொற்புற வரிசை செய்வான் போலள விறந்தோர் தாங்கி
வெற்புறழ் திணிதோ ளாற்றன் மெலிவதோ ராரந் தன்னை *
அற்புற வளித்தான் வாங்கி யலர்மதுத் தார்போ லீசன்
கற்புடை யுமையாண் மைந்தன் கதுமெனக் கழுத்தி லிட்டான். † (௩௭)

கண்டனன் கடவு ளாதன் கழியவு மிறும்பூ துள்ளங்
கொண்டன னின்று தொட்டுக் குரையளி துழாவு நிம்பத்
தண்டழை மார்ப வாரந் தாங்குபாண் டியனென் றுன்னை
மண்டல மதிக்க வென்றான் வானநா டுடைய மன்னன். (௩அ)

அன்னது சிறிது மெண்ணா தங்குநின் றிழிந்து தென்னன்
தன்னக ரடைந்தா னிப்பாற் சதமக னாணை யாலம்
மன்னவ ரிருவர் நாடு மழைவளம் பெருகப் பெய்த
தென்னவ னாடு பண்டைச் செயலதா யிருந்த தன்றே. (௩௯)

---

* முன் அளவிறந்தோர் தாங்குதலினாலே அவர்கள் வெற்புறழ்திணிதோளாற்றல் மெலிவதற்குக் காரணமான ஆரத்தை என்க. † இக்கருத்துப்பற்றியே "புந்தியுற் றொரு வருமுன் பூணாத மணியாரம் பூண்ட கோமான்" என்றார் பிறரும்.

ஆயதோர் வைகல் வேட்டை யாடுவா னண்ணல் விண்ணந்
தாயதோர் பொதியக் குன்றிற் சந்தனச் சார னண்ணி
மேயதோ லரிமா னேனம் வேங்கையெண் கிரலை யின்ன
தீயதோர் விலங்கு வேட்டஞ் செய்துயிர் செருக்கு மெல்லை. (சo)

பொன்றத்து மருவிக் குன்றிற் புட்கலா வருத்த மாதி
மின்றத்து மேக நான்கும்*வீழ்ந்தன மேயக் கண்டு
குன்றத்தி னெடிய திண்டோட் கொற்றவ னவற்றைப் பற்றிக்
கன்றத்தின் களிறு போலக் கடுந்தளை சிக்க யாத்தான். (சக)

வேட்டத்திற் பட்ட செங்கண் வேழம்போற் கொண்டு போகிக்
கோட்டத்தி லிட்டா னாகக் குன்றிற கரிந்த வென்றி
நாட்டத்துப் படிவத் தண்ட நாடன்மற் றதனைக் கேட்டுக்
காட்டத்துக் கனல்போற் சீறிக் கடுஞ்சமர் குறித்துச் செல்வான். (சஉ)

வாங்குநீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் வலிய வாரந்
தாங்கிய செருக்குங் காரைத் தளையிடு தருக்கு நோக்கி
ஈங்கொரு மனித யாக்கைக் கித்துணை வலியா தென்னு
வீங்கிய மான மூக்க மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான். (சங)

வேறு.

ஓடின ரொற்றர்போய்ச் செழிய னொண்கழல்
சூடினர் நகர்ப்புறஞ் சுரர்கள் சேனைகள்
மூடின வென்னலு முனிவு மானமும்
நீடின னரியணை யிழிந்து†நீங்குவான். (சச)

பண்ணுக தேர்பரி பகடு வீரர்முன்
நண்ணுக கடிதென நடத்தி யாவரென்
றெண்ணலன் மதமலை யெருத்த மேற்கொடு
கண்ணகன் கடிநகர்க் காப்பு நீங்குமுன். (சரு)

அடுத்தனர் வானவ ரார்த்துப் பல்படை
எடுத்தனர் வீசினர் சிலையி லெய்கணை
தொடுத்தன ரிறுதிநாட் சொரியு மாரிபோல்
விடுத்தனர் மதிக்குல வீரன் சேனைமேல். (சசு)

ஆர்த்தனர் மலயவெற் பரையன் சேனையோர்
பார்த்தனர் வேறுபல் படைக்க லக்குவை
தூர்த்தனர் குனிசிலை தொடுத்து வாளியாற்
போர்த்தன ரமரர்மெய் புதைத்த வென்பவே. (சஎ)

தறிந்தன தாள்சிரந் தகர்ந்த தோள்கரம்
பறிந்தன குருதிநீர் கடலிற் பாய்ந்தன
செறிந்தன பாரிடஞ் சேனங் கூளிகள்
முறிந்தன வானவர் முதல்வன் சேனையே. (சஅ)

* புட்கலாவர்த்தமாதி மேகம் நான்கு - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி என்பன; இவை முறையே பொன் பூ மண் கல் சொரிவன. †இருந்தும் பாடம்.

ஆடின குறைத்தலை யவிந்த போர்க்களம்
பாடின பாரிடம் விந்தைப் பாவைதாள்
சூடின கூளிகள் சோரி சோரப்பார்
மூடின பிணக்குவை யண்ட முட்டவே. (சகூ)

வெஞ்சின வலாரிதன் வீரச் சேனைகள்
துஞ்சின கண்டெரி சொரியுங் கண்ணனாய்ப்
பஞ்சின்முன் னெரியெனப் பதைத்துத் தெய்வத
வஞ்சினப் படைகளான் மலைவ துன்னினான். (ருo)

வேறு.

வெங்கதிர்ப் படைவிட் டார்த்தான் விண்ணவ னதனைத் திங்கட்
பைங்கதிர்ப் படைதொட் டோச்சி யவித்தனன் பாராள் வேந்தன்
சிங்கவெம் படைவிட் டார்த்தான் றேவர்கோ னதனைச் சிம்புட்
புங்கவன் படைதொட் டோச்சி யடக்கினான் புணரி வென்றோன். (ருக)

தானவர் பகைவன் மோக சரந்தொடுத் தெறிந்தா னாக
மீனவ னதனை ஞான வாளியால் விளித்து*மாய்ந்து
போனபின் மற்போ ராற்றிப் புக்கனர் புக்கார் தம்மில்
வானவன் மண்ணி னான்மேல் வச்சிரம் வீசி யார்த்தான். (ருஉ)

காய்சின மடங்க லன்னான் கைவளை சுழற்றி வல்லே
வீசினன் குலிசந் தன்னை வீழ்த்தது † விடுத்தான் சென்னித்
தேசினன் மகுடந் தள்ளிச் சிதைத்தது சிதைத்த லோடுங்
கூசின னஞ்சிப் போனான் குன்றிற கரிந்த வீரன். (ருங)

இந்திரண் டனைய கூர்ம்பல் விருள்வரை ‡ நெஞ்சு போழ்ந்த
மைந்தனின் வலிய காளை வரைந்தெறி நேமி சென்னி
சிந்திடா தாகி யம்பொன் மணிமுடி சிதறச் சோம
சுந்தர நாதன் பூசைத் தொழிற்பய னளித்த தென்னா. (ருச)

போரினுக் காற்றா தோடிப் பொன்னகர் புகுந்த வென்றித்
தாரினுக் கிசைந்த கூர்வேற் சதமகன் பின்பு நின்னாட் ¶
டேரினுக் கெல்லா மாரி யுதவுவே னிகள நீக்கிக்
காரினைத் தருக வென்னாக் கவுரியற் கோலை விட்டான். (ருரு)

மூடங்கல்கொண் டணைந்த தூதன் முடிகெழு வேந்தன் பாதத்
தொடுங்கிநின் றோலை நீட்ட § வுழையுளா னொருவன் வாங்கி
மடங்கலே றனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்டக் கேட்டு
விடங்கலுழ் வேலான் விண்ணோர் வேந்துரை தேறா னாகி. (ருகூ)

---

* விளித்து—விளிக்க. † குலிசந்தன்னை விண்டது என்றும் பாடம். ‡இருள்வரை - மயக்கத்தைச்செய்யுமலை; என்றது கிரவுஞ்சத்தை ¶ தன்நாட் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்தை வழுவமைதியாகக் கொள்க. § ஓலைகாட்ட என்றும் பாடம்;ஓலை-பொன்னோலை.

இட்டவன் சிறையை நீக்கி யெழிலியை விடாது மாறு
பட்டசிங் தையனே யாகப் பாகசா தனனுக் கென்று
நட்டவ ெனுருவே ளாள * ஞன்பிணே யென்று தாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந் தொழுகு நிம்ப மாலிகை மார்பி ஞனும். (ருஎ)

இடுக்கண்வந் துயிர்க்கு மூற்ற மெய்தினும் வாய்மை காத்து
வடுக்களேந் தொழுகு நாலா மரபிஞ னுரையை யாத்தன்
எடுத்துரை மறைபோற் சூழ்ந்து சிறைக்களத் திட்ட யாப்பு
விடுத்தனன் பகடு போல மீண்டன மேக மெல்லாம். (ருஅ)

தேவர்கோ னேவ லாலே திங்கண்மும் மாரி பெய்து
வாவியுங் குளனும் யாறு மடுக்களு மடுத்துக் கள்வாய்க்
காவிசூழ் வயலுஞ் செய்யுஞ் செங்நெலுங் கன்னற் காடும்
பூவிரி பொழிலுங் காவும் பொலிந்தது கன்னிநாடு. (ருகூ)

இந்திரன்முடிமேல்வளேயெறிந்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,கககக.

பதிஜேந்தாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

அண்டாஞ்ச வமருழந்த வமரர்கோனே யரசர்கோன்
வண்டலம்பு மவுலிசிந்த வளேயெறிந்து வெங்புறங்
கண்டவண்ண மின்னதன்ன கன்னிநாடன் மேருவிற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்த செயலுநன்கு செப்புவாம். (க)

மன்னவன் றனக்குமுன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள் விரதமன்று தொட்டுநோற்று வரனுமங்
நன்னலஞ்செய் பேறுபோல நங்கைகாந்தி மதிவயிற்
றுன்னருஞ் சயங்கொண்மைந்த னொருவன்வந்து தோன்றினன். (உ)

வயந்தனேப் பயந்ததென்ன மைந்தனேப் பயந்தபோ
தியந்துவைத்து நகர்களிப்ப வினிதிருந்த புரவலன்
சயந்தழைக்க விந்திரன் சயந்தனேப் பயந்தநாள்
வியந்தகத் தடைந்தவின்பம் விளேமகிழ்ச்சி யெய்தினன். (ங)

தென்னரேறு சாதகாதி செய்துவீர பாண்டியன்
என்னநாம விணேநிரப்பி யெழுதொணுத கலேமுதற்
பன்னுகேள்வி கரிகடேர்கள் பரிபடைக் கலம்பயின்
றன்னகாத லான்விளங்க வகமகிழ்ச்சி யடையுநாள். (ச)

---

* இவன்பெயர்—ஏகவீரன்.

மல்குமாறில் கோடிரிந்து*மழைசுருங்கி நதியுநீர்
ஒல்குமாறு பருவமாறி யுணவுமாறி யுயிரெலாம்
மெல்குமாறு பசியுழந்து வேந்தனுக்கு விளைபொருள்
நல்குமாறி லாமையின்ன னலியவந்த நாடெலாம். (ரு)

மழைவறந்த தென்கொலென்று வழுதிகூற முழுதுணர்ந்
தழிவிலாத பிரமகற்ப † மளவுமெல்லை கண்டநூல்
உழவர்கோள்க ளிரவிதன்னை யுற்றுநோக்கி நிற்றலாற்
றழையுமாரி வருடியாதொர் வருடமென்று சாற்றினர். (சு)

வே று.

மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துறு தாய்போன் மன்னன்
பகவுறு மதியஞ் சூடும் பரஞ்சுடர் முன்போய்த் தாழ்ந்து
மிகவுறு பசியால் வைய மெலிவதை யைய வென்னுத்
தகவுற விரங்கிக் கண்ணீர் ததும்பநின் றிரந்து வேண்ட. (எ)

திரைக்கடல் விடஞ்சேர் கண்டர் காலத்தின் செவ்வி நோக்கி
இரக்கமில் லவர்போல் வாளா விருத்தலு மருத்தார் மார்பன்
கரைக்கரி தாய துன்பக் கடலில்வீழ்ந் திருக்கை புக்கான்
அரக்கர்போர்க் கடலி னீந்தி யருக்கனீர்க் கடலில் வீழ்ந்தான். (அ)

வள்ளறன் குடைக்கீழ்த் தங்கு முயிர்ப்பசி வருத்த மெல்லாங்
கொள்ளைகொண் டிருந்த நெஞ்சிற் குளிர்முகச் செவ்வி குன்றத்
தள்ளருந் துயரின் மூழ்கித் தரையிடைத் துயின்ற ளுக
வெள்ளிமன் றுடையார் சித்த வேடராய்க் கனவில் வந்தார். (கூ)

அடற்கதிர் வேலோய் மாரி யரிதிப்போ ததனை வேண்டி
இடர்ப்படல் வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற வெரிபொன் மேருத்
தடப்பெரு வரையின் மாடோர் தனிப்பெரு முழையி லிட்டுக்
கிடப்பதோ ரெல்லை யில்லாக் கேடிலாச் சேம வைப்பு. (க0)

கிடைத்துமற் றனைய மேரு கிரிசெருக் ‡ கடங்கச் செண்டாற்
புடைத்துநின் னாணைத் தாக்கிப் பொன்னறை பொதிந்த பாறை
துடைத்துநீ வேண்டுங் காறுந் தொட்டெடுத் ததனை மீள
அடைத்துநின் குறியிட் டைய வருதியென் றடிகள் கூற. (கக)

விழித்தன னெழுமான் றேரோன் விழிக்குமுன் கடன்க ளெல்லாங்
கழித்தனன் மீன நோக்கி கணவனை வலமாப் போந்து
சுழித்தெறி கடல னீகத் தொகைபுறஞ் சூழக் கொண்டல்
கிழித்தெழு வாயி னீங்கிக் கீழ்த்திசை நோக்கிச் செல்வான். (கஉ)

---

* மல்குமாறில் - வளம் பெருகுந்தன்மை இல்லையாக; மல்குமாறு கோடிரிந்து என்றும் பாடம். † பிரமகற்பம் - பிரமாவிற்குரிய ஒருபகல்; அது பதினான்கிந்திரர் அழியும் வரையுமுள்ளகாலம். ‡ கிரிச்செருக்கு என்றும் பாடம்.

அதிர்ந்தன முரசஞ் சங்க மதிர்ந்தன வியங்க ளண்டம்
பிதிர்ந்தன வென்ன வார்ப்பப் பெயர்ந்துவெண் கவரி துள்ள
முதிர்ந்தநான் மறையோ ராசி மொழியநா வல்லோ ரேத்தப்
பதிந்துபார் கிழியத் திண்டேர் பாகுமுன் செலுத்த வூர்ந்தான். (கங)

பவளக்காற் பிச்சம் பொற்காற் பன்மணிக் கவிகை முத்தத்
தவளக்காற் பதாகைக் காடுந் தானவா னருவி தூங்குங்
கவளக்காற் பொருப்பும் பாய்மாக் கடலுமண் மடந்தை யாகந்
துவளக்கால் வயவர் மான்றேர்த் தொகுதியுஞ் சூழல் போக. (கச)

கோழிணர் ஞாழ * லன்ன கோட்டுகிர்ப் புலவுப் பேழ்வாய்த்
தாழ்சின வுழுவை யொற்றைத் தனிப்பெருங் கொடியுங் கூனற்
காழ்சிலைக் கொடியுஞ் சூழக் கயற்கொடி நிலந்து ழாங்கை
ஏழுயர் வரைமேற் றோன்றி யிருவிசும் பகடு கீற. (கரு)

தென்கடல் வடபா னோக்கிச் செல்வது போலத் தென்னன்
றன்கட லனிகங் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு நீந்தி
வன்கட நெறிக்கொண் டேகி வளவர்கோ னெதிர்கொண் டாற்றும்
நன்கடன் முகம னேற்று நளிர்புன னாடு நீந்தி. (கசு)

தண்டக நாடு தள்ளித் தெலுங்கநா டகன்று சாய்தாட்
கண்டகக் கைதை வேலிக் கருநடங் கடந்து காடுந்
தொண்டகந் துவைக்குங் குன்று நதிகளுந் † துறந்து கள்வாய்
வண்டக மலர்க்கா வேலி மாளவ தேச நண்ணி. (கஎ)

அங்குநின் றெழுந்து தீவா யருஞ்சுர நெறிப்பட் டேகி
மங்குனின் றதிருஞ் செம்பொன் மாடநீள் விராட நண்ணிக்
கொங்குநின் றவிழுங் கானங் குன்றொரீஇ வாளை பாயத்
தெங்குநின் றிளநீர் சிந்து மத்திய தேயத் தெய்தி. (கஅ)

அந்நெடு நாடு நீங்கி யாடலே றுயர்த்த தோன்றல்
பொன்னெடுஞ் சடையிற் றாழ்ந்து புனிதமாந் தீர்த்தக் காசி
நன்னெடு நகரமெய்தி நளிர்புனற் கங்கை நீந்திக்
கன்னெடு நெறிய நேக காவதங் கடந்த பின்னர். (கசூ)

மடங்கன்மா நாகம் யாளி வழங்கலான் மனிதர் செல்லா
இடங்கடந் தாக வைஞ்ஞூற் றிரட்டியோ சனைத்தா மெல்லைக்
கடங்கெழு குமரி கண்டங் கடந்துமற் றதுபோ லெட்டுத்
தடங்கெழு கண்டங் கொண்ட பாரத வருடந் தள்ளி. (உ0)

யாவையு மீன்று டன்னை யீன்றபொன் னிமயந் தன்னைத்
தாவியப் புறம்போய்ப் போகந் ததும்புகிம் புருட கண்டம்
மேவியங் கதுநீத் தேம வெற்படைந் ததுபின் னாக
ஒவியப் புறத்துத் தோன்று மரிவரு டத்தை யுற்று. (உக)

---

* ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை. † நதங்களும் என்றும் பாடம்.

உற்றது கழிந்தப் பாற்போய் நிடதவெற் பொழிந்து சம்புப்
பொற்றருக் கனிகால் யாறு போகிளா விருத கண்டத்
துற்றனன் கண்டான் மூன்று ரொருங்கடு ஞான்று கூனி
வெற்றிவெஞ் சிலையாய் நின்ற வெற்பினை மலய வெற்பன். (உஉ)

வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளநீத் தேகித் தென்பாற்
சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்படத் தழுவி யோடும்
அம்பொனீ ராறு மாற்றி னருகுபொன் மயமாய் நிற்கும்
பைம்புனங் கான நோக்கி வளைந்துதென் பால்வந் தெய்தா. (உ௩)

அவ்வரை யரசை நோக்கி வரைகளுக் கரசே யெந்தை
கைவரி சிலையே பாரின் களைகணே யளவில் வானந்
தைவரு சுடருங் கோளு நாள்களுந் தழுவிச் சூழுந்
தெய்வத வரையே மேலைத் தேவரா லயமே யென்னு. (உசு)

மாணிக்க மிமைக்கும் பூணான் விளித்தலும் வரைக்கு வேந்தன்
பாணித்து * வரவு தாழ்ப்பப் பாகசா தனனை வென்றோன்
நாணித்தன் சினமு மேரு நகைவரைச் செருக்கு மாறச்
சேணுற்ற சிகரந் தன்னிற் செண்டினு லடித்து நின்றான். (உரு)

அடித்தலு மசையா மேரு வசைந்துபொற் பந்து போலத்
துடித்தது சிகர பந்தி சுரர்பயில் மாடப் பந்தி
வெடித்தன தருண பானு மண்டலம் விண்டு தூளாய்ப்
படித்தலை தெறித்தா லென்னப் பன்மணி யுதிர்ந்த வன்றே. (உசூ)

புடைவரைக் குலங்க ளெட்டும் புறந்தழீஇக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
அடைகலோர் நான்கு நான்கு கிடங்கரு மலர்ந்த நான்கு
தடமலர்ப் பொழிலு நான்கு தருக்களுஞ் சலித்த வம்மா
உடையவ னிடையூ றுற்று லடுத்தவர்க் குவகை யுண்டோ. (உஎ)

புடைத்தபின் மேருத் தெய்வம் புடைக்குல வரையெட் டென்னப்
படைத்தவெண் டோளு நான்கு முடியுமேற் படுவெண் சோதி
யுடைத்தனிக் குடையுங் கொண்ட வுருவினோ டெழுந்து நாணிக்
கிடைத்தது கருணை வேந்தன் கிளர்சினந் தணிந்து நோக்கா. (உஅ)

இத்தனை வரவு தாழ்த்த தென்னென மேருத் தெய்வம்
வித்தக நம்பி கேட்டி மீனெடுங் கண்ணி யோடும்
பைத்தலை யரவம் பூண்ட பரனையிப் படிவங் கொண்டு
நித்தலும் போகிப் போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன். (உகூ)

இன்றுகேட் டிலையோ வையா வேந்திழை யொருத்தி காமங்
துன்றுமா கடலின் மோகச் சுழித்தலைப் பட்டு வெள்ளி
மன்றுளா டியபொற் பாதம் வழிபடன் மறந்து தாழ்த்து
நின்றுளே னினைய தீங்கி னிமித்தினு † லடியும் பட்டேன். (௩௦)

* பாணித்தல் - பொழுது நீட்டித்தல். † நிமித்தினல் - நிமித்தத்தினல்; அம்மும் அத்தும் கெட்டன.

திருவடி பிழைத்த தீங்கு தீர்த்தனை யிதனி லையன்
தருவதோ ருறுதி தானுந் தக்கதோர் கைம்மா றென்னல்
வருவது முண்டாங் கொல்லோ மற்றது நிற்க மன்றற்
பருவரை மார்ப வந்த பரிசென்கொல் பகர்தி யென்ன. (௬க)

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தன னென்று னைய
உன்னது புலத்தோர்க் கேற்ப வுரைபடு மாற்ற தாய
பொன்னவிர் தேமா நீழற் புதைபடக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
என்னவங் கையாற் சுட்டிக் காட்டிய தெரிபொற் குன்றம். (௬௨)

மின்னகு வேலான் முந்நீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன்
பொன்னறை மருங்கிற் போகிப் பொத்திய பாறை நீக்கித்
தன்னவா வளவிற் றூய தபனிய முகந்து மூடிப்
பின்னதுந் தன்ன தாகப் பெயரிலச் சினையுந் தீட்டா. (௬௩)

மின்றிகழ் மணிப்பூண் மார்பன் மீண்டுதன் றானை யோடுந்
தென்றிசை நோக்கிப் பாகன் செலுத்தமான் றடந்தே ரூர்ந்து*
பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீத்து
நன்றிகொண் மனிதர் வைப்பி னண்ணுவா னண்ணு மெல்லை. (௬௪)

மாத்திமர் விராட மன்னர் மாளவர் தெலுங்க தேயப்
பார்த்திபர் பிறருந் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கித்
தேர்த்திக ழனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர் முகமன் செய்யத் †
தார்த்திரு மார்பன் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சார்ந்தான். (௬௫)

கன்னிப்பொன் னெயில்சூழ் செம்பொற் கடிநகர்க் கணிய னாகிப்
பொன்னிற்செய் திழைத்த நீள்கோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ
உன்னித்தே ரிழிந்தெட் டோடைந் துறுப்பினாற் பணிந்தெ ழுந்து
வன்னிச்செஞ் சுடர்க்க ணெற்றி மன்னவன் மதுரை சார்ந்தான். (௬௬)

அறத்துறை யந்த ணாளர் துறந்தவ ரரன்றாள் பற்றிப்
புறத்துறை யகன்ற சைவ பூதியர் புனிதன் கோயிற்
றிறத்துறை யகத்துத் தொண்டர் திரண்டெதிர் கொள்ள முத்தின்
நிறத்துறை வைகை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான். (௬௭)

கொங்கலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பனிப்பச் சிந்தும்
மங்கல மறுகி னேகி மறைகள்சூழ் கோயி லெய்தித்
தங்கணா யகனைச் சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போந்து
திங்கள்சூழ் குடுமிச் ‡ செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான். (௬௮)

பொன்மலைக் கடவு ளீந்த புண்ணிய நிதியை யந்த
நன்மலை மானக் கூப்பி நல்கிப்பல் குடியு மோம்பித்
தென்மலைக் கிழவன் றெய்வந் தென்புல வாண ரொக்கல்
தன்மனை விருந்து காத்துத் தருக்கினா னிருக்கு நாளில். (௬௯)

* ஊர்ந்து - ஏறி. † செப்ப என்றும் பாடம். ‡ திங்கள்கடந்துசெல்ல முடியாதுயர்ந்திருத்தலின் அது சூழ்ந்துசெல்லப்பெறுங்குடுமி என்க; திங்களூர்குடுமி என்றும் பாடம்.

ஐவினை நடாத்து மீச னுணையா னடக்குங் கோளுஞ்
செய்வினைத் திரிவு மாறத் தென்னனு டெங்கு மாரி
பெய்வினை யுடைய தாகிப் பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க
உய்வினை யுடைய வாகி யுயிரெலாந் தழைத்த வன்றே. (சுo)

வே று.

புவனியிம் முறையாற் புரந்தளித் தாரம் பூண்டபாண் டியன்றிரு மகனுக்
கவனியே றுறிய வீரபாண் டியனென் றணிமுடி கவித்தர சளித்து
நவநிர திசய பூரண வின்ப ஞானநோக் கருளிய மதுரைச்
சிவனடி நிழலிற் பிளப்பறப் பழைய தேசொடு நிறைந்துவீற் றிருந்தான். ()

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,கரு௨.

பதினாறாவது

வேதத்துக்குப்
பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

உலம்பொரு தடந்தோ ளுக்கிரச் செழிய னுயரிய மேருமால் வரையைப்[ன்றும்
பொலம்புரி செண்டாற் புடைத்துவைப் பெடுத்துப் போந்தரு ளடைந்தவா புக
வலம்படு திணிதோள் வீரபாண் டியன்கோல் வழங்குநாண் மதுரையெம் பெருமான்
புலம்பொரு முனிவர் தேறநால் வேதப் பொருளுணர்த் தியதிறம் புகல்வாம்.

ஐம்பெரும் பூத நிலைதிரிந் தீரே ழுடுக்கிய வுலகொடு மயன்மால்
உம்பர்வான் பதமு முதித்தவா றொடுங்க வுருத்த * தோ ரூழிவந் தெய்தச் [ம்
செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் † செஞ்சுடர்க் கடவுண்முன் மலரு
வம்பவிழ் கமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா லகிலமு மாதோ. (௨)

பண்டுபோற் பின்னு முத்தொழி னடாத்தப் பராபரஞ் சுடர்திரு வுள்ளங்
கொண்டுபோர்த் திகிரி வலவனைத் தரவிக் குரிசிறன் னுபிமுண் டகத்தில்
வண்டுபோற் பிரம னுதித்துமூ வுலகும் வரன்முறை படைக்குநா ணஞ்சம்
உண்டுபோற் றியவா னவர்க்குயி ரளித்த வும்பர்நா யகன்றிரு வாக்கில். (௩)

பிரணவ முதித்த ததனிடை வேதம் பிறந்தன நைமிசா ரணியத்
தருணிறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்க ராதியோ ரதிகரித் தவற்றின்
பொருணிலை தெரியா துள்ளமு முகமும் புலர்ந்தன ரிருப்பவப் போதத்
திருண்மல வலிவென் றவனர பத்த னென்றொரு வேதியன் வந்தான். (௪)

வந்தவே தியனை யிருந்தவே தியர்கள் வரவெதிர்ந் திறைஞ்சிவே திருக்கை
தந்தவே லையிலம் மறையவன் முனிவர் தமைமுக நோக்கியீ துரைப்பான்
பந்தவே தனைசா லவாவெறுப் பிகந்த பண்பின ராயினீர் நீவிர்
சிந்தைவே றாகி முகம்புலர்ந் திருக்குஞ் செய்தியா தெனவவர் சொல்வார். (௫)

மருட்படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்தே சிகனற்
றிருட்படு மனத்தே மிருத்துமா லைய யாதுசூ ழிதற்கெனக் கேட்ட
தெருட்படு மனத்தோன் செப்புவான் வேதஞ் செப்பிய சிவபரஞ் சுடரே
அருட்படி வெடுத்துப் பொருளையு முணர்த்து மல்லது சூழ்ச்சியா தறைவீர்.

* உருத்தல் - தோன்றல். † வழிநாள் - பின்னுள்; வழி - பின்.

பண்ணிய தவத்தா லன்றியா தானும் படுபொருள் பிறிதிலை தவமும்
புண்ணிய தலத்தி னல்லது பலியா புண்ணிய தலத்தினும் விழுப்பம்
நண்ணிய சைவ தலத்தினி லியற்றி னல்குமச் சிவதலங் களினும்
எண்ணிய வதிக தலத்தினி லியற்றி னிருந்தவ மெளிதுடன் பயக்கும். (எ)

அத்தகு தலமற் றியாதெனி னுலக மகிலமுந் தன்னுடம் பான
வித்தகன் சென்னிப் பன்னிரு விரன்மேல் விளங்கிய தலமது சீவன்
முத்தரா யெண்ணில் வானவர் முனிவோர் முயன்றுமா தவப்பய னடைந்து
சித்தமா சகன்று வதிவதென் றறநூல் செப்பிய மதுரையந் நகரில். (அ)

தெளிதரு விசும்பி னிழிந்ததோர் விமான சிகாமணி யருகுதென் மருங்கின்
முளிதரு பாரை வடநிழல் பிரியா முழுமுதல் வழிபடு மறவோர்க்
களிதரு கருணை முகமலர்ந் தளவா வருங்கலை யனைத்தையுந் தெளிவித்
தொளிதரு மனைய மூர்த்தியே நுங்கட் கோதிய மறைப்பொரு ளுணர்த்தும்.

அங்கவன் றிருமு னருந்தவ விரத மாற்றுவான் செல்லுமி னெனவப்
புங்கவன் னருள்போல் வந்தமா தவன்பின் புனிதமா முனிவரு நங்கை
பங்கவன் மதுரைப் பதிபுகுந் தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக் காழிச்
சங்கவன் கைபோல் வளைசெறி செம்பொற் றாமரைத் தடாகநீ ராடி. (கo)

கரைகடந் துள்ளங் கடந்தவன் புந்தக் கடிதுபோய் நான்கிரு வெள்ளி
வரைகடம் பிடரிற் கிடந்ததோர் மேரு வரைபுரை விமானமேற் காணு
உரைகடம் பொருளைக் கண்களாற் கண்டாங் கும்பர்தம் பிரானைநேர் கண்டு
திரைகடந் திடும்பே ரின்பவா ரியிலுஞ் சேணிலத் திலும்விழுந் தெழுந்தார்.

கைதலை முகிழ்த்துக் கரசர ணங்கள் கம்பிதஞ் செய்துகண் ணருவி
பெய்தலை வெள்ளத் தாழ்ந்துவாய் குழறிப் பிரமன்மா லின்னமுந் தேரு
மைதழை கண்ட வெள்ளிமன் றாடும் வானவர் நாயக வானோர்
உய்தர விடமுண் டமுதருள் புரிந்த வுத்தம போற்றியென் றேத்தா. (கஉ)

மறைபொருள் காணு துள்ளமா லுழந்து வாடிய வெமக்குநீ யேயந்
நிறைபொரு ளாகி நின்றனை யதற்கு நீயலாற் பொருள்பிறி தியாதென்
றிறைவனை யிறைவன் பங்கிலங் கயற்க ணிறைவியை யம்முறை யேத்தி
முறைவலஞ் செய்து வடநிழ லமர்ந்த மூர்த்திமுன் னெய்தினர் முனிவோர்.

சீதளப் பளிக்கு மேனியும் பளிக்குச் செழுமலை பதித்ததுப் பன்ன
பாதமுஞ் செவ்வாய் மலருமுக் கண்ணும் பங்கயச் செங்கர நான்கும்
வேதபுத் தகமு* மமுதகும் பமுந்தன் விழிமணி வடமு†மெய்ஞ் ஞான[த்தா.
போதமுத் திரையுந்‡தரித்ததோர் தனிமைப் போதன்முன் றாழ்ந்தெழுந் தே

---

* வேதபுத்தகம் - சிவஞானபோதநூல்; வேதம்—ஞானம்; அது போதம் வரை புத்தகம் எனப்பின்னர்க் கூறுதலானுமுணர்க;திரிபதார்த்தங்களை அறிதற்குக் கருவியென்றலுமாம். † முதனூலில் முத்துவடம் என்று கூறப்பட்டது. ‡ மெய்ஞ்ஞான போத முத்திரை—தத்துவஞானத்தை அறிவுறுத்துஞ் சின்முத்திரை; அது "மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர்—அம்மலர்த் தாணிழ லடங்கு முண்மையைக்—கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய—செம்மலை யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ" என்பதனானு மினிது விளங்கும்; காட்சி - தத்துவஞானம், பிரத்தியக்கம்.

வடநிழ லமர்ந்த மறைமுதன் மேதா மனுவெழுத் திருபது மிரண்டுங்*
திடமுற வரபத் தன்றனுற் றெளிந்து தேணிறை மதி†முத லடைவிற்
படுமதி‡யளவுந் தருப்பண மோமம் பார்ப்பன வுண்டிமுப் போதும்
அடைவுற நுவன்று நோற்குமா தவர்மு னருமறைப் பொருள்வெளி வருமால்.

வேறு.

மானமுனி வோரதி சயிப்பவட நீழல்
மோனவடி வாகிய முதற்குரவ னெண்ணுன்
கூனமி லிலக்கண வுறுப்பகவை நானுன்
கானவொரு காளைமறை யோன்வடிவ மாகி. (கசு)

நீண்டதிரி முண்டமழ னெற்றிவிழி பொத்தக்
காண்டகைய கண்டிகை வளைந்தொழுகு காதிற்
பூண்டகுழை கௌவிய பொலன்செய்பல காசு
சேண்டவ ழிளங்கதிர் சிரித்திருள் சிதைப்ப. (கஎ)

உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்க
முத்தவள நூலினொடு முத்தமிடை யிட்டு
வைத்தணியு மக்கவட மாலையெறி வாளாற்
பத்தரை மறைத்தமல பந்தவிருள் சிந்த. (கஅ)

கண்டிகை தொடுத்திரு கரத்தினொடு வாகு
தண்டினிடு மாலைவிட வாளரவு தள்ள
வெண்டுகிலி னுனவிரி கோவண மருங்கிற்
றண்டரிய பட்டிகை வளைந்தொளி தழைப்ப. (ககூ)

வண்டுவரி பாடுவன போலமலர் பாத
புண்டரிக மேனுழல் சிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டாக மாசிரு டுணித்துமுடி சூட்டும்
முண்டக மலர்ப்புறம் விறற்கழன் முழங்க. (உ0)

ஏதமில் பவித்திரம் வலக்கா னிமைப்பப்
போதம்வரை புத்தக¶மிடக்கையது பொற்ப
ஓதியுண ராதலறி யோலமிடும் வேதம்
பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலர் சூட. (உக)

கள்ளமுள ரிக்குண்முரல் காளையறு கால
புள்ளொலியி னுவுமித ழும்புடை பெயர்ந்து
துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டர்செவி யாற்றுல்
உள்ளவயல் புக்குவகை யொண்பயிர் வளர்ப்ப. (உஉ)

---

* இருபதும் இரண்டும் எழுத்து மேதாமனு—இருபத்திரண்டக்கரவடிவமாகிய தக்ஷிணுமூர்த்தி மந்திரம். † தேள் நிறை மதி - கார்த்திகைமாசத்துப் பூரணை. ‡ அடைவில் படு மதி—அடுத்தகார்த்திகைமாசத்துப் பூரணை. இது முதனூலிற்கண்டது. ¶ போதம் வரை புத்தகம்—சிவஞானபோதத்தைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட புத்தகம், சிவஞான போதம் எழுதப்பட்டபுத்தகம்; வரைதல்—கொள்ளுதல், எழுதல்.

சீதமணி மூறிரு வாய்சிறி தரும்பப்
மாதவர்கள் காணவெளி வந்துவெளி நின்ருன்
நாதமுடி வாயளவி ளுன்மறையி னந்த
போதவடி வாகி*நிறை பூரண புராணன். (உங)

வே று.

வட்டவாண் மதி†கண் டார்க்கு முவாக்கடன்‡மான மாண்ட
சிட்டரா முனிவர் காளைத் தேசிக வடிவ நோக்கி
ஒட்டரு வுவகை வெள்ள மேற்கொள வுருத்த கூற்றை
அட்டதா மரைதஞ் சென்னிக் கணிமல ராகத் தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறு கலைகட் கெல்லா முறைவிட மாகி வேத
விளைபொரு ளாகி நின்ற வேதிய சரண மென்ற
வளைவுறு மன¶த்தி னுரைத் தேசிக வள்ள லேக்கிப்
பளகறு தவத்தீர் வேட்கை யாதெனப் பணிந்து சொல்வார். (உரு)

அடியரே முய்யு மாறு முலகெலா மளிக்கு மாறும்
படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள் செய்தி யென்னக்
கொடியமா பாசந் தீர்ப்பான் குரவனம் முனிவ ரோடு
முடிவிலா விலிங்க முன்போய் மறைப்பொருண் மொழிவ தானுன். (உகு)

அந்தணிர் கேண்மின் சால வருமறைப் பொருள்க ளெல்லாம்
மந்தண மாகு மிந்த மறைப்பொரு ளறித ருனே
நந்தலில் லாத போகப் பயனுக்கு நலியும் பாச
பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்குங் கருவி யாகும். (உஎ)

உத்தம சயம்புக்§குள்ளு முத்தம தரமாய் மேலாந்
தத்துவ மாகு மிந்தச் சுந்தர சயம்பு லிங்கம்
நித்தமாய் மறைகட் கெல்லா நிதானமாம்o பொருளா யுண்மைச்
சுத்தவத் துவித மான சுயம்பிர காச மாகும். (உஅ)

நிறைபராற் பரம்** விஞ் ஞான நிராமய மென்று நூல்கள்
அறைபரம் பிரம மாகு மிதனுரு வாகு மேக
மறையிதன் பொருளே யிந்தச் சுந்தர வடிவா யிங்ஙன்
உறைசிவ லிங்க மொன்றே யென்பர்நூ லுணர்ந்த நல்லோர். (உகூ)

---

* போதமுடி வாகி என்றும் பாடம். † வட்டவான் மதி என்றும் பாடம். ‡ உவர்க்கடல் எனப்பாடமோதுவாருமுளர்; அவர் வட்டவாண்மதி எனவே உவாவையுணர்த்திற்றென்பர். ¶ வளைவுறு மனம் - வணக்கம்பொருந்திய மனம். § சுயம்பு - சயம்பு என மருவிற்று. o நிதானம் - ஆதிகாரணம். ** நிறைபரம் பரம் என்றும் நிறைபரா பரம் என்றும் பாடம்

ஆகையான் மறையு மொன்றே யருமறைப் பொருளு மொன்றே
சாகையா லனந்த மாகித் தழைத்ததச் சாகை யெல்லாம்
ஓகையா லிவனை யேத்து * மூலகுத யாதிக் † கிந்த ‡
ஏகனு ணையினுன் மூன்று மூர்த்தியா யிருந்தா னன்றே. ¶ (௩௦)

மலர்மக னாகி மூன்று வையமும் படைத்து மாலாய்
அலைவற நிறுத்தி முக்க ணாதியா யழித்தம் மூவர்
தலைவனுய்ப் பரமா காச சரீரியாய் முதலீ றின்றித்
தொலைவருஞ் சோதி யாமிச் சுந்தர விலிங்கந் தன்னில். (௩௧)

ஆதியி லான்ம தத்துவ மான வலர்மகன் பாகமு நடுவில்
நீதியில் விச்சா தத்துவ மான நெடியவன் பாகமு முடிவில்
ஓதிய சிவதத் துவமென லான வுருத்திர பாகமு முதிக்கும்
பேதியிம் மூன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள் பிறக்குமிம் மூன்றினு முறையால்.

ஓதரு மகார முகாரமே மகார முதித்திடும் பிரணவம் விந்து
நாதமோ டுதிக்கும் வியத்ததா ரகத்தி னல்லகா யத்திரி மூன்று
பேதமாம் பதத்தாற் பிறக்குமிக் காயத் திரியிரு பேதமாம் பேதம்
யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென் றிரண்டு மேதுவாம் வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலியா லீன்றநான் மறையையந் நான்கும்
பின்னிவ னருளா லளவில வான பிரணவ மாதிமந் திரமும்
அன்னவா றுன தாரகத் தகார மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக் கரத்திற் சிவாகம நூலிச் சுரவர னடுமுகத் துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசை முகத்தொன் றடுத்தநா லைந்திற் கிளைத்ததா லிருக்கது தென்பால்
ஈட்டிய விரண்டாம் வேதநூ றுருவோ டெழுந்தது வடதிசை முகத்தில்
நீட்டிய சாம மாயிர முகத்தா னிமிர்ந்தது குடதிசை முகத்தில்
நாட்டிய வொன்ப துருவொடு கிளைத்து நடந்தது நான்கதா மறையே. (௩௫)

அருமறை நால்வே றுகையால் வருண மாச்சிர மங்களு நான்காந்
தருமம்யா காதி கருமமு மறையின் றகைமையிற் றோன்றின மறையுங்
கருமநூன் ஞான நூலென விரண்டாங் கருமநூ லிவனருச் சனைக்கு §
வரும்வினை யுணர்த்து ஞானநூ லிவன்றன் வடிவிலா வடிவினை௦யுணர்த்தும். ()

முதனுகர் நீராற் சினைகுழைத் தாங் ** கிம் முழுமுதற் கருத்துநல் லவியின்
பதமிவன் வடிவப் பண்ணவர் பிறக்குந் திருத்தியாம் பானிவன் முகத்தின்
விதமுறு நித்த மாதிமூ வினைக்கும் வேண்டியாங் †† குலகவர் போகங்
கதிபெற வியற்றுஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங் காரண மிச்சிவ கோசம். (௩௭)

---

* இவனைச் சேரும் என்றும் பாடம்; சேர்தல் - தியானித்தல்; "மலர்மிசையேகி னான் மாணடி சேர்ந்தார்" என்புழிப்போல. † உலகுதயாதி - பிரமா. ‡ கிந்த என்றபாடமும் ஒக்கும்; இப்பாடத்திற்கு இங்கே மும்மூர்த்திகளையும் முத்தொழில்களையும் தொகுத்துக்கூறி வருஞ் செய்யுளில் விரித்துக்கூறினர் எனக்கொள்க. ¶ இருந்ததன்றே என்றும்பாடம்; இருந்தது தொழிற்பெயர். § இவனையர்ச்சிக்க என்றும் பாடம். ௦ வடிவிலாவடிவு - பசுஞானத்தாலறியப்படாது பதிஞானத்தால் அறியப்படும் சச்சிதானந்தசொரூபம். ** சினைகிளைத்தாங்கு என்றும் பாடம். †† வேண்டியங் என்றும் பாடம்.

மறைபல முகங்கொண் டலறிவா யிளைத்து மயங்கவே றகண்டபூ ரணமாய்
நிறைபரம் பிரம மாகுமிக் குறியைக் கருமநன் னெறிவழாப் பூசை
முறையினு ஞான நெறியினிப் பொருளை யருளினுன் முயக்கற முயங்கும்
அறிவினுந் தெளிவ துமக்குநா முரைத்த வருமறைப் பொருள்பிறர்க்கரிதால்.

வேறு.

கருமத்தான் ஞான முண்டாங் கருமத்தைச் சித்த சுத்தி
தருமத்தா லிகந்த சித்த சுத்தியைத் தரும நல்கும்*
அருமைத்தாந் தருமத் தாலே சாந்தியுண் டாகு மாண்ட
பெருமைத்தாஞ் சாந்தி யாலே பிறப்பதட் டாங்க யோகம். (ருகூ)

கிரியையான் ஞானந் தன்னுற் கிளர்சிவ பத்தி பூசை
தரிசனஞ் சைவ லிங்க தாபனஞ் செய்த லீசற்
குரியமெய் யன்பர் பூசை யுருத்திர சின்னந் தாங்கல்
அரியதே சிகன்பாற் பத்தி யணைத்தையுந் தெரிய லாகும். (சுo)

மறைவழி மதங்கட் கெல்லா மறைபிர மாணம் பின்சென்
றறைதரு மிருதி யெல்லா மவைக்கனு குணமா மின்ன
முறையினுன் மார்த்த மென்று மொழிவதம் மார்த்தஞ் சேர்ந்த
துறைகள்வை திகமா மேலாச் சொல்வதிச் சுத்த மார்க்கம். (சுக)

வேறு.

தெருட்பெறு போகம் வீடுகா ரணமாய்ச்†சிவமய மாமறைப் பொருளை
இருட்கெட வுரைத்தே மிப்பொருட் கதிக மில்லையிப் பொருளெலா முமக்கு
மருட்கெடத் தெளிவ தாகென விணைய வழிவழா மாதவர் புறத்தை
அருட்கையாற் றடவி யிலிங்கத்துட் புகுந்தா னருள்பழுத் தன்னதே சிகனே.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம் - க,கசுச.

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

சுகந்த வார்பொழின் மதுரையெம் பிரான்றன துணைத்தாள்
உகந்த வாவறு கண்ணுவ முனிமுத லோதும்
அகந்த வாதபே ரன்பருக் கருமறைப் பொருளைப்
பகர்ந்த வாறிது மாணிக்கம் பகர்ந்தவா பகர்வாம். (க)

---

* "கருமத்தான் ஞான முண்டாங் கருமத்திற் சித்த சுத்தி—வருமத்தா லிகந்த சித்த சுத்தியிற் றரும மல்கும்" எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர். † வேதம் வீட்டுக்குங் காரண மாதலை "வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி—னோதத் தருமற மெல்லா முளதர்க்க—வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற—வேதத்தை யோதி வீடுபெற் றூரே" என்பதனுல றிக; உருத்திரபசுபதிநாயனுர் வேதத்துள்ள 'உருத்திரம்' ஓதி முத்திபெற்றமையுமோர்க.

அன்ன நாள்வயின் வீரபாண் டியற்கணங் கனைய
மின்ன னுருளைம் போகமும் விளைநில மனைய
பொன்ன னார்பெறு காளைய ரைங்கணைப் புத்தேள்
என்ன வீறினார் வான்பயிர்க் கெழுகளை யென்ன. (உ)

பின்ன ரும்பெறற் குமரனைப் பெறுவது கருதி
மன்ன னுங்குலத் தேவியுங் கயற்கணி மணாளன்
றன்னை நோக்கியட் டமிசதுர்த் தசிமதி வாரம்
இன்ன நோன்புநோற் றெழுகுவா ரிறைவனின் னருளால். (ங)

சிறிது நாள்கழிந் தகன்றபின் கங்கையிற் சிறந்த
மறுவி லாவட மீன்புரை கற்பினாள் வயிற்றிற்
குறிய வாலவித் தங்குரம் போன்றொரு குமரன்
நிறையு நீருல கருட்குடை நிழற்றவந் துதித்தான். (ச)

அத்த னிச்சிறு குமரனுக் ககங்களி சிறப்ப
மெய்த்த நூன்முறை சாதக வினைமுதல் வினையும்
வைத்த னன்பொலி வெய்துநாண் மன்னவ னூழ்வந்
தொத்த நாள்வர வேட்டைபுக் குழுவைகோட் பட்டான். (ரு)

வேங்கை வாய்ப்படு மீனவன் விண்விருந் தாக
வாங்கு நூன்மருங் கிறக்கர மார்பெறிந் தாரந்
தாங்கு கொங்கைசாந் தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப
ஏங்க மாதர்பொன் னகருளார் யாவரு மிரங்க. (சு)

மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியர்பெறு மைந்தர்
அற்ற நோக்கியீ தமையமென் றுனைமா வாதி
உற்ற பல்பிற பொருணிதி யொண்கல னோடுங்
கொற்ற மோலியுங் கவர்ந்தனர் கொண்டுபோய் மறைந்தார். (எ)

மன்ன னணையா றெழுகிய மந்திரக் கிழவர்
மின்னு வேலிளங் குமரனைக் கொண்டுவிண் ணடைந்த
தென்னர் கோமகற் கிறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி
அன்ன காதலற் கணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தார். (அ)

நாடிப் பொன்னறை திறந்தனர் * நவமணி மகுடந்
தேடிக் கண்டிலர் நிதிசில கண்டிலர் திகைத்து
வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திது மாற்றலர் கூட்டுண்
டோடிப் போயின தாகுமென் றுணர்ந்திது நினைவார். (கூ)

வேறு மாமுடி செய்துமா லென்னினோ விலைமிக்
கேறு மாமணி யிலையர சிருக்கையின் றின்றேற்
றேறு நீருல கலையுமென் செய்வதிங் கென்னா
ஆறு சேர்சடை யாரருள் காண்டுமென் றமைச்சர். (கய)

---

* பொன்னறைபுகுந்தனர் என்றும் பாடம்.

கரைசெ யாப்பெருங் கவலைசூழ் மனத்தராய்க் கறங்கும்
முரசு கண்படாக் கடிமனை முற்றநீத் தருமை
அரசி ளந்தனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டுபோ யம்பொன்
வரைசெய் கோபுர வாயின்முன் வருகுவார் வருமுன். (கக)

எற்ற தும்புகோ வணவுடை யிடம்படப் பிறங்கத்
துற்ற பல்கதிர் மணிப்பொதி சுவன்மிசைத் தூங்க
மற்ற டம்புய வரைமிசை வரம்பிலா விலைகள்
பெற்ற வங்கதம் பரிதியிற் பேர்ந்துபேர்ந் திமைப்ப.* (கஉ)

மந்தி ரப்புரி நூலது வலம்படப் பிறழ
இந்தி ரத்திரு வில்லென வாரமார் பிலங்கச்
சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோள்புரண் டாடத்
தந்தி ரத்தரு மறைகழி தாணிலந் தோய. (கங)

வே று.

பொன்னவிர்ந் திலங்குகோ புரமுன் போதுவார்
முன்னவர் துனிவுகூர் முன்ன† நீக்கிய
தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய
மன்னவர் வணிகராய் வந்து தோன்றினார். (கச)

வந்தவ ரெதிர்வரு வாரை மம்மர்கொள்
சிந்தைய ராய்வரு செய்தி யாதென
முந்தையில் விளைவெலா‡ முறையிற் கூறினார்க்
கெந்தையாம் வணிகரீ தியம்பு வாரரோ. (கரு)

என்பட ரெய்துகின் றீர்க ளென்வயின்
ஒன்பது மணிகளு முள்ள வாலவை
பொன்பதி னுயிர கோடி போனவென்
றன்புற மணியெலா மடைவிற் காட்டுவார். (கசு)

இருந்தனர் கீழ்த்திசை நோக்கி யிட்டதோர்
கருந்துகி னடுவுமிந் திராதி காவலர்
அருந்திசை யெட்டினு மடைவிற் செம்மணி
பெருந்தண்முத் தாதியெண் மணியும் பெய்தரோ. (கஎ)

இம்மணி வலனுடற் சின்ன மென்னவக்
கைம்மறி கரந்தவர் கூறக் கற்றநூற்
செம்மதி யமைச்சரச் செம்மல் யாரவன்
மெய்ம்மணி யாயதென் விளம்பு கென்னவே. (கஅ)

---

* பெயர்ந்துபோந்திமைப்ப என்றும் பாடம்; இதனை, பெயர்ந்துபேர்ந்திமைப்ப என்றுமோதலாம். † முன்னம் - எண்ணம். ‡ வினையெலாம் என்றும் பாடம்; வினை - செய்கை.

மேவரும் வலனெனு மவுணன் மேலைநாள்
மூவரின் விளங்கிய முக்கண் மூர்த்திசெஞ்
சேவடி யருச்சனைத் தவத்தின் செய்தியால்
யாவது வேண்டுமென் றிறைவன் கூறலும். (கசு)

தாழ்ந்துநின் றியம்பும்யான் சமரில் யாரினும்
போழ்ந்திற வாவரம் புரிதி யூழ்வினை
சூழ்ந்திறந் தாலென்மெய் துறந்த மாந்தரும்
வீழ்ந்திட நவமணி யாதல் வேண்டுமால். (உ0)

என்றுவேண் டலும்வர மீச னல்கினன்
அன்றுபோ யமர்குறித் தமரர் கோனொடு
சென்றுபோ ராற்றலுந் தேவர் கோனெதிர்
நின்றுபோ ராற்றல னீங்கிப் போயினன். (உக)

தோற்றவா னுடவன் மீண்டு சூழ்ந்தமர்
ஆற்றினும் வெல்லரி தழிவி லாவரம்
ஏற்றவ னுதலா லிவனைச் சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினூ ரேற்றுதல் குறிப்பென் றுன்னியே. (உஉ)

விடங்கலுழ் படைக்கல னின்றி விண்ணவர்
அடங்கலுந் தழீஇக்கொள வடுத்துத் தானவ
மடங்கலை வருகென நோக்கி வானவக்
கடங்கலுழ் யானைபோற் கரைந்து கூறுவான்.* (உரு)

விசையநின் றோள்வலி வென்றி வீக்கமெத்
திசையினும் பரந்ததச் சீர்த்தி நோக்கியுண்
ணசையறு மகிழ்ச்சியா னல்கு வேனுனக்
கிசையவேண் டியவரம் யாது கேளென. (உச)

கடிபடு கற்பக நாடு காவலோன்
நொடியுரை செவித்துளை நுழையத் தானவன்
நெடியகை புடைத்துட னிமிர்ந்து கார்படும்
இடியென நகைத்திகழ்ந் திதனைய கூறுவான். (உரு)

வேறு.

நன்றிது மொழிந்தா யாரு நகைக்கநீ யெனைவெங் கண்ட
வென்றியு மதனாற் பெற்ற புகழுநின் வீறு பாடும்
இன்றுநின் போரிற் காணப் பட்டவே யிசைபோ யெங்கும்
நின்றதே யிதுபோ னின்கை வண்மையு நிற்ப தன்றே. (உசு)

ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால்
வேறுநான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ துனக்கியா தென்பாற்
கூறுநீ யதனை யின்னே கொடுக்கலே னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் களத்திற் றோற்ற பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான். (உஎ)

---

* யானைபோல் அடுத்து வருகெனக் கரைந்து நோக்கிக் கூறுவான் என்க.

மாதண்ட வவுணன் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி
வேதண்ட மெய்தி யாங்*கோர் வேள்வியான் புரிவ ஞ†னப்
போதண்டர்க் கூட்ட வாவாய்ப் போதுவாய் வல்லையென்றான். (உஅ)

அன்றொரு தவத்தோ னென்பு வச்சிர மொன்றே யாக
ஒன்றிய கொடையாற் பெற்ற புகழுடம் பொன்றே யென்போல்
வென்றியி னுலும் வீயா மெய்யெலா மணிக ளாகப்
பொன்றிய கொடையி னுலும் புகழுடம் பிரண்டுண் டாமே. (உகூ)

மேவல னல்லை நீயே நட்டவன் மேலை வானோர்
யாவரு மருந்து மாற்று லறம்புக ழெனக்கே யாக
ஆவுரு வாதி யென்று யன்னதே செய்வே னென்றான்
ஈவதே பெருமை யன்றி யிரக்கின்ற திழிபே யன்றே. (ஙo)

அதற்கிசைந் தவுணர் வேந்த‡னமரர்வேந் தனைமுன் போக்கி
மதர்க்கடுங் குருதிச் செங்கண் மைந்தனுக் கிறைமை யீந்து
முதற்பெருங் கலையாம் வேத மொழிமா பமைந்த வானுய்ப்
புதர்க்கடு வேள்விச் சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான். (ஙக)

வாய்மையான் மாண்ட நின்போல் வள்ளல்யா ரென்று தேவர்
கோமகன் வியந்து கூறத் தருக்குமேற் கொண்டு மேரு
நேமியோ டிகலும் விந்த வரையென நிமிர்ந்து வேள்விக்
காமெனை யூபத் தோடும் யாமினென் றடுத்து நின்றான். (ஙஉ)

யாத்தனர் தருப்பைத் தாம்பா லூர்ணை¶ யால்யாத்த சிங்கப்
போத்தென நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படங்க வீட்டி
மாய்த்தனர் மாய்ந்த வள்ளல் வலனுமந் தார மாரி
தூர்த்திட விமான§ மேறித் தொல்விதி யுலகஞ் சேர்ந்தான். (ஙங)

மணித்தலை மலையின் பக்க மாய்த்தவன் வயிர வேலாற்
பிணித்துயிர் செகுத்த வள்ளற் பெருந்தகை யாவாய் o வேதம்
பணித்திடும் வபையை வாங்கிப் படரெரி சுவைமுன் பார்க்கக்
குணித்தவா னுடர்க் கூட்டிக் கோதிலா வேள்வி செய்தான். (ஙச)

அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பன் முத்தம்
பித்தை ** வை டூய மென்பு வச்சிரம் பித்தம் பச்சை ††
நெய்த்தவெண் ணிணங்‡‡கோ மேதந் தசைதுகிர் நெடுங்க ணீலம்
எய்த்தவை¶¶ புருட ராக மிவைநவ மணியின் றோற்றம். (ஙரு)

---

* ஆங்கு அசையெனினுமாம். † ஆன் - அவ்விடம். ‡ அதற்கிசைந்த அவுணர்வேந்தன்; பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது. ¶ ஊர்ணை - சிலம்பிநூல். § விமானம் - இரத்தின விமானம்; இது முதனூலிற்கண்டது. o ஆவாய் - ஆவின்கண்; வாய் ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளுருபு; ஆவை என்றும் பாடம். ** பித்தை-மயிர். †† பச்சை - கருடப்பச்சை. ‡‡ நிணம்-மேதை. ¶¶ எய்த்த ஐ-அறியப்பட்டகோழை; எய்த்தலை எய்யாமையின் மறை வினையெனக்கொண்டு அறிதல் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; எய்த்தற்குக்காரணமாகிய ஐயை எய்த்த ஐ என்றாரெனினுமாம்.

இவ்வடி வெடுத்துத் தோன்றி யிருண்முகம் பிளப்பக் காந்தி
தைவரு மணியொன் பானுஞ் சார்விட நிறங்கள் சாதி
தெய்வத மொளிமா செண்ணிச் * சோதனை செய்து தேசு
மெய்வர வணிவோ ரெய்தும் பயனிவை விதியாற் கேண்மின். (௩௬)

வேறு.

வாளவிரு மாணிக்கங் கிரேதமுத லுகநான்கும் வழியே † மக்கங்
காளபுரந் தும்புரஞ்சிங் கள ‡ மிந்நான் கிடைப்படுமக் கமல ராகம்
ஆளுநிற மொன்பதா விந்தமா துளம்பூவித் தழல்கல் லாரங்
கோளரிய கச்சோத நரந்தநறும் பலந்தீபங் கோப மென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்க மறையவர்முன் னியனாற் சாதி
தன்னியல்பாற் சாதரங்கங் குருவிந்தஞ் சௌகந்தி கங்கோ வாங்கம் ¶
என்னுமிவற் றூற்சிறந்து நான்காகு மிவ்வடைவே யிந்நான் கிற்குஞ்
சொன்னவொளி பத்திருநான் கிருமூன்று நான்கவையுஞ் சொல்லக் கேண்மின்

சாதரங்க நிறங்கமலங் கருநெய்த லிரவியொளி தழல்கச் சோதம்
மாதுளம்போ ததன்வித்துக் கார்விளக்குக் கோபமென வகுத்த பத்தும்
மேதகைய குருவிந்த நிறங்குன்றி முயற்குருதி வெள்ள லோத்தம் §
போதுபலா சலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதார ο மெரி பொன்போ லெட்டு. ()

களிதருசௌ கந்திகத்தி னிறமிலவம் போதுகுயிற் கண்ண சோகந்
தளிரவிர்பொன் செம்பஞ்சி யைவண்ண ** மெனவாறு தகுகோ வாங்க
வொளிகுரவு குசும்பைமலர் செங்கல்கொவ் வைக்கனியென் றொருநான் கந்த
மிளிர்பதும ராகத்தைப் பொதுமையினுஞ் சோதிக்க வேண்டு மெல்லை. (௪௦)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுற வொளிவிடுதல் செய்தாற் செவ்வே
அண்ணியவுத் தமமுதன்மூன் றுமென்பர் சாதரங்க மணிவோர் விச்சை
புண்ணியவான் கன்னியறு சுவையன்ன முதலான புனித தானம்
பண்ணியதும் பரிமேத யாகமுதன் மகம்புரிந்த பயனுஞ் சேர்வர். (௪௧)

குருவிந்தந் தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற் குளிப்ப வாண்டு
திருவிந்தை யுடனிருப்பர் சௌகந்தி கந்தரிப்போர் செல்வங் கீர்த்தி
மருவிந்தப் பயனடைவர் கோவாங்கந் தரிப்போர்தம் மனையிற் பானும்
பெருவிந்த மெனச்சாலி முதற்பண்ட முடன்செல்வப் பெருக்கு முண்டாம். ()

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்துகுண னேற்றொளிவிட் டிருள்கால் சீத்துத் ††
தள்ளியவிச் செம்பதும ராகமது புனைதக்கோர் தம்பா லேனைத்
தெள்ளியமுத் துள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் ‡‡ செய்யா ளோடும்
ஒள்ளியநற் செல்வ ¶¶ மதற் கொப்பநெடும் பாற்கடலி னோங்கு மாலோ. (௪௩)

* ஒளிமாசெள்ளி என்றும் பாடம். † வகையே என்றும் பாடம். ‡ தும்புருச்சிங்களம் என்றும் பாடம். ¶ இவற்றை, சௌகந்தி கோவாங்கு எனவும் வழங்குப; கவாங்கம் என்னும் வடசொல் கோவாங்கம் எனத்திரிந்தது. § வெள்ளலோத்தம் - ஓர் துவர்மரம் என்ப; கல்லாடர் இதனை உலோத்திரம் என வழங்குப. ο விதாரம்-முள்ளிலவு. **ஐவண்ணம் - மருதோன்றி. †† சீப்ப என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு, சீப்பனவாகிய செம்பதுமராகம் தள்ளியசெம்பதுமராகம் என்க; தள்ளுதல் - ஈண்டுயர்தல். ‡‡ வந்தொதுங்கும் என்றும்பாடம். ¶¶ ஒள்ளியநற்செல்வம்-கல்வி; இது முதனூற்கியையக்கொண்டபொருள்.

வேறு.

பிறநிறச் சார்பு புள்ளி * புள்ளடி † பிறங்கு கீற்று ‡
மறுவறு தராச ¶ மென்ன வகுத்தவைங் குற்றங் § தள்ளி
அறைதரு பண்பு சான்ற வாதன 0 மணியும் வேந்தன்
செறுநர்வா ளூற்ற மின்றிச் செருமகட் கன்ப னுவான். (சச)

குறுநிலக் கிழவ னேனு மவன்பெருங் குடைக்கீழ்த் தங்கி
மறுகுநீர் ஞால மெல்லாம் வாழுமற் றவனைப் பாம்பு
தெறுவிலங் கலகை பூதஞ் சிறுதெய்வம் வறுமை நோய்தீக்
கறுவுகொள் கூற்றச் சீற்றங் ** கலங்கிட வாதி யாவாம். (சரு)

மூன்னவ ரென்ப கற்றோர் வச்சிர முந்நீர் முத்தம்
மன்னவ ரென்ப துப்பு மாணிக்கம் வணிக ரென்ப
மின்னவிர் புருட ராகம் வயிடூயம் வெயிற்கோ மேதம்
பின்னவ ரென்ப நீல மாரகதம் பெற்ற சாதி. (சசு)

பார்த்திபர் மதிக்கு முத்தம் பளிங்கன்றிப் பச்சை †† தானுஞ்
சாத்திகந் துகிர்மா ணிக்கங் கோமேதந் தாமே யன்றி
மாத்திகழ் புருட ராகம் வயிடூயம் வயிரந் தாமும்
ஏத்திரா சதமா நீலந் தாமத மென்ப ராய்ந்தோர். (சஎ)

இனையவை யளந்து கண்டு மதிக்குநா ளெழுமான் பொற்றேர்
முனைவனுண் முதலா வேழின் முறையினுற் பதும ராகங்
கனைகதிர் முத்தந் துப்புக் காருடம் ‡‡ புருட ராகம்
புனையொளி வயிர நீல மென்மனுர் புலமை சான்றோர். (சஅ)

வெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கு மாகும்
மையறு திங்க டானே வயிடூய மணிக்கு மாகும்
ஐயற ¶¶ விவையொன் பானு மாய்பவ ரகம்பு றம்பு
துய்யரா யறவோ ராய்முன் சொன்னநா ளடைவே யாய்வர். (சகூ)

அல்லியம் பதுமஞ் சாதி யரத்தவா யாம்பல் கோடல் §§
வல்லிசேர் மௌவற் போது நூற்றிதழ் மரைகா லேயம் 00
மெல்லிதழ்க் கழுநீர் பேழ்வாய் வெள்ளைமந் தாரமின்ன
சொல்லிய முறையால் வண்டு சூழத்தன் முடிமேற் சூடி. (ருo)

---

* புள்ளி - விந்து. † புள்ளடி - காகபாதம். ‡ கீற்று - இரேகை. ¶ தராசம் - ஒளி சலித்தல். § குற்றம் பன்னிரண்டு; அவை:—சரைமலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், மிருத்து, கோடியில்லன, கோடிமுரிந்தன, தாரைமழுங்கல் என விவை; இவற்றுள் மிக்ககுற்றம் இவ்வைந்துமென்க. 0 அரதனம் என்னுமணிப்பொதுப்பெயர் ஈண்டு வச்சிரத்தையுணர்த்திற்று; என்னை? கூறப்பட்ட இக்குற்றங்கள் அதற்கேயுரியவாகலான். ** கறுவுகொல்கூற்றச்சீற்றம் என்றும் பாடம். †† பச்சை - தாமதமிக்குச் சாத்துவிக ராசதங்கள் குறைந்ததென்பர் முதனூலார். ‡‡ காருடம் - மரகதம். ¶¶ ஐயம் என்பதனீறு குறைந்து ஐ என நின்றது. §§ கோடல் - வெண்காந்தண்மலர். 00 காலேயம் - மரமஞ்சண்மலர்; மரைகள்வாய என்றும் பாடம்.

தல்த்திணைச் சுத்தி செய்து தவிசினை யிட்டுத் தூய
நலத்துகில் * விரித்துத் தெய்வ மாணிக்க நடுவே வைத்துக்
குலத்தமுத் தாதி யெட்டுங் குணதிசை முதலெண் டிக்கும்
வலப்பட முறையே பானு மண்டல மாக வைத்து. (ருக)

அன்புறு பதும ராக மாதியா மரத னங்கள்
ஒன்பதுங் கதிரோ னாதி யொன்பது கோளு மேற்றி
முன்புரை கமலப் போது முதலொன்பான் மலருஞ் சாத்தி
இன்புற நினைந்து பூசை யியன்முறை வழாது செய்தல். (ருஉ)

தக்கமுத் திரண்டு வேறு தலசமே சலச மென்ன
இக்கதிர் முத்தந் தோன்று மிடன்பதின் மூன்று † சங்கம்
மைக்கரு முகில்வேய் பாம்பின் மத்தகம் பன்றிக் கோடு
மிக்கவெண் சாலி யிப்பி மீன்றலை வேழக் கன்னல். ‡ (ருங)

கரிமருப் பைவாய் மான்கை கற்புடை மடவார் கண்டம்
இருசிறைக் கொக்கின் கண்ட மெனக்கடை கிடந்த மூன்றும்
அரியன வாதிப் பத்து நிறங்களு மணங்குந் தங்கட்
குரியன நிறுத்த வாறே யேனவு முரைப்பக் கேண்மின். (ருச)

மாடவெண் புறவின் முட்டை வடிவெனத் திரண்ட ¶ பேழ்வாய் §
கோடுகொன் முத்தம் வெள்ளை நிறத்தன கொண்மூ முத்தம்
நீடுசெம் பரிதி யன்ன நிறத்தது கிளைமுத் தாலிப்
பீடுசா னிறத்த ராவின் பெருமுத்த நீலத் தாமால். (ருரு)

ஏனமா வாரஞ் சோரி யீர்ஞ்சுவைச் சாலி முத்தம்
ஆனது பசுமைத் தாகும் பாதிரி யனைய தாகும்
மீனது தாளம் வேழ மிரண்டினும் விளையு முத்தந்
தானது பொன்னின் சோதி தெய்வதஞ் சாற்றக் கேண்மின். (ருசு)

பான்முத்தம் வருணன் முத்தம் பகன்முத்தம் பகலோன் முத்தம்
மான்முத்த நீல முத்த மாசறு குருதி முத்தந்
கான்முத்தம் பசிய முத்தங் காலன்றன் முத்தந் தேவர்
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தங் குணங்களும் பயனுஞ் சொல்வாம். ()

---

* தூபநலத்துகில் - வெள்ளைவஸ்திரம். † "பணிமதி கதலி மேகம் பைந்தொடி கழுத்தா வின்பல்—தனியானை யேனக்கொம்பு தடங்கரா வுடும்பு கொக்கு—வினையராச் சலஞ்சலந்நந் திப்பிமீன் மூங்கில் பூகம்-நினைசெந்நெல் கரும்பு கஞ்ச நிகழிரு பதின்முத் தாகும்" என ஒருசாரார் இருபதிடங்கொள்வர். ‡ ருங-ம் செய்யுள் இறந்துபோனதாக இலக்கமிட்டு இது ருச-ம் செய்யுளாக ஒரு ஏட்டுப்பிரதியில் எழுதப்பட்டுளது. ¶ திரண்டவென்னும் பெயரெச்சம் முத்தம் என்னும் பெயர்கொண்டது. § பேழ்வாய் - இப்பி; ஆகுபெயர்; இதனை மேலேநிறுத்தவாறு என்றதற்கியைப்பின்னர்க்கூறுது கோடுகொன்முத்துடன் சேர்த்து முன்னர்க்கூறியது இரண்டற்கும் நிறமும் வடிவும் ஒத்த பண்புபற்றியென்க.

உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா * சின்மை கையால்
எடுத்திடிற் றிண்மை பார்வைக் கின்புறல் புடித † மென்ன
அடுத்திடு குணமா றின்ன வணியின்மூ தணங்கோ டின்மை
விடுத்திடுந் திருவந் தெய்தும் விளைந்திடுஞ் செல்வம் வாழ்நாள். (ருஅ)

மாசறு தவத்தோ னென்பும் வலாசுர னென்பும் வீழ்ந்த
கோசல மாதி நாட்டிற் ‡ பட்டது குணத்தான் மாண்ட
தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதா யளக்கி னெல்லை
வீசிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரந் தன்னை. (ருகூ)

குறுநிலத் தரசுந் தாங்கிற் குறைவுதீர் செல்வ மெய்தி
உறுபகை யெறிந்து தங்கோன் முழுதுல கோச்சிக் காக்கும்
வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைந்தநா ளன்றிச் செல்லுங்
கறுவுகொள் கூற்றம் ¶ பூதங் கணங்களு மணங்கு செய்யா. (சுo)

மாமணி மரபுக் கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி
ஆமென வுரைப்பர் நூலோ ரதிகம்யா தென்னி னேனைக்
காமரு மணிகட் கெல்லாந் தமரிடு கருவி யாமத்
தூமணி தனக்குந் தானே துளையிடுங் கருவி யாகும். (சுக)

மாகதத் தோற்றங் கேண்மின் வலாசுரன் பித்தந் தன்னை
இரைதமக் காகக் கௌவிப் பறந்தபுள் ளீர்ந்தண் டில்லித்
தரைதனிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்ற மாகும்
உரைதரு தோற்ற மின்னும் வேறுவே றுள்ள கேண்மின். (சுஉ)

விதித்தவே லனைய வாட்கண் வினதைமா தருணச் செல்வன்
உதித்தவான் முட்டை யோட்டை யுவணவேற் றரையில் யாப்பக்
கதிர்த்தவோ டரையிற் றப்பி வீழ்ந்தொரு கடல்சூழ் வைப்பில்
உதித்தவா றுகு மின்னு முண்டொரு வகையாற் றோற்றம். (சுங)

மூள்ளரை முளரிக் கண்ணன் மோகினி யணங்கா யோட
வள்ளரை மதியஞ் சூடி மந்தர வரைமட் டாகத்
துள்ளரி யேறு போலத் தொடர்ந்தொரு விளையாட் டாலே
எள்ளரி தாய செந்தீ யிந்தியக் கலனஞ் செய்தான். (சுச)

அப்பொழு தமல வித்தி லரிகா குமரன் கான
வைப்புறை தெய்வத் தோடும் வந்தன னந்தவிந்து
துப்புறு கருடன் கௌவிக் கடலினுந் துருக்க நாட்டும்
பப்புற விடுத்த வாறே பட்டது கனுழப் பச்சை. (சுரு)

* மாசு - காற்றேறு, மண்ணேறு, கல்லேறு, நீர்நிலை எனவிவை. † புடிதம் - காந்திவீசுதல். ‡ கோசலமாதிநாடு - கோசலம், கலிங்கம், மதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டம், சவ்வீரம், புண்டரம், மகதம். ¶ கறுவுகொல் கூற்றம் என்றும் பாடம்.

வேறு.

காடமே சுப்பிரமே காளமெனக் குணமூன்றாங் கருடப் பச்சைக்
கீடறுகி னிதழ்நிறத்த காடமது சாதியினா லிருவே றாகுஞ்
சாடரிய சகுணமெனச் சதோட மென வவையிரண்டிற் சகுண மாறும்
பீடுபெறு காடமொடு முல்லசிதம் பேசலம்பித் தகமே முத்தம். (௬௬)

புல்லரிய பிதுகமென விவையாறிற் காடமது புல்லின் வண்ணம்
உல்லசித மெலிதாகும் பேசலமே குளச்செநெலொண் டாளம் போலும் *
அல்லடரும் பித்தகமே பசுங்கிளியின் சிறைநிறத்த தாகு முத்தங்
குல்லைநிறம் பிதுகமரை யிலையினிறஞ் சதோடத்தின் குணனைந் தாகும். (௬௭)

தோடலே சாஞ்சிதமே துட்டமே தோடமூர்ச் சிதமே வெய்ய
தோடலே சத்தினொடு சூழ்மந்த தோடமெனத் தொகுத்த வைந்தில்
தோடலே சாஞ்சிதஞ்சம் பிரவிலையா மாலிபிலை துட்ட நீலத்
தோடதாம் புல்லினிறந் தோடமூர்ச் சித†மூளரி தோட லேசம். (௬௮)

மந்ததோ டங்கலப மயிலிறகி னிறமாமிவ் வகுத்த தோடஞ்
சிந்தவா னாதகுண மணியணிவோர் நாற்கருவிச் சேனை வாழ்நாள்
உந்தவாழ் வார்வலன்க ணீலமிரண் டரன்கண்டத் தொளிவிட் டோங்கும்
இந்திரநீ லந்தான்மா நீலமென வேறிரண்டுண் டின்னு நீலம். ‡ (௬௯)

மூந்தியவிந் திரநீலம் விச்சுவரூ பனைமகவான் முடித்த நாளின்
நந்தியடு பழிதவிர்ப்பான் புரியுமகப் பரிமகத்தி னறிய தூமம்
மூந்தியரும் பரியிமையா நாட்ட நுழைந் தளிசேற்றி னொழுகும் பீலை
சிந்தியவாற் றிடைப்படுமொன் றிந்திரவின் னீலமெனத் திகழு நீலம்.¶ (௭௦)

சஞ்சையாம் பகற்கடவுண் மனைவியவன் கனலுடலந் தழுவ லாற்று
தஞ்சுவா டன்னிழலைத் தன்னுருவா நிறுவிவன மடைந்து நோற்க
விஞ்சையா லறிந்திரவி பின்றொடர மாப்பரியா மின்னைத் தானுஞ்
செஞ்செவே வயப்பரியாய் மையல்பொறு திந்தியத்தைச் சிந்தி னானே. § ()

---

* செந்நெற்பயிரின் நுனிநிறத்தையும் அதன்முத்தின் நிறத்தையும் ஒக்குமென்க; நெல் ஆகுபெயர்; இனி, போலும் என்பதன் உம்மையை அசையாக்கித் தரளத்தைப் போல இருளைக் கெடுக்கும் பித்தகம் என்றலுமாம்; இப்பொருட்குப் பேசலம் செந்நெல் ஆகும் என மேலுள்ள ஆக்கத்தைவருவித்துரைக்க. † தோடமூர்ச்சிதம் நீலத்தோடு புல்லின்நிறமாம் என்க; அது பகுதிப்பொருள்விகுதி; புல்லிநிறம் என்பது பாடமாயின் நீலப்புல்லித்தோடுநிறமாம் என்க; புல்லி - புறவிதழ். ‡ வலன்கணீலம் அரன்கண்டத் தொளிவிட்டோங்குநீலம் என இரண்டு உண்டு; இன்னும் இந்திரநீலம் மாநீலம் என வேறு இரண்டு உண்டு எனக்கூட்டிப் பொருளுரைக்க; என உண்டு என்பன மேலுங் கூட்டப்பட்டன; அரன்கண்டத்து நஞ்சில் நீலமணி தோன்றுமென்பது முதனூலிற் கண்டது; மாநீல மெனுமிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்றும் பாடம். ¶ முந்திய இந்திர நீலம் பீலை சிந்தியவழியிலேதோன்றும்; இந்நீலம் ஒப்பற்றதாய் இந்திரதனுவிலுள்ள நீல நிறம்போலத் திகழும் என்க; ஒன்று-ஒப்பற்றது; முந்தி யருமரி என்பது பாடமாயின், அரி-இந்திரன் என்க. § இச்சரித்திரத்தைக் காசிகாண்டம் சனியுலகங்கண்ட அத்தியாயத்திற்காண்க.

அவைசிதறும் புலந்தோன்று நீலமா நீலமிவை யணிவோர் வானோர்
நவையறுசீர் மானவரிந் நகைநீலஞ் சாதியினா னல்வே றந்தக்
கவலரிய வெள்ளைசிவப் பெரிபொன்மை* கலந்திருக்கிற் கரிதாய் முற்றுந்
தவலரிதா யிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதனாற் சாதிக் காகும். (எஉ)

இலங்கொளிய விந்நீல† மெய்ப்படுப்போர் மங்கலஞ்சேர் திருப்பா ரேனை
அலங்குகதிர் நீலத்திற் பெருவிலையா யிரப்பத்தி னளவைத் தாகித்
துலங்குவதான் பாற்கடத்தி னூறுகுணச் சிறப்படைந்து தோற்றுஞ் சோதி
கலங்குகட லுடைவைப்பி லரிதிந்த விந்திரன்பேர்க் கரிய நீலம்.‡ (எங)

மைந்துறுசெம் மணிமுத்து வாள்வயிரம் பச்சையொளி வழங்கு நீலம்
ஐந்திவைமேற் கோமேத முதற்பவள மீறுக வறைந்த நான்கும்
நந்தொளிய வேனுமவை சிறுவேட்கை பயப்பவழ னகுசெங் குஞ்சி
வெந்தறுகண் வலனிணங்கள் சிதறுமிடைப் படுவனகோ மேத மென்ப. (எச)

உருக்குநறு நெய்த்துளிதேன் றுளிநல்லான் புண்ணியநீ ரொத்துச் சேந்து
செருக்குபசும் பொன்னிறமும் பெற்றுமெலி தாய்த்தூய்தாய்த் திண்ணி தாகி
இருக்குமது தரிக்கினிருட் பாவம்போம் பரிசுத்தி யெய்தும் வென்றித்
தருக்குவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புருட ராகமொளி தழையத் தோன்றும்.

தாழ்ந்தபிலத் திழிந்தெரிபொற் கண்ணவுண¶னுயிர்குடிக்குந் தறுகட் பன்றி
போழ்ந்தமுழை வாய்திறந்து திசைசெவிடு படநகைத்துப் பொன்போற் கக்கி
வீழ்ந்தகபம் படுதீவிற் படுமுச்சி வட்டமாய் மெலிதாய்ப் பொன்போற் [ம்.
சூழ்ந்தொளிவிட் டவிர்தழல்போற் றெளிவெய்தி மனங்கவர்ந்து தோற்றஞ் செய்யு

இந்தமணி பாரியாத் திரகிரியிற் கொடுமுடியா யிலங்குந் தெய்வ
மந்தரமால் வரைப்புறஞ்சூழ் மேகலையா மயன்§னிந்த மணியி னாலே
அந்தரநா டவனகரு மரசிருப்பு மண்டபமு மமைத்தா னிந்தச்
சந்தமணி தரிப்பவரே தரியார்வெந் நிடவாகை தரிக்க வல்லார். (எள)

வலன்மயிராம் வயிடூய மிளாவிருத கண்டத்தில் வந்து தோன்றிப்
பலர்புகழுங் கோரக்க மகதஞ்சிங் களமலயம் பார சீகம்
இலகுதிரி கூடாதி தேயங்கள் பிறதீப மெங்குந் தோற்றும்
அலைகடலும் படுமிறுதிக் காரிடிக்கும் போதுநிற மதற்கியா தென்னில். (எஅ)

* கவல் கவ்வல் இடைக்குறை; கவ்வல் - முற்றும் பற்றுதல்; அருமை ஈண்டின்மை மேற்று; அந்த வெள்ளை சிவப்பு என்க; அந்த என்பது முற்றும் பற்றுதல் இல்லாத என்பதைச் சுட்டும்; சுட்டவே சிறிதுவெண்மை சிறிது சிவப்பு என்றதாம்; பொன் மை பொன்னிறமும் கருநிறமும்; இப்பொருள் முதனூலிற்கிசையக்கொண்டது. † இந்நீலம்- இந்தநாற்சாதிநீலமணிகள். ‡ இந்திரநீலம் ஏனையலங்குகதிர்நீலத்தினும் பதினாயிரமடங்கு பெருவிலையுடைத்தாய் விளங்குவது; இவ்விந்திரநீலம் உலகிலரிது; அலங்குகதிர் நீலம் (மாநீலம்) பசுப்பால்நிறைந்தகுடத்திலிட்டால் (அப்பால் நிறத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) நூறுமடங்குநீலநிறம் மேம்பட்டுச் சோதிவிளங்கும்; இப்பொருள் முதனூலிற்கண்டது; இருவகைநீலத்தையும் மேல்வகுத்தமுறையே இதிற்றொகுத்து அவற்றியல்பு விளக்குவான் அநுவதித்தார். ¶ எரிபொற்கண்ணவுணன் - இரணியன்; இவன் சரிதத்தை உபதேசகாண்டமுதலியவற்றுட்காண்க. § முதனூற்கிணங்க அயன் எனப்பிரிக்க.

கழையிலேகார் மயிலெருத்தம் வெருகின்கண் ணிறத்ததாய்க் கனத்த தாகி
விழைவுதரு தெளிதாகித் திண்ணிதாய் மெலிதாகி விளங்கு மீதில்
அழகுபெற வலமிடமேல் கிழொளிவிட் டனமுறையே*யறவோ ராதித்
தழைவுறுநாற் சாதிகளாந் தினமிதனைப் பூசித்துத் தரிக்க சான்றோர். (எகூ)

வலத்தவுணன் றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப் பபன்சந்தி வடிவ மாத்தென்
புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மா சிழிபுலத்தும்†புயல்போல் வண்ணன்
உடைத்தமது கைடவரைக் குறை‡குருதி வழிநிலத்தும் மகவான் வெற்பின்
குலந்தையிற கரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துகுடி கொண்டு தோன்றும். (அ0)

அவ்வழியிற் படுபவள முருக்கம்பூப் பசுங்கிளிமூக் கலர்ந்த செவ்விச்
செவ்வரத்த மலர்கொவ்வைக் கனிபோலுங் குணங்குற்றந் திருகிக் கோடல்
எவ்வமுறப் புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெரும்பாலு மிப்பூ ணேந்தல்
பெய்வளையார் தமக்கேயாந் தரிக்கின்மகப் பேறுமுதற் பேறுண் டாகும் (அக)

இவியெதி ரெரியிறைக்குங் கல்லுமதி யெதிர்செழுநீ ரிறைக்குங் கல்லும்
உரையிடு¶மொன் பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க் கிடக்குமென வொன்பான்
மாபுரைத்து வணிகரோ ருகியவா னவரோறு வடபா லேகிக் [வேறு
பரவியிருந் தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்மதுரைப் பானே நோக்கா. ()

அஞ்சலிசெய் தகநோக்கா லிக்குமரற் களவிறந்த வாயுள் செல்வம்
விஞ்சுகவென் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச்
செஞ்சாணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும் விரித்தேற்றான் செல்வ நாய்கர்
மஞ்சனையும் புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுக மலர்ந்து சொல்வார். ()

இம்மணியா லிழைத்துநவ முடிசூட்டி யிச்சிங்க விளவே றன்ன
செம்மறனை யபிடேக பாண்டியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன் றாக்கிக்
கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணை நாட்டம்
அம்மகன்மே னிரப்பியிள நகையரும்பி நின்றாரை யங்குக் காணார். (அச)

ஓருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் விடையின்மே லுமையா ளோடும்
ஈருருவாய் முக்கண்ணு நாற்காமு மஞ்சமர ரிறவா வாறு
காருருவா மெழுமிடறுங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டா ரின்று
பாருருவாய் நின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப் போவார். (அரு)

---

* விட்டான்முறையே என்றும் பாடம். † பிரமா, சத்துவகுணவடிவெடுத்துப் பிதிரர்களை அதினின்று தோற்றுவித்து அவ்வுடலத்தை விடுத்தார்; அது சந்தியாகாலவடிவாயிற்று; அதனழுக்கு விடுக்கப்பட்ட இடத்திலும் பவளம் தோன்றுதலால், அயன் சந்திவடிவ மாத்தென்—புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் தோன்றும் என்றார்; உடல் மாசு - உடலினழுக்கு என்க; உடலாகியமாசு என்றல் முதனூற்கு மாறு ‡ துகைடவரை அழித்த சரிதத்தைக் கூர்மபுராணத்திலும்,விநாயகபுராணத்திலும் முறையே, "அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த வத்தியாயத்தும்" "விண்டு சடக்கரமநுட்டித் தபடலத்தும்" காண்க. ¶ உரையிடும் - உரைக்கும்; இடு பகுதிப்பொருள்விகுதி.

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் றாழ்ந்தெழுந்து செங்கை கூப்
யான்செய்யுங் கைம்மாறு மெம்பிராற் கொன்றுண்டோ யானு மென்ன [பி
தூன்செயுட லும்பொருளு முயிருமெனி னவையாவு முனவே யையா
வான்செய்யு நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுங்கைம் மாறுண் டேயோ. ()

என்னுமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை யிகல்வேல் விந்தை
மன்னுகு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரை நாதன்
பொன்னுரு மணிமகுடஞ் சூடமணி நல்குதலாற் புவிய நேகம்
பன்னாளு முறைபுரியத் தக்கதென வாழ்த்தினர் பல்சான் றோரும். (அஎ)

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக்கு மட்ட
மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன் மறையாசி முனிவர் கூறப் [ச்
பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப்பண் பாயுங் கேள்வி
சாத்திரரு மந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார்.* (அஅ)

வே று.

வேளென வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்க ரானல்
நாள்களுங் கோளும் பற்றி நவமணி யாக்கி னோரா
தாள்களுந் தோளு மார்புந் தரித்தநீ ளுக மீன்ற
வாள்விடு மணியோ வீந்தார் யாதென மதிக்கற் பாலேம். (அகூ)

இந்திரக் கடவு ளுட்டு மிம்மணி யரிய வென்னு
மந்திரக் கிழவர் நல்கி மயனினு மாண்ட கேள்வித்
தந்திரக் கனகக் கொல்லர்க் குவப்பன ததும்ப வீசிச்
செந்திரு மார்பி னுற்குத் திருமணி மகுடஞ் செய்தார். (கூ0)

மங்கல மரபான் மாலை மணிமுடி சூட்டி நாமஞ்
செங்கணை றுயர்த்த நாய்கர் செப்பிய முறையால் வேத
புங்கவ ரிசைப்ப வீதி வலஞ்செய்து புனிதன் பாத
பங்கய மிறைஞ்சி வேந்தன் பன்மணிக் கோயி லெய்தா. (கூக)

போர்மகட் குறைய ளான புயத்தபி டேகத் தென்னன்
தேர்முதற் கருவித் தானைத் தெவ்வர்நீண் முடியெ லாந்தன்
வார்கழற் கமலஞ் சூட மனுமுறை பைங்கூழ் காக்குங்
காரெனக் கருணை பெய்து வையகங் காக்கு நாளில். (கூஉ)

வே று.

தந்தைதன் காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன் னவராய்
முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து முடிமுதற் பொருள்கவர்ந் துட்குஞ்
சிந்தைய ராகி மறுபுலத் தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர்கொடு விடுப்ப
வந்தவர் கவர்ந்த தனமெலா மீள வாங்கினு னீர்ங்கதிர் மருமான். (கூரு)

மாணிக்கம்விற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,உஅஎ.

---

* வியப்படைந்தா சங்கை கூர்ந்தார் எனப்பாடமோதுவாருமுளர்.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

காழ்கெழு * கண்டத் தண்ணல் கௌரியன் மகுடஞ் சூட
வீழ்கதிர் மணிக ளீந்த வியப்பிது விடையோன் சென்னி
வாழ்கரு முகிலைப் போக்கி மதுரைமேல் வருணன் விட்ட
ஆழ்கடல் வறப்பக் கண்ட வாடலைப் பாடல் செய்வாம். (௧)

சித்திரை மதியிற் சேர்ந்த சித்திரை நாளிற் றென்னன்
மைத்திரண் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளாற் களவு மாண்ட
பத்திமை விதியிற் பண்டம் பற்பல சிறப்ப நல்கிப்
புத்தியும் வீடு நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான். (௨)

நறியநெய் யாதி யார நறுங்குழம் பீறு வாட்டி
வெறியகர்ப் புரநீ ராட்டி யற்புத வெள்ளம் பொங்க
இறைவனை வியந்து நோக்கி யேத்துவா னெறிநீர் வைகைத்
துறைவநீ யென்கர்ப் பூர சுந்தர னேயோ வென்றான். (௩)

பூசனை புரியு மெல்லைப் பொன்னகர்க் கிறைமை பூண்ட
வாசவன் வருடந் தோறும் பூசித்து வருவா னன்ன
காசறு மனத்தான் பூசை கழிவுறு மளவுந் தாழ்த்துத்
தேசமை சிறப்பார் பூசை † செய்துதன் னாடு புக்கான். (௪)

அன்றுநீர்க் கடவுள் வேள்வி நாயக னவையத் தெய்தி
நின்றவன் றன்னோய் தீருஞ் செவ்வியி னிகழ்ச்சி தோன்றக்
குன்றவன் சிறக ரீர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி
இன்றுநீ சிறிது தேம்பி யிருத்தியா லிதென்கொ லென்றான். (௫)

சிலைப்படு முகிலூ ரண்ணல் செப்புவா னிருடீ ரன்பின்
வலைப்படு பெருமா னெம்மான் மதுரையெம் பிரானை யன்பு
தலைப்படு பூசை செய்யத் தாழ்த்ததின் றதனு லிப்போ
தலைப்படச் சிறிதெ னுள்ள மாகுல மடைந்த துண்டால். (௬)

என்னவவ் விலிங்கந் தான்மா விலிங்கமோ வென்று முந்நீர்
மன்னவன் வினவ லோடு மகபதி மொழிவான் முன்பென்
றன்னரும் பழியும் வேழச் சாபமுந் தொலைத்த தன்றே
அன்னதை யறிந்தி லாய்கொ லென்னநீ ரண்ணல் கூறும். (௭)

அற்றது வாகிற் றெய்வ மருத்துவ ராலுந் தீரச்
செற்றிட வரிதா யென்னைத் தெறும்பெரு வயிற்று நோயை ‡
வற்றிடு மாறு தீர்க்குங் கொல்லென வலாரி யையம்
உற்றுநீ வினுப தென்னென் றுண்ணகை யரும்பிச் சொல்வான். (௮)

*கார்கெழு என்றும்பாடம். †சிறப்பாற்பூசைஎன்றும்பாடம். ‡வயிற்றுநோய்-சலோதரநோய்.

அரியய ராலுந் தீராப் பிறவிநோ யறுக்க வல்ல
பெரியவ னிந்த யாக்கைப் பெரும்பிணி பிறவுந் தீர்த்தற்
கரியனோ வையன் செய்யுந் திருவிளை யாட்டை யின்னே
தெரியநீ சோதி யென்னத் தெண்கடற் சேர்ப்பன் சொல்வான். (கூ)

கல்விற கரிந்தோ யிங்கு நான்வருங் காலை வேட்டார்க்
கெல்லையில் காம*நல்குஞ் சுரபியு மின்பால் சோரப்
புல்லிய கன்று மாற்றுப் பட்டவப் போது கண்ட
நல்லசோ பனத்தா லிந்த நன்மொழி கேட்டே னென்னு. (க0)

வருணனு மேகி வெள்ளி மன்றுடை யடிகள் செய்யுந்
திருவிளை யாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பா னெண்ணி
முரசதிர் மதுரை மூதூர் முற்றுநீ யழித்தி யென்னுக்
குரைகட றன்னை வல்லே கூவினு னேவி னுனே. (கக)

வே று.

கொதித்தெழுந்து தருக்களிறக் கொத்தியெடுத் தெத்திசையும்
அதிர்த்தெறிந்து வரைகளெல்லா மகழ்ந்துதிசைப் புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்து மாடநிரை பெயர்த்தெறிந்து பிரளயத்தில்
உதித்தெழுந்து வருவதென வோங்குதிரைக் கடல்வருமால். (கஉ)

கந்தமலர்த் தனிக்கடவுள் கற்பத்து மழியாத
இந்தவளம் பதிக்கிடையூ றெய்தியதெம் பதிக்குமினி
வந்ததெனச் சுந்தரனை வந்திறைஞ்சி வானவருஞ்
சிந்தைகலங் கினர்வருணன் செய்தசெய றெளியாதார். (கங)

சூலமோ டழலேந்துஞ் சொக்கர்திரு விளையாட்டின்
சீலமோ நாமிழைத்த தீவினையின் றிறமிதுவோ
ஆலமோ வுலகமெலா மழியவரும் பேரூழிக்
காலமோ வெனக்கலங்கிக் கடிநகரம் பனிப்பெய்த. (கச)

மண்புதைக்கத் திசைபுதைக்க மயங்கிருள்போல் வருநீத்தம்
விண்புதைக்க வெழுமாட வியனகரின் புறத்திரவி
கண்புதைக்க வருமளவிற் கண்டாச னடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்கு மொருபாகப் பிரானடியே சரணென்னு. (கரு)

ஆலமெழுந் திமையவர்மே லடர்க்கவரும் பொழுதஞ்சும் †
மாலெனவுந் தன்னுயிர்மேன் மறலிவரும் பொழுதஞ்சும்
பாலனென வுங்கலங்கிப் பசுபதிசே வடியில்விழுந்
தோலமென முறையிட்டா னுலகுபுக ழுறையிட்டான்.‡ (கசு)

* காமம் - விரும்பப்பட்டபொருள்; ஆகுபெயர். † ஆலமெழுந் திமையவர்மே லடர வரும் பொழுதஞ்சும் என்றும் பாடம். ‡ இவன் உலகத்தார் கூறும் புகழையே கவசமாக அணிந்தான் என்பார் உலகுபுகழுறையிட்டான் என்றார்; உலகத்திற்குத் தனது புகழாகிய கவசத்தை அணிந்தவன் என்றலுமாம்.

முறையிட்ட செழியனெதிர் முறுவலித்தஞ் சலையென்னக்
கறையிட்டு விண்புரந்த கந்தரசுந் தரக்கடவுள்
துறையிட்டு வருகடலைச் சுவறப்போய்ப் பருகுமெனப்
பிறையிட்ட திருச்சடையிற் பெயனான்கும் * வரவிடுத்தான். (கஎ)

வேறு.

நிவப்புற வெழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்
டுவர்ப்புறு கடலை வாரி யுறிஞ்சின வுறிஞ்ச லோடுஞ்
சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவெனத் தெளிந்தோ ரேழு
பவப்பெரும் பௌவம் போலப் பசையற வறந்த தன்றே. (கஅ)

அந்நிலை நகரு ளாரும் வானவ ராதி யோருந்
தென்னவர் பிரானு மெந்தை திருவிளை யாட னோக்கிப்
பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்கப் பன்முறை புகழ்ந்து பாடி
இன்னறீர் மனத்த ராகி யீறிலா வின்பத் தாழ்ந்தார். (ககூ)

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,௯௦சு.

மதுரைக்காண்டமுற்றிற்று.

---

* திருச்சடைநுனியில் நான்குமேகங்களை உண்டாக்கி அனுப்பினர் என்னுமுத னூற்கருத்துமடங்கத் திருச்சடையிற் பெயனான்கும் வரவிடுத்தான் என்றார்; சடையிற் றோன்றினமையின் 'சென்னிவாழ்கருமுகில்' என்று முன்னர்க்கூறியதனோடு முரணு மையுமோர்ந்துணர்க; "பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்" என்று அப்ப ரும் இதனைப் புலப்படுத்தினமை காண்க.

இரண்டாவது

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

பரசிவம்.

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருநூல்
வேதங்கி டந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியென்ப கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ணோவ வளையிந்த னாதி பகர்வாரை யாயு மவரே.* (க)

சிவசத்தி.

திருமகள் வலக்கண் வாக்கின் சேயிழை யிடக்கண் ஞானப்
பெருமக னுதற்க ணாகப் பெற்றுவான் செல்வங் கல்வி
அருமைவீ டளிப்பாள் யாவ ளவளுயிர்த் துணைவன் காண
ஒருமுலை மறைந்து நாணி யொசிந்தபூங் கொம்பி னின்றாள். (உ)

கதிர்மதி மிலைந்த வேணிக் கண்ணுதல் வருண னேய
அதிர்கடல் வறப்பச் செய்த வாடலீ தனையா னேய
முதிர்மழை யேழின் மேலு முன்னைநான் முகிலும் போக்கி
மதுரைநான் மாடக் கூட லாக்கிய வண்ணஞ் சொல்வாம். (௩)

எற்றுதெண் டிரைநீர்ச் சேர்ப்பன் றன்செய விழுக்கி நாணம்
உற்றிரு கண்ணுஞ் சேப்ப வுடன்றெழு கோபச் செந்தீப்
பற்றிட வாகம் வெம்பிப் பரவையும் யாறும் வெந்து
வற்றிட வெகுண்டு நின்றான் மானமும் வலியுங் குன்றான். (௪)

நளிர்புனன் மதுரை மூதூர் நாயக னுட றன்னைத்
தெளிகில னாகிப் பின்னுஞ் செழுமுகி லேழுங் கூவிக்
குளிர்கடல் வறந்த தென்னக் குடித்தெழுந் திடித்துப் பெய்யா
ஒளிவளர் மதுரை முற்று மொல்லெனக் களைமி னென்றான். (௫)

* "விரிகதிர் ஞாயிறல்லர் மதியல்லர் வேத விதியல்லர் விண்ணு நிலனுந்-திரிதரு வாயுவல்லர் செறிதீயு மல்லர் தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்—அரிதரு கண்ணியாளை யொரு பாக மாக வருள்கார ணத்தில் வருவார்—எரியர வாரமார்ப ரிமையாரு மல்ல ரிமைப்பாரு மல்ல ரிவரே." என்னுஞ் சுருதியும் பிறவும் இக்கருத்துப்பற்றி எழுந்தவாறுங்காங்குக் காண்க.

பொள்ளென மேக மேழும் புகுந்துபார் தெரிய முந்நீர்ப்
பள்ளமும் வறப்ப முற்றப் பருகிமெய் கருகி மின்னித்
தெள்ளருந் திசையும் வானுஞ் செவிடுறப் பிலமும் பாரும்
விள்ளமால் வரைக ளெட்டும் வெடிபட மேருச் சாய. (சு)

ஊழிநாள் வெடிக்கு மண்ட கடாகத்தி னொலிபோ லார்த்துப்
பாழிவா னுருமு வீழப் பணாடவி மணிகள் சிந்தி
ஆழிநீர் ஞாலந் தாங்கு மராவுட னெளியத் திக்கிற்
சூழிமால் யானை நின்ற நிலைகெடத் துணுக்கங் கொள்ள. (எ)

வெள்ளிய நீறு பூத்து முழவென வீங்கு காய் * போற்
றெள்ளிய வாலி சிந்தத் திரண்டதிண் பளிக்குத் தூண்போல்
ஒள்ளிய தாரை சோர வும்பர்மீன் கணங்க ளோடுந்
துள்ளிய திரையி லாடு மீன்கணந் துடித்து வீழ. (அ)

ஆர்த்தெழு கொண்மூ வேழுஞ் சராசர மனைத்துஞ் சூழ்ந்து
போர்த்தன ஞால முண்ணப் புக்கதோர் வடிவங் கொண்ட
தீர்த்தனில் விசும்பும் பாருந் திசைகளுந் தெரியா வாகப்
பார்த்தகண் ணுழையா வாகப் பரந்திருள் கான்ற வன்றே. (கூ)

பைஞ்சுட ரெறிக்கும் பச்சை காரொளி பரப்பு நீலம்
புஞ்சவா ளுடுக்க ளன்ன நித்திலம் பொன்னங் குப்பை
செஞ்சுடர் மணிக டப்புச் சிதறுவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையர் மகளி ரூடி வெறுத்தெறி கலன்கள் போல. (க0)

கடியகா லுதைப்பப் பெய்யுங் கடுஞ்செல வெழிலி † மாடக்
கொடியநீ ணகரைச் சூழ்ந்து புதைத்தலுங் கோலொன் றோச்சிப்
படியெலாம் புரக்குங் கோனு நகருளார் பலரு ஞாலம்
மடியுநா ளிதுவே யென்னு மயங்கினு ருயங்கி னாரே. ‡ (கக)

கண்ணுதன் மூர்த்தி தானே யின்னமுங் காக்கு மென்னுப்
புண்ணிய நகரா ரோடும் பொருக்கெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்க்கை விடையவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்
அண்ணலா ராடன் முன்னு மறிந்துகை கண்ட வேந்தன். (கஉ)

விடையினை யால முண்ட மிடற்றினை கங்கை தாங்குஞ்
சடையினை கூற்றை வென்ற தாளினை மேரு சாபப்
படையினை யடியேந் துன்பப் பாட்டினை நீக்கி யாளும்
நடையினை யாகி யெங்க ணல்லுயிர் ¶ காத்தல் வேண்டும். (கங)

என்னலுந் தென்னர்க் கென்று மெய்திய விடுக்கண் டீர்க்கும்
முன்னவன் முன்போ னுன்கு முகிலையு நோக்கி யின்ன
தொன்னக ரெல்லை நான்குஞ் சூழ்ந்துநான் மாட மாகி
வின்னெடு மாரி யேழும் விலக்குமி னெனவி டுத்தான். (கச)

* பூசினிக்காய். † கடுஞ்சலவெழிலி எனப்பாடமோதுவாருமுளர். ‡ மயங்கினுன் றியங்கி னுரே என்றும் பாடம். ¶ யாகி லெங்க ணல்லுயிர் எனப்பாட மோதுவாருமுளர்.

வந்துநான் மாட மாகி வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து
சந்துவாய் தெரியா தொன்றித் தாமொரு குடிலாய் மாடப்
பந்திகோ புரஞ்செய் குன்றங் கால்கள்போற் பரிப்பப் போர்த்த
இந்துவார் சடையோ னேய வெழிலிமா நகர மெங்கும். (கரு)

அன்னநான் மாடத்துள்ளு நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன்
றன்னநாற் கருவித் தானை சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து
முன்னைநா ளனினு மின்ப மூழ்கினன் கிருந்தா ரூழிற்
பொன்னனாள் பாகன் றுளிற் புக்கமர்ந் திருந்தா ரொத்தார். (கசு)

கழைகெழு வரையி னுச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போற் கார்சூழ்ந்
திழைமணி மாடத்தும்ப ரெறிதுளி யுடைந்து துள்ளத்
தழைகடல் வறப்ப வாங்கித் தம்முடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும் வெள்கி நின்ற வருணனும் வெள்கி நின்றான். (கள)

நடுங்கினன் கழிந்த வச்ச நாணமீ தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ ருவகைவந் தெய்தப் பொற்பூத்*
தடங்கரை குறுகா முன்னோய் தணிந்துபின் றோய்ந்து பாசம்
மடங்கினன் மடங்கா வன்பின் வள்ளலைப் † பூசை செய்வான். (கஅ)

புனிதநீ ராடிக் கண்டி பூண்டுவான் கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் கும்ப வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பனிமலர் சந்தங் கந்த மணிக்கலன் பசும்பொன் னாடை
இனையன பிறவு மீன்று கற்பக மெடுத்துக் காட்ட. (ககூ)

ஐங்கனி ‡ யமுத மைந்து கௌவிய மமுது தூபஞ்
செங்கதிர் விளக்க மின்ன தேவரான் கொடுப்பச் சேற்கண்
நங்கைதன் பதியைப் பூசித் தாயிர நாமங் கூறிப்
பைங்கதிர் முத்தஞ் சாத்தித் தொழுதடி பணிந்து நின்றான். (உ0)

அருச்சனை யுவந்த வாதி யமலனீ யாது வேண்டிற்
றுரைத்தியென் றோத நீர்க்கோ னெல்லைதாழ்ந் தொன்றி னானுங்
கரைத்திட வரிய விந்தக் கடியவென் வயிற்று நோய்நின்
திரைத்தட மாடு முன்னே ¶ தீர்ந்திடப் பெற்றே னெந்தாய். (உக)

வே று.

வேதமுதற் கலைகாட்சி முதலளவை § விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணிந்தே னந்தோ
பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென் பிணிதீர்த்தென் பெற்றா யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோ வையா. (உஉ)

* ருவகைவந் தேமக்கஞ்சத் என்றும் பாடம். † அடங்கின னடங்கா வன்பி னண்ணலைப் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். ‡ இவற்றை, இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த படலம் கச ம் செய்யுட்குறிப்பிற்காண்க. ¶ திரைத்தடமாடியின்னே என்றும் பாடம். § வேதமாகிய முதன்மைபொருந்தியகலையளவை; அளவையைக் கலைக்குங்கூட்டுக; அளவை - பிரமாணம்.

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் துணையருச்சித் தயர்ச்சியொடும் போன வாறும்
என்னெனயான் வினவியதும் வலாரியிறை கொடுத்ததுமவ் விறைக்கு நேர்யான்
பின்னைவினு யதுமவன்சொல் வழியுன்னைச் சோதித்த பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுன்னருளா லென்பிணிக்கு மருந்தாகி முடிந்த வாறே. (உ௩)

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றி மேனாள்
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும் பெற்றேன்
வேறினிமந் திர*மென்னை மணி*யென்னை மருந்*தென்னை மெய்ம்மை யாகத்
தேறுமவர்க் கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர்ப்ப தன்றே. (உ௪)

வே று.

அடியனேன் முன்னஞ் செய்த வபராத மிரண்டுந் தீரும்
படிபொறுத் தருள்வா யென்று பன்முறை பரவித் தாழ்ந்து
மடிவிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வரங்களுஞ் சிறிது வேண்டிக்
கடியதன் னகரம் புக்கான் குடதிசைக் காவல் வேந்தன். (உ௫)

வன்றிறல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க வீசன்
மின்றிகழ் சடையி னின்று நீங்கிய மேக நான்குங்
குன்றுபோ னிவந்து நான்கு கூடமாக் கூட லாலே
அன்றுநான் மாடக் கூட லானதான் மதுரை மூதூர். (உ௬)

நான்மாடக்கூடலானபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - க,௩௩உ.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தர்

திருவிளையாடற்படலம்.

சத்த நான்மறைப் பொருள்வரை தள்ளுநீண் முடிமேல்
வைத்த கார்கணுன் மாடமாய் மதுரைமேல் வருணன்
உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவா றுரைத்துமே றுயர்த்தோர்
சித்த ராய்விளை யாடிய செயல்சிறி துரைப்பாம். (க)

தேட ருங்கதிர் மணிமுடிச் செழியனும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னல்லவீ டெய்தக்
கூட லம்பதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட † ரங்கொரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார். (உ)

---

* இவற்றை, "தேரையர்கரிசலை முந்நூறு" என்னும் வைத்தியசாத்திரத்திற் கூறப்பட்ட "மாவத் துகைமணி மந்திர மௌடதம்" "மருபாடை மன்குரு" "பிரணவ மாயா பீச" "கண்டித மாகிய கலைவல மூவித-பண்டித மௌடத வகையினை" என்னும் ஆசிரியப்பாக்களால் நன்குதெளிக. † வேடர் - ஈண்டு வேண்டுருக்கொள்ளுவோர் என் னும்பொருட்டு.

வட்ட வார்சடைக் குஞ்சியும் பூணநூன் மார்பும்
இட்ட நீறணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்க
விட்ட வெள்ளைமுத் திரை * யுந்தோல் விரித்தபட் டிகையுஞ் †
சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் ‡ தூக்கிய தோளும். (௩)

துய்ய வெண்பொடி யழிந்துமெய் சிவந்திடச் சுவடு
செய்யும் வெண்டிரட் படிகநீண் மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட் டங்க ¶ முங் கண்டவர் மனஞ்சென்
றுய்ய வன்புற வீக்கிய வுதரபந் தனமும். (௪)

அட்ட வேங்கையி னுரிவைகீண் டசைத்தகோ வணமும்
ஒட்ட வீக்கிய புலியத ளுடுக்கையு மிடத்தோள்
இட்ட யோகபட் டிகையும்பொன் னிடையிடை கட்டப்
பட்ட சுஃறொலி வேத்திரப் படைக்கையும் படைத்து. (௫)

வேத கிங்கிணி சிலம்புசூழ்ந் தடிகளின் மிழற்ற
ஓத ரும்பத முளரியூ றருண்மது வொழுகப்
போத வானந்த மதுநுகர்ந் தலர்முகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபநிடப் பாதுகை சூட. (௬)

சிறிது மூரலும் வெயர்வையுந் திருமுகத் தரும்பக்
குறுகி யாவணஞ் சித்திர கூடநாற் சந்தி
மறுகு சூளிகை யுபரிகை மாளிகை வாயில்
அறுகு சூழ்நிரைத் தெற்றியிவ் விடந்தொறு மடைந்து. (௭)

தெற்கி ருப்பவர் போல்வட திசைவயிற் சென்று
புக்கி ருப்பதுங் கிழக்குளார் போலமேற் றிசையில்
நக்கி ருப்பதும் யாவரு நாடின ரறியத்
தக்க தன்றியே யிந்திர சாலமாத் தணந்தும். § (௮)

சேய வெற்பினை யணியதாச் செய்துமற் றணித்தாய்
மேய வெற்பினைச் சேயதா விடுத்துமெய்ம் முதுமூப்
பாய மக்களை யிளையவ ராக்கியுங் குதலை
வாய மக்களைக் கழிமுது மக்களா வகுத்தும். (௯)

ஆணைப் பெண்ணுரு வாக்கியும் பெண்ணையா ணுருவா
மாணக் காட்டியு மலடியை மகப்பெறச் செய்துங்
கோணற் கூன்செவி டூமைகண் குருடுபங் கெவருங்
காணத் தீர்த்துநா லுலோகமுங் கனகமாச் செய்தும். (௧௦)

---

* வெள்ளைமுத்திரை - படிகசுண்டலம்; இது முதனூலிற்கண்டது. † தோல்விரித்தபட்டிகை - தோலாகியவிரித்த அரைஞாண்; தோள்விரித்தபட்டிகை என்னும் பாடம் முதனூற்கு மாறுபடுதலின் அது பாடமன்மைதெளிக. ‡ பொக்கணம் - விபூதிப்பை. ¶ கடங்கம் கட்டங்கமென விகாரமாயிற்று; கடங்கம் - மழு. § இருப்பதும் இருப்பதும் அறியத்தக்கதன்றித் தணந்தும் எனக்கூட்டுக.

செல்வர் தம்மனைப் பொருளெலாம் வறுமையிற் சிறந்தோர்
இல்ல மெய்தவு நட்டவ ரிகலின்றித் தம்மின்
மல்லு வெஞ்சம ரிழைப்பவுங் காஞ்சிர மரத்தின்
நல்ல தீங்கனி பழுப்பவும் விஞ்சைக ணயந்தும். (கக)

பருவ மாறிய பருவத்தில் வைகைநீர் பரந்து
வருவ தாக்கியு மீளவும் வறந்திடச் செய்தும்
பொருவி நீஞ்சுவை யோடையும் பொய்கையு முவர்ப்புத்
தருவ வாக்கியு முவரியின் சுவையவாத் தந்தும். (க௨)

வீசி மாத்திரைக் கோலினை விண்ணினட் டதன்மேல்
ஊசி நாட்டியிட் டூசிமேற் பெருவிர லூன்றி
ஆசி லாடியு மூசிமேற் றலைகிழக் காக
மாசில் சேவடிப் போதுவான் மலர்ந்திடச் சுழன்றும். (க௩)

சண்ட வெம்பணிப் பகையெனப் பறந்துவிண் டாவிக்
கொண்ட லைப்பிடித் திடியொடுங் குடித்தநீர் பிழிந்து
கண்ட வர்க்கதி சயம்பெறக் காட்டியுங் காண
விண்ட லத்தினிற் பண்டுபோ லிறைகொள விடுத்தும். (க௪)

எல்லி டைப்படும் பொருள்களை யிராவெழப் பார்த்தும்
அல்லி டைப்படும் பொருள்களைப் பகல்வர வமைத்தும்
வல்ல முற்புன லுளர்வளி வலிகெடப் பார்த்தும்
நல்ல போதுகாய் கனியிலா நாள்படக் கண்டும். (க௫)

பீளை கால்விழிக் கிழவரைப் பிரம்பினால் வருடிக்
காளை யாடவ ராக்கியக் கணவருக் கிசைய
ஈளை* வாய்முது கற்பினார் கருவடைந் திளமை
ஆள வேத்திரம் வருடிநீ றளித்தருள் செய்தும். (க௬)

அகர மாதிமூன் றாகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்
வகர மாதிமூன் றாகிய வசியமே வாதம்
இகலி லாவயத் தம்ப†மென் றின்னவை செய்தும். (க௭)

வேத நூறெளி யார்களெக் கலைகளும் விளங்கப்
பூதி நாவினிற் சிதறியும் பூழியன் காதன்
மாத ராரொடும் பயில்புது மணமலர்க் காவிற்
காத நீண்டகோட் டெங்கினைக் கரும்பனை செய்தும். (க௮)

---

* வீளை என்றும் பாடம்; வீளை — வாயாற்செய்யுமோர்வகையொலி. † ஆகருஷணம் - தூரத்திலுள்ளபொருளைச் சமீபத்தே வருவித்தல். அதிரிச்சியம் - கண்களுக்குப் புலப்படுகின்றபொருளைப் புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்து கிடக்கும்பொருளை வெளிப்படக்காட்டுதல். வசியம் - பகைவரைத் தன்வயப்படுத்தல். வாதம் - இரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்கல். வயஸ்தம்பம் - வயதைத் தம்பித்தல்; அது இளமையாக இருக்கச்செய்தல்.

ஏனை வான்றருக் குலங்களைப் புட்களை யிருகோட்
டானை யாதிபல் விலங்கினை யொன்றை யொன்றாக
ஞான நோக்கினு னோக்கியு நாடிய விளையோர்
மானி னோக்கிய ராகிலோ மெனவெழில் வாய்த்தும். (கக)

நாக நாடுபொன் னாட்டுள பொருளுமந் நகருள்
ஆக வாக்கியு மின்னணம் விச்சைக ளனந்தம்
மாக நாயகன் மலைமக ணாயகன் மதுரை
ஏக நாயகன் றிருவிளை யாடல்செய் திருந்தான். (உ0)

சித்த யோகிகள் செய்கின்ற வாடன்மேற் செலுத்தி
வைத்த கண்களுஞ் சிந்தையும் வாங்கலர் திகைத்துத்
தத்த மாள்வினைத் தொழின்மறந் திருந்தனர் தகைசால்
முத்த வேதிய ராதிய மூதுநகர் மாக்கள்.* (உக)

இனைய செய்தியை யுழையரா லிறைமக னறிந்தான்
அனைய சித்தரை யிங்ஙனந் தருகென வடுத்தார்
தனைய கற்றினன் சித்தரைச் சார்ந்தவர் தாமும்
வினையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண் டிருந்தார். (உஉ)

அமைச்சர் தங்களை விடுத்தன னமைச்சருஞ் சித்தர்
தமைச்ச ரண்பணிந் தரசன்முன் வருகெனத் தவத்தோர்
எமக்கு மன்னனு லென்பய னெனமறுத் திடமண்
சுமக்கு மன்னவன் றம்மவர்† தொழுதனர் போனார். (உங)

வேறு.

மன்னன்மு னமைச்சர் சித்தர் மறுத்துரை மாற்றங் கூற
முன்னவ னருள்பெற் றிம்மை மறுமையு முனிந்த யோகர்
இந்நில வேந்தர் மட்டோ விந்திர னயன்மா லேனோர்
தன்னையு மதிப்ப ரோவென் றிருந்தனன் றரும வேந்தன். (உச)

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,ஙடுசு.

இருபத்தொராவது

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

செல்லார் பொழில்சூழ் மதுராபுரிச் சித்த ரெல்லாம்
வல்லா ரவரா டலையா றுரைசெய்ய வல்லார்
எல்லாரும் வியப்புற வித்தனிச் சித்த சாமி
கல்லானை தின்னக் கரும்பீந்த கதையுஞ் சொல்வாம். (க)

---

* சீவன்முத்திபுரத்தில் இருத்தலின் முத்தவேதியராதியமூதுநகர்மாக்கள் என்றார்; முத்த என்பதை நகரத்திற்கும் மாக்களுக்குங் கூட்டுக. † றம்மனோர் என்றும் பாடம்.

பின்னேய மச்சம் பெருகப்பெரி யோரை யெண்ணா
தென்னே யெளியா ரெனயானிகழ்ந் திங்ங னீண்டச்
சொன்னே னவர்க்கென் குறையென்னிற் றுருவி நானே
தன்னே ரிலாதார் தமைக்காணத் தகுவ னென்னா. * (௨)

ஆனந்த சித்தர் தமைக்காண்பலென் றன்பு கூர்ந்த
மீனந் தரித்த கொடிவேந்தன் குறிப்பு நோக்கி
மோனந் தரித்த சிவயோகரு முந்தித் தம்பொன்
மானந் தனக்கு வடமேற்றிசை வந்தி ருந்தார். (௩)

அருகாத செல்வத் தவனன்றுதைத் திங்க டோற்றம்
வருகால மாக மதுரேசனை வந்து வந்தித்
துருகா தரத்தாற் கழிந்துள்வல மாக மீள †
வருவா னவன்முன் வருகாஞ்சுகி வன்கண் மாக்கள். (௪)

சீறிட்ட வேங்கை யதட்சேக்கையர் சீறி யைந்தும்
பாறிட்ட வேடர் யோகபட்டத்தர் கட்டங் கத்தில்
ஏறிட்ட கைய ரிறுமாந்திருப் பாரை நோக்கி
மாறிட்டு நீக்கி ‡ யெழப்போகென வந்து சொன்னார். (௫)

பின்னா வருதென் னர்பிரான்பெரி யோரை நோக்கி
என்னாடு நும்மூ ¶ ருமக்கென்வரும் யாது வேண்டும்
நுந்நாம மேது நுவன்மின்னென வைய ரெந்த
நன்னாடு மெந்த நகருள்ளுந் திரிவ மப்பா. (௬)

ஆனாலு மிப்போ தணிகான்மிர § நாட்டிற் காசி
தானா மிருக்குந் தலமாகு மநாத ராகி 0
ஆனாத பிச்சைப் பெருவாழ்வு டையார் 0 நமரா 0
நாணாளும் விஞ்சை நடாஅய்த்திரி சித்த ரேம்**யாம். (௭)

ஆனந்த கானந் †† தொடுத்திங்குள வான சைவத்
தானம் பலவுந் தொழுதற்பர ‡‡ மாகி வந்தேம்
ஞானந் தருமிந் நகரிம்மையிற் சீவன் முத்தி
மானந்த மான பரமுத்தி மறுமை நல்கும். (௮)

---

* தகுவதென்னா என்றும் பாடம். † உருகா தரத்தான் கழிந்துள்வல மாக முன்பு என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு வந்து மதுரேசனைக் (கோபுரவாயிலில்) வணங்கிக் கசிந்த அன்பை உடையவனாய் (அங்குநின்று) நீங்கி உள்வீதியிலே வலமாகச் சந்நிதானத்திற்குவருவானாயினான் என்க; ஆனந்தசித்தர் தமைக்காண்பலென் றன்புகூர்ந்த என முன்னர்க் கூறியதற்கேற்பக் கழிந்து உருகாதரத்தனாகிய அருகாதசெல்வத்தவன் எனினுமாம்; கழிதல் - மிகுதல். ‡ நீட்டி என்றும் பாடம். ¶ நும்நாடு ஊர் என் என்க; எவன் என்னும் வினா என்னென்றாயது; எந்நாடு என்றும் பாடம். § கான்மீரம் - காஸ்மீரம். 0 0 0 மேலே நுந்நாம மேது என்னும் வினாவிற்கு, பசுபதி பிக்ஷாடனர் என்னும் விடையும், பாண்டியர் தமக்கு வழிவழி அடியவர் என்பதும், தோன்றுமாறும் 'அநாதராகி—ஆனாதபிச்சைப் பெருவாழ்வுடையார் நமராம்' என்றார்; நமரா எனப்பிரித்து விளியாக்கினுமமையும்; தலமாகு மநாதனாகி என்றும், வாழ்வுடையான் றமரா என்றும் பாடம். **நடாத்திடுஞ்சித்தரேம் என்றும்பாடம். ††ஆனந்தகானம்-காசி. ‡‡தற்பரம்-மிக்க ஆசை, ஆன்மநாயகராகிய கடவுள்; தொழுதல் பரம் எனப்பிரித்து அதற்கிசையவும்பொருள்கொள்க.

ஈண்டுள்ள வர்க்கெம் விளையாடலைக் காட்டி யிச்சை
வேண்டும் பலசித் தியுநல்குவம் வேத மாதி
மாண்டங்கு மெண்ணெண் கலைஞானமும் வல்ல மல்லாற்
சேண்டங்கு மெல்லாப் பொருளும்வல சித்த ரேம்யாம். (கூ)

உன்னு னமக்குப் பெறல்வேண்டுவ தொன்று மில்லை
தென்னு வெனவுண் ணகைசெய்தனர் சித்த யோகர்
மன்னு மிவர்தம் மிறுமாப்புஞ் செருக்கும் வீறும்
என்னு *லளவிட் டறிவேனென வெண்ணித் தேர்வான். (க0)

தேரும் பொழுதோ ருழவன்னொரு செல்வக் கன்னல்
ஆருங் கமுகென்ன வயிர்ப்புறக் கொண்டு தாழப்
பாருந் திசையும் புகழ்பங்கயச் செங்கை தாங்கி
நீரும் பிறையுங் கரந்தார்தமை நேர்ந்து சொல்வான். (கக)

வல்லாரில் வல்லே மெனவும்மை மதித்த நீரிக்
கல்லானைக் கிந்தக் கரும்பை யருத்தி னெல்லாம்
வல்லாரு நீரே மதுரைப்பெரு மானு நீரே
அல்லா லெவர்நும் மனம்வேட்ட தளிப்ப னென்றான். (கஉ)

என்னு முகிலைத் தளையிட்டவன் கூறக் கேட்டுத்
தென்னு வருதி யென்பப்புன்னகை செய்து சித்தர்
நின்னால் வருவ தெமக்கேது நினக்கு நாமே
உன்னுசை தீரத் தருகின்ற தலாம லுண்டோ. (கங)

செல்லா வுலகத் தினுஞ்சென்றொரு விஞ்சை கற்றோர்
பல்லாரு நன்கு மதிக்கப்பய னெய்து வார்கள் †
எல்லா மறிந்த வெமக்கொன்றிலு மாசை யில்லை
கல்லானை கன்னல் கறிக்கின்றது காண்டி யென்றார். (கச)

கடைக்கண் சிறிதே குறித்தார்முன் கடாக்கல் யானை
மடைக்கண் டிறந்து மதமூன்றும் வழிய விண்வாய்
அடைக்கும் படிவாய் திறந்தார்த்துப் புழைக்கை நீட்டித்
தொடைக்குன் றனுன்கைச் சுவைத்தண்டைப் பறித்த தன்றே. (கரு)

பறித்துக் கடைவாய் வழிசாறளி பாய்ந்து நக்கக்
கறித்துக் குதட்டிப் பருகிக்கர மூச லாட
நெறித்துத் தருக்கி நிழல்சீறி நிமிர்ந்து நிற்ப
மறித்துக் கடைக்கண் குறித்தார்பினு மாயம் வல்லார். (கசு)

மட்டுற்ற தாரான் கழுத்திற்கண்ட மாலை தன்னை
எட்டிப் பறித்த திகல்காஞ்சுகி மாக்கள் சீறிக்
கிட்டிக் களிற்றைப் புடைப்பான்கிளர் கோல்கொண் டோச்சச்
சிட்டத் தவர்கண் சிவந்தானையைச் சீறி நோக்க. (கஎ)

---

* என்னால்—யாதால், என்னாலே. † ஒருவிஞ்சை கற்றோர் செல்லாவுலகத்தினுஞ் சென்று—பல்லாரு நன்கு மதிக்கப்பய னெய்துவார்கள் என்க.

கண்டா வளியைக்* களிறுண்டது கண்கள் சேப்புக்
கொண்டா னரசன் சிவயோகரிற் கோப மூளத் †
தண்டா வரசன் றமருட்டறு கண்ணர் சீறி
வண்டா ரிதழி மறைத்தாரை யடிக்க வந்தார். (கஅ)

அப்போ திளமூ ரலரும்பியச் சித்த சாமி
கைப்போ தமைத்துக் கடிந்தோர்தமை நின்மி னென்ன
மைப்போ தகமன் னவர்வைத்தடி பேர்க்க லாற்று
தொப்போ தரிய நிலேயோவியம் போல நின்றார். (கசு)

மத்தக் களிற்றான் வெகுளித்தழன் மாறி யன்பு
பொத்தப் புதைந்த மனத்தற்புதம் பொங்கிச் சோரச்
சித்தப் பெருமா னடிமாமுடி தீண்டப் பாச
பெத்தத் தமியேன் பிழையைப்பொறு மென்று வீழ்ந்தான். (உ0)

அன்புக் கிரங்குங் கருணைக்கட லான வையர்
இன்புற்று வேண்டும் வரங்கேளெனத் தாழ்ந்து வேந்தன்
நன்புத் திரப்பே றருள்வாயென நல்கிச் செங்கை
வன்புற்ற வேழ மிசைவைத்தரு ளாட்டம் வைத்தார். (உக)

வேறு.

தழைக்கு நீள்கதிர்த் தண்முத்த மாலையைப்
புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கின னீதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே. (உஉ)

மூத்த மாலிகை வாங்குமுன் முன்னின்ற
சித்த சாமி திருவுருக் கண்டிலன்
மத்த யானை வடிவமு மேனைய
ஒத்த தாக வுரவோன் வெருவினான். (உங)

இந்த வாட லெமக்குயி ராயவிவ்
வந்த மில்லி யருள்விளை யாட்டென்று
முந்தை வேத முதல்வனை மீளவும்
வந்து வந்தனை செய்தனன் மன்னனே. (உச)

மூழுது ணர்ந்த முதல்வநின் றாடலை
இழுதை யேனறி யாதளந் தேனென்று
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீந்துகை
தொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான். (உரு)

---

* கண்டாவளி - கண்டசரம்; இது ஒற்றைவடமாகிய முத்துமாலை என்று முதனூலிற் கூறப்பட்டது. கண்டாவலி என்றும் பாடம். † கண்கள் சேப்பக்—கொண்டானரசன் சிவயோகரிற் கோபமீள என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு மீளக் களிறு கண்டாவளியையுண்டதென்க; மீள அரசன் கண்கள்சேப்பக் கோபங்கொண்டான் எனினுமாம்.

வே று.

வேதியாய் *வேத விளைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதி நெறிகடந்த நீளொளியாய்
ஆதியா யீறாய் நடுவா யவைகழிந்த
சோதியாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (உசு)

நின்னான் மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதந் தலைசுமந்தும்
உன்னாமம் வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா லடியனேன் † சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (உஎ)

வே று.

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடந்த
துரியமுமாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. (உஅ)

வே று.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்று பன்னாட்
டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார் சுமத்திப் பாசம்
வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணோக்கால் விளைபே ரின்ப
மன்றன்மது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடேக மாறன் மன்னோ. (உகூ)

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,நஅகூ.

இருபத்திரண்டாவது

யானையெய்தபடலம்.

கட்டவிழ் கடுக்கையர் கலானைகழை தின்ன
இட்டதிது பஞ்சவ னிடத்தமண ரேவி
விட்டமத யானைவிழ மேவலர் புரத்தைச்
சுட்டகணை விட்டுயிர் தொலைத்தமுறை சொல்வாம். (க)

விக்கிரம பாண்டியன் வெலற்கரிய செங்கோல்
திக்குநில னுந்திறைகொள் செல்வநிறை வெய்த
அக்கிரம வெங்கலி யரும்பகை யொதுங்கச்
சக்கர முருட்டியிடர் சாய்த்துமுறை செய்வான். (உ)

---

* வேதியாய் - முற்றறிவுடையவராய், வேதத்தையுடையவராய். † லடியேன்றன் என்றும், லடியேனென் என்றும் பாடம்; இதற்கு அடியேனாகிய எனது என்றுபொருள் கூறுக.

புத்தரம ணுதிய * புறக்களை யகழ்ந்து
நித்தமறை யாகம நெறிப்பயிர் வளர்த்து
மெய்த்தவிதி பத்தியின் விளைந்தபயன் யாருந்
துய்த்திட மநுத்தொழி னடத்திவரு தூயோன். (ங)

மருவிதழி யானுறையும் வானிழி விமானத்
தருகுவட பக்கமுற வாலய மெழுப்பி
உருவரு விரண்டினையு மொருவிவரு சித்தர்
திருவுருவு கண்டுபணி செய்தொழுகு நாளில். † (ச)

செய்யகதி ரோன்வழிய செம்பிய னொருத்தன்
கையனவன் வென்றிபயில் காஞ்சிநக ருள்ளான்
பொய்யமணர் கட்டுரை புறத்துறையி னின்றான்
மையின்மதி மாறனொடு மாறுபட நின்றான். (ரு)

மூடங்கன்மதி செஞ்சடை முடித்துவிடை யேறும்
விடங்காது சேவடி விழுங்கிய மனத்து
மடங்கனிகர் தென்னனெதிர் வந்துபொர லாற்று
தடங்கலனோர் வஞ்சனையி னுலட மதித்தான். (சு)

வேறு.

அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவர்த் தனந்திரி கூடங் காஞ்சிக்
குஞ்சரஞ் ‡ சைய மேம கூடமே விந்த மென்னும்
மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும் வைகுறு மமணர் தம்மில்
எஞ்சலில் குரவர்க் கோலை வேறுவே றெழுதி விட்டான். (எ)

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா மாசிருள் புதைய நின்ற
அடிகண்மா ராவா ரெண்ணு யிரவரு மார்த்தார் வேய்ந்த
முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நிமிர்த்து வாசித்
திடிகெழு கார்போற் குன்றி னிழிந்துவே றிடத்திற் செல்வார். (அ)

யாவரு மொருங்கு கூடி யிருள்வழி கொள்வ தேய்ப்பக்
காவல்வல் லரணஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிமா நகரத் தெய்திப்
பூவலர் தாரான் கோயிற் புறங்கடை புகுந்து வேந்தன்
ஏவலர் விடுப்ப வுள்போ யிறைமக னிருக்கை புக்கார். (கூ)

மன்னவன் முடிமேற் பீலி வைத்தன ராக்கங் கூற ¶
அன்னவ னவரை நோக்கி வசியமுன் னாறும் வல்லீர்
தென்னனை யாபி சாரஞ் செய்துயிர் செகுத்தா லுங்கட்
கென்னது நாடு பாதி தருவல்போ யியற்று மென்றான். (க0)

---

* புத்தரமணுதியர் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்குப் புத்தர் சமணர் முதலான வர்களுடைய புறச்சமயங்களாகிய களைகளைப்பிடுங்கி என்க. † செய்துவருநாளில் என்றும் பாடம். ‡ காஞ்சிக்குஞ்சரம்-காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அத்திகிரி; இது முதனூலிற்கண்டது; காஞ்சி—குஞ்சர சையம் என்னும் பாடம் முதனூற்குப் பொருத்தமின்று. ¶ ராக்கங்கூறி என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு ஆக்கங்கூறி முடிமேற்பீலிவைத்தனர் என்க; வைத் தனர் எச்சமுமாம்.

தவம்புரிந் தவமே செய்வார் தாமதற் குடன்பட் டேகி
நிவந்ததெண் டிரைநீர்ப் பாலி நெடுங்கரைக் காத மூன்றிற்
கவர்ந்தகன் சாலை கோலி யோசனை யகலங் கல்லி
அவம்படு வேள்விக் குண்டங் கோணமெட் டாகக் கண்டார். (கக)

விடம்பொதி காட்டம் பெய்து நிம்பநெய் விராய நஞ்சின்
உடம்புடை யுயிரின் கோழுன் கறிப்பொடி யூறு மெண்ணெய் *
இடம்பட வாயங் காந்த வெரிக்குழி புதையப் பெய்து
கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார். (கஉ)

மாடுள பொதும்பர் நந்தா வனமுள † சோலை யுள்ள
காடுள கருகிச் சாயக் கயனுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாவி யுள்ள குளமுள வறப்பத் தாவிச்
சேடுள முகிலுந் தீயச் சிகையெழு குண்டத் தீவாய். (கஙு)

கூற்றெழு தோற்றம் போல வஞ்சனக் குன்றம் போலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய் கௌவிய மருப்பு மாறு
ஊற்றெழு மதமு மூச லாடிய வொற்றைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சீறி யெழுந்ததோர் தறுகண் யானை. (கச)

அந்தமா வேள்வித் தீயு மவியமும் மதமுஞ் சோர
வந்தமா களிற்றை நீபோய் வழுதியை மதுரை யோடுஞ்
சிந்தவே தொலைத்தி யென்னுத் தென்றிசைச் செல்ல வேவி
முந்தவே விடுத்த மாசு மூழ்குட லமணப் பேய்கள். ‡ (கரு)

வே று.

அருளற்றிரு ளுடலிற்புதை யமணக்கய வர்களுட்
டெருளற்றரு மறையிற்படர் செயலற்றிக பரமெய்ப்
பொருளற்றவ னனிகத்தொடு புறமொய்த்திட மதமா
வெருளற்றிடி குரலிற்படி வெடிபட்டிட வருமால். (கசா)

அடியின்னள வகல்பாதல முடியின்னள வண்டம்
இடியின்னள வெழுகார்செவி யெறிகாலள வகிலம்
மடியும்மள வுளர்கான்மத மழையின்னள வுலக
முடிவின்னெழு கடல்கண்ணழ லளவாமுது வடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிய ¶ வருமிக்கரி குரலஞ்செவி முழைவாய்
ஏற்றஞ்செய மடங்குஞ்செவி யெறிகால்வழி விழித்தீ
ஊற்றஞ்செய மடைவாயுடைந் தொழுகுங்கட மதநீர்
நாற்றஞ்செயத் திசைவேழமு நடுக்கஞ்செய்து நலியும். (கஅ)

---

* எண்ணெய் ஊறும் பொடிக்கறி எனமாறுக; எண்ணெய் - திலதைலம்; பொடி - சிறுமை; இதுமுதனூலிற்கண்டது. † மாடுள பொதும்பர் நந்தாவனமுள - பக்கத்திருக்கும் பொதும்பர்களும் நந்தாவனங்களுமாகவுள்ளனவும்; மாடுள என்பதற்குப் பெருமை பொருந்திய என்றலுமாம்; ஏனையவற்றையும் இவ்வாறு விரித்துப் பொருள்கொள்க. ‡ பேய்கள் என்னுஞ் சொற்கிசைய விடுத்தவென்னும் அஃறிணைமுடிபுகொடுத்தார். ¶ கூற்றஞ்சிட என்றும் பாடம்.

இடிக்கும்புயல் வயிற்றைக்கிழித் திடியேற்றினை யுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளி றொலியாற்றிசை விழுங்கிச்செவி டாக்குந்
துடிக்கும்புழைக் கையோச்விண் டொடுகுன்றினைச் சுற்றிப்
பிடிக்குங்கடல் கலக்குந்தனிப் பெருமத்தெனத் திரிக்கும். (௧௯)

உருமுக்குர லொலியிற்றுள ரொலி * விட்டெறி செவியிற்
றிருமுட்பிறை யெயிறிற்றழ லெரிகட்டிரு ளுட்லிற்
றருமுக்கட வருவித்துர லடியிற்றென நிலமேல்
வருமுக்கிர வடவைக்கனல் வரினொப்பத மதமா. (௨௦)

தெழிபட்டதிக் † கயத்தின்செவி தீயப்பகை யோடும்
வழிபட்டொரு † கடுங்கூற்றென வருகுஞ்சர வரவை
விழிபட்டவர் † மொழியாலுணர் விரைபட்டலர் வேம்பன்
சுழிபட்டலை † புனல்போன்மனஞ் சுழன்றுனினைந் தழன்றான். (௨௧)

மைப்போதகம் பொறையாற்றிய மணிக்கோயின்முன் குறுகாக்
கைப்போதக முரித்தான்கழற் காற்போதக முறத்தாழ்ந்
திப்போதகந் தனையுந்தொலைத் தெனைக்காத்தியென் றிரந்தான்
அப்போதகல் வானின்றொரு திருவாக்கெழுந் தன்றே. (௨௨)

விட்டார்வலி கெடநாமொரு விற்சேவக னாகி
ஒட்டார்விட வருவெங்கரி யுயிர்வௌவுது முதனின்
மட்டார்பொழிற் கடிமாநக ரயற்கீட்டிசை மருங்கோர்
அட்டாலைமண் டபஞ் ‡ செய்யென வதுகேட்டெழுந் தரசன். (௨௩)

அகங்கவ்விய களிப்பெய்திவந் தட்டாலைமண் டபம்பொன்
நகங்கவ்விய தெனத்தூனொரு நாளுன்கினி லெடுத்தே
சகங்கவ்விய புகழான்செயத் தறுகட்கணை மதமா
முகங்கவ்விய விற்சேவகன் வருவானது மொழிவாம். (௨௪)

வேறு.

நீணிற நீத்த நீந்து நிழன்மதி யிரண்டுண் டென்ன
வானிற வலயச் சங்க வார்குழை நுழைவித் தம்பூம்
பானிற வெகினங் காணுப் படர்சடை மறைத்துத் தோற்றுங்
கானிறை குஞ்சிச் சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி. (௨௫)

கருங்கடன் முளைத்த செக்கர்க் கதிரெனக் குருதிக் கச்சை
மருங்குற வீக்கிச் சோரி வாயுடை வாளுங் கட்டி
இரங்குநான் மறைக ளேங்க விருநிலந் தீண்டு தாளிற்
பொருங்கழல் வளைத்து வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி. (௨௬)

---

* உளரொலி - சூறைக்காற்று. †††† தெழிப்பட்ட, வழிப்பட்டொரு, விழிப்பட்டவர், சுழிப்பட்டலை, என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு, தெழிப்பு அட்ட எனப்பிரித்துப் பிளிறலொலியினால் சமுத்திரவொலிமுதலியவற்றைக் கீழ்ப்படுத்திய என்று பொருளுரைக்க; தழங்குகுரல் "தழங்குரல்" என்றாற்போல, தெழிப்புப்பட்ட தெழிப்பட்ட என்றலுமாம். ‡ அட்டாலைமண்டபம் - உன்னதமண்டபம்; இதனை அட்டாலம் எனவும் வழங்குப.

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட வார்சிலை வில்லி னோடும்
பாங்குறை யிமயப் பாவை பாதியே யன்றி முற்றும்
வாங்கிய வண்ணம் போன்று மல்லது மாலு மோர்பால்
ஓங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிநிறம் பசந்து தோன்ற. * (உஎ)

காமனுங் காமுற் றஞ்சுங் காளையாம் பருவந் தோன்றத்
தாமுலை களந்த வென்றித் தனிவிற்சே வகனாய்த் தோன்றி
மாமறை மகுட மன்ன மண்டபத் தேறித் தென்னர்
கோமக னிடுக்கண் டீர்ப்பான் குஞ்சர வரவு நோக்கா. † (உஅ)

அஞ்சுகூ விளிசெய்த் தென்ன வதுவர வறனி லாதான்
வெஞ்சினக் கோலி னோன்றாண் மிதித்துமெய் குழைய வாங்கிச்
செஞ்சிலை நெடுநாண் பூட்டித் திருவிர றெறித்துத் தாக்கிக்
குஞ்சர மெட்டு மஞ்சக் கோளரி முழக்கங் காட்டி. (உகூ)

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட மிடங்கையி லெடுத்து நார
சிங்கவெங் கணைதொட் டாகந் திருகமுன் னிடத்தாள் செல்ல
அங்குலி யிரண்டா லையன் செவியுற வலித்து விட்டான்
மங்குலின் முழங்கும் வேழ மத்தகங் கிழிந்த தன்றே. (௩0)

கொண்டலி னலறிச் சீறி வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
பிண்டது பாருஞ் சேடன் சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
விண்டது போலு மென்னத் துண்ணென வெருவிப் போன
பண்டைய தருக்கும் வீறும் படைத்தன திசைமால் யானை. (௩க)

புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த புண்ணிய மூர்த்தி தாளால்
உதைபடக் கிடந்த கூற்ற மொத்தது மத்த யானை
சுதைபடு மதிக்கோ வேந்தன் றொழுகுலச் சிறுவ னொத்தான்
பதைபடு மமணர் கால படரெனப் படரிற் பட்டார். (௩உ)

இருள்கிடந் தனைய தானை யிட்டசிந் தூரங்கார் மாலை
இருண்முகத் தொதுங்கிச் செல்லு மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
திருண்முழு துண்ணக் காலை யெழுகதிர் வட்ட மன்ன
திருளினை மறைத்த கண்ட னெய்தவாய் பெய்யுஞ் செந்நீர். (௩௩)

பொய்யறு மனத்தார் தேற்றும் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்ட
வெய்யகோன் கொடுங்கோ றன்னை வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
மையன்மா வடிவங் கொண்டு வந்தவெங் கலியைத் தென்னன்
செய்யகோ லையன் சிங்க வாளியாய்ச் சிதைத்த தன்றே. (௩ச)

உருமுவீழ்ப் புண்ட குன்றி னும்பன்மா னம்பு தொட்ட ‡
பெருமுழை வாயும் வாயும் பெருகின வருவிச் சோரி
கருமுகின் மானச் சேனங் கழுதுகள் பூத மொய்த்த
திருமணித் தடந்தோள் வீங்கத் ¶ தென்னவ னுவகை பூத்தான். (௩ரு)

---

* தோன்றி என்றும் பாடம். † நோக்கி என்றும் பாடம். ‡ மான் அம்பு தொட்ட - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய பாணம்துளைத்த; மஹான்மான் என்றாயது; "மானிடத்தின் வருமைந்தன்" என்புழியுமது. தொடுதல் - துளைத்தல்; மாவம்புதொட்ட எனவும், மாலம்புதொட்ட எனவும் பாடம்; மாலம்பு - நாரசிங்காஸ்திரம். ¶ வீங்கி என்றும் பாடம்.

ஆனையின் புண்ணீ ருண்ண வடுத்தகா ருடற்பே யென்னச்
சேனையின் செல்லப் போந்த திணியிரு ளமணர் தம்மை
மீனவன் கண்டு சீற வேந்தவன் குறிப்பி னிற்கும்
மானவெஞ் சினவேன் மள்ளர் * வல்லைபோய் முடுக்க லுற்றார். (௩௬)

எடுத்தனர் கையிற் றண்ட மெறிந்தனர் மறிந்து சூழ்போய்த்
தடுத்தனர் கரகந்துளாத் தகர்த்தனர் பீலி யோடுந்
தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத் துணிபடக் கிழித்துக் கால்வாய்
விடுத்தனர் † மானம் போக்கி விட்டனர் சில்லோர் தம்மை. (௩௭)

எறியுண்டு செய்த மாய மிழப்புண்டு சேனை யோடு
முறியுண்டு நடுக்கம் பாவ மூழ்குண்டு மாழ்கிச் சாம்பிப்
பறியுண்ட தலையர் யாரும் பழிப்புண்டு பாயுந் தாமும்
உறியுண்ட கரகத் தோடு மொதுங்குண்டு பதுங்கிப் போனார். (௩௮)

மாதங்கந் தடிந்தட் டாலை மண்டபத் திருந்த வீரன்
பாதங்கள் கையாற் பற்றிப் பாண்டிய னிரந்து வேண்டிப்
போதங்கள் ‡ கடந்தா யென்றும் பொலியவிங் கிருத்தி யென்ன
வேதங்கட் கருத்தஞ் சொன்ன வேதிய னதற்கு நேர்ந்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில் வரங்க ணல்கப் பெற்றுநான் மாடக் கூடல்
மன்னுஞ்சின் மயனை வந்து வந்தித்து வருநாட் காமன்
என்னுஞ்சின் மலர்ப்பூந் தண்டா ரிராசசே கரனைப் பெற்று
மின்னுஞ்சில் லியந்தேர் வேந்தன் மேதினி புரக்கு மன்னோ. (௪0)

வம்புளாய் மலர்ந்த வாரான் வரவிடு மத்தக் குன்றிற்
சிம்புளாய் வடிவங் கொண்ட சேவக னேவல் செய்த
அம்புளாய்த் தூணம் விள்ள வன்றவ தரித்த வாபோற்
செம்புளாய்க் கொடிய ¶ நார சிங்கமா யிருந்த தன்றே. (௪௧)

வேறு.

உலகெலா மழித்து மீளவுண்டாக்கு முருத்திரன் வீரசத் தியினிற்
சிலதரித் திறவா வவுணன்மார் பிடந்த சிங்கநா யகனையங் கெய்தி
அலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன் றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண் டாக்கி
இலகுபே றடைந்தான் பிரகலா தனுநோற் றிறிலாப் பெருவர மடைந்தான்.

யானையெய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,௪௨௭.

---

* மன்னர் என்றும் பாடம்; மன்னர் ஈண்டுச் சேனைத்தலைவர். † கால்வாய் விடுத்தனர் - காற்றின்கண்ணே பறக்கவீசினர். ‡ போதங்கள் - பாசஞான பசுஞானங்கள். ¶ கருடப்பக்ஷியாகிய கொடியையுடைய; செம்புளாய் கொடிய என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு, பெரியதிருவடியாகிய கலுழன் தியானஞ்செய்கின்ற உக்கிரத்தையுடைய என்க. உக்கிரம் - நரசிங்கத்தைவிசேடித்தது. ஆய்தல் தியானத்தின்மேற்று.

இருபத்துமூன்றுவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

தழையு லாங்கைய * ரேவிய தந்திமேல் விடைமேல்
அழகர் சேவகஞ் செய்தவா றறைந்தன மவரே
கிழவ னாகிப்பின் காளையாய்க் கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க்
குழவி யாய்விளை யாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம். (க)

தென்னன் விக்கிர மன்புயத் திருநிலச் செல்வி
மன்னி வாழுநாண் மதுரையின் மறையவ னொருவன்
அன்ன வன்விரு பாக்கனு மவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னாள்வட மீனனாள் பெயர்சுப விரதை. (உ)

அனையர் தங்களுக் கரும்பெறன் மகவின்றி யகந்தம்
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுக்கமும் பூண்டு
நனைய வார்குழ லன்னைய ரெழுவர்பா னண்ணி
இனிய மாதவஞ் செய்தொரு பெண்மக வீன்றார். (ந)

பேருங் கௌரியென் றழைத்தனர் பிராயமோ ரைந்திற்
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற் குறுதி
தேருஞ் சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச் சென்னம்
ஈருந் தெய்வத மந்திர மியாதென வினவ. (ச)

அந்த ணாளனு மதிசயித் தரும்பெறன் மகட்குச்
சிந்தை யார்வமோ டிறைவிதன் மனுவினைச் செப்பத்
தந்தை பாலது தெளிந்துநாத் தழும்புறப் பயின்றாள்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முடித்திட வந்தாள். (ரு)

தாதை தன்றவக் கொழுந்தினுக் கிசையமா சைவ †
மாத வத்தனு யாதியாச் சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மாபினுன் மேம்படு வானெப்
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான். (சு)

---

* தழை உலாங் கையர் - மயிற்றோகைபிடித்துப் பையநடக்கும் ஒழுக்கத்தையுடைய சமணர்; தாம் செல்லும்வழியிலுள்ள சிறுசெந்துக்கள் தம்காற்கீழகப்பட்டிறவாமலொதுக்குதற்குத் தழையும், ஒதுக்கினவற்றுட்டப்பின சாவாமைப்பொருட்டும் உற்றுப் பார்த்தற்பொருட்டும் மந்தநடையுங் கொண்டவரென்பார் தழையுலாங்கையர் என்றார்; உலாவல் - பையநடத்தல். கை - ஒழுக்கம்; தழையுலாங்கையையுடையர் என்றல் இத்துணைச்சிறப்பின்று; கையர் என்பதற்குக் கீழ்மக்கள் என்றலுமாம்; இப்பொருட்கு மறந்துங் கொலைநேராவண்ணம் உயிரோம்புவார்தாமே எனக்காட்டிப் பாண்டிமன்னனையும் அவன் பரிசனராதியரையும் நினைந்து கொலைபுரியநேர்ந்தாராகலின் கையர் என்றார் என விதப்புக்கூறுக; இக்கருத்துப்பற்றியன்றே ஆசிரியர் முன்னரும் ''தவம்புரிந் தவமே செய்வார்'' என்றும், ''கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார்'' என்றுங் கூறியதூஉமென்க. இங்ஙனம் கூறுங்கால், தழைக்கையர் உலாங்கையர் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. † மாசைவன் - சிவதீக்ஷைபெற்ற வைதிகப்பிராமணன்.

பருவ நாலிரண் டாகமேற் கடிமணப் பருவம்
வருவ தாகவங் கொருபகல் வைணவப் படிவப்
பிரம சாரியாய்க் கடைதொறும் பிச்சைபுக் குண்பான்
ஒருவன் வந்தனன் பலிக்கவ ணயற்புலத் துள்ளான். * (எ)

பிச்சை வேண்டினு னவற்குத்தன் பெண்ணினைக் கொடுப்பான்
இச்சை கூர்ந்தருந் தவத்தினுல் வருந்தியீன் றெடுத்த
விச்சை வேதியன் மனையொடு சுற்றமும் வினவா
தச்ச மின்றிநீ ரெடுத்தவ னங்கையிற் பெய்தான். (அ)

கலிக்கு நூபுரச் சீறடிக் கன்னிதன் விதியும்
பலிக்கு வந்தவ னல்வினைப் பகுதியுந் துரப்ப
ஒலிக்கு மந்திரச் சிரகநீ ரொழுக்கினுன் முந்திச் †
சலிக்கு மன்னையுந் தமர்களுங் கேட்டுளந் தளர்வார். (கூ)

குலனு மோர்கிலன் கோத்திர மோர்கிலன் குடிமை
நலனு மோர்கில னொழுக்கமுங் கல்வியு நண்ணுந்
தலனு மோர்கிலன் கன்னியைத் தத்தஞ்செய் தானெப்
புலனு ‡ மோர்ந்தவன் விதிவழி மதியெனப் புலந்தார். (கo)

மற்ற வன்குடி கோத்திரஞ் சூத்திர மற்றும்
உற்ற றிந்துநம் மரபினுக் கொக்குமான் மாயோன்
சொற்ற தந்திர வைணவத் தொடக்குண்டு திரியுங்
குற்ற மொன்றினி மறுப்பதென் கொடுப்பதென் றிசைந்தார். (கக)

தாயு மொக்கலு மொத்தபின் றுதையும் வேதத்
தாயு மெண்மணத் தாதியா மறநிலை யாற்றாற் ¶
றேயு நுண்ணிடைக் கன்னியைச் செம்பொனுற் புதைத்துக்
காயு மாரழன் முன்னரக் காளைகைக் கொடுத்தான். (கஉ)

தெய்வ மங்கல வரிசைகள் செய்துதான் பயந்த
மௌவ லங்குழற் கன்னியை மணமக னோடுங்
கௌவை யம்புனல் வேலிசூழ் கடிநகர் விடுத்தான்
சைவ மங்கல வேதியத் தாபத னிப்பால். (கங)

வே று.

இல்லார்க்குக் கிழியீடு நேர்பட்டா லெனப்பல்லா ரில்லந் தோறுஞ்
செல்லாநின் றிரந்துண்டு திரிந்தமகன் மணமகனுய்ச் செல்வ நல்க
வல்லானை மணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுத வன்கட் சீலப்
பொல்லாராய் வைணவத்துப் புக்கொழுகு தாய்தந்தை பொறுர்க ளாகி. (கச)

---

* பலிக்கவ னயற்புலத் துள்ளான் என்றும் பாடம். † முந்தச் என்றும் பாடம்
‡ புலன் - நூல். ¶ ஆதியாமறநிலையாறு—பிரமம்; அஃதாவது நாற்பத்தெட்டியாண்டுப் பிரமசரியங்காத்தாற்குப் பன்னீராட்டைப்பிராயத்தாளை அணிகலனணிந்துகொடுப்பது.

வந்தமண வாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ் சைவதவ வடிவு நோக்கி
வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கி வேண்டா ராகி
நிந்தனைசெய் தொழுகுவா ரவளையொரு நாணீத்து நீங்கி வேற்றூர்த்
தந்தமர்மங் கலங்காண்பார் * தனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார்.()

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக் கேட்டும்
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையா ரகன்றதற்பின் மனையில் வைகும்
பெண்மாசு கழியவொரு சிவனடியார் தமைக்காணப் பெறுமி லின்றென்
கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற் கவலை கூர்வாள். (கசு)

சிவனடியார்க் கன்பிலாச் சிந்தையே யிரும்பேவல் செய்து நாளும்
அவனடியார் திறத்தொழுகா வாக்கையே மாஞ்செவிகண் ணாதி யைந்தும்
பவனடியா ரிடைச்செலுத்தாப் படிவமே பாவைமறை பரவுஞ் சைவ
தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாய்த் தளர்வாள் பின்னும். ()

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிக பரமென்ப வவைகொடுப்பா னெல்லாந் தானாய்
அனைத்துயிர்க்கு முயிராகு மரனென்ப வவனறிவார்க் கங்கம் வாக்கு
மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழி வருமென்ப வப்பத்தி வழிநிற் பார்க்கு
வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேட மன்றோ.(கஅ)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
தென்னவனா யிருந்தரசு செய்தபிரா னவட்கருளுஞ் செவ்வி நோக்கிக்
கன்னமுராங் காஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண் டிகைபூண்டு கையிற் றம்போற்
பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய புத்தகமும் பக்கஞ் சேர்த்தி. (ககூ)

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுங் கனைக்கு நெஞ்சுஞ்
சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்பு முத்தரியந் தாங்கு தோளும்
புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும் பொலிய நீழல்
விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்டூன்றிக் கவிழ்ந்தசையு மெய்யுந் தாங்கி. ()

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கி வாடி
விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கண்டெழுந்து மீதூ ரன்பின்
கருத்தளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் காண வென்ன
வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் வந்தே மென்றார். ()

இற்பூட்டிப் போயினா ரெமரங்க † ளெனக்கௌரி யியம்ப மேரு
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நின் கைதொட்டு விடுமுன் யாத்த
கொற் ‡ பூட்டு விடுந்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்தியெனக் குமரி தாளில்
அற்பூட்டு மடவாளு மவ்வாறே யட்டில்புகுந் தடிசி லாக்கி. (உஉ)

---

* காண்பான் என்றும் பாடம். † எமரங்கள் என்பதில் அம் சாரியை. ‡ கொல்லன் என்பது விகுதியின்றிக் கொல்லென நின்றது.

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி
ஐயனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்த வடிகள் பாதச்
செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீர்தன் சென்னியின்மேற் றெளித்துப் பாச
மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புகுவித் தாசனமேல் வைத்துப் பின்னர். (௨௩)

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீ முல்லை
முகை * யனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற்
சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇக்கிடந்த சிறுகுன் றீட்ட
வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்றுண்டி வகையும் பெய்து. ()

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியி லூட்டத்
தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்ந்த யாக்கை
ஐயர்தாந் திருவமுது செய்தமுதுண் டவரெனமூப் பகன்று பூவிற்
கையதே மலர்வாளிக் காளை † வடி வாயிருந்தார் கன்னி காண. (௨௫)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவைபாய்க் கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய் பூணு
காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய் மூப்புப்போய்க் காளை யான [ங்
தேசுருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக் கரநெரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக்
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாளக் கற்புமலர்க் கொம்ப ரன்னாள். (௨௬)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தயலூர் புக்க
தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார்போற் றிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினாறு வயதின் மேய
பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசுங்குழவிப் படிவங் கொண்டான்

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதய மென்னுஞ்
செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும்பு தெய்வக் கஞ்சத்
தொழுதகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சுவைத்து மைக்கணீர் துளும்ப வாய்விட்
டழுதணையா டையிற்கிடந்தா னனைத்துயிரு மீன்றுகாத் தழிக்கு மப்பன். ()

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித் தாங்கித் ‡ தேடி
ஆய்விட்டுப் ¶ பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன்பிற் பட்டு
வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மக § வினைக்கண் டணங் 0 கனையாண் மாமி யென்னுங்
காய்விட்டு மதக்கொடியா ** ளிம்மகவே தெனக்கேட்டாள் கௌரி தன்னை. ()

---

* நறுவீ முல்லை முகை - நறுமணத்தையவாவி வண்டுகள்வீழ்கின்ற முல்லையரும்பு; வீ - புள் அது வண்டு. † மன்மதனுக்குப் பூவில்லும் உண்டென்பதை, "கயக்கணின்ற பூவின்மிக்க காமகாண்டங் கன்னல்வில்—இயக்கமான பாரவில் லெடுத்துமொய்ம்பி லேந்தியே" என்பதனாலுமுணர்க; பூவில் இருந்தார் எனக்கூட்டி முடிப்பினுமிழுக்காது; பூ - பூமி. ‡ தாங்கி - பன்றிவடிவத்தையும் அன்னவடிவத்தையுமெடுத்து. ¶ ஆய்விட்டு வினைத்தொகை; விண்டு விட்டு என விகாரமாயிற்று; ஆய்தலைப் பிரமனுக்குங் கூட்டுக. § கலங்கி பட்டு வாய்விட்டு கிடந்து அழுத மகவு என்க. 0 அணங்கு - ஈண்டுத் தாக்கி வருத்தும் பிணாத்தெய்வம். ** காய் விட்டு மதக் கொடியாள் - நனிகோபிக்கின்ற மலை போன்ற நிலைபிரியாத மிக்ககொடியாள் என்க. காய்தல் - பெருஞ்சினம். மத - மிகுதிப் பொருளுணர்த்துமுரிச்சொல்.

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையா ணவில்வா டேவ
தத்தனயன் றருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தைய லாயீண்
டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்று* னென்னு முன்னஞ்
சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள். (௩௦)

என்புபூண் டிடுகோட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய ருத
அன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகா யென்னுத்
துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்
வன்புபூண் டொழுகுவைண வம்பூண்டு பொறையிரக்க மான நீத்தோர். (௩௧)

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தளர்வா ளுள்ளங்
கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடலு யகனைமனக் குறிப்பிற் கண்டு
வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு மந்திரத்தை விளம்ப லோடுஞ்
சேயிலாய்க்† கிடந்தழுத குழவிவிசும் பிடைவிடைமேற் றெரியக் கண்டாள்.

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனுவை யோதிப்
பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங் கண்டு
தொழவிடைமே லேற்றிவிசும் பாருக மலர்மாரி சுரர்க டூற்ற
அழகரெழுந் தருளினர் களிதூங்கி யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,சசுo.

இருபத்துநான்காவது

கான்மாறியாடினபடலம்.

திருத்த ராய்மது ராபுரி மேவிய சித்தரா கியசெல்வர்
விருத்த ராயிளை யவருமாய் மழவுமாய் வேடங்கொண் டடலேற்றின்
ஒருத்த ராய்விளை யாடிய வாடலை யுரைத்தன மினிமன்றுள்
நிருத்த ராயவர் மாறிநின் றாடிய நிலைசிறி துரைசெய்வாம். (க)

---

* மூதனூலிலே, சீதேவியென்னும் பெண் கணவனுடன்வந்து இக்குழந்தையைப் பார்த்துக்கோடியென வைத்தகன்றாள் எனக்கூறியிருக்க இங்கே தேவதத்தனுகியகண வன் அங்ஙனஞ்செய்தானென்றது தலைமைபற்றிய உபசாரம். தேவதத்தனென்பது பொதுவாக ஓர்புருடனை உணர்த்தும் என்பர் ஒருசாரார்; அது இங்கே தேவனுக்குத் தன்னைத் தத்தஞ் செய்தவன் என உண்மைப்பொருளும் தோன்றநிற்றல்காண்க; தேவன் இங்கே அரன்; அரதத்தன் என்புழியும் இப்பொருள்பயத்தல் காண்க. இனி மற்றொருசாரார் குறிக்கப்படாத ஒருவனைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டின் தேவதத்தன் என்றல் உலகவழக்கென்பர்; சிவனடியாரும் இத்தன்மையரென்று குறிக்கப்படாதவராக லான் அஃதுணர்ந்தகௌரி கவர்பொருள்படத் தேவதத்தனெனக் கூறினளென்க. தத்தனயந் தருமனைவி என்றும் பாடம். † சேயிலாய் - சேய்மையில்லையாக; எனவே அண்மையாக; ஆய் ஆக என்னும் எச்சத்திரிபு.

வேந்தன் மீனவன் கொடியவ னாகிய * விக்கிர மன்றன்றோள்
ஏந்து மண்பொறை யிராசசே கரன்புயத் திறக்கியைந் தருநாடன்
பூந்தண் மாமலர் வேதியன் மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்த நீறெனச் சண்ணித்த புண்ணியத் தனிமுத னகர்சார்ந்தான். (உ)

தண்ண கன்புவி யிராசசே கரன்பொதுக் கடிந்துசெங் கோலோச்சி
வண்ண வெண்குடை நிழற்றுவா னனந்த வடிவமாய்த் தனிமன்றுள்
அண்ண லாடிய திருநடத் தன்பினா லாடனூ லொழித்தேனை
எண்ணி † மூவிரு பத்துமுக் கலையுங்கற் றிறைமுறை செயுநாளில். (௩)

சிலம்பி வாயினூ லிழைத்திடு பந்தரிற் செங்கண்மா றெழுவைகும்
அலம்பு தெண்டிரைப் பொன்னியந் தண்டுறை யானைக்கா விறைக்கன்பு
கலந்த சிந்தையான் மூவிரு பத்துநாற் கலைகளும் பயின்றுள்ளம்
மலர்ந்த வன்கரி காற்பெரு வளத்தவன் வையகம் புரக்கின்றான். (௪)

பொன்னி நாடவன் வாயிலுள் ளானொரு புலவன்வந் தலர்வேம்பின்
கன்னி நாடனைக் கண்டுமுன் பரவுவான் கனைகழற் கரிகாலெம்
மன்ன வற்கறு பத்துநாற் கலைகளும் வரும்வரா துனக்கொன்று
தென்ன ரேறனை யாயது பரதநூ றெரிந்திலை யெனச்சொன்னான். (௫)

கேட்ட மீனவன் மறுபுல விஞ்சையன் கிளத்துசொல் லிகன்மானம்
மூட்ட வாகுல மூழ்கிய மனத்தனாய் முதுமறைச் சிரமன்றுள்
நாட்ட மூன்றுடை நாயக னாடலை நானுமா டுதற்குள்ளம்
வேட்ட தேகொலா மிதுவுமெம் பிரானருள் விதியென வதுகற்பான். (௬)

வேறு.

ஆடனூல் வரம்பு கண்டவ ராகி யவ்வழி யாடலும் பயின்ற
நாடக நடைதேர் புலவரைத் தருவி நண்ணிய வவர்க்கெலா மகிழ்ச்சி [துப்
வீடருஞ் சிறப்பா லறுவையும் பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்
பாடல்வண் டரற்றுந் தாரினான் பரதப் பனுவலுங் கசடறப் பயில்வான். (எ)

பாவமோ டராகந் தாளமிம் மூன்றும் பகர்ந்திடு முறையினாற் பரதம் ‡
ஆவயி னங்க முபாங்கமே பிரத்தி யாங்கமே ¶ யலர்முக ராகம்
ஓவறு சீர்சால் கரப்பிர சார முவமையில் சிரக்கர கருமந்
தாவறு கரகேத் திரங்கர காணந் தானக மேசுத்த சாரி. (அ)

---

* மீனவன் கொடியவ னாகிய என்றும் பாடம். † எண்ணு என்றும் பாடம். ‡ மேற் கூறிப்போந்த பரதப்பனுவலை ஈண்டுச் சுட்டின்பாற்படுத்தி அது, பாவம், அராகம், தாளம் மூன்றையுங் கூறுமரபினாற் பரதமென்னும் பெயரதாமென்க. பாவமெனினும், பாவகமெனினும், அவிநயமெனினுமொக்கும். அது, வெகுண்டோனவிநயமுதலாக நஞ் சுண்டோனவிநயமீறாக இருபத்துநான்குவகைப்படும். இன்னும், இதனை, "பாவமோ டராகந் தாளமிம் மூன்றும் பகர்வதாற் பரதமென் றுரைப்பர்—ஆவதா மாதி யக்கரக் குறியே யமைந்திடு நாமமா மிதற்கு—மேவிய பாவ மகத்துறு நினைவை விளக்கிட விராகமோ விசையாந்—தாவறு தாளம் பாவநல் லிசைக்குத் தக்கவா றிசைந்திட வொலித்தல்" என்னுஞ் செய்யுளாலுமறிக. ¶ ஆவயினங்க முபாங்கமே பிரத்தியாங்கம் - அந்நூலின்கட் கூறப்படும் அங்கமுதலியமூன்று மென்க. அவற்றுள் அங்கம் கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென மூவகைப்படும். கீதாங்கம் கீதத்துக்கு வாசிப்பது; நிருத்தாங்கம் நிருத்தத்துக்கு வாசிப்பது; உபயாங்கம் இரண்டிற்கும் வாசிப்பது.

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம் விருத்தியே பிரவிசா ரம்பூ
மண்டல முடனு காசமண் டலமே மாசில்சுத் தக்கர ணஞ்* சீர்
கண்டவுற் புலித கரணமே யங்க காரமே யிரேசித மென்னக்
கொண்டநா லைந்து பேதமுங் கற்றுக் கோதறப் பயின்றபி னவற்றுள். (கூ)

வருத்தமின் மனோபா வாதியா மெட்டு வகைநிருத் தங்களிற் சாரி
நிருத்தமா கியதாண் டவமக மார்க்க நிகழ்த்திடுந் தேசியே வடுகே
அருத்தமா கியசிங் களமென மூன்று † மதுநிலை யாறு ‡ மூ விரண்டு
திருத்தமாம் பதமுந் ¶ திகழிரே காதி செப்பிய வங்கமீ ரெட்டும். (க0)

நால்வகைத் தாகுங் கரணமு மேலோர் நாட்டிய விருவகைக் கரமுங் §
கால்வகை புரிகை முதற்பதி னாறுங் கவான்மனை யாதியா மிரண்டும்
பாலது மடிப்பு 0 வகையெழு நான்கும் பழிப்பறு சுத்தசா ரியெனும்
ஏலுறு பூசா ரிகள்பதி னாறு மித்துணைக் ககனசா ரிகளும். (கக)

ஏற்றதிக் கிராந்த மாதியா முப்பத் திருவகைத் தேசிசா ரிகளுங்
காற்றினுங் கடுந்தேர்ச் சக்கர முதலாங் ககனசா ரிகைகளை யைந்துஞ்
சாற்றுவித் துவற்பி ராந்தமா தியவாஞ் சாரிபத் தொன்பது மாகப்
போற்றிவை யனைத்து முட்படப் புட்ப புடத்திலக் கண**முதற் பொருள்கள்.

ஆசவாத் தியமுன் பொருண்முதற் களாச மாதியாம் பாடபே தங்கள்
பேசிய பதினு றென்பதும் †† படக பேதமொன் றெழிந்த நாலைந்தும்
மாசறு மளக மாதியாம் பாட வகைகளு லேழுமற் றவற்றிற்
பூசல்வார்த் திகந்தொட் டைவகைச் சச்ச புடாதியாந் தாளமாத் திரையும். ‡‡

---

* சுத்தக்கரணம் - சுத்தநிருத்தத்துக்குரிய நூற்றெட்டுக்கரணம். அவற்றை விரிந்த நூலுட்காண்க. † சாரிநிருத்தமாகிய தாண்டவம் அகமார்க்கமாம். இன்னும் தேசி,வடுகு, சிங்கள மூன்றும் அகமார்க்கமென்று சொல்லப்படும். ஆம் என்பதை முன்னருங் கூட்டுக. இவை மெய்த்தொழிற் கூத்தாகலின் மெய்க்கூத்தெனவும்படும். இவை அகச்சுவை பற்றியெடுத்தலின் அகமார்க்கமென நிகழ்த்தப்பட்டன. அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகமென்பன. ‡ அதுநிலையாறு-அவ்வகமார்க்கத்துக்குரிய அறுவகைநிலை என்க. அவை வைணவம், சமநிலை, வைசாகம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்பன. ¶ மூவிரண்டு திருத்தமாம் பதம் - ஐந்து பாதம். அவை சமநிலை, உற்கடிதம், சஞ்சாரம், காஞ்சிதம், குஞ்சிதம் என இவை. மூவிரண்டு என்பதை மூன்று இரண்டு எனப்பிரித்து ஐந்தென்க. § இருவகைக் கரம் - எழிற்கை, தொழிற்கை. எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை; தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை. இவை அகக்கூத்துக்குரியன. புறக்கூத்துக்குரியன "பிண்டியும் பிணையலு" மென இருவகைய. பிண்டி, ஒற்றைக்கை, இணையாவினைக்கை என்பன ஒருபொருளன. பிணையல், இரட்டைக்கை, இணைக்கை என்பனவுமன்ன. 0 மிரண்டு—பாலதுமடிப்பு எனப் பாடங்கொள்ளுவாருமுளர். ** புட்பபுடத்திலக்கணம், "புட்பபுட மென்பது புகலுங் காலை - யொத்த விரண்டு குடங்கையு மியைந்து - பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக. †† பதினுறென்பதும் எனவும் பாடம். ‡‡ சச்சபுடாதியாம் ஐவகைத்தாளமாத்திரையும் எனமாறுக. ஐவகைத்தாளம்—சச்சபுடம், சாசற்புடம், சட்பிதாபுத்திரிகம்,சம்பத்துவேட்டம், உற்கடிதம் எனவிவை. மாத்திரை இன்னதாளத்திற்கித்தனைமாத்திரையென்று பரதநூலில் வரையறுக்கப்பட்ட மாத்திரை. சச்சபுடத்திற்கு—குரு-உ, இலகு—க, புலுதம்—க. ஆக மாத்திரை அ. இவ்வாறே மற்றையவற்றின் மாத்திரைகளைப் பரதத்திற்கண்டுதெளிக. தாளமாத்திரை உம்மைத்தொகை.

கிளந்தமாத் திரையின் கதிகளுஞ் சொல்லும் * கீதமும் பாடமு மெழுத்தும் †
வளந்தரு மணிபந் தாதிகீ தத்தின் வகுத்தகட் டளேயெழு நான்கும்
அளந்திடு சரளே யாதிகட் டளேயே மைந்துநன் கமைந்தபா வாதி ‡
விளம்பிய மூன்று கலப்பு ¶ மீ ருக விளைத்திடுங் கூத்தக மார்க்கம். (கச)

வே று.

உரைத்தவிக் கூத்துக் கற்கும் போதுதன் னுடம்பிற் சால
வருத்தநோ யெய்தி யிந்த வருத்தநான் மறையுந் தேறு
அருத்தமா யறிவாய் வெள்ளி யம்பலத் தாடி நின்ற
நிருத்தனுர் தமக்கு முண்டே யென்பது நினைவிற் கொண்டான். (கரு)

கரியதா மரைக்கண் ணுனுங் கமலநான் முகனுங் காண்டற்
கரியதா ளொன்றே நோவ வாற்றநா ணிற்ப § தந்தோ
உரியதா மிதனைக் கற்று வருத்தமுற் ேறார்ந்து மீது
தெரியநா னிருப்ப தேயோ வறனெனச் சிந்தை நோவான். (கசு)

வடுப்படு பிறவிப் பௌவ வரம்புகாண் கின்ற நாள்வந்
தடுப்பவர் யாவ ரேனு மவர்க்கெலாம் போகம் வீடு
கொடுப்பவர் செய்யு மிந்தக் கூத்தையெப் படிநாஞ் சென்று
தடுப்பது தகாதன் றேனும் வருந்துமே சரண மென்னு. (கஎ)

இதற்கிது துணிவென் றுன்னி யெழுந்துபோய்ச் சிவனி ராவிற்
கதக்களிற் றெருத்த லேந்துங் கதிர்மணிக் குடுமிக் கோயில்
மதக்கரி யுரியி னுற்கு வரம்பறச் சிறந்த பூசை
விதப்பட ○ யாம நான்கும் விதிவழி யியற்றல் செய்யா. (கஅ)

விண்டக ** மலர்த்தா ளேத்தி வெள்ளியம் பலத்து ளன்பர்
தொண்டக மலர நின்ற சோதிமெய்ஞ் ஞானக் கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கட்புனல் சோரச் செங்கை
முண்டக முடிமே லேற்றி முகிழ்த்துநின் றிதனை வேண்டும். (கசு)

நின்றதா ளெடுத்து வீசி யெடுத்ததா ணிலமீ தூன்றி
இன்றுநான் காண மாறி யாடியென் வருத்த மெல்லாம்
பொன்றுமா செய்தி யன்றேற் பொன்றுவ லென்னு வன்பின்
குன்றனுன் சுரிகை வாண்மேற் குப்புற வீழ்வே னென்னு. (உ௦)

நாட்டினுன் குறித்துப் பாய நண்ணுமுன் னிடத்தா ளூன்றி
நீட்டினுன் வலத்தாள் வீசி நிருமலன் மாறி யாடிக்
காட்டினுன் கன்னி நாடன் கவலேயும் பாச மூன்றும்
வீட்டினுன் பரமா னந்த வேலேயுள் வீட்டி னுனே. (உக)

---

* சொல் - உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல்லென மூன்றுவகைப்படும். அவை முறையே நெஞ்சொடுகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானேகூறல். † எழுத்து- இன்னசாதித்தாளத்திற்கித்தனை எழுத்தென்று வரையறுக்கப்பட்ட வெழுத்தென்க. திரிசிரசாதிலகுவுக்கு, சரிக என்னும் மூன்றெழுத்து. இது அரசசாதி. இவ்வாறே ஏனைய வற்றையும் பரதத்திற்கண்டுதெளிக. ‡ அமைந்துபாவாதி என்றும் பாடம். ¶ விளம்பிய பாவாதி மூன்று கலப்பு - பரதநூலிற்கூறப்பட்ட பாவம் இராகம் தாளம் இம்மூன்றுந் தம்முட்பிளவுபடாமல் ஒத்தபான்மை. § நிற்பது நிகழ்காலத்தின்மேற்று. ○ விதப்பட வலித்தல் விகாரம். ** அகம்விண்டு எனமாற்றி மனமுருகி எனப்பொருள்கொள்க.

விளைகள்வாய் வீழ்ந்த வண்டின் மெய்யறி வின்ப மென்னும்
அளவிலா முந்நீர் வெள்ளத் தாழ்ந்தவ னெழுந்து பின்னும்
உளமும்வா சகமு மெய்யு முடையவ னதுவே யாகப்
பளகிலா வன்பு தானே படிவமாய்ப் பழிச்ச லுற்றான். (உஉ)

வேறு.

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணங்
கரியா கியவங் கணனே சரணம்
அரியா யெளியா யடிமா றிநடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம். (உங)

நதியா டியசெஞ் சடையாய் நகைவெண்
மதியாய் மதியா தவர்தம் மதியிற்
பதியாய் பதினெண் கணமும் பரவுந்
துதியாய் சரணஞ் சுடரே சரணம். (உச)

பழையாய் புதியாய் சரணம் பணிலக்
குழையாய் சரணங் கொடுவெண் மழுவாள்
உழையாய் சரணம் முருகா தவர்பால்
விழையாய் * சரணம் விகிர்தா சரணம். (உரு)

இருளாய் வெளியாய் சரணம் மெனையும்
பொருளாக நினைந்து புரந்தான் மால்
தெருளா தநடந் தெரிவித் தெனையாள்
அருளாய் சரணம் மழகா சரணம். (உசு)

அயனத் தனெனப் படுமா டரவச்
சயனத் தவனைத் தருதத் துவநால்
வயனத் † தவவா னவர்வா னவசேல்
நயனத் தவனு யகனே சரணம். (உஎ)

கதவெங் கரியின் னுரியாய் சரணம்
முதலந் தமிலா முதலே சரணென்
றதிர்பைங் கழனூ புரவண் டலறும்
பதபங் கயமுன் புபணிந் தரசன். (உஅ)

வேறு.

என்றுமிப் படியே யிந்தத் திருநடம் யாருங் காண
நின்றருள் செய்ய வேண்டு நிருமல மான வெள்ளி
மன்றவ வடியேன் வேண்டும் வரமிது வென்று தாழ்ந்தான்
அன்றுதொட் டின்று மெங்கோ னங்கட நிலையாய் நின்றான். (உகூ)

கான்மாறியாடினபடலமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,சஅகூ.

---

* விளையாய் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு மனமுருகாதார்பாற் றோன்றுத வரே எனப்பொருள்கொள்க. † நால்வயனம்-நான்குவேதம்; வசனம் வயனமென்றாயது.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

ஈறிலான் செழிய னன்புக் கெளியவ னாகி மன்றுள்
மாறியா டியகூத் தென்சொல் வரம்பின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான் றானே ரரும்பழி யஞ்சித் தென்னன்
தேறலா மனத்தைத் தேற்றுங்* திருவிளை யாடல் சொல்வாம். (க)

இனையநாட் சிறிது செல்ல விராசசே கரன்றன் காதற்
றனையனுங் குலோத்துங் கற்குத் தன்னர சிருக்கை நல்கி
வினையெலாம் வென்று ஞான வெள்ளியம் பலத்து ளாடுங்
கனைகழ னிழலிற் பின்னிக் கலந்துபே ரின்ப முற்றான். (உ)

குரவன்செங் கோல்கைக் கொண்ட குலோத்துங்க வழுதி செங்கண்
அரவங்கம் பூண்ட கூட லாதிநா யகனை நித்தம்
பரவன்பின் வழிபா டானுப் பத்திமை நியமம் பூண்டான்
இரவஞ்சுங் கதுப்பி னல்லா ரீரையா யிரவ ருள்ளான். (ங)

வேறு.

அப்பதினா யிரவர்க்கு மொவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்
ஒப்பரிய வறுபதினா யிரங்குமா ருளரவருட்
செப்பரிய வல்லாண்மைச் சிங்கவிள வேறனையான்
வைப்பனையான் முதற்பிறந்த மைந்தன்பே ரனந்தகுணன். (ச)

கலைபயின்று பரிநெடுந்தேர் கரிபயின்று பலகைவாள்
சிலைபயின்று வருகுமரர் திறநோக்கி மகிழ்வேந்தன்
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள்
மலைபயின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுநாள். (ரு)

செய்யேந்து திருப்புத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன்
பையேந்து மரவல்குன் மனைவியொடும் பானல்வாய்க்
கையேந்து குழவியொடுங் கடம்புகுந்து மாதுலன் † பால்
மையேந்து பொழின்மதுரை நகர்நோக்கி வருகின்றான். (சு)

---

* சடையான் தான் தென்னன் ஓர் அரும்பழி யஞ்சி தேறலா மனத்தைத் தேற்றும் எனக்கூட்டி, சடையான், தான், குலோத்துங்கபாண்டியன் அறிதற்கரிய இணையில் பழிக்கஞ்சி அவனது தேறாதமனத்தைத் தேற்றிய என்க. ஓர்தல் ஓர் எனமுதனிலை யாயிற்று. அடியானாகிய பாண்டியன் பழியையறியாது நீதிகோடித் தண்டஞ்செய்யில் நிரயம்புகுவானேயென்று சடையானஞ்சினானென்க. † மாதுலன் மதுரைக்கும் திருப்புத்தூருக்கும் இடைக்கட்பட்ட ஊரிலிருப்பவன் என்று முதனூலிற்கூறப்பட்டது. அவ்வூர்க்கு மதுரையைநோக்கி வருகின்றான் என்க.

வருவானுண் ணீர்வேட்டு வருவாளை வழிநிற்கும்
பெருவானந் தடவுமொரு போரானி னீழலின்கீழ்
ஒருவாத பசுங்குழவி யுடனிருத்தி நீர்தேடித்
தருவான்போய் மீண்டுமனை யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன். (எ)

இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசைமுன்னு ளெய்ததொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்ததுகால்
அலைத்தலைய வீழ்ந்தும்மை வினையுலப்ப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மானோக்கி வயிறுருவத் தைத்தன்றால். (அ)

அவ்வாறவ் வணங்கனையா ளுயிரிழந்தா ளவ்வேலைச்
செவ்வாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன்
வெவ்வாளி யேறனையான் வெயிற்கொதுங்கு நிழறேடி
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின்று னிளைப்பாற. (கூ)

தண்ணீர்க்குப் போயாவி * தலைப்பட்ட மறையவனும்
உண்ணீர்கைக் கொண்டுமீண் டொருங்கிருந்த குழவியொடும்
புண்ணீர்வெள் ளத்துக்கா ருழ்ந்துயிரைப் புறங்கொடுத்த
பண்ணீர மழலைமொழிப் பார்ப்பனியைக் கண்ணுற்றான். (க0)

அயில்போலுங் கணையேறுண் டவ்வழிபுண் ணீர்சோர
மயில்போல வுயிர்போகிக் கிடக்கின்றாண் மருங்கணைந்தென்
உயிர்போல்வா யுனக்கிதுவென் னுற்றதென மத்தெறிதண்
டயிர்போலக் கலங்கியறி வழிந்துமனஞ் சாம்பினான். (கக)

இனையதோர் பெண்பழியை யாரேற்றா ரெனத்தேர்வான்
அனையதோர் பழுமரத்தின் புறத்தொருசா ரழல்காலும்
முனையதோர் கணையோடு முடக்கியகைச் சிலையேந்தி
வினையதோர்ந் தெதிர்நின்ற விறல்வேடன் றனைக்கண்டான். (கஉ)

வேறு.

காப்பணி தாளன் வாளொடு வீக்கிய கச்சாளன்
கூர்ப்பக ழிக்கோ லேறிடு வில்லன் கொலைசெய்வான்
ஏற்பன கைக்கொண் டிவ்விடை நின்றா னிவனேயென்
பார்ப்பனி யைக்கொன் றின்னுயி ருண்டு பழிபூண்டான். (கங)

என்ன மதித்தே யேடா வேடா வென்னேழை
தன்னை வதைத்தாய் நீயே யென்னாத் தழல்கால்கண்
மின்ன லெயிற்றுக் கூற்றென வல்வாய் விட்டார்த்து
மன்னவ னுணைப் பாச மெறிந்து வலித்தேகும். (கச)

* ஆவி - நீர்நிலை.

மாண்டவ ளோத்தன் வெங்கிடை யிட்டான் மகவொக்கற்
ருண்டவ ணைத்தான் ருய்முலை வேட்டமு தன்சேயைக்
காண்டொறும் விம்மாக் கண்புனல் சோரக் கடிதேகா
ஆண்டகை மாறன் கூட லணைந்தா னளியன்ருன். (கரு)

மட்டவிழ் தாரான் வாயின் மருங்கே வந்தெய்தா
உட்டுக ளில்லா வேடனை முன்விட் டியிரன்ருள்
சட்டக நேரே யிட்டெதிர் மாறன் றமர்கேட்பக்
கட்டுளி சிந்தா * முறையிடு கின்ருன் கையோச்சா. (கசு)

கோமுறை கோடாக் கொற்றவ ரேறே முறையேயோ
தாமரை யாள்வாழ் தண்கடி மார்பா † முறையேயோ
மாமதி வானேன் வழிவரு மைந்தா முறையேயோ
தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் ‡ முறையேயோ. (கஎ)

பிறங்குங் கோலான் மாறடு கொற்றம் பெறுவேந்தன்
உறங்கும் போதுந் தன்னரு ளாணை யுலகெங்கும்
அறங்குன் ருவாக் காப்பதை யென்ப ¶ வஃதியாதிம்
மறங்குன் ருதான் செய்கொலை காவா வழியென்ருன். (கஅ)

வாயிலு ளார்த மன்னவன் முன்போய் மன்னுநங்
கோயிலின் மாடோர் வேதியன் மாதைக் கொலைசெய்தான்
ஆயின னென்ருேர் வேடனை முன்விட் டவிந்தாளைத்
தாயினன் வந்திங் கிட்டயர் கின்ருன் றமியென்ருர். (கசு)

---

* கட்டழல் சிந்தா என்றும் பாடம். † திருமால், உலகபாலர் உருவாய்நின்று உலகங்காக்குமுறைமைபற்றித் தாமரையாள்வாழ் தண்கடிமார்பாவென விளித்தான். ‡ முன்ஞெருகாலத்திலே மதுரையிலே ஒருநாளிரவில் நகரிசோதனை செய்துவரும் பாண்டியஞெருவன் ஒருவீட்டில் அந்தணஞெருவன் தன்மனைவியைநோக்கி "யான் காசியாத்திரைசென்று வருவேன்; நீ இங்கு வைகு; நமதரசன் நின்னைப்பாதுகாப்பான்; அஞ்சற்க" என்று தேற்றுவதைக்கேட்டுச் சென்று மறுநாண்முதல் ஒவ்வொருநாளும் நகரிசோதனைக்குச் சென்று அந்தவீட்டினருகில் நின்று பார்ப்பனிக்கு ஓரிடையூறும் நேரிடாமல் விடியுமளவும் காத்துவந்தனன். அவன் ஒருநாள் அவ்வீட்டினுள் பிறருடைய அரவங்கேட்டுச் சந்தேகித்துக் கதவைத்தட்டி அது காசியாத்திரைசென்று திரும்பிய கணவஞெவி என்று தெளிந்து, கதவைத்தட்டினவன் சோரபுருஷஞேவென்று அந்தணன் ஐயுருவண்ணம் அவ்வீதியிலுள்ள கதவுகளெல்லாவற்றையும் தட்டிச் சென்ருன். மறுநாள் அவ்வீதியிலுள்ளாரெல்லாரும் ஒருங்குவந்து முறையிட அவன் நீங்கள் கூறிய அபராதம் செய்தது இந்தக்கையேயென்று தன்கையைத்துணித்தனன். உடனே அக்கை பொன்மயமாய் முளைத்தமையின் அவனைப் பொற்கைப் பாண்டியன் என்பர். அத்தகைய பாண்டியன் மரபிற்பிறந்து நீதியைக் குறிக்கொண்டோம்பும் நின்ஞட்டில் இத்தகைய அநீதி நிகழ்தல் தகாதேயென்பான் அவன் செய்கையை இவன்மேலேற்றித் 'தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ' என்று முறையிட்டானென்க. ¶ இக்கருத்துப்பற்றியே "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்ஞெளி—கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்" என்ருர் சிந்தாமணியாரும்.

இறைமக னஞ்சா வென்குடை நன்று லென்காவல்
அறமலி செங்கோ லஞ்சு பயந் * தீர்த் தரசாளும்
முறைமையு நன்றான் மண்கலி மூழ்கா † முயன்றேந்தும்
பொறைமையு நன்று லென்று புலந்து புறம்போந்தான். (உ0)

வேதிய னிற்குந் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவுற்றான்
சாதியின் மிக்காய் வந்த துனக்கென் றளர்கின்றாய்
ஓதுதி யென்னக் காவல னைப்பார்த் துரைசான்ற
நீதியு ளாய்கே ளென்றுரை செய்வா னிகழ்செய்தி. (உக)

இன்றிவ ளைக்கொண் டோர்வட நீழ லிடைவிட்டுச்
சென்றுத ணீர்கொண் டியான்வரு முன்னிச் சிலைவேடன்
கொன்றய னின்று னென்றுலை யூட்டுங் கொலைவேல்போல்
வன்றிறன் மாறன் செவிநுழை வித்தான் மறையோனால். (உஉ)

அந்தணன் மாற்றந் தன்னையு முட்கொண் டறநோக்குஞ்
சந்தன வெற்பன் மறவனை நோக்கத் தாழ்ந்தன்னான்
எந்தை பிரானே நாயடி யேனின் றெய்ப்பாற
வந்து புகுந்தே னந்த மரத்தின் மருங்கோர்சார். (உங)

ஐயே ‡ நானுங் கொன்றவ னல்லேன் கொன்றாரைக்
கையேன் வேறுங் கண்டில னென்று னிவளாகத்
தெய் ¶ யே றுண்ட வாறெவ னென்று ரெதிர்நின்றார்
மெய்யே யையா யானறி யேனிவ் விளைவென்றான். (உச)

இக்கொலை செய்தான் யானல னென்னு துளனென்னத்
தக்கவ னேயோ தறுகண் மறவ னுரைமெய்யோ
சிக்க § வொறுத்தா லல்லதை யுண்மை செப்பானென்
றொக்க வுரைத்தார் மந்திர ருள்ளார் பிறரெல்லாம். (உரு)

மன்னன் றானு மற்றது செய்மின் னெனமள்ளர் 0
பின்னந் தண்டஞ் ** செய்தனர் கேட்கப் பிழையில்லான்
முன்னஞ் சொன்ன சொற்பெய ரானுய் மொழியாநின்
றின்னந் தீரத் †† தேருமி னென்று னென்செய்வான். (உசு)

---

* அஞ்சுபயமாவன—அரசனாலும் பரிசனத்தாலும் பகைவராலும் கள்வராலும் பிற வுயிர்களாலும் வருவன. † மூழ்க என்றும் பாடம். ‡ ஆண்டவனே என்பது ஆண்டே யெனமருவி இழிந்தோர் உயர்ந்தோரை விளிக்கும் பரிபாஷையாயினாற்போல ஐயனே என்பது ஐயேயென மருவி வேட்டுவச்சாதி உயர்ந்தோரை விளிக்கும் பரிபாஷை யாயிற்று. ¶ எய்-முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய்ப் பாணத்திற்காயிற்று. § சிக்க என்பது ஈண்டு மிகுதிப்பொருண்மேலது. 0 மள்ளர் - ஈண்டுத்தண்டலாளர். ** பின்னந்தண்டம் - துணிந்தகருத்தை வேறுபடுக்குந்தண்டம். †† தீர - சந்தேகநீங்க, முற்ற; மிகுதிப்பொரு ளதுவுமாம்.

ஆற்றவொ றுக்குந் தண்டமு மஞ்சா னறைகின்ற
கூற்றமு மொன்றே கொன்ற குறிப்பு முகந்தோற்றான்
மாற்றவ ரேயோ * மாவோ புள்ளோ வழிவந்த
கோற்றொடி யைக்கொன் றென்பெற வல்லான் கொலைசெய்வான். (௨௭)

கைதவ னுமிக் கானவ னேயோ பிறரேயோ
செய்தவர் யாரே யிக்கொலை வேட்டஞ் செய்தோர்மா
எய்த விலக்கிற் றப்பிய கோறா னேறுண்டிம்
மைதவழ் கண்ணாண் மாய்ந்தன ளேயோ வறியேனால். (௨௮)

என்னா முன்னித் தென்னவ னின்ன திதுமுன்னூல் †
தன்னா லாயத் தக்கதை யென்றான் றகவிற்றன்
அன்னா ‡ ரந்நூ லாய்ந்திது நூலா லமையாதால்
மன்னா தெய்வத் தாலே தேறும் வழியென்றார். (௨௯)

வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதிய னைப்பார்த் திதுதீர
ஆய்ந்துன துள்ளக் கவலை யொழிப்பே னஞ்சேனின்
ஏந்திழை யீமக் கடனிறு விப் ¶ போ தென்றேவித்
தேந்துணர் வேங்கைத் தார்மற வோனைச் சிறைசெய்தான். (௩௦)

மின்னனை யாடன் செய்கடன் முற்றா மீண்டோனைத்
தன்னமர் கோயிற் கடைவயின் வைத்துத் தானேகிக் §
கொன்னவில் 0 வேலான் றங்கள் குடிக்கோர் குலதெய்வம்
என்ன விருந்தா ரடிகள் பணிந்தா னிதுகூறும். (௩௧)

வேறு.

மன்றாடு மணியேயிம் மறவன்றான் பார்ப்பனியைக்
கொன்றானோ பிறர்பிறிதாற் ** கொன்றதோ விதுவறநூல்
ஒன்றாலு மளப்பரிதாக் கிடந்ததா லுன்னருளால்
என்றாழ்வு கெடத்தேற்றா யென்றிரந்தா னவ்வேலை. (௩௨)

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவணிகத் தெருவின்கண்
ஒருமனையின் மணமுளதங் கந்தணனோ டொருங்குநீ
வருதியுன துளந்தேறா மாற்ற †† மெலாந் தேற்றுதுமென்
றிருவிசும்பி னகடுகிழித் தெழுந்ததா லொருவாக்கு. (௩௩)

---

* இவ்வந்தணனும் மனைவியும் இவ்வேடனுக்குப் பகைவரேயோ. † முன்னூல் - அறநூல்; அது அரசர்க்குச் சிறந்த நூல்களிரண்டனுள் முன்வைத்தெண்ணப்படுதலால் முன்னூலெனப்பட்டது. ‡ தகவில்தன்அன்னார் - தகுதியிற் றன்னையொத்தவறநூலார்; தன் என்றது பாண்டியனை. ¶ நிறுவி - முடித்து. § மறையவன் ஆசௌசியாகலான் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லாது தானிருக்கும் மாளிகைவாயிலில்வைத்துப் போயினான் என்க; அமர்தல் - விரும்புதலுமாம். 0 கொன்னவில் - கொலைத்தொழிலைச்செய்கின்ற, அச்சத்தைச்செய்கின்ற, கொல்லனாற் செய்யப்பட்ட. ** பிறர்பிறிதால் - இவ்வேட்டுவனல்லாதபிறர் பிறகாரணத்தால், இம்மறையவனுக்குப் பகைவராகியபிறர் வேறாயுதத்தால். †† மாற்றம் - வேறுபாடு.

திருவாக்குச் செவிமடுத்துச் செழியன்றன் புறங்கடையிற்
பெருவாக்கு மறையவனே டொருங்கெய்திப் பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்கு மருண்மாலைக் * கங்குல்வாய்த் தன்னைவேற்
றுருவாக்கிக் கடிமனைபோ யொருசிறைபுக் கினிதிருந்தான். (௩௪)

அன்றிறைவ னருளாலங் கவர்கேட்க வம்மனையின்
மன்றன்மகன் † றனக்களந்த நாளுலப்ப மறலியிருட்
குன்றமிரண் டெனவிடுத்த கொடும்பாசக் கையினர்வா
யென்றுவருஞ் சினத்தவரி லொருவனிது வினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங் கிவனுயிரைத் தருதிரெனு மிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங் கோனுரையாற் கொள்வதெவன் பிணியுடம்பின்
ஒன்றேனு மிலனொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொள்வ
தன்றே ‡ யென் செய்துமென மற்றவனீ தறைகிற்பான். (௩௬)

ஆற்றுலே றுண்டகணை யருகொதுங்கும் பார்ப்பனியைக்
காற்றுல்வீழ்த் தெவ்வாறு கவர்ந்தேமப் படியிந்தச்
சாற் ¶ றூர வாரத்திற் றம்பறுத்துப் புறநின்ற
ஈற்றுவை வெருளவிடுத் திவனுவி கவர்கென்றான். (௩௭)

அந்தமொழி கேட்டரச னருமறையோய் கேட்டனையோ
இந்தமொழி யெனப்பனவ னிவனிவ்வா றிறந்தாலென்
பைந்தொடியா ளிறந்ததுமப் படியேயென் மனக்கவலை
சிந்தவிது காண்பேனென் றொருங்கிருந்தா னென்னனெடும். (௩௮)

ஒட்டியபல் கிளைதுவன்றி யொல்லொலிமங் கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல் லியமுழங்கக் குழுமியவோ சையின்வெருண்டு
கட்டியதாம் பிறப்புனிற்றுக் கற்றுவொன் றதிர்ந்தோடி
முட்டியதான் மணமகனை முடிந்ததா லவனுவி. (௩௯)

மணமகனே பிணமகனுய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையார் வாழ்த்தொலிபோ யழுகையொலி யாய்க்கழியக்
கணமதனிற் பிறந்திறுமிக் காயத்தின் வரும்பயனை §
உணர்வுடையார் பெறுவருணர் வொன்றுமிலார்க் கொன்றுமிலை. (௪0)

கண்டானந் தணனென்ன காரியஞ்செய் தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங் குழன்மனைவி மாட்சியினுங் கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற் றவனொடுந்தன் கோயில்புகுந் தலர்வேப்பந்
தண்டாரா னமைச்சர்க்கும் பிறர்க்குமிது சாற்றினன். (௪க)

* இரவும்பகலும் கலக்கும் அந்திப்போது; மருளல் - கலத்தல். † மன்றன்மகன் - மணமகன். ‡ கொள்வதன்றே - கொள்வதடாதே. ¶ சாறு - விவாகோற்சவம். § காயத்தின் வரும்பயன்களை, "மானிட யாக்கை தானும் வகுத்தது மனவாக் காய—வானிடத் தஞ்சு மாடு மரன்பணிக் காக வன்றே" "தலையே நீவணங்காய் – தலை, மாலை தலைக்கணிந்து, தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத், தலையே நீவணங்காய்". "பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" என்றற்றொடக்கத்த சுருதிகளாலுணர்க.

மறையவனை யின்னுமொரு மணமுடித்துக் கோடியென
நிறையவரும் பொருளீந்து நீபோதி யெனவிடுத்துச்
சிறையழுவத் திடைக்கிடந்த செடித்தலைய விடிக்குரல
கறையுடல்வே டனைத்தொடுத்த கால்யாப்புக் கழல்வித்து. (சஉ)

தெளியாதே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவின் னருள்சுரந்து வேண்டுவன நனிநல்கி
அளியானு மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானை விழவெய்த கௌரியனைப் * போய்ப்பணிவான். (சங)

வே று.

ஆதரம் பெருகப் பாவியேன் பொருட்டெம் மடிகணீ ரரும்பழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தீ ரெந்தையார்க் குண்டோ நான்செயத் தக்கதொன் றென்னுக்
காதலிற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக் கரையின்மா பூசனை சிறப்பித்
தேதம தகற்றி † யுலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன். (சச)

பழியஞ்சின படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,ருகூ.

இருபத்தாறுவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.

வேத நாயகன் வெம்பழி யஞ்சிய
நாத னான நலனிது நல்கிய
தாதை யைக்கொலை செய்த தனயன்மா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தமை பாடுவாம். (க)

விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன்
திரைசெய் நீர்நிலஞ் செங்கோல் செலத்தனி
அரசு செய்யுமந் நாளி லவந்தியென்
றுரைசெய் மாநக ரானொரு பூசுரன். (உ)

---

* விழவெய்த காவலனை என்றும் பாடம். † மாபூசனை சிறப்பித்தேதம தகற்றி - விழவும் பூசையும் முட்டாது மிகுத்துச் செய்தலினாலே தனக்கும் உலகத்துயிர்க்கும் என்றுந் துன்பமிலதாகச்செய்து; மா - சிறப்பு; அது விழவு; நித்தியத்திற்குறைவுதீரச் செய்வது நைமித்திகமாதலின் அதனை முற்கூறினர். செய்தென்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சம் ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது. இவை முட்டுப்பட்டவழி அரசனுக்கும் உலகத்துக்கும் துன்பமுண்டாதலை, "ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றும் - போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்—கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை — சாற்றிய பூசைகள் டப்பிடிற் றானே" "முன்னவ னார்கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின் — மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங் — கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக் — கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே" என்னுஞ் சுருதிகளாலறிக.

வெருவுங் காய்சின மாறிய வேதியன்
மருவுங் காதன் மனையெனும் பேரினாள் *
திருவுங் காமனற் றேவியு † மண்புனை
உருவுங் காமுறு மொப்பில் வனப்பினாள். (௩)

படியி லோவியப் பாவை ‡ யொப்பாகிய
வடிவி னாளவள் பான்மக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற்
கடிய பாவக் கலன்போல் ¶ வளருநாள். (௪)

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி யநங்கரெய் தார்கொலோ. (௫)

இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் மையல்கூர்
வளமைக் காமமும் வல்வினை யுந்நிறைத்
தளைவிட் § டீர்த்தலிற் றன்னை வயிற்றிடை
விளைவித் தீன்றவ டன்னை விரும்பினான். (௬)

அன்னை யென்னு மழிதகை யாளகத்
தின்னு யிர்த்துணை யும்மனக் காவலாய்
மன்னு நாண மடமுத னல்வருந்
தன்னை நீங்கலிற் றானுமொத் தாளரோ. (௭)

இன்ப மோசிறி தாகு மிதில்வருந்
துன்ப மோகரை யில்லாத் தொடுகடல்
என்ப தாரு மிவனு லறியவிவ்
வன்ப தான வினையால் வருந்துவான். (௮)

மைய னாக மதியை விழுங்கவக்
கைய னையைக் கலந்தொழு குஞ்செயல்
ஐயன் றான்குறிப் பாற்கண் டயற்செவிக்
குய்ய 0 லாவண்ண முள்ளத் தடக்கினான். (௯)

* மனைமாட்சியின்றிப் பெயர்மாத்திரையேயுடையள் என்பார் மனையெனும் பேரினாள் என்றார். மாட்சி - நற்குணநற்செய்கைமுதலியன. † காமனுந்தேவியுமென்றும் பாடம். ‡ படியில் ஓவியப்பாவை - கொல்லிப்பாவை; படி - தரணி; அது - ஈண்டுக் கொல்லிமலை; அப்பாவை அம்மலைக்கணுள்ள தேவரையும் முனிவரையும் வருத்த வருகின்ற அசுரரும் அரக்கரும் அதனழகையும் நகையையுங்கண்டு மயங்கி உயிர்விடும்படி தெய்வத்தா னாக்கி வைக்கப்பட்ட பெண்வடிவினது. அது நகைத்துக்கொல்லுதலை, ''திரிபுரத்தைச்-செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும்பாவை யுந்நகைக்கக், கற்றதெல்லா மிந் நகைகண் டேயோ'' என்பதனாலும், தெய்வமுண்டாக்கினமையை, ''கொல்லிக் குடவயின் *** தெய்வ மெழுதிய வினைமாண்பாவை''என்பதனாலுமறிக. ¶ கனல்போல் என்றும் பாடம்; இவ்வுவமை மிகக்கொடியன் என்பதை விளக்கிற்று. § நிறைத்தளைவிட்டு - நிறையாகியவிலங்கை விடுவித்து; நிறை - நெஞ்சைக்கற்புவழியில் நிறுத்தல்; விடுதல் ஈண்டுப் பிறவினை; '' நிலம்விண்டி றந்தநாகம்'' என்புழிப்போல. 0உய்யல்-செல்லல்.

வேற்றோர் வைகல் வெளிப்படக் கண்டறஞ்
சாற்று நாவினன் வேறொன்றுஞ் சாற்றிலன்
சீற்ற மேல்கொடு செல்வன்கொல் வேனென
ஏற்றெ ழுந்தன னின்றாள் விலக்குவாள். (க0)

தாயி லின்ப நுகர்ந்தனை தந்தையைக்
காயி லென்பெறு வாயெனக் காமுகர்க்
காயி லன்னையி லப்பனி லென்பயன்
ஏயி லின்னரு ளென்னற மென்னென்றான். (கக)

மண்டொ டுங்கரு விப்படை வன்கையிற்
கொண்டு தாதை குரவனென் றோர்கிலான்
துண்ட மாகத் துணித்தானுய் வாய்முகந்
துண்ட காம நறவா லுணர்விலான். (கஉ)

மைக்க ருங்கங்குல் வாய்க்கொன்ற தாதைக்குத்
தக்க தீத்தவி சிட்டன்னை தன்னொடுங்
கைக்க டங்கு பொருளொடுங் கன்னெறி
புக்க னன்புடை சூழ்ந்தார் புளிநரே. (கங)

எய்யுங் கோறொடு வில்ல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினர் செல்லலை நில்லெனக்
கையி லுள்ளவுங் கைக்கொண்டு காரிகைத்
தைய றன்னையுந் தாங்கொடு போயினர். (கச)

சென்று சேணிடைச் சிக்கற வாழலாம்
என்ற வெண்ணமொன் றெய்திய வண்ணமொன்
றென்று நாமெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணிய
தென்ற வார்த்தை யிவனிடைப் பட்டதால். (கரு)

தாதை தன்றன யற்கினி யார்துணை
மாதர் யாயை மறவர்கைக் கொள்ளவிப்
போது தான்றுணை யென்பவன் போன்றுமா
பாத கத்துரு வாய்வந்து பற்றினன். (கசு)

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தா * வெனும்
பாவம் பாவம் பழியிது வோவைய
கோவெ னுங்கை குலைத்தெறி யுந்நிழற்
பாவை போல விடாதுபின் பற்றுமால். (கஎ)

வே று.

நல்லதீர்த் தஞ்சிவ தலநலோர் பக்கமுஞ்
செல்லவொட் டாதரன் சீர்த்திநா மஞ்செவிப்
புல்லவொட் டாதுளம் புகுதவொட் டாதுநாச்
சொல்லவொட் டாதுகண் டுயிலவொட் டாதரோ. (கஅ)

* சிவதா அவதா என்பதுபோல அவலக்குறிப்பின்கண்வந்தது.

சுற்றுமுன் பின்புறச் சூழ்ந்துதன் கொடுக்கினிற்*
பற்றிநின் றீர்க்குமா பாதகத் தாலலைந்
தெற்றினிச் செய்வதென் றுற்றலா திடருழந்
துற்றவே றுலகெலா மச்சமுற் றுழலுமால். (கக)

உறுகணோ யாற்றநா ளூற்றுழன் றுலகெலாம்
மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவனருட் செயலினிற் பாதகந்†
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினான். (உ0)

வேறு.

அழிதகன் குறுகு வான்முன் னங்கயற் கண்ணி தந்தக்
குழையிரு காதுங் கோத்துக் கொலைகெழு புலிப்பற் றாலி
நுழைமயிர் நெடுநாண் பின்ன னேன்பிட ரலைப்பப் பூண்டோர்
பழிதகை யாத வேடப் பாவையாய்ப் படிவங் கொள்ள. (உக)

கொலையிரும் பழிக்கன் றஞ்சுங் கூடலெம் பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங் குஞ்சி வேங்கை மெல்லிணர்க் கண்ணி வேய்ந்து
கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந் தாடிச்‡
சிலையிருந் தடக்கை வேடத் திருவுருக் கொண்டு தோன்றி. (உஉ)

கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக் கோபுர மருங்கிற் போந்தின்
கண்டகக் கருக்கு வாய குரைக்குநாய் கதுவிக் காப்பப்
புண்டலை வாளி வில்லோர் புறங்கிடந் திமைப்பத் திங்கட்
டுண்டவா ணுதலா ளோடுஞ் சூதுபோ ராடல் செய்வான். (உங)

வெருவரு வேழ ¶ முண்ட வெள்ளில்போல் வறிய னாகிப்
பருவர லுடனுங் கெய்தும் பாதகன் வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தானு முன்னருங் கொடிய பாவி
வருவது காண்டி யென்னு மாதரை நோக்கிக் கூறும். (உச)

---

* கொடுக்கிற என்றும் பாடம். † செயலினிப் பாதகம் என்றும் பாடம். ‡ க. கலை இரும் மருப்பில் தாடிச்சிலை கோடிக்காதளவு ஓடும் சிலை எனத்தனித்தனி கூட்டி வைரம் பொருந்திய யானைக்கொம்பாற் செய்த ஆசில் ஏந்திய வில், வளைது காதளவுஞ் செல்லும் வில் என்க. கலை வைரம். தாடி-ஆசு; அது விரலுறை யென்ப." புனை கதிர் மருப்புத்தாடி" என்பதுமது. உ. கலைமானின் இரண்டு கொம்புபோல முறுகி வளைந்து காதளவுஞ் செல்லுமீசை. தாடி - இங்கேமீசை; மோவாய் மயிரை இரண்டா கப்பகிர்ந்து அவ்வாறு முறுக்கிக்காதை நோக்கிச்செல்ல விடுதலுமுண்மையின் அம் மயிருமாம். ங. மான் கொம்பாலாகிய பூணிட்ட நுதிகளையுடைய குதை பொருந்திய காதளவும் வளைந்து செல்லும் சிலை. மருப்பு - ஆகுபெயர். கோடி - நுதி. தாடி - விற்குதை. ¶ வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய்; அது இளநீர்க்குத்தேரையென்னு நோய் போல விளாங்கனியை உள்ளீடிலதாகச்செய்வது. இக்கருத்துப்பற்றியே "தூம்புடை நெடுங்கை வேழந் துற்றிய வெள்ளி லேபோல்" என்றார்பிறரும். தூம்புடை நெடுங்கை, வேழத்தை விசேடித்தது; குருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரநகரம்" போல. யானையுண்ட விளாங் கனி என்பாராயின் அஃதனுபவத்திற்கு மாறுகொளக் கூறுவார் கூற்றாமெனவிடுக்க.

அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மநங்கனு லலைப்புண் டாவி
உணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா
குணங்குல னொழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா
இணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதிவந் துறுவ தென்னு. (உரு)

கள்ளுண்டல் காம மென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வ
எள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிற் கேட்கிற்
றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே
உள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தழிக்குங் கள்ளுண்.* (உசு)

காமமே கொலைகட் கெல்லாங் காரணங் கண்ணோ டாத
காமமே களவுக் கெல்லாங் காரணங் கூற்ற மஞ்சுங்
காமமே கள்ளுண் டற்குங் காரண மாத லாலே
காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென்றான். † (உஎ)

கொலைப்பழி கோட்பட் டாங்கே குறுகியான் முகங்கண் டேட
அலைப்பட ருழந்து சாம்பி யழிவதென் பார்ப்பா னென்னக்
கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்க ணோக்கந்
தலைப்படச் சிறிது பாவந் தணிந்துதன் னறிவு தோன்ற. (உஅ)

முற்பக விழைத்த பாவ முதிர்ச்சியாற் ‡ பிறந்து தந்தை
தற்பக ¶ னான வாறுந் தாதையை வதைத்த வாறும்
பிற்பக லந்தப் பாவம் பிடித்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புகுந்தவாறு மெடுத்துரைத் திரங்கி நின்றான். (உகூ)

மறப்பெரும் படிவங் கொண்டு மனத்தருள் சுரந்து நின்ற
அறப்பெருங் கருணை மூர்த்தி யழிதகை யவனைப் பார்த்தித்
திறப்பழி யாங்குச் சென்று மீங்கன்றித் தீரா தென்றக்
கறைப்பழி தீரும் வண்ணங் கருதியோ ருறுதி கூறும். (௩0)

வருதிநின் னுமஞ் சொன்னோர் வருக்கமு நரகில் வீழக்
கருதிநீ செய்த பாவங் கழிப்பவ ரெவர்யா னோக்கந்
தருதலா லெளிதிற் றீரச் சாற்றுது மையங் கையேற்
றொருபொழு துண்டி யீச னுறுதவ ரேவல் செய்தி.§ (௩க)

---

* "உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணருங் கேள்வியிற் - கொள்ளினுஞ் சுட்டிடுங் குறுகி மற் றதைத் - தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந் தன்மை யீதினுற் - கள்ளினுங் கொடியது காமத் தீயதே" என்பது இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. † இக்கருத்துப்பற்றியே "தீமை யுள்ளன யாவையுந் தந்திடுஞ் சிறப்புந் - தோமில் செல்வமுங் கெடுக்குநல் லுணர்வினைத் தொலைக்கு - மேம நன்னெறி தடுத்திரு ளுய்த்திடு மிதனுற்-காமமன்றியே யொருபகை யுண்டுகொல் கருதில்" என்றார் பிறரும். ‡ பாவ முயற்சியால் என்றும் பாடம்; பாவ முயற்சி - பாவகன்மம்; பாவப் பயன்; ஆகுபெயர். ¶ தந்தை தற்பகன் - தந்தையின் சயனத்தை யடைந்தவன், தந்தையின் மனைவியை யடைந்தவன்; தற்பம் - சயனம், மனைவி; தற்பகம் என்றும் தற்பகை என்றும் பாடம். § ஈசனுற்றவ ரேவல்செய்தி என்றும் பாடம்.

செங்கதிர்க் கடவுள் வானந் தீண்டுமுன் னெழுந்து தீந்தண்
பைங்கதி ரறுகு கொய்து பசுக்களை யருத்தி யார்வம்
பொங்கமுப் போதுங் கோயிற் புறத்தொட்டித் தீர்த்த மாடிச்
சங்கரன் றனைநூற் றெட்டு * மெய்வலஞ் சாரச் செய்தி. (௬உ)

இத்தவ நெறியி னின்று லிப்பழி கழியு மென்னச்
சித்தவன் புடைய வேடத் திருவுருக் கொண்ட கொன்றைக்
கொத்தவ னுரைத்தான் கேட்டுக் கொடிச்சியா யிருந்த வம்மை
மத்தவன் கரித்தோல் போர்த்த மறவனை வினவு கின்றாள். (௬௩)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்த பாவத்துக் களவில் காலம்
வெய்யநா லேழு கோடி நரகிடை வீழ்ந்தா னேனும்
உய்வகை யிலாத பாவி யிவனுக்கென் னுய்யுந் தேற்றஞ்
செய்வகை யென்று கேட்பச் செங்கண்மால் விடையோன் செப்பும். (௬௪)

அடுபழி யஞ்சா நீச ராயினு நினைக்கி னச்சம்
படுபழி யஞ்சான் செய்த பாதகத் தொடக்குண் டெங்கும்
விடுவகை † யின்றி வேறு களைகணு மின்றி வீயக்
கடவனைக் காப்ப தன்றோ காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி. (௬௫)

நெய்தற்போ தனைய வுண்க ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைக்கும் வேறொன்று செயற்கு ‡ மாற்றல்
மெய்தக்க கருணை வள்ளல் வேண்டினெவ் வினைஞ ரேனும்
உய்தக்கோ ராதல் செய்கை யுன்னருள் விளையாட் டன்றோ. (௬௬)

என்றக மகிழ்ச்சி பொங்க வியம்பினா ளியம்ப லோடுங்
குன்றக நாட்ட வேடக் குழகனு மறைந்து வெள்ளி
மன்றக நிறைந்தான் மேக மறைந்திட மறைந்து செல்லும்
மின்றக ¶ விடாது பின்போம் விளங்கிழை மடந்தை யோடும். (௬௭)

ஆததா யியுங் § கண் டானு வற்புத மடைந்து கூடல்
நாதனா நவின்ற வாற்று னன்னெறி விரதச் செய்கை
மாதவ வொழுக்கந் தாங்கி வருமுறை மதிய மூன்றிற்
பாதகங் கழிந்து தெய்வப் பார்ப்பன வடிவ மானான். (௬௮)

---

* முதனூலில் தொகை சொல்லப்படவில்லை. † விடுவதை என்றும் பாடம். ‡ இவை முறையே கர்த்திருத்துவம், அகர்த்திருத்துவம், அந்நியதாகர்த்திருத்துவம் என்று சொல்லப்படும். கர்த்திருத்துவம் - தாமே நேரில் ஒன்றைச்செய்தல்; அது, கொண்ட லைப் பிடித் திடியொடுங் குடித்தநீர்பிழிந்து - கண்ட வர்க்கதி சயம்பெறக் காட்டல்' போல்வது. அகர்த்திருத்துவம் - வேறுமுன்னிலையாகச்செய்வது; அது, யானையைக் கொண்டு பாண்டியன்கையிற் கரும்பைப் பறிப்பித்தல் போல்வது. அந்நியதா கர்த்திருத்துவம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகச் செய்தல்; அது, தெங்கைப் பனையாக்கல் போல்வது. ¶ மின்தக என்பதில் தக உவமவுருபு. § ஆததாயி - தந்தையைக்கொன்று தாயைப் புணர்ந்தவன். தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், களவுசெய்வார், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவார் முதலாயினாரை ஆததாயிகள் என்பர் வடநூலார். ஆதனுங் கதுகண்டென்றும், ஆதரவிவைகண்டென்றும் பாடம்.

சொற்பதங் * கடந்த வெந்தை சுந்தர நாதன் றுளிற்
பற்பல வடசொன் மாலை பத்தியிற் றொடுத்துச் சாத்தித்
தற்பர வறிவா னந்தத் தனியுரு வுடைய சோதி
பொற்பத மருங்கிற் புக்கான் புண்ணிய மறையோ னம்மா. (௩௯)

அன்னையைப் புணர்ந்து தாதை குரவனு மந்த ணாளன்
றன்னையுங் கொன்ற பாவந் தணித்துவீ டளித்த தென்றாற்
பின்னைநீ ரிழிநோய் குட்டம் பெருவயி றீளை வெப்பென்
றின்னநோய் தீர்க்குந் தீர்த்த மென்பதோ விதற்கு மேன்மை. (௪0)

வேறு.

அழிந்தவே தியன்மா பாதகந் தீர்த்த தறிந்துவேந் தமைச்சரு ருள்ளார்
ஒழிந்தபா ருள்ளார் வானுளார் வியப்ப முற்றுநல் லுரையுணர் வெல்லாங்
கழிந்தபே ரருளிக் கயவன்மேல் வைத்த காரணம் யாதெனக் கண்ணீர்
வழிந்துநான் மாடக் கூடனா யகனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தார். (௪௧)

மாபாதகந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௫௭௪.

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

வேதகந் தரத்து † முக்கண் வேதியன் மறையோன் செய்த
பாதகந் தவிர்த்த வாறு பகர்ந்தனம் விஞ்சை யீந்த
போதகன் மனைக்குத் ‡ தீங்கு புந்திமுன் னாகச் செய்த
சாதகன் றனைப்போ ராற்றித் தண்டித்த தண்டஞ் சொல்வாம். (௧)

கூர்த்தவெண் கோட்டி யானைக் குலோத்துங்க வழுதி ஞாலங்
காத்தா சளிக்கு நாளிற் கடிமதி லுடுத்த கூடல்
மாத்தனி நகருள் வந்து மறுபுலத் தவனு யாக்கை
மூத்தவ னொருவன் வைகி முனையவாள் பயிற்றி வாழ்வான். (௨)

---

* சொற்பதம் - சொல்லளவு; பதம் - அளவுப்பொருண்மேலது; காலம், பதவி, வேதத்தினொருறுப்பு; இப்பொருட்குச், சொல் புகழ். சொல்லாகியபதமென இருபெய ரொட்டாகக் கொண்டு சொற்பிரபஞ்சமென்றலுமாம். † வேதகந்தரத்து-௧. வேதத்தைப் பாடு மிடற்றையுடைய, 'சாமகண்டர்' என்பர்பின்னரும்; ௨. வேதத்தையும் மூகிலையு முடைய, ௩. வேதத்தையறிந்த பிரமாவின் சிரசையுடைய, கம் - பிரமா; தரம் - சிரசு; ௪. துளைபொருந்திய பிரம கபாலத்தைத்தரித்த சிரசையுடைய, வேதம் - துளை; கம் - தலை; ௫. ஞானகங்கையைத் தரித்த சிரசையுடைய, வேதம் - ஞானம்; கம் - நீர்; ௬. துளைபொருந்திய வெள்ளிய சங்கக்குண்டலத்தையுடைய, கம் - வெண்மை; தரம் - சங்கு; ஆகுபெயர். ௭. அருண்மயமாகியவாகாயத்தை யளாவிய கைலாச மலையையுடைய, "அருளது சத்தியாகும்" "சத்திதன்வடிவே தென்னிற்றடையிலா ஞானமாகும்"

வாள்வினைக் குரவ னன்னான் வல்லமண் விடுத்த வேழந்
தோள்வினை வலியா லட்ட சுந்தர விடங்கன் றன்னை
ஆள்வினை யன்புந் தானும் வைகலு மடைந்து தாழ்ந்து
மூள்வினை * வலியை வெல்லு மூதறி வுடைய னம்மா. (௩)

கைவினை மறவாள் விஞ்சைக் காவல னவனைத் தாழ்ந்து
தெவ்வினை வெல்வான் கற்குஞ் சிங்கவே றனையார் தம்முள்
உய்வினை யுணராப் பாவி சித்தனென் றொருவ னுள்ளான்
அவ்வினை நிரம்பக் கற்று ளுகலூழ் வலியா லன்னான். (௪)

மானவாள் விஞ்சை யாலே தனைநன்கு மதிக்கத் தக்க
தானதோர் செருக்கி னூற்றன் னாசிரி யற்கு மாறாய்த்
தானுமோர் விஞ்சைக் கூடஞ் சமைத்துவாள் பலருங் கற்க
ஊனுலாம் படைவல் லானி னூதிய மிதப்பக் கொள்வான். (ரு)

ஒருத்தனை யிருவர் வாளின் விருத்தியு மொருங்கு கொள்ளுங்
கருத்தனாய் விருத்த னூரிற் கழிவது கருதி யன்னான்
வருத்துவா ளிளையர் தன்பால் வரமனந் திரித்து நாளும்
விருத்தமே செய்வான் றுயை விரும்பினோற் கிளையோ னன்னான். (௬)

என்றதனால் வேதம் அருளெனப்பட்டது; கம் - ஆகாயம்; தரம் - மலை; ஈண்டுக் கைலைமலை. அ. ஒற்றுகப் பொருந்திய ஞானகாசத்தையுடைய, வே - ஒற்று; தகு - பொருந்திய; அந்தரம் ஈண்டு ஞானகாசம். வேதகந் தரித்த என்றும் பாடம்; இப் பாடத்திற்கு, க. வேதத்தையறிந்த பிரமாவைத் திருமேனியிற் சத்தியாகத் தாங்கிய, உ. வேதத்திற் கூறப்பட்ட வெள்ளிய விபூதியைத் தரித்த, கம் - வெண்மை; ஈண்டு ஆகுபெயராய் விபூதிக்காயிற்று. ௩. வேதசிரசுகளாகிய உபநிடதங்கள் மெய்ப்பொருளா கத் தம்முட்கொண்ட, கம் - சிரசு; ௪. வேறுபாட்டைக் கொண்ட, என்றது அடியார்க் கருள் செய்யும்படி பலவே றுருவங்கோடலை; ரு. பக்குவான்மாக்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தைக் கொடுத்தலாகிய வேறுபாட்டைக்கொண்ட, ௬. இரசகுளி கையின் றன்மையைக்கொண்ட, வேதகம் இரசகுளிகை; அது, இரும்பினையுருக்கிக் களிம்பினைப்போக்கித் தன்னொடு படுத்து வேதித்துப் பொன்னாக்கியும் தான் பொன் னியல்பைக்காட்டாது அதனைத் தன்னுளடக்கி நிற்றல்போலப், பதி, பசுக்களைப் பக்குவப் படுத்திப் பாசத்தைப் போக்கித் தன்னொடுபடுத்து வேதித்துச் சிவமாக்கியும் தான் அவற் றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது தன்னு ளடங்குமா றடக்கி நிற்றலை. இதனை, 'தாக்க வேத கத்திரும் - பாக்க முற்ற பொன்னென - நீக்க மற்ற விருண்மல - வீக்க மற்று விட்டதே' எனப் பின்னர் ஆசிரியர் தாமே கூறு மாற்றானு முணர்க. எ. வேதகந்தரித்த என்பதனைக் கண்ணுக் கடையாக்கி வேறுபாட்டைக் கொண்ட கண்ணெனினு மமை யும்; அது 'கருணைக் கண் விழிக்க - மலமுடைந்தார்' எனவும், 'மருட்ட தும்பு வினை கெட - அருட்ட தும்பு கண்ணினுற் - றெருட்ட தும்ப நோக்கினான்' எனவும் ஆசிரியர் முன்னும் பின்னும் கூறுதலான் நன்கு விளங்கும். அ. சோம சூரியாக்கினி' என்னும் வேறுபாடற்ற கண்ணுமாம் ௯. வேதத்தினிடத்து மெய்ப்பொருளாகத் தங்கிய. வேத அகம் வேதகம் என அகரம் தொக்கது, தரித்தல் - தங்குதல். இன்னும் வேதகந்தாத்து என்பதற்குக் கூறியவற்றுள் தரித்த என்னும் வினைக்கிசைந்த பொருள்களை இதற் குந் தந்துரைத்துக்கொள்க. ‡ போதகன் றனக்கு என்றும் பாடம். * மூள்வினை — ஆகாமியம்.

தொடத்தொடப் பொறுக்குந் திண்மைத் தொன்னில மனையா னில்லா
இடத்தவன் றேவி பாற்போ யிடனுண்டே யிடனுண் டேயென்
றடுத்தடுத் தஞ்சா தென்றுங் கேட்டுக்கேட் டகல்வா னாக
நடைத்தொழிற் பாவை யன்ன நங்கைவா ளாதி ருந்தாள். * (எ)

பின்னொரு பகற்போய்ச் செங்கை பிடித்தனன் வலிப்பத் தள்ளி
வன்னிலைக் கதவ நூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து மாண்ட
தன்னிலைக் காப்புச் செய்தா டனிமனக் காவல் பூண்டாள்
அங்நிலை பிழைத்த தீயோ னநங்கத்தீ வெதுப்பப் போனான். (அ)

அறங்கடை நின்றா ருள்ளு மாற்றவுங் கடைய னாகிப்
புறங்கடை நின்றான் செய்த புலைமைதன் பதிக்குந் தேற்றாள்
மறந்தவிர் கற்பி னுடன் மனம்பொதிந் துயிர்க டோறும்
நிறைந்தநான் மாடக் கூட னிமலனை நினைந்து நொந்தாள்.† (௯)

தாதக நிறைந்த கொன்றைச் சடையவன் புறம்பு செய்த
பாதக மறுக்குங் கூடற் பகவனெவ் வுயிர்க்குந் தானே
போதக னாகித் தேற்றும் புண்ணியன் புலைஞன் செய்த
தீதக முணர்ந்து தண்டஞ் செய்வதற் குள்ளங் கொண்டான். (௧0)

கோனுடைக் குரவ னேபோற் சித்தனைக் குறுகிச் சித்தா
காளையா நீயுஞ் சாலக் கழியமூப் படைந்த யாமும்
வாளமா ராடி நந்தம் வலிகளு மளந்து காண்டும்
நாளைவா வருது நாமு நகர்ப்புறத் தொருசா ரென்றான். (௧௧)

நாதனுங் குரவன் கூற நன்றென வுவந்து நாலாம்
பாதக னதற்கு நேர்ந்தான் படைக்கலக் குரவன் மீண்டு
போதரு மளவில் வையம் புதையிருள் வெள்ளத் தாழ
ஆதவன் வைய முந்நீர் வெள்ளத்து ளாழ்ந்த தம்ம. (௧உ)

ஆசினன் குரவற் கின்னு வாற்றினேன் பாவம் போல
மாசிரு டிணிந்த ‡ கங்குல் வலிகெட வடிவாள் விஞ்சைத்
தேசிக னொருவ னன்னான் றிணியுடல் சிதைப்பத் தீட்டுங்
காய்சின வாள்போற் கீழைக் கல்லிடை முளைத்தான் வெய்யோன். (௧௩)

---

* வாளாவிருந்தாள் என்றும் பாடம். † இதில் முன்னீரடியுள் நின்றான் என்றவரை "அறங்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை - நின்றாரிற் பேதையா ரில்" என்பதைத் தழுவிற்று. மறக்கற்பு அறக்கற்பு என்னு மிரண்டனுள் இவள் அறக்கற்புடைய ளென்பார் மறந்தவிர் கற்பினுள் என்றார். மறக்கற்பு, பாண்டியன் தன்னுயகனைக் கொலை புரிவித்த வழி, கண்ணகி தன்னொருமுலை திருகியெறிந்து மதுரையை அழித்தமை போல்வது. அறக்கற்பு, சித்தன் தனக்குச் செய்த தீமையை மாணிக்கமாலை சிவனிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்து வாளாவிருந்தமை போல்வது. ‡ மாசிருடணிந்த என்றும் பாடம்; தணிதல் - மிகுதல்.

நன்றியைக் கொன்று தின்றோ * னயக னுணைக் கஞ்சும்
வன்றிற லரிமா னூர்தித் தெய்வதம் வழிபட் டேத்தி
வென்றிவாள் பரவிக் கச்சு வீக்கிவாள் பலகை யேந்திச்
சென்றுவா ளுழவன் † சொன்ன செருக்களங் குறுகி னானே. (கச)

மதுகைவா ளமர்க்கு நென்னல் வந்தறை கூவிப் போன
முதுகடும் புலியே யன்ன முடங்குடற் குரவன் றானும்
அதிர்கழல் வீக்கிக் கச்சு மசைத்துவெண் ணீறுஞ் சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள் பலகை தாங்கிக் கயவனுக் கெதிரே வந்தான். (கரு)

மடங்கலே றென்றும் பைங்க ‡ ணரியொன்று மலைந்தா லென்ன
முடங்கல்வான் றிங்க ளொன்று முக்கணு நான்கு தோளும்
விடங்கலுழ் மிடறுந் தோற்று வென்றிவாள் விஞ்சை வேந்தும்
அடங்கலன் றானு நேரிட் டாடம ராடல் செய்வார். (கசு)

எதிர்ப்பர்பின் பறிவர் நேர்போ யெழுந்துவா னேறு போல
அதிர்ப்பர்கே டகத்துட் டாழ்வுற் றடங்குவர் முளைப்பர் வாளை
விதிர்ப்பர்சா ரிகைபோய் வீசி வெட்டுவர் விலக்கி மீள்வர்
கொதிப்பர்போய் நகைப்ப ராண்மை கூறுவர் மாறி நேர்வர். (கஎ)

வெந்நிடு வார்போற் போவர் வட்டித்து விளித்து மீள்வர்
கொன்னிடு வாண்மார் பேற்பர் குறிவழி பிழைத்து நிற்பர்
இந்நிலை நாலேங் கன்ன லெல்லைநின் றுடல் செய்தார்
அந்நிலை யடுபோர் காண்பா ரனைவருங் கேட்க வையன். (கஅ)

குரத்தியை நினைத்த நெஞ்சைக் குறித்துரை நாவைத் தொட்ட
கரத்தினைப் பார்த்த கண்ணைக் காத்தனை கோடி யென்றென்
றுரைத்துரைத் தவற்றுக் கெல்லா முறைமுறை தண்டஞ் செய்து
சிரத்தினைத் தடிந்து வீட்டித் திருவுரு மறைந்து நின்றான். (ககூ)

போர்கெழு களங்கண் டாருட் பொருபடைக் கேள்விச் செல்வர்
வார்கெழு கழற்கா லானைக் கண்டிலர் மனையிற் றேடி
ஏர்கெழு கற்பி னாளை யெங்குற்றான் குரவ னென்னக்
கூர்கெழு வடிவேற் கண்ணாள் போயினார் கோயிற் கென்றாள். (உ0)

என்றவப் போதே கோயிற் கேகினான் மீண்டான் றேடிச்
சென்றவர் சித்தன் றன்னைச் செருக்களத் தடுபோர் செய்து
வென்றனை யேயின் னந்த வெங்களத் தெங்குந் தேடி
நின்றனைக் காணா திங்கு நேர்ந்தனம் யாங்க ளென்றார். (உக)

---

* நன்றியைக் கொன்று தின்றோன் - குரவன் வாட்போர் பயிற்றிய நன்றியை மறந்து குரத்தியை மனத்தா னுகர்ந்தவன்; ஒருசொல் விழுக்காடெனக் கொண்டு முற்றும் மறந்தவன் என்றலுமாம். † வாளுழவன் - வாளாகிய ஏரினால் பகைவர் உடம்பாகிய புலத்தை உழுபவன்; வில்லேருழவர் என்பதுமது. ‡ பைங்கண் - (மடங்கலேற்றைக் கண்டமாத்திரத்தே அச்சத்தாற்) பசந்தகண். இவ்வுவமையால் சித்தன் கொல்லப்படுதல் துணியப்பட்டது.

விரைசெய்தா ரவன்யா னங்கம் வெட்டினே னல்லே னீங்கள்
உரைசெய்வ தெவன்யா ரென்போற் சித்தனை யுடன்று மாய்த்து
வரைசெய்தோள் விந்தைக் கீந்தார் மற்றிது சுற்றும் வைகைத்
திரைசெய்நீர்க் கூட லெந்தை திருவுளச் செயல்கொ லென்றான். (உஉ)

மட்டித்த கலவைக் கொங்கை மனைவியுஞ் சித்தன் றன்னைக்
கிட்டிப்பல் காலும் வந்து கேட்டது நெருநல் வாய்வந்
தொட்டித்தன் கையைப் பற்றி யீர்த்தது முள்ளம் வெந்து
தட்டிப்போய்க் கதவந் தாழிட் டிருந்ததுஞ் சாற்றி னாளே. (உங)

அம்மனை * யருளிச் சொன்ன படியெலா மருளிச் செய்து
தெம்முனை யடுவாள் வீரர் சித்தனை மாய்த்தா ரீது
மெய்ம்மையா மென்று கண்ட மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான்
எம்மையா ளுடைய கூட லிறைவிளை யாட்டே யென்றான். (உச)

கொடியைநே ரிடையா ளோடுங் கொற்றவா ளிளைஞ ரோடுங்
கடியநான் மாடக் கூடற் கண்ணுத லடிக்கீழ்த் தாழ்ந்து
நெடியனான் முகனுந் தேறா நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற் றேநின் னருள்விளை யாட லென்றான். (உரு)

தண்மதி வழிவந் தோனா நகருளார் தாமும் பாதி
விண்மதி மிலைந்த வேணி விடையவ னாட னோக்கிக்
கண்மலர் வெள்ளத் தாழ்ந்து கனைகழ லடியிற் றாழ்ந்து
பண்மலர் கீதம் பாடி யாடினார் பழிச்சி நின்றார். (உசு)

வேறு.

அடியவருக் கெளியரிவர் பரதேசி காவலரென் றடிவீழ்ந் தேத்தி
வடியயில்வேற் குலோத்துங்கன் மாணிக்க மாலையெனா மனையா ளோடுந்
தெ யணிதோண் முதுமகனைக் களிறேற்றி நகரைவலஞ் சூழ்வித் திப்பால்
முடி ணிவித் தனந்தகுண பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை முழுது மீந்தான். ()

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ந்து † பற்றிகந்து கரணமொரு நெறியே செல்லப்
புலனெறிநீத் தருள்வழிபோய்ப் போதமாந் தன்வலியைப் பொத்தி நின்ற
மலவலிவிட் டகலவரா வுமிழ்ந்தமதி போல்விளங்கி மாறி யாடுந்
தலைவனடி நிழல்பிரியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான் றமிழ்நர் கோமான்.(உஅ)

அங்கம்வெட்டினபடலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் — க,கூ0உ.

---

* அம்மனை—தாய். † நிலை நிலையாப் பொருளுணர்தல் - நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம். நித்திய வஸ்து - சிவமாகிய பதி. அநித்திய வஸ்து - இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்கள். இவ்வாறன்றி முறையே மோக்ஷம் அசித்துப் பிரபஞ்சம் எனினு மாம்.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம்.

செங்கண்மால்விடை மேல்விடங்கர் செருக்களத்திடை வாளெடுத்
தங்கம்வெட்டிய சேவகத்தை யறைந்தனந்தமிழ் மாறன்மேற்
சங்கையிட்டம ணீசராற்றிய தறுகண்வேள்வி முளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளர வைத்துணித்து விளித்தவாறும் விளம்புவாம். (க)

கோதிலாத குணத்தனந்த குணப்பெருந்தகை மீனவன்
ஆதிநாயக னுருவமாகிய வைந்தெழுத்தொடு கண்டிவெண்
பூதிசாதன மாவதேபொரு ளென்றுபத்திமை பூண்டுதன்
தாதையேமுத லாய்மன்னவர் தம்மினுந்தலை யாயினான். (உ)

அத்தகைச்சிவ சாதனந்தனி லன்புமிக்கவ னெழுகலால்
அத்தன்மெய்த்திரு வைந்தெழுத்தொலி யாலுநீற்றொளி யாலுமுட்
பைத்தவல்லிரு ளும்புறத்திரு ளுஞ்சிதைந்து பராபரன்
வித்தகத்திரு வேடமானது மீனவன்றிரு நாடெலாம். (ங)

நாயினுங்கடை யானமாசுட னள்ளிருட்புரை நெஞ்சரெண்
ணாயிரஞ்சமண் வேடரன்ன தறிந்துகொண்டு வெகுண்டழற்
றோயிரும்பென மானவெங்கனல் சுட்டிடத்தரி யார்களாய்
மாயிருந்தமிழ் மாறனைத்தெற வஞ்சவேள்வி யியற்றுவார். (ச)

எல்லைகாத மளந்துசாலை யெடுத்தழற்படு குண்டமுங்
கல்லியாரழ லிட்டெழும்புகை கௌவியெண்டிசை களுமுறச்
செல்லவான வுடுக்களும்பொரி யிற்பொரிந்தன சிதறநீண்
டொல்லைதாவி விசும்புதைவர வோட்டிவெங்கனன் மூட்டினார். (ரு)

அத்தழன்றெரி குண்டநின்று மகன்பிலத்தெழு வானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள் வாயும்வாயிரு பாலும்வாலிய பகிர்மதிக்
கொத்துநஞ்சின மொழுகுபற்களு மூழியாரழல் விழிகளும்
வைத்தசைந்தொரு வெற்புவந்தென வந்துளானொரு தானவன். (சா)

உதித்தசெங்க ணரக்கவஞ்ச னுருத்தெழுந்தெரி வடவையிற்
கொதித்தடும்பசி தாகமுங்கொடி தாலெனக்கொடி யோரைநீ
விதித்திடும்பணி யாதெனக்கென மீனவன்றனை மதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்து விழுங்கிவாவென வேவினாருட னேகினான். (எ)

உ. பொருளாவது ஐந்தெழுத்து கண்டி பூதி சாதனமே என்று மாறுக; சாதனம் - ஈண்டுப் பொதுவாய்ச் சிவசின்னம்; அது அத்தகைச் சிவசாதனம் என ஆசிரியர் தாமே பின்னர்க் கூறுமாற்றானு மினிது விளங்கும். ஏகாரம் தேற்றம். ங. இத்தகைச்சிவ சாதனங்களி லன்புமிக்கிவ னெழுகலால் என்றும் பாடம். ச. வஞ்சம் - கொடுமை. ரு. உறச் செல்ல - மிகச் செல்ல; செல்ல வானம் எனக்கொண்டு முகிலையுடைய ஆகாயம் என்றலு மொன்று; "திருவமேகலை" என்புழிப்போல அ - அசை. சா. கொத் தடுஞ்சின மொழுகுபற்களும் என்றும் பாடம்.

வேறு.

பாயுடை யவர்விட விடநாகப் படிவுகொ ணிசிசர னிலனண்டந்
தோயுட லினனுடல் விடமூறிச் சொரிதுளை யெயிறினன் வடவைச்செந்
தீயுடை யனவென வெரிகண்ணன் றிணியிருள் வரைமுழை யெனவிண்ட
வாயுடை யவனெடு நெறிமுன்னி மழைநுழை வரையென வருகின்றான். (அ)

அரவிறை யுறைபிலம் வெளிகாண வரையுடல் புதைபட நிலம்விள்ள
வருவிழி யழலெழ வுயிர்கான்முன் வளியுளர் கிளர்வலி விளிவெய்தப்
பொருசின விழியெதிர் படுபைங்கூழ் புகையெழ வனமரை பொரிபொங்கர்
கருகிட முதுசினை யிறைகொள்ளுங் ககநிரை சிறைசுருள் படவீழ. (கூ)

அகனிலம் வெருவுற நிலனேந்து மாவிறை வெருவுற வெயில்காலும்
பகன்மதி வெருவுற விவைகௌவும் பணிகளும் வெருவுற வகறிக்கின்
புகர்மலை வெருவுற வடுதண்டப் புரவலன் வெருவுற வருசெங்கண்
நகைமதி புரையெயி றவன்மாட நகரெதிர் குடவயின் வருமெல்லை. (க0)

கண்டவர் கடிநகர் கடிதோடிக் கௌரிய னடிதொழு தடிகேணங்
கொண்டல்கண் வளர்மதில் வளைகூடற் குடவயி னொருபெரு விடநாகம்
அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட் டயிறர வருவதை யெனநீள்வாய்
விண்டுகொண் டணைவதை யெனவோடும் வெருவலன் மதிகுல மறவீரன். (கக)

மற்றிது முனமத கரிவிட்டோர் வரவிட வருவதை யெனவெண்ணம்
உற்றிது தனையும் விளித்தற்கெம் முடையவர் விடையவர் விடநாகஞ்
சுற்றிய சடையின ருளரென்னுச் சுரருல கிழிசுட ரெனநிற்குங்
கற்றளி யிடையுறை யிறைமுன்போய்க் கனைகழ லடிதொழு தறைகிற்பான்.

வழிவழி யடிமைசெய் தொருபோது மறவலன் வழிபடு மடியேனின்
மொழிவழி முறைசெய்து வருவேனிம் முதுநக ரடையவு மமணீசர்
அழிவது கருதினர் விடநாக மடைவது னருள்வழி யதனாவி
கழிவது கருதிய வடியேனைக் கருணைசெய் தருளிது கடனென்றான். (கங)

அனுமதி கொடுதொழு திறைபாத மகமதி கொடுபுற னடைகின்ற
பணிமதி வழிவரு தமிழ்மாறன் பகழியொ டுசிலை யினனேகிக்
குனிமதி தவழ்தரு மதினீடுங் கொடியணி குடகடை குறுகாமுன்
தனிவரை யெனநிகர் தருகோபத் தழல்விழி யரவினை யெதிர்கண்டான். (கச)

வேறு.

பல்பொறிப் பகுவாய்ப் படம்புடை பரப்பிப் பக்கமெண் டிசையொடு விசும்பிற்
செல்கதிர் புதைத்துத் திணியிருள் பரப்பித் திங்களின் பகிர்புரை நஞ்சம்
பில்கெயி றதுக்கிப் பெரிதுயிர்த் தகல்வாய் பிளந்துமா நகரெலா மொருங்கே
ஒல்லெனக் கௌவி விழுங்குவான் சீறி யுருத்தன னுரகவா ளவுணன். (கரு)

கூ. அரையுடல் புதைபட பிலம் வெளி காண நிலம் விள்ள எனக் கூட்டி அரைகின்ற உடம்பு புதைதலால் பிலம் வெளியாகத் தெரியும்படி நிலம் பிளக்க என்க. அரையுடல் - பாதியுடம்புமாம்; மோனையை நோக்காது வரையுடல் என்றலு மொன்று. நிலம் விள்ளா - வருவழி என்னும் பாடம். கஉ. கற்றளி—இரத்தினாலயம்.

அடுத்தன னரச சிங்கவே றிடியே றஞ்சவார்த் தங்கையிற் சாபம்
எடுத்தன னெடுநா ணிருதலை வணக்கி யெரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்து
விடுத்தனன் விடுத்த சரமெலா முரகன் வெறுந்துகள் படக்கறித் துமிழ்ந்து
படுத்தனன் பொருது பஞ்சவன் புராரி பங்கயச் சேவடி நினையா. (கசு)

கொடியதோர் பிறைவா யம்பினை விடுத்துக் கோளரா வளையுட றுணித்தான்
இடியதோ வெனவார்த் தெரிநிறக் குருதி யிரங்கிவீ ழருவியிற் கவிழ
நெடியதோ ருடலம் புரள்படக் கூர்வா னெளிதர விளிபவன் மேலைக்
கடியதோ ராலா கலவெள்ளம் போலக் கக்கினன் கறையிரு ணஞ்சம். (கஎ)

தீவிட முருத்துத் திணியிருள் கடுப்பத் திருநக ரெங்கணுஞ் செறிந்து
காவிடங் கூவல் கயந்தலை சதுக்கங் கழகமா வணமக ழிஞ்சி
கோவிட மாட முபரிகை மேடை கோபுர மரங்கெலாம் பரந்து
தாவிட மயங்கி யுறங்கினர் போலச் சாம்பினர் தனிநகர் மாக்கள். (கஅ)

நிலைதளர்ந் துடலந் திமிர்ந்துவேர் வரும்பி நிறைபுலன் பொறிகர ணங்கள்
தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித் தழுதழுப் படைந்துநா வுணங்கி
மலைதரு கபமே னிமிர்ந்துணர் வழிந்து மயங்கிமூச் சொடுங்கியுள் ளாவி
அலைதர வூச லாடினர் கிடந்தா ரன்னதொன் னகருளா ரெல்லாம். (கசு)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமால் போலச் சினகர மடைந்துதாழ்ந் தெந்தாய்
முன்னவ வாதி முதல்வ வித்தின்றி முளைத்தவ முடிவிலா முனிவ
என்னவ வன்பர்க் கெளியவ யார்க்கு மிறையவ விந்நகர்க் கென்றும்
மன்னவ வநாதி மறையவ முக்கண் வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன். (உ0)

அடுத்துவந் தலைக்கு மாழியைத் தூரந்து மாழியுண் டேழுமொன் றுகத்
தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழை தடுத்துந் துளைக்கைவிண் டுழாவவெண் பிறை
டெடுத்துவந் தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து மிந்நகர் புரந்தனை யின்று [க்கோ
மடுத்துவந்தலைக்கும் விடத்தினன் மயங்கும்வருத்தமுங்களைதியென்றிரந்தான்.

அருட்கட லனைய வாதிநா யகன்ற னவிர்சடை யணிமதிக் கொழுந்தின்
பெருக்கடை யமுதத் தண்டுளி சிறிது பிலிற்றினன் பிலிற்றிட லோடும்
பொருக்கென வெங்கும் பாலினிற் பிரைபோற் புரையறக் கலந்துபண் டுள்ள
திருக்கிளர் மதுரா நகரமாப் புனிதஞ் செய்ததச் சிறுதுளி யம்ம. (உஉ)

இரவிமுன் னிருள தெனவிறை யருண்முன் னிருண்மல வலியென வெங்கும்
பரவிய வமுதால் விடமகன் றவசப் படிவொழிந் தியாவரு மின்பம்
விரவிய களிப்பின் மேவினு ரிருந்தார் மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்
அரவணி சடையாற் கன்புருத் தானே யாகிமண் காவல்செய் திருந்தான். (உங)

நாகமெய்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகு திருவிருத்தம் — க,சுஉடு.

கசு. எரிமுகக் கூர்ங்கணை - (பகைவரை) எரிக்கின்ற முகத்திலே கூர்மை யுடைய கணை. கஎ. பிறைவாயம்பு - பிறைபோலும் வாயையுடைய அம்பு; அது அர்த்த சந்திர பாணம். மேலை - திருப்பாற்கடல் கடைந்த காலம். கஅ. கயந்தலை, கயம் - குளம்; தலை சாரியை. சதுக்கம் - நாற்சந்தி, கோஇடம் - அரசனில்லம். கக. திமிர்ந்து - கம்பித்து. உ0. வித்தின்றி முளைத்தல் - மாயாகாரியத் திருமேனி கொள்ளாது சத்திகாரியத் திரு மேனி கோடல்.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

சுருதி யின்புறத் தவர்விடு மாவினைச் சுருதி
கருத ரும்பா னருளுடைக் கௌரியன் றணித்த
பரிசி தங்கது பொருதமண் படிறர்பின் விடுப்ப
வருபெ ரும்பசு விடையினன் மாய்த்ததும் பகர்வாம். (க)

பணப்பெ ரும்பகு வாயுடைப் பாந்தளை யனந்த
குணப்பெ ருந்தகை துணித்தபின் பின்வரு குண்டர்
தணப்ப ருங்குழாங் காலினற் றள்ளுண்டு செல்லுங்
கணப்பெ ரும்புயல் போலுடைந் தோடின கலங்கி. (உ)

உடைந்து போனவ ரனைவரு மோரிடத் திருள்போல்
அடைந்து நாமுன்பு விடுத்தமால் யானைபோ வின்று
தொடர்ந்த பாம்பையுந் தொலைத்தனர் மேலினிச் சூழ்ச்சி
மிடைந்து செய்வதை யாதென வினயமொன் றோர்வார். (ங)

ஆவை யூறுசெய் யார்பழி யஞ்சுவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேபுணர்ப் பென்றுசூழ்ந் திசைந்து
பாவ காரிகள் பண்டுபோற் பழித்தழல் வளர்த்தார்
தாவி லாவுரு வாகியோர் தானவன் முளைத்தான். (ச)

குண்ட ழற்கணின் றெழுந்தவக் கொடியவெம் பசுவைப்
பண்டு போலவர் விடுத்தனர் கூடலம் பதிமேல்
உண்டு மில்லையு மெனத்தடு மாற்றநூ லுரைத்த
பிண்டி யானுரை கொண்டுழல் பேயமண் குண்டர். (ரு)

வேறு.

மாடமலி மாளிகையி லாடுகொடி மானக்
கோடுகளி னேடுமுகில் குத்திமிசை கோத்துச்
சேடன்முடி யுங்கதிர்கொள் சென்னிவரை யுந்தூள்
ஆடவடி யிட்டுலவை யஞ்சிட வுயிர்த்தே. (சா)

விடுத்திடு முயிர்ப்பினெதிர் பூளைநறை வீபோல்
அடுத்திடு சராசர மனைத்துமிரி வெய்தக்
கடுத்திடு சினக்கனலி னுக்குலக மெல்லாம்
மடுத்திடு தழற்கடவுள் வார்புனலை மான. (எ)

க. சுருதி - சாமானிய சுருதியாகிய வேதமும் விசேட சுருதியாகிய ஆகமமும் என்க. சமணர் வேத சிவாகம மிரண்டையும் நிந்திக்கும் நாத்திகராகிய புறப்புறச்சமயிக ளாகலான் சுருதியின் புறத்தவரெனப்பட்டார். ரு. உண்டு மில்லையும் என் அ தடுமாற்ற நூல்- அஸ்தி நாஸ்தி என்கின்ற அத்தன்மையாகிய தடுமாற்றமுடைய நூல். எ. பூளை - செடி விசேடம்.

உடன்றிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால்
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத்
தொடர்ந்துடல் சிதைத்துயிர் தொலைத்திடியி னார்த்தே. (அ)

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிக்கொண்
டறலிவர் தடம்பொருநை யாறுடைய மாறன்
றிறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னு
விறலிவரு கின்றதது மீனவ னறிந்தான். (கூ)

மீனவனு மாநகருண் மிக்கவரு முக்கண்
வானவனை மாமதுரை மன்னவனை முன்னோர்
தானவனை யாழிகொடு சாய்த்தவனை யேத்தா
ஆனதுரை செய்துமென வாலய மடைந்தார். (க0)

நாதமுறை யோபொதுவின் மாறிநட மாடும்
பாதமுறை யோபல வுயிர்க்குமறி விக்கும்
போதமுறை யோபுனித பூரண புராண
வேதமுறை யோவென விளித்துமுறை யிட்டார். (கக)

நின்றுமுறை யிட்டவரை நித்தனரு ளோக்கால்
நன்றருள் சுரந்திடப நந்தியை விளித்துச்
சென்றமண ரேவவரு தீப்பசுவை நீபோய்
வென்றுவரு வாயென விளம்பினன் விடுத்தான். (கஉ)

வேறு.

தண்டங் கெழுகூற் றமுமஞ்சத் தறுகட் செங்கட்
குண்டந் தழன்று கொதிப்பக் கொடுநாக் கெறிந்து
துண்டந் துழாவக் கடைவாய் நுரைசோர்ந்து சென்னி
அண்டந் துழாவ வெழுந்தன் றடலேறு மாதோ. (கரு)

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம் மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுற்றிக் கிடந்தா லெனத்தோன்றவெள் ளாழி யீன்ற
கற்றைக் கதிர்போற் பருமம்புறங் கௌவி மின்ன. (கச)

கூ. திறலி - வீரலக்குமி. மலர் மங்கை - தனலக்குமி. திறலிமரை மங்கை என்றும் பாடம்; விறலி விறலை உடையது எனப் பெயர்; பசுவாகிய விறலி என்க; பசு, விறலையுடையதாய் வருகின்றது எனப் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சமுமாம். க0. தானவனை யாழிகொடு சாய்த்தவன் - சலந்தராசுரனைச் சக்கரப் படையாற் றடிந்த சிவன்; இக்காரணம் பற்றியே மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரும் திருவாசகத்துள்ளும், நற்றிணையுள்ளும் முறையே சிவனை "ஆழியான்" எனவும் "திகிரியோன்" எனவும் கூறினர். கரு. அடலேறு - அதிகார நந்தி. கச. பருமம் - கவசம்.

கோட்டுப் பிறைகால் குளிர்வெண்கதிர்க் கற்றை போலச்
சூட்டுக் கவரித் தொடைத்தொங்கலு நெற்றி முன்னாப்
பூட்டுத் தரள முகவட்டும் பொலியப் பின்னல்
மாட்டுச் சதங்கைத் தொடைகல்லென வாய்விட் டார்ப்ப. (கரு)

பணிநா வசைக்கும் படியென்னக் கழுத்தில் வீர
மணிநா வசைப்ப நகைமுத்தின் வகுத்த தண்டை
பிணிநாண் சிறுகிங்கிணி பிப்பல மாலைத் தொங்கல்
அணிநா ணலம்பச் சிலம்பார்ப்ப வடிக ணான்கும். (கசா)

அடியிட்டு நிலங்கிளைத் தண்டமெண் டிக்கும் போர்ப்பப்
பொடியிட் டுயிர்த்துப் பொருகோட்டினிற் குத்திக் கோத்திட்
டிடியிட் டதிர்கா ரெதிரேற்றெழுந் தாங்கு நோக்கிச்
செடியிட் டிருகண் ணழல்சிந்த நடந்த தன்றே. (கஎ)

வேறு.

பால்கொண்ட நிழல்வெண் டிங்கட் பகிர்கொண்ட மருப்பிற் கொண்மூச்
சூல்கொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு துள்ளியோர் வெள்ளிக் குன்றங்
கால்கொண்டு நடந்தா லென்னக் கடிந்துடன் றாவைச் சீற்றம்
மேல்கொண்டு நாற்றம் பற்றி வீங்குயிர்ப் பெறிந்து கிட்டா. (கஅ)

குடக்கது குணக்க தென்னக் குணக்கது குடக்க தென்ன
வடக்கது தெற்க தென்னத் தெற்கது வடக்க தென்ன
முடுக்குறு மருப்பிற் கோத்து முதுகுகீ ழாகத் தள்ளும்
எடுக்குறு மலையைக் கால்பேர்த் தெனத்திசைப் புறத்து வீசும். (ககூ)

கொழுமணிச் சிகர கோடி சிதைபடக் குவட்டில் வீசும்
பழுமரச் செறிவில் வான்றோய் பணையிற வெறியும் வானின்
விழுமறப் பசுப்போல் வீழ வேலைவாய் வீசு மிங்ஙன்
செழுமதிக் கோட்டு நந்தித் தேவிளை யாடல் செய்து. (உ0)

பூரிய ரெண்ணி யாங்கே பொருநாயி றாற்றஞ் செய்யா
தாரிய விடைதன் மாண்ட வழகினைக் காட்டக் காமுற்
றீரிய நறும்பூ வாளி யேறுபட் டாவி யோடும்
வீரியம் விடுத்து வீழ்ந்து வெற்புரு வாயிற் றன்றே. (உக)

வாங்கின புரிசை மாட மாநக ராணு வின்பந்
தூங்கின வரவாய் வேம்பின் றொடைவிழ் தாரான் றிண்டோள்
வீங்கின விரவி தோன்ற வீங்கிரு ளுடைந்த தென்ன
நீங்கின நாண மோடு நிரையமண் குழாங்க ளெல்லாம். (உஉ)

கரு. கோட்டுப் பிறை உருவகம்; கொம்பாகிய பிறை; வளைந்த பிறை யென்றலு மொன்று. முகவட்டு - அணிவிசேடம்; அது, முத்தால் வட்டவடிவமாகச் செய்து முகத்தில் அணிதலாற் போந்த காரணப் பெயர். கசா. பிப்பலமாலை - அரசிலைவடிவாகச் செய்த மாலை. கஎ. செடியிட்டு - மணத்தைக் கான்று, ஒளிவிட்டு, உங்காரஞ் செய்து. உக. ஆரியம் - அறிவு, அழகு.

உலகறி கரியாத் தன்பே ருருவினை யிடபக் குன்றுக்
குலவுற நிறுவிச் சூக்க வடிவினாற் குறுகிக் கூடற்
றலைவனை வணங்க வீசன் றண்ணருள் சுரந்து பண்டை
இலகுரு வாகி யிங்ங னிருக்கென விருத்தி னானே. (உங)

அங்கிலை நகரு ளாரு மரசனு மகிழ்ச்சி தூங்கிச்
சந்நிதி யிருந்த நந்தி தாளடைந் திறைஞ்சிப் போக
மின்னவிர் சடையா னந்தி வென்றிசால் வீறு நோக்கி
இன்னமு தனையா ளோடுங் களிசிறந் திருக்கு நாளில். (உச)

அவ்விடை வரைமேன் முந்நீ ரார்கலி யிலங்கைக் கேகுந்
தெவ்வடு சிலையி ராமன் வானர சேனை சூழ
மைவரை யனைய தம்பி மாருதி சுக்கி ரீவன்
இவ்வடல் வீர ரோடு மெய்தியங் கிறுத்தான் மன்னோ. (உரு)

அன்னது தெரிந்து விந்த மடக்கிய முனியங் கெய்தி
மன்னவற் காக்கங் கூறி மழவிடைக் கொடியோன் கூடற்
பன்னரும் புகழ்மை யோது பனுவலை யருளிச் செய்ய
முன்னவன் பெருமை கேட்டு முகிழ்த்தகை முடியோ னாகி. (உசா)

முனியொடு குறுகிச் செம்பொன் முளரியுண் மூழ்கி யாதித்
தனிமுத லடியை வேணி முடியுறத் தாழ்ந்து வேத
மனுமுறை சிவாக மத்தின் வழிவழா தருச்சித் தேத்திக்
கனிவுறு மன்பி லாழ்ந்து முடிமிசைக் கரங்கள் கூப்பி. (உஎ)

புங்கவ சிவன் முத்தி புராதிப புனித போக
மங்கல மெவற்றி னுக்குங் காரண வடிவ மான
சங்கர நினது தெய்வத் தானங்க ளநந்த மிந்த
அங்கண்மா ஞால வட்டத் துள்ளன வவைக டம்மில். (உஅ)

வே று.

அற்பு தப்பெரும் பதியிந்த மதுரையி தாற்றப்
பொற்பு டைத்தென்ப தெவன்பல புவனமு நின்பாற்
கற்பு வைத்துய நீசெய்த கருமத்தின் விருத்தம்
வெற்பு ருக்களாய்ப் புடைநின்று விளங்கலான் மன்னோ. (உகூ)

கண்ட வெல்லையிற் றுன்பங்கள் களைதற்கு மளவைக்
கண்ட ரும்பெருஞ் செல்வங்க ளளித்தற்குங் கருணை
கொண்டு நீயுறை சிறப்பினாற் குளிர்மதிக் கண்ணி
அண்ட வாணவிவ் விலிங்கத்துக் கொப்புவே றுமோ. (ஙo)

உரு. சூழ்ந்த என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு வானரசேனை சூழ்ந்த தெவ்வடுசிலை யிராமன் என மாறுக. உசா. கூடற் பன்னரும் புகழ்மை யோதும் பனுவல் - ஆலாசிய மான்மியம். உகூ. கருமத்தின் விருத்தம் - திருவிளையாடற் பேதம், திருவிளையாடற் சரிதம். ஙo. இவ்விலிங்கத்துக்கு வேறு ஒப்பாமோ என்க; வேறு - வேறிலிங்கம்.

தோய்ந்தி டும்பொழு தீட்டிய தொல்வினைப் படலம்
மாய்ந்தி டும்படி மாய்த்துநின் மங்கல போகம்
ஈந்தி டும்படிக் கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆய்ந்தி டும்பொழு ததற்கொரு தீர்த்தமொப் பாமோ. (ரு௧)

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்த்த லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல மடைந்தவ ரெவர்க்குஞ்
சித்த சுத்தியும் பல்வகைச் சித்தியும் பயக்கும். (ரு௨)

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சரதமே யாக
முடியு மாவரி தச்செயன் முடியுமெப் படியப்
படிபு ரிந்தருள் கடிதெனப் பணிந்தனன் பரனும்
நெடிய வான்படு மமுதென வெதிர்மொழி நிகழ்த்தும். (ருரு)

வேறு.

இரவிதன் மரபின் வந்த விராமகே ளெமக்குத் தென்கீழ்
விரவிய திசையிற் போகி விரிகடற் சேதுக் கட்டிக்
கரவிய வுள்ளக் கள்வன் கதிர்முடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னாளை யருஞ்சிறை யழுவ நீக்கி. (ரு௪)

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டினி திருந்து மேனாள் வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே லெனுமச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண் டேகி. (ருரு)

மறைப்பொரு ளுரைத்தோன் சொன்ன வண்ணமே யிலங்கை யெய்தி
அறத்தினைத் தின்ற பாவி யாவிதின் றனையான் செல்வத்
திறத்தினை யிளவற் கீந்து திருவிரா மேசங் கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னானை யருச்சித்துக் கருணை வாங்கி. (ரு௬)

பற்றிய பழியி னீந்தி யிந்திரன் பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள் விடையி னானை மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக் கற்பினுக் கரசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன் றொன்னக ரடைந்தா னிப்பால். (ரு௭)

வேறு.

செங்கோ லனந்த குணமீனவன் றேயங் காப்பக்
கொங்கோ டவிழ்தார்க் குலபூடணன் றன்னை யீன்று
பொங்கோத ஞாலப் பொறைமற்றவன் பாலி றக்கி
எங்கோ னருளாற் சிவமாநக ரேறி னானே. (ரு௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,௬௬ரு.

ருரு. கொள்ளே லெனவச ரீரி கேட்டு என்றும் பாடம்.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

பாவமென வடிவெடுத்த படிற்றமணர் பழித்தழல்செய்
தேவவரு மறப்பசுவை யேறுயர்த்தோன் விடைநந்திக்
காவலனை விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க் காட்டிட்டு விளையாடுந் திறமுரைப்பாம். (௧)

வெவ்வியமும் மதயானை விறற்குலபூ டணன்சமணர்
அவ்வியவஞ் சனைகடந்த வனந்தகுணச் செழியன்பாற்
செவ்வியசெங் கோல்வாங்கித் திகிரிதிசை செலவுருட்டி
வவ்வியவெங் கலிதுரந்து மண்காத்து வருகின்றான். (௨)

சவுந்தரசா மந்தனெனத் தானைகா வலனொருவன்
சிவந்தசடை முடியண்ண லடியவரே சிவமாகக்
கவர்ந்தொழுகி யருச்சிக்குங் கடப்பாட்டி னெறினின்றோன்
உவந்தரசற் கிருமைக்குந் துணையாகி யொழுகுநாள். (௩)

வல்வேடர்க் கதிபதியாய் வருசேதி ராயனெனும்
வில்வேட னொருவனவன் விறல்வலியான் மேலிட்டுப்
பல்வேறு பரிமான்றேர்ப் பஞ்சவன்மேற் படையெடுத்துச்
செல்வேனென் றுறவலித்தான் றென்னர்பிரா னஃதறிந்தான். (௪)

தன்னதுதா ணிழனின்ற சாமந்தன் றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ் திறந்துநிதி முகந்தளித்துப் புதிதாக
இன்னமுநீ சிலசேனை யெடுத்தெழுதிக் கொள்கென்றான்
அன்னதுகேட் டீசனடிக் கன்புள்ளா னென்செய்வான். (௫)

தென்னவர்கோன் பணித்தபணி பின்றள்ளச் சிந்தையிலன்
புன்னவா னருள்வந்து முன்னீர்ப்ப வொல்லைபோய்ப்
பொன்னறைதாழ் திறந்தறத்தா றீட்டியிடும் பொற்குவையுட்
டன்னதுளத் தவாவமையத் தக்கநிதி கைக்கவரா. (௬)

எண்ணிறந்த களிப்பினொடுந் திருக்கோயி லிடத்தணைந்து
கண்ணிறைந்த பொன்முளரிக் கயந்தலைநீர் படிந்துதன
துண்ணிறைந்த மெய்யன்பி னொளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிந்திறைஞ்சி யிதுவேண்டும். (எ)

---

௨. கலி - நுகரும் பொருள்க ளின்மையான் அவற்றின்மேற் செல்லும் பற்றால் நிகழும் வருத்தம். ௩. கடப்பாடு - நியதி, முறைமை, உறுதி. ௪. வருதல் - தோன்றுதல். சேதிராயன் - பெயர். விறல்வலி - வெற்றிக் கேதுவாகிய வலிமை; விறலும் வலிமையுமென உம்மைத் தொகையுமாம். மேலிடுதல் - ஒருகாலைக் கொருகால் மிக்கோங்குதல். எ. உண்ணிறைந்த மெய்யன்பின் பணிந்திறைஞ்சி என்க; ஆன்மாக்கள் உய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளத்து நிறைந்த அழியாத அருளினால் ஒளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த மறைப் பொருளுமாம். அன்பு ஆகுபெயர். கயந்தலை விகாரம்.

பண்ணியனான் மறைவிரித்த பரமேட்டி யெங்கோமான்
எண்ணியகா ரியமுடிப்பா யிவையுனக்கு முன்னடிக்கீழ்
அண்ணியமெய் யடியவர்க்கு மாதக்க வெனவிரந்தப்
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவ்வழியே புலப்படுப்பான். (அ)

அண்டமுக டுரிஞ்சிநிமிர் கோபுரமு மாயிரக்கான்
மண்டபமுங் கண்டிகையும் வயிரமணிக் கோளகையுங்
குண்டலமுந் தண்டாளக் குடைநிரையுங் கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன் னவனருளாற் பிறப்பேழுங் கரைகண்டோன். (௯)

வானாடர்க் கவியுணவின் வகைமுந்நூன் மன்றன்முதல்
நானாவாஞ் சிறுவேள்வி நான்மறையோர்க் கறுசுவையின்
ஆனாத பேருண்டி துறவடைந்தோர்க் கருத்துபலி
தானாதி பலவேறு தருமநனி தழைவித்தான். (௧0)

எவரேனு முருத்திரசா தனங்கண்டா லெதிர்வணங்கி
அவரேநம் பிறப்பறுக்க வடிவெடுத்த வரனென்று
கவராத வன்புள்ளங் கசிந்தொழுக வருச்சித்துச்
சுவையாறி னமுதருத்தி யெஞ்சியவின் சுவைதெரிவான். (௧௧)

இன்றைக்கா யிரநாளைக் கிருமடங்கு வருநாட்கும்
அன்றைக்கன் றிருமடங்கா வரசனது பொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ் சடையார்க்கு மடியார்க்குங் கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன் செவிமடுத்தார் சேனைக்கோ னிதுசெய்வான். (௧௨)

அ. பரமேட்டி - உன்னத நிலையிலிருப்பவன், மேலான யாகத்தை யுடையவன்; "நேமியோ" என்புழி அது நேமியை உடையானை உணர்த்தினாற்போல இட்டி அதனை யுடையானை உணர்த்திற்று. இதன்பொருள் "அங்கியின் முதலும் வேள்விக் கதிபனு மளிக்கின் றானுஞ்- சங்கரன் றானே வேதஞ் சாற்றுமால்" என்பதனாலும் இனிதுவிளங்கும். அடிக்கீழ் அண்ணிய மெய்யடியவர் - சிவசத்தி வியாபகமாகத் தாம் வியாப்பியமாகச் சிவத்தொடு கலந்த சீவன் முத்தராகிய மெய்யன்பர்; அடி - அருட்சத்தி; "இறுமாந் திருப்பன் கொலோ - வீசன், பல்கணத் தெண்ணப் பட்டுச் - சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று, இறுமாந் திருப்பன் கொலோ" எனவும், "இருந்தே னென்னந்தி யிணையடிக் கீழே" எனவும் வருஞ் சுருதிகளும் இக்கருத்தேபற்றி யெழுந்தன வென்க. ஆதக்க - ஆகத்தக்கன. அவ்வழியே புலப்படுப்பான் - தாம் குறையிரந்து வேண்டிய அந் நல்வழியிற்றானே விளங்கச் செய்வார்; அவ்வழியிற் செலுத்துவார் என்பது கருத்து. ௯. கோளகை - தோளணி. ௧௧. இங்கே "எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி - உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது வுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி - இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணிக் - கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. என்னுஞ் சுருதி சிந்திக்கற்பாலது. எஞ்சிய - வினையாலணையும் பெயர். சுவைதெரிதல் - சுவை பார்த்தல்; எனவே உண்ணுதல் என்பது கருத்து. ௧௨. அரசனருள் பொருள் என்றும் பாடம். பாண்டியன் தென்றற் காற்றுக் கிடமாகிய பொதியின் மலைக் கதிபனாகலின் தென்றற்கோன் என்றார்.

வே று.

காவல னவையத் தெய்திக் காரியஞ் செய்வா ரோடு
மேவினன் பிறநாட் டுள்ள வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கிச்
சேவகம் பதிய வோலை செலவிடுத் தழைப்பான் போலப்
பாவகஞ் செய்து தீட்டிப் பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான். (௧௩)

எழுதுக தெலுங்கர்க் கோலை யெழுதுக கலிங்கர்க் கோலை
எழுதுக விராடர்க் கோலை யெழுதுக மராடர்க் கோலை
எழுதுக கொங்கர்க் கோலை யெழுதுக வங்கர்க் கோலை
எழுதுக துருக்கர்க் கோலை யென்றுபொய் யோலை விட்டான். (௧௪)

எங்குமிப் படியே யோலை செலவிடுத் திருப்ப வாறு
திங்களி னளவு மந்தச் சேவகர் வரவு காணா
தங்கதிர் வேலோன் சேனைக் கரசனை யழைத்து நாளை
வெங்கதிர் படுமுன் சேனை யாவையும் விளித்தி யென்றான். (௧௫)

என்றமன் னவனுக் கேற்கச் சாமந்த னிசைந்து வெள்ளி
மன்றவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்து வள்ளலே யரச னீந்த
குன்றுறழ் நிதிய மெல்லாங் கொண்டெனைப் பணிகொண் டாயே
வன்றிறற் சேனை யீட்டும் வண்ணம்யா தென்ன நின்றான். (௧௬)

அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண் டருள்வதே விரதம் பூண்ட
கொடியணி மாடக் கூடற் கோமகன் காமற் காய்ந்த
பொடியணி புராணப் புத்தேட் புண்ணிய னருளி னாலே
இடியதிர் விசும்பு கீறி யெழுந்ததோர் தெய்வ வாக்கு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழு சேனை யோடுந் தோற்றுது நாளை நீயும்
வீழ்ந்தர சவையத் தெய்தி மேவுதி யென்ன விண்ணம்
போழ்ந்தெழு மாற்றங் கேட்டுப் பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் முந்நீர் வெள்ளத் தலர்கதி ரவனு மாழ்ந்தான். (௧௮)

மீனவன் காண மேரு வில்லிதன் றமரை வன்கண்
மானவேன் மறவ ராக்கி வாம்பரி வீர னாகத்
தானுமோர் கூத்துக் கோலஞ் சமைந்துவந் தாட விட்ட
நீனிற வெழினி போலக் காரிரு ணிவந்த தெங்கும். (௧௯)

புண்ணிய மனையிற் போகிப் புலர்வதெப் போழ்தென் றெண்ணி
அண்ணல்சா மந்தன் றுஞ்சா னடிக்கடி யெழுந்து வானத்
தெண்ணிறை மீன நோக்கி நாழிகை யெண்ணி யெண்ணிக்
கண்ணுத லெழுச்சி காண்பா னளந்தனன் கங்கு லெல்லாம். (௨௦)

---

௧௩. சேவகம் பதிய - சேனைத் தொழிலாளர்களாதலைக் கணக்கில் எழுத; சேவகம் ஆகுபெயர். பட்டிமை - வஞ்சனை, பொய். உய்ப்பான் - உய்ப்பானாய் என வினையெச்ச மாக்குக. ௧௮. வீழ்தல் - விரும்பல். , ௧௯. தமர் - பிரமதகணம்.

தெருட்டரு மறைக டேறுஞ் சிவபரஞ் சுடரோ ரன்பன்
பொருட்டொரு வடிவங் கொண்டு புரவிமேற் கொண்டு போதும்
அருட்படை யெழுச்சி காண்பான் போலவார் கலியின் மூழ்கி
இருட்டுகள் கழுவித் தூய விரவிவந் துதயஞ் செய்தான். (உக)

பொருநரே றனையா னேர்ந்து போந்துநான் மாடக் கூடற்
கருணைநா யகனைத் தாழ்ந்து கைதொழு திரந்து வேண்டிப்
பரவிமீண் டொளிவெண் டிங்கட் பன்மணிக் குடைக்கீ ழேகிக்
குருமதி மருமான் கோயில் குறுகுவான் குறுகு மெல்லை. (உஉ)

கரைமதி யெயிற்றுச் சங்கு கன்னன்முன் னான வென்றிப்
பிரமத கணமுங் குண்டப் பெருவயிற் றொருவ னாதி
வரைபுரை குறுந்தாட் பூத மறவருங் குழுமி வீக்கு
குரைகழல் வலிய நோன்றாட் கோளுடை வயவ ராகி. (உங)

நெட்டிலை வடிவாள் குந்தந் தோமர நேமி நெய்த்தோர்
ஒட்டிய கணிச்சி சாப முடம்பிடி முதலா வெண்ணப்
பட்டவெம் படைமூ வாறும் பரித்தசெங் கையர் காலிற்
கட்டிய கழலர் காலிற் கடியாராய்ப் புறம்பு காப்ப. (உச)

வார்கெழு கழற்கா னந்தி மாகாளன் பிருங்கி வென்றித்
தார்கெழு நிகும்பன் கும்போ தரன்முதற் றலைவர் யாரும்
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப் புண்டர நுதலிற் றீட்டிக்
கூர்கெழு வடிவா ளேந்திக் குதிரைச்சே வகராய்ச் சூழ. (உரு)

கற்றைச்சா மரைகள் பிச்சங் கவிகைபூங் கொடிக்கா டெங்கும்
துற்றக்கா ரொலியு நாணத் தூரிய முழுது மேங்கக்
கொற்றப்போர் விடையைத் தானே குரங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சே வகராய் மாறி யாடிய வொருவர் வந்தார். (உசு)

பல்லிய மொலிக்கு மார்ப்பும் பாய்பரி கலிக்கு மார்ப்புஞ்
செல்லொலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடு மார்ப்பு மொன்றிக்
கல்லெனுஞ் சும்மைத் தாகிக் கலந்தெழு சேனை மேனாள்
மல்லன்மா நகர்மேற் சீறி வருகடல் போன்ற தன்றே. (உஎ)

சேனையின் வரவு நோக்கித் திருமகன் றிருமுன் னேகுந்
தானையந் தலைவன் றென்னன் றாணிழல் குறுகிக் கூற
மீனவ னுவகை பூத்து வெயின்மணிக் கடையிற் போந்தங்
கானமண் டபத்திற் செம்பொ னரியணை மீது வைகி. (உஅ)

உக. பதி பசு பாச முதலிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அறிவாற்றன் முதலிய ஏதுப்பற்றித் தூலமாகவுஞ் சூக்குமமாகவும் அறிவிக்கும் அரிய வேதங்கள் என்பார் தெருட்டு அரு மறைகள் என்றார்; பிறரும் இக்கருத்துப்பற்றியே "பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம்" என்றார். அருட்படை யெழுச்சி - அருளாகிய படை எழுதல்; அருளினாலே பிரதமகணங்களாகிய படை எழுதல். சுடரோனன்பனும் பாடம். உஉ. ஏர்தல் - எழுதல். உசு. முற்றக்காரொலியுநாண என்றும் பாடம்; முற்றுதல் - சூழுதல். குரங்குளை - வளைந்த பிடர் மயிர்.

தெவ்வடு மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேனையின் செல்வ நோக்கி
எவ்வெவ தேயத் துள்ளா ரிவரென வெதிரே நின்று
கௌவையின் மனச்சா மந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
அவ்வவர் தொகுதி யெல்லா மணியணி நிறுவிக் கூறும். (உ௯)

வேறு.

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையவிவ ராரியர்க ளைய
வங்கரிவ ரையவிவர் மாளவர்க ளைய. (௩௦)

குலிங்கரிவ ரையவிவர் கொங்கணர்க ளைய
தெலுங்கரிவ ரையவிவர் சிங்களர்க ளைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவர்க ளொட்டியர்க ளைய. (௩௧)

கொல்லரிவ ரையவிவர் கூர்ச்சரர்க ளைய
பல்லரிவ ரையவிவர் பப்பரர்க ளைய
வில்லரிவ ரையவிவர் விதேகரிவ ரைய
கல்லொலி கழற்புனை கடாரரிவ ரைய. (௩௨)

கேகயர்க ளாலிவர்கள் கேழ்கிளர் மணிப்பூண்
மாகதர்க ளாலிவர் மராடரிவர் காஞ்சி
நாகரிக ராலிவர்க ணம்முடைய நாட்டோர்
ஆகுமிவர் தாமெனமெய்க் காட்டியறி வித்தான். (௩௩)

இத்தகைய சேட்புல னுளாரையிவ னுய்த்த
வித்தகமை யென்னென வினவியருள் செய்யேல்
அத்தநி னரும்பொரு ளனைத்தும்வரை யாதே
உய்த்தலி னடைந்தனர்க ளாலெனவு ரைத்தான். (௩௪)

வேறு.

அந்நெடுஞ் சேனை தன்னுட் சேணிடை யடன்மா வூர்ந்து
பின்னுற நிற்கு மொற்றைச் சேவகப் பிரானை நோக்கி
மன்னவ னவர்யா ரென்னச் சாமந்தன் வணங்கி யைய
இன்னவர் சேனை வெள்ளத் தியாரையென் றறிவ தென்றான். (௩௫)

அவரையிங் கழைத்தி யென்று னரசன்றன் வழிச்செல் வார்போற்
கவயமிட் டவரும் போந்தார் காவலன் களிகூர்ந் தம்பொன்
நவமணிக் கலன்பொன் னுடை நல்கினு னுள்ளத் தன்பு
தவறிலான் பொருட்டு வாங்கித் தரித்துத்தன் றமர்க்கு மீந்தார். (௩௬)

உ௯. சேனையின் செல்வம் - சேனைப் பெருக்கம், சேனையாகிய செல்வம். இப்பொருட்கு இன் தவிர்வழிவந்த சாரியை; சேனையின்செவ்வி என்றும் பாடம். ௩௨. குச்சரர்க ளைய எனவும், பல்லவர்க ளையவிவர் பப்பரவ ரைய எனவும், வில்லவரை யாவிவர் விதேகரிவ ரைய எனவும், வில்லரிவ ரையநல் விதேகரிவ ரைய எனவும் பாடம். ௩௩. மெய்காட்டி யறிவித்தான் எனப் பாடங்கொள்ளுவாருமுளர். ௩௪. வித்தகமை - சாமர்த்தியத்தன்மை, அதிசயத்தன்மை. வரையாது - அளவு செய்யாது, எடுத்துக் கொள்ளாமல்; எனவே மிஞ்சாமல் என்பது கருத்து. ௩௬. கவசம் கவயமென்றாயது.

ஆய்ந்தவெம் பரிமாத் தூண்டி யைங்கதி நடத்திக் காட்டி
ஏய்ந்ததஞ் சேனை வெள்ளத் தெய்தினு செய்து மெல்லை
வேய்ந்ததார்ச் சேதி ராயன் வேட்டைபோய்ப் புலிகோட் பட்டு
மாய்ந்தன னென்றோ ரொற்றன் வேந்தன்முன் வந்து சொன்னான். (௩எ)

மூரசதி ரனிக நோக்கி முகமலர்ந் துவகை பூத்த
அரசனு மனிக வேந்தற் களவில்சீர்த் தலைமை யோடும்
வரிசைகண் மிதப்ப நல்கி வந்துமெய்க் காட்டுத் தந்து
பரசிய பதாதி தத்தம் பதிபுகச் செலுத்து கென்றான். (௩அ)

அறைந்தவார் கழற்காற் சேனை காவல னனிகந் தத்தஞ்
சிறந்தசே ணாட்டிற் செல்லச் செலுத்துவான் போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான் மாடக் கூட லிருத்தனந் நிலைநின் றுங்கே
மறைந்தனன் மனித்த வேடங் காட்டிய மறவ ரோடும். (௩௯)

கண்டனன் பொருநை நாடன் வியந்தனன் கருத்தா சங்கை
கொண்டனன் குறித்து நோக்கி யீதுநங் கூடன் மேய
அண்டர்தம் பெருமான் செய்த வாடலென் றெண்ணிக் கண்ணீர்
விண்டனன் புளகம் போர்ப்ப மெய்யன்பு வடிவ மானான். (௪0)

தனக்குயிர்த் துணையா நின்ற சாமந்தன் றன்னை நோக்கி
உனக்கெளி வந்தார் கூட லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவார் நீயே யென்றவற் கியாவு நல்கி
மனக்கவல் பின்றி வாழ்ந்தான் மதிவழி வந்த மைந்தன். (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௧,எ0௪.

முப்பத்தொராவது

உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

அடியார் பொருட்டுப் பரிவயவ ராகிச் செழியன் காணவிடைக்
கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துங்
கடியார் கொன்றை முடியாரக் கன்னி நாடன் றனக்கிசைந்த
படியா வுலவாக் கிழிகொடுத்த படியை யறிந்த படிபகர்வாம். (௧)

௩எ. பரிமா - வினைத்தொகை; பரித்தல் - சுமத்தல். இருபெயரொட்டென்றல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வானர்கதி, வல்லியகதி, சரகதி. திவாகரர் வல்லியகதி நீக்கிச் சசகதி கொள்வர். பிங்கலர் சரகதி நீக்கி விடைக்கதி கொள்வர். இவையன்றி கவுரிதகம், ஆக்கிரந்திதம், வல்சிதம், இரேசிதம், புலிதம் என வேறுமைந்து கூறுவர்; இவை முறையே மந்த நடை, விரைந்த நடை, இருகாற் றூக்கியாடிவரு நடை, சுற்றியோடல், முழுவோட்டம் என்றுணர்க. ௩௯. மனித வேடம் என்றும் பாடம். ௧. உலவாக்கிழி - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத பொன்முடிச்சு.

வள்ளல் குலபூ டணன்றிங்கள் வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம் வழாதுநோற் றொழுகும் வலியாற் றன்னாட்டில்
எள்ள லில்லா வேதியரை யிகழ்ந்தா னதனான் மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குன்றி விளைவஃ கியது நாடெல்லாம். (௨)

அறவோ ரெல்லா நிரப்பெய்தி யாகங் கிடந்த நூலன்றி
மறைநூ லிழந்து முனிவேள்வி வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின்
உறைவோர் வேள்வி யிழந்திழிந்த தொழில்செய் தாற்றா துயிர்வளர்ப்பான்
புறநா டணைந்தார் பசியாலே புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம். (௩)

எந்நா டணைவோ மெனவிரங்க விரங்கி மதிக்கோன் மதிநாளிற்
பொன்னாண் முளரித் தடங்குடைந்து சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னா தரவாற் கயற்கண்ணி தலைவன் றன்னை யருச்சித்து
முன்னா வீழ்ந்து கரமுகிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான். (௪)

அத்த வுலகி லுயிர்க்குயிர்நீ யல்லை யோவவ் வுயிர்பசியால்
எய்த்த வருத்த மடியேனை வருத்து மாறென் யானீட்டி
வைத்த நிதியந் தருமத்தின் வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலர்ந்தென் னிடும்பைவினை தீர வருட்கண் செய்கவென. (௫)

கோளா டரவ மரைக்க சைத்த கூடற்பெருமான் குறையிரக்கும்
ஆளா மரசன் றவறுசிறி தகங்கொண் டதனைத் திருச்செவியிற்
கேளார் போல வாளாதே யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
றாளா தரவு பெறநினைந்து தரையிற் கிடந்து துயில்கின்றான். (௬)

அங்கண் வெள்ளி யம்பலத்து ளாடு மடிக ளவன்கனவிற்
சங்கக் குழையும் வெண்ணீறுஞ் சரிகோ வணமுந் தயங்கவுரன்
சிங்க நாதங் கிடந்தசையச் சித்த வடிவா யெழுந்தருளி
வெங்கண் யானைத் தென்னவர்கோன் முன்னின் றிதனை விளம்புவார். (௭)

ஏடா ரலங்கல் வரைமார்ப வெம்பா லென்று மன்புடைமை
வாடா விரத விழுச்செல்வ முடையாய் வைய மறங்கடிந்து
கோடா தளிக்குஞ் செங்கோன்மை யுடையா யுனக்கோர் குறையுளதோ
வீடா வளஞ்சேர் நாட்டிந்நாள் வேள்விச் செல்வ மருகியதால். (௮)

மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையாம்
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமாம்
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும்
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும். (௯)

---

௫. வைத்த பொருளுந் தருமத்தின் என்றும் பாடம். ௬. கோள் - கொலை. ஆளா வரசன் என்றும் பாடம்; இப்பாடத்திற்கு இப்பொழுது வறுமை தீர்த்துக் குடிகளை ஆளாத அரசன் என்க. தாளாதரவு பெற - திருவருளாகிய பற்றுக்கோட்டையடைய; தாளை அன்பு பொருந்த என்றலுமாம்; தாள் - திருவருள். ௭. சிங்கநாதம் - ஓர்வாச்சிய விசேடம்; அது சிங்கம்போலக் கர்ச்சித்தலின் அப் பெயர் பெற்றது; கரடிபோல உறுமும் வாச்சியம் கரடிகை யெனப் பெயர் பெற்றாற் போல. சிங்கம் சிருங்கம் என்பதன் திரிபெனக்கொண்டு மான்கொம்பாற் செய்த வாச்சியம் என்பாருமுளர். ௯. முதனூலில் வேதம் நமதுவடிவாகும் என்னுமாத்திரங் கூறப்பட்டதை ஆசிரியர் ஈண்டுப் பலபட விரித்தசிறப்பு வியக்கற்பாலது.

வேதந் தானே நமதாணைச் சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்ப்
போதங் கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங் கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ் செய்யும் பிணியவிழ்த்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன்
நாதஞ் செய்யுந் தார்வேந்தே நமது செங்கோ லதுவாகும். (௧௦)

அந்த மறைக டமக்குறுதி யாவா ரந்நூல் வழிகலிநோய்
சிந்த மகத்தீ வளர்த்தெம்பாற் சிந்தை செலுத்து மந்தணரால்
இந்த மறையோர் வேள்விமழைக் கேது வாகு மிவர்தம்மை
மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டா யதனான் மாரி மறுத்தன்றால். (௧௧)

மும்மைப் புவனங் களுமுய்ய முத்தீ வேட்கு மிவர்தம்மை
நம்மைப் போலக் கண்டொழுகி நாளு நாளு வறம்பெருக்கிச்
செம்மைத் தருமக் கோலோச்சித் திகிரி யுருட்டி வாழ்தியென
உம்மைப் பயன்போ லெளிவந்தா ருலவாக் கிழியொன் றுதவுவார். (௧௨)

இந்தக் கிழியி லெத்துணைப்பொன் னெடுத்து வழங்குந் தொறுநாங்கள்
தந்த வளவிற் குறையாத தன்மைத் தாகு மிதுகொண்டு
வந்த விலம்பா டகற்றென்று கொடுத்து வேந்தன் மனக்கவலை
சிந்தத் திருநீ றதுசாத்தி மறைந்தா ரையர் திருவுருவம். (௧௩)

கண்ட கனவு நனவாகத் தொழுதா னெழுந்து கௌரியர்கோன்
அண்டர் பெருமான் றிருவடிபோ லம்பொற் கிழியை முடித்தலைமேற்
கொண்டு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப நின்றோர் முகூர்த்தங் கூத்தாடித்
தண்டா வமைச்சர் படைத்தலைவர் தமக்குங் காட்டி யறிவித்தான். (௧௪)

செங்க ணரிமான் பிடர்சுமந்த தெய்வ மணிப்பூந் தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச் சாந்தந் திமிர்ந்து தாதொழுகத்
தொங்க லணிந்து தசாங்கவிரைத் தூப நறுநெய்ச் சுடர்வளைத்துக்
கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக் கருதிப் பூசை வினைமுடித்தான். (௧௫)

---

௧௦. ஆணைச் சத்தி - ஆணையாகிய அருள்; "ஆணையி - னீக்கமின்றி" என்புழி ஆணையென்பதுமது. பல்லுயிர்-விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகை யான்மாக்கள். பேதஞ்செய்யும் பிணி - வியாபகவறிவைத் தடுத்துச் சிற்றறிவாக வேறுபடுத்தும் ஆணவம். ௧௧. வேதம் எழுதாக் கிளவி யாகலான் அதனைக் கன்ன பரம்பரையில் வைத்துப் பாதுகாப்பவர் அந்தணரென்பார் மறைக்குறுதியாவார் என்றார். அந்தணரைத் தாங்கும் ஆற்றலுடையாய் நீ அது செய்யாதிகழ்ந்து நீக்கிவிடுதல் அறமன்றென்பார் இவர் தம்மை மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டாய் என்றார்; மைந்தன் - வலிமையுடையவன். ௧௨. எளிவந்தார் - சுட்டு. உதவுவார் என்பதை எச்சமாக்கியுரைக்க. ௧௩. நாங்கள் என்பதில் கள் அசை; பகுதிப்பொருள் விகுதியுமாம். இலம்பாடு இது இன்மைபடுதல் என்னும் பொருடந்து நிற்றலின் முதனிலை வேறுபட்ட வினைப்பெயர். ௧௫. தசாங்கம் - ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம் என்பன. வேறுங் கூறுப. விரை. "சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி - குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே" என்பதனாலறிக.

அடுத்து வணங்கி வலஞ்செய்திட் டம்பொற் கிழியைப் பொதிநீக்கி
எடுத்து முத்தீ வினைஞர்க்கும் யாகங் களுக்கும் யாவர்க்கும்
மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க வடியார்க்குக்
கொடுக்கக் குறையா வீட்டின்ப மாயிற் றையர் கொடுத்தகிழி. (௧௬)

ஆய பொதியில் விளைபொன்னா லசும்பு செய்து விசும்பிழிந்த
கோயி லதனை யகம்புறமுங் குயின்று ஞானக் கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற் பீடிகைவான் றடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில் பிறவு மழகெறிப்ப வேய்ந்தான் மறையின் வரம்பறிந்தான். (௧௭)

முந்திக் குறையா நிதிக்கடலை முகந்து முகந்து நாடோறுஞ்
சிந்திக் குலபூ டணக்கொண்ட றெய்வ தருமப் பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித் திரைமுந் நீர்மேகம் பருகிச் சொரியப் பலவளனும்
நந்திக் கன்னி நாடளகை நகர்போற் செல்வந் தழைத்தன்றே. (௧௮)

வையா கரணர்க ணையா யிகர்மறை வல்லோர் மறைமுடி சொல்லாய்வோர்
மெய்யா மிருதிகள் பொய்யா விரதிகள் வேள்வித் தழல்கனை வாழ்விப்போர்
பையா டரவணி யையா னனனுரை பகர்வோ ருலகிய லகல்வோர்கள்
எய்யா துறைதலி னையா தளகைய தென்னப் பொலிவது தென்னாடு. (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௭௨௩.

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம்.

வேதந் தனது வடிவென்று விண்ணின் றிழிந்த விமானமறைக்
கீதன் செழியன் றனக்குலவாக் கிழிதந் தளித்த வழியிதுவப்
போதங் கடந்த பொருள்வணிகப் புத்தேண் மாட மணிமறுகு
பாதந் தடவ நடந்துவளை பகர்ந்த பரிசு பகர்கிற்பாம். (௧)

இறைவன் குலபூ டணன்றிகிரி யிவ்வா றுருட்டு நாண்முன்னாட்
சிறைவண் டறையுந் தாருவன தெய்வ முனிவர் பன்னியர்தந்
நிறையன் றளர்ந்து காட்டுகென நெடியோன் மகனைப் பொடியாக்கும்
அறவன் றானோர் காபாலி யாகிப் பலிக்கு வருகின்றான். (௨)

௧௬. யாவர்க்கும் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால் முதனூலிற் சுட்டிய நவக்கிரகம், இந்திராதிதேவர்கள், முனிவர், பிதிரர்களும் அடங்குவர். ௧௭. அசும்பு - ஒளி. தாய் இல் - அங்கயற்கண்ணம்மைகோயில். ௧௮. நந்தல் - மிகுதல். ௧௯. வையாகரணர் - வியாகரண பண்டிதர். நையாயிகர் - நியாயநூற் புலவர். மறைமுடி - உபநிடதம். சொல் - மகாவாக்கியம், பிரணவம். ஐயானனனுரை - சிவாகமம். உலகியல் - பிரபஞ்சப்பற்று. ௧. போதம் - பசுபாசவறிவு, ஏகதேசக்காட்சி. ௨. மானுடமுனிவரும் உளராதலின் பிரமாவின் புதல்வராகிய இவர் தெய்வ முனிவ ரெனப்பட்டார்; இது பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம். நிறை - விவாகத்திற்கு முன் தந்தை தாயரும் அதன்பின் கணவனும் கற்பித்த வழியில் மனத்தை நிறுத்துதல்; இக்கருத்துப்பற்றியே "கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை" என்றார் பெரியாரும். காட்டுகு என - காட்டுவேன் என்று. நிறைவன் றளர்ந்து என்றும் பாடம். காபாலி - தலையோட்டை ஏந்தினவன்.

வேத மசைக்குங் கோவணமு மெய்யி னீறு முள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங் கனிவாயு முள்ளே நகையுங் கிண்கிணிசூழ்
பாத மலரும் பாதுகையும் பலிகொள் கலனுங் கொண்டிரதி
மாதர்கணவன் றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லை. (ங)

விள்ளுங் கமலச் சேவடிசூழ் சிலம்பி னொலியு மிடறதிரத்
துள்ளுங் கீத வொலியுங்கைத் துடியி னொலியுந் துளைச்செவிகீண்
டுள்ளம் பிளந்து நிறைகளைந்தீர்த் தொல்லை வருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங் கண்டு வருபுனல்போற் பலிகொண் டில்லின் புறம்போந்தார். (ச)

வே று.

ஐயங்கொண் டணைவா ரையர் பரிகலத் தைய மன்றிக்
கையம்பொன் வளையும் பெய்வார் கருத்துநா ணன்றிக் காசு
செய்யும்பொன் மருங்கு ஞணு மிழப்பர்வேள் சிலையம் பன்றிக்
கொய்யுந்தண் மலர்க்க ணம்புங் கொங்கையிற் சொரியச் சோர்வார். (ரு)

மடமயி லனையா ரெங்கள் வளையினைத் தருதி ரென்றார்
கடல்விட மயின்றா னுங்கள் கந்தரத் துள்ள தென்றான்
தடமதிக் கொம்ப னாரெங் கலையினைத் தருதி ரென்றார்
முடமதி மிலைந்தா னுங்கண் முகமதி யிடத்த தென்றான். (சு)

இடையறிந் தெம்மைச் சேர்மி னென்றன ரிளைய ரெங்கோன்
கடலமு தனையீர் நுங்கட் கிடையினிக் காணா தென்றான்
மடநலா ரஃதேதற் பண்டை வண்ணமீந் தில்லிற் செல்ல
விடையளித் தருண்மி னென்றார் வேலைபுக் குறங்கு மென்றான். (எ)

நங்கையர் கபாலிக் கென்று நடுவிலை போனு மென்றார்
அங்கண னடுவி லாமை நும்மனோர்க் கடுத்த தென்றான்
மங்கைய ரடிக ணெஞ்சம் வலியகற் போனு மென்றார்
கொங்கலர் கொன்றை யானுங் கொங்கையே வன்க லென்றான். (அ)

காதுவே லன்ன கண்ணார் கங்கைநீர் சுமந்த தேதுக்
கோதுமி னென்றார் நும்பா லுண்பலி யேற்க வென்றான்
ஏதுபோ யிருந்த தைய னிசைத்தசெப் பென்றா ரீசன்
கோதறு வமுதன் னீர்நுங் கொங்கைபோ லிருந்த தென்றான். (கூ)

ங. உள்ளாளக்கீதம் - இதன் இலக்கணத்தை இசைவாது வென்றபடலத்து ௩அ-ம் செய்யுளாலும் அதன் குறிப்புரையாலு முணர்க. மாதர் - அழகு, ஆசை; ரு. நாண் - வெட்கம். காசுசெய்யும் பொன்மருங்குஞாண்-மேகலை. சிலையம்பு - வில்லினின்று வரும் பாணம். கண்ணம்பு - கண்ணீர். சு. மடம் - மென்மை, அறியாமை. வளை - வளையல், சங்கு. கலை - வஸ்திரம், சந்திரகிரணம். எ. இடை - சமயம், நுசுப்பு. முன்னுள்ள நிறம் காமத்தால் வேறுபட்டு விளர்த்திருத்தலின் பண்டைவண்ணமீந்து என்றார். விடை - உத்தரம், விட்டுணுவாகிய இடபம். வேலை - திருப்பாற்கடல். அ. நடு - நடுவுநிலைமை யெனப்படும் நீதி, இடை. கல் - கடினத் தன்மைக்குவமை, மலை. கூ. காதுவேல் - வினைத்தொகை. காதுதல் - கொல்லுதல். கங்கை நீா - கங்காசலம், கங்கைநதியை நீயிர்; பிரமகபாலத்தை நீர் கையில். செப்பு - சொல், பரச்செப்பு.

கறுத்ததை யெவன்கொ லைய கந்தர மென்றார் வேளை
வெறுத்தவன் மாரி பெய்தற் கென்றனன் விழியால் வேலை
ஒறுத்தவர் யாவ தென்றீ ருத்தர மென்றார் கூற்றைச்
செறுத்தவன் றென்பா லின்று நோக்கினாற் றெரிவ தென்றான். (௧௦)

செக்கரஞ் சடையான் கண்ணிற் றம்முருத் தெரிய நோக்கி
இக்கொடி யார்போற் கண்ணு ளெம்மையு மிருத்தி ரென்றார்
நக்கனுந் தனையன் னார்கண் ணிடைக்கண்டு நகைத்து நம்மின்
மிக்கவர் நுங்க ணுள்ளார் விழித்தவர்க் காண்மி னென்றான். (௧௧)

அஞ்சலிப் போது பெய்வார் சரணமென் றடியில் வீழ்வார்
தஞ்செனத் தளிர்க்கை நீட்டித் தழுவிய கிடைக்குந் தோறும்
எஞ்சுவா னஞ்சா தேத்தி யெதிர்மறை யெட்டுந் தோறும்
வஞ்சனா யகல்வான் மையல் வஞ்சியர்க் கணிய னாமோ. (௧௨)

அடுத்தெமைத் தழாதி ரேனீ ரவிழ்த்தபூங் கலையை மீள
உடுத்துமி னும்பால் யாங்கண் மையனோ யுழப்ப நோக்கிக்
கடுத்தெமர் முனியா முன்னங் கழற்றிய வளையுங் கையில்
எடுத்திடு மென்றார் நாளை யிடுதுமென் றேகி னானே. (௧௩)

பிள்ளைவெண் டிங்கள் வேய்ந்த பிரான்கொண்டு போன நாணும்
உள்ளமு மீட்க லாற்றா துயங்கினார் கலையுஞ் சங்குந்
துள்ளவைங் கணையான் வாளி துளைப்பவெம் பசலை யாகங்
கொள்ளைகொண் டுண்ண நின்றா ரங்கிலை கொழுநர் கண்டார். (௧௪)

பொய்தவ வடிவாய் வந்து நம்மனைப் பொன்னி னன்னார்
மெய்தழை கற்பை நாணை வேரொடுங் களைந்து போன
கைதவன் மாடக் கூடற் கடவுளென் றெண்ணித் தேர்ந்தார்
செய்தவ வலியாற் கால மூன்றையுந் தெரிய வல்லார். (௧௫)

வேறு.

கற்புத் திரிந்தார் தமைநோக்கிக் கருத்துத் திரிந்தீர் நீராழி
வெற்புத் திரிந்த மதிற்கூடன் மேய வணிகர் கன்னியராய்ப்
பொற்புத் திரியா தவதரிப்பீர் போமென் றிட்ட சாபங்கேட்
டற்புத் திரிந்தா ரெங்களுக்கி தகல்வ தெப்போ தெனமுனிவர். (௧௬)

---

௧௦. கந்தரம் - கழுத்து, மேகம். உத்தரம் - விடை, வடதிசை. ௧௧. தம்முரு - தமதுசாயை. தம்மைவஞ்சித்துச் செக்கரஞ் சடையார்க்குக் காதல் மிகுவித்து அவர் எடுத்துக் கண்ணில் வைக்கப்பெற்ற கொடுமை யுடையர் என்பார் இக்கொடியார் என்றார். நம்மின் மிக்கவர் - நம்மைப்போல மேலானவர். இன் - உவமைப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாவது. ௧௨. தஞ்சம் தஞ்சென அம்முக்கெட்டு நின்றது; தஞ்சம் - துணை. எஞ்சுவான் - அப்பாற்படுவான். ௧௩. எமர் - எமது கணவர். ௧௪. உயங்கல் - வாடல். காமவெப்பத்தால் கலையும் சங்கும் பொரிந்து தள்ளினவென்க; கலை - மேகலை. சங்கு - சங்கவளையல். ௧௬. நீர் - நீவிர். நீளாழி என்றும் பாடம். ஆழிவெற்பு - சக்கரவாளகிரி.

அந்த மாட மதுரைநகர்க் கரசா கியசுந் தரக்கடவுள்
வந்து நம்மைக் கைதீண்டும் வழியிச் சாபங் கழியுமெனச்
சிந்தை தளர்ந்த பன்னியருந் தென்னர் மதுரைத் தொன்னகரிற்
கந்த முல்லைத் தார்வணிகர் காதன் மகளி ராய்ப்பிறந்தார். (கஎ)

வளர்ந்து பேதை யிளம்பருவ மாறி யல்குல் புடையகன்று
தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கொசியத் ததும்பி யண்ணுந் தரும்புமுலை
கிளர்ந்து செல்லும் பருவத்திற் கிடைத்தா ராக விப்பான்மண்
அளந்த விடையான் வந்துவளை பகரும் வண்ண மறைகிற்பாம். (கஅ)

கங்கை கரந்து மணிகண்டங் கரந்து நுதற்கண் கரந்தொருபால்
மங்கை வடிவுங் கரந்துழைபு மழுவுங் கரந்து மழவிடையூர்
அங்க ணழகர் வளைவணிக ராகி யேன மளந்தறியாச்
செங்க மலச்சே வடியிரண்டுந் திரைநீர் ஞால மகள்சூட. (ககூ)

பண்டு முனிவர் பன்னியர்பாற் கவர்ந்த வளையே பட்டுவடங்
கொண்டு தொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவே மெனுமுட் கோளினர்போற்
றெண்டர் தொடுத்த வைவண்ணத் துணர்த்தார் போலத் தோள்சுமந்து
மண்டு வளையை விலைபகர்ந்து வணிக மறுகில் வருகின்றார். (உ0)

மன்னு மறையின் பொருளுரைத்த மணிவாய் திறந்து வளைகொண்மின்
என்னு மளவிற் பருவமுகி லிமிழின் னிசைகேட் டெழுமயில்போற்
றுன்னு மணிமே கலைமிழற்றத் தூய வணிகர் குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும் வீதி வாயிற் புறப்பட்டார். (உக)

வளைக ளிடுவா ரெனத்தங்கண் மனமேல் லாந்தம் புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றார் தம்மைக் கொம்மை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுதீங் குழலிசைபோற் சுரும்பு பாடக் கருங்குழன்மேல்
விளைக ளொழுக நடங்கிவரு மின்போ லடைந்து கண்டார்கள். (உஉ)

கண்ட வடிவாற் றிளைப்பதற்குக் கழிபே ரன்பு காதல்வழிக்
கொண்டு செல்ல வொருசார்தங் குணனு நாண முதனான்கும்
மண்டி யொருசார் மறுதலைப்ப மனமு முழன்று தடுமாற
அண்டர் பெருமான் விளையாடற் கமையச் சூழ்ந்தா ரமுதனையார். (உங)

வேறு.

இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டிகை
மருங்கிறச் சுமப்பினும் வளைகைக் கில்லெனின்
அரும்பிய முலையினார்க் கழகுண் டாகுமோ. (உச)

கஅ. பேதை - ஏழுவயதுப்பெண். அண்ணுத்தல் - நிமிர்தல். கிளர்ந்து செல்லல் - வளர்ந்து மேற்போதல். முலை அண்ணுந்து கிளர்ந்து செல்லும் பருவம்-மங்கைப்பருவம். உ0. உட்கோள் - எண்ணம். ஐவண்ணம் - வெண்மை கருமை செம்மை பசுமை பொன்மை என்பன, அழகிய பலநிறம். உஉ. தளை - விலங்கு. உங. ஒருசார் - ஒரு பட்சம். மறுதலைப்ப - முரண.

செல்வநல் வணிகிரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கடகமென் காந்த ணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருங் கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்
முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டுக ளேற்றுவார் மைப லேற்றுவார். (௨௬)

புங்கவ னிடுவளை புடைத்து மீளவந்
தெங்களுக் கிடவிலை யிடுதி ராலெனக்
கொங்கவிழ் பைங்குழ லொருத்தங் கோட்டிநின்
றங்கர நீட்டுவா ராசை நீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடு மெமக்கிடு மெனப்பின் பற்றியே
அமைத்தடந் தோளினா ரனங்கன் பூங்கணை
தமைத்துளை படுத்தவோர் சார்பி லாமையாற்
கமைப்புறு நாண்முதற் காப்பு நீங்கினார். (௨௮)

முன்னிடு வளையெலாங் கழல முன்புகூழ்ந்
தின்னவை பெரியவே றிடுமென் றிட்டபின்
அன்னவு மனையவே யாக மீளவந்
தின்னமுஞ் சிறியவா விடுமென் றேந்துவார். (௨௯)

பின்னிடு வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறு
முன்னெதிர் குறுகிநீர் செறித்த மொய்வளை
தன்னொடு கலைகளுஞ் சரிவ தேயென
மின்னென நுடங்கினார் வேனெ டுங்கணார். (௩௰)

இவ்வளை போல்வளை யாமுன் கண்டிலேம்
மெய்வளை வணிகிரிவ் வரிய வெள்வளை
எவ்வயி னுள்ளவின் றினிய வாகியெம்
மெய்ம்மயிர் பொடிப்பெழ வீக்கஞ் செய்கவே. (௩௧)

நாளையும் வளையிட நண்ணு மிங்கென்பார்
கோள்வளை விலையிது கொண்டு போமென்பார்
வாள்விழி யீர்பினாள் வாங்கிக் கோடுமென்
றாளரி யேறனா ராடிப் போயினார். (௩௨)

---

௨௬. பல்வரிவண்டு - பலநிறங்களையுடைய வளையல்கள். ௨௮. கமைப்பு - பொறுத்தல், சார்பு. ௩௧. இவ்வளைபோல்வளை யாமுன் கண்டிலேம்; மெய் - இது உண்மை. வளைவணிகிர் - வளையல்வியாபாரியாரே! என்க. உடம்பு வளைந்த வணிகர் என்றல், 'இரதிமாதர் கணவன் றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லை' என்றதனோடு முரணு மெனவிடுக்க. மற்றைப் புராணாசிரியர் கருத்து ஈண்டைக்கேலாதென்க. இவ்வளை போல்வன எனவும், மெய்வளர் பொடிப்பு எனவும் பாடம். ௩௨. ஆடல் - சொல்லல், நடித்தல்.

போயின வணிகர்தம் புடையின் மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன்
மேயின விண்ணிழி விமானத் துள்ளொளி
ஆயின திருவுரு வாகித் தோன்றினர். (௬௩)

வே று.

மட்டலம்பு கோதையார்முன் வளைபகர்ந்த வணிகர்தாம்
பட்டிசைந்த வல்குனங்கை பாகராகு மெனவியந்
துட்டதும்பு முவகைவெள்ள முற்றெழுந்த குமிழிபோற்
கட்டதும்பு புனலிலாழ்ந்து களியடைந்த நகரெலாம். (௬௪)

உருவிலாளி யுடல்பொடித்த வொருவர்கூட லிருவரான்
மருவிலார் திருக்கைதொட்டு வளைசெறித்த நீர்மையாற்
கருவின்மாத ராகிநாய்கர் கன்னிமார்கண் மின்னுமேவற்
பொருவில்காளை யெனவரம்பில் புதல்வரைப் பயந்தனர். (௬௫)

பிறந்தமைந்த ரளவிறந்த பெருமைகொண்ட பெருமிதஞ்
சிறந்தவீர மாற்றலேற்ற திறல்புனைந்து வைகினர்
மறந்ததும்பு வேனெடுங்கண் வணிகமாதர் சிறிதுநாள்
துறந்தரன்ற னருளடைந்து துணையடிக்கண் வைகினர். (௬௬)

வளையல்விற்றபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧,௭௫௧.

முப்பத்துமூன்றுவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

கொத்திலங்கு கொன்றைவேய்ந்த கூடலாதி மாடநீள்
பத்தியம்பொன் மறுகணைந்து வளைபகர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தியம்பி னுமியக்க மாதர்வேண்ட வட்டமா
சித்திதந்த திறமினித் தெரிந்தவாறு செப்புவாம். (௧)

மின்னலங்கல் வாகைவேல் விழுப்பெருங் குலத்தினிற்
றென்னவன்ற னுணேமி திசையெலா முருட்டுநாள்
முன்னைவைக லூழிதோறு மோங்குமொய் வரைக்கணே
மன்னுதண் பராரையால நிழன்மருங்கு மறைமுதல். (௨)

௬௪. "பட்டிசைந்த வல்குலாள் பாவையாளொர் பாகமா" என்பதை இச்செய்யுள் இரண்டாமடி தழுவிற்று. ௬௬. பெருமை கொண்ட பெருமிதம் - பெருமையும் அத னூற்பெற்ற களிப்பும். வீரம் - மனவலிமை. ஆற்றல் - சரீரவலிமை. திறல் - வெற்றி. மறம் - கொலை. ௧. இயக்கி மாதர் என்றும் பாடம். ௨. ஊழிதோறு மோங்கு மொய் வரை - கைலைமலை. ஆல என்பதில் அ அசை.

அடுப்பமாசில் வெள்ளிவெற்பி னருகிருக்கு மாகதங்
கடுப்பவாம மிசையிருந்து கனகவெற்பன் மகளெனும்
வடுப்படாத கற்பினாண் மடித்துவெள்ளி லைச்சுருள்
கொடுப்பநேச மூறுபோக ரூவனாகி வைகினான். (௩)

பிருங்கிநந்தி யேமுதற் பெருந்தகைக் கணத்தரும்
மருங்கிருந்த சனகனாதி மாதவத்தர் நால்வரும்
ஒருங்கிறைஞ்சி யுண்ணவுண்ண வமுதமூறு சிவகதைக்
கரும்பருந்த வாய்மலர்ந்து கருணைசெய்யு மெல்லைவாய். (௪)

பௌவமூழ்கு சூர்தடிந்த பாலனுக்கு முலைகொடுத்
தெவ்வமாய வினைகட ரியக்கமாத ரறுவருந்
தெய்வநீறு முழுதணிந்து செய்யவேணி கண்டிகைச்
சைவவேட மாதவந் தரித்துவந்து தோன்றினர். (௫)

மந்திரச்சி லம்பலம்பு மலரடிக்கண் வந்திசெய்
தெந்தையட்ட சித்திவேண்டு மெங்களுக்கெ னத்தொழா
அந்தளிர்க்கை யவரிரப்ப வண்ணறன் மடித்தலந்
தந்திருக்கு மாதையங்கை சுட்டியீது சாற்றுமால். (௬)

வேறு.

அலர்பசும் பொலங்கொம் பன்ன வணங்கிவ ணிறைவா லெங்கும்
மலர்பரா சத்தி யாகி மகேசையா யணிமா வாதிப்
பலர்புகழ் சித்தி யெட்டும் பணிந்துகுற் றேவல் செய்யுஞ்
சிலதிய ராகிச் சூழ்ந்து சேவகஞ் செய்ய வைகும். (௭)

இவளைநீர் சிந்தித் தான்முன் னீட்டிய வினையை நீக்கித்
தவலருஞ் சித்தி யெட்டுந் தருமெனக் கருணை பூத்துச்
சிவபரஞ் சோதி யெட்டுச் சித்தியுந் தெளித்தல் செய்தான்
அவரது மறந்தா ரும்மை யாழ்வினை வலத்தான் மன்னோ. (௮)

செழுமதிப் பிளவு வேய்ந்த தேவுமக் குற்ற நோக்கி
முழுமதி முகத்தி னாரை முனிந்துநீர் பட்ட மங்கைப்
பழுமா முதலஞ் ஞானப் பாறையாய்க் கிடமி னென்னக்
கழுமலுற் றவர்தாழ்ந் தென்று கழிவதிச் சாப மென்றார். (௯)

இப்படிக் கருங்க லாகிக் கிடத்திரா யிரம்பாண் டெல்லைக்
கப்புற மதுரை நின்று மடுத்துமைத் தொடுத்த சாபத்
துப்பற நோக்கி நுங்க டொல்லுரு நல்கிச் சித்தி
கைப்படு கனிபோற் காணக் காட்டுதும் போதி யென்றான். (௰)

௩. கனகவெற்பு - ஈண்டு இமயமலை. ௫. இயக்கிமாத ரறுவரும் என்னும் பாடம். ௬. மந்திரம் - வேதம்; "மந்திரமுந் தந்திரமும்" என்புழி மந்திரமுமது. மடித்தலந் தந்திருக்கு மாதை - மடியில் வைத்திருக்கும் உமையை. அடித்தலம், கைத்தலம், பிடர்த்தலம் என்பனபோல மடித்தலம் ஒருசொல். ௭. அணங்கு - உமாதேவி. மகேசை - ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்துச் சிவபிரான் றிருவடியிற் சேர்க்குந் திரோதாயிசத்தி. ௮. உம்மையாழ்வினை - பிராரத்தகன்மம். ௯. பட்டமங்கை - பாண்டிநாட்டின் கண்ணதோர் சிவஸ்தலம். பழுமரமுதல் - ஆலமாத்தடி. கழுமல் - துன்பம். ௰. துப்பு - மிகுதி, வலிமை, அநுபவம்.

வேறு.

கொடியனார்க ளறுவரும்
நெடியவானி மிர்ந்துகார்
படியும்பட்ட மங்கையால்
அடியிற்பாறை யாயினார். (கக)

கதிர்கலம்பெய் காட்சிபோல்
உதிர்பழத்தி னுடலெலாம்
புதைபடக் கிடந்தனர்
மதாரித் தடங்கணார். (கஉ)

பருவமா யிரங்கழிந்
தொருவமாட மதுரையெங்
குரவனெண் குணத்தினான்
றிருவுளந் திரும்பினான். (கங)

தன்னதிச்சை கொண்டதோர்
இன்னருட் குரவனாய்
அந்நெடுங்க லாயினார்
முன்னர்வந்து தோன்றினான். (கச)

இருட்டதும்பு கோதையார்
மருட்டதும்பு வினைகெட
அருட்டதும்பு கண்ணினாற்
றெருட்டதும்ப நோக்கினான். (கரு)

அடிகணோக்க வம்புயங்
கடிகொணெய்தல் காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லை குமுதமேற்
படியப்பூத்த பாறையே. (கசு)

தாக்கவேத கத்திரும்
பாக்கமுற்ற பொன்னென
நீக்கமற்ற விருண்மல
வீக்கமற்று விட்டதே. (கஎ)

நிறையுமன்பெ னுந்நதி
பொறையெனுங் கரைகடந்
திறைவனின்ன ருட்கடற்
றுறையின்வாய் மடுப்பவே. (கஅ)

எழுந்திறை யடிக்கணே
அழுந்துநேச மொடுதவக்
கொழுந்தனார்க ளறுவரும்
விழுந்திறைஞ்சி னாரரோ. (ககூ)

குமாரற்கூட்டு மிளமுலை
உமையொப்பார்கள் சென்னிமேல்
அமலச்சோதி யங்கையாங்
கமலப்போது சூட்டினான். (உ0)

சித்தியெட்டு மந்நலார்
புத்தியிற்கொ ளுந்தவே
கைத்தலத்தில் வைத்ததோர்
முத்தெனத்தெ ருட்டுவான். (உக)

அணிமா மகிமா விலகிமா வரிய கரிமாப் பிராத்திமலப்
பிணிமா சுடையோர்க் கடைவரிய பிராகா மியமீ சத்துவமெய்
துணிமா யோகர்க் கெளியவசித் துவமென் றெட்டா மிவையுளக்கண்
மணிமா சறுத்தோர் விளையாட்டின் வகையா மவற்றின் மாபுரைப்பாம். ()

கஉ. கதிர் கலம் பெய் காட்சிபோல் உதிர் பழம்-வேட்கோவர் வனைந்த புதுக்கலம் வீழுந்தோற்றம் போலச் சொரியும் ஆலம்பழம். "புதுக்கலம்போலும் பூங்கனி யால்" என்றார் பிறரும். புதுக்கலமென்பது தோன்றக் கதிர்கலம் என்றார். கதிர் - ஒளி. கச. "நிறுத்துவ னினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே" என்பதிங்குச் சிந்திக்கற்பாலது. நினைந்த மேனி நிறுத்துதலும், தன்னதிச்சையாற் குரவனுருக்கோடலும் சுதந்தரத்துவம் எனப்படும். கரு. மருட்டதும்புவினை - அஞ்ஞானத்தால் வந்த பெருந் தீவினை; அஞ்ஞான நிறைதற் கேதுவாகிய தீவினையுமாம். மருள் - அஞ்ஞானம். மயக்கத்திற்கேதுவாகிய பிராரத்தவினை யநுபவித்து முடிந்த அவசரத்து என்றலுமொன்று. ககூ. அம்புய முதலியன உவம ஆகுபெயர்களாய் முகமுதலிய உவமேயங்களாகிய அவயவங்களை யுணர்த்தின. கஎ. வேதகம் - தரிசனவேதி; என்றது இங்கே சிவனது அருட்பார்வையை. இருண்மலம் - ஆணவமலம். கஅ. மடுத்தல் - கலத்தல். உ0. சென்னிமேல் கையாங் கமலபபோது சூட்டுதல் அத்தமத்தக சையோகமாகிய பரிசதீக்ஷை. உஉ. உளக்கண் -ஞானக்கண். மணி - கருமை. ஞானக்கண்மணியுமாம்.

அறவுஞ் சிறிய வுயிர்தொறுந்தான் பரம காட்டை யணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ் சிறுமை யணிமாவா முவரி ஞால முதன்மேலென்
றறையுஞ் சிவாந்த மாறுறு முள்ளும் புறனு மகலாதே
நிறையும் பெருமை தனையன்றோ மகிமா வென்னு நிரம்பியநூல். (௨௩)

இலகு மேரு பாரம்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு வான பரவணுப்போ லிருப்ப திலகி மாவாகும்
இலகு வான பரவணுப்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு மேரு பாரமென விருப்ப தன்றோ கரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்தி லிருந்தோ னயனுலகிற் புகுதன் மீண்டும் பிலமடைதல்
பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம் பரகாயத்தி னண்ணுதல்வான்
புலத்தி னியங்க லிச்சித்த போக மனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தி னினைந்த படிவருதல் பிராகா மியமாந் தவக்கொடியீர். (௨௫)

விண்ணி லிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலா லனைத்தும் விளக்குதல்போல்
மண்ணி லுளவாம் பொருள்பலவுங் கால மூன்றும் வானத்தின்
கண்ணி லுளவாம் பொருளுந்தன் காயத் தொளியா லிருந்தறிதல்
எண்ணி லிதுவு மறையொருசார் பிராகா மியமென் றியம்புமால். (௨௬)

ஈச னெனமுத் தொழிலுந்தன் னிச்சை வழிசெய் தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோள் பணிகேட்பத் திகழ்வ தீசத் துவமாகும்
பூச லவுணர் புள்விலங்கு பூத மனிதர் முதலுலகும்
வாச வாதி யெண்மருந்தன் வசமாக் கொள்கை வசித்துவமாம். (௨௭)

எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்க ளிவற்றை விரும்பா ரெனினுமவர்
தம்மை நிழல்போ லடைந்துலகர்க் கனையார் பெருமை தனையுணர்த்தும்
செம்மை யுடைய விவையென்னச் சித்தி யெட்டுந் தெளிவெய்தக்
கொம்மை முலையா ரறுவருக்குங் கொளுத்தி னனெண் குணச்செல்வன். ()

வேறு.

தேவதே வபேத சித்த சித்தியைச் சிலம்பன் செல்வி
பாவனை வலத்தா னன்கு பயின்றுவான் வழிக்கொண் டேகிப்
பூவலர் கதுப்பி னல்லா ரறுவரும் புரமூன் றட்ட
காவலன் விரும்பி வைகுங் கயிலைமால் வரையிற் புக்கார். (௨௯)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—௧,௭அஅ.

---

௨௩. பரமகாட்டையணு-(சிறுமையில்) முடிவாகிய பரமாணு; காட்டை-முடிவு. ௨௪. இலகுவான துலமென விருப்பது என்றும் பாடம். தூலம்-பஞ்சு. ௨௯. தேவதே-தேவாதி தேவன். பாவனை - தியானம். காவலனிரம்பிவைகும் என்றும் பாடம். இங்கே சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளிநாயகி யம்மையாருக்கு உபதேசித்தருளிய பொருளையுடைய "மந்த ரத்தினு மேருமால் வரையினு மணிதோய் - கந்த ரத்தவன் கைலையே காதலித் ததுபோல்" என்னுந் திருப்பாட்டுச் சிந்திக்கற் பாலது.

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

சந்துசூழ்மல யச்சிலம்பர் தவம்புரிந்த வியக்கிமார்க்
கந்தநாவிரு சித்திதந்த தறைந்தனந்தன தடிதொழா
வந்துமீள்வள வன்பொருட்டு வடாதுவாயி றிறந்தழைத்
திந்துசேகரன் விடையிலச்சினை யிட்டவாறு விளம்புவாம். (க)

தோடுவெட்டி மலைத்துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயி லிளமுலைக்
கோடுவெட்டிய குறிகொண்மேனியர் குடிகொண்மாநகர் கடிகொள்பைங்
காடுவெட்டிய காரணக்குறி காடுவெட்டிய சோழனென்
றேடுவெட்டிய வண்டுசூழ்பொழி லெயில்கொள்கச்சி யுளானவன். (உ)

உத்தமச்சிவ பத்தரிற்பெரி துத்தமன்புது விரைகலன்
மித்தையென்றுவெ ணீறுகண்டிகை யாரமென்றணி மெய்யினான்
நித்தவேத புராணமாதி நிகழ்த்திடும்பொருள் கண்ணுதல்
அத்தனேபர தத்துவப்பொரு ளென்றளந்தறி கேள்வியான். (ங)

அங்கமாறொடு வேதநான்கு மறிந்துமெய்ப்பொரு ளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனு தினமரன்புகழ் சாற்றுசைவ புராணநூல்
பொங்குமின்சுவை யமுதுதன்செவி வாய்திறந்து புகட்டியுண்
டெங்கணாயக னடியிணைக்க ணிருத்துமன்பு கருத்துளான். (ச)

முக்கணாயகன் முப்புரத்தை முனிந்தநாயகன் மங்கையோர்
பக்கநாயகன் மிக்கவானவர் பரவுநாயக னரவணிச்
சொக்கநாயக னுடலுஞ்செவி யான்முகந்து சுவைத்தருந்
தக்கபாலொடு தேன்கலந்து தருக்கியுண்பவ னாயினான். (ரு)

அங்கயற்கண் மடந்தைபாக னடித்தலந்தொழு மாசைமேற்
பொங்கிமிக்கெழ மன்பனாய்மது ரேசன்மின்னு பொலங்கழற்
பங்கயப்பத மென்றுநான்பணி வேனெனப்பரி வெய்திமே
கங்குலிற்றுயில் வான்கயற்புரை கண்ணிபங்கனை யுன்னியே. (சு)

க. விடையிலச்சினை - இடபக்குறி. உ. எடு எட்டிய - பூவிதழ்பொருந்திய. ங. மித்தை - அநித்தியம். வெண்ணீற்றைச் சந்தனமென்றுங் கண்டிகையை முத்து வடமென்றுங் கருதியணிகின்ற மெய்யையுடையவன். ஆரம் - சந்தனம், முத்து. புராணமாதிகள் சொல்லும் பொருள் சிவபிரானே; (ஆகலான் அவனே) மேலாகிய உண்மைப் பொருளென்று அளந்தறிந்த கேள்வியுடையானென்க. ச. சங்கை - சிந்தித்தல். புகட்டவுண்டு என்றும் பாடம். ரு. சொக்கநாயகனுடல் - ஆலாசிய மான்மியம். இச்செய்யுளினாலும் மேலை இருசெய்யுட்களினாலும் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்று நான்கும் கூறப்பட்டன. சு. பரிவு - அன்பு; துன்பம்.

அன்றுசெம்பியர் கோமகன்கன வின்கணேயருள் வெள்ளிமா
மன்றுணின்றவர் சித்தராயெதிர் வந்துமன்னவ நின்னுளத்
தொன்றுமஞ்ச லொருத்தனகி யுருத்திரிந்து தனித்துவந்
தின்றுவந்தனை செய்துபோதி யெனப்புகன்றன ரேகினர். (எ)

கேட்டுவேந்தன் விழித்துணர்ந்து கிளர்ந்தவற்புத னகியே
ஈட்டுசேனை யமைச்சுளார்பிறர் யாருமின்றி வழிக்கொளீஇ
நாட்டமூன்றவ னுமவாள்கொடு நல்லருட்டுணை யாய்வழி
காட்டவன்பெனு மிவுளிமேல்கொடு கங்குல்வாய்வரு வானரோ. (அ)

கல்லுமாரழ லத்தமும்பல கலுழியுங்குண கணேகடற்
செல்லுமாநதி பலவும்வானிமிர் கன்னலுஞ்செறி செந்நெலும்
புல்லுமாநில னுங்கழிந்து புறங்கிடக்க நடந்துபோய்
வல்லுமாமுலை யார்கணம்பயில் வைகையந்துறை யெய்தினன். (௯)

குறுகுமுன்ன ரதிர்ந்துவைகை கொதித்தகன்கரை குத்திவேர்
பறியவன்சினை முறியவிண்டொடு பைந்தருக்களை யுந்தியே
மறுகிவெள்ள மெடுத்தலைத்தர மன்னவன்கரை தன்னினின்
றிறுதியில்லவ ளைத்தொழற்கிடை யூறிதென்றனு ரெய்துவான். (௧0)

இழுதொடுஞ்சுவை யமுதுபொற்கல னிட்டுணுதிரு கண்கணீர்
வழியவந்து விலக்குவாரின் வளைந்ததாறு பகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழு தோமறுக்கம் விளைக்குமேயிகல் பூழியன்
வழுதியன்றியும் வைகையும்பகை யானதென்று வருந்தினன். (௧௧)

வெள்ளநோக்கி யழுங்குசெம்பியன் மெலிவுநோக்கி விரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கி லகப்படாதவர் கனவுபோலவ னனவில்வந்
துள்ளநோக்குடை யன்பருக்கரு ளுருவமாகிய சித்தர்தாம்
பள்ளநோக்கி வரும்பெரும்புனல் வற்றநோக்கினர் பார்த்தரோ. (௧௨)

வறந்தவாறு கடந்துவந்து வடக்குவாயி றிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவல் கடந்துவீதிக ணீந்திநேரியர் வேந்தனைச்
சிறந்தவாடக புனிதபங்கய திப்பியப்புன லாடுவித்
தறந்தவாதறை காளகண்டர்த மாலயம்புகு வித்தரோ. (௧௩)

வேறு.

வெம்மைசெய் கதிர்கால் செம்பொன் விமானசே கரத்தின் மேய
தம்மையும் பணிவித் தெண்ணில் சராசர மனைத்து மீன்ற
அம்மையங் கயற்க ணளா மணங்கையும் பணிவித் துள்ளஞ்
செம்மைசெய் தின்ப வெள்ளத் தழுத்தினர் சித்த சாமி. (௧௪)

---

௯. "தழங்குரல்" என்றாற்போலக் குணகடல் விகாரம். ௧0. அலைத்தா - அலைக்க. ௧௧. பகற்செயும் பொழுது - பகற்காலத்தை உண்டாக்கும் சூரியன். ௧௨. கள்ள நோக்கு - ஊனக்கண்ணுகிய புறப்பார்வை. நனவு - சாக்கிரம். உள்ள நோக்கு - ஞானக்கண்ணுகிய வகப்பார்வை. ௧௩. நேரியர் - நேரிமலையையுடைய சோழர். திப்பியம் - இனிமை; திவ்ய என்னும் வடசொல் திரிந்து திப்பியமென்றாயது. அறந்தவாதறை சாமகண்டர் என்றும் பாடம். ௧௪. கதிர் காய் என்றும் பாடம். பொன் விமான சேகரம் - பொன்னுற் செய்த விமானங்கட்குச் சிரத்தானம் போன்ற இந்திர விமானம். உள்ளஞ் செம்மை செய்து - சித்தத்தைச் சுத்திசெய்து.

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யான்பெற முடித்தாய் போற்றி
பண்ணியன் மறைக டேறாப் பான்மொழி மணாள போற்றி
புண்ணியர் தமக்கு வேதப் பொருளுரை பொருளே போற்றி
விண்ணிழி விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி. (கரு)

எவ்வுட லெடுத்தேன் மேனா ளெண்ணிலாப் பிறவி தோறும்
அவ்வுட லெல்லாம் பாவ மறம்பொருட் டாக வன்றோ
தெவ்வுடல் பொடித்தா யுன்றன் சேவடிக் கடிமை பூண்ட
இவ்வுட லொன்றே யன்றோ வெனக்குட லான தையா. (கசா)

இன்னன பலவு மேத்தி யிறைஞ்சிப்பல் வரமும் வேண்டும்
மின்னகு வேலி னானை வேந்தநீ போந்த வண்ணந்
தென்னவ னறிந்தா லேதஞ் செய்யுமென் றார்த்தார்க் கண்ணி
மன்னனைச் சித்த சாமி யுத்தர வழிக்கொண் டேகா. (கஎ)

மண்ணினை வளர்க்கும் வைகை வடகரை யளவு நண்ணிப்
புண்ணிய நீற்றுக் காப்புப் புண்டர நுதலிற் சாத்தி
உண்ணிறை கருத்துக் கேற்ப வுறுதுணை யுனக்குண் டாகி
நண்ணுக வென்று பொன்னி நாடனை விடுத்து மீண்டு. (கஅ)

வேறு.

காப்புச் செய்த கதவில் விடைக்குறி
யாப்புச் செய்தமைத் தீர்ஞ்சடைச் சித்தர்போய்த்
தூப்புக்கைவரை சூழ்வட மேருவிற்
கோப்புச் செய்தபொற் கோயிலின் மேயினார். (ககூ)

கங்கு லின்கருங் கைகுறைப் பானெனச்
செங்கை நீட்டித் தினகரன் றோன்றலும்
எங்க ணாயக னிட்ட குறியறிந்
தங்கண் வாயி றிறப்பவ ரையுறா. (உ0)

மற்றை வாயில்கண் மூன்றினும் வல்லைபோய்
உற்று நோக்கினர் காநென்ன லொற்றிய
கொற்ற மீனக் குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தாங்கொலென் றேந்தன்மு னெய்தினார். (உக)

கரு. புண்ணியர் - கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள். கசா. இது, “மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா - யெண்ணிலுடல் கழியமுய விருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப் - புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெயா நடங்காண - நண்ணுமுட லிதுவன்றோ நமக்குடலாய் நயந்தவுடல்.” என்பதைத் தழுவிற்று. ககூ. காப்புச்செய்து கதவில் என்றும் பாடம். காப்பு - திருக்காப்பு. தூப்புக்கைவரை சூழ்வட மேரு இல் பொருளுவமை. தூப்பு வலித்தல்; தூம்பு - துளை. கோப்புச்செய்தல் - கட்டுதல். உ0. இராக்காலமாகிய பெண்ணின் கருநிறமாகிய கை என்க.

போற்றி மன்னநம் பொன்னங் கயற்குறி
மாற்றி யுத்தர வாயிற் கதவதில்
ஏற்றி லச்சினை யிட்டனர் யாரையென்
றூற்றல் வேந்த வறிகிலம் யாமென்றார். (௨௨)

வையை நாடனும் வந்தது நோக்குறீஇ
ஐய வின்னதோ ரற்புத மாயையைச்
செய்ய வல்லவர் யாரெனத் தேர்கிலான்
ஐய மெய்தி யகன்மனை நண்ணினான். (௨௩)

மறுத்த வுண்டியன் மாமலர்ப் பாயலை
வெறுத்த கன்றரை மேற்பள்ளி கொள்ளவும்
பொறுத்த னன்றுயின் றானிருட் போழ்தினிற்
கறுத்த கண்டர் கனவினிற் கூறுவார். (௨௪)

மட்ட லம்பிய தாதகி மாலையான்
உட்ட தும்பி யொழுகிய வன்பினாற்
கட்டி லங்கெயிற் கச்சியிற் காடெலாம்
வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான். (௨௫)

வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான்
இந்த வாயி றிறந்தனைத் தின்னருள்
தந்து மீள விடுத்துப்பின் றாட்கொளீஇ
நந்த மால்விடை நாம்பொறித் தேமெனா. (௨௬)

அருளி னானையந் தேற்றி யகன்றபின்
மருளி னீங்கி மலர்க்கண் விழித்தெழீஇ
வெருளி னான்வெயர்த் தான்விம்மி னான்பல
பொருளி னாற்றுதித் தான்குல பூடணன். (௨௭)

வள்ள லன்புக் கெளிவந்த மாண்புகண்
டுள்ள வுள்ளநின் றாற்றெழு மற்புத
வெள்ள மும்பர மானந்த வெள்ளமும்
கொள்ளை கொண்டுதன் சோமனை நீங்கினான். (௨௮)

---

௨௫. காடெலாம் வெட்டி கட்டு என்க; கட்டல் - களைதல். "கழிந்த பற்றுடை வசிட்டன்" என்றாற்போலக் கட்டுதல் இல்லாத மதிலையுடைய காஞ்சி என்றலுமாம்; என்றது காடாயிருக்குங் காலத்து மதில்கட்டப்படாத காஞ்சி என்னும்பொருட்டு. கட்டு முதனிலை; அங்கு அசை. ௨௭. அருளினான் - அருளையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், அருளையுடைய பாண்டியன், அருளிச்செய்து என எச்சமாக்குதலுமாம். மருளினீங்கி - அவ் வையத்தினீங்கி, நித்திரையினீங்கி. வெருளினான் - அச்சத்தையுடையனாய். விம்மினான் - கண்டம் விம்மி, உடம்பு பூரித்து; முற்றெச்சம். பொருள் - பொருளையுடைய சொற்கள், பாக்கள். ௨௮. அற்புத வெள்ளம் - அதிசயப் பெருக்கம், சிவஞானப் பெருக்கம். ஆனந்த வெள்ளம் - சிவபோகப் பெருக்கம். வெள்ளங்கள் மிகுதிப் பொருட் கண்வந்தன.

அளிய ருமனத் தன்புடை யன்பருக்
கெளிய ராடலை யார்க்கும் வெளிப்படத்
தெளியு மாறு தெளிவித்துத் தன்னைப்போல்
விளிவி லாவின்ப வெள்ளத் தழுத்தினன். (உகூ)

வே று.

கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையுங் கோமுடியும்
ஏடா ரலங்க விராசேந் திரற்களித்துத்
தோடா ரிதழியான் றாட்கமலஞ் சூடிவான்,
நாடா ளரசுரிமை பெற்றா னரபதியே. (௩0)

விடையிலச்சினையிட்டபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,அகஅ.

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தபடலம்.

சம்பு மதுரைப் பானிரவு தனியே வந்து தனைப்பணிந்த
வெம்பு கதிரோன் மருமானை விடுத்து மீண்டு தாழிறுக்கி
அம்பொற் கதவின் விடைபொறித்த தறைந்துந் தென்ன னடுபடைக்கு
வம்பு மலர்தோய் புனற்பந்தர் வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம். (க)

தென்ன னரச புரந்தரன்கோல் செலுத்து நாளிற் காடெறிந்த
மன்னன் பின்னர் வெளிப்படையாப் போந்து போந்து மதுரேசன்
பொன்னங் கமலத் தாள்வணங்கிப் போவான் முன்னிப் பொருநைக்
கன்னி நாடன் கேண்மைபெற விடுத்தான் வரிசைக் கையுறையே. (உ)

பொன்னி நாடன் வரவிடுத்த பொலம்பூ ணுடை முதற்பிறவுங்
கன்னி நாடன் கைகவர்ந்து தானுங் கலக்குந் தொடர்பினல்
உன்னி வேறு கையுறையுய்த் துறவு செய்ய வுவப்பெய்திச்
சென்னி காதன் மகட்கொடுப்பா னிசைந்தா னந்தச் செழியற்கு. (௩)

செழியன் றனக்கு வரையறுத்த செய்தி கேட்டுச் செம்பியர்கோன்
கழியன் புடைய குலமகளைத் தான்போய்க் கொள்வான் கருதிமதி
வழிவந் தவற்குத் தம்பியென வந்த வரச சிங்கமெனும்
பழியஞ் சாதான் வஞ்சித்துப் பழனக் காஞ்சிப் பதிபுகுவான். (௪)

க. வம்பு மலர் தோய் புனல் - வாசனை பொருந்திய கொன்றைப் பூவைத் தோய்ந்த கங்காசலம்; சடையிற்றரித்த கங்காசலத்தையே கொடுத்தார் என்று முதனூலுங் கூறுதலின் பூ கொன்றைப்பூ வெனப்பட்டது. உ. கையுறை - கைப்பொருள். ௪. மதிவழிவந்த அவற்குத் தம்பி எனப் பிரிக்க; பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது.

காஞ்சிப் பதிமுன் குறுகுமிளங் காவ லோனைக் கடற்சேனை
தாஞ்சுற் றியவந் தெதிர்கொடுபோய்த் தன்முன் றனக்கென் றிருந்தமகள்
ஆஞ்சிற் றிடையை மணம்புணர்த்தி யந்த மருகற் கரசுநிலை
வாஞ்சித் தரச புரந்தரனைப் பிடிக்க மதித்தான் வனமெறிந்தான். (௫)

வே று.

மருமகன்ற னுடனெழுந்து மாமனுன வளவர்கோன்
பொருமகன்ற சேனையானை புடைநெருங்க மதிவழித்
திருமகன்றன் மேலமர்த் திறங்குறித்து முரசறைந்
துருமகன்ற பல்லியம் மொலிப்பவந்து ளானரோ. (௬)

திரண்டதிர்ந் தெழுந்துவந்த சென்னிசேனை தன்னகர்க்
கிரண்டுயோ சனைப்புறத் திறுக்குமுன்ன ரொற்றரால்
தெருண்டு தென்னன் மாடநீடு கூடன்மேய சிவனதாள்
சரண்புகுந்து வேண்டுகென்று சார்ந்துதாழ்ந்து கூறுவான். (௭)

அன்றுபாதி யிரவில்வந்து னடிபணிந்து தமியனுய்ச்
சென்றசென்னி யென்னுநின்ன திருவடிக்க ணன்பினுன்
இன்றுமந் நிலையனு யெனக்குவேண்டு வனவிடுத்
தொன்று கேண்மை புரிகுவா னுளத்திலொன்றை யுன்னினுன். (௮)

அறத்தினுக்கு ளாகியன்று நின்றநீ யவன்செயும்
மறத்தினுக்கு ளாகியின்று வன்மைசெய்வ தேயறப்
புறத்தினுர் புரம்பொடித்த புண்ணியா வெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டி னனவேலை யும்பர்நாத னருளினுல். (௯)

மெய்துறந்த வாய்மையொன்று விண்ணினின்று மண்ணமேல
ஐதுநுங்கள் சேனையேனு மாகவத்து நாளைநீ
எய்திவந்த தெவ்வரோ டெதிர்ந்துருத்து நின்றுபோர்
செய்திவென்றி நின்னதாதல் செய்துமென் றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணி செவிநுழைந்த காலைவேந்த ரிந்திரன்
நாயனு ரடிக்கணை நயந்தவன்பு முவகையும்
ஆயவேலை வீழ்ந்துதாழ்ந் தகன்றுதன் னிருக்கைபோய்
மேயினு னிமிர்ந்தகங்குல் விடியுமெல்லை நோக்குவான். (௧௧)

---

௫. தன் என்றது இராசசிங்கனை, முன் என்றது அவன் தமையனுகிய இராசேந்திரனை. ௬. உரும் அகன்ற - இடியும் அஞ்சி அகலுதற்கேவாகிய. ௮. என்றுமந் நிலையனுய் என்றும் பாடம். ௯. அறப்புறம் - தருமதிற்கு வேருயது; அது பாவம். ௧௦. மெய்துறந்த வாய்மை - அசரீரி. நுஞ் சேனை ஐது எனும் - நும் சைனியம் அற்பமாயினும்; ஐது - அற்பம்; கள் - அசை. சேனையோடு மாகவத்து என்றும் பாடம். ஆகவம்-யுத்தபூமி. ௧௧. காயம் - ஆகாயம்; முதற்குறை. வேந்தர் இந்திரன் - இராசேந்திரன்.

கழித்தகங்கு விறவிசும்பு கண்விழிக்கு முன்னரே
விழித்தெழுந்து சந்தியாதி வினைமுடித்து வானநீர்
சுழித்தலம்பு வேணியண்ண றாயபூசை செய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்த சேனையோடு செருநிலத்தை நண்ணினன். (௧௨)

அலைசிறந்த சலதிமீதொ ராறுசெல்லு மாறுபோல்
மலைசிறந்த நேரிவெற்பன் மள்ளர்சேனை வெள்ளமேற்
கலைசிறந்த மதிநிறைந்த கன்னிநாடு காவலான்
சிலைசிறந்த சிறியசேனை சென்றலைத்து நின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்ன குரலினு ருலவைவயன்ன செலவினர்
வெருவுதீயின் வெகுளியார் வெடித்தவீர நகையினர்
செருவின்மான வணியினர் சினைஇமடித்த வாயினர்
இருவர்சேனை மள்ளரும் மெதிர்ந்துகை கலந்தனர். (௧௪)

மன்றலங் தெரியனேரி மலையவன் றமர்க்கெலாந்
தென்றலம் பொருப்பினன் றிரண்டநான்கு கருவியும்
மின்றயங்கு செய்யவேணி விடையவன்ற னருளினல்
ஒன்றனந்த மாகவந் துருத்தெதிர்ந்து தோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதை கந்துகஞ் சிரிக்குமோதை சொரிமதக்
காரினோதை பேரியங் கறங்குமோதை மறவர்தம்
போரினோதை வீரர்தோள் புடைக்குமோதை யோடுமுந்
நீரினோதை யொன்றெனக் கலந்தொடுங்கி நின்றதே. (௧௬)

சிலைபயின்ற வீரரோடு சிலைபயின்ற வீரரே
கலைபயின்ற வாளரோடு கலைபயின்ற வாளரே
கொலைபயின்ற வேலரோடு கொலைபயின்ற வேலரே
மலைபயின்ற மல்லரோடு மலைபயின்ற மல்லரே. (௧௭)

கரியுகைத்த பாகரோடு கரியுகைத்த பாகரே
பரியுகைத்த மறவரோடு பரியுகைத்த மறவரே
கிரியுகைத்த வலவரோடு கிரியுகைத்த வலவரே
எரியுகைத் தெதிர்ந்தகா லெனக்கலந்து மலைவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளி யெதிர்பிழைப்பர் வெய்யவாளி யெய்துபின்
தொடுக்கும்வாளி வில்லொடுந் துணிப்பர்பின் கணிப்பற
மடுக்கும்வாளி மார்புதைப்ப வாங்கிமற்றவ் வாளிகொண்
டடுக்குமேவ லாரையெய் தடர்ப்பர்கிள்ளி மள்ளரே. (௧௯)

---

௧௨. கழிந்த - கழித்த என வலித்து நின்றது; கழிதல் - மிகுதல். கண் - சூரியன்; உலகத்திற்குக் கண்ணாகலான் உவம வாகுபெயர்; "எண்ணுக்கு வரும்புவன மியாவினுக்குங் கண்ணவா னிவனே யன்றோ" என்றதனானும் அஃதுணர்க. "வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து" என்றார் பிறரும். ௧௬. முந்நீரோதையைத் தேரினோதை முதலியவற்றினோடு தனித்தனி கூட்டி ஒன்றெனக்கலக் தொடுங்கி நின்றதென்க; ஒன்று என - அற்பம் என்றுசொல்ல. ௧௮. திகிரி கிரியென முதற்குறையாயிற்று. மறவர்தேர்க் - கிரியுகைத்த என்னும் பாடம்; இப்பாடத்திற்குத் தேர் முதனிலைத் தீபகம்.

சோனைமாரி யிற்சரஞ் சொரிந்துநின்று துள்ளுவார்
ஆனவாளி யெதிர்பிழைத் தொதுங்கிநின் றழற்சரங்
கூனல்வாளி சிலையிறத் தொடுத்தெறிந்து கூவுவார்
மீனகேத னத்துவேந்தன் வீரர்சென்னி வீரர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததா டகர்ந்தசென்னி தரையுருண்ட வரையெனச்
செறிந்ததோள் சரிந்ததேர் சிதைந்தபல் படைக்கலம்
முறிந்தயானை கையிறு முழங்கிவீழ்ந்த செம்புனல்
பறிந்தபாறு பாரிடங்கள் பைத்தகூளி மொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடு தாரலங்கன் மன்னர்சேனை யின்னவா
றுடலினீழ லடியகத் தொடுங்கவும்ப ருச்சியிற்
கடலினீடு கதிர்பரப்பு கடவுளெய்து மளவுநின்
றடலினீடி யிடைவிடாம லமருழந்த தாலரோ. (௨௨)

அந்தநா ளனைத்தையும் மழிக்கநின்ற வரனுதற்
சிந்துதீ யெனக்கனன் றுருத்துநின்று தெறுதலால்
எந்தயாறு மறவறப்ப விம்பரன்றி யும்பரும்
வெந்துவான யாறும்வற்ற வேனில்வந் திறுத்ததால். (௨௩)

மண்பிளந்து பிலநுழைந்து வரைபிளந்து நிரையவாய்
எண்பிளந்து நின்றபொங்க ரிலையுகப் பிளந்துமேல்
விண்பிளந்து பரிதிநீடு வெங்கரங்கள் யாரையுங்
கண்பிளந் தழன்றுவீசு கானலெங்கு மானதே. (௨௪)

வே று.

ஆயிடை யலகைத் தேரு மடைந்தவர் வெயர்வு மன்றித்
தூயநீர் வறந்த வந்தச் சுடுபுலந் தோய்ந்த காலும்
மீயுயர் மதிநி லாவும் வெய்யவாய்ச் சுடுநல் லோருந்
தீயவர் தம்மைச் சேர்ந்தாற் றீயவ ராவ ரன்றே. (௨௫)

விளைமத வூற்று மாறி வெகுளியுஞ் செருக்கு மாறித்
துளையுடைக் கைம்மான் றூங்கு நடையவாய்ச் சாம்பிச் சோர்ந்த
உளர்தரு மூழிக் காலி னோடுவாம் புரவி யெய்த்துத்
தளர்நடை யுடைய வாகித் தைவரு தென்றல் போன்ற. (௨௬)

கானலந் தேர்மேற் கூறைக் காலெனும் பாகன் றூண்ட
வேனில்வேந் தேறிச் சீறி வெப்பமாம் படைகள் வீச
மாநிலங் காவல் பூண்ட மன்னவ ரிருவர் தங்கள்
தானையு முடைந்து தண்ணீர் நசைசுடச் சாம்பிற் றன்றே. (௨௭)

---

௨௧. பறிதல் - ஓடுதல். ௨௩. அந்த நாள் - அந்தத்தையுடைய நாள்; அந்தம் - சங்காரம். ௨௪. நிரையவாய் நின்ற பொங்கர் என்க. எண் - அளவு, மனம்; இது ஆகுபெயர். ௨௬. தைவருதென்றல் - இளந்தென்றல்; தைவரல் - மெத்தென இயங்கல். ௨௭. மானவரிருவர் என்றும் பாடம்; மானம் - பெருமை.

இரக்கமில் கொடிய செல்வர் மருங்குபோ யிரப்பார் போல
உருப்பமொண் டிறைக்குங் கள்ளி நீழல்புக் கொதுங்கு வாருந்
தருக்கற நிரப்பா லெய்த்தோர் தம்மினும் வறியர் பாற்சென்
றிரப்பபோ லிலைதீந் துக்க மரநிழ லெய்து வாரும். (௨அ)

கொல்லிபம் பரிமான் றேரின் குறுநிழ லொதுங்கு வாரும்
அல்லிருள் வட்டத் தோல்வெண் கவிகையு ளடங்கு வாருஞ்
செல்லிடம் பிறிது காணார் வீரவான் சென்றோர் நின்ற
கல்லுட னிழல்சேர் வாரு மாயினார் களம ரெல்லாம். (௨௯)

ஆயதோ ரமையந் தன்னி லளவிலா வுயிர்க்கு மீன்ற
தாயனார் துலைபோல் யார்க்குஞ் சமநிலை யாய கூடல்
நாயனார் செழியன் றானை நனந்தலை வேத நாற்காற்
பாயதோர் தண்ணீர்ப் பந்தர் பரப்பியப் பந்தர் நாப்பண். (௩௦)

புண்டர நுதலுங் காதின் புறத்தணி மலரும் பாத
முண்டக மலர்மே லொற்றைக் கிண்கிணி முழக்குங் கச்சியாப்
புண்டதோ லுடையுங் கண்டோ ருள்ளமுங் கண்ணுங் கொள்ளை
கொண்டபுன் னகையு முள்ளக் கருணையின் குறிப்புந் தோன்ற. (௩௧)

அருமறை யகத்து ணின்றுங் கருந்தவ ராகி வேணிப்
பொருபுனல் பூரித் தாங்கோர் புண்ணியச் சிரகந் தாங்கி
ஒருவருக் கொன்றே யாகி யிலக்கருக் கிலக்க மாகித்
தருகுறும் புழையால் வாக்கித் தணித்தனர் தண்ணீர்த் தாகம். (௩௨)

சுந்தரப் புத்தேள் வைத்த நறுமலர் வாசத் தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக் கடைந்து நன்னீர் பருகியெய்ப் பகல வாற்றல்
வந்தபின் செழியன் றன்னோர் வளவன்மே லேறிச் சீறி
அந்தமி லனிகஞ் சிந்தித் தும்பைவேய்ந் தடுபோர் செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந் தென்னப் பொன்னி காவலன் றானை சாய
மடலுடை வாகை வேய்ந்து வளவனை மருக னோடும்
மிடலுடைத் தறுகட் சேனை வீரர்வெங் கைபாற் பற்றி
அடலுடைக் கன்னி நாடர்க் கரசன்முன் கொண்டு போந்தார். (௩௪)

---

௨௯. கல் - நடுகல்; அது, போர்க்களத்துப் புறங்கொடாது பொருது உயிர் துறந்த வீரரது பெயரும் பீடும் எழுதி நடுதலும், அவ்வீரரை அதில் மடைகொள நடுதலுமென இருதிறப்படும்; அவற்றுள் இது பின்னையதென்பார் வீரவான் சென்றோர் நின்ற கல்லுடலென்றார்; நடுதல் - பிரதிட்டை செய்தல்; கல் உடல் - கல்லாகிய உடம்பு; கல்லிடை நிழல் என்றும் பாடம். ௩௧. கச்சு - பொன்னாற் செய்த அரைக்கச்சு; இது முதனூலிற்கண்டது. தோல் - புலித்தோல். ௩௨. புண்ணியச் சிரகம் - பரிசுத்தமான கரகம். ஒருவருக்கு ஒரு தாரையாகவும் இலக்கருக்கு இலக்கந் தாரையாகவும் நீரைத் தரும்சிறு துவாரம். ௩௩. அமுதச்சுவையினு மினிய சுவையுடைமையின் கங்காசலத்தை நன்னீர் என்றார். நன்மை - இனிமை. இது முதனூற் கருத்துப்பற்றி உரைத்த விசப்பு. ௩௪ தானைசாய - (காடுவெட்டிய சோழனும் இராசசிங்கனும் தடுக்கவும் தடையுறாது) சேனை ஓட; இவர் தடுத்தமை முதனூலிற் கண்டது. இராசேந்திரன் இருவரையும் பிடித்தான் என்று முதனூல் கூறியது ஒற்றுமை நயங்கருதியாகலான் இங்கே வீரர் வெங்கையாற்பற்றி என்றதனோடு முரணாமை யுணர்க.

கொடுவந்த வளவன் றன்னைக் கோப்பெருஞ் செழியர் கோமான்
வடுவந்த தம்பி யோடு மாடநீள் கூடன் மேய
கடுவந்த மிடற்றார் முன்போய் விடுத்தெந்தை கருத்தியா தென்ன
நடுவந்த நிலையான் கேட்ப நாயக னிகழ்த்து மன்னோ. (௩௫)

அறவனீ யல்லை யோவுன் னகத்தினுக் கிசைந்த செய்கென்
றிறைவன தருளால் வானின் றெழுமொழி கேட்டு வைகைத்
துறைவனு மறத்தி னாற்றாற் சோழனைச் சிலமால் யானை
மறவயப் பரிபூண் மற்றும் வழங்கினன் விடுத்தான் பின்னர். (௩௬)

வள்ளறன் றம்பி யென்னு மன்னவர் சிங்கந் தன்னைத்
தள்ளருந் தறுக ணாண்மைத் தருக்கறத் தானுள் செல்வம்
உள்ளன சிறிது மாற்றி யொதுக்கியெவ் வுயிர்க்குந் தாயாய்ப்
பள்ளநீ ரகலங் காத்துப் பல்வளம் பழுக்க வாழ்ந்தான். (௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,அ௫௫.

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

வாதன் மீனவன் படையிடை வந்துநீர்ப் பந்தர்
விரத னாகிநீ ரருத்திய வினையுரை செய்தும்
பாத நூலிய னாடகப் பர்வையா ளொருத்திக்
கிரத வாதஞ்செய் தருளிய வாடலை யிசைப்பாம். (க)

பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டின்
இரங்கு தெண்டிரைக் கரங்களா லீர்ம்புனல் வைகை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கொடேய்ப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம். (உ)

எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் றெண்ணி
விண்ணி னாள்களும் கோள்களும் விலங்குவ தியாக்கைக்
கண்ணி னான்கதிர் முதற்பல கடவுளர் பூசை
பண்ணி வேண்டிய நல்வர மடைந்ததப் பதியில். (௩)

---

௩௫. தமையன் மனைவியாகக் கருதப்பட்டவளைத் தம்பி தாயெனக் கொள்ளல் வேண்டு மென்னு நூற்றுணிபு நோக்காது தான் அவளை விவாகஞ்செய்துகொண்டதன் மேலு மூத்தோற்குரிய தாசுரிமை என்னு முறை பிறழ்ந்து அசனையும் வௌவக் கருதினானாகலான் வடுவந்த தம்பி என்றார். ௩௬. வழங்கி விடுத்தது ஐந்து தினத்தின் பின்னர் என்க. ௩௭. தானுள் செல்வமுள்ளன சிறிதுமாற்றி ஒதுக்கினதேயன்றிச் சிறு உத்தியோகத்தையுங் கொடுத்தான் என முதனூற் கருத்துக் கிசையப் பொருள்கொள்க. மன்னவர் சிங்கன்றன்னை என்றும் பாடம். முதனூலுஞ் சிங்கன் என்றே கூறும். க. வாதன் - வேண்டுவகொடுப்போன். நீர்ப்பந்தர் விரதன் - தண்ணீர்ப்பந்தர் வைக்கு முனிவர்.

கிளியு ளார்பொழிற் பூவணக் கிழவர்தங் கோயிற்
றளியு ளார்தவப் பேறனா டாதுகு பூந்தார்
அளியு ளார்குழ லணங்கனா ளந்தரத் தவர்க்குங்
களியு ளார்தர மயக்குறூஉங் கடலமு தனையாள். (ச)

நரம்பி னேழிசை யாழிசைப் பாடலு நடநூல்
நிரம்பு மாடலும் பெண்மை நீர்மையும் பிறவும்
அரம்பை மாதரை யொத்தன ளறநெறி யொழுகும்
வரம்பி னாலவர் தமக்குமே லாயினாண் மன்னோ. (ரு)

ஆய மாதர்பேர் பொன்னனை யாளென்ப வவடன்
நேய வாயமோ டாவிரு ணீங்குமு னெழுந்து
தூய நீர்குடைந் துயிர்புரை சுடர்மதிக் கண்ணி
நாய னாடி யருச்சனை நியமமு நடாத்தி. (சு)

திருத்தர் பூவண வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந் தடியரைப் பொருளென நினையுங்
கருத்த ளாயருச் சித்தவர் களிப்பவின் சுவையூண்
அருத்தி யெஞ்சிய தருந்துவா ளஃதவ ணியமம். (எ)

மாத ரிந்நெறி வழங்குநாண் மற்றவ ளன்பைப்
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான் பொன்மலை வல்லி
காத னாயகன் றிருவுருக் காணிய வுள்ளத்
தாத ரங்கொடுத் தருளினார் பூவணத் தையர். (அ)

ஐயர் தந்தபே ரன்புரு வாயினாண் மழுமான்
கையர் தந்திரு வுருவினைக் கருவினாற் கண்டு
மைய கண்ணினாள் வைகலும் வருபொரு ளெல்லாம்
பொய்யி லன்புகொண் டன்பர்தம் பூசையி னேர்வாள். (கூ)

ச. கோயிற்றளி - ஒருபொருட் பன்மொழி. கோயிற்றளியுளார் - உருத்திரகணிகையர். களியுளார்தரப் பயக்குறூஉம் என்றும் பாடம். பயத்தல் - கொடுத்தல். ரு. யாழிசைப் பாடல் - யாழிசைபோலுங் கண்டப்பாடல்; பிறரும் இக்கருத்தால் "இருங்கடற் பவளச்செவ்வாய் திறந்திவள் பாடினாளோ-நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்" எனக் கூறினார். "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்-கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்" என்னுங் கூத்தியரிலக்கண மொருங்குடைய ளென்பார் இங்ஙனம் கூறினார். இம் மூன்றினும் பிறவற்றினும் அரம்பை மாதரை யொத்தனள் என்க. பிற என்றது சார்ந்தாற் கின்பங் கொடுத்தல் இனியன மொழிதலென்றித்தொடக்கத்தன. அரம்பைமாதர்-அரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை என்பார்; மேனகை ஏனகை என்றுங் கூறப்படுவள். அறன் - சிவபுண்ணியம்; அவை பிற செய்யுட்களால் விளங்கும். வரம்பு - முறை. சு. நேய ஆயம் - தோழியர் கூட்டம். எ. சுத்த நிருத்தம்- நால்வகைச் சாந்திக் கூத்துள் ஒன்றாகிய சொக்க நடனம்; அது நூற்றெட்டுக் கரண முடைத்து. நால்வகைச் சாந்திக் கூத்தை, "சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப - மேந்தி நின்றாடிய வீரிரு நடமவை - சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக - மென்றிப் பாற்படூஉ மென்மனார் புலவர்." என்பதனானுணர்க. நிருத்தாங்கங்களாகிய மத்தளமுதலியன வின்றிச் செய்யப்படும் நிருத்தமுமாம். பொருள் - பரம்பொருள். "ஈசன் றிறமே பேணி" என்னுஞ் சுருதிப்படி கருதினமை காண்க. கூ. கருவினாற்கண்டு - மெழுகினாற் கருவடிவத்தையுண்டாக்கி. தாயர் கருவால் பிள்ளையுரு நிரம்புதல் போலக் கம்மியர் கருவால் உலோகவுரு நிரம்புதலின் அதுவுங் கருவெனப்பட்டது.

அடியர் பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச் செழியற்
கொடிவில் பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னிப்
பிடிய னாளிருந் தாளஃ தறிந்தனன் பெருமான். (௧௦)

துய்ய நீறணி மெய்யினர் கட்டங்கந் தொட்ட
கையர் யோகபட் டத்திடைக் கட்டினர் பூதிப்
பையர் கோவண மிசையசை யுடையினர் பவளச்
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய் வருவார். (௧௧)

வந்து பொன்னனை யாண்மணி மாளிகை குறுகி
அந்த மின்றிவந் தமுதுசெய் வாரொடு மணுகிச்
சிந்தை வேறுகொண் டடைந்தவர் திருவமு தருந்தா
துந்து மாளிகைப் புறங்கடை யொருசிறை யிருந்தார். (௧௨)

அமுது செய்தருந் தவரெலா மகலவே றிருந்த
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய ரைய
அமுது செய்வதற் குள்ளெழுந் தருள்கென வுங்கள்
அமுத னாரையிங் கழைமினென் றருளலு மனையார். (௧௩)

முத்த ராமுகிழ் வாணகை யல்குலாய் முக்கண்
அத்த ரானவர் தமரெலா மமுதுசெய் தகன்றார்
சித்த ராயொரு தம்பிரான் சிறுநகை யினராய்
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கின்றா ரென்றார். (௧௪)

நவம ணிக்கலன் பூத்தபூங் கொம்பரி னடந்து
துவரி தழ்க்கனி வாயினாள் சுவாகதங் கிலவென்
றுவமை யற்றவர்க் கருக்கிய மாசன முதவிப்
பவம கற்றிய வடிமலர் முடியுறப் பணிந்தாள். (௧௫)

ஏத்த வஞ்செய்தே னிங்கெழுந் தருளுதற் கென்னாச்
சித்தர் மேனியும் படிவெழிற் செல்வமு நோக்கி
முத்த வாணகை யரும்பநின் றஞ்சலி முகிழ்ப்ப
அத்தர் நோக்கினா ரருட்கணா லருள்வலைப் பட்டாள். (௧௬)

---

௧௦. மடி - பொய், கேடு, மடங்குதல். மடிவிலச்செழியற்கு என்றும் பாடம். ௧௨. வேறு சிந்தைகொண்டு - ஏனை யடியார்போலத் திருவமுது செய்யக் கருதாது அதற்கு வேறாகிய இரசவாதஞ் செய்யுங் கருத்துக் கொண்டு. அடைந்தவர் குறுகி அமுதுசெய்வாரொடும் அணுகியருந்தாது ஒருசிறை இருந்தார் என்க. ௧௩. வேறு இருந்த - வேறு சிந்தையோடிருந்த, வேறாக விருந்த. ௧௪. சித்தராய் - (மாத்திரைக்கோல் படிக குண்டல முதலியவற்றையுடைய) சித்தமூர்த்தியாய். ௧௫. சு ஆகதங் கில-(தேவரீர் வரவு) நல்வரவல்லவா. பவம் அகற்றிய - அடியார் பிறப்பை நீக்கிய, பொன்னனையார் தமது பிறப்பை நீக்கும்படி. ௧௬. நோக்கினார் - சட்சுதீக்ஷை செய்தார். "நின்னருட் கண்ணா னோக்காதா ரல்லா தாரே" என்னுஞ் சுருதிப் பொருள் இங்கே நன்கு விளக்கப் பட்டது. அருள் வலைப்பட்டாள் வினையாலணையும் பெயர். அம்மை தம்மைப் பத்திவலைப் படுத்தினமையின் அப்பர் தாம் அவரை அருள் வலைப்படுத்தார் என்க.

ஐப வுள்ளெழுந் தருளுக வடிகணீ ரடியேன்
உய்ய வேண்டிய பணிதிரு வுளத்தினுக் கிசையச்
செய்ய வல்லனென் றஞ்சலி செய்யவுண் ணகையா
மைய னோக்கியை நோக்கிமீ னோக்கிதன் மணாளன். (கஎ)

வடியை நேர்விழி யாய்பெரு வனப்பினை சிறிதுன்
கொடியை நேரிடை யெனவிளைத் தனையெனக் கொன்றை
முடியி னானடி யாரமென் முகிழ்முலைக் கொடிதாழ்ந்
தடிய னேற்குவே றுயொரு மெலிவிலை யையா. (கஅ)

எங்க ளையகர் திருவுருக் காண்பதற் கிதயந்
தங்கு மாசையாற் கருவுருச் சமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்கு நாடொறு மென்கையில் வரும்பொரு ளெல்லாம்
உங்கள் பூசைக்கே யல்லதை யொழிந்தில வென்றாள். (கசு)

அருந்து நல்லமு தனையவ ளன்புதித் திக்கத்
திருந்து தேனென விரங்குசொற் செவிமடுத் தையர்
முருந்து மூரலாய் செல்வமெய் யிளமைநீர் மொக்குள்
இருந்த வெல்லையு நிலையில வென்பது துணிந்தாய். (உo)

அதிக நல்லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்துள்
அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனை யவற்றுள்
அதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர் பூசை
அதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச்சனை செய்வாய். (உக)

உறுதி யெய்தினை யிருமையு முன்பெயர்க் கேற்ப
இறுதி யில்லவன் திருவுரு வீகையாற் காணப்
பெறுதி யாகநின் மனைக்கிடைப் பித்தளை யீயம்
அறுதி யானபல் கலன்களுங் கொணர்தியென் றறைந்தார். (உஉ)

கஎ. ஐய அடிகள் எனக்கூட்டுக; ஐய - வியப்புடைய; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. ஐயரே நீர் ஆண்டவர் யான் அடிமை என்றலுமாம். உய்ய - யான் ஈடேற. வேண்டிய பணி - தேவரீர் விரும்பிய தொண்டை. யாவருஞ் செல்லத் தனித்திருந்தமையின் தன்னை அநுபவிக்கவேண்டினாரெனக் கருதி இடக்க ரடக்கலாக இங்ஙனங் கூறினாள். வேண்டிய பணி திருவுள்ளத்திற்கிசையச் செய்யவல்லன் என்றதும், அதற்குச் சித்த சாமி புன்முறுவல் செய்ததும், மையல் நோக்கி என்றதும் கவனிக்கற்பாலன. இதனை, "கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு - மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் - றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா - லுண்ணிறை விருப்பிற் றூழா துள்ளெழுந் தருளு மென்றாள்." என்னும் திருவாலவா யுடையார் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுள் தழுவிற்று. முதனூல் இதனை விரித்து வெளிப்படக்கூறும். ஐயருள் என்றும் பாடம். கஅ. வடி - மாவடு வின் பிளப்பு; "மாவடு வகிரன்ன கண்ணி" என்றார் எட்டாந் திருமுறையினும். உo. அன்பு - அன்போடு. திருந்துதேன் - பாலொடு கலந் தினிமையிற் றிருந்தியதேன். இனிமை மிகுதி தெரித்தற்கு, "பாலொடு தேன்கலந் தற்றே" என்றார் உத்தரவேத முடையாரும். இரங்குசொல் - சொல்லுஞ் சொல்; மனம் இளகுதற்கேதுவாகிய சொல்லுமாம்; தான் இரங்குதலைப் புலப்படுத்துஞ் சொல்லுமாம். அன்பு சித்திக்க என்றும் பாடம். இதற்கு அன்பு கைகூட என்பது பொருள்.

ஈயஞ் செம்பிரும் பிரசித மென்பவும் புணர்ப்பாற்
றேயும் பித்தளை வெண்கலந் தாமுதற் றொடக்கத்
தாயும் பல்வகை யுலோகமுங் கல்லென வலம்பத்
தேயுஞ் சிற்றிடை கொண்டுபோய்ச் சித்தர்முன் வைத்தாள். (௨௩)

வைத்த வேறுவே றுலோகமு மழுவுழை கரந்த
சித்த சாமிக ணீற்றினைச் சிதறினர் பார்த்தே
இத்தை நீயிரா வெரியிலிட் டெடுக்கினன் பொன்னும்
அத்தை நாயகன் றிருவுருக் கொள்கென வறைந்தார். (௨௪)

மங்கை பாகரை மடந்தையு மிங்குநீர் வதிந்து
கங்குல் வாயமு தருந்தியிக் காரிய முடித்துப்
பொங்கு காரிருள் புலருமுன் போமெனப் புகன்றாள்
அங்க யற்கணு டனைப்பிரி யாரதற் கிசையார். (௨௫)

சிறந்த மாடநீண் மதுரையிற் சித்தர்யா மென்று
மறைந்து போயினர் மறைந்தபின் சித்தராய் வந்தார்
அறைந்த வார்கழ லலம்பிட வெள்ளிமன் றுடி
நிறைந்த பேரொளி யாயுறை நிருத்தரென் றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்து போயின ரெனச்சிறி தயர்ச்சியு மனத்தில்
நிறைந்த தோர்பெருங் கவற்சியை நீக்கின ரென்னச்
சிறந்த தோர்பெரு மகிழ்ச்சியு முடையளாய்ச் சித்தர்
அறைந்த வாறுதீப் பெய்தன ளுலோகங்க ளனைத்தும். (௨௭)

அழல டைந்தபி னிருண்மல வலிதிரிந் தான்றாள்
நிழல டைந்தவர் காட்சிபோ னீப்பருங் களங்கங்
கழல வாடக மானதா லதுகொண்டு கனிந்த
மழலை யிர்ஞ்சொலாள் கண்டனள் வடிவிலான் வடிவம். (௨௮)

---

௨௪. பார்த்தல் - தரிசனவேதி. பாவித்து என்றும் பாடம். பாவித்து - பொன்னாகுக என்று சிந்தித்து. ௨௫. இதுவும் இடக்கரடக்கல். முதனூலில் இதுவும் விரித்துக் கூறப்பட்டது. இராப்போது அறுசுவை வாய்ந்த அன்னத்தை உண்டு, இப்பொருட்கு வாயமுதம் வினைத்தொகை; "வாலெயிறூறிய" வாயிலுள்ள நீரை உண்டு எனவும், வெள்ளி பித்தளை முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாகச் செய்யுமிக் கரும முடித்து, யான் கூறிய இணைவிழைச்சாகிய இக் கரும முடித்து எனவும் சிலேடைப் பொருள் கொள்க. இருள்புலருமுன் போமென்பதும் அதற்கிசையா ரென்பதும் நோக்குக. "என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி - வென்றிகொ ளுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன - வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று - சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெ ழுந்து." என்னுந் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுள் இதைத் தழுவிற்று ௨௭. அயர்ச்சி - மயக்கம். கவற்சி - துன்பம். ௨௮. இருண்மலவலிதிரிந்து - ஆணவமலசத்தி கெட்டு. அரன் தாள் - சிவனருள். நிழல் - பேரின்பம். தாள் நிழலைப் பண்புத் தொகையாகக் கொண்டு அருளொளி என்றலுமாம். காட்சி - சிவமாய் விளங்குதல். காணுதல் - உண்டாக்குதல்.

வேறு.

மழவிடை யுடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ
அழகிய பிரானே வென்னா வள்ளிமுத் தங்கொண் டன்பிற்
பழகிய பானை யானைப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து
விழவுதேர் நடாத்திச் சின்னாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள். (௨௯)

நையுநுண் ணிடையி னாளந் நாயகன் கபோலத் திட்ட
கையுகிர்க் குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுங் கொண்டு
வெய்யவெங் கதிர்கால் செம்பொன் மேனிவே றாகி நாலாம்
பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்க பொருந்துரு வாகி மன்னும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்—௧,௮௮௬.

முப்பத்தேழாவது

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

மின்னனை யார்பூங் கொன்றை வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாண்முன் செய்து போந்தது புகன்றே மார்த்தார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி மலரடிக் கன்ப னானை
தென்னனை யமரிற் காத்த திருவிளை யாடல் சொல்வாம். (௧)

பொன்னெடுந் தேரி ராச புரந்தரன் புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ ரேத்தப் பானுல கடைந்தா னிப்பால்
அந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னடலிரா சேச னென்போன்
இந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னிராசகம் பீர னென்போன். (௨)

மற்றிவன் குமரன் பாண்டி வங்கிய தீப னன்னான்
பொற்றிணி தடந்தோண் மைந்தன் புரந்தர சித்தா மன்னான்
வெற்றிகொள் குமரன் பாண்டி வங்கிய பதாகன் வீரம்
பற்றிய சுந்த ரேச பாதசே கரன வன்சேய். (௩)

---

௨௯. அழகிய பிரான் - சுந்தரநாதர். வீடு - பராசத்தியின் சாரூபம். இது முதனூற் கருத்து. ௩௦. கபோலம் - கதுப்பு. வெய்ய வெம் என்பது "செய்யசேவடிபோ னின்றது; மிக்க விருப்பம் என்பது பொருள். கதிர் காய் என்றும் பாடம்; இப் பாடத்திற்குச் சூரியனுடைய ஒளியை வென்ற மேனி என்க. ௨. இராசேசபாண்டியன் இவன் நெடுங்காலம் பூமியை ஆண்டான். இராசகம்பீர பாண்டியன் இவன் பூமியை ஆளும்போது தனது ஆளுகைக்குட்பட்ட பூமியிலுள்ள வீடுதோறும் சிவபூசை செய்வித்தவன். என்போன் என்பதனை ஏனையவற்றோடுங் கூட்டுக. ௩. பாண்டிவங்கிய தீபன் இவன் பூமியை நெடுங்காலம் பரிபாலித்துச் சிவசாயுச்சிய மடைந்தான். புரந்தரசித்து இவன் இந்திரனை வென்று இப்பெயர் பெற்றான். இராவணன் புதல்வற்கு மிக்காரணத்தால் இந்திரசித்து எனப் பெயர் போந்தவாறுங் காண்க. பாண்டிவங்கிய பதாகன் இவன் பூமியில் யாவரையும் சிவபத்தியுடையராகச் செய்தான்.

பலர்புகழ் சுந்த ரேச பாதசே கரனுந் தென்னன்
அலைபுன லுடுத்த கூட லடிகளுக் கன்ப னாகிக்
கொலைபுணர் வேலால் வெங்கோற் குறும்பெனுங் களைக ளைந்து
மலர்தலை யுலக மென்னும் வான்பயிர் வளர்க்கு நாளில். (௪)

பத்துமான் றடந்தேர் நூறு பனைக்கைமா நூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னயுத மள்ளர் தானையிவ் வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நல்கி யெஞ்சிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சித்துரு வான கூடற் சிவனுக்கே செலுத்து மன்னோ. (௫)

கண்டிகை மகுட மாதிக் கலனிரை குயின்றுந் திங்கள்
மண்டல மிடறுஞ் சென்னிக் கோபுர மாட மாதி
எண்டிசை யிருள்கால் சீப்ப வெரிமணி யிழைத்து வேய்ந்துந்
திண்டிற லுடையா னின்ன திருப்பணி பிறவுஞ் செய்தான். (௬)

கல்லுமா றகன்ற மார்பன் கருவியின் சிறுமை நோக்கி
மல்லுமா றுத திண்டோள் வளவர்கோ னொருவன் காவிற்
செல்லுமா யிரம்ப ரிக்கோர் சேவக னென்போன் றானை
வெல்லுமா றெண்ணி வஞ்சி வேய்ந்துகொண் டெழுந்து போந்தான். (எ)

பல்வகைக் கருவி யீட்டப் படையொடும் பரவை சீறிச்
செல்வது போலக் கன்னித் தீப்புன னாடு நோக்கி
மல்வரை யாத தோளன் வரவறிந் தெழுந்து மேருக்
கல்வரி சிலையான் முன்போய்க் கைதவன் றாழ்ந்து கூறும். (அ)

பொன்னது வளைய வேணிப் புனிதவிப் பூமி நேமி
உன்னது வலத்தி னாலே யுருட்டுமென் வலத்தை நோக்கான்
தன்னது வலத்தி னாலென் றானையின் சிறுமை நோக்கி
என்னது தேயங் கொள்வா னெண்ணினன் போலு மன்னோ. (௯)

காவிரி நாடன் சேனைக் கடலிடை யெரிபோன் மூண்டு
மேவின னென்று கூறி மீனவன் வேண்ட வானிற்
பூவிரி வாகை நீயே புனையநாம் பொருது மென்று
நாவிரி யாத மாற்ற நாயகன் கூறக் கேட்டான். (௧௦)

எல்லியங் கமலச் செவ்வி யெனமுக மலர்ந்து நாதன்
அல்லியங் கமலச் செந்தா ளகந்தழீஇப் புறம்பு போந்து
பல்லியந் துவைப்பத் தானைப் பரவையுட் பரிமா வூர்ந்து
கொல்லியம் பொருப்பன் சேனைக் கடலெதிர் குறுகி னானே. (௧௧)

---

௪. குறும்பு - குறுநில மன்னர். ௫. மள்ளர் - போர்வீரர். இத்துணைக்கேற்ப நல்கி - இவ்வளவு சேனைக்குத் தக்கபொருள்களைப் பொக்கிஷத்தில் வைக்கும்படி ஆஞ்ஞைசெய்து; நல்கல் ஈண்டு ஆஞ்ஞை செய்தல்; இது முதனூற்கருத்து; எற்ப வினையாலணையும் பெயர். ௬. திருப்பணி - திருப்பணிகளையும் என உம்மை விரிக்க. பிற என்றது வித்துவான்கள் விப்பிரர்கள் முதலியோர்க்கீதலாகிய பசுபுண்ணியங்களை; இதுவும் முதனூற் கருத்து. எ. திண்மையாலும் விசாலத்தாலும் மலைக்கு மாறுபட்டகன்ற. கருவி - ஈண்டுச் சேனைத்திரள். அ. கருவி - ஆயுதப்பொது. ௧௦. நாவிரியாதமாற்றம் - அசரீரிவாக்கு. ௧௧. எல்லியங்கமலம் - சூரியனைக் கண்ட தாமரைப்பூ; எல்லி-சூரியன்; பகலுமாம்; எல்லையுடையது எல்லி; எல் - ஒளி. கொல்லியம் பொருப்பு - கொல்லிப் பாவையையுடைய மலை; அம் - அசை.

பண்ணுத லிசைவண் டார்க்கும் பசுந்தொடைச் செழியன் றானை
எண்ணுத லிலவாஞ் சென்னி யிரும்படைக் கடனே ராறுய்
நண்ணுத லெனப்போய்ப் பொன்னி நாடவன் றமர்கட் கெல்லாங்
கண்ணுத லருளா லங்கோர் கடலெனத் தோன்றிற் றம்ம. (கஉ)

கடலென வருமா லூர்ந்து கைதவன் சேனை முன்போய்
அடலணி மேருக் கோட்டி யாலவாய் நெடுநாண் பூட்டி
மடலவிழ் துழாய்க்கோ ளூட்டி வாயெரி புரத்தி லூட்டி
மிடலணி கூடற் கோமான் வேடுரு வாகி நின்றான். (கங)

கங்குல்வாய்த் திங்கள் போலக் காதணி தந்தத் தோடுங்
கங்குல்வாய் முளைத்த மீன்போற் கதிர்முத்த வடமுங் குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச் சிலைபோல் வெட்சிக் கண்ணிசூழ் கலாபச் சூட்டுங்
கங்குல்வாய் கிழிக்குந் தந்தக் கடகமு மின்னுக் கால. (கச)

அண்டத்தா ரமரர் நாம மன்றுதொட் டடையத் தோற்று
கண்டத்தா ரிருளே யெங்குங் கலந்தெனக் கறுத்த மேனி
கொண்டத்தா ராரி னூற்கோர் கூற்றெனக் கொல்வே லேந்திச்
சண்டத்தீ யென்ன நின்றான் காவிரித் தலைவன் காண. (கரு)

கஉ. தமர் என்றது போர்வீரரை. கங. கடலெனவரும்-திரைபோலச் செல்லும்; திரை ஆகுபெயர். கடலென ஊர்ந்து எனக்கூட்டி திரை யென்று சொல்லும்படி செலுத்தி என்றலுமாம்; இதற்கு அருமா எனப் பிரித்து வேதமாகிய அரிய குதிரை என்க. கச. குஞ்சிக் கண்ணிசூழ் கலாபச் சூட்டு-குஞ்சியிலணிந்த கண்ணியைச் சூழ்ந்த மயிற்பீலி இடையிடை சேர்க்கப்பட்ட நுதலணி மாலை. இது, "நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருடுஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க - முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொய்யொளிப் பீலி சேர்த்தி" "மின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின்-மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக" "மார்பிற்சிறு தந்த மணித்திரண்மாலை தாழ" "சேர்விற் பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கை" என்னுந் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்களைத் தழுவிற்று. கரு. அண்டத்தார் - தேவர்கள். அன்று தொட்டு-விடபானஞ் செய்த அந்நாண்முதல். அமரர் என்னும் பெய்ரைப் பெற; பெறத்தோன்றும் இருள் என்க. ஆரிருள் - மிக்ககறுப்பு; என்றது ஆகுபெயரால் நஞ்சை. இனி, "புவனங்களுய்ய வையர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய் - தவநின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் றரித்த தென்று - சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத் திருநீல கண்ட மென்பார்" பெரிய ராகலான், பெறத் தோன்றுங் கண்டமுமாம். அமரர் - மிர்த்து இல்லாதவர்; மிர்த்து-மரணம். அண்டத்து ஆர் அமரர் - சுவர்க்கத்திருக்குந் தேவர். அன்று தொட்டு நாமம் அடையத் தோன்றும் கண்டம் - அந்நாள் முதல் அச்சத்தை அடைய அவர்களுடைய பசுத்துவத்தையும் பரமசிவனுடைய பதித்துவத்தையும் தோற்றுவிக்கும் கண்டமுமாம். இப் பொருட்குத் தோற்றுவிக்கும் என்னும் பிறவினை விகுதிதொக்கது. அ ஆர்த் தாரினூற்கு, அத்து ஆர் ஆரினூற்கு, அ தார் ஆரினூற்கு என மூன்று விதமாகப் பிரித்து, அந்த ஆத்தி மாலையை உடையாற்கு, செந்நிறம் பொருந்திய ஆத்தி மாலையையுடையாற்கு, சிவந்த கூரிய பாணத்தை யுடையாற்கு, இதற்கு ஆர் ஆகுபெயராய்ப் பாணத்தின் மேனின்றது; அந்தத் தூசிப்படையையும் ஆத்தி மாலையையு முடையாற்கு என நான்கு பொருள் கொள்க. தூசிப்படை கூறவே இனம்பற்றி ஏனைப் படைகளும் அடங்கும். சண்டத்தீ - வடவாமுகாக்கினி

சீறியா யிரம்ப ரிக்கோர் சேவகன் வந்தே னென்னுக்
கூறின னெதிர்த்தான் வெள்ளிக் குன்றவன் பத்து நூறு
மாறிலாப் பரிக்கு மட்டோர் வயவனீ யன்றோ வெண்ணில்
ஈறிலாப் பரிக்கு மொற்றைச் சேவகன் யானே யென்றான். (௧௬)

என்றசொல் விடியே றென்ன விருசெவி துளைப்பக் கேட்டு
நின்றவ னெதிரே மின்னு நீட்டிச்சென் மேகம் போலச்
சென்றுவேல் வலந்தி ரித்துச் செயிர்த்தன னதிர்த்துச் சீற
வன்றிற னூற்றுப் பத்து வயப்பரிக் கொருவ னஞ்சா. (௧௭)

யாமினி யிந்த வேலா லிறப்பதற் கைய மில்லை
யாமென வகன்றான் மாவோ டாயிரம் பரிக்கோர் மள்ளன்
காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்தனன் கங்குற் சோதி
மாமக னதுகண் டோடும் வளவனைத் துரந்து சென்றான். (௧௮)

துரந்திடு மளவி லோடுஞ் சோழனுந் திரும்பி நோக்கிக்
கருந்தடங் கண்ணி பாகங் கரந்தவே டுவனைக் காணான்
வருந்துய ரச்சந் தீர்ந்தான் மதுரையி னளவும் பற்றிப்
புரந்தரற் புறங்கண் டானைப் புறங்கண்டு முடுக்கிப் போனான். (௧௯)

காலொன்று முடுக்கப் பட்ட கனலொன்று நடந்தா லொத்து
வேலொன்று தடக்கை நேரி வேந்தனுன் முடுக்குண் டோடுஞ்
சேலொன்று கொடியி னுன்றன் செழுநகர் விரைந்து செல்வான்
மாலொன்று களிற்றி னுங்கோர் மதுமலர்க் கிடங்கில் வீழ்ந்தான். (௨௦)

மீனவன் மதுரை மூதூர் மேற்றிசைக் கிடங்கில் வீழ
மானவெம் புரவி யோடும் வளவனும் வீழ்ந்தான் கூடற்
கோனவ னருளால் வானோர் குரைகடல் கடையத் தோன்றும்
ஆனையி னெழுந்தான் றென்னன் கோழிவேந் தாழ்ந்து போனான். (௨௧)

வேறு.

பிலத்தள வாழ்ந்த கடிமலர்க் கிடங்கிற் பெருந்தகை யவிந்தவன் றுகில்பூண்
கலத்தரும் பேழை படைபரி மான்றேர் கரியெலாங் கவர்ந்துதண் பொருநைத்
தலத்தவன் றங்க ளுயக ரணியத் தக்கது சணிகல னல்கி
நலத்தகை யவர்பே ரருட்கடற் கன்பு நதியெனப் பெருகிவீற் றிருந்தான். (௨௨)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௯௦௭.

---

௧௮. கங்குற் சோதி மாமகன் - இரவில் விளங்குஞ் சந்திரன் குலத்தில் அவதரித்த சுந்தரேச பாதசேகர பாண்டியன். ௧௯. பாட்டனுகிய புரந்தரசித்துச் செய்த மறத்தை இவன்மேலேற்றிப் புரந்தரற் புறங்கண்டானை என்றார். ௨௧. கோழி - உறையூர்; அந்நிலவிசேடத்தால் கோழி யானையை வென்றமையின் அப்பெயர் பெற்றது.

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

மின்பணிக்கதிர் வேணிவானவன் மீனவன்றனை மானவேல்
முன்பணிக்க வலந்திரித்து முடுக்கிநேரி யடுக்கலான்
பின்பணிக்கம லத்தடத்திற விட்டவாறிது பெருமைசால்
அன்பனுக்குல வாதகோட்டை யளித்தவாறு கிளத்துவாம். (௧)

வேறு.

பொடியார்க்கு மேனிப் புனிதர்க்குப் புனித வேற்றுக்
கொடியார்க்கு வேதக் குடுமிக்கிணை யான கூடற்
படியார்க்குஞ் சீர்த்திப் பதியேருழ வோரு ணல்லான்
அடியார்க்கு நல்லா னறத்திற்கும் புகழ்க்கு நல்லான். (௨)

அனையா னறத்திற் கருள்போன்றவ ளான்ற கற்பின்
மனையாண் மரபின் வழுவாத தருமசீலை
எனையாரு நன்கு மதிக்க விருக்கு நீராள்
தனையாள் பதிக்குக் கதிக்குத்தனிச் சார்பு போல்வாள். (௩)

பல்லே ருழவின் றொழில்பூண்டு பயன்கள் கொள்வான்
வில்லே ருழவன் கடன்கொண்டு மிகுந்த வெல்லாம்
இல்லே ருழத்தி மடைச்செல்வ மியற்றி யேந்த
அல்லேறு கண்ட னடியாரை யருத்து நீரான். (௪)

தொகைமாண்ட தொண்டர் சுவையாறு தழீஇய நான்கு
வகைமாண்ட மாறு படுமுண்டி மறுத்த ருந்த
நகைமாண்ட வன்பின் றலையாயவ னல்க நல்கப்
பகைமாண்ட செல்வ மணற்கேணியிற் பல்கு நாளின். (௫)

இந்நீர வாய வளங்குன்றினு மின்மை கூறாத்
தன்னீர்மை குன்றா னெனுந்தன்மை பிறர்க்குத் தேற்ற
நன்னீர் வயலின் விளைவஃகி நலிவு செய்ப
மின்னீர வேணி மதுரேசர் விலக்கி னாரே. (௬)

---

௨. அடியார்க்கு நல்லான் சிவபெருமானுக்கு ஒரு பெயர்; "கருவூரு ளானிலை - அண்ணலா ரடியார்க்கு நல்லரே" என்பதனு லுணர்க; இவ்வடியார்க்கு நல்லாற்கும் அக்காரணத்தால் அப்பெயர் போந்தமை அற்புத நீரது. ௪. வில்லேருழவன் தனது ஆறிலொரு கூறாகிய அரசிறையைக் கொள்ள. மடைச் செல்வம் - அன்னமாகிய பொருள். ௫. ஆறுசுவை - "தித்தித்தல் கூர்த்த றுவர்த்தல் கார்த்தல் - கைத்தல் புளித்தலோ டாறுவகைச் சுவையே." நால்வகையுண்டி - "உண்ப தின்ப நக்குவ பருகுவ- நால்வகைப் புசிப்பி னும மாகும்." மறுத்தருந்தல் - முற்சிகை நீக்கிப் பிற்சிகையுண்ணுதல்; "அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட - மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும்" என்றார் பிறரும். செல்வம் - தானியவளம்.

குன்று விருத்திக் கடன்கொண்டுகொண் டன்பர் பூசை
நன்று நடாத்தத் தொடுத்தான்கடன் றூனுங் கிட்டா
தொன்றுலுங் கொண்ட விரதத்துக் குறுதி யின்றி
நின்று னுடம்பை யொறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான். (எ)

கொடுப்பா ரவரே விளைவுங்கடன் கோளு மாற்றித்
தடுப்பா ரெனின்மற் றதையாவர் தடுக்க வல்லார்
அடுப்பார் விழுமங் களைவாரடி யார்க்கு நல்லூண்
மடுப்பா னியமந் தடைபட்டு வருந்து கின்றான். (அ)

விண்ணாறு சூடும் விடையான்றமர்க் கூட்டி யன்றி
உண்ணாத வன்றன் னுயிர்க்குத்துணை யாய கற்பிற்
பண்ணார்மொழி தன்னொடும் பட்டினி விட்டு நெஞ்சம்
புண்ணாக வாகம் பசித்தீயிற் புழுங்கப் பட்டான். (௯)

இறக்கும் முடம்பாற் பெறும்பேறினி யாவ தென்னா
அறக்குன் றனையான் மனையோடு மடைந்திச் செய்தி
நிறக்கின்ற செம்பொற் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி யாவி
துறக்கின் றதுவே துணிவென்று துணிந்து போனான். (௧0)

ஐயன் றிருமுன்ன ரடைந்தடி தாழ்ந்து வானோர்
உய்யும் படிநஞ் சமுதுண்ட வொருவ வுன்றன்
மெய்யன்பர் பூசைக் கிடையூறு விளைய வென்றன்
செய்யும் புலமும் விளைவின்றிச் சிதைந்த வென்னா. (௧௧)

விடனல்கு சூலப் படையாய் கடன் வேறு காணேன்
கடனல்க வல்லார் தமைக்காட்டுதி காட்டி லாயேல்
மடனல்கு மிந்த வுடம்பின்சுமை மாற்று வேனென்
றுடனல்கு கற்புக் குரியாளொடும் வேண்டு மெல்லை. (௧௨)

பஞ்சாதி வேதப் பொருள்சொன்ன பரமன் வாக்கொன்
றஞ்சாதி வேளாண் டலைவாவு னகத்தி லின்றோர்
செஞ்சாதி யாய செழுவாலரிக் கோட்டை யுய்த்தேம்
எஞ்சா திருக்கு மெடுக்குந்தொறு மென்று மாதோ. (௧௩)

நீநாளும் பூசித் ததில்வேண்டிய கொண்டு நித்தம்
ஆனாத வன்பர்க் கமுதூட்டி யெவர்க்கு மன்ன
தானாதி நான தருமங்களுஞ் செய்தி வீடு
மேனா ளளிக்கின் றனமென்று விசும்பிற் கூற. (௧௪)

எ. குன்று விருத்திக் கடன் - அநியாய வட்டிக்கும் வட்டி கொடுக்குங் கடன். உடம்பை யொறுத்தல் - உணவின்றியிருத்தல். ௯. உயிர்த்துணை யாய என்றும் பாடம். பட்டினிவிடுதல் - பட்டினி மிகுதல்; கொழுந்துவிடுதல் என்புழிப்போல விடல் மிகுதிப்பொருட்டு; கொள்ளுதலுமாம். ௧௧. விளைய வின்றென் என்றும் பாடம். ௧௩. பஞ்சாது பஞ்சாதி என மரீஇயிற்று; அது வேதத்தில் ஐம்பது பதங்கொண்ட ஒரு முடிபு. செஞ்சாலி யாய என்றும் பாடம்.

கேட்டின்ப மெய்திக் கிளர்விம்மித னாகி வேதப்
பாட்டின் பயனைப் பணிந்தில்ல மடைந்து பண்டை
ஈட்டுந் தவப்பே றெனக்கண்டனன் றொண்டர்க் கெந்தை
கூட்டுங் கதிபோ லுலவாமற் கொடுத்த கோட்டை. (க௫)

வானாறு சூடி தருகோட்டையை வைக றோறும்
பூநாறு சாந்தம் புகையொண்சுடர் கொண்ட ருச்சித்
தானாத செவ்வி யடிசிற்கு மதற்கு வேண்டும்
நானா கருவி விலைக்கும்மது நல்க வாங்கா. (க௬)

மின்னார் சடையான் றமராய்ந்தவர் வேதச் செல்வர்
தென்னாடர் தெய்வம் விருந்தொக்கல் செறிந்து நட்டோர்
முன்னா மெவர்க்கும் முகில்போல் வரையாம னல்கி
எந்நாளு நோயின் றளகாதிப னென்ன வாழ்ந்தான். (க௭)

வேறு.

அன்பன் னடியார்க் கினியா னனிநா ளளந்தல்கித்
தன்பன் னியொடு மயலார் சுற்றந் தமரோடும்
பின்பந் நிலையே யிமவான் மகளைப் பிரியாத
இன்பன் னுருவாய்ச் சிவமா நகர்சென் றிறைகொண்டான். (க௮)

உலவாக்கோட்டையருளியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க,௯உ௫.

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

தாமநா றிதழி யார்தந் தமர்க்கன்பன் வறுமைப் பட்டோன்
ஆமநா ளுலவாக் கோட்டை யருளிய முறையி தையன்
தேமனாண் முல்லைத் தீந்தார்ச் சிறுதகை வணிகற் காக
மாமனும் படிவங் கொண்டு வழக்குரை வண்ணஞ் சொல்வாம். (க)

கன்னிநான் மாடக் கூடற் கடிநகர் வணிக மாக்கள்
தன்னின்மா நிதிக்கோ னன்னான் றனபதி யென்னும் பேரான்
மன்னினா னனையான் கற்பின் மடவரல் சுசீலை யென்பாள்
பொன்னினாண் முளரிச் சேக்கைப் புண்ணியத் திருவி னன்னாள். (உ)

க௬. நானாகருவி-பலவகைக் கறிப்பொருள் முதலிய உபரணம். க௭. ஆய்ந்தவர் - ஆகமச்செல்வர். க௮. நனிநாளளந்தல்கி - நெடுங்காலங் கழித்திருந்து, நெடுங்காலம் பொருள்கொடுத்திருந்து. அயலார் - ஊழியக்காரர். இமவான் மகளைப்பிரியாத வின்பன்னுருவாய் என அம்மையையு முடன் புணர்த்துக் கூறினமையின் பன்னி பராசத்தி சாரூபம் பெற்றாள் என்க. க. தாமநாறிதழி - மாலைபோலத் தோன்று மிதழித் துணர்; நாறுதல் - தோன்றுதல்; தாரமர் கொன்றை என்பதுமது; நாறுஇதழித் தாமமுமாம்.

எனவிவர் தமக்கு மைந்தற் பேறின்றி யிரங்கு நாளிற்
றனபதி மருகன் றன்னைத் தகவுசான் மகவாக் கொண்டு
மனமகிழ் சிறப்பா னல்க மனைவியுந் தொழுது வாங்கிப்
புனைவன புனைந்து போற்றிப் பொலிவுற வளர்த்துக் கொண்டாள். (௩)

தனபதி மகப்பே றற்றா னாயினுந் தணவாக் காதன்
மனைவிமேல் வைத்த வாசை மயக்கினால் வருந்தி யீன்ற
தனையனை மகவாத் தந்த தங்கைமேற் றீராப் பூசல்
வினைவிளைத் தொழுக வோர்நா ளிளையளும் வெகுண்டு சொல்வாள். (௪)

பெருமித முனக்கேன் பிள்ளைப் பேறற்ற பாவி நீயென்
அருமைநன் மகனா லன்றோ விருமையு மடைவா யென்னப்
பெரிதுநா ணடைந்து மேலைக் காயினும் பிள்ளைப் பேறு
தருதவம் புரிவே னென்னாத் தனபதி தவமேற் செல்வான். (௫)

தன்பெருஞ் செல்வ மெல்லா மருமகன் றனக்கே யாக்கி
அன்புகொண் மனைவி யோடு மருந்தவ நெறியிற் சென்றான்
பின்பவன் வரவு தாழ்ப்ப மருமகன் பெற்ற வெல்லாம்
வன்பினால் வழக்குப் பேசி வௌவினார் தாய மாக்கள். (௬)

விளைநில னடிமை பைம்பூண் வெறுக்கைநன் பசுக்க ளேனை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள வன்சிறை யிழந்த புட்போற்
றளர்வுறு மகனுந் தாயுஞ் சார்பிலாத் தம்ம னோர்க்கோர்
களைகணா யிருக்குங் கூடற் கடவுளை சரண மென்னா. (௭)

வந்துவா னகடு போழ்ந்த மணிமுடி விமானக் கோயிற்
சுந்தர நாதன் பாதத் துணைதொழு திறைஞ்சி யார்க்குந்
தந்தையுந் தாயு மாகுந் தம்பிரா னீரே யெங்கட்
கெந்தையும் யாயு மென்னா விரங்கிநின் றினைய சொல்வாள். (௮)

என்மகன் றன்னை மைந்த னின்மையா லெவருங் காணத்
தன்மக னாகக் கொண்டு தகுதியா லன்றே காணி
பொன்மனை பிறவு நல்கிப் போயினா னென்மு னிப்பால்
வன்மையாற் றாயத் தார்க ளவையெலாம் வௌவிக் கொண்டார். (௯)

ஒருத்திநா னொருத்திக் கிந்த வொருமக னிவனுந் தேருங்
கருத்திலாச் சிறியன் வேறு களைகணுங் காணே னைய
அருத்திசா லறவோர் தேறு மருட்பெருங் கடலே யெங்கும்
இருத்திநீ யறியாய் கொல்லோ வென்றுபார் படிய வீழ்ந்தாள். (௧0)

---

௪. பூசல் வினை விளைத்து - சண்டையைத் தீவினையினாலே செய்து. ௬. புத் என்னு நரகத்தை நீக்கும் புத்திரப் பேற்றைத் தருந்தவமாதலின் அருந்தவமெனப்பட்டது. ௭. சார்பிலார் தம்மனோர்க்கு என்றும் பாடம். ௮. சிவனுஞ் சத்தியுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தைக் கொடுத்தலின் தந்தையுந் தாயுமாகுந் தம்பிரான் என்க. "அது, போகம் மீன்ற புண்ணியன்" என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியார் உரைத்த உரையானு மினிது விளங்கும். ௧0. தேர்தல் - நன்மை தீமைகளை ஆராய்தல். தேறுங் - கருத்திலாச் சிறியன் என்றும் பாடம்.

மாறுகொள் வழக்குத் தீர்க்க வல்லவ ரருளி னாலே
சீறுகொள் வடிவேற் கண்ணாள் சிறுதுயி லடைந்தாண் மெய்யில்
ஊறுகொள் கரணமைந்து முற்றறி கனவிற் கங்கை
யாறுகொள் சடையார் வேதச் செல்வரா யடுத்துச் சொல்வார். (கக)

புலர்ந்தபின் றாயத்தோரைப் புரவல னாணை யாற்றால்
வலந்தரு மன்றத் தேற்றி மறித்தனை யிருத்தி யாம்போந்
தலந்தரு மறிவான் மூத்தோ ரனைவரு மிசைய வந்தச்
சலந்தரு வழக்குத் தீர்த்துத் தருகுவம் போதி யென்றார். (கஉ)

வேரியங் குவளை யுண்கண் விழித்தனள் வியந்து கெட்டேன்
ஆருமில் லார்க்குத் தெய்வந் துணையென்ப தறிந்தே னென்னாக்
காரிருங் கயலுண் கண்ணாள் கணவனைத் தொழுது வாழ்த்திச்
சீரிளங் குமர னோடுந் தெரிவைதன் மனையிற் சென்றாள். (கங)

சென்றவள் கங்கு லெல்லை தெரிந்தபி னெழுந்து வெள்ளி
மன்றவன் கோயில் வாயில் வந்துவந் தனைசெய் தம்பொற்
குன்றவ னுரைத்த வாற்றாற் கொடுமைசால் வழக்குப் பூட்டி
வென்றவ ரிருக்கை யெய்தி விளம்புவாள் பலருங் கேட்ப. (கச)

அட்டில்வாய் நெருப்பி டேலோ ரடியிடே லறத்தா றன்றிப்
பட்டிமை வழக்கால் வென்று போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச னாணை யறத்தவி சேறி யான்றோர்
ஒட்டிய படிகேட் டெங்க ளுரிப்பொரு டந்து போமின். (கரு)

என்றனண் மறித்த லோடு மிழுக்குரை யாடி வைது
வன்றிறல் வலியார் தள்ளி யடித்தனர் மைந்த னோடுஞ்
சென்றனண் முறையோ வென்னாத் திருந்தறத் தவிசி னோர்முன்
நின்றுரை யாடி னாள்கேட் டறிந்தனர் நீதி நூலோர். (கசு)

அறத்தவி சிருப்போ ரேவ லாடவ ரோடும் போந்து
மறித்தவைக் களத்திற் கூட்டி வந்தனள் வந்தவெல்லை
அறக்கொடி பாகர் வெள்ளி யம்பல வாணர் தாமத்
திறத்தன பதியே யென்னத் திருவுருக் கொண்டு செல்வார். (கஎ)

கக. மெய்யில் ஊறு கொள்கரணம் - பரிசமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள்; சொப்பனாவத்தையில் வாயுவாதி இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் சீவித்தலின் உற்றறி கனவு என்றார். கஉ. அலந்தருமறிவு - அமைந்த வுணர்வு. அனைவரு மறிய என்றும் பாடம். சலம் - ஒரு கருத்துப்பற்றிக் கூறிய சொல்லுக்கு வேறு பொருள் செய்துகொண்டு பழித்தல், தணியாக் கோபம். தீர்த்துத் தருகுவம் - உன்பக்கமாக முடிவு செய்து பொருளைத் தருகுவம். கரு. அட்டில்வாய் - சமைக்குமிடம். அறத்தவிசு - தருமபீடம். ஒட்டியபடி - உடங்கியைந்து செய்யுந் தீர்ப்பின் வண்ணம். கஎ. ஏவலாடவர் - ஏவிய வேலைகளைச் செய்யும் ஆண்டகைமையுடையோர்.

வேறு.

பெருவிலைக் குண்டலம் பிடரிற் பத்திபாய்ந்
தெரிகதிர் கவிழ்ப்பவா ளெறிக்கு மங்கதம்
அருவரைத் தோள்கிடந் திமைப்ப வாகமேற்
குருமணிக் கண்டிகை குலாய்ப்பின் கோட்டவே. (௧௮)

மூரலளி புறவிதழ் மொய்ப்பச் செய்யதா
மரைசிறி தலர்ந்தென மணிசெய் மோதிரக்
கரதலம் வீசியோர் கடுங்க ணேறெனப்
பெருமித நடைகொடு நடக்கும் பெற்றியார். (௧௯)

வாடிய முளரிபோன் மாறிட் டாரிடத்
தூடியு மலர்ந்தபோ தொப்ப மைந்தன்மேல்
நாடிய தண்ணளி நயந்து முட்கிடை
கூடிய முகத்தினர் குறுகு வாரவை. (௨0)

வேறு.

அரசனிங் கில்லை கொல்லோ வான்றவ ரில்லை கொல்லோ
குரைகழல் வேந்தன் செங்கோல் கொடியதோ கோதி னூல்கள்
உரைசெயுந் தெய்வந் தானு மில்லைகொ லுறுதி யான
தருமமெங் கொளித்த தேகொ லென்றறத் தவிசிற் சார்வார். (௨௧)

தனபதி வரவு நோக்கி வஞ்சனைத் தாயத் தார்கள்
இனைவுறு மனத்த ராகி விம்மித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழந்து பண்டு வழக்கலா வழக்கால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச நாணினால் விழுங்கப் பட்டார். (௨௨)

மாதுல ராகி வந்தோர் மருகனைத் தம்பின் வந்த
தாதுல ராத கோதை தன்னொடுந் தழீஇத்தங் கண்ட
மீதுல ராத சாம வேதமார்ப் பவர்போல் வாய்விட்
டாதுல ரானீ ரந்தோ வையவென் றழுது நைந்தார். (௨௩)

குடங்கையி னெடுங்க ணாளுங் குமரனும் வணிகர் தாளிற்
றடங்கணீ ராட்ட வீழ்ந்தார் தடக்கையா லெடுத்துப் புல்லி
மடங்கலே றனையார் தாமு மற்றவர் தம்மைத்தங் கண்ணீர்
நெடுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்திக் குமரனை நேர்ந்து நைவார். (௨௪)

---

௧௯. மணி - நீலரத்தினம். கரதலம் வீசுதல், வருந்தாக் குறிப்பு. கடுங்கண் - கோபப் பார்வை. ௨0. ஊடியும் நயந்தும் உட்கிடை கூடிய முகத்தினர் என்க. "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் - கடுத்தது காட்டு முகம்" என்றவாறு பாவகஞ் செய்து வருதலின் உட்கிடைகூடிய முகம் என்றார்; உட்கிடை - உள்ளக்கருத்து. ௨௧. அறத்தவிசு-தருமவாசனம். ௨௩. தம்பின்வந்த தாதுலராத கோதை-தமக்குப் பின் பிறந்த பெண்; கோதை - பெண்; அது, பூப்புனை மாலையு மாலைபுனை மாதருந் - தோற் புனை வின்னாண் டொடர்கைக் கட்டியுங் - கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென் றாகும்" என்பதனாலறிக; தனக்குப் பின் வந்த பெண் எனவே தங்கை என்பது பெற்றாம்; தாது கோதையை விசேடித்தது; குருதிக் கோட்டுக் குஞ்சர நகரம் என்புழிப்போல. ௨௪. தாளில் தாளை. வணிகன்றாளில், அனையான்றானும், நைவான் என்றும் பாடம்.

ஐம்படை மார்பிற் காணேன் சிறுசிலம் படியிற் காணேன்
மொய்ம்பிடை மதாணி காணேன் முகத்தசை சுட்டி காணேன்
மின்படு குழைகள் காணேன் வெற்றுடல் கண்டே னப்பா
என்பெறு மென்று பிள்ளைப் பணிகளுங் கவர்ந்தா ரென்னா. (உரு)

அனைவரு மிரங்க வாய்விட் டழுதவ ரிளையா டன்னைத்
தனையனைக் கண்ணீர் மாற்றித் தடக்கையான் முதுகு தைவந்
தினையன்மின் னென்முன் வேறொன் றெண்ணன்மி னெண்ணு வஞ்ச
வினைஞர்வல் வழக்குச் சோர்ந்து விடுவது காண்மி னென்னா. (உசு)

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்து நம்பினூர்க் கூன்மா றூட்டத்
துட்படக் கவர்ந்து மேற்றோர்க் கிம்மியு முதவா ராயும்
வட்டியின் மிதப்பக் கூறி வாங்கியுஞ் சிலர்போ லீட்டப்
பட்டதோ வறத்தா றீட்டு நம்பொருள் படுமோ வென்னா. (உஎ)

மங்கல மாட மோங்கு மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் சிரமேற் கூப்பி மாணிக்கந் தேற்றி விற்கும்
எங்குல வணிக ரேறே யெம்மனோர் வழக்கை யிந்தப்
புங்கவ ரிடனுத் தீர்த்துத் தருகெனப் புலம்பி யார்த்தார். (உஅ)

ஆவலித் தழுத கள்வர் வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ னுண்ணூல் கட்டிய தருமத் தட்டில்
நாவெனுந் துலைநா விட்டெடம் வழக்கையு நமராய் வந்த
மேவலர் வழக்குந் தூக்கித் தெரிகென விதந்து சொன்னார். (உகூ)

நரைமுது புலியன் றன்சொற் கேட்டலு நடுங்கிச் சான்றோர்
இருவர்சொல் வழக்கு மேற்கொண் டநுவதித் திரண்டு நோக்கித்
தெரிவழி யிழுக்கு ஞாதி வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினர் தாயத் தார்கள் வலியரின் வேறு சொல்வார். (௩௦)

உரு. ஐம்படை - பஞ்சாயுதமென்னு மோராபரணம்; அது, காவற்கடவுளாகிய திருமாலின் சக்கரம், தனு, வாள், தண்டு, சங்கம் என்னும் ஐம்படைகளையுஞ் சிறுவர்க்குக் காவலாக தன்னகத் தமைக்கப் பெற்றமையின் அப்பெயர் பெற்றது. உஎ. நட்பினூர்க்கு ஊன் மாறூட்டத்துட்படக் கவர்ந்தும் - நம்பிப் பொருளை வைத்தவர்க்கு உயிர் மயங்கும்படி அவரது பொருளைக் கவர்ந்தும்; ஊன் ஆகுபெயர்; மாறூட்டத்துட்படுதல் - மயங்கல்; ஊண் மாறூட்டத்துட்பட என்றும் பாடம்; இதற்குத் தம்மை நம்பிப் பொருளை வைத்தார்க்கு மயக்க மருந்து கலந்த வுணவூட்டி அவரைத் தம் வசப்படுத்தி அவர் பொருளைக் கவர்ந்தும் என்க. இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; அது சிறுமைக்குக்காட்டு வதோரளவை. உகூ. ஆவலித்தழுதல் - ஆர்த்து வாய்புடைத்தழுதல். தூக்கல் - ஆராய்தல். விதந்து சொல்லுதல் - விபரமாகச் சொல்லுதல், மேன்மை தோன்றச் சொல்லுதல். ௩௦. அனுவதித்தல் - முற்கூறப்பட்டதனை வேறொன்று விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னுமெடுத்துக் கூறுதல். நோக்கலான் உண்மை தெரிந்த விடத்து இழுக்கெனச் செப்ப என்க; நோக்கல் - சீர்தூக்கல்; அஃதாவது தடை விடைகளாற் கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தல்.

தவலருஞ் சிறப்பி னூன்ற தனபதி வணிக ரல்லர்
இவரென வவையங் கேட்ப விருகையும் புடைத்து நக்குக்
கவளமா னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல் வணிகர் கோமான்
அவரவர் குடிப்பேர் பட்டங் காணிமற் றனைத்துங் கூறும். (௩௧)

தந்தைதாய் மாமன் மாமி தாயத்தா ரவரை யீன்றோர்
மைந்தர்க ளுடன்பி றந்தார் மனைவியர் கிளைஞர் மற்றும்
அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதிய வடையா ளங்கள்
முந்தையின் வழுவா வண்ண முறையினுன் மொழிந்தான் முன்னோன்.

அனையது கேட்ட வான்றோ ரனைவரு நோக்கி யந்தத்
தனபதி வணிகர் தாமே யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித் தாயத் தார்தம் வழக்கிழுக் கடைந்த தீது
நனைவழி வேம்பன் றேரிற் றண்டிக்கு நம்மை யென்னு. (௩௩)

இல்லினுக் கேகி மீள்வ னியானென்றுங் குளத்திற் கேகி
ஒல்லையில் வருவே னென்று மொவ்வொரு வார்த்தை யிட்டு
வல்லெழு வனைய தோளா ரனைவரும் வன்கா றள்ளச்
செல்லெழு முகில்போற் கூட்டஞ் சிதைந்தன ரொளித்துப் போனார். ()

அனையவர் போக நின்ற வறனவின் மன்றத் துள்ளோர்
தனபதி வணிகர் தந்த தனமெலாந் தத்த மைந்தற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி யீந்தன ரீந்த வெல்லை
மனமொழி கடந்த நாய்கர் மறைந்துதங் கோயில் புக்கார். (௩௫)

இம்மெனப் பலருங் காண மறைந்தவ ரிருந்தண் கூடற்
செம்மலென் றறிந்து நாய்கச் சிறுவனுக் குவகை தூங்க
விம்மித மடைந்து வேந்தன் வரிசைகள் வெறுப்ப நல்கிக்
கைம்மறி வணிகர் கோயில் புதுக்கினன் கனகங் கொண்டு. (௩௬)

வேறு.

பூத நாயகன் பூரண சுந்தரப் புத்தேள்
பாத சேகரன் வரகுண பாண்டியன் புயத்தில்
ஓத நீருல கின்பொறை சுமக்கவைத் தும்பர்
நாதர் சேவடித் தாமரை நகைநிழ லடைந்தான். (௩௭)

மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—க,௯௬உ.

---

௩௧. தவல் - கெடுதல். கவளமான் - யானை. ௩உ. தாயத்தாரிவரை என்றும் பாடம். ௩௩. நனை - தேன். ௩௫. மனை - சாதனம். ௩௬. வரிசையுள் வெறுப்ப என்றும் பாடம்.

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச்

சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

பண்கொண்ட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய பரன்மாம னாகியொரு வணிகன், எண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதி மாதுலரை யெதிரேறி வென்றபடி யிதுவாந், தண்கொண்ட நேமிவர குணதேவ னெய்துபழி தன்னைத் துடைத்தனைய மனவன், கண்கொண்டு காணவுயர் சிவலோக மதுரை தனில் வருவித்த காதையினி மொழிவாம். (க)

இயமான னிந்திரவி யெரிவா னிலஞ்சலில மெறிகா லெனும்பகுதி யிருநான், மயமான சுந்தரனை மனம்வாய்மெய் யன்பினிறை வழிபா டடைந்தவர குணனாய்ச், சயவேனை வென்றவடி வினனீறில் வென்றிபெறு சதவேள்வி யிந்திரனை நிகர்வோன், இயன்மேனி கொண்டவொளி யினிலேழ் பசும்புரவி யினன்றேசு வென்றவர குணனே. (உ)

மறையாதி கலைபலவு மகமாதி பலவினையும் வழுவாது நிறுவுதலின் மலர்மேல், இறையாகி மலர்வனிதை பிரிவான திருமகளி ரிகபோகம் விளையமுறை செயலாற், கறையாழி வளைகளணி காணுகி யிகல்செய்பொறி காணுதி பகைகளை யுநெறியால், அறைவாய்மை யுரையின்முழு துணர்வாலெவ் வுயிருநிறை யரனாகி யுலகுமுறை செயுநாள். (ந)

வேட்டஞ்செய் காதலொரு நாட்டங்க வேகிவன மேட்டெங்கு மாதடவி யெரியா, நாட்டஞ்செய் காயுழுவை நீட்டுங்கை யானைமுக நாட்டும்ப லேனமிவை முதலா, ஓட்டஞ்செய் தேரிரவி கோட்டின்க ணேறியிரு ளூட்டந்தி மாலைவரு மளவாக், கோட்டஞ்செய் வார்சிலையின் மாட்டம்பி னூறியுயிர் கூட்டுண்டு மாநகரில் வருவான். (ச)

க. பரமாமனாகி என்றும் பாடம். ஞாதி - தங்குடித்தமர்; மாதுல்லர் - மிக்க பேரொலியுடையோர்; துல்லம் - பேரொலி; துலம் தொகுத்தல் விகாரம்; ஞாதிமாதுலர் பண்புத் தொகை; மாதுலர் எனக்கொண்டு மாமன்மார் என்றல் முதனூற்கு மாறு. உ. இயமானன் - ஆன்மா. இருநான்கு பகுதி மயமான சுந்தரன் என்க; அட்டமூர்த்தி என்றபடி. அடைந்த வரகுணனாய் - அடைதலாகிய சிரேட்ட குணத்தனாய்; இனி ஆறுசென்ற வேர்வுபோல அடைதலாலாகிய வரகுணனுமாம். எதுப் பொருட்கண் வந்த இன்னுருபை வென்றியின் பெறுசதவேள்வியின் என ஈரிடத்துங் கூட்டுக. மனவாய் என்றும் இனதேசு என்றும் பாடம். ந. மலர்வனிதை - இலக்குமி; பிரிவான திருமகளிர் - அவள் கூறுகிய அட்ட இலக்குமிகள்; மலர்வனிதை அம்மலரைப் பிரிந்து வந்தாற்போன்ற அழகினையுடைய மகளிருமாம்; மலர்வனிதை பல உருவமாகப் பிரிந்தாற்போன்ற திருவினையுடைய மகளிருமாம்; பிறிவான என்றும் பாடம். ச. மேடு - உயர்ந்த பூமி; மலையுமாம். தடவல் - நன்றுகத் தேடிப்பார்த்தல். முகம் நாட்டும் பல் ஏனம் - முகத்தைப் பூமியில் நிறுவி உழும் பலபன்றிகள்; முகத்தில் நாட்டிய பற்களையுடைய ஏனமுமாம்; நாட்டு உம்பல் எனப் பிரித்து ஆண்பன்றி என்றலுமாம்; உம்பல் - விலங்கின் ஆண்பாற் பொதுப் பெயர்.

காலிற் கடும்புரவி மேலிற் கடிந்துவரு கானக் கடந்தனிலோர் மறையோன், மாலுற் றயர்ந்துமுகம் வேர்வைக் குறுந்திவலை வாரக் கிடந்துவிழி துயில்வோன், மேலக் கடும்புரவி கால்வைப்ப வந்தணனும் வீவுற் றவிந்தனன தறியான், கோலிற் செலும்பரியின் மீனத்த னுந்தனது கோயிற் புகுந்தனன வளவே. (ரு)

வே று.

கனவட்டத் தடியிடறப் பொறிவிட்டுப் புலனவியக் கரணத்துட் பொதியுயிர்விட் டவனுகந், தனையொக்கற் பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத் தலையிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாறன், இனைவுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப் பைகணிறைவித் தெமதிக்குற் றவனையெடுத் தெரிமாலை, புனைவித்தக் கடன்முடிவித் தனன்மற்றப் பழிபடரிற் புதையப்பற் றியதிடைவிட் டகலாதே. (சு)

வே று.

பற்றிய பழிக்குத் தீர்வு பழமறைக் கிழவர் சொன்ன
பெற்றியி னைவே றுண்டி நதிக்கரைப் பெருநூற் கேள்வி
முற்றிய மறையோர்க் கீந்து மூவராந் தாரு வேந்தைச்
சுற்றியுந் தூர்வை கொய்து சுரபிகள் சுவைக்க வீந்தும். (எ)

அகமரு டணத்தா லோம மாற்றியு மானைந் தாவின்
நகைமணிக் கோடு தோய்ந்த நளிர்புனல் குடித்துந் தான
வகைபல கொடுத்து நீங்கா வலியதா யிழுது பெய்த
புகையழ லெனமே விட்டுப் புலப்பட வளைந்த தன்றே. (அ)

வே று.

எங்கும் பெருமூச் செறியுங்கை யெறியுங் குன்றின்
ஓங்குஞ் சிறுகு முட்டன்றூர்த்திடு முன்னும் பின்னும்
பாங்குந் தொடருஞ் சிரிக்கும் பகுவாயை மெல்லும்
நீங்குங் குறுகும் பழிதாவென நேர்ந்து பற்றும். (கூ)

ரு. கடம் - அருநெறி, காடு. வீவுற்று அவிந்தனன் - இறந்தொழிந்தான்; ஒருபொருட் பன்மொழி. சு. கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரைப் பெயர். எரி மாலை புனைவித்து - தகனக் கிரியைகளை அவமிருத்துடையோர்க்குச் செய்யு முறைப்படி செய்வித்து; மாலை - முறை; இரவுமாம்; அந்திப்போதுமாம். எ. தீர்வு - பிராயச்சித்தம். ஐவேறு உண்டி - "கடித்த னக்கல் பருகல் விழுங்கன் - மெல்ல லென்றிவை யைவகையுணவே." மூவராம் வேந்துத் தாருவை-முதற் பாகம் பிரமாவடிவும் நடுப்பாகம் விட்டுணுவடிவும் இறுதிப்பாகம் உருத்திரவடிவுமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை-அறுகு. அ. அகமருடணம்-வேதத்திற்கூறப்படும் ஒரு வகை மந்திரம்; பாவத்தைப் போக்குவது என்பது பொருள்; அகமருஷண சூக்தம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்; சூக்தம் - நன்றாகச் சொல்லப்படுவது. ஆவினகை மணிக்கோடு - பசுவின் கொம்பு; கோ என்னும் பரியாயப் பெயரையுடைய கட்கம் என்னும் புண்ணிய மிருகத்தின் கொம்பு என்பாரு முளர்; அது முதனூற்கு மாறுபடுமெனவிடுக்க. குடித்தமை கூறவே குளித்தமையும் பெறப்படும். தோய்த்த என்றும் பாடம். கூ. பாங்கு - இருமருங்கு.

மாசுண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற் பட்ட
தேசுண்ட திங்தண் மதிபோலொளி தேம்பி வண்டு
மூசுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் போலக்
காசுண்ட பூணு னறைபோய கருத்த ஞானன். (௧0)

மறையோர்கள் பின்னும் பழிமேலிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான் முகன்சென்னி யிறுத்த கூடல்
அறவே தியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே யொழிக்கப் படுமின்ன முரைப்பக் கேட்டி. (௧௧)

ஆறு விரத நெறியாலிரண் டைந்து வைகல்
வானு டணையம் முறையால்வலஞ் செய்து வந்தா
யானு லதற்கு வழிகாட்டுமென் றையர் கூறப்
போனு னரசன் புனிதன்றிருக் கோயில் புக்கான். (௧உ)

விழியா யிரத்தோன் பழிதீர்த்தனை வேதி யன்றன்
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா றலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட்ட லைக்கும்
பழியா னதுந்தீர்த் தருளென்று பணிந்து வீழ்ந்தான். (௧௩)

எண்ணும் படியம் முறையால்வலந் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மரசேபரி மேத வேள்வி
நண்ணும் பயனே ரடிவைப்பினி னண்ண வெம்மைப்
பண்ணும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம்பழி யஞ்சன் மன்னே. (௧௪)

பொன்னோடு முத்தங் கொழிக்குந்துறைப் பொன்னி நாடன்
நின்னோ டமாற்ற நினைந்தெழு நீயு நேர்வாய்
அன்னோ னுனக்குப் புறகிட்டகன் றோடு நீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றூரத்து மெல்லை. (௧௫)

எமையா மருச்சித் திருக்குந்தலத் தெய்து வாயால்
அமையாத வன்கட் பழியாற்றுது மென்னச் சேற்கண்
உமையாண் மணுள னருள்வாழ்த்தி யுரக னுச்சிச்
சுமையாறு தோளான் றெழுதான்ற னிருக்கை புக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார் முடியோன் சிலநாள்கழித் தாற்ற லேற்ற
போர்த்தாவு வேங்கைக் கொடித்தானை புடவி போர்ப்பப்
பேர்த்தார் கலிவந் தெனப்பேரிய மார்ப்பக் கன்னிப்
பார்த்தாம வேன்மீ னவனுட்டிற் படர்ந்த வெல்லை. (௧௭)

---

௧0. வண்டு மூசுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் - வேழமென்னு நோய் பீடித்தலால் உள்ளீடற்ற விளாங்கனி; 'வெருவரு வேழமுண்ட வெள்ளில்போல் வறியனுகி' என்றூர் முன்னும். (மாபாதகந்தீர்த்தபடலம். உ௪.) அதன் குறிப்பைப் பார்க்க. அறை போதல் - அறிவாகிய உள்ளீடு நீங்குதல். ௧௧. ஒழியப்படும் என்றும் பாடம். ௧௬. எமை யாமருச்சித்திருக்கும் தலம் என்றது திருவிடைமருதூரை; இதன் விரிவை அத் தலபுராணத்துட் காண்க.

மிடைந்தேறு நேரிப் பொருப்பன்படை வேலை மேற்சென்
றடைந்தேறி மீனக் கொடியோனமராட வாழி
கடைந்தேறு வெற்பிற் கலங்கிற்றெனக் கிள்ளி சேனை
உடைந்தேக வெந்நிட் டுடைந்தோடின னுள்ளம் வெள்கா. (௧௮)

சூறவக் கொடியண் ணறுரந்துபின் பற்றிச் செல்வோன்
புறவக் கடிமுல் லையுந்தாமரைப் போது மேந்தி
நறவக் கழிநெய் தலங்கானலின் ஞாங்கர் மொய்த்த
இறவப் புலவு கமழுவீர்ந்துறைப் பொன்னி சேர்ந்தான். (௧௯)

பூசத் துறையிற் புகுந்தாடியப் பொன்னித் தென்சார்
வாசத் திடைமா மருதைப்பணி தற்கு வைகைத்
தேசத் தவன்கீழ்த் திசைவாயில் கடந்து செல்லப்
பாசத் தளையும் பழியும்புற நின்ற வன்றே. (௨0)

சுருதிச் சுரும்பு புறஞ்சூழ்ந்து குழறத் தெய்வ
மருதிற் சிறந்த பெருந்தேனைக்கண் வாயங் காந்து
பருகிப் படிந்து தழல்வாய்வெண்ணெய்ப் பாவை யொப்ப
உருகிச் செயலற் றுரையற்றுணர் வாகி நின்றான். (௨௧)

வேறு.

நிராமய பரமா னந்த நிருத்தநான் மாடக் கூடற்
பராபர விமையா முக்கட் பகவ பார்ப்பதி மணாள
புராதன வகில நாத புண்ணிய மருத வாண
அராவணி சடையா வென்றென் றளவிலாத் துதிகள் செய்தான். (௨௨)

சொற்பதங் கடந்த சோதி துதித்தடி பணிந்த வேந்தை
மற்பெருந் தோளாய் கீழை வாயிலிற் பிரமச் சாயை
நிற்பதந் நெறியாற் செல்லே லினிமேன்மதி யுரிஞ்சு மேலைப்
பொற்பெரு வாயி னீங்கிப் போதிநம் மதுரைக் கென்றான். (௨௩)

வரகுண னதுகேட் டையன் மருதினை வளைந்து நீங்கற்
கருமையால் வாயி றோறு மடிக்கடி வீழ்ந்து வீழ்ந்து
வரைதுளைத் தன்ன மேலை வாயிலாற் போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன் பெயரினாற் செய்து சின்னாள். (௨௪)

---

௧௯. இறவு - இறான்மீன். ௨0. பூசத்துறை - தைமாதத்திலே பூச நட்சத்திரத்தில் யாவரும் ஸ்நானஞ் செய்யுந் திருவிடை மருதூர்க் காவிரித் துறை. ௨௧. இதில் முற்பாதி "அந்த விடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த - பொந்தைப் பரவி" என்பதைத் தழுவிற்று. சிவபெருமான் தாம் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களை உமாதேவியாருக்குக் காட்டிக்கொண்டு திருவிடைமருதூர்க்கு நேரேவரும்போது, திருக்கைலை அவரது பிரிவாற்றாமல் மருதவிருட்சமாக வந்து அங்கு நின்றமையால் தெய்வ மருதென்றார். ௨௨. நிராமயன் - நோயில்லாதவன். ௨௩. சொற்பதம் - சொற்பிரபஞ்சம் பொருட் பிரபஞ்சம். "சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதி" என்றார் பிறரும்.

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து தென்றிசை வழிக்கொண் டேகிச்
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ் சுவைத்தண்டச் சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில் வழிதொறுந் தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக் கூடற் பொன்னக ரடைந்தான் மன்னோ. (உரு)

தொடுபழி தொலைவித் தாண்ட சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்
கடிமல ரடைந்து நாளுங் கைதொழு துலக மெல்லாம்
வடுவறு செங்கோ லோச்சும் வரகுண னறவோர் நாவால்
அடுசுவை யமுத மன்ன வான்புகழ் செவிம டுப்பான். (உசு)

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகண் முதலா நூலும்
ஓதுவ துலகின் மிக்க துருத்திர வுலக மென்னும்
போதமு தகங்கொண் டந்தப் பொற்பதி காண வேண்டுங்
காதல்செல் வழியே யீசன் கங்குலிற் கோயி லெய்தா. (உஎ)

வேறு.

மாழை மான்மட நோக்கிதன் மணாளனை வணங்கிப்
பீழை யேழ்பவங் கடந்துநின் னடிநிழல் பெற்றோர்
சூழ நீசிவ புரத்தில்வீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெய்திய தெந்தாய். (உஅ)

என்ற காவல னன்பினுக் கெளியராய் வெள்ளி
மன்ற வாணரவ் வுலகையிவ் வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவற்கெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாரஃ துணர்ந்ததா லுருத்திர வுலகம். (உகூ)

கோடி மாமதிக் கடவுளர் குழூஉச்சுடர் பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மின்மினி நிகர்த்து
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னார்க்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற. (௩0)

ஆண்ட நாயக னந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண வழுதிநம் முலகங்
காண்டல் வேண்டினன் காட்டெனக் கருணையா னேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினன் றெழுதனன் போந்தான். (௩க)

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுணற் கொடுபோய்க்
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுணன் முகத்தோன்
சுருதி யாதியீ றளப்பருஞ் சொயம்பிர காசப்
பரிதி யாள்சிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான். (௩உ)

உஅ. பீழை-துன்பம். உகூ. உணர்ந்தது அவ்வுலகத்திற் கதிதெய்வ மென்றுணர்க. ௩உ. ஆயிரம் பெயருடைக் கடவுள்-சகஸ்திரநாமங்களை யுடைய விட்டுணு. உலகத்துப் பொருள்களை விளக்குஞ் சூரியன் முதலிய சோதிகட்கும் தாமே ஒளிகொடுத்து அவற்றை விளக்கியும், தம்மை அவ்வாறு விளக்குவார் பிறரின்றி இயற்கை ஒளியாய்த் தாமே விளங்கியும் நிற்றலின் சிவபிரான் சொயம்பிரகாசப் பரிதியெனப்பட்டார்.

கருப்பு ரங்கமழ்ந் துளர்பசுங் கால்களா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பத்தியோ சனைபோய்
மருக்க மழ்ந்துநா றாயிரம் வாலிதழ்க் கமலம்
இருக்கு மோடைகள் புடைதொறுந் தழுவிய யாறும். (௩௩)

வரம்பின் மாதரார் மதுரவாய் திறந்துதேன் வாக்கும்
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலர்த் தருவின்
சுரும்பி னேரிசை நாரத தும்புரு விசைக்கும்
இரும்பு நீர்மெழு காக்கிய வின்னிசை யெங்கும். (௩௪)

அமுத வாவியும் பொன்மல ரம்புயத் தடமுங்
குமுத வாயர மாதராங் குயிலினம் பயிலும்
நிமிர வாள்விடு மாகத நெடியபைங் காவுந்
திமிர மாசறக் கழுவிய தேவர்வாழ் பதமும். (௩௫)

அலங்கு பாற்கடல் போற்புறத் தமுதநீ ரகழும்
பொலஞ்செய் ஞாயில்சூழ் புரிசையும் பொன்செய்கோ புரமும்
நலங்கொள் பூவியல் வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும். (௩௬)

ஐம்பு லங்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த
வெம்பு நால்வகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ னாரமு மாடலின் செல்வமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாரும். (௩௭)

படர்ந்த வார்சடை யுருத்திரர் பணைத்திறு மாந்த
வடங்கொள் பூண்முலை யுருத்திர மகளிரொ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகல்விளை துன்பங்
கடந்த செல்வமுங் கவலையில் போகமுங் காட்டி. (௩௮)

மூண்ட காசனன் பதமிது மூவுல களந்த
தண்டு ழாயவன் புரமிது தனிமுதல் வடிவங்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரர் கோப்பதி யின்ன
எண்டி சாமுகங் காவல ருறைவிட மிவைகாண். (௩௯)

புலரு முன்புன லாடிநீ றாடிநம் புனிதன்
இலகு மாலயம் விளக்கிநந் தனப்பணி யியற்றி
மலர்கொய் தாய்ந்தனர் தொடுத்தான் புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வாணராய்ப் போகமுற் றுறைகுந ரிவர்காண். (௪௦)

௩௩. பசுங்கால் - இளந்தென்றல். ௩௪. வார்க்கும் என்றும் பாடம். இரும்பை மெழுகுநீர்மைத் தாக்கும்; நீர்மை நீர் என ஈறுபோயிற்று. ௩௬. அலம்பு என்றும் பாடம்; ஞாயில் — மதிலுறுப்பு, மதின்மேல் மண்டபம். மாளிகை - ஈண்டுத் தேவர் கோயில். சூளிகை — மாடம். ௩௭. மெய் முதலிய ஐம்பொறிகளும் பாவை ஒப்பார் முதலிய நுகர்ச்சிப்பொருள்களை ஏற்றபெற்றி நுகர என்க. வெம்பு - சுடுகின்ற, விரும்புகின்ற. விருந்தவாவருந்த என்றும் பாடம். ௪௦. இது தாதமார்க்கமாகிய சரியையினின்றோர் பேறுணர்த்துகின்றது; ஈண்டுத் "தாதமார்க்கஞ் சாற்றில்" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தம் சிந்திக்கற்பாலது.

தூய ராகியைஞ் சுத்திசெய் தகம்புற மிரண்டின்
நேய ராய்விதி நெறியினுன் முகமனீ ரெட்டாற்
காயம் வாய்மன வொருமையா லர்ச்சித்துக் கடவுள்
நாய னூரு குறைபத நண்ணினு ரிவர்காண். (சக)

கிளர்ந்த காலினு லங்கியை நிமிர்த்துமேற் கிடைத்து
வளர்ந்த பிங்கலை யிடைநடு வழியுகு மதியின்
விளைந்த வின்னமு தூண்டுநம் விடையவன் வடிவங்
குளந்த னிற்குறித் தவனுருக் கொண்டவ ரிவர்காண். (சஉ)

மூக்க ணுயகன் பொருட்டென வேள்விகண் முடித்துத்
தொக்க வேதிய ரிவர்புனற் சாலையித் தொடக்கத்
தக்க பேரறம் புகழ்பயன் றமைநன்கு மதிக்கும்
பொக்க மாறிய நிராசையாற் புரிந்தவ ரிவர்காண். (சங)

மறையி னுற்றினுற் றந்திர மாபினுன் மெய்யின்
நிறையு நீற்றினர் நிராமய னிருத்தனைந் தெழுத்தும்
அறையு நாவினர் பத்தரா யான்புகழ் கேட்கும்
முறையி னுலிவர் வினைவலி முருக்கினுர் கண்டாய். (சச)

மறைக ளின்சத வுருத்திர மந்திர நவின்றோர்
நிறைகொள் கண்டிகை நீறணி நீரரியா ரேனுங்
குறிகு ணங்குலன் குறித்திடா தன்பரைச் சிவனென்
றறியு மன்பினுற் பிறவிவே ரறுத்தவ ரிவர்காண். (சரு)

சக. இது புத்திரமார்க்கமாகிய கிரியையினின்றோர் பேறுணர்த்துகின்றது; ஈண்டுப் "புத்திரமார்க்கம்" என்னுந் திருவிருத்தஞ் சிந்திக்கற்பாலது. ஐஞ்சுத்தி. க. தத்துவங்களைச் சடமென்றறிதலாகிய தானசுத்தி, உ. அவ்வாறறிதல் ஆன்மபோதத்தாலன்று திருவருளாலென் றறிதலாகிய ஆன்மசுத்தி, ௩. ஆன்மா அறிவித்தாலன்றி அறியாதென அறிந்து "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும்" பொருள்கண் முற்றும் திருவருளென் றறிதலாகிய திரவிய சுத்தி, ச. திருவைந்தெழுத்தை முறைப்படி மாறியுச்சரித்து அதனுண்மையை அறிதலாகிய மந்திரசுத்தி, ரு. அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சிவம் பசுபாசங்களிற் பிரிவின்றி நின்று அவற்றைச் சேட்டிப்பிக்குந் தன்மையை அறிந்து அச்சிவம் இலிங்கத்தும் எழுந்தருளி யிருக்குமென் றறிதலாகிய இலிங்க சுத்தி என்பன. சஉ. இது சகமார்க்கமாகிய யோகத்தினின்றோர் பேறுணர்த்துகின்றது; ஈண்டுச், "சகமார்க்கம்" என்னுந் திருவிருத்தஞ் சிந்திக்கற்பாலது. கால் - பிராணவாயு. அங்கி - மூலாக்கினி, உடலமத்திபத்துள்ள அக்கினிமண்டலத்தக்கினி. நிமிர்த்தல் - வன்னிபீச மந்திரோச்சாரணத்தால் அவ்வக்கினியைச் சுவாலிப்பித்தல். மேற்கிடைத்தல்-பிரமரந்திரம்வரை செல்லுதல், புருவமத்தியம்வரை செல்லுதல். சங. பொக்கம் - பொய். சச. தந்திரம் - சிவாகமம்.

ஆனஞ் சாடிய பாஞ்சுட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவர் தருப்பணஞ் செய்தவர் சாம
கானஞ் செய்தவற் காலயங் கண்டுதா பித்தோர்
ஊனஞ் சேர்பிறப் பறுத்துவா ழுத்தம ரிவர்காண். (௪௬)

சிவனை யர்ச்சனை செய்பவர்க் கிசைவன செய்தோர்
அவனெ னக்குறித் தடியரைப் பூசைசெய் தாறு
சுவைய வின்னமு தருத்தினோர் தொண்டர்தம் பணியே
தவமெ னப்புரிந் துயர்ச்சியைச் சார்ந்தவ ரிவர்காண். (௪௭)

ஆதி சுந்தரக் கடவுளுக் காலயம் பிறவும்
நீதி யாலருச் சனைபிற பணிகளு நிரப்பிப்
பூதி சாதன வழிநிலம் புரந்திவ ணடைந்த
கோதி லாதநின் குடிவழிக் கொற்றவ ரிவர்காண். (௪௮)

என்று வேத்திரங் கொடுகுறித் தெம்மிறை நந்தி
கொன்றை வேணிய னடியர்தங் குழாத்தினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவர் நாயகன் றிருமுன்பு விடுத்தான். (௪௯)

மறைக ளாகமம் வடிவெடுத் திருபுடை வாழ்த்த
நறைகொள் யாழ்தழீஇத் தும்புரு நாரதர் பாட
அறைகொள் வண்டிமிர் கொம்பரி னரம்பைய ராடக்
குறைகொள் வானவர் பதங்கிடை யாதிறை கொள்ள. (௫௦)

மதங்க விழ்க்குமால் வரைமுக மைந்தனுஞ் சூரன்
கதங்க விழ்த்தவேற் கந்தனுங் கருதலன் வேள்வி
விதங்க விழ்த்தவாள் வீரனும் வெயின்முடித் தார்தேன்
பதங்க விழ்ப்பவீழ்ந் தேயின பணிவழி நிற்ப. (௫௧)

தூங்கு தானையை யொதுக்கிவாய் துணைக்கரம் பொத்தி
ஓங்கு மாலயன் றங்குறை யொதுங்கிநின் றுரைப்ப
வாங்கு வான்சிலை யிந்திரன் முதற்றிசை வாணர்
தாங்க டாம்புரி காரியக் குறைநின்று சாற்ற. (௫௨)

---

௪௬. சிவஞானம்—பரஞானம் அபரஞானமென இருவகைப்படும்; அதனை, "உயர் ஞான மிரண்டா மாறு மலமகல வகலாத மன்னு போதத், திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்பு நூலே" என்னுந் திருவிருத்தத்தானுணர்க. சிவஞான தானம் - சிவாகமத்தி னுண்மைப் பொருளைப் பக்குவான்மாக்கட் குபதேசித்தலும், சிவாகம முதலியன கொடுத்தலும், அவற்றை எழுதப் பனையேடாதிய கொடுத்தலுமாம். தருப்பணம் - சிவப்பிரீதியாகச் செய்யப்படுந் தருப்பணம். ௫௦. பதம் - காலம். இறைகொளல் - தங்குதல்; ஒருசொல். ௫௧. மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுக மைந்தன் - யானைமுகப்பிள்ளையார். ௫௨. தூங்குதானை - தொங்குகின்ற வஸ்திரம்.

எழுவி ஞேடிதண் டேந்திவாய் மென்றெயி றதுக்கிக்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோடிகூற் றொதுங்கி
விழும மூழ்கிமெய் பனித்திட விதிர்க்குமுக் குடுமிக்
கழுமு ளேந்திய கணத்தவர் கடைதொறுங் காப்ப. (ருரு)

சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் திணிதோள்
வைத்த யாழினர் கின்னரர் மாதவ ரியக்கர்
பைத்த பாரிடர் காருடர் பாதல வாணர்
சுத்த யோகியர் முதற்கணத் தொகையெலாம் பரவ. (ருச)

இனிவ ரும்பிறப் பறுத்தெமைக் காத்தியா லெனத்தங்
கனிவ ரும்பிய வன்பெழு கருணையா ரமுதைப்
பனிவ ருந்தடங் கண்களாற் பருகிமெய் பனிப்ப
முனிவர் சங்கர சிவசிவ வெனமுறை முழங்க. (ருரு)

வரந்த வாதன யாவர்க்கும் வரன்முறை வழங்கி
முருந்த வாநகை மலைக்கொடி முகிழ்நகை யரும்பத்
திருந்த வாயிரங் கதிர்விடு சிங்கமேல் லணைமேல்
இருந்த நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சினு னிறைவன். (ருசு)

உரைக ளுந்தடு மாறமெய் யுரோமமுஞ் சிலிர்ப்பக்
கரையி றந்தவின் னருட்பெருங் கடலிலன் பென்னுந்
திரையி றந்தவா றீர்த்திட மிதந்துபோய்ச் செப்பின்
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய் மடுத்தான். (ருஎ)

தன்பு லன்களுங் கரணமுந் தன்னவே யாக்கி
அன்பு டம்புகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன் மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன் சுந்தர மூர்த்தி. (ருஅ)

வேந்தர் சேகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில்
ஏந்தல் சேவடி யிறைஞ்சிநின் றிறையருட் பெருமை
ஆய்ந்த வாவுதன் னகம்புக வின்பமோ டன்பு
தோய்ந்து தாரைநீர் துளும்பநாக் குழறிடத் துதிப்பான். (ருகூ)

வேறு.

நாயினேன் றன்னை நடுக்கும் பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தலையளித்தாய் தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின்
கோயினேர் நின்றவருட் குன்றேநின் றாள்சரணம். (சுo)

ருரு. முக்குடுமிக் கழுமுள் - சூலம். ருசு. முருந்து அவாம் நகை - இறகினடிக் குருத்தும் விரும்புகின்ற பற்கள்; முருந்த வாணகையும் பாடம். ருஎ. செப்பின்வரை - சொல்லளவு, விதந்துசொல்லும் இனிய அளவில்லாத ஆனந்தமுமாம். ருஅ. தன்னவே யாக்கி - தன் வசத்தனவே யாகச்செய்து. ருகூ. தாரை - கண். சுo. நாயினே னென்னை என்றும் பாடம். சேயினேன் - காண்டற்குத் தூரத்தினனாகியயான்; சேய் - தூரம்.

மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபோய் வன்னரகிற்
ருழா தடியனேற் கன்புதந்தாய் தாள்சரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வென்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம். (கூக)

வெங்கட் பழியின் வினையேனை வேருக்கித்
திங்கட் குலக்களங்கந் தீர்த்தாய்நின் ருள்சரணம்
அங்கட் சிவபுரமுண் டன்புடையார்க் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாள்சரணம். (கூஉ)

வே று.

என்ன வேத்தியின் னருண்முகந் தீறிலா வன்பாற்
பின்னர் வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யார்க்கொரு மடங்கலே றடல்வேற்
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன். (கூங)

என்ற தென்மலை முனிவனை யிருடிக ணோக்கி
அன்று வாசவன் பழிகரி சாபமந் தணனைக்
கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாத்
துன்று பாவமு மதுரையிற் றுலைந்தன வன்றோ. (கூச)

பரம னெண்குணன் பசுபதி வரகுணற் பற்றும்
பிரம வன்பழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம ளித்தவா றென்னைகொல் வள்ளலே யிதனைத்
திரமு றப்புக லெமக்கென முனிவர்கோன் செப்பும். (கூரு)

பூத நாயகன் சுந்தரன் புண்ணிய மூர்த்தி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப்
பாத கஞ்செயா தொழுகுறாஉம் படிநினைந் தினைய
தீது றாஉம்பழி தனையிடை மருதினிற் றீர்த்தான். (கூகூ)

என்ற கத்திய முனியிறை யிறைகொடுத் தியம்ப
நன்றெ னச்சிரம் பணித்துமெய்ஞ் ஞானவா னந்தந்
துன்றி நற்றவர் சுந்தரச் சோதிசே வடிக்கீழ்
ஒன்று மற்புத வானந்த வுததியுட் குளித்தார். (கூஎ)

கூக. மாழாந்து - மயங்கி. வினை - தீச்செய்கை. நான்குவகையாய் எழு ஆகி எழுபிறப்பு - அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்னும் நால்வகைத் தோற்றத்தனவாய்த் தேவர், மனிதர், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னும் எழுபிரிவினவாகி எழுகின்ற பிறப்புகள். கூங. பிறக்கு, வலித்தல் விகாரம். கூகூ. அ, இ என்னுஞ் சுட்டுக்கள் திரிந்து அன்ன, இனைய என்றுயின. கூஎ. முனியிறை - முனிராசன். இறை - விடை. சிரம்பணித்து என்றும், களித்தார் என்றும் பாடம்.

வேறு.

அன்னதனித் தொன்மதுரை யன்றுதொடுத் தின்றெல்லை
தன்னனைய தாயகில தலங்கள்சிகா மணியாகிப்
பொன்னகரின் வளஞ்சிறந்து பூவுலகிற் சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தும். (கூஅ)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடல முற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம் - உ,0௱0.

நாற்பத்தொராவது

விறகுவிற்றபடலம்.

நெடியவன் பிரமன் றேட நீண்டவன் றென்னற் கேழின்
முடியதாஞ் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய முறையீ தையன்
படிமிசை நடந்து பாடிப் பாணன்றன் விறகா ளாகி
அடிமையென் றடிமை கொண்ட வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம். (க)

மன்றலந் தெரியன் மார்பன் வரகுணன் செங்கோ லோச்சிப்
பொன்றலங் காவ லானிற் பொலியுநா ளேமநாதன்
என்றொரு விறல்யாழ்ப் பாணன் வடபுலத் திருந்தும் போந்து
வென்றிகொள் விருதி னோடும் விஞ்சைசூழ் மதுரை சார்ந்தான். (உ)

பூழியர் பெருமான் கோயில் புகுந்துவேத் தவையத் தெய்திச்
சூழிமால் யானை யானைத் தொழுதுபல் புகழ்கொண் டாடி
ஏழிசை மழலை வீணை யிடந்தழீஇச் சுருதி கூட்டி
வாழியின் னிசைத்தேன் மன்ன னஞ்செவி வழியப் பெய்தான். (௩)

மூகையுடைந் தவிழ்ந்த மாலை முடித்தலை துளக்கித் தூசு
பகலவிர் மணிப்பூ ணல்கிப் பல்லுணக் கருவி நல்கி
அகன்மனை வேறு காட்டி யரசர்கோன் வரிசை செய்ய
இகலறு களிப்பி னோடு மிசைவல்லா னில்லிற் புக்கான். (ச)

மீனவன் வரிசை பெற்ற செருக்கினும் விருதி னானும்
மானமேல் கொண்டு தன்னோ டின்னிசை பாட வல்ல
தானயாழ்ப் புலவர் வேறிங் கில்லெனத் தருக்குஞ் செய்தி
கோனறிந் துழையர்க் கூவிப் பத்திரற் கொணர்தி றென்றான். (ரு)

க. ஏழின் முடியதாம் சிவலோகம் - ஏழுலகத்திற்குஞ் சிரம்போன்ற சிவலோகம்; ஏழு ஆகுபெயர்; அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. உ. பொன் தலம் காவலான் - சுவர்க்க லோகாதிபதியாகிய இந்திரன். ரு. தானம் - சத்த சுரங்களும் எழுமிடம். கோன் - வரகுணபாண்டியராசன். உழையர் - ஏவலாளர்.

உழையரால் விடுக்கப் பட்ட பத்திர னுவரி வென்றோன்
கழல்பணிந் தருகு நிற்பக் கௌரிய னோக்கிப் பாணி
பழகிசை வல்லா னோடும் பாடுதி கொல்லோ வென்ன
மழலையா ழிடந்தோ ளிட்ட பாணர்கோன் வணங்கிச் சொல்வான். (சு)

தென்னவர் பெரும யானுன் றிருவுள வலனுங் கூடல்
முன்னவ னருளு மூட்டு முயற்சியான் முயன்று பாடி
அன்னவன் விருது வாங்கி யவனைவீ றழிப்ப னென்றான்
மன்னவ னாளைப் பாடு போகென வரைந்து சொன்னான். (எ)

இற்கண்ணே யிசைவல் லான்போ யிருந்துழி யனையான் பாங்கர்
கற்கும்பாண் மக்கண் மல்ல லாவணங் கவலை மன்றம்
பொற்குன்ற மனைய மாட மறுகெங்கும் போகிப் போகிச்
சொற்குன்று வகையாற் பாடித் திரிந்தனர் வீறு தோன்ற. (அ)

இவ்விசை கேட்டு நன்றென் றதிசயித் திசைவல் லான்பால்
வவ்விசை மைந்தர் பாடும் வண்ணமீ தென்னை கெட்டேன்
அவ்விசை வல்லான் பாடு முறைபெற்றோ னவனை நாளைச்
செவ்விசை பாடி வெல்வ தெவனெனத் திவவுக் கோலான். (கூ)

மையணி மிடற்றி னானை மதுரைநா யகனை வந்தித்
தையனே யடியேற் கின்று னருட்டுணை செய்யல் வேண்டும்
மெய்யனே யென்று போற்றி வேண்டுகொண் டன்பு தோய்ந்த
பொய்யறு மனத்தா னில்லம் புக்கினி திருந்தா னிப்பால். (க0)

வேறு.

வருத்த னாகிவந் திரந்தவ னிசைப்பகை மாற்ற
விருத்த னாம்விற கானென விண்ணிழி விமானத்
தொருத்த னாறி வாகிய வுண்மையா னந்தத்
திருத்த னார்தம திச்சையாற் றிருவுருக் கொள்வார். (கக)

அழுக்கு மூழ்கிய சிதாரைத் தவிர்சடை யமுதம்
ஒழுக்கு வான்மதி வாங்கியே செருகிய தொப்ப
மழுக்கு கூனல்வெள் வாய்க்குயம் வலம்படச் செருகி
இழுக்கு தேய்செருப் பருமறை கடந்ததா ளேற்றி. (கஉ)

சு. உவரிவென்றான் என்றும் பாடம். உவரிவென்றோன் வழித்தோன்றலாகிய வரகுணனை உவரிவென்றோன் என்றது உபசாரம். பாணி-இசை, பாட்டு, தாளம். எ. மூட்டல்-ஏவுதல், பொருத்துதல். அ. பாங்கர்க் என்றும் பாடம். கவலை-கவர்வழி. மன்றம் - ஊருக்கு நடுவே எல்லாரும் இருக்கும் மரத்தடி. கூ. தெவ்விசை என்றும் பாடம்; (எவரும் சிறந்ததென்று) எற்றுக்கொள்ளும் இசை என்பது பொருள்; தெவ் - கொள்ளுதல்; பகைத்து இசைபாடி என்றலுமாம். திவவு - யாழ் வலிக்கட்டு. கோல் - நரம்பு; அது ஆகுபெயராய் வீணையேனின்றது. கஉ. சிதர் - சீலைத்துணி. வெண்மதி என்றும் பாடம். குயம் - அரிவாள்.

பழைய தோர்பொல்லம் பொத்திய பத்தர்யாழ்க் கோமேருள்
உழைய தாகவிட் டெருத்தலைத் தூசலா டியவொண்
குழைய காதினிற் களவிணர்க் குறியகாய் தூக்கித்
தழையும் வார்சிகை சரிந்திடச் சுமையடை தாங்கி. (கங)

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிநீள் பங்கி
பறிந்து தேய்ந்தழுந் தியதலை யுடையராய்ப் பரிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையுங் காணு
தெறிந்த விந்தனச் சுமைதிரு முடியின்மே லேற்றி. (கச)

என்பு தோன்றியூ னின்றியே யிளைத்தயாக் கையராய்
அன்பு தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனிந் திரங்க
வன்பு தோன்றிய மனமொழி கடந்ததாண் மலர்பார்
முன்பு தோன்றிய தவத்தினுன் முடிமிசைச் சூட. (கரு)

திருமு கத்துவேர் வரும்பவாய் குவிந்தொலி செய்ய
வருவர் கற்சுமை தாங்கிமேற் சார்த்துவர் மடுநீர்
பருகு வாரெடுப் பார்தலை வெம்மைவேர் பறிய
இருகை யாலடிக் கடியெடுத் தேந்தியூர் புகுவார். (கசு)

நடந்து கொள்ளுநர்க் கருவிலை பகர்ந்துநான் மாடம்
மிடைந்த வீதியுங் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடர்ந்த வேதமும் பிரமன்மால் சூழ்ச்சியும் பகலுங்
கடந்து போகியவ் விசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வார். (கஎ)

வாவு நேர்ந்தழைப் பவரென வாம்பல்வாய் மலர
இரவு கான்றுவெண் மதிநகைத் தெழுவுயிர்த் துணைவன்
பிரிவு நோக்கினு ரெனக்கணீர் பில்குதா மரையின்
நிரைகள் கூம்பிடக் கதிரவன் குடகட லீந்த. (கஅ)

பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடையைச்
சிறக ராலணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய
நறவ வாய்ப்பெடை யுண்டதே னக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க. (கக)

புல்லெ னீணிலைக் குரங்கினம் பொதும்பர்புக் குறங்க
முல்லை யாய்மகா ருய்த்தாக் கன்றுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மணைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன்
கல்வி மாணவச் சிறூர்பயில் கணக்கொலி யடங்க. (உ0)

கங. பத்தர் - வீணுதண்டத்தின் கோட்டின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை. களவினற் குறியகாய் என்றும் பாடம். கச. பறிந்து என்றும் பாடம். கஎ. அருவிலை - முடிவுபெருதவிலை. முடுக்கர் - மிகநெருங்கிய சிறுசந்திகள். கஅ. குரைகடனீந்த என்றும் பாடம். கக. பொறைகொள் தாமரை - வண்டுகளாகிய தம்மைச் சுமத்தலைக் கொண்ட தாமரை. உ0. உய்த்தர - செலுத்த.

புனைந்த வாழ்கடற் கரும்படா முடம்பெலாம் போர்த்து
வனைந்த பூண்முலை நிலமக டுயில்வது மானக்
கனைந்த காரிருண் மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இனைந்த காதலர் நெஞ்சில்வே ளெரிகணை நாட்ட. (உக)

திங்கள் வாணுதன் முயற்கறைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மங்கு லாடையு மயங்கிரு ளோதியும் வான்மீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்கனைப் பொருப்பன்
மங்கை தேடிவந் தாளென வந்தது மாலை. (உஉ)

எடுத்த விந்தன மொருபுறத் திறக்கியிட் டேன்றி
அடுத்த வன்புறந் திண்ணைமீ தமர்ந்திளைப் பாறித்
தொடுத்த வின்னிசை சிறிதெழீஇப் பாடினூர் சுருதி
மடுத்தி யாரவன் பாடுவா னென்றிசை வல்லான். (உங)

வே று.

வண்டறை கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சி பாண பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன் புரந்தரன் முதன்மற் றேனை
அண்டருந் தன்குற் றேவ லடிமையாக் கொண்ட வம்மான். (உச)

கனியிசைக் கிழவன் றன்கீழ்க் கற்பவ ரனேகர் தம்முள்
னனியிசைக் கிழமை வேட்டு நானுமவ் வினைஞ னேனென்
தனியிசைக் கிழவ னேக்கித் தசையெலா மொடுங்க மூத்தாய்
இனியிசைக் கிழமைக் காகா யென்றெனைத் தள்ளி விட்டான். (உரு)

வெவ்விற கெறிந்து கட்டி விலைபகர்ந் தேனு மைய
இவ்வயி றோம்பு கேனென் றித்தொழில் பூண்டே னென்ன
நைவளந் தெரிந்த வேம நாதனும் விறகு மள்ளா
அவ்விசை யொருகா லின்னும் பாடென வையன் பாடும். (உசு)

உக. புனைந்த - முன்னர்த் தன்மருங்கில் அணிந்த. படம் படாம் என நீண்டது; படம் இங்கே போர்வை வஸ்திரம். முலை-மலைகளாகிய முலைகள். உஉ. முயற்கறை - முயற்களங்கம்; இருபெயரொட்டு. சிவந்த மங்குல் - செவ்வானம். மயங்கிருள் - இறுதிப் பகலொடு கலந்த இருள்; மயங்கல் - கலத்தல்; கண் மயங்குதற் கேதுவாகிய இருள், மனம் மயங்குதற் கேதுவாகிய ஓதி என்றலுமாம். பொருப்பின் மங்கை என்றும் பாடம். உங. அடுத்தவன் - வந்த ஏமநாதன். சுருதிமடுத்து - சுதிகூட்டி. அவன்-அந்த ஏமநாதன். இசை பாடுவான் வல்லான் யார் என்று - இசைபாடுதலில் வல்லவன் யார் என்று தன்னுட் கருதி; வான் தொழிற் பெயர் விகுதியுமாம்; வல்லானுகிய அந்த ஏமநாதன் பாடுபவன் யார் என்று கருதி என்றலுமாம்; என்று கருதிக் கொன்றையான் முன் வந்து நீ யாரை என்றானென அடுத்த செய்யுளோடு கூட்டி முடிக்க. உச. விபஞ்சி-யாழ் வல்லோன்; விளி; யாழுமாம். விபஞ்சிப் பாண என்றும் பாடம். உரு. கிழமை - உரிமை. உசு. நைவளம் - நட்டபாடைப்பண். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநீர் வறந்திட் டன்ன நெடுங்கொடிக் குறுங்காய்ப் பத்தர்த்
தண்டுநீ ணிறத்த நல்யா ழிடந்தழீஇத் தெறித்துத் தாக்கிக்
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக் கௌவிய திவவிற் பாவ
விண்டுதே னொழுகிற் றென்ன வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி. (௨௭)

விசையொடு தானந் தோறும் விரனடந் தூச லாட
இசைமுத லேழிற் பல்வே றின்னிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போக்கு முடுகிய லாரகம் யார்க்கும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப. (௨௮)

---

௨௭. குண்டு நீர் வறத்தல் சுரைக்காய் உள்ளீடும் நீரும் வறந்தமைக் குவமை; குண்டு திரட்சி யெனக்கொண்டு நீர் வறந்த அவ்வியல்புடைய திரண்ட சுரைக்குடுக்கை எனினு மமையும். நிறத்தையுடையயாழ் நல்யாழ் என்க; நிறம் ஐந்து; அவற்றை "மாத்திரைக ளொன்பானுந் தானங்க ளெட்டானு, மேத்துங் கிரியையென் றீரைந்துங் - கோத்துப், பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலேந்தும் பண்ணின், மதியோர்க ளைந்துநிற மாம்." என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. குணமுழுதுமமைந்து குற்றமுழுது நீங்கினதென்பார் நல்யாழ் என்றார். குணமாவன: "சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்மூருக்கு, நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா, யுத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக யாழோர் விதி." "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு, முளதா யொருங்கூன மின்றி - யளவு, முதிரா திளகாது மூன்றூங்கூ றுய, வதுவாகில் வீணைத்தண் டாம்." "கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாகும்." "பதுமங் கழல்குடந் தாடியொ டுள்ளிபண் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமிமெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே." என்ற இவையும் பிறவுமாம்.

குற்றமாவன:—"செம்பகை ஆர்ப்புக் கூட மதிர்வு." "செம்பகை யென்பது பண்ணோடுளரா, வின்பமி லோசை யென்மனார் புலவர்." "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்." "கூட மென்பதா குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே." "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச், சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே" இந்நரம்பிசைக் குற்றங்கள் மரக்குற்றத்தால் வருவன என்பதை, "நீரிலே நிற்ற லழுகுதல் வேத னிலமயங்கும், பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த லேய்மரப் பாற்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்றல், சேரினேர் பண்க ணிறமயக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே" என்பதனாலறிக. தெறித்துத் தாக்கிக் கண்டு - நரம்பை எறிந்து அழுக்கிப் (பண்ணை எழுப்பிப்) பார்த்து. மாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகை வடிவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங் கருவி;" "இடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇ" என்றார் பிறரும். விண்டு - இருற் கூட்டைவிட்டு. திரித்துத் தேனொழுகிற் றென்னத் திவவிற் பாவ வீக்கிச் சுருதி கூட்டி என இயைக்க; பாவல் - பரத்தல். "தீந்தேன் றுளக்கற வொழுகி யன்ன துய்யறத் திரண்ட திண்கோல்" என்றார் பிறரும்; கோல் - நரம்பு. ௨௮. சுரங்களேழும் தானங்கடோறும் விசையொடு விரல்சென்று போக்குவரவு செய்ய, குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரம் என்னும் எழிசைகட்கு முதலாயுள்ள சத்தசுரங்களில், பல்வேறு வகைப்பட்ட இனிய இசைகளின் ஒன்றாயெழும் சாதாரிப்பண்ணும் அசையும் வீதிப்போக்கும் வண்ணமும் திறமும் ஆகிய இவைகளால், எவர்க்கும் விருப்பந்தரும் நரம்பினோசையும் சாரீரவோசையும் தம்முள் வேறின்றி யொலிக்க என்க. சாதாரி - முல்லைப்பண்; இதனைத் தேவகாந்தாரம் என்பர் வடநூலார். அசை - ஒரு மாத்திரை யளவுபடத் தாக்கி யெழுந்தாளம்; அது கொட்டு அசை தூக்கு அளவு என்னும் நான்கனுள் ஒன்று. வீதிபோக்கு - நகரமுதலிய நாலெழுத்துக்கள் நேராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல் - பெருவண்ணம் இடைவண்ணம் வனப்புவண்ணம் என்பன. அராகம் - பாலை யாழ்த்திறம்.

வயிறது குழிய வாங்க லழுமுகங் காட்டல் வாங்குஞ்
செயிராறு புருவ மேறல் சிரநடுக் குறல்கண் ணூடல்
பயிரரு மிடறு வீங்கல் பையென வாயங் காத்தல்
எயிறது காட்ட லின்ன வுடற்றொழிற் குற்ற மென்ப. (உகூ)

வெள்ளைகா குளிகீ ழோசை வெடிகுர லூசி யின்ன
எள்ளிய வெழாலின் குற்ற மெறிந்துநின் றிரட்ட லெல்லை
தள்ளிய கழிபோக் கோசை யிழைத்தநெட் டுயிர்ப்புத் தள்ளித்
துள்ளலென் றின்ன பாடற் றொழிற்குற்றம் பிறவுந் தீர்ந்தே. (௩0)

எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி யிழுமெனு மருவி யோதை
முழவொலி கஞ்ச நாதம் வலம்புரி மூரலு மோசை
கொழுதிசை வண்டின் றாரி யெனவிசைக் குணனும் வேரல்
விழுமிலை சிரன்மீன் மேல்வீழ் வீழ்ச்சிபோற் பாடற் பண்பும். (௩க)

உகூ. பயிர் அரு மிடறு - பாடுகின்ற அரிய கண்டம். "பயிர் வண்டு" என்புழியும் பயிர் இப்பொருட்டாதல் காண்க; பயிரறுமிடறு என்றும், பயிறரு மிடறு என்றும் பாடம். இதனை, "கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா-வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளளப் பாட லுணர்." எனவும், "கருங்கொடிப் புருவ மேறா கயனெடுங் கண்ணு மாடா, வருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி யெயிறுந் தோன்றா." எனவும், "விரனுன் கமைத்த வணிகுரல் வீங்காது, நான்மறை துள்ளும் வாய்பிள வாது, காட்டியுள் ளுணர்த்து நோக்கமா டாது, பிதிர்கனன் மணிசூழ் முடிநடுக் காது, வயிறு குழிவாங்கி யழுமுகங் காட்டாது." எனவும் வருவனவற்றானு முணர்க. இவை பாடுவார்க்காகாவென நூலால் விலக்கப்பட்ட உடற்குற்றங்கள். ௩0. வெடித்த குரலாகிய நிறமில்லாத வெள்ளோசையும், பேய்கத்தினுற்போற் பாடுதலும், நிறமும் தானமும் குறைபடும் கட்டையிசையும், ஒரு தானத்தேபாட ஒருதானத்தே நழுவுதலும் ஆகிய இவை முதலானவை (இசை நூலார்) விலக்கிய சாரீரவோசையின் குற்றமாம். ஒரு பண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கி நின்று ஒலித்தலும், அளவு கடந்து ஓரோசையான தன்மை நீங்கிப் பலவோசையாய் வருதலும், காகங்கத்தினுற்போற் கத்துதலும், பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடலும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலானவை பாடுந்தொழிற் குற்றமாம். இந்த இருவகையெண் குற்றமும் சோம்பன் முதலிய பிறகுற்றமும் நீங்கி என்க. வெடிகுரல் வெள்ளை எனவும், நெட்டுயிர்ப்பெறிந்துநின் றிரட்டல் எனவும் கூட்டிக் குற்றம் எட்டாமாறு காண்க. அவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை நழுவல் விலங்கல், ஒருக்கி யொதுக்கம் புரைத்தல் - விருப்பிலாக், காகுளி காக சுரமென்னு மிவ்வெட்டும், ஆகாவெனச் சொன்னு ராய்ந்து" என்பதனுலறிக. ௩க. இதனை, "துய்யமொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வைய முழங்கும் வலம்புரியுங் - கைவைத்துத், தும்புருவு நாரதரும் பாடியமூ வோசையென, நம்புசீர் நால்வேதத் துள்." எனவும், "சிச்சிலி பூனைகுடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு." எனவும், "வண்டின் றாரியுங் கஞ்ச நாதமுஞ், சிரல்வா னிலையுங் கழையிலை வீழ்வது, மருவி யோசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியும், இன்னு மென்றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" எனவும் வருவனவற்றானுமுணர்க. கஞ்சம் - கஞ்சக்கருவி. தாரி - முழக்கம். வேரலிலை - மூங்கிலிலை. சிரல் - மீனெறிபறவை. வேரலிலை மேலிருந்தசைந்து வீழ்தற்கும், சிரலும் வானம்பாடியும் மேலசைந்து நிற்கு நிலைக்கும் அருவி வீழ்ச்சிக்கும் ஓசைக்கு முவமை. ஏனைய ஓசைக்குவமை.

பொருந்தமந் தாரத்தி னோடு மத்திமந் தாரம் போக்கித்
திருந்திய துள்ள றூங்கன் மெலிவது சிறப்பச் செய்து
மருந்தன செய்யு ளோசை யிசையோசை வழாமல் யார்க்கும்
விருந்தெனச் செவியின் மாந்தப் பாடினார் வேதகீதர். (கூஉ)

வே று.

விரைசார் மலரோ னறியா விகிர்தன்
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னென்னே
அரசாய் மதுரை யமர்ந்தா னவனென்
புரைசார் மனனும் புகுந்தா னென்னே. (கூகூ)

பாடன் மறையுந் தெளியாப் பரமன்
கூடல் கோயில் கொண்டா னென்னே
கூடல் போலக் கொடியே னகமும்
ஆட லரங்கா வமர்ந்தா னென்னே. (கூச)

நீல வண்ணன் றேறா நிமலன்
ஆல வாயி லமர்ந்தா னென்னே
ஆல வாயா னலரில் வாசம்
போலென் னுளமும் புகுந்தா னென்னே. (கூரு)

வே று.

பாணர்தம் பிரானைக் காப்பான் பருந்தொடு நிழல்போக் கென்ன
யாணரம் பிசைபின் செல்ல விசைத்தவின் னிசைத்தே னண்ட
வாணர்தஞ் செவிக்கா லோடி மயிர்த்துளை வழியத் தேக்கி
யாணரின் னமுத யாக்கை யிசைமய மாக்கிற் றன்றே. (கூசா)

கூஉ. மந்தரம் மத்திமம் தாரம் என்னும் படுத்தல் நலிதல் எடுத்தலாகிய ஓசைகளில் (மேற்செய்யுளிற் கூறிய இசைக்குணனும் பாடற் பண்பும்) பொருந்த அடக்கி, திருத்தமாகிய துள்ளல் தூங்கல் மெலிதலென்னும் இசைகளைச் சிறப்பச்செய்து, பாடலோசையும் இசையோசையும் வேறுபடாமற் பாடினார்வேதகீதர் என்க. மந்தா முதலிய வற்றை, "மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன் முறையால் - தந்திரிக்கண் மெலிவித்தும் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்" எனவும், "துள்ள றூங்க றெள்ளிதின் மெலிதல், கூடிய கானம்" எனவும் வருவன வற்றானுமுணர்க. யாழை இடந்தழீஇச் சுருதிகூட்டி நயங்கொண்டார்ப்ப உடற்றொழிற் குற்றமும் பிறவுநீங்கிச் சித்திரம்போல மன்னி இசைக்குணமும் பாடற்பண்பும் பொருத்தப்போக்கிச் சிறப்பச்செய்து வழாமற் பாடினார் வேதகீதர் என முடிக்க. கூகூ. புரை - குற்றம். கூசா. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கணின் றுய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றாற்போலப் பாடவேண்டுதலின் மிடற்றிசைக்குப் பருந்தினியக்கமும், அம்மிடற் றிசையை யாழிசை தொடர்ந்து செல்லவேண்டுதலின் அதற்குப் பருந்தினிழலியக்கமும் உவமையாயின. "பாற்றி யக்கமு நீழலு மாமெனப் பாட" எனவும், "பருந்து மதனிழலும் பாட்டு மெழாலுந், திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சேர்ந்தனவென் றெண்ணி" எனவும் பிறரும் இவ்வாறு கூறியிருத்தல் காண்க.

தருக்களுஞ் சலியா முந்நீர்ச் சலதியுங் கலியா நீண்ட
பொருப்பிழி யருவிக் கானு நதிகளும் புரண்டு துள்ளா
அருட்கடல் விளைத்த கீத வின்னிசை யமுத மாந்தி
மருட்கெட வறிவன் றீட்டி வைத்தசித் திரமே யொத்த. (௩௭)

வீணைகை வழுக்கிச் சோர்வார் சிலர்சிலர் விரன டாத்தும்
யாணரம் பெழாலுங் கண்டத் தெழாலும்வே றாக வோர்ப்பார்
நாணமோ டுவகை தள்ள நாத்தலை நடுங்கித் தங்கள்
மாணிழை யவர்மேல் வீழ்வார் விஞ்சையர் மயங்கிச் சில்லோர். (௩௮)

போதுளான் பரமன் பாதப் போதுளா னுளன் வேலை
மீதுளான் பரமா னந்த வேலைமீ துள்ளா னுளன்
தாதுளாங் கமலக் கண்போற் சதமக னுடல மெல்லாங்
காதுளா னல்லே னென்றான் கண்ணுளான் கானங் கேட்டு. (௩௯)

முனிவருந் தவத்த ராதி முத்தர்மா சித்த ரன்பன்
துனிவரும் பழங்கண் டீர்ப்பான் சுந்தரத் தோன்றல் கீதங்
கனிவருங் கருணை யென்னுங் கடலிலன் பென்னு மாற்றிற்
பனிவருங் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய்ந்திட வின்பத் தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊடிவே றொதுங்கித் துன்ப வுவரியுட் குளித்தார் தம்மிற்
கூடிவே றற்ற வின்பக் குளிர்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தார்
நாடிவே றிடைப்பி ரிந்தார் மேன்மன நடாத்தி மேனி
வாடிவே ளலைப்பச் சோர்ந்து மம்மர்நோ யுழந்தார் மண்ணோர். (௪௧)

பைத்தலை விடவாய் நாகம் பல்பொறி மஞ்ஞை நால்வாய்
மத்தமா னரிமான் புல்வாய் வல்லிய மருட்கை யெய்தித்
தத்தமா ற்றியா வாகித் தலைத்தலை மயங்கிச் சோர
இத்தகை மாவும் புள்ளு மிசைவலைப் பட்ட வம்மா. (௪௨)

---

௩௭. அறிவன் - சிற்பநூற் புலவன். ௩௮. எழால் - இன்னோசை. வேறாக வோர்ப்பார் என்றும் நாத்தல நடுங்கி என்றும் பாடம். ௩௯. பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இசையின் பத்தால் விழுங்கப்பட்டு அதனோடபேதமாயிருக்குஞ் சார்புபற்றி அவர்களை முறையே பரமன் பாதப் போதுளான் என்றும் பரமானந்த வேலைமீதுள்ளான் என்றும் கூறினார். ௪௦. தவத்தரும் ஆதிமுத்தரும் மாசித்தரும் என உம்மை விரிக்க; ஆதிமுத்தர் - பிறப்பு முதற் சீவன் முத்தராயவர், சிவனையடைந்த சீவன்முத்தர்; ஆதி - முதல், சிவன். அன்பன் துனிவரும் பழங்கண் - அன்பராகிய பாணபத்திரரது துன்பத்தையும் அதனால் வந்த மெலிவையும்; தீர்ப்பானாகிய சுந்தரத்தோன்றலது கீதம் என்க; அன்பின் - றுனிவரும் என்றும் பாடம்; இதற்குப் பாணபத்திரரது அன்பினால் என்க; கீதங்கனிவருங் கருணைக் கடல் - கீதமாகப் பழுத்தகிருபா சமுத்திரம்; சமுத்திரத்தில் அன்பாகிய நதியோடு ஆனந்தக் கண்ணீர் வெள்ளம் பாய; சமுத்திரத்தில் விழும் நதியில் வெள்ளம்பாய எனினுமாம்; முனிவர் முதலியோர் பாய இன்பக்கடலில் ஆழ்ந்தார் என்க. ௪௧. மம்மர்நோய் - மயக்கத்தைத்தருங் காமத் துன்பம். ௪௨. மருட்கை - இசை மயக்கம். மயங்கல் - கலத்தல். சோர - சோர்ந்து. இத்தகை என்றது மருட்கை மயக்கம் சோர்வாகிய இத்தன்மைகளை.

வன்றரை கிழிய வீழ்போய் வான்சினை கரிந்து நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாஞ் செவியறி வுடைய வாகி
மென்றளி ரீன்று போது விரிந்துகண் ணீருஞ் சோர
நன்றறி மாந்தர் போல நகைமுக மலர்ந்த மாதோ. (சங)

வாழிய வுலகின் வானோர் மனிதர்புள் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா மசைவற வடங்க வையன்
ஏழிசை மயமே யாகி யிருந்தன வுணர்ந்தோ ருள்ளம்
ஊழியி லொருவன் றாள்புக் கொடுங்கிய தன்மை யொத்த. (சச)

கண்ணிறை நுதலோன் சாம கண்டத்தி னெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ் சராசர வுயிரும் பாரும்
விண்ணிறை திசைக ளெட்டும் விழுங்கித்தன் மயமே யாக்கி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு முருக்கிய திசைவல் லானை. (சரு)

வேறு.

சிந்தை தோயுமைம் பொறிகளுஞ் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா விசைவலா னிருந்தன னாகப்
பந்த நான்மறை நாவினுற் பத்திர னாளாய்
வந்து பாடினு ரிந்தனச் சுமையொடு மறைந்தார். (சசு)

யான றிந்தசா தாரியன் றிம்பரு ளிதனை
நான றிந்ததென் றொருவரு நவின்றிலர் தேவ
கான மீதிவற் குணர்த்தினேன் கடவுளே யன்றி
ஏனை மானுடர் வல்லரோ விதுவியப் பென்னு. (சஎ)

இழுக்கி விட்டவிக் கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுக்கில் பத்திரன் பாடலெற் றேவென மதியா
அழுக்க முற்றெழுந் திசைவலா னடுத்ததன் பண்டர்
குழுக்க ளுங்குலை குலைந்திட விருள்வழிக் கொண்டான். (சஅ)

மடக்கு பல்கலைப் பேழையு மணிக்கலம் பிறவும்
அடக்கு பேழையுங் கருவியாழ்க் கோலுமாங் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுங் கிளர்ந்துமுன் னீர்த்து
நடக்க வுத்தர திசைக்கணே நாடினு னடந்தான். (சகூ)

சங. கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர், கண்ணீர்; நன்றறி மாந்தர் - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியு மாறறிவுயிர்களாகிய மனிதர். சச. ஆழியகரணம் - இசையிற்பதிந்த மனமுதலிய கரணம்; ஆழுதல் - பதிதல். உணர்ந்தோர் "பரஞானத்தாலே பரத்தைத் தரிசித்தோர்;" அவர்கள் ஞானிகள். ஒடுங்கிய தன்மை ஒடுங்கியதா லுண்டாகிய தன்மை; அது சிவமாந்தன்மை; அதுபோல, கரணங்களெல்லாம் இசையிலடங்கலால் அதுமயமாயிருந்தாரென்க. சரு. முல்லைப் பண்ணிறை தேவகீதம் - சாதாரியாகிய இசையிலக்கணமுற்று நிறைந்த தேவகாந்தாரி. சசு. இதன் முதலீரடியும் "ஐந்துபேரறிவுங் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்க ணன்குஞ் சிந்தையே யாக" என்பதைத் தழுவிற்று. பந்த நான்மறை - பந்தம், நிரை, பாழி, பஞ்சாதி, அநுவாகம் முதலிய உறுப்புகளையுடைய நால்வேதங்கள். சஅ. இழுக்கிவிட்ட - நீக்கிவிட்ட; "அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னுச்சொ னான்கு, மிழுக்காவியன்ற தறம்" என்புழி இழுக்கலுமது. அழுக்கம் - துக்கம். பண்டர் - பாடற்றொழிற் கீழ்மக்கள்.

சிவிகை யோர்வழி விறலிய ரோர்வழி செல்லக்
கவிகை யோர்வழி கற்பவ ரோர்வழி கடுகக்
குவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா ணுள்ளத்
தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றான். (ருo)

அன்று பத்திரன் கனவில்வந் தாடலேற் றழகர்
இன்று பத்திர விசைவலா னிடைவிற காளாய்ச்
சென்று பத்திர னடிமையா மென்றுபாண் செய்து
வென்று பத்திரஞ் செய்துநின் வேண்டுகோ ளென்றார். (ருக)

குஞ்சி நாண்மலர்க் கொன்றையா ரங்ஙனங் கூறும்
நெஞ்சி னுனிணைப் பரியசொற் கேட்டலு நெஞ்சம்
அஞ்சி னுனிது செய்யவோ வடியனேன் மறைகட்
கெஞ்சி னுரையின் றிரந்தவா றென்றுகண் விழித்தான். (ருஉ)

கண்ம லர்ந்தெழு பத்திரன் கரையிலா வுவகை
உண்ம லர்ந்தெழு மன்புகொண் டேக்கவெங் கதிரோன்
விண்ம லர்ந்தெழு முன்புபோய் விசும்பிழி கோயிற்
பண்ம லர்ந்தநான் மறைப்பொரு ளடித்தலம் பணிந்தான். (ருங)

கடிய கானகம் புகுதவோ கட்டிய விறகை
முடியி லேற்றவோ முண்டகத் தாள்கணொந் திடவந்
தடிய னேன்பொருட் டடாதசொற் பகரவோ வஞ்சக்
கொடிய னேன்குறை யிரந்தவா விளைந்ததே குற்றம். (ருச)

நெடிய னேமுதல் வானவர் நெஞ்சமுஞ் சுருதி
முடிய னேகமுங் கடந்தநின் முண்டகப் பாதஞ்
செடிய னேன்பொருட் டாகவிச் சேணிலந் தோய்ந்த
அடிய னேற்கெளி தாயதோ வையநின் பெருமை. (ருரு)

நாத வந்தமுங் கடந்தமெய்ஞ் ஞானவா னந்த
போத மென்பரஞ் சின்றொரு புடவிமா னுடமாய்
ஆத பந்தெற வெறிந்தவிக் தனஞ்சுமந் தடியேன்
பேதை யன்பளை வாயதோ பெருமநின் னுருவம். (ருசு)

ருo. விறலியர்-பாடும் பெண்கள்; ஓவர் - பாண்டொழிற் கீழ்மக்கள். ருக. ஆடல்-வெற்றி. வென்று - சாதாரிபாடி வென்று. நின் வேண்டுகோளின்படி நின்னைக் காத்துக் கொண்டேம் என்றருளிச் செய்தார்; பத்திரம் - காப்பு. வென்று உபத்திரம் செய்தும் - வென்று ஏமநாதனுக்குத் துன்பஞ் செய்தேம் என்றலுமொன்று; என்றது துரத்தினோம் என்றபடி. ருச. அடாதசொல் - பத்திரனடிமையென்றல். ருரு. செடியனேன் - பாவியேன். ருசு. நாத அந்தம் - குடிலை. ஆதபம்-வெய்யில். உருவம் - நின்மல சொரூபம். ஆதபந்தெறத் தறிந்த என்றும் பாடம்.

மறிந்த தெண்டிரை கிடந்தவ னுந்தியில் வந்தோன்
அறிந்த தன்றரும் பொருள்வரம் பகன்றெழு விசும்புஞ்
செறிந்த வண்டமுங் கடந்தது சிறியனேன் பொருட்டாத்
தறிந்த விந்தனஞ் சுமந்ததோ தம்பிரான் முடியே. (ருஎ)

என்ன வந்தனை செய்துநின் றேத்தியங் கயற்கண்
மின்ன மர்ந்தபங் கொருவனை வலங்கொடு மீண்டு
மன்னர் தம்பிரா னாகிய வாகுண தேவன்
றன்னை வந்தடி பணிந்தனன் றந்திரிக் கிழவோன். (ருஅ)

வந்த வேழிசைத் தலைமகன் வரவறிந் தரசன்
அந்த வேழிசைக் கிழவனை யழையென வுழையோர்
பந்த யாழ்மக னிருக்கைபோய்ப் பார்த்தனர் காணார்
சிந்தை யாகுல மடைந்தவன் போனவா தெரியார். (ருகூ)

எங்கு ளானெனத் தேடுவா ரிவரெதி ரயல்வாய்
அங்கு ளார்சில ரறிந்தவா றறைகுவா ரவனேற்
றிங்கு ளான்விற கெடுத்தொரு முதுமக னிவன்பாற்
பொங்கு மேழிசைப் பத்திர னடிமையாய்ப் போந்தான். (சூ0)

பாடி னான்பின்பு பட்டது தெரிகிலேம் பானாள்
ஓடி னானெனக் கேட்டலு மொற்றர்போய்க் கொற்றஞ்
சூடி னானவை யடைந்தவர் சொல்லிய வாறே
ஆடி னார்வியப் படைந்தனு மானமுற் றரசன். (சூக)

தன்ன டைந்தவத் தந்திரித் தலைவனை நோக்கி
என்ன வாறவன் போனவா றிங்கினும் போன
பின்னை யாதுநீ செய்தனை யெனவிசைப் பெருமான்
தென்னர் கோனடி தொழுதுதன் செய்தியை மொழிவான். (சூஉ)

நென்னல் வாயடி யேனின தாணிழ னீங்கிப்
பின்னல் வார்சடை மௌலியெம் பிரானடி பணிந்தேன்
இன்ன லார்குறை யிரந்துமீண் டிருக்கைபுக் கிருந்தேன்
கன்ன லார்மொழி பங்கரென் கனவில்வந் தருளி. (சூ௩)

ருஎ. அரும் பொருள் - கட்குப் புலப்படலரிய வஸ்து; என்றது அணு; வரம்பு அகலல் - அதன் அளவை நீங்குதல்; எனவே அணுவுக் கணுவாதல் என்பது கருத்து. எழுவிசும்புஞ் செறிந்த அண்டமுங் கடத்தல்-மகத்துக்கு மகத்தாதல் என்றபடி; எழுதல் - பரத்தல். எறிந்த விந்தனம் எனவும், எம்பிரான் எனவும் பாடம். ருஅ. தந்திரிக் கிழவன் - யாழுக்குரியோன்; என்றது பாணபத்திரரை; தந்திரி - நரம்பு; அது ஆகுபெயராய் யாழ்மேனின்றது. ருகூ. பந்தம் - யாழ் வலிக்கட்டு. போனவா - போனவிதம்; வாறு வாவென விகாரம். தெளியார் என்றும் பாடம். சூக. பட்டது - நிகழ்ந்தது. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம் - பிரத்தியட்சமாகிய காரிய வேதுவைக்கொண்டு அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரணம் அவ்விடத்துண்டென நிச்சயித்தல், சந்தேகம். சூஉ. இங்கினும் - இங்குநின்றும்; இன் நீக்கப்பொருட்டு. சூ௩. நென்னல்வாய் - நேற்றைப்போது; இடம் காலமாயிற்று.

ஓடி யுன்பொருட் டாகநாம் விறகெடுத் துழன்று
வாடி நின்பகைப் புறங்கடை வந்துசா தாரி
பாடி வென்றுநின் பகைவனைத் துரந்தன மெனச்சொல்
லாடி னார்விழித் தேனிது நிகழ்ந்ததென் றறைந்தான். (சுச)

ஏவன் மைந்தர்போய் விளங்கிவந் திசைத்ததும் வீணைக்
காவ லன்கனு நிகழ்ச்சியு மொத்தலிற் கைக்கும்
பூவ லங்கலா னிஃதுநம் பொன்னகர்க் கூடற்
றேவர் தம்பிரான் றிருவிளை யாட்டெனத் தெளிந்தான். (சுரு)

இகழ்ந்த கூற்றெறி சேவடிக் கிடையறு நேயந்
திகழ்ந்த பத்திர னன்பையுந் தேவரைக் காப்பான்
அகழ்ந்த வாழிநஞ் சுண்டவ னருளையும் வியந்து
புகழ்ந்து போய்மது ராபுரிப் புனிதனைப் பணியா. (சுசு)

பத்தர் யாழிசைக் கிழவனைப் பணைக்கைமா னெருத்தில்
வைத்து மாடநீ ணகர்வலஞ் செய்வித்து மலர்ந்த
சித்த மாழ்ந்திட வரிசைகண் மிகப்புறச் செய்து
தத்து மான்றொடைத் தேரினான் றன்மனை புகுவான். (சுஎ)

தேவ ருந்தவ முனிவருந் தேவரிற் சிறந்தோர்
யாவ ருந்தமக் காட்செய விருப்பவ ரிருதாள்
நோவ வந்துமக் காட்செய்து நுங்குறை முடித்தா
ராவ ரேனுமக் கினிவரு மேவல ரன்றோ. (சுஅ)

ஆத லாலெனக் குடையர்நீ ருமக்குநா னடியேன்
ஈத லாலெனக் கும்மொடு வழக்குவே றிலைநான்
ஓத லாவதோர் குறையுள தின்றுதொட் டுமக்கு
வேத நாதனைப் பாடலே கடனென விடுத்தான். (சுகூ)

சுச. பகைப் புறங்கடை - பகைவனுகிய ஏமநாதனது தலைவாயில். இங்கே "தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ தலையா யவர்தங் கடனு வதுதான்" என்பது சிந்திக்கற்பாலது. சுரு. கைக்கும்பூவலங்கல் - வேப்பமலர்மாலை. சுஎ. சித்தம் ஆழ்ந்திட - மனம் உவகைக்கடலில் அமிழ்ந்த, சிவபத்திக்கடலில் அமிழ்ந்த. தொடை - பூட்டுதல். சுகூ. எனக்கு உடையர் - என்னை உடையராகிய தலைவர்; குவ்வுருபை ஐயுருபாக்கி உரைக்க; "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும், பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" என்பதோத்தாகலின். எனக்குடையர் எனவே தாம் உடைமைப்பொருள் என்றாராயிற்று; உடைமை அடிமையும் உடைமையுமென இருதிறப்படும்; அவற்றுள் உயிர் அடிமை, மாயை கன்மங்களும் அவற்றின் காரியமாகிய தனுகரணமுதலியனவும் உடைமை. ஈதலால் - தேவரீர் தலைவரும் யான் அடிமையுமாகிய இந்த முறையேயன்றி. இம்முறைபற்றி இனி எம்மிடத்து வந்து பாடுதல் மரபன்றாதலால் அதனை ஒழிக என்பார் எனக்கும்மொடு வழக்குவேறிலை என்றார். எமக்கும்மொடும் என்றும் பாடம். குறை - இன்றியமையாத காரியம்.

அரச னல்கிய வெறுக்கைபூ ணுடைகள் பிறவும்
பரசு நாவலர் மாணவர் யாவர்க்கும் பகிர்ந்து
வரிசை யாலிசைக் கிளையொடு மனையில்வந் தெய்திக்
கரைசெ யாமகிழ் சிறந்திசைக் காவல னிருந்தான். (௭0)

விறகுவிற்றபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨,௪00.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

முன்னவன் மதுரை மூதூர் முழுமுத லிசைவ லானை
இன்னிசை பாடி வென்ற தின்றுரை செய்தே மந்தத்
தென்னவன் சேரன் மாடே திருமுகங் கொடுத்துப் பாணர்
மன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் வழங்கிய வழக்கஞ் சொல்வாம். (௧)

இனிமதி யெமக்கீ தென்னு யாழ்வல்லோ னன்று தொட்டுப்
பனிமதி மருமான் கோயிற் பாணிசைக் கிழமை நீத்துக்
குனிமதி மிலைந்த நாதன் கோயின்முப் போது மெய்திக்
கனிமதி யன்பிற் பாடுங் கடப்படு நியமம் பூண்டான். (௨)

இத்தொழி லன்றி வேறு தொழிலிவற் கின்மை யாலே
பத்திர விலம்பா டெய்தப் பொறுப்பரோ பழனக் கூடற்
சித்தவெம் மடிகள் வேந்தன் பொன்னறைச் செல்வம் வெளவிப்
பத்தர்யா ழிடத்தோ ளேந்திப் பாடுவான் காண வைப்பார். (௩)

சிலபொலங் காசு சின்னாண் மணிக்கலன் சின்னாள் செம்பொற்
கலைவகை சின்னா ளம்பொற் சாமரைக் காம்பு சின்னாள்
அலர்கதி ரரிமான் சேக்கை யாடகத் தகடு சின்னாள்
குலமணி வருக்கஞ் சின்னாள் கொடுத்திடக் கொண்டு போவான். (௪)

---

௭0. வரிசையால் - அரசன் கொடுத்த வரிசையோடு; வரிசை - நாவலர் முதலியோர்க்குப் பகிர்ந்தெஞ்சிய பொருள்கள்; வரிசை தருவனவற்றை வரிசையென்றார்; வரிசை - மேம்பாடு. இசைக்கிளை - பாடற்றொழிற் கீழ்மக்கள் முதலிய சுற்றத்தார். ௧. வென்ற தின்னுரை செய்தேம் என்றும், வென்ற தென்னுரை செய்கேன் என்றும் பாடம். மாடு - இடம். கொடுத்து - கொடுப்பித்து; பலகையிட்ட படலத்தும் இப்பொருள் பயப்ப உதியனிடை அளித்து என்பர்; ஈரிடத்தும் பிறவினை விகுதிகள் தொக்கன. ௨. கடப்படு நியமம் - கடமையாகிய நியதி; நியமம் - உறுதியுமாம். ௪. குலமணி வருக்கம் - பலசாதி இரத்தினக்கூட்டம்.

கைவரும் பொருளைத் தந்த கள்வருந் தானு மன்றி
எவ்வெவர் தமக்குந் தோற்றா தெரியிலிட் டழித்துஞ் சின்னஞ்
செய்வன செய்துந் தன்னைச் சேர்ந்தவ ரிரந்தோர் கைபார்த்
துய்பவர் பிறர்க்கு மாறா துதவியுட் கவலை தீர்ப்பான். (ரு)

வைகலுங் கொடுப்போர் பின்னாண் மறுத்தன ராகப் போய்ப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா வருமவன் கலியின் மூழ்கி
உய்வகை வேறு காணா தொக்கலு மொக்க வாடிக்
கையற வடைய நோனா துறங்கினான் கனவி னெல்லை. (சு)

சித்தவெம் பெருமான் வந்து செப்புவா ரப்பா நிம்பத்
தொத்தவன் கோசந் தன்னிற் றம்பியுண் கனியின் வெளவி
இத்தன மின்று காறு மீந்தன மெம்பா லன்பு
வைத்தவ னறிந்தாற் சங்கை மனத்தனாய் விகற்பங் கொள்வான். (எ)

மயலறக் கற்புக் காக்கு மகளிர்போற் றுறவு காக்க
முயலும் யோகரி லுட்காப்பு முரசெறி புறஞ்சூழ் காப்புங்
கயலிலச் சினையு நிற்கக் கவர்ந்ததற் புதமிக் கள்வன்
உயிர்தொறு மொளித்து நின்ற வொருவனோ வறியே னென்பான். (அ)

கோமக னினைய செய்தி யறியுமேற் கோசங் காப்போர்க்
காமுறு தண்ட நின்போ லன்பகத் தெம்மை வைத்த
தேமரு போந்தின் கண்ணிச் சேரமான் றனக்கிப் போது
நாமொரு முடங்க லீட்டி நல்குவம் போதி யென்னா. (கூ)

மறைக்குரை செய்த வாக்கான் மதிமலி புரிசை யென்னுஞ்
சிறப்பியற் சீர்சால் செய்யுட் பாசுரஞ் செப்பித் தீட்டிப்
பிறைச்சடைப் பெருமா னல்கி மறைந்தனன் பெரும்பாண் செல்வன்
உறக்கநீத் தாடிப் பாடி யுவகைமா கடலி லாழ்ந்தான். (க0)

ரு. எரியிலிட்டழித்தல் - உருவழித்தல். சின்னஞ் செய்தல் - உருமாற்றல். கைபார்த் துய்பவர் - கைப்பொருள் வரவைக் கண்டு சீவிப்போர்; கை ஆகுபெயர். சு. கையறவு - துன்பம், செயலொழிதல்; கை - செயல். நோனாது - பொறாது. எ. கோசம் - பொன்னறை. அ. மயலறக் கற்புக் காக்கும் - பரபுருடரிடத்தாசை யில்லையாகக் கற்பினைக்காக்கும்; மயல் - ஆசை. ஒளித்த கள்வ னொருவனோ என்றும் பாடம். கூ. உறு தண்டம் ஆம் - மிக்க தண்டனை உண்டாகும். முடங்கல் - திருமுகம். க0. "மதிமலி புரிசை" என்னுந் திருமுகப்பாசுரவகவற்பா வருமாறு:—"மதிமலிபுரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ், குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யாழ்வல பாண பத்திரன், றன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வர விடுப் பதுவே." வரிச்சிறகென்றும் சிவன்யாமென்றும், ஒருமையி னுரிமையினென்றும், யாழ்பயிலென்றும், தன்போலெம்பா லென்றும் பாடம். சிறப்பு - சொற்சிறப்பு இயல் - இலக்கணம். சீர் - பொருட்சிறப்பு. இனி, சிறப்பியல் - சிறப்பிலக்கணம் என்றலும், சீர் - சொற்சிறப்புப் பொருட்சிறப்பு என்றலுமாம்.

வேறு.

வாங்கிய திருமுக மணிப்பட் டாடையிட்
டாங்கிறை யடிபணிந் தகன்று பத்திரன்
ஓங்கிய கோயிலை வலங்கொண் டொல்லென
நீங்கிமேல் வரைப்புல நெறிக்கொண் டேகுவான். (கக)

கொல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கொதிக்கும் வெம்பாற்
கல்லத ரத்தமுங் கடந்து முட்புறப்
பல்சுளைக் கனியடி யிடறப் பைப்பைய
நல்வளங் கெழுமலை நாடு நண்ணினான். (கஉ)

அலைகட னெடுந்துகி லந்த நாடெனுந்
தலைமக டனக்குவான் றடவு குன்றுபூண்
முலையென விளங்கின முகத்திற் றீட்டிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம். (கங)

அறமக ளாக்கமு மலரின் மேயசெந்
நிறமக ளாக்கமு நீதி சான்றபோர்
மறமக ளாக்கமும் வடசொற் றென்கலைத்
திறமக ளாக்கமுஞ் சிறந்த தந்நகர். (கச)

மண்புக ழந்நகர் மறுகின் மாடொரு
தண்புனற் சாலையிற் சார்ந்து ளானிப்பால்
விண்புகழ் நீதியவ் வேந்தற் கன்றிராக்
கண்புனை நுதலினார் கனவிற் றோன்றினார். (கரு)

தென்னவன் மதுரையி லிருக்குஞ் சித்தர்யாம்
நின்னிடை வந்துளே நின்னைக் கண்டுதான்
நன்னிதி வேண்டநம் மோலை கொண்டுநம்
இன்னிசைப் பாணபத் திரனிங் கெய்தினான். (கசு)

கக. மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசையிலுள்ள மலைநாடு, மேன்மைபொருந்திய மலைநாடு; மேன்மை "இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும், வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு" என்ற இவற்றை யுடைமையால் வந்தமேன்மை. கஉ. கொல்லை - முல்லைநிலம். கொதிக்கும் வெம்பரல் கல் அதர் அத்தம் - சுடுகின்ற கொடிய பருக்கைக்கற்கள் செறிந்த ஒடுக்கவழியையுடைய பாலைநிலம். முட்புறக்கனி - பலாப்பழம். பையப்பைய என்பது முன்மொழியிறுதிஅகரம் மெய்யொடு கெட்டுப் பைப்பைய என்றாயது. நல்வளம் - தேடிவருந்தாமல் தானே வந்தடையுஞ் செல்வம்; அதனை, "நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல, நாட வளந்தரு நாடு" என்னுந் திருக்குறளானும், அதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த உரையானு முணர்க. கங. திருவஞ்சைக்களம் - மலைநாட்டகத்ததோர் சிவன்றிருப்பதி. கச. அறமகளாக்கம் - தருமச் செல்வம். அலரின்மேய செந்நிறமகளாக்கம் - பொருட்செல்வம். மறமகளாக்கம் - வீரச்செல்வம். வடசொற்றென்கலைத்திறமகளாக்கம் - ஞானச்செல்வம். இது உருவகம்.

மற்றவற் கருநிதி கொடுத்து மன்னநீ
தெற்றென வரவிடு கென்று சித்தர்தாஞ்
சொற்றனார் போயினார் சுரக்குந் தண்ணளி
ஒற்றைவெண் குடையினா னுறக்க நீங்கினான். (௧௭)

கங்குல்வாய்க் கண்டவக் கனவைப் பெண்ணையந்
தொங்கலான் றமரொடு சொல்லிச் சேற்கணாள்
பங்கினான் றிருமுகங் கொணர்ந்த பத்திரன்
எங்குளான் கொல்லெனத் தேட வெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர் தமைத்துரீஇ வருக தில்லெனக்
கொற்றவ னேவலோர் குறுகி மாடமுந்
தெற்றியு நியமமு மன்றுஞ் சென்றுசென்
றெற்றிகழ் மணிநக ரெங்குந் தேடுவார். (௧௯)

திருமநீர்ப் பந்தரி லிருக்குந் தந்திரி
வருமிசைக் கிழவனைக் கண்டு வல்லைபோய்த்
திருமகற் குணர்த்தினார் சேனை யோடெழீஇப்
பெருமகன் பாணர்தம் பிரானை நண்ணினான். (௨௦)

கண்டனன் முகிழ்த்தகைக் கமலஞ் சென்னிமேற்
கொண்டனன் பாடினன் கூத்து மாடினன்
தண்டென வீழ்ந்தன னன்பிற் றண்ணறு
வண்டென மகிழ்ந்தனன் மன்னர் மன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன் றிருமுக மலர்க்க ணொற்றினன்
தாங்கினன் முடிமிசைத் தாமம் போன்மகிழ்
தூங்கினன் றடங்கணீர் துளிப்ப மெய்யெலாம்
வீங்கினன் பொடிப்பெழ வேந்தர் வேந்தனே. (௨௨)

வேறு.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக் கூடன் மேயசிவன் யாமெழுதி விடுக்கு மாற்றம், நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ் சேர நரபாலன் காண்கதன்பா னம்பா லன்பன், இன்னிசையாழ்ப் பத்திரன்றன் மாடே போந்தா னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்ப தென்னத், தென்னர்பிரான் றிருமுகத்தின் செய்தி நோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியா னாகி. (௨௩)

வேறு.

பொன்னின் றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கை மதமான் றலையேற்றி
மன்னுங் கொளையாழ்ப் புலவனைமுன் வைத்துப் பின்னே தானிருந்து
மின்னுங் கதிர்கா லிணைக்கவரி வீசிப் பலவே றியங்கலிப்பத்
தென்னென் றளியா ரிசைத்தாரான் றிருமா நகரை வலஞ்செய்யா. (௨௪)

---

௧௮. பெண்ணையந்தொங்கல் - பனம்பூமாலை; பெண்ணை ஆகுபெயர். தமர் இங்கே அமைச்சர். ௧௯. தில் - காலவிரைவுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல்; விழைவுப்பொருளில் வந்ததெனினு மொக்கும். நியமம் - வீதி, கடைவீதி. நிகமம் என்றும் பாடம். ௨௦. பாணர் தம் பிரானை - பாணராகிய தமது தலைவரை; தம் என்றது அரசனை; பாணராகிய தம்பிரானை, பாணர்களுடைய தலைவரை. ௨௩. நின் என்னும் இரண்டும் தன் னென்றாயது இடவழுவமைதி. சேரநரபாலன் - அண்மைவிளி. ௨௪. பொன்னின் றளிகை - பொற் பீடம், அழகிய பீடம். கொளை - காமரப்பாட்டு.

பஞ்சு தடவுஞ் சீறடியார் பலமங் கலங்கொண் டெதிர்போத
மஞ்சு தடவு நீள்குடுமி மாட மனையிற் கொடுபோகி
நஞ்சு தடவு மணிகண்ட னன்பன் றனைநன் னீராட்டி
அஞ்சு தடவி யோவியஞ்செய் தமைத்த மணிமண் டபத்தேற்றி. (உரு)

அம்பொற் றவிசிட் டருச்சனைசெய் தாறு சுவையி னமுதருத்திச்
செம்பொற் கலவை நறுஞ்சாந்தந் தீம்பூ வாதி முகவாசம்
பைம்பொற் கலத்து வெள்ளிலைதீம் பழுக்காய் பிறவு முறைநல்கி
உம்பர்க் கிறைவன் றிருமுகத்தி னுய்ப்ப தெனலா னுய்த்துமென. (உசு)

செம்பொ னறையைத் திறந்தழைத்துக் காட்டி யினைய திருவெல்லாம்
உம்பர் பெருமா னடியீர்நீ ருடையீர் கவர்ந்து கொண்மினென
இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையா னிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந் திசைக்கிழவன்
நம்ப னருளுக் குரியீர்நீர் நல்கிற் றமையு மெனக்கென்ன. (உஎ)

மன்னன் றனெண் ணியவாற்றால் வழங்க வழங்க மறுத்துமறுத்
தின்ன தீரு மிசைக்கிழவ னிலங்கும் பொலம்பூ ணிருநிதியம்
பொன்னஞ் சிவிகை கரிபரிமான் பொற்பட் டாடை பலபிறவுந்
தன்ன வென்னு மளவாற்றாற் றனே கொள்ளத் தார்வேந்தன். (உஅ)

பின்னே முடியோ சேட்சென்று பெருமை சான்ற வரிசையினாற்
றன்னே ரிசையான் றனைவிடுத்து மீண்டா னுகத் தமிழ்மதுரை
மின்னேர் சடையா ரிசைத்தொண்டன் றானு மீண்டு வெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர் மௌலி நிதிக்கிழவன் போல மதுரை நகர்புக்கான். (உகூ)

வந்து மதுரைப் பெருமானை வணங்கிக் கொணர்ந்த நிதியெல்லாம்
இந்து மருமா னகருள்ளார் யாரு மறிய யாவர்க்கும்
முந்தை வேத முதல்வர்க்கும் புலவோர் தமக்கு முறைநல்கிச்
சந்த யாழி னிசைப்பாணர் தரும மனையான் வைகினான். (ஙo)

திருமுகங்கொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம் - உ,கஙo.

உரு. பலமங்கலம் - அட்டமங்கலம்; அவை, "கவரி நிறைகுடங் கண்ணாடி தோட்டி, முரசு விளக்குப் பதாகை யிணைக்கய, லளவில் சிறப்பி னட்டமங் கலமே" என்பதனாலறிக. அன்பன்றனை என்றும் பாடம். உசு. தீம்பூவாதி முகவாசம் - "தக் கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." இவற்றோடு சர்க்க ரையுந் தேனுங் கூட்டுப. பழுக்காய் - பாக்கு. உஎ. கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல் கிற்று - தந்தது. உஅ. தான் எண்ணிய வாற்றால் வழங்கல் - பொன்னறைத் திரவிய மெல்லாம் பாணபத்திர நாயனுருக் குரியனவென்று தான் கருதியபடி அவற்றை யெல் லாங் கொடுத்தல். தன்ன மென்னும் என்றும், தன்னதென்ன என்றும் பாடம். தன்னம் - சிறிது. உகூ. நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம்.

கருந்துழாய் முகிலொருபாற் கலந்தவர்பத் திரற்குநிதி
திருந்துதா ருதியனிடைத் திருமுகமீந் தளித்ததிது
வருந்தியா ழுவனிசைப்ப மழைதூங்கு நள்ளிரவில்
இருந்துபா டெனப்பலகை யிட்டதூஉ மினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடைய நாயகனை முப்போதும் புகுந்திறைஞ்சி
இன்புறுமே ழிசைக்கிழவ னிருநிதிய மருளியபின்
அன்புசிறந் தரையிரவு மடைந்துபணிந் தடல்விடையின்
பின்புறநின் றேழிசையும் பாடிவரும் பேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன் பருந்தேவர் தொகுதிகளுந் தொழத்திங்கட்
கொழுந்தலைய நதியலையக் குனிக்கின்ற தனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றேவிதிருப் பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும் போதுபணிந் தேத்துவா னோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப் பெரும்பாண னெவ்விடையூ றடுத்தாலுந்
தன்னியம நெறியொழுக்கந் தவானென்ப தலகறியப்
பொன்னியலுஞ் சடைமௌலிப் புராணர்திரு விளையாட்டால்
அன்னிலையிற் கருங்கொண்மூ வார்த்தெழுந்த திசையெல்லாம். (௪)

தடித்துநிரை புடைபரப்பித் தடுமாறித் திசைமயங்கத்
துடித்துவிட வாயரவஞ் சோர்ந்துசுருண் டளையொதுங்க
இடித்துடுவின் கணம்புதைப்ப விருள்கான்று சலபதிமுன்
முடித்திடுவான் வரவிடுத்த முகிலேழும் வளைந்தவென. (௫)

கருங்கடலை விசும்பெடுத்துக் கவிழ்ப்பதென வெண்டாரை
நெருங்கிருளி னிருப்புக்கோ னிரைத்ததென நிறங்கருக
ஒருங்குசொரிந் துள்ளுணரா ருள்ளம்போ லுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ் மேலென்று தெரியாத பயங்கிருள்வாய். (௬)

---

௧. கரந்தவர் என்றும் பாடம். உதியன் - சேரன். தூங்குதல் - சொரிதல். நள்ளிரவு- அத்தயாமம். ௨. முன்புடைய நாயகன் - சர்வவல்லமையையுடைய பசுபதி, தம்மை முன்னமே ஆளாகவுடைய தலைவர். ௪. தவான் - தவறான். அந்நிலையில் எனப்பாடமோதி அவ்விடத்தில் எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். ௫. தடித்து - மின்னல்; பெயர். அளை- புற்று; அலை யொதுங்க என்றும் பாடம்; இதற்கு அலைந்து ஒதுங்க என்க. சலபதி - சமுத்திரராசன். வரவழைத்த என்றும் பாடம். ௬. வெண்டாரை இருளினாலே நிறங் கருக என்க; இருளின் என்புழி இன் ஏதுப்பொருட்டு. உள் உணரார் - ஆன்மாவாகிய தம்மையும் தலைவனாகியசிவத்தையும் அறியாதவர்; உள்ளம் அம்முக்கெட்டு உள் என நின்றது; உள்ளம் - ஆன்மா; தன்னை யறியார் தலைவனையு மறியாராகலின் அதுவும் உடன் கூறப்பட்டது.

மாமாரி யிடைநனைந்து வருவானம் மாரிதனைப்
பூமாரி யெனநினைந்து திருக்கோயில் புகுந்தெய்திக்
காமாரி தனைப்பணிந்து கருணைமா ரியினனைந்து
தேமாரி பொழிவதெனத் தெள்விளியாழ் வாசிப்பான். (எ)

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம் பெறிந்துமிடற் றொலிபோக்கிப் பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருட்பைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து. (அ)

நரம்புநனைந் திசைமழுங்க நனைந்துடலம் பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகு விரன்மிறைத்து வலிவாங்க மயிர்சிலிர்ப்ப
நிரம்பியசே றடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய்
அரும்புதல்போ லென்புருக்கு மமுதவிசை பாடுமால். (கூ)

வேறு.

மாதர் நகையாய் மதுரேச ருண்பலிக்கெம் மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டியென் சிந்தை கவர்ந்தார் போலுங்
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக் கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி பிழைத்தேன் போலும். (கO)

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கு நம்மனையி னூடே கூடற்
கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத் தென்னுள்ளங் கவர்ந்தார் போலுங்
கண்ணுதலார் பாடு மவிநயங்கண் டாகங் கலப்பேன் பாதி
பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித் தாவி பெற்றேன் போலும். (கக)

ஐயரியுண் கண்ணாய் திருவால வாயுடையா ரையங் கொள்வான்
மையனகை செய்தென் வனமுலையின் மேற்செங்கை வைத்தார் போலும்
மையனகை செய்தென் வனமுலைமேற் கைவைப்ப மாழ்கிச் சோர்வேன்
தையலிடங் கண்டு நடுநடுங்கி விழித்தாவி தரித்தேன் போலும். (கஉ)

வேறு.

பாடுவா ரிருவர்க் கன்று பரிசிலாக் கொடுத்த சங்கத்
தோடுவார் செவியி லூட்டுந் தொண்டுகண் டிதன்மே னின்று
பாடுவா யுனக்கே யிந்தப் பலகையென் றாழ்ந்த வன்பின்
நாடுவார் விசும்பிற் கூறி நகைமணிப் பலகை யிட்டார். (கங)

எ. தெள்விளி - இசைப்பாட்டு. அ. நரம்பு புடைத்து எறிந்து - நரம்பை அமுக்கித் தெறித்து. போக்கி - எழுப்பி. தொடை - செய்யுளுறுப்பு; தொடையை யுடைய பாணி என்க; பாணி - பாட்டு. கூ. மிறைத்து - விறைத்து. வலிவாங்க - வலிகொள்ள, வலித்தலால் வளைய. மயிர்சிலும்ப என்றும் பாடம். இசையாய் அரும்புதல்போல் - இசைமயமாய் வெளிப்படுதல்போல. கO. கையறவு - இங்கே காமநோய். கக. பாடுமவிநயம்- இன்பச்சுவையவிநயம்; அது, "காம வவிநயங் கருதுங் காலைத், தூவுள் ளுறுத்த வடிவுந் தொழிலுங், காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல் சிறுநிலா வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமன் கிளவியுங், கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே." என்பதனாலறிக; பிறவும் என்றதனால் பாடன் முதலியன வடங்கும்; இன்பச்சுவையவிநயம் எனினும் காமவவிநயம் எனினும் ஒக்கும். கஉ. மையல் நகை - ஆசையைப் புலப்படுத்துஞ் சிரிப்பு; மையல் - காமமயக்கமுமாம். கங. இருவர் - ஆகா, ஊகூ என்னுங் கந்தருவர்; அது, "நிகழுமா காவுட னூகூ, விரிபுகழேனை வீணைவல் லவரும் விருதெடுத்தோதியாழ் தடவ" "கந்தரு வரையிரு காதிற் சேர்த்தனை" என்பனவற்றாலுணர்க.

இறையரு ளாணை யஞ்சி யிட்டபொற் பலகை யேறி
நறைகெழு மதுர கீதம் பாடிநான் மறைகள் சூடும்
அறைகழ லகத்துட் கொண்டு பலகையு மங்கை கொண்டு
மறைவழி யாழ்வல் லோன்றன் மனைவயிற் செல்லு மெல்லை. (கச)

மின்னுமா மேக நீங்கி விசும்புவாய் விளங்கித் தென்றல்
மன்னுமா மலப மேய மாதவன் குடித்த வைகற்
பொன்னுமா மணியு முத்தும் புலப்படக் கிடந்த வேலை
என்னமீன் விளங்கித் தோன்ற வேகியில் புகுந்தா னிப்பால். (கரு)

பாயிருட் படலங் கீண்டு பரிதிகண் விழித்துச் செங்கை
ஆயிரம் பரப்பி முந்நீ ரலைகட னீந்து மெல்லை
மாயிரு ஞாலங் காக்கும் வரகுண னிரவு தங்கள்
நாயகன் பாடற் கீந்த நல்லருட் பரிசில் கேட்டான். (கசு)

இன்னிசைக் கரசை யிட்ட பலகைமீ திருத்தி மன்னர்
மன்னவ னிவனே யெங்கண் மதுரைநா யகனென் றுன்னி
மின்னிவர் மணிப்பூ ணல்கி விலைகில மிகவு நல்கி
நன்னிதி வெறுப்ப நல்கி வரிசையா னடத்தி வந்தான். (கஎ)

வேறு.

இறையருள் வரிசை பெற்றபத் திரனு மேறுயர்த் தவரைநாற் போதும்
முறையினால் வழிபட் டொழுகுவா னாக முடிகெழு வரகுண வேந்து
மறைமுத லடிகள் வந்துவந் தனையால் வழுத்துவான் சில்பகல் கழிய
நிறைபெருஞ் சுடரோன் றிருவுரு வடைந்து நெறியினாற் சிவபுர மடைந்தான்.

பலகையிட்டபடல முற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்—உ,கசஅ.

கச. நறைவழி என்றும் பாடம். மறை பின்னையது காந்தருவ வேதம். கரு. விளங்கித் தோன்ற - மன்னுமா மலயம் என்றும், விளங்கித் தென்றன் - மன்னுமா மலையின் என்றும் பாடம். மாதவன் குடித்த வைகல் வேலைவாய் விளங்கிப் பொன்னுமா மணியு முத்தும் புலப்படக்கிடந்த என்ன, மேக நீங்கி விசும்புவாய் விளங்கி மீன் விளங்கித் தோன்ற என இயைக்க; வாய்விளங்குதலாகிய உவமேயத்தின் வினையை உவமைக்குங் கூட்டுக. விளங்கி என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் காரணப் பொருட்டு. விளங்கல் முன்னையது பிரகாசித்தல்; பின்னையது புலப்படல். கசு. பரிசில்-உபகாரம்; அது பொற்பலகை; அருளாற் கொடுத்த பரிசிலை உபசாரமாக அருட் பரிசில் என்றார். கஅ. நெறியினால் - சரியை கிரியை யோகங்களாகிய சோபானமார்க்கங்களால்.

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

கூட லம்பதியி லாடக மேருக் கொடிய விற்குரிசி லடியவ னுக்குப்
பாட லின்பரிசி லாகிய செம்பொற் பலகை யிட்டபடி பாடின மன்னன்
வீட ரும்பொருவில் கற்புடை யாளோர் விறலி யைப்பாம னிறையருள் பற்றி
மாட கஞ்செறியும் யாழ்வழி பாடி வாது வென்றவா லாறு மிசைப்பாம். (க)

வரகு ணன்கதி யடைந்தபி னம்பொன் மௌலி சூடிய விராச விராசப்
புரவ லன்புவி மடந்தையை வேட்டுப் புயந்த ழீஇக்கொடு நயந்தரு நாளிற்
பரவு மன்பதை புரந்தொழு கந்தப் பஞ்ச வற்குரிய ரஞ்சன வுண்கண்
மரபின் வந்தமட வார்பல ரேனை மையல் செய்யுமட வார்பலர் மாதோ. (உ)

அன்ன போகமட வாரு ளொருத்தி யரச னுக்கமுது மாவியு மாகும்
மின்ன னுண்மதுர கீத மிசைக்கும் விஞ்சை யின்றுறைவ லாளவ ளுக்கும்
பன்ன காபரண னின்னிசை பாடும் பத்தி ரன்பொருவில் கற்புடை யாட்கும்
மன்னு கீதவினை யாலிகன் மூள வழுதி காதன்மட மாது பொருளாய். (ங)

பாடி னிக்கெதிரோர் பாடினி தன்னைப் பாட விட்டிவள் படைத்த செருக்கை
ஈட ழிப்பலென வெண்ணி யெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃ திசைத்தலு மந்தத்
தோடி றப்பொரு கயற்கணி னுடான் சொன்ன வாறெழுரு மன்னவர் மன்னன்
நாடி யத்தகைய விறலியை யீழ நாட்டி னும்வர வழைத்து விடுத்தான். (ச)

பந்த யாழ்முதுகு தைவர விட்டுப் பாட லாயமிரு பக்கமு மொய்ப்ப
வந்த பாடினி மடந்தையு மன்னர் மன்ன னைத்தொழுதொர் கின்னர மாதிற்
சந்த வேழிசை மிழற்றின னின்ற டன்னை நோக்கியொரு மின்னிடை யாண்மேற்
சிந்தை போக்கிவரு தீப்பழி நோக்காத் தென்ன ருக்கரச னின்னது செப்பும்.

பத்தி ரன்மனைவி தன்னையெம் முன்னர்ப் பாடு தற்கழை யதற்கவ ளாற்ற
துத்த ரஞ்சொலினும் யாமவள் சார்பா யுனைவி லக்கினும் விடாது தொடர்ந்தே
சித்த நாணுற வஞ்சின மிட்டுச் செல்ல னில்லென வளைந்துகொ ளென்னு
எய்த்த நுண்ணிடையி னுளை யிருக்கைக் கேகி நாளைவரு கென்று விடுத்தான்.

க. விறலியார், "வீடரும் பொருவில் கற்புடை"யர் என்பது, "சாதி தரும நீதி யாற் சசிகுல வேந்தைக்" காணச்சென்ற காலத்தில் அவன் "புல்லவாவென்ற"போது "நந்தஞ் சுந்தர னுணை யவ்வுரை யிங்கெனக் கடாது" என்று ஆணையிட்டுக் காத்துக் கொண்ட வற்புத சரிதத்தாலு முணர்க. உ. மையல் செய்யும் மடவார் - ஆசையையுண் டாக்கும் பெண்கள்; என்றது காமக்கிழத்தியரை. ச. தன் முதற்குரிய பிறிதோ ரவயவத்தை அலங்கரித்து நிற்கும் உரிமைபற்றி நட்பாடற்குரிய அத்தோடிறப்பொரு கயற்கண் பிறர் இறப்பொருதல் சொல்லாதே யமையக்கிடத்தலின் இஃதிறைச்சி; அதனுற்றான் மன்னவன் சொன்னவா றெழுகுவானுயினன் என்க. ரு. ஆயம் - பாடற்றொழிற் கீழ்ப்பெண்கள்கூட்டம்; சேர்ந்து பாடுந் தோழிப்பெண்கள் கூட்டமு மாம். சு. வஞ்சினம் - சபதம்.

வேறு.

பின்ன ரின்னிசைப் பத்திரன் பெருந்தகை விறலி
தன்னை யங்கழைத் துளத்தொன்று புறத்தொன்று சாற்றும்
என்னொ டின்னிசை பாடுவா ருளர்கொலோ விங்கென்
றுன்னி வந்திருக் கின்றன ளிசைவலா ளொருத்தி. (எ)

ஆட மைத்தடந் தோளினு யவளொடுங் கூடப்
பாட வல்லையோ பகரெனப் பாடினி பகர்வாள்
கோட ருந்தகைக் கற்புமிக் கூடலெம் பெருமான்
வீட ருங்கரு ணையுமெனக் கிருக்கையால் வேந்தே. (அ)

பாடி வெல்வதே யன்றிநான் பரிபவ முழந்து
வாடு வேனலே னென்றுரை வழங்கலு மதுக்கால்
ஏடு வார்குழ லவளையு மிருக்கையுய்த் திருந்தான்
நீடு வார்திரைப் பொருநையந் தண்டுறை நிருபன். (கூ)

மற்றை வைகலவ் விருவரைப் பஞ்சவன் மதுரைக்
கொற்ற வன்றன தவையிடை யழைத்துநேர் கூட்டிக்
கற்ற வேழிசை கேட்குமுன் கலத்தினும் போந்த
வெற்றி வேன்மதர் நெடுங்கணுள் விறலியை வைதாள். (கഠ)

சுற்ற மெத்தனை யெத்தனை குணங்கள்யாழ்க் கோலுக்
குற்ற தெய்வமே திசைப்பதெவ் வுயிருடம் புயிர்மெய்
பெற்ற வோசையெவ் வளவவைக் குத்தரம் பேசி
மற்றெ னோடுபா டில்லையேல் வசையுனக் கென்றாள். (கக)

அ. கோள் தரும் தகைக் கற்பு - மழைக் கோளைக்கொண்டு மழையைப் பெய்விக்கும் பெருமையுடைய கற்பு; கோள் - ஈண்டு மழைக் கோளாகிய சுக்கிரன்; முதற்குறையெனினு மிழுக்கின்று; தருதல் - பெய்வித்தல். தகை - பெருமை; அழகுமாம். சாபானுக்கிரக வலிமையைத் தருந் தகைய கற்புமாம்; கோள் - வலிமை. கோடு அரும் தகைக் கற்பு என்றலுமாம்; கோடு முதனிலை. கோட அரும் தகைக் கற்பு எனப் பிரித்துப் பிறமகளிர் கொள்ளுதற்கரிய அருட் கற்பு என்றலுமாம்; பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது; தகை - அருள். கூ. பரிபவம் உழந்து - தோல்வியால் வருந்தி; பரிபவம் - அவமானமுமாம். கக. யாழ்க்கோல் - வீணைத்தண்டு; அதற்குரிய குற்றமும் குணமும் விறகுவிற்ற படலத்து உஎ-ஞ் செய்யுட் குறிப்புரையாலும், "இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய தாகுஞ், சொன்னமாத் திரையி னேங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே, மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென நாட்டி னாரே." "இருநில மடந்தை யீன்ற திருவிசும் பென்னுங் கைத்தாய், திருநல மின்னுப் பொன்னுண் முகின்முலை மாரித் தீம்பா, லொருநலங் கவினி யூட்ட யுண்டுநோய் நான்கு நீங்கி, யருநலங் கவினி வாள்வா யரிந்திது வந்த தென்றான்" என்பனவற்றாலும் உணர்க. நோய் நான்காவன:—வெயிலும் காற்றும் நீரும் நிழலு மிகுதல். யாழேழிசைக் கதிதெய்வங்களை, "விசுவா மித்திர னியம னங்கி, திங்கள் வெய்யோன் கௌதமன் காசிப, னென்றிவ ரேழிசைக் கிறைவ ரென்ப" என்பதனானுணர்க; வேறுபடுத்துங் கூறுப; தெய்வம் சொல்லால் அஃறிணையாதலின் அம்முடிபேற்றது. தெய்வமேது என்றும் பாடம். உயிரெழுத்தை "ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஔவென், றேழு மேழிசைக் கெய்துமக் கரங்கள்" என்பதனாலும், ஓசையை "நான்கு நாலு மூன்று மிரண்டு, நான்கு மூன்று மிரண்டு மாத்திரை, குரன் முதலாகக் கூறு மென்ப" என்பதனாலு முணர்க; ஓசை - நரம்பொலி மாத்திரை; எழுத்தொலிமாத்திரையுமாம்.

இருமை யும்பெறு கற்பினு ளியம்புவாள் கலத்தின்
வரும ரும்பெறற் கல்வியும் வாதின்மே லூக்கப்
பெருமை யும்பலர் விரும்புறு பெண்மையின் செருக்குந்
திரும கன்சபை யறியவாய் திறக்கவேண் டாவோ. (கஉ)

நெய்யுண் பூங்குழன் மடவாரா னின்னொடும் வாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
வையும் பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்விற் றுண்போல்
உய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள். (கங)

வென்றி மீனவன் விலக்குவான் போலெதிர் விலக்கித்
துன்று தார்க்குழன் மடந்தைமீர் பாடுமின் றோற்றோர்
வென்ற மாதரார்க் கடிமையாய் விடுவதே சபதம்
என்று மானமுண் டாக்கலு மீழநாட் டரிவை. (கச)

முந்தி யாழிடந் தழீஇக்குரல் வழிமுகிழ் விரல்போய்
உந்த வேபெரு மிதநகை யுட்கிடந் தரும்பச்
சந்த வேழிசை யிறைமகன் றாழ்செவிக் கன்பு
வந்த காதலாண் மழலையி னமுதென வார்த்தாள். (கரு)

வீணை வாங்கினண் மாடக முறுக்கினள் விசித்து
வாண ரம்பெறிந் திருசெவி மடுத்தன ரியக்கர்
நாண மெல்விர னடைவழி நாவிளை யமுதம்
பாணர் கோமகன் விறலியும் பலர்செவி நிறைத்தாள். (கசு)

அரச னுட்கிடை யறிந்தில ரவைக்களத் துள்ளார்
விரைசெய் வார்குழற் பாடினி பாடலை வியந்தார்
புரைசை மானிரைப் பூழிய னிலங்கையிற் போந்த
வரைசெய் குங்குமக் கொங்கையாள் பாடலை மகிழ்ந்தான். (கஎ)

வே று.

தென்னவ னுட்கோ ளெல்லை தெரிந்தன ரவையத் துள்ளார்
அன்னவன் புகழ்ந்த வாறே புகழ்ந்தன ரவளைத் தானே
முன்னவ னருளைப் பெற்று மும்மையுந் துறந்தோ ரேனும்
மன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்கா றன்றோ. (கஅ)

கஉ. கலத்தின்வரு மரும்பெறற் கல்வி என்றது உடையாள் தொழில் உடைமை மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. கங. பூசல் - போர். கரு. குரல் எழுவகை நரம்புள் ஒன்று. அன்பு வந்த காதலாள் - பாண்டியன் காமக்கிழத்தி; அன்பு வளர்தற்கேதுவாகிய காதலைச் செய்விப்பவள் என்க. மழலையின்னமுதென-அவளது நிரம்பாமொழியாகிய இனிய அமிர்தம்போல. கசு. விசி-ஈண்டு யாழ்வலிக்கட்டு. விரனடைவழி-விரல்செல்லும் மார்க்கம்; என்றது நரம்பை; அது ஆகுபெயராய் இசையை உணர்த்தும். கஎ. உட்கிடை - மனக் கருத்து. புரசை எதுகை நோக்கிப் புரைசை என்றாயது; மொழியிடைப் போலி எனினுமாம். கஅ. மும்மை - காமம் வெகுளி மயக்கம், மண் பெண் பொன், மூன்று பாவங்கள்; அவை மனம் வாக்குக் காயங்களால் வருவன. மன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்காறன்றோ என்பது ஒரு பழமொழி.

பொன்றளி ரணியாண் மையற் புதுமது நுகர்ந்து தீது
நன்றறி யாத கன்னி நாடவ னவையை நோக்கி
இன்றொரு நாளிற் றேரத் தக்கதோ விதுவென் றந்த
வென்றடு வேற்க ணுரைப் போமென விடுத்தான் மன்னே. (ககூ)

மருவிய வாய மேத்த விருந்தினுண் மனைவந் தெய்திப்
புரவலன் றனது பாட்டைப் புகழ்ந்ததே புகழ்ந்த தாகப்
பெருமிதந் தலைக்கொண் டானுப் பெருங்களிப் படைந்து மஞ்சத்
திருமல ரணைமே லார்வந் திளைத்தினி திருந்தா ளிப்பால். (உ0)

வணங்குறு மருங்கிற் கற்பின் மடவரன் மதங்கி தானும்
அணங்கிறை கொண்ட நெஞ்ச ளங்கயற் கண்ணி பாகக்
குணங்குறி கடந்த சோதி குரைகழ லடிக்கீ ழெய்தி
உணங்கினள் கலுழ்கண் ணீர ளொதுங்கிநின் றிதனைச் சொன்னாள். (உக)

தென்னவ னாகி வையஞ் செய்யகோல் செலுத்திக் காத்த
மன்னவ வழுதி வார வழிவழக் குரைப்ப தானுன்
அன்னவன் கருத்துக் கேற்ப வவையரு மனைய ரானுர்
பின்னடு நிலைமை தூக்கிப் பேசுவார் யாவ ரையா. (உஉ)

உன்னருட் டுணைசெய் தென்பா லுறுகணேய் துடைப்ப தென்ன
மின்னனுப் நீயே நாளை வெல்லுமா செய்து மஞ்சேல்
என்னவா காய வாணி யீறிலா னருளாற் கேட்டு
மன்னருங் கற்பி னுடன் மனைபுகுந் திருந்தாண் மன்னே. (உங)

அன்றுபோன் மற்றை ஞான்று மழைத்தனன் பாடல் கேட்டுக்
குன்றுபோற் புயத்தா னென்னற் கூறிய வாறே கூற
மன்றுளார் பலரு மன்ன வண்ணமே சொன்னுர் கேட்டு
நின்றபாண் மடந்தை பாண்டி நிருபனை நோக்கிச் சொல்வாள். (உச)

தென்னரே றனையாய் ஞால மனுவழிச் செங்கோ லோச்சும்
மன்னரே றனையாய் வார வழக்கினை யாத லானீ
சொன்னவா றவையுஞ் சொல்லத் துணிந்தது துலைநா வன்ன
பன்னகா பரணர் முன்போய்ப் பாடுகேம் பாடு மெல்லை. (உரு)

உ0. விருந்தினுள்-புதிதாகவந்த ஈழப்பாடினி. உக. மதங்கி-பாடும் பெண். உஉ. வார வழி - அன்புசென்ற வழி. இங்கே, "வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாந், தீரக் காய்ந் துழி நல்லவுந் தீயவா, மோரும் வையத் தியற்கையன் றேவெனு, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்" என்பது சிந்திக்கற்பாலது. தூக்கி-ஆராய்ந்து. உங. உன்னரு டுணைசெய்து என்றும் பாடம்; இதற்கு, ஐயா! பின்னடு நிலைமை தூக்கிப் பேசுவார்யார்? ஒருவருமிலராகையால், உன்னருடான் துணைசெய்து துன்பத்தை யொழிக்கக்கடவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய என மேலைச்செய்யுளோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க. துடைப்பது என்பது "மறப்ப தறிவிலன் கூற்றுக்களே" என்புழிப்போலத் துவ்வீற்று வியங்கோள் வினைமுற்று.

இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டுத் துணிந்திவள் வென்று ளென்னு
ஒருவர்சந் நிதியிற் சொன்னுற் போதுமென் றுரைத்தாள் பாண்டித்
திருமக னனைய வாறே செய்மினீர் செய்மி னென்ன
மருவளர் குழலி னூர்த மனைபுகுந் திருந்தார் பின்னாள். (உசு)

வே று.

தென்ற னுடனு மந்திரச் செல்வரும்
நன்று தீதுணர் நால்வகைக் கேள்வியோர்
ஒன்ற வேவகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணர்மா மண்டபத் தெய்தினூர். (உஎ)

ஏய்தி யம்மட மாதரை யிங்குறச்
செய்தி ரென்னத் திருமக னேவலோர்
நொய்தி னோடி நொடித்தழைத் தாரொடு
மைதி கழ்ந்த விழியார் வருவரால். (உஅ)

படிமை யார்தவப் பாடினி வந்தெனக்
கடிமை யாவளின் றையமின் றுலெனக்
கொடுமை யார்மனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாகவந் தாள்கலத் தின்வந்தாள். (உகூ)

கற்பின் மிக்கெழு கற்புங் கருத்தினிற்
சிற்ப ரஞ்சுடர் சேவடி மேல்வைத்த
அற்பு மிக்கெழ மெல்லவந் தாளரோ
பொற்பின் மிக்குள பத்திரன் பொன்னனுள். (௩0)

அலங்கு மாரமோ டங்கத மாதிபல்
கலன்க டாங்கிக் கலைஞர் குழாத்திடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும்
புலங்கொ ணுவலர் போல்வந்து வைகினூர். (௩க)

உஎ. நன்று தீது - இருவகையிசைக் குணகுற்றங்கள். நால்வகைக் கேள்வி - கீத ஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானம். உஅ. ஏவலோராகிய அழைத் தாரோடு; ஏவலைச்செய்வோராய் அழைத்தாரொடு என முற்றை எச்சமாக்கி உரைப்பினு மமையும். நொடித்தல் - சொல்லுதல். உகூ. தவப்படிமை - தவவேடம்; என்றது விபூதி உருத்திராக்கங்களை. கொடுமையார் - பாண்டியன்; கொடுமை - நல்லதைத் தீதென்றும் தீயதை நன்றென்றுங்கூறல்; ஆர் விகுதி இழித்தற்கண் வந்தது. கோட்டச் செருக்கு - அவனது கோட்டத்தால் வந்த செருக்கு; கோட்டம் - ஒருபாற் சாய்தல். இனி, கொடு மையார்ந்த மனத்தோடும் கோட்டத்தோடும் செருக்கோடும் வந்தாள் என்றலு மொன்று; இப்பொருட்குக் கோட்டம் - அழுக்காறு. கடுமை - விரைவு. ௩0. கற்பின் மிக்கெழு கற்பும் - கற்பைப்போல மேம்பட்டெழுந்த கல்வியும்; கற்பு - நிறை. கருத்தினிற் சிற் பரஞ்சுடர் - மனத்திலுறையும் ஞானப் பரஞ்சோதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள். அற்பு மிக்கெழ - அன்பினாலே சபையில் ஈழப்பாடினியின் கல்விக்குத் தன்கல்வி மேற்பட்டுத் தோன்ற. இனி, கல்வியறிவால் மேம்பட்டெழுந்த நிறையும் அன்பும் கருத்தினில் மிக்கெழ என்றலு மொன்று. மிக்கெழு என்பதை இடைநிலை விளக்காகக்கொண்டுரைத் தலு மொக்கும். கற்பு மிக்கெழு என்றும், பொற்பு மிக்குள என்றும் பாடம்.

அந்த வேத்தவை தன்னி லருங்கலம்
வந்த வேய்த்தடந் தோளிசை மாதராள்
முந்த வேத்திசை பாடினண் முந்தையோர்
சிந்தை வேட்டொன்றுஞ் செப்பின ரில்லையால். (௫௨)

வீணை தோளிட னேந்திய வெண்மலர்
வாணி பாட விருக்கையின் வைகியே
யாண ரம்பெறிந் தின்னிசை யோர்ந்தெழீஇப்
பாணர் கோமகன் பண்ணியும் பாடுமால். (௫௩)

வேறு.

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுதலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென் றேசு வார்க்கென் பேசுவனே. (௫௪)

தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லா தவர்க்கே வீடென்று
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே மதுரை நம்பரனே
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியுரு
ஆனா யென்று பிறர்பழித்தா லடியேன் விடையே தறைவேனே. (௫௫)

---

௫௨. ஏத்திசை-நால்வகை வருணப் பூதரை வாழ்த்துதல்; அஃதாவது:—அந்தணராதி நால்வகைவருணப் பூதரைச், சிறுதேவ பாணியாற் றுதித்து மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் அவர்கள் அணியையும், மாலையையும், ஆடையையும், நிறத்தையும், கொடியையும் துதித்து அவர்களாற் பரிசுபெறுதல். அது, "அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக-வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க - வணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க - பதினெண் கூலமு முழவர்க் குமிகுக-அரங்கியற் கூத்து நிரம்பிவினை முடிக-வாழ்க நெடுமுடி கூர்கவென் வாய்ச்சொலென்-றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றெக்குச் - சேட்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச் - சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை - மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிந்து - செவியிழுக் குறாமை வேந்தனை யேத்திக் - கவியொழுக்கத்து நின்றுழி வேந்தன் - கொடுப்பன கொடுக்க வமையு மென்ப" என்பதனாலுணர்க. ௫௩. வாணிபாட இருத்தல்போல வீணையை இடத்தோளில் ஏந்தி இருந்து; நீற்றை உடம்படங்கப் போர்த்திருத்தலின் சரஸ்வதிபோல விளங்கினாராகலான் அங்ஙனம் கூறினார்; இனி வீணையை இடத்தோளில் ஏந்தியவாணி பாடும்போது இருக்கும் அவ்வாசனமிட்டிருந்து என்றலுமாம்; அஃதாவது ஒன்பான் விருத்தியுட் பதுமாசனம்; அது, காலடிகளை மாற்றிக் குதிமேலாகக் கொண்டிருத்தல்; "பதுமக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந், தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது, மாருந் திரித லில்லா திருக்கை" என்பதனால் ஒன்பான் விருத்தியு முணர்க. ௫௪. இமையாக் குஞ்சரம் - ஐராவதயானை; குஞ்சரமுதலிய மூன்றும் இந்திரன் முதலிய மூவரையு முணர்த்திப் பின்னர் அவர் பதங்களை உணர்த்தின; இப்பெருஞ் செல்வங்களைக் கொடுக்கும் நீதான், படுதலை கொண்டிரத்தல் அச்செல்வங்களால் மயங்கி யிறுமாந்த அவர் இறுமாப்பகற்றி அவர்க்கும் பிறக்கும் அருள்புரிதற்கென்னு முண்மை யுணரமாட்டாது இகழும் புறச்சமயிகட்குச் சொல்லக்கிடந்த விடை யாது மில்லையென்க. ௫௫. தேனார் மொழியார் விழிவழி செல்லாதவர்க்கே வீடென்று வேதப்பொருளுரைத்த நீதான், பாதிநாரியுருவானது உயிர்க்குப் போகத்தை யூட்டிக்கன்மத்தைத் தொலைத்து அருள் புரிதற்கென்னும் உண்மையுணரமாட்டாது பழிக்கும் புறச்சமயிகட்குச் சொல்லக்கிடந்த விடை யாது மில்லை யென்க.

வரத னாகி யெவ்வுயிர்க்கு மாயா விருத்தி வலியடக்கிச்
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் வீடு பெறுவார்போல்
விரத யோக நிலையடைந்தா யென்பார்க் கென்னான் விளம்புவனே. (௩௬)

வே று.

கண்ணுதன் மதுரைப் பிரானேயிவ் வாறு கருதிய பாணியாற் கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட் டணைமுத லிசைநூல் பகர்முதற் றொழிலிரு நான்கும்
எண்ணுறு வார்தல் வடித்திடன் முதலா மெட்டிசைக் கரணமும் பயப்ப
மண்ணவர் செவிக்கோ வானவர் செவிக்கும் வாக்கினா ளவிளை யமுதம். ()

---

௩௬. எவ்வுயிர்க்கும் மாயாவிருத்தி வலியடக்கிச் சரதமான வீட்டின்பந்தரும் நீதான், யோகத்திருத்தல் போகந்தீர்ந்த அவ்வுயிர்கள் யோகத்திருந்து வீடடைதற் கென்னு முண்மை உணரமாட்டாது யோகநிலை யடைந்தாய் என்று தூஷிக்கும் புறச் சமயிகட்குச் சொல்லக் கிடந்த விடை யாதுமில்லை யென்க.

இவ்வியல்பினரை நோக்கி யன்றே, "போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார், யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார், வேகியா னாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா, ரூகியா மூட ரெல்லா மும்பரி லொருவ னென்பர்" எனவும், "ஒன்றொடொன் றெவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு, நின்றலா லுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா, ரன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார், கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்" எனவும், "கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு, விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந் தமை யோரார் மாறா, னெண்ணிவேண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்" எனவும், "படைப் பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையு நூலு, மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந் துயிர்க் கின்ப மென்று, மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந், துடைப் பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ ணாதே" எனவும், "தரைமுத லுலகினி லுயிர்புணர் தகைமிக, விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெய்து, நரைதி ரை கெடுதகை யதுவரு ளினனெழில், வரைதிகழ் மதில்வலி வலமுறை யிறையே" எனவும், "அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்த வருளாளர், குன்றாத வெஞ்சிலையாற் கோளரவ நாண்கொளுவி, ஒன்றாதார் புரமூன்று மோங்கெரியில் வெந்தவிய, நின்றாருங் கலிக்கச்சி நெறிக்காரைக் காட்டாரே" எனவும் சிவஞானச்செல்வர்கள் இரங்கிக் கூறிய தூஉமென்க. நரைதிரை கெடுதகையது வருளுதல் - யோகியா யோகமுத்தியுதவுதல்.

௩௭. பண்ணுதல் முதலிய எட்டும் கலைத்தொழிலென்று சொல்லப்படும்; அவற்றுள் பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - அவ் வீக்கினநரம்பை அகவிரலா லும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோ கணவகையால் இசையைத்தெரிதல். தைவரல் - அநுசுருதியேற்றுதல். செலவு - ஆளத் தியிலே நிரம்பப்பாடுதல். விளையாட்டு - பாடநினைத்தவண்ணத்திற்செய்த பாடலெல் லாம் இன்பமாகப் பாடுதல். குறும்போக்கு - குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல். வார்தல் முதலிய எட்டிசைக்கரணமாவன:—வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்பன. வாக்கினாள் - வார்த்தாள்.

இடையினோ டேனைப் பிங்கலை யியக்க மிகந்துழு லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற் பிரமரந் திரந்த நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
மிடறுவீங் காள்கண் ணிமைத்திடா ளெயிறு வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொடிறது துடியாள் பாடலு மதுகேட் டனைவருங் குதூகல மடைந்தார். ()

கன்னிகா டைடையான் கைதவ னெனும்பேர்க் காரணந் தேற்றுவா னெனத்தான்
இன்னிசை யறிஞ னாகியு முன்போ லியம்புவா னொருப்படு கின்றான்
முன்னவ னருளாற் றன்மனக் கோட்ட முரண்கெடப் பொதுமையா னோக்கி
இன்ன வடானே வென்றன ளென்று லிவளையவா றனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரை மொழிந்த கைதவ னிலங்கைக் கைதவப் பாடினி கழுத்திற்
புரிகுழன் மாதை யிருத்தென விருத்தும் போதுமை யிடங்கரந் திருந்த
அரியநா வலரீ தற்புத மீதற் புதமென வறைந்தவை காண
விரிகதிர் மின்போன் மறைந்தனர் யாரும் வியந்தனர் பயந்தனன் வேந்தன். ()

செங்கணே றழக ராடலீ தென்றே யாவருந் தெளிந்தன ரேத்தி
அங்கண வயகர்தங் கருணையின் றிறனு மடியவ ரன்பையுந் தூக்கித்
தங்கண ரருவி பெருகவா னந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியி லாழ்ந்தார்
வங்கமேல் வந்தாள் பிடர்மிசை யிருந்த மாணிழை விறலியை மன்னன். (௪௧)

இறக்குவித் தவட்கு முந்தமுத் தார மெரிமணிக் கலன்றுகில் வரிசை
பெறக்கொடுத் தேனை யவட்குமுண் மகிழ்ச்சி பெறச்சில வரிசைதந் தவையிற்
சிறக்கவந் தொருங்கு வைகிவா னிழிந்த தெய்வதக் கோயில்புக் கிருந்த
அறக்கொடி யிடஞ்சேர் பெரும்புல வோர்க்கு மருங்கல னாதிக ணல்கா. (௪௨)

வே று.

மன்னவர் வலிக ளெல்லாந் தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா
அன்னமா தெய்வஞ் செய்யும் வலியெலா மரண்முன் றட்ட
முன்னவன் வலிமுன் னில்லா வெனப்பலர் மொழிவ தெல்லாம்
இன்னபாண் மகளிற் காணப் பட்டதென் றிறும்பூ தெய்தா. (௪௩)

மின்னியல் சடையி னானை விடைகொடு வலஞ்செய் தேகி
இன்னிய மியக்கஞ் செய்ய வெழில்கொடன் கோயி லெய்தித்
தொன்னிதி பெற்றான் போலச் சுகுணபாண் டியனைப் பெற்று
மன்னிய மகிழ்ச்சி வீங்க வைகினா னிராச ராசன். (௪௪)

இசைவாதுவென்றபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨,௧௯௨.

---

௩௮. நடுவுறுதொழில் - சுழுமுனை மார்க்கத்தில் வாயுவை இயக்கிச்செய்யுங் கிரியை. உள்ளாளம் இச்செய்யுளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு கந்தருவராற் பாடப்படுவதென்பதனை, "கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா - எண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர், உள்ளாளப் பாட லுணர்." என்பதனாலும் உணர்க. ௩௯. கைதவன் - இங்கே வஞ்சகன். பொதுமையால் நோக்கல் - நடுநின்றுபார்த்தல். ௪௦. கைதவன் - இங்கே ஒழுக்கமான தவத்தையுடையவன், தவங்கைவரப்பெற்றவன். ௪௪. தொன்னிதி - சேமநிதி; சங்கநிதி பதுமநிதி என்பாருமுளர்.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

இருளைக்கந் தரத்தில் வைத்தோன் றன்னிடத் தென்று மன்பின்
தெருளைத்தந் தவட்கு மாறுந் தெரிவையை யிசையால் வெல்ல
அருளைத்தந் தளித்த வண்ண மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைதந் தாவி கொடுத்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம். (க)

முறையென விமையோர் வேண்ட முளைத்தநஞ் சயின்று சான்றாய்
உறையென மிடற்றில் வைத்த வும்பரான் மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வைகைத் தெற்கது குருவி ருந்த
துறையென வுளதோர் செல்வத் தொன்மணி மாட மூதூர். (உ)

தருநாத னாதி வானோர் தங்குரு விருந்து நோற்பக்
குருநாத னெனப்பேர் பெற்றுக் கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன் சித்தி ரத்தேர் வலவனா ருடனே கஞ்சத்
திருநாதன் பரவ வைகி யிருக்குமச் சிறந்த வூரில். (ங)

சுகலனென் றொருவே ளாள னவன்மனை சுகலை யென்பாள்
இகலருங் கற்பி னாள்பன் னிருமகப் பெற்றாள் செல்வப்
புகலருஞ் செருக்கா லன்ன புதல்வரைக் கடியா ராகி
அகலருங் களிப்பு மீதூ ரன்பினால் வளர்க்கு நாளில். (ச)

தந்தையுந் தாயு மாயத் தறுகண்மிக் குடைய ராகி
மைந்தரும் வேட ரோடு கூடிவெங் கானில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டஞ் செய்வார் வெயில்புகாப் புதற்கீ ழெய்தி
ஐந்தவித் திருந்து நோற்குங் குரவனை யங்குக் கண்டார். (ரு)

கைத்தலம் புடைத்து நக்குக் கல்லும்வெம் பரலும் வாரி
மெய்த்தவன் மெய்யிற் றாக்க வீசினார் வினையை வெல்லும்
உத்தமன் வீக்கஞ் செய்தார் தவத்தினுக் குவரென் றுன்னிச்
சித்தநொந் தினைய வஞ்சத் தீயரைச் செயிர்த்து நோக்கா. (சூ)

தொழுந்தொழின் மறந்து வேடத் தொழிலுழந் துழல்வீர் நீர்மண்
உழுந்தொழி லுடைய நீராற் பன்றியி னுதரத் தெய்திக்
கொழுந்தழ லனைய வேனக் குருளையாய்த் தந்தை தாயை
இழந்தல முறுமி னென்னா விட்டனன் கடிய சாபம். (எ)

க. குருளை - விலங்கின் பிள்ளைப் பொதுப்பெயர். உ. திறை - இறைப்பொருள். குருவிருந்ததுறை - குருதீர்த்தம். ங. தருநாதன் - இந்திரன்; தரு - ஐந்தரு; பிறரும் இவ்வாறே இந்திரனைக் "காவினன்" என்றார். குரு - வியாழபகவான். சித்திரத் தேர் வலவன் - சித்திரரதன் எனப்பெயரியதிருமால்; சித்திரரதன் என்னுங் கந்தருவன் என்பார் கூற்று முதனூலுக்கு முரணாதலின் விடுக்க. கஞ்சத்திருநாதன் - பிரமா. ச. இகல் அருங்கற்பு - வலிய அரியகற்பு, மாறுபடாதகற்பு. சூ. வீக்கம் - அழிவு. விக்கம் எனப்பாடங்கொண்டு விக்கினத்தின்விகாரம் என்பாருமுளர்; முதல் கூறுகிற்றென்றல் சிறப்பு.

பாவத்தை யனைய மைந்தர் பன்னிரு பேரு மஞ்சிச்
சாவத்தை யேற்றெப் போது தணிவதிச் சாப மென்ன
ஆவத்தை யகற்று மீச னருட்கழ லினைந்து வந்த
கோவத்தை முனிவு செய்தக் கடவுளர் குரவன் கூறும். (அ)

என்னையா ளுடைய கூட லேகநா யகனே யுங்கட்
கன்னையாய் முலைதந் தாவி யளித்துமே லமைச்ச ராக்கிப்
பின்னையா னந்த வீடு தருமெனப் பெண்ணோர் பாகன்
றன்னையா தரித்தோன் சொன்னான் பன்னிரு தனயர் தாமும். (கூ)

தொன்மைசால் குருவி ருந்த துறையதன் புறத்த வான
பன்மைசால் கான வாழ்க்கைப் பன்றிகட் கரசாய் வைகுந்
தன்மைசா றனியே னத்தின் றன்பெடை வயிற்றிற் சென்று
வன்மைசால் குருளை யாகிப் பிறந்தனர் வழக்கான் மன்னோ. (க0)

ஆனநா ளொருநா ளெல்லை யரசருக் கரச னான
மீனவன் மதுரை நீங்கி மேற்றிசைக் கான நோக்கி
மானமா வேட்டஞ் செய்வான் மத்தமா வுகைத்துத் தண்டாச்
சேனைதன் புறம்பே மொய்ப்பச் செல்கின்றான் செல்லு மெல்லை. (கக)

மாவழங் கிடங்க டோர வல்லதோல் வன்கா லொற்றர்
பாவடிச் சுவடு பற்றிப் படர்ந்துநா றழல்பு லால்வாய்த்
தீவிழி யுழுவை யேனந் திரிமருப் பிரலை புல்வாய்
மேவிட னறிந்து வல்லே விரைந்துவந் தெதிரே சொன்னார். (கஉ)

மறத்துறை வேட்ட மாக்கள் வல்லைபோ யொடியெ றிந்து
புறத்துவார் வலைகள் போக்கி நாயதன் புறம்பு போர்ப்ப
நிறைத்துமா வொதுக்கி நீட்டும் படைஞராய் நிரைசூழ் நிற்ப
அறத்துறை மாறாக் கோலா னானைமேல் கொண்டு நிற்ப. (கங)

சில்லரித் துடிகோ டெங்குஞ் செவிடுறச் சிலையா நிற்பப்
பல்வகைப் பார்வை காட்டிப் பயில்விளி யிசையா நிற்பர்
வல்லிய மிரலை மையன் மானினம் வெருளா நிற்ப
வில்லிற வலித்து வாங்கி மீளிவெங் கணைக டோர்த்தார். (கச)

அ. சாபத்தை ஆபத்தை கோபத்தை என்பன எதுகைநோக்கி வகரம்பெற்றன. கக. தண்டா - நீங்காத. தண்டார்ச்சேனை என்றும் பாடம். கஉ. தோல் - தொடுதோல் எனப்பெயரிய பாதரட்சை. அழல் - வெப்பம். இரலை - கலைமான்; இஃதொருசாதி. கங. ஒடி எறிதல்-காடுவெட்டிச்சரித்தல். ஈண்டும் படைஞராய் என்றும், ஈட்டும்படைஞராய் என்றும் பாடம். அறம் - தருமநூல்; ஆகுபெயர். கச. சில் அரித்துடி - சிலவாகிய பரல்கள் செறிந்த உடுக்கை; சில்லரிதுடி எனப்பாடங்கொண்டு, சில்லரி - ஒலிக்கும் ஒருவகைப் பறை என்பாருமுளர். பார்வை - ஒருமிருகத்தைப் பிடித்தற்கு வளர்க்கப்பட்ட அதன் இனமாகியமிருகம். பயில்விளி - அம்மிருகம் பயின்ற அழைப்பொலி. இசையாநிற்பர்-அவ்வழைப்பொலியைத் தாம் செய்வர். இசையா நிற்ப என்றும் பாடம்.

வேறு.

செறிந்தமான் முறிந்ததாள் சிதைந்தசென்னி செம்புனற்
பறிந்தவாறு வெண்ணிணம் பரிந்துவீசு கையிரு
மறிந்தவே ழுயர்ந்தவேழ மாண்டவெண்கு வல்லியம்
பிறிந்தவாவி யோடும்வாய் பிளந்தவாய் விழுந்தவே. (கரு)

தொட்டபுற் கிழங்குவாடை தொடவிரைந்து கண்ணியுட்
பட்டவும் பொறித்துவைத்த பார்வைவீழ்ந் தடுத்தவுங்
கட்டியிட்ட வலைபிழைத்து ஞமலிகௌவ நின்றவும்
மட்டிலாத வொட்டிநின்ற மள்ளர்வேலின் மாய்ந்தவே. (கசு)

பட்டமா வொழிந்துநின்ற மறவிலங்கு பல்சில
வட்டமா வளைந்துடுத்த வலையினுந்தி யப்புறத்
தெட்டிநின்ற கொலைஞர்மே லெதிர்ந்துமீள்வ வெயில்வளைந்
தொட்டினுரை மலையுமாப் பொறிக்கணங்க ளொத்தவே. (கஎ)

வல்லியந் துளைத்தகன்று மான்றுளைத் தகன்றுவெங்
கல்லியங்கு மெண்கினைத் துளைத்தகன்று கயவுவாய்
வெல்லியந் துளைத்துமள்ளர் விட்டவாளி யிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங் கடிந்துபோய்த் துணித்தமா வளப்பில. (கஅ)

மடுத்தவாளி யிற்பிழைத்து வலையைமுட்டி யப்புறத்
தடுத்தமானை வௌவிநா யலைத்துநின்ற வாதிநாள்
உடுத்தபாச வினையினின்று முய்குவாரை யொய்யெனத்
தடுத்தவா விளைத்துநின்ற தையலாரை யொத்தவே. (கக)

மதியைநேர் வகிர்ந்துகௌவி யணையவான் மருப்புவெங்
கதியவேழ மீதுதாது காலுநீல முகையினீள்
நுதியவே லுழைந்தசெம்பு னூழில்வீழு முதிரநீர்
முதியகான வரையின்மீது மொய்த்ததீயை யொத்தவே. (உ௦)

மள்ளரோசை துடியினோசை வயிரினோசை வாளிபோய்த்
தள்ளவீழ் விலங்கினோசை தப்பியோடு மானின்மேற்
றுள்ளுநாய் குரைக்குமோசை கானமூடு தொக்குவான்
உள்ளுலா யுடன்செவிக்கு முருமினோசை புரையுமால். (உக)

இன்னவேறு பல்விலங் கெலாமலைத் திலங்குவேல்
மன்னரேறு தென்னர்கோ மகன்குடக்கி னேகுவான்
அன்னபோதொ ரேனமேன வரசிருக்கு மடவிவாய்
முன்னரோடி வந்துநின்று வந்தசெய்தி மொழியுமால். (உஉ)

கரு. எழுயர்ந்தவேழம் - எழுமுழம் உயர்ந்த யானை. பிரிந்த என்பது எதுகை நோக்கிப் பிறிந்த எனப்பட்டது. கசு. தொடுதல் - தோண்டுதல். புற்கிழங்கு - புல்லும் கிழங்கும் என உம்மைத்தொகை. வாடை - அவற்றின்மணம். கஎ. ஒட்டல் - கிட்டல், எதிர்த்தல். கஅ. கயவு - பெருமை. சொல் - முனிவரிடுஞ் சாபமொழி. கக. ஆதிநாளுடுத்த பாசம் - ஆணவம். உ௦. நீலமுகையினீள் நுதியவேல் - நீலோற்பல அரும்பு போல விடம்பூசிய நீண்ட நுதியையுடையவேல். முகையினின் நுதியவேல் என்றும் பாடம். நூழில் - துவாரம். உக. வயிர்-கொம்பவாத்தியம். உஉ. ஏன அரசு-பன்றிராசன்.

வே று.

எங்களுக் கரசே கேட்டி யிங்குள விருக மெல்லாந்
திங்களுக் கரசன் கொன்று வருகின்ற னென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி வேந்தனு மடுபோ ராற்றச்
சங்கையுற் றெழுந்து போவான் றன்னுயிர்ப் பெடையை நோக்கா. (உ௩)

இன்றுபாண் டியனை நேரிட் டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகை யோடு வருகுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயுன் புதல்வரைப் பாது காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி யென்ன நங்கைப்பே டின்ன கூறும். (உ௪)

ஆவியங் கேக விந்த வாகமிங் கிருப்ப தேயிப்
பாவியோ மேனு ளிந்தப் பறழினை வகுத்த தெய்வம்
மாவம ராடி வென்று வருதியேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்து மாய்வே னிழலுக்குஞ் செயல்வே றுண்டோ. (உ௫)

போதுக மெழுக வென்னுப் பொருக்கென வெழுந்து நீலத்
தாதுற ழேனப் பாட்டி தன்புடை தழுவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை நூக்கிப் பின்றொடர்ந் தணைந்து செல்லக்
காதெயிற் றெறுழி வேந்தன் காலென நடந்தா னன்றே. (உ௬)

பல்வகைச் சாதி யுள்ள பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட் சேனை வீரராய் முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட் டீயுக மான மென்னும்
மல்லல்வாம் புரவி மேல்கொண் டெழுந்தனன் வராக வீரன். (உ௭)

முற்படு தூசி யாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மற்படு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னர் மன்னன்
வெற்படு தடந்தோள் வன்றாள் வீரர்மேற் சீறிச் செல்லப்
பிற்பட வொதுங்கி வீரர் பெய்தன ரப்பு மாரி. (உ௮)

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க ளென்பு தகர்ந்தன வழும்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேன நின்ற பிறைமருப் பேன வீரர். (உ௯)

உ௩. சங்கை - எண்ணம். உ௫. மேல் நாள் இந்தப்பறழினை வகுத்த தெய்வம் இப் பாவியோ எனக்கூட்டுக. தெய்வம் - பிரமா, ஊழ். வகுத்தது என்பது துவ்வீறு தொக்கு வகுத்தவென நின்றது. உ௬. நீலத்தாது - இரும்பு, நீலமலர்த்தாது. பாட்டி ஏனம் - பெண்பன்றி. பேதுறல் - மயங்கல். நூக்கி - தள்ளி. காதுதல் - கொல்லு தல். கால் - காலன், வாயு. உ௮. முற்படுதூசி - முன்னணி. அம்பு அப்பு என வலித் தல் விகாரமாயிற்று. உ௯. சொரிந்தன - முன்னையது பொழிதல் பின்னையது பெரு கல். மழைசொரிந்தாற்போல இரத்தவெள்ளங்கள் சொரிந்தன என்றலுமாம்; இப் பொருட்குச் சொரிந்தாலன்ன என்பது சொரிந்தென நின்றதென்க. பரிந்தன - அற்றன.

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோ டின்றி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ. (௩0)

தாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் தலைசிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
தோள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் தொடைசிதைந் தாருஞ் சில்லோர்
வாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் வரையறுத் தலரோன் றீட்டும்
நாள்சிதைந் தாருஞ் சில்லோர் நராதிபன் சேனை வீரர். (௩௧)

கண்டனர் கன்னி நாடு காவல னமைச்சர் சீற்றங்
கொண்டனர் முசல நேமி கூற்றென வீசி யார்த்தார்
விண்டனர் மாண்டார் சேனை வீரரு மனைய வெல்லைப்
புண்டவ ழெயிற்று வேங்கைப் புடைநின்ற பேடை நோக்கா. (௩௨)

ஏவிய சேனை யெல்லா மிறந்தன வினிநாஞ் செய்ய
லாவதென் வாளா நாமு மழிவதிங் கென்னை தப்பிப்
போவதே கரும மென்று புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேனத் தனியர சொன்று சாற்றும். (௩௩)

நுண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னோனும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லானுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தன்றோ வீதால். (௩௪)

தூங்கிருள் வறுவாய்ச் சிங்க மிரண்டுறை துறையின் மாடோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல் வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு ளுடற்கா ரேன மொன்றுறை துறையில் வீரந்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத் தலைப்பட வஞ்சு மன்றே. (௩௫)

அத்திட மாபின் வந்து பிறந்துளே னாத லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங் கவர்ந்திசை திசையும் வானும்
வைத்திட வல்லே னன்றி மடிந்திட வல்லே னாகிற்
பொய்த்திடு முடம்பே யன்றிப் புகழுடம் பழிவ துண்டோ. (௩௬)

வேறு.

நீநில் லெனத்தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி நீத்தென்
கானில் லெனவாழ் கருமாவின் கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில் லுயிருண் டனமென்றினி யோடல் கூடற்
கோனில் லெனவார்ப் பவன்போலக் கொதித்து நேர்ந்தான். (௩௭)

---

௩௫. தூங்கிருள் - தங்கிய இருள். இருள்போன்ற காருடல் வனம் என்க.
௩௬. திடம் - உறுதி.

நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலங்காட்டி நிமிர்ந்த தூள்வான்
றலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி
வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலைவாங்கி வாளிக்
குலத்தைச் சொரிந்தான் பொருநைத்துறைக் கொற்கை வேந்தன் (௩௮)

குறித்துச் செழியன் விடுவாளியைக் கோல வேந்தன்
பறித்துச் சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்பு லென்னக்
கறித்துச் சிலவாளியைக் கால்கொடு தேய்த்துத் தேய்த்து
முறித்துச் சிலவாளியை வாலின் முறித்து நின்றான். (௩௯)

மானம் பொருது மதியின்வழி வந்த வேந்தன்
தானம் பொருது கவிழ்க்கும்புகர்த் தந்தி கையில்
ஊனம் பொருத முசலங்கொடுத் தேறி யுய்த்தான்
ஏனம் பொருதார்த் திடியேற்றி னெழுந்த தன்றே. (௪௦)

தந்திப் பொருப்பைத் துணிக்கென்று தழன்று சீற்றம்
உந்திக் கதலிக் கொழுந்தண்டென வூசற் கையைச்
சிந்திப் பிறைவா ளெயிறேச்சிச் சிதைத்து வீட்ட
முந்திக் கடுந்தேர் மிசைப்பாய்ந்தனன் மூரித் தாரான். (௪௧)

திண்டேர் மிசைநின் றடனேமி திரித்து விட்டான்
கண்டேன வேந்தன் விலக்கிக் கடுங்காலிற் பாய்ந்து
தண்டே ருடையத் தகர்த்தான்பரி தன்னிற் பாய்ந்து
வண்டேறு தாரான் விடவேலை வலந்தி ரித்தான். (௪௨)

சத்திப் படைமேல் விடுமுன்னர்த் தறுகண் வீரன்
பத்திச் சுடர்மா மணித்தார்ப்பரி மாவின் பின்போய்
மொத்திக் குடர்செம் புனல்சோர முடுகிக் கோட்டாற்
குத்திச் செகுத்தான் பொறுத்தானலன் கூடல் வேந்தன். (௪௩)

மண்ணிற் குதித்து வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித் தலையிற் புடைத்தான்கை யிருப்புத் தண்டாற்
புண்ணிற் படுசெம் புனலாறு புடவி போர்ப்ப
விண்ணிற் புகுந்தான் சுடர்கீறி விமான மேலால். (௪௪)

வேனிற் கிழவோனில் விளங்கி வியந்து வானோர்
தேனிற் பொழிபூ மழைபெய்ய நனைந்து தெய்வக்
கானத் தமுதுண் டிருகாது களித்து வீர
வானத் தமுதுண் டரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான். (௪௫)

---

௩௮. கொற்கை - பாண்டிநாட்டகத்ததோரூர், வைகைத்துறை. ௩௯. கோலம் - பன்றி. ௪௩. சத்திப்படை - வேற்படை. ௪௪. எண்ணி - மதித்து; போரிற்புறங் கொடாது பொருதுநின் றுயிர்துறந்தோர் சூரியமண்டலத்தை ஊடுருவி வீரசுவர்க்க மடைதல் மரபென்க. ௪௫. வேனிற்கிழவோன் - வேனிற்காலத்திற் குரிமைபூண்ட மன்மதன். தெய்வகானம் என்றும் பாடம்.

வே று.

பின்றுணை யாய பெடைத்தனி யேனம்
என்றுணை மாய விருப்பது கற்போ
வென்றில னேனும் விசும்படை வேனால்
என்றிகல் வேந்தை யெதிர்த்த தருத்தே. (௪௬)

விறனவில் பேட்டை விளிப்பது வேந்தர்க்
கறனல வென்றவ னுள்வினை மள்ளர்க்
கிறைமக னுன சருச்சர னென்றோர்
மறமக னோர்ந்தம ராட வளைந்தான். (௪௭)

நனிபொழு தாடம ராடின னஞ்சிற்
கனிசின வன்பெடை காய்சின வேடத்
தனிமக னைத்தரை வீட்டின தாற்றல்
இனியிலை யென்ன விளைத்துயிர் சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய் தண்டினை யிம்மென வோங்கிப்
பொரும்பெடை சென்னி புடைத்து விளிந்தான்
விருந்தின ராயிரு வோரும் விமானத்
தருந்திறல் வான மடைந்தன ரன்றே. (௪௯)

வன்றிறன் மன்னவர் மன்னவ னுந்தன்
பொன்றிகழ் மாநகர் புக்கன னிப்பாற்
பன்றி விழுந்து பருப்பத மாகா
நின்றது பன்றி நெடுங்கிரி யென்ன. (௫௦)

அன்று தொடுத்தத னுக்கது பேராய்
இன்றும் வழங்குவ திம்பரி னந்தக்
குன்றி லருந்தவர் விஞ்சையர் கோபம்
வென்றவ ரெண்ணிலர் வீடுற நோற்பார். (௫௧)

வே று.

என்று கூறிய வருந்தமிழ்க் கிறைவனை நோக்கித்
துன்று மாதவ ரறிவிலாச் சூகர வுருவக்
குன்றின் மீதிருந் தவரெலாங் கோதற நோற்று
நின்ற காரணம் யாதெனக் குறுமுனி நிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில் வேளென விளங்குவிச் சாதர னென்னுந்
தான யாழ்மகன் புலத்தியன் றவத்தினுக் கிடையூ
றான பாண்செயப் பன்றியாச் சபித்தன னறவோன்
ஏன மாகுவோ னுய்வதென் றெனக்கென முனிவன். (௫௩)

---

௪௭. ஆள்வினை - போர்த்தொழில். மறமகன் - வேடன். ௪௮. நஞ்சிற்கனிசி னம் . நஞ்சினும் முதிர்ந்த கொடுங்கோபம். ௪௯. இம்மென வோச்சி என்றும்பாடம். ௫௨. குன்றின்மீதருந்தவரெலாம் என்றும், குடமுனி என்றும் பாடம்.

மன்னர் மன்னனாந் தென்னவன் வந்துநின் வனத்திற்
றுன்னு பல்வகை விலங்கெலாந் தொலைத்துனை மாய்க்கும்
பின்ன ரிவ்வுருப் பெறுகெனப் பணித்தன னியக்கன்
அன்ன வாறுவந் திறந்துபின் பழவுரு வடைந்தான். (௫௪)

ஆய புண்ணிய விஞ்சைய னாகமாய்க் கிடந்த
தூய நீரதா லவ்வரை மீமிசைத் துறந்த
பாய கேள்விய ரிறைகொளப் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
நாய னார்மது ரேசரு நயந்தவ ணுறைவார். (௫௫)

என்ற கத்தியன் விடைகொடுத் தியம்பின னிப்பாற்
பன்றி யேற்றையும் பாட்டியும் பைம்புனத் திட்டுச்
சென்ற விந்தபின் பன்னிரு குருளையுந் திகைப்புற்
றன்ற லக்கணோ யுழந்தமை யாரளந் துரைப்பார். (௫௬)

ஓடு கின்றன தெருமா லுறுவன நிழலைத்
தேடு கின்றன தாய்முலைத் தீயபால் வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம் பசிநனி வருத்த
வீடு கின்றன வெயில்சுட வெதும்புகின் றனவால். (௫௭)

இன்ன வாறிவை யணங்குறு மெல்லைவேல் வல்ல
தென்ன ராகிய தேவர்க டேவரங் கயற்கண்
மின்ன னாளொடு மின்னவிர் விமானமீ தேறி
அன்ன கானகத் திச்சையா லாடல்செய் திருந்தார். (௫௮)

ஏன மென்பற முறுகணோய்க் கிரங்கினா ரிச்சை
ஆன வன்புதந் தத்துய ரகற்றுவா னின்ற
மான வன்புடைப் பேடையின் வடிவெடுத் தயருங்
கான வன்பறழ் கலங்கனார் கலங்கநேர் வந்தார். (௫௯)

கிட்டு கின்றதந் தாயெதிர் குட்டியுங் கிட்டி
முட்டு கின்றன மோப்பன முதுகுறத் தாவி
எட்டு கின்றன கால்விசைத் தெறிவன நிலத்தை
வெட்டு கின்றன குதிப்பன வோடுவ மீள்வ. (௬௦)

ஏன மின்னமுங் காண்பரி தாகிய வேனம்
ஆன மெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலனும்வன் றிறனும்
ஞான மும்பெருந் தகையுநற் குணங்களு நல்கா. (௬௧)

---

௫௪. பணித்தல் - ஈண்டு அருளிச்செய்தன் மேற்று. ௫௫. இறைகொளல் - தங்குதல். ௫௬. ஏற்றை - விலங்கினாண்; "ஏறுமேற்றையும்" என்றலின் ஏற்றையும் பெயர்; "ஏற்றையரிமான்" என்றார் பிறரும். பாட்டி - விலங்கின்பெண்; பன்றியைப் பாட்டியோடுங் கூட்டுக. ௫௯. இச்சையான அன்பு தந்து - விருப்பத்தால் உண்டாகிய அன்பைவைத்து. அகற்றுவானின்ற எனப் பாடங் கொள்ளுவாருமுளர்; நின்ற - நிலைபெற்ற. ௬௦. முட்டுகின்றன மொய்ப்பன என்றும் பாடம். ௬௧. ஏனம் - முன்னையது திருமாலாகிய பன்றி.

துங்க மாமுக மொன்றுமே சூகர முகமா
அங்கம் யாவையு மானுட யாக்கைய வாக்கிக்
கங்கை நாயகன் கடவுளர் நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையாந் திருவுரு மறைந்தான். (௬௨)

இம்மை யிப்பவத் தன்னையா யினிவரு பவமுஞ்
செம்மை செய்தசே தனத்தையுஞ் சேதனஞ் செய்தார்
எம்மை யெப்பவத் தாயினு மெனைப்பல வுயிர்க்கும்
அம்மை யப்பராய்க் காப்பவ ரவரலா லெவரே. (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்—௨,௨௫௫.

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

தந்தை தாயிழந் தலமரு குருளையைத் தாயாய்
வந்து நாயகன் முலைகொடுத் தருளிய வகையீ
தந்த வாறிரு மைந்தரு மந்திர ராகி
எந்தை யார்சிவ புரம்புகுந் திருந்தவா றிசைப்பாம். (௧)

ஆதி நாயகன் றிருவுரு மறைந்தபி னனைய
கோதி லாறிரண் டேனமாக் குமாருங் காலைச்
சோதி யாறிரண் டருக்கர்போற் றோன்றியப் பொருப்பில்
ஓதி யாய்ந்தபல் கலைஞரா யொருங்குவீற் றிருந்தார். (௨)

அனைய ராயவர் வைகுநா ளறைபுனற் கூடற்
புனித நாயக னருட்டிற முயிர்க்கெலாம் பொதுவாய்
இனிய வாவன வென்பதை யாவருந் தேற
வனிதை பான்மொழி மங்கைதன் மணாளனை வினவும். (௩)

வெவ்வி லங்கினும் வெய்யவா யசேதன விலங்காம்
இவ்வி லங்கெயிற் றேனமென் குருளைகட் கிரங்கிக்
கைவி லங்கினை யெய்தநீ கருணையாய் முலைதந்
திவ்வி லங்குறி வகற்றிய தியாதென விறைவன். (௪)

௬௨. சூகரம் - பன்றி. ௬௩. செம்மை - சுத்தம்; அசேதனம் - பகுத்தறிதலில்லாதது; சேதனம் - பகுத்தறிதலுள்ளது. ௧. தந்தை என்றது மேலைப்படலத்திலே, 'விச்சாதரனென்னுந் தானயாழ்மகன்' எனக்கூறிய இரங்கவித்தியாதரனென்னுங் கந்தருவனாகிய பன்றியரசனை என்க. ௪. கருணை ஆய் முலைதந்து - கிருபையினாலே தாய்ப்பன்றிபோல முலைப்பால் கொடுத்து; முலை ஆகுபெயர்.

அகில வேதமு மாகம பேதமு நம்மைச்
சகல சீவத யாபர னென்றுரை சால்பால்
இகலில் சேதன மசேதன மாகிய விரண்டும்
புகலில் வேறல வெமக்கவை பொதுமைய வதனால். (ரு)

தாயி ழுந்துவெம் பசித்தழ லகஞ்சுடத் தழன்று
காயு மாதபம் புறஞ்சுடக் கானிடைக் கிடந்து
தீயு மேனமென் குருளைக டெருமா விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளித்துயி ரளித்தன மதனால். (சு)

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லரும்பெறற் கல்வி
விளைவு ஞானமுங் கிடைத்தனர் மீனவற் கினிமேல்
வளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வளம்பல பெருக்கிக்
களைவில் பாசனீத் தெம்பெருங் கணத்தவ ராவார். (எ)

என்று நாயக னுயகிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன் கனவில்வந் தரசகேள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராய்ப் பன்னிரு குமார்
வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறி வுடையார். (அ)

அவரை நின்கடைக் கமைச்சராக் கோடியென் றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருள்செயச் செழியர்கோ வேந்தன்
கவல ருங்களிப் புடையனுய்க் கண்மலர்ந் தெழுமான்
தவழ் நெடுந்திரைக் கருங்கட றத்திநீந் தெல்லை. (சு)

மாண்ட கேள்விசான் மந்திரர்க் குணர்த்தியம் மலைமேற்
காண்ட கேனமா வீரரைக் கொணர்கெனக் கருணை
பூண்ட காவல னமைச்சரும் போயவர்க் கண்டு
வேண்ட வீரரு மீண்டினர் மீனவன் றிருமுன். (௧௦)

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா மைந்தரை நேர்கண்
டந்த மில்களிப் படைந்துவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல் வரிசையுந் தக்கவா நல்கிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைதவன் பின்னர் (௧௧)

பழைய மந்திரக் கிழார்மடப் பாவைபோல் வாரை
விழவு சால்கடி மங்கலம் விதியினாற் புணர்த்தி
அழகி தாமென நடத்தினு னனையரும் வீரக்
கழலி னுற்கொரு கவயமுங் கண்ணுமாய் நடப்பார். (௧௨)

ரு. அகிலம் - அழிவில்லாதது, எல்லாம். எ. களைவில் பாசம் - இதுகாறு நீக்குத லில்லாத ஆணவம். ௧௦. கண் தகு - அழகு பொருந்திய. ௧௨. மங்கலவிதியினால் என்றும் பாடம்.

வேறு.

உடம்பா திரண்டிற் குயிரொன்றென வொன்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்கும்மிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நல்கும் பயன்போன்மகிழ் வெய்த நின்றார். (௧௩)

நல்லாவின் பாலி னறுந்தேன்கலந் தென்னப் பன்னூல்
வல்லாரு மாகி மதிநுட்பரு மாகிச் சோர்வில்
சொல்லா லடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனாய்ந்து கவர வல்லார். (௧௪)

பழையே மிறையுட் கொளப்பட்டமென் றேமாப் பெய்தார்
உழையேவல் செய்யுஞ் சிறார்போல வொதுங்கி வேந்தன்
விழைவே ததனை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார்
அழல்போ லணுகா ரகலார்நிழ லன்ன நீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின் வையத் தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேட்கையி னொன்ன லாரைச்
செறுக்கும் பொருளுங் கவரார்வினை செல்வ மாக்கள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவற்கிவ ரீட்டுஞ் செல்வம் (௧௬)

---

௧௩. கல்வி நல்கு இடம்பாடு பயன் எனக்கூட்டுக; அப்பயனை, "அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும், புறங்கடையி னல்லிசையு நாட்டும்-உறுங்கவலொன், றுற்றுழி யுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூஉங்கில்லைச், சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை." என்வும், "ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து" எனவும் வருவனவற்றால் அறிக. ௧௪. இது, "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம், யாவுள முன்னிற் பவை." "ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற், காத்தோம்பல் சொல் லின்கட் சோர்வு." "கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும், வேட்ப மொழிவ தாஞ் சொல்." "வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல், மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்." என்னுந் திருக்குறட்பாக்களைத் தழுவிற்று. பிறர் பல்லார் என மாற்றிப் பொருள்கொள்க; பல்லாரும் என்பதில் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது; இங்கே பல்லாரும் என்பது எல்லாரும் என்னும் பொருட்பாலது. கவர்தல் - சொற் குற்றமொழித்துப் பொருளைக்கோடல். ௧௫. உட்கொள்ளுதல் - நன்குமதிக்கப்படுதல் - பழையே மிறையூழ் கொளப்பட்டம் என்றும் பாடம்; ஊழ் - முறை. இது, "பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங், கெழுதகைமை கேடுதரும்." "கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார், துளக்கற்ற காட்சி யவா." "இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, ஒளியோ டொழுகப் படும்." "மன்னர் விழைப விழையாமை மன் னரால், மன்னிய வாக்கந் தரும்" அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க, இகல்வேந் தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்." என்னுந் திருக்குறட்பாக்களைத் தழுவிற்று. ௧௬. மறுக்குஞ் செயல் - அரசனதாணையைக் கடக்குஞ் செய்கை. "உறுபொருளு முல்கு பொருளுந் தன் னொன்னார்த், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" ஆயினும், வையத்தோர் மறுக்குஞ் செயல் நீத்தமையானும், ஒன்னார் பணிகேட்டு நிற்கையானும் அவர்பொ ருள் கவர்தற்கேதுவின்றாகலான் ஏனை வினைசெல்வமாக்கள் இறுக்கும் பொருளே இறைவற்கிவரீட்டு செல்வமாயிற்றென்க. விளைநில முடையாருள்ளும் விளைவில்லார் மாட்டு ஆறிலொருகூறுதானும் வெஃகிற்றிலரென்பார் வினைசெல்வமாக்கள் இறுக்கும் பொருள் என்றார். உல்குபொருளாகிய சுங்கமும் ஈட்டுவரென்க; சுங்கம் - தோணி பண்டிகளில் வரும் பொருள்கட்கிறையாயது.

மறத்தாம வேலான் மனக்கொள்கைதந் நெஞ்சமள் வான
நிறத்தாடி நீழ லெனத்தோற்ற நிறுத்து மற்ற
தறத்தா றெனிலாற்றுவ ரன்றெனி லாக்க மாவி
இறத்தான் வரினு மனத்தானு மிழைக்க வெண்ணர். (௧எ)

வேறு.

இன்னவா றெழுகும் பன்னிரு வோரு மீகையுந் தருமமும் புகழுந்
தென்னர்கோ மகற்கு வைகலும் பெருகத் திசையெலாம் விசயமுண் டாக்கிப்
பன்னகா பரணன் சிவபுர மண்டந்து பரன்கண நாதருட் கலந்து
மன்னிவீற் றிருந்தார் மன்னர்மன் னவனும் வான்பத மடைந்துவீற் றிருந்தான்.

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௨,௨எ௩.

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.

வரிக்குருகிப் பத்திரற்குப் பலகையிட்ட மணிகண்டன்
அரிக்குருளை வடிவான வடல்வீரர்க் கரசன்பார்
பரிக்குமமைச் சியலளித்த பரிசுரைத்தாம் பசுபதிபாற்
கரிக்குருவி குருமொழிகேட் டருளடைந்த கதைபகர்வாம். (௧)

வேறு.

மன்னவ னிராச ராசன் வானவர்க் கரச னான
பின்னவன் குமா னான பெருவலி மடங்க லன்னான்
துன்னல ரடுபோர் சாய்க்குஞ் சுகுணபாண் டியனீர் ஞாலம்
இன்னநீர்த் தறக்கோ லோச்சி யீர்ங்குடை நிழற்று நாளில். (௨)

ஆற்றல்சா லொருவன் மேனா ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிறிது பாவஞ் செய்ததன் வலத்தால் வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச் செனித்தலாற் காக மாதி
கூற்றென வூற்றஞ் செய்யக் குருதிசோர் தலைய தாகி. (௩)

௧எ. தாமம் - ஒளி, மாலை. மறத்தான என்றும் பாடம். தானம் - வலிமை. "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்" "நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால், கண்ணல்ல தில்லை பிற" என்றவண்ணம் அரசனது மனக்கருத்தை அவனது முகத்தானும் கண்ணானும் வெள்ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதி னுணர்ந்து, "கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று, மாறாநீர் வையக் கணி." "ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத், தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்" என்னுந் திருக்குறள்களுக் கிலக்காகி, இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே, கெடுக்குந் தகைமை யவர் என்றபடி தீயன கண்டால் நெருங்கிச் சொல்லுந் துணையாயினா ரென்பார் இங்ஙனம் கூறினர். ௧. வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. ௨. வானவர்க் கரசனாதல் - இந்திரபதமடைதல். ௩. செய்தந்த வலத்தால் என்றும் பாடம்.

புட்செலா மெளிதா யூறு பாடஞ்சிப் புரத்துள் வைகி
உட்கிநீள் வனத்துட் போகி வழிமருங் கொருசார் நிற்குங்
கட்கவிழ்ந் தொழுகப் பூத்த கவிழிணர் மரமேல் வைகி
வெட்கமீ தூரச் சாம்பி வெய்துயிர்த் திருக்கு மெல்லை. (௪)

விடையவ னீறு பூசு மெய்யவன் பூண்ட கண்டித்
தொடையவன் புறம்பு முள்ளுந் தூயவன் குடையுங் கையில்
உடையவன் றரும தீர்த்த யாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த நறுந்தரு நிழலிற் சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன் சிலரை நோக்கி யியம்புவா னெவர்க்கும் பேறு
தருந்தலந் தீர்த்த மூர்த்தித் தன்மையிற் சிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்று மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசப்
பெருந்தகை யென்று சான்றோர் பேசுவ ராத லாலே. (௬)

ஓரிடத் தினைய மூன்று விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுங் கூடற் செழுநக ரிடத்தம் மூன்றும்
பேருடைத் தாகு மென்றாற் பிறிதொரு பதியா தென்றான். (௭)

இம்மது ரேசன் சேவித் தேத்துவோர்க் கெளிய னாகிக்
கைம்மலர் நெல்லி போலக் கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இம்மையி னுடனே நல்கு மேனைய தலத்து வானோர்
அம்மையி னன்றி நல்கா ராதலா லதிக னென்றான். (௮)

மற்றது கேட்டுக் கொம்பர் வைகிய கயவாய் ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப் பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிச் சன்ம மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன்
சொற்றதே யுறுதி யென்று துணிவுகொண் டெழுந்த தன்றே. (௯)

---

௪. புறத்துள் வைகி என்றும் பாடம். புறம் - ஊர்ப்புறம். கவிழிணர்மரம் - தேனைச் சொரியும் பூங்கொத்துக்களையுடைய மரம்; இதற்கு மாமரம் எனப் பொருள்கொண்டு, "கீழிணர்நின்ற மேற்பகை மாவின்" என உதாரணங் காட்டுவாருமுளர்; அவ்வுதாரணம் சூரபன்மன் கடலின்கட் கொண்ட மாமரவடிவத்தைக் குறித்ததன்றி ஏனை மாமரங்களைக் குறித்ததன்றென விடுக்க. சாம்பி - சோர்ந்து. ௬. அன்பு வருந்தமிழ் - தன்னிடத்து முச்சங்கத்துப் புலவர்க்கும் பற்றுவளரப்பெற்ற தமிழ்; வருதல் - வளர்தல். ௭. அனைய என்றும் பாடம். "பாண்டிநாடே பழம்பதி யாகவும்" என மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் "மூலத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" எனத் திருநாவுக்கரையரும் அருளிச்செய்தமையானும், முச்சங்கப்புலவருமிருந்து தமிழாராய்ந்தமையானும், கைவையரற்றை யுடைமையானும், சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செயப்பெற்றமையானும், இன்னபிறவற்றானும் தொன்று தொட்டுவந்த மிகுபுகழ் மிகுசிறப்பு மிகுசெல்வம் என்னு மிவற்றை உடையதென்பார் என்றுஞ் சீருடைத்தாகுங் கூடல் என்றார்; சீர் - மிகுபுகழ், சிறப்பு, செல்வம்.

ஆய்மலர்க் கான நீங்கி யாடக மாடக் கூடற்
போய்மலர்க் கனக கஞ்சப் புண்ணியப் புனற்றோய்ந் தாம்பல்
வாய்மலர்க் கயலுண் கண்ணுண் மணாளனை வலஞ்செய் தன்பிற்
றோய்மலர்க் கழலி னானை யகத்தினாற் றொழுதர்ச் சித்தே. (௧0)

இன்னண மூன்று வைகல் கழிந்தபி னெம்பி ராட்டி
தன்னமர் காத லானைத் தாழ்ந்தெதிர் நோக்கி யைய
என்னையிக் கயவாய் செய்யுஞ் செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி வரவெலா முறையாற் கூறு. (௧௧)

பத்திமை நியமம் பூண்ட பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண் மறைமுத லொருசேய்க் கன்று
நித்திய நிலைமை நல்கி நேர்ந்தவெங் கூற்றைக் காய்ந்த
சத்திய ஞான மிர்த்திஞ் சயத்தினை யுபதே சித்தான். (௧௨)

வே று.

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம டுத்தலுஞ் சிற்று ணர்ச்சிபோய்ப்
பவம கற்றிடப் படிக ரிக்குரீஇ
கவலை விட்டரன் கழல்வ ழுத்துமால். (௧௩)

எண்ணி லாவுயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
றண்ணி லாமதிச் சடில போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதநின் கருணை போற்றியால். (௧௪)

தெளித லின்றியே செய்த தீமையால்
விளியு மென்னையு மாளல் வேண்டுமோ
எளிய ரெங்குளா ரென்று தேர்ந்துதேர்ந்
தளியை யாவதுன் னருளின் வண்ணமே. (௧௫)

உம்மை நல்லற முடைய நீர்மையால்
இம்மை யிம்மனு வியம்பி னாயிது
அம்மை நன்னெறிக் கேது வாதலான்
மும்மை யுங்கல முடைய மொய்ம்பினேன். (௧௬)

ஆயி னும்மெனக் கைய வோர்குறை
தீய புள்ளெலா மூறு செய்தெனைக்
காயு மானமுங் கழியக் கண்டபேர்
ஏயெ னும்படிக் கெளிய னாயினேன். (௧௭)

---

௧0. அகத்தினாற் றொழுதர்ச்சித்தல் - வணக்கம் பூசனை என்னுமிவற்றைப் பாவனையாகச் செய்தல். ௧௨. சேய் - மார்க்கண்டேயமுனிவர். மிர்த்திஞ்சயம் - மூன்றெழுத்தான் முடிந்ததோர் வேதமந்திரம், மித்திஞ்சயம் என்றும் பாடம். ௧௩. பவம் - பாவம், பிறப்பு. ௧௬. உம்மை - முற்பிறப்பு. இம்மை - இப்பிறப்பு. அம்மை - வருபிறப்பு. ௧௭. ஏ - இங்கே இகழ்ச்சிக்குறிப்பை உணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்.

என்ன வக்குரீஇ யியம்ப வெம்பிரான்
அன்ன புட்கெலாம் வலியை யாகெனப்
பின்னு மக்குரீஇ தாழ்ந்து பேதையேற்
கின்னு மோர்வரந் தருதி யென்றதால். (௧௮)

வலியை யென்பதென் மாபி னுக்கெலாம்
பொலிய வேண்டுமெப் போது நீசொன
ஒலிய மந்திர மோதி யோதிராங்
கலியை வெல்லவுங் கருணை செய்கென. (௧௯)

ஆவ தாகவென் றமரர் நாயகன்
மூவெ ழுத்தினுன் முடிந்த வம்மனு
தாவி றெய்வத மிருடி சந்தமோ
டோவி லோசைமூன் றுடுதெ ருட்டினன். (௨௦)

வேறு.

குருமொழி பயின்று முள்வாய்க் குருவிதன் குலனுந் தன்போல்
அருமறை முதல்வ னீந்த வாற்றலாற் பறவைக் கெல்லாம்
பெருமைசால் வலியா னென்னும் பெயரவா யுலகின் மன்னக்
கருமணி கண்டன் செம்பொற் கணைகழ லடிசேர்ந் தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக் குருவி தானேற் றெய்திய வரத்தைத் தன்போல்
ஒக்கலு மெளிதா வெய்தப் பெற்றதா லுலகின் மேன்மை
தக்கவ னொருவன் வாழத் தன்கிளை வாழ்வ தென்ன
மிக்கவ ரெடுத்துக் கூறும் பழமொழி விளக்கிற் றன்றே. (௨௨)

வேறு.

ஈச னடிக்கன் பில்லார்போ லெளியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் புடையார்போல் வலியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் பின்மையினு லெளிதாய்த் திரிந்த விக்கயவாய்
ஈச னடிக்கன் புடைமையினுல் வலிதா யிற்றே யெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨,௨௬௯.

---

௨௦. மூன்றெழுத்தினுல் முடிந்த அம்மநு, திரியம்பகமென்று சொல்லப்படும். ஓசை மூன்று - உதாத்த அநுதாத்த சொரிதம். ௨௨. மேன்மைத் தக்கவன் என்றும் பாடம். ௨௩. எவ்வுயிர்க்கும் என்றது இங்கே பறவையுயிர்கள் எல்லாவற்றையும் என்க.

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

அத்தி தந்த விமான வழகியார்
பத்தி தந்த பறவைக்கு மந்திர
சித்தி தந்த திறனிது நாரைக்கு
முத்தி தந்த கருணை மொழிகுவாம். (௧)

தேக்கு நீர்வைகை நாட்டொரு தென்புலத்
தாக்கு மாடவைப் பொன்றுள தவ்வயின்
வீக்கு யாழ்செயும் வண்டுக்கு வீழ்நற
வாக்கு தாமரை வாவியொன் றுள்ளதால். (௨)

ஆழ மிக்க கயந்தலை யத்தலை
வாழு மீன் மனைத்தையும் வாய்ப்பெய்து
சூழ நந்துமுத் தீனுந் துறைக்கணே
தாழ்வ தோர்செய்ய தாண்மட நாரையே. (௩)

சிறிய நாண்மழை யின்றியச் சேயிதழ்
வெறிய தாமரை யோடை வியன்கரை
இறைகொ ளுரை யிருவினைப் பௌவமும்
வறிய தாகி வறப்ப வறந்ததால். (௪)

நுரைசெ றித்தன்ன நோன்சிறை நாரையும்
இரைவி ரும்பியவ் வாவி யிகந்தொரீஇ
விரைய வந்தொரு கானிடை வீழ்ந்ததாற்
புரையி லோர்க்கிட னாகுமப் பொங்கர்வாய். (௫)

மூத்த ரான முனிவர் குழாத்தொடுஞ்
சுத்த வாநந்த வாரியுட் டோய்ந்துதன்
சித்த மாசு கழீஇச்சிவ மாகிய
சத்தி யத்தவ மாமுனி தங்குமால். (௬)

---

௧. விமான மழகியார் என்றும் பாடம். ௨. வைப்பு - நகரம்; நறவு ஆக்கு தாமரை ஆவி என்றும், நற வாக்கு தாமரை வாவி என்றும் பிரிக்கலாம். ௩. இந்நூலாசிரியர் கயந்தலை என்பது தடாகத்தின் பெயராகப் பல விடங்களிலும் வழங்கி யிருக்கின்றார்; சில ஆசிரியர் தலை சாரியையென்பர். மடநாரை வாய்ப்பெய்து துறைக்கணே தாழ்வ தென்க. தாழ்தல் - தங்குதல். ௪. நல்வினையும் தீவினையும் பந்த முறுத்தற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்பு விலங்கும் போலத்தம்முள் ஒப்பனவாதலால் இருவினைப் பௌவமும் வறப்ப என்றார். வறியதாகி வறத்தல் - பயனற்றதாய் அழிதல். ௫. புரையிலோர் - முனிவர்கள். புரை - குற்றம், ஒப்பு ௬. சுத்த ஆநந்தவாரி - சிவாநந்தக்கடல்.

கூப்பி டெல்லே குனித்துச் சதுரமா
யாப்ப மைந்துசுற் றெங்கும் படித்துறைக்
கோப்ப மைந்து குளிர்சந்தி யாமடங்
காப்ப மைந்தோர் கயந்தலை யுள்ளதால். (எ)

விரைசெய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய் வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கிஞ்சுக நீண்மரு தாதியா
உரைசெய் பன்மர மும்புறத் துள்ளவால். (அ)

அந்த வாவியின் பேரச்சோ தீர்த்தமென்
றிந்த ஞால மியம்புவ தாலிரை
உந்த வாவுகொ டூக்க வெழுந்துமுன்
வந்த நாரை யதன்கரை வைகுமால். (௯)

ஆய்ந்த மாதவ ரப்புனி தத்தடந்
தோய்ந்து தோய்ந்தங் கெழுந்தொறுந் தோட்புறஞ்
சாய்ந்த வார்சடைக் கற்றையிற் றத்துமீன்
பாய்ந்து பாய்ந்து புரள்வன பார்த்தரோ. (௧௦)

ஈண்டை யித்தவத் தோர்திரு மேனியைத்
தீண்ட வெத்தவஞ் செய்தன வேகொலென்
றுண்டை மீனமக் காகா வெனவிரை
வேண்டு நாரை வெறுத்தங் கிறுத்ததால். (௧௧)

வேறு.

தன்னிகர் தவத்தோர் யாருந் தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச் சந்தியா மடத்தில் வைகி
மின்னிய மகுடஞ் சூடி வேந்தனு யுலகங் காத்த
பொன்னியல் சடையான் கூடற் புராணநூ லோது கின்றார். (௧௨)

அண்ணலெம் பெருமான் செய்த வருள்விளை யாட்டு மாதிப்
பண்ணவன் சிறப்புங் கூடற் பழம்பதிச் சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சேர்ந்தோர்க் கெளிவரு மிறைவ னென்னும்
வண்ணமு மெடுத்துக் கூறக் கேட்டங்கு வதியு நாரை. (௧௩)

எ. குனித்தல் - வரையறுத்தல். கோப்பு - கோவை. ௯. பேரதோ தீர்த்தம் என்னும்பாடம் முதனூற்கு மாறுபடுதலின் ஒழிக. இரை உந்து அவாவு கொடு ஊக்க - உணவில் மேம்பட்ட ஆசையானது தன்னைப்பற்றிச் செலுத்த. முந்தவாவு முடுக்க என்றும்பாடம். ௧௧. வெறுத்தங் கிருந்ததால் என்றும்பாடம். ௧௨. பொன்னியற் சடையான் என்றும்பாடம். ௧௩. சேர்தல் - இடைவிடாது தியானித்தல்.

மடம்படு மறிவு நீங்கி வல்வினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூர்ந்து சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு மன்பு வாவென் றீர்த்தெழ வெழுந்து நாரை
தடம்படு மாடக் கூடற் றனிநக ரடைந்து மாதோ. (கச)

வாங்கிய திரைசூழ் பொற்று மரைபடிந் திமையா வேழந்
தாங்கிய விமான மேய தலைவனைத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து
தேங்கிய வருட்க ணோக்கத் தெரிசித்துத் திருமுன் வைகி
ஓங்கிய கருணை மேனி யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து. (கரு)

இந்நிலை நியம மூவைந் தெல்லைஞான் றியன்று பின்னுள்
அந்நிலை யொழுகு நாரை யாடக கமலந் தோய்வான்
வன்னிலை மதில்சூழ் ஞாங்கர் வந்துழிப் பசியால் வெந்து
மின்னிலை வேல்போற் றுள்ளு மீன்கவர்ந் துண்கு மென்னு. (கசு)

சிறிதுளத் துள்ளி நாதன் றிருவருள் வலத்தாற் பின்னர்
அறிவுவந் தச்சோ விந்த வறப்பெருந் தீர்த்தத் துள்ளே
எறியுமீ னருந்த வாசை யெழுந்ததே யெனக்கிப் போதிப்
பிறவியென் றொழிவ தென்னுப் போரு ரடைந்து பின்னும். (கஎ)

சுந்தரச் செம்மல் பாதத் துணைமல ரன்பிற் றேய்ந்து
சிந்தைவைத் திருக்கு மெல்லை தேவரு மறையுஞ் செய்யும்
வந்தனைக் கரியா னுரை மனநினை வடிவாய்த் தோன்றி
எந்தமக் கினியாய் வேண்டும் வரமென்கொ லியம்பு கென்றான். (கஅ)

வே று.

செய்ய கான்மட நாரையுஞ் சென்றுதாழ்ந்
தைய னேயிப் பிறவி யறுத்துநின்
மெய்யர் வாழ்சிவ லோகத்தின் மேவிநான்
உய்ய வேண்டுமொன் றின்னமு முண்டரோ. (ககூ)

வள்ள லென்மர புள்ளவு மற்றைய
புள்ளு மிந்தப் புனித மலர்த்தடத்
துள்ள மீனுயி ருண்ணினெக் காலமுந்
தள்ளொ ணுத பழிவந்து சாருமே. (உ0)

கச. மடம்படுமெறிவு - அறியாமையோடு பொருந்திய அறிவு; என்றது சிற்றறிவை. திடம்படுமெறிவு - உறுதியுண்டாதற் கேதுவாகிய அறிவு; என்றது மெய்யறிவை. மெய்யறிவு, சிவஞானம், திருவடிஞானம், ஒங்குணர்வு என்பன ஒன்று. கரு. அருட்கண் நோக்க - இறைவன் ஞானக்கண்ணுல் பார்த்தருள. தெரிசித்து - அவனது கருணைத் திருமேனியைத் தரிசித்து; தரிசித்தவடிவே தியானஞ் செய்யப்படுதலின் இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. கசு. மூவைந்து ஞான்று எல்லை - பதினைந்துநாள்வரை; ஞான்று - நாள். எல்லை - அளவு. கஅ. இயம்புக என்னும் வியங்கோளீறு தொக்கது.

என்று மித்தட மீனில வாகநீ
நன்று சால்வர நல்கென வெள்ளிமா
மன்று ளானும் வரந்தந்து போயினுன்
சென்று நாரை சிவலோகஞ் சேர்ந்ததால். (உக)

இயங்க ளேந்து மியம்ப விமானமேற்
புயங்க ஞன்குழக் கண்களும் பொற்பவான்
வியங்கொள் பூமழை வெள்ளத்து ளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொ ணந்தி கணத்துள் வதிந்ததே. (உஉ)

அன்று தொட்டின் றளவும்பொற் றுமரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைத்துத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மற்றன நீர்வா ழுயிர்களும். (உ௩)

வே று.

தன்கிளை யன்றி வேற்றுப் பறவைக டாமுந் தன்போல்
நன்கதி யடைய வேண்டிற் றேகொலிந் நாரை செய்த
அன்பினில் வியப்போ வீச னருளினில் வியப்போ வன்பர்க்
கின்புரு வான வீச னன்பருக் கெளிதே தைய. (உச)

வே று.

மறக்கு றும்புக் களைகட்டு மண்ணின்மேல்
அறப்பெ ரும்பயி ராக்கிய தன்பயன்
சிறக்க நல்கிட வுண்டு செருக்குவான்
துறக்க மெய்தி யிருந்தான் சுகுணனும். (உரு)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,௩உக.

கூடற்காண்டமுற்றிற்று.

உஉ. வியம் - பெருமை. உச. ''அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன்'' எனச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையின், அவரருளினும் அடியரன்பே வியப்பென்பது கருத்து. ஈசன் என்பது அருளையும், அன்பர் என்பது அன்பையும் உணர்த்தினமையின் ஆகுபெயர்கள். ஏகாரம் தேற்றம். தைய அசை. ஈச னருளன்பர்க் கெளிதே யைய எனப்பாடங்கொள்வாருமுளர். ஐய வியப்பிடைச்சொல். உரு. மறக்குறும்புக்களை - பாவமாகிய சிறிய களைகள்; குறும்பு - சிறுமை.

மூன்றாவது

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தோன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்.

பாயுடையார் விடுத்தபழி யழல்வழுதி யுடல்குளிப்பப் பதிக மோதும்
சேயுடையா ரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையா ரளவிறந்த திசைக ளெட்டுந்
தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்று மால
வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேண்டுவதிம் மனித யாக்கை. (க)

வேதனெடு மாலாதி விண்ணுடர் மண்ணுடர் விரத யோகர்
மாதவர்யா வருங்காண மணிமுறுவல் சிறிதரும்பி மாடக் கூடல்
நாதனிரு திருக்கரந்தொட் டம்மியின்மேல் வைத்தகய ஞட்டச் செல்வி
பாதமல ரெழுபிறவிக் கடனீந்தும் புணையென்பர் பற்றி லாதோர். (உ)

வேறு.

ஓலவாய் மறைக ளோரு வொருவன்றன் னுலகந் தன்னைச்
சேலவா யுழலு நாரைக் கருளிய செயலீ தம்ம
நீலவாய் மணிநேர் கண்ட னெடியநான் மாடக் கூடல்
ஆலவா யாகச் செய்த வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம். (ங)

சித்திர மேரு வென்ற திரண்டதோட் சுகுணன் பின்பு
சித்திர விரதன் சித்ர பூடணன் றிண்டேர் வல்ல
சித்திர துவசன் வென்றிச் சித்திர வருமன் வன்றோட்
சித்திர சேனன் சீர்சால் சித்ரவிக் கிரம னென்போன். (ச)

மணிகெழு தேரி ராச மார்த்தாண்ட னிராச சூடா
மணியணி முடியி ராச சார்த்தூல வழுதி சிந்தா
மணிநிகர் துவிச ராச குலோத்தமன் மடங்கா வென்றி
மணிதிகழ் பொலம்பூ ணுயோ தனப்பிர வீணன் மன்னோ. (ரு)

க. பழியழல் - அபிசாரயாகாக்கினி. சேயுடை ஆரணம் - திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த தேவாரமாகிய தமிழ்வேதம். ங. ஓலம் நீலம் என்பன ஈறுகெட்டு நின்றன. ச. சித்திரரதன் என்பது இகரம் பெற்றுச் சித்திரவிரதனென்றாயது; ஆறாவது பாட்டிலுள்ள பரராச பயங்கரன் என்பதும் இவ்வாறே பரவிராச பயங்கரனென்றாயது. ரு. சிந்தாமணி - நினைத்தது கொடுக்கின்றதொரு தெய்வமணி. ஆயோதப்பிரவீணன் - போரில்வல்லவன்.

இயம்பருந் திறலி ராச குஞ்சரன் பரவி ராச
பயங்கரன் கைக்கும் பைந்தா ருக்கிர சேனன் பாரைச்
சயங்கெழு தோண்மே லேந்து சத்துருஞ் சயன்வீ மத்தேர்
வயங்கெழு மன்னன் வீம பராக்ரம வழுதி மாதோ. (௬)

பெய்வளை விந்தை சேர்ந்த பிரதாப மார்த்தாண் டப்போர்த்
தெவ்வடு சிலையான் றேர்விக் கிரமகஞ் சுகன்றே ரார்போர்
வெளவிய சமர கோலா கலனெனும் வாகை வேலான்
அவ்விய மவித்த சிந்தை யதுலவிக் கிரம னென்போன். (௭)

எழில்புனை யதுல கீர்த்தி யெனவிரு பத்தி ரண்டு
வழிவழி மைந்த ராகி வையகங் காத்த வேந்தர்
பழிதவி ரதுல கீர்த்தி பாண்டியன் றன்பா லின்பம்
பொழிதர வுதித்த கீர்த்தி பூடணன் புரக்கு நாளில். (௮)

கருங்கட லேழுங் காவற் கரைகடந் தார்த்துப் பொங்கி
ஒருங்கெழுந் திருத்துச் சீறி யும்பரோ டிம்ப ரெட்டுப்
பொருங்கட கரியு மெட்டுப் பொன்னெடுங் கிரியு நேமிப்
பெருங்கடி வரையும் பேரப் பிரளயங் கோத்த தன்றே. (௯)

அப்பெருஞ் சலதி வெள்ளத் தழிந்தன வழிவி லாத
எப்பெரும் பொழிலு மேழு தீபமு மிவற்றுட் டங்கி
நிற்பன செல்வ வான திணைகளு நீண்ட சென்னிப்
பர்ப்பத வகையு மீறு பட்டன வாக வங்கண். (௧௦)

தேனிழி குதலைத் தீஞ்சொற் சேனெடுங் கண்ணி கோயில்
வானிழி விமானம் பொற்று மரைவிளை யாட்டின் வந்த
கானிழி யிடபக் குன்றங் கரிவரை நாகக் குன்றம்
ஆனிழி வரைவ ராக வரைமுத லழிவி லாத. (௧௧)

வெள்ளநீர் வறப்ப வாதி வேதியன் ஞால முன்போல்
உள்ளவா றுதிப்ப நல்கி யும்பரோ டிம்ப ரேனைப்
புள்ளொடு விலங்கு நல்கிக் கதிருடற் புத்தேண் மூவர்
தள்ளரு மரபின் முன்போற் றமிழ்வேந்தர் தமையுந் தந்தான். (௧௨)

வேறு.

அங்கியை மதிமர பென்னு மாழியுட்
டங்கிய கலையெனுன் கிரட்டி தன்னொடும்
பொங்கிய நிலாமதி போலத் தோன்றினன்
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே. (௧௩)

---

௬. உக்கிரசேனனுக்குப்பின் மகாசேனன் முதனூலிற் கூறப்பட்டான். வீமத்தேர்மன்னன் - வீமரதன். ௯. நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. கடி - விளக்கம், காப்பு, சிறப்பு, புதுமை. ௧௦. பொழில் - பூமி; அது, "செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்கோன்" என்பதனாலுமறிக. நிற்பன செல்வ வான திணை - சரம் அசரம். ௧௨. ஆதி வேதியன் - சிவபிரான்; ஆதியும் வேதியனும் என உம்மைத் தொகையாகக்கொண்டு சிவபிரானும் பிரமாவும் எனப்பொருள்கொள்ளலுமொன்று. கதிருடற்புத்தேள் மூவர் - சோமசூரியாக்கினிகள்; தமிழ்வேந்தர் - சேரசோழ பாண்டியர். ௧௩. வங்கிய சேகரன் - வம்சசேகரன்.

தாளணி கழலினுன் றங்க ணுயகன்
கோளணி புரிசைசூழ் கோயில் சூழவோர்
வாளணி கடிநகர் சிறிது வைகவைத்
தாளரி யேறென வவனி காக்குநாள். (கச)

செய்யகோன் மனுவழி செலுத்து நீர்மையாற்
பொய்கெழு கலிப்பகை புறந்தந் தோடத்தன்
வையகம் பல்வளஞ் சுரப்ப வைகலும்
மெய்கெழு மன்பதை மிக்க வாலரோ. (கரு)

பல்குறு மானுடப் பரப்பெ லாமொருங்
கல்குற விடங்குறை வாக வாய்மதுப்
பில்குறு தாரினுன் பிறைமு டித்தவன்
மல்குறு கோயிலின் மருங்க ரெய்தினன். (கசு)

கறையணி கண்டனைத் தாழ்ந்து கைதொழு
திறையவ நின்னருள் வலியி னிந்நிலப்
பொறையது வாற்றுவேற் கீண்டிப் போதொரு
குறையதுண் டாயின தென்று கூறுவான் (கஎ)

இத்தனை மாக்களு மிருக்கத் தக்கதாப்
பத்தனங் காணவிப் பதிக்க ணுதியே
வைத்தறை செய்திடும் வரம்பு காண்கிலேன்
அத்தமற் றதனையின் றறியக் காட்டென்றான். (கஅ)

நுண்ணிய பொருளினு நுண்ணி தாயவர்
விண்ணிழி விமானநின் றெழுந்து மீனவன்
திண்ணிய வன்பினுக் கெளிய சித்தராய்ப்
புண்ணிய வருட்கட லாகிப் போதுவார். (ககூ)

வேறு.

பாம்பி னுற்கடி சூத்திரங் கோவணம் பசுந்தாட்
பாம்பி னுற்புரி நூல்சன்ன வீரம்வெம் பகுவாய்ப்
பாம்பி னுற்குழை குண்டலம் பாதகிண் கிணிநாண்
பாம்பி னுற்கர கங்கணம் பரித்தனர் வந்தார். (உ0)

வந்த யோகர்மா மண்டப மருங்குநின் றங்கைப்
பந்த வாலவா யரவினைப் பார்த்துநீ யிவனுக்
கிந்த மாநக ரெல்லையை யளந்துகாட் டென்றார்
அந்த வாளரா வடிபணிந் தடிகளை வேண்டும். (உக)

கச. கோள் - சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்கள், வலிமை. கரு. மன்பதை - மக்கட்பரப்பு. கசு. அல்கல் - தங்கல். கஅ. பத்தனம் - நகரம். அறைசெய்தல் - வரையறுத்தல். உ0. கடிசூத்திரம் - அரைஞாண். பசுமை - இன்மை; அது "பச்சைச்தாளர வாட்டீ" என்னுந் தமிழ் மறையானு முணர்க. சன்னவீரம். முத்தினாலும் ஏனை மணிகளாலுந் தொடுக்கப்பட்டு மார்பினும் முதுகினும் மாறி யணிவது; வெற்றிமாலை என்பாருமுளர்.

பெரும விங்க ரடியனேன் பெயரினால் விளங்கக்
கருணை செய்தியென் றிரந்திடக் கருணையங் கடலும்
அருண யந்துநேர்ந் தனையதே யாகெனப் பணித்தான்
உருகெ ழுஞ்சின வுரகமு மொல்லெனச் செல்லா. (௨௨)

கிட்டி சைத்தலைச் சென்றுதன் கேழ்கிளர் வாலை
நீட்டி மாநகர் வலம்பட நிலம்படிந் துடலைக்
கோட்டி வாலைவாய் வைத்துவேற் கொற்றவற் கெல்லை
காட்டி மீண்டரன் கங்கண மானது கரத்தில். (௨௩)

சித்தர் தஞ்சின கரத்தெழுந் தருளினர் செழியன்
பைத்த வாலவாய் கோலிய படிசுவ ரெடுத்துச்
சுத்த நேமிமால் வரையினைத் தொட்டகழ்ந் தெடுத்து
வைத்த தாமென வகுத்தனன் மஞ்சுசூ ழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றி சைப்பரங் குன்றமும் வடதிசை யிடபக்
குன்ற முங்குடக் கேடக நகரமுங் குணபாற்
பொன்ற லங்கிழித் தெழுபொழிற் பூவண நகரும்
என்று நாற்பெரு வாயில்கட் கெல்லையா வகுத்தான். (௨௫)

அனைய நீண்மதி லாலவாய் மதிலென வறைவர்
நனைய வார்பொழி னகரமு மாலவாய் நாமம்
புனைய லாயதப் போதுமப் பொன்னகர் தன்னைக்
கனைய வார்கழற் காவினன் பண்டுபோற் கண்டான். (௨௬)

கொடிக ணீண்மதின் மண்டபங் கோபுரம் வீதி
கடிகொள் பூம்பொழி லின்னவும் புதியவாக் கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடம்வா ணிழன்மணி யாற்செய்
தடிகள் சாத்திய கலன்களும் வேறுவே றமைத்தான். (௨௭)

பல்வ கைப்பெருங் குடிகளின் பரப்பெலா நிரப்பிச்
செல்வ வானவர் புரந்தரன் புரத்தினுஞ் சிறப்ப
மல்லன் மாநகர் பெருவளந் துளும்பிட வளர்த்தான்
தொல்லை நாட்குல சேகரன் போல்வரு தோன்றல். (௨௮)

திருவாலவாயானபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨,௩௪௧.

---

௨௨. உரு - அச்சம். உரகம் - பாம்பு; மார்பாற் செல்வது என்னும் பொருளது. உருகெ ழுஞ்செல வுரகமும் என்றும் பாடம். ௨௪. ஆலவாய் - பாம்பு. சுவரெடுத்தல் - ஈண்டு இஞ்சிக்கு அடிநிலைபாரித்தல் என்னும் பொருட்டு. இஞ்சி - மதில். சுவடெடுத்து என்று பாடங்கொள்வாருமுளர். ௨௭. கொடிகொ ணீண்மதில் என்றும் பாடம். அடிகள் சாத்திய - சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அணியும்படி; சாத்திய செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கோளகை - வட்டம். ௨௮. குடிகளும் பரப்பெலாம் என்றும் பாடம்.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.*

அங்கண ரூரக மணிந்தருள் வடிவ மடைந்தர சகமகிழக்
கங்கண விடவர வங்கொடு கடிநகர் கண்டருண் முறையிதுவாஞ்
சங்கணி குழையினர் பஞ்சவன் வழிபடு தம்பெய ரெழுதியகூர்
வெங்கணை கொடுவள வன்படை முடுகிய வென்றியை யினிமொழிவாம். (க)

வெங்கய னீள்கொடி வங்கிய சேகரன் வெண்குடை நீழலின்வாய்
வங்கமு லாவிய தெண்கடன் ஞால மடைந்தையு மாசறுசீர்ச்
செங்கம லாலய மங்கையும் வாலிய திண்பது மாலயமேல்
நங்கையு மோவற மங்கல மான நயம்பெற வாழ்வுறுநாள். (௨)

வேழ மறப்படை சூழ வெதிர்த்தவர் வீறு கெடுத்தடியிற்
றாழ வடர்த்திகல் வாகை தொடுத்தலர் தார்புனை விக்கிரமச்
சோழன் மதிக்குல நாயக னைப்பொரு சூள்கரு தித்தொலையா
ஆழ்கட லுக்கிணை யாமணி கத்தொடு மாடம ருக்கெழுவான். (௩)

கயபதி காய்சின நரபதி பாய்துர கதபதி யேமுதலா
வயமிகு தோள்வட திசையின ராதிபர் வலிகெழு சேனையினோ
டியமிடி யேறிமி ழிசையென வாய்விட விரதம தேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலி காவிரி நதியரு கேயுறை பதிகொடு மேயினனால். (௪)

சிலைத்தெழு செம்பியன் வெம்படை மள்ளர் செயிர்த்து மதிக்கடவுட்
குலத்தவ னாட்டினி ருந்தெழி லானிரை கொண்டு குறும்புசெய்து
மலர்த்தட மேரி யுடைத்து நகர்க்கு வரும்பல பண்டமுமா
றலைத்து முடுக்கி நடுக்கம் விளைத்து மமர்க்கடி யிட்டனரால். (ரு)

மாற னறிந்தினி யென்செய்து நேரியன் வன்படை யோவளவின்
றேறி யெதிர்ந்தம ராட லெனக்கரி திக்குறை யைப்பிறையோ
டாறணி பூரண சுந்தர னெந்தை யடித்தல முன்குறுகாக்
கூறியி ரந்து வரம்பெறு கென்றிறை கோயி லடைந்தனனால். (௬)

அடைந்து பணிந்தரு ளுயக னேயடி யேனொடு விக்கிரமன்
தொடர்ந்தம ராட வயற்புல மன்னவர் தொகையொடு பாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறை கொண்டன னேபொர வொத்த பதாதி யெனக்கிலையே
மிடைந்து வரும்படை மிக்க விடத்தரண் வேறுள தோவிறைவா. (எ)

---

* சுந்தரப்பெயரம்பெய்தபடலம் எனவும் பிரதிபேத முண்டு. க. வென்றி – திருவிளையாடல்; ஆகுபெயர். ௩. பொருசூள் – போர்செய்தற்குக் காரணமான சபதம். ரு. நாட்டு மிருந்தெழில் என்றும் பாடம். குறும்பு–போர், தீமை. ஆறலைத்தல் – வழிப்பறித்தல். அடியிடல்–தொடங்குதல். ௬. ஏறல்–மேற்சேறல். அமராடி னெனக் கரிது என்றும் பாடம். எ. பாசறை – பகைமேற் சென்றோருறைவிடம்.

என்னை யினிச்செயு மாறென மாற னிரந்து மொழிந்திடலும்
முன்னவன் வானிடை நின்றசரீரி மொழிந்தருள் வான்முதனீ
அன்னவ னோடம ராடபி னுமு மடைந்துத வித்துணையாய்
நின்னது வாகை யெனப்பொரு கின்றன நீயினி யஞ்சலெனா. (அ)

சிந்தை களித்திரு கண்க ளுளித்திரு செங்கை குவித்திறைவன்
அந்தி மதிச்சடை யந்தண னைத்தொழு தன்று புறப்படமுன்
வந்தன னெற்றுவ னந்தி வரைக்கயல் வந்தது விக்கிரமன்
வெந்தறு கட்படை யென்றர சற்கு விளம்பின னப்பொழுதே. (௯)

அரச னியம்பல வதிர வலம்புரி யலற வலங்குளைமான்
இரத மணைந்திட விசைகொடு சிந்தைபி னிடவல வன்கடவப்
புரசை நெடுங்கரி திரையெறி யுங்கடல் பொருபரி விண்டொடுதேர்
விரைசெய் நறுந்தொடை விருதர்க ணம்புடை விரவ நடந்தனனால். (௧0)

வே று.

அளந்து சூழ்திரு வால வாய்மதி லின்பு றத்தக ழாழிபோல்
வளைந்த சோழ னெடும்ப டைக்கெதிர் வஞ்சி வேய்ந்தெழு பஞ்சவன்
கிளர்ந்த சேனை யதிர்ந்து கிட்டின கிட்டி யவ்விரு படைஞருங்
களஞ்சி றந்திட வஞ்சி னங்கொடு கைவ குத்தமர் செய்வரால். (௧௧)

சைய மொத்தெழு தேரி னோரொடு சைய மொத்தெழு தேரரும்
மையன் மைக்கரி வீர ரோடெதிர் மையன் மைக்கரி வீரருங்
கொய்யு ளைப்பரி வயவ ரோடிகல் கொய்யு ளைப்பரி வயவருங்
கைய முற்படை வீசி மின்விடு காரெ னப்பொரு வாரரோ. (௧௨)

முடங்கு வெஞ்சிலை வில்ல ரோடு முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரும்
விடங்க லுழ்ந்திடு வேல ரோடு விடங்க லுழ்ந்திடு வேலரும்
இடங்கை தோல்வல வாள ரோடு மிடங்கை தோல்வல வாளரும்
மடங்க லேறு மடங்க லேறு மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால். (௧௩)

அரவி னன்னில மம்பு யம்பொறை யாற்று மீனவ னாற்றல்கூர்
புரவி யின்னிரை வைய மேல்கொடு போந்த நேரியர் வேந்தனோர்
விரவி மின்னிய முரசி யம்ப மிடைந்து வெஞ்சம ராடுமா
றிரவி தன்னொடு மதிய வன்பொர வேகி னானிக ராகுமால். (௧௪)

துள்ளு மாவொலி தான யாறு துளும்பு மாவொலி தூண்டுதேர்
தள்ளு மாவொலி படையொ டும்படை தாக்கு மாவொலி பொருநரார்த்
தெள்ளு மாவொலி மள்ளர் பைங்கழ லேங்கு மாவொலி வீங்கியந்
தெள்ளு மாவொலி வேறு பாடு திரிந்து கல்லென லாயதே. (௧௫)

---

௯. நந்திவரை - இடபமலை. ௧௧. வஞ்சி - பகைமேற் செல்வோர் அணியுமாலை. ௧௫. தள்ளுதல் - இங்கே இழுத்தல்.

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு கார்ம லைந்திடு கொள்கை போல வுடன்றுடன்
றிடித்த வாயின வசனி யேறி னிருப்பு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர விழுந்த வெஞ்சின வானையே. (௧௬)

எய்த வாளி விலக்கு வார்பிறி தெய்யும் வாளித மார்புதோள்
செய்த போதவ ராண்மை கண்டு சிரித்து வென்றி வியப்பால்
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட வருவ தைக்குறி வழியினூற்
கொய்த தார்மற வாளெ றிந்து குறைத்து வேறு படுத்துவார். (௧௭)

பின்னி டாதிரு படையு மொத்தம ராடு மெல்லை பெரும்படைச்
சென்னி தன்றுணை யான வுத்தர தேய மன்னவர் படையொடுந்
துன்னி ஞால முடிக்கு நாளெழு சூறை தள்ள வதிர்ந்தெழும்
வன்னி யென்ன வுடன்றெ திர்ந்தனன் வழுதி சேனை யுடைந்ததே. (௧௮)

மின்ன லங்கிலை வாளொ டுஞ்சிலை வில்லி ழந்தனர் வீரரே
பன்ன லம்புனை தேரொ டுங்கரி பரியி ழந்தனர் பாகரே
தென்ன வன்பொரு வலியி ழந்தன னென்று செம்பியன் வாகையுந்
தன்ன தென்று தருக்கு மேல்கொடு சங்கெ டுத்து முழக்கினான். (௧௯)

அந்த வேலையின் முன்ன ருந்தம தருளெ னக்குளிர் கடிபுனற்
பந்தர் நீழ லளித்து மோடை படுத்தி யும்பகை சாயவே
வந்த வேடர் வண்ண மேயொரு மான வேடர சாய்வலஞ்
சிந்த வாகுல மூழ்கு மீனவன் சேனை காவல ராயினார். (௨௦)

வே று.

குன்றவில் வேடன் சாபங் குழைவித்துச் சுந்த ரேசன்
என்றதன் னாமந் தீட்டி யிட்டகூர்ங் கணைக டேண்டி
வென்றன மென்று வாகை மிலைந்துவெண் சங்க மார்த்து
நின்றவன் சேனை மீது நெறிப்படச் செலுத்தா நின்றான். (௨௧)

அம்முனை வாளி யொவ்வொன் றடல்புனை நூற்று நூறு
தெம்முனை வீரர் தம்மைச் செகுத்துயி ருண்ண நோக்கி
இம்முனை வாளி யொன்றுக் கித்துணை வலியா தென்னு
வெம்முனை மறவேற் சென்னி வியந்தநு மான மெய்தா. (௨௨)

அன்னகூர் வாளி தன்னைக் கொணர்கென வதனை வாசித்
தின்னது சுந்த ரேச னெனவரைந் திருப்ப தீது
தென்னவற் கால வாயான் றுணைசெய்த செயலென் றஞ்சிப்
பொன்னிநா டுடையான் மீண்டு போகுவான் போகு வானை. (௨௩)

---

௧௭. தோள் - துளைத்தல்; முதனிலைவினைப்பெயர். மார்புபோழ் செய்த என்றும் பாடம். ௧௮. சூறை - ஊழிக்காற்று. வன்னி - ஊழித்தீ. ௨௦. மீனவர் சேனை என்றும் பாடம். ௨௨. நூறு நூறு என்றும் பாடம். அநுமானம் - புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டென்றுணர்தல் போல்வது.

செருத்துணை யாகி வந்த வுத்தர தேயத் துள்ளார்
துருக்கரொட் டியர்வே றுள்ளார் யாவருஞ் சூழ்ந்து நில்லென்
றுருத்தனர் வைது நீபோர்க் குடைந்தனை போதி யீதுன்
கருத்தெனி னுண்மை யாவர் கண்ணநுன் மான மென்னும். (௨௪)

செல்லலை வருநி யென்னுச் செயிர்த்தெழுந் திடியி னார்த்துக்
கல்லெழு வனைய திண்டோட் கௌரியன் படைமேற் சென்று
வில்லிற வலித்து வாங்கி வேறுவே றாகி நின்று
சொல்லினுங் கடிய வாளி தொடுத்தனர் விடுத்தார் தூர்த்தார். (௨௫)

வடுத்தவா மருமச் செம்புண் மறமக னாகி நின்ற
கடுத்தவா மிடற்று முக்கட் கண்ணுதற் சாமி தான்முன்
எடுத்தவா டகவி லென்ன விருஞ்சிலை வாளி யொன்று
தொடுத்தவா டவர்தாம் விட்ட சுடுசரந் தொலைத்துப் பின்னும். (௨௬)

பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமான் றேரைச் சாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவெங் களிற்றை மாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவாம் பரியைக் கொன்றான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமா னுடரை வென்றான். (௨௭)

நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுவெம் பரிமே லெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுவெங் கரிமேற் பெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுதேர் சிதைய விட்டான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுசே வகரை யட்டான். (௨௮)

ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரம் பரியைக் கொன்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரங் கரியை வென்றான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரந் தேரைச் சாய்த்தான்
ஆயிரம் வாளி யானா றாயிரம் பேரைத் தேய்த்தான். (௨௯)

தடிந்தன தோளுந் தாளுந் தகர்ந்தன சென்னி மண்ணிற்
படிந்தன மடிந்தோர் யாக்கை பரிந்தன தும்பைத் தாமம்
மடிந்தன மையல் யானை மாண்டன தாண்டும் பாய்மான்
ஒடிந்தன கொடிஞ்சி மான்றே ரொதுங்கின வொழிந்த சேனை. (௩௦)

ஆவிமுன் னேகத் தாழ மருக்கமண் டலத்தா றேகத்
தாவுவ வென்ன வாடுந் தலைபல சிலைவாள் பட்டுக்
கூவிளி யெடுத்து வீழுங் குறைத்தலை யாடப் பாதிச்
சாவுட னின்று கைகள் கொட்டுவ தாள மென்ன. (௩௧)

---

௨௬. ஆடகவிலன்ன என்றும் பாடம். ௨௮. நான்கடிகளிலும் நூறு நூறு என்றும் பாடம். ௩௦. ஒழிந்த சேனை ஒதுங்கின - எஞ்சியசேனைகள் ஓடின; ஒதுங்கல் - நடத்தல்; ஈண்டு ஓடுதன்மேற்று. மறைந்த சேனைகள் எஞ்சின என்றலுமாம்; இப்பொருட்கு ஒதுங்கல் - மறைதல். ௩௧. சிலவாள் என்றும் பாடம். குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிச்சாவுடல் - குற்றுயிரோடுகூடிய உடம்பு.

தறைவிழத் தனது சென்னி வீட்டினூர் தம்மை நின்ற
குறையுடல் கைவேல் குத்தி நூக்குவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள் வாய்மென் றெயிறது கறித்து வீழ்ந்து
கறுவின மார்பந் தட்டி நிற்பன கவந்த யாக்கை. (௩உ)

ஒருவழி பட்டு வீழு மிருதலை யொன்றற் கொன்று
மருவிய கேண்மைத் தாகி வாலெயி றிலங்க நக்குப்
பிரிவற வந்தாய் நீயு மென்றெதிர் பேசிப் பேசிப்
பரிவுற மொழிந்து மோந்து பாடிநின் றூடல் செய்த. (௩௩)

மாகவா றியங்கு சேனம் வல்லிருட் குவையி னன்ன
காகம்வன் கழுகு வெம்போர்க் களனிடை யவிந்து வீழ்ந்தோர்
ஆகமேற் சிறக டிக்கொண் டசைவன வேவடை நீக்கப்
பாகநின் றால வட்டம் பணிப்பன போன்ற வன்றே. (௩௪)

வெள்ளமாச் சோரி யீர்ப்ப மிதக்கின்ற தேர்கள் வெம்பேய்ப்
பிள்ளைகண் மூழ்கிக் கீழ்போய் மறித்தெனப் பெயர்ந்து வீழ்வ
தெள்ளுநீர்க் கடலின் மீதூர் சிதைக்கல நிரையுந் தாக்கித்
துள்ளிமற் றவற்றைச் சாய்க்குஞ் சுறவமும் போன்ற வன்றே. (௩௫)

கத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக் கருங்கொடி சேனந் துண்டங்
கொத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக் குடவயிற் றழல்கட் பூதப்
பத்திநின் றொருபா லீர்ப்பப் பட்டவ ராகங் கூளி
பொத்திநின் றொருபா லீர்ப்ப வைம்பொறி போல மன்னோ. (௩௬)

துடுவைவான் முறங்கா றள்ளுந் துணைச்செவி யரிசி கோட்டின்
உடுவைநேர் மணியின் குப்பை யுரலடி யுலக்கை திண்கோ
டடுகலங் கடந்திச் சோரி மத்தக மடுப்பென் றியானைப்
படுகளம் விசயச் செல்வி யடுமடைப் பள்ளி மானும். (௩௭)

பிணத்தினைக் கோலிப் புண்ணீ ராற்றினைப் பெருக்கி யுண்பேய்க்
கணத்தினை யுதைத்து நூக்கிக் கரையுடைத் தொருவன் பூதம்
நிணத்தொடும் வருமங் கீத்த நேர்பட விருந்து கையால்
அணைத்துவாய் மடுக்கும் வைகை யருந்திய பூத மென்ன. (௩௮)

புரத்தினு ளுயர்ந்த கூடற் புண்ணிய னெழுதி யெய்த
சரத்தினி லவிந்தார் சென்னிக் குற்றுழிச் சார்வாய் வந்த
அரத்தினை யறுக்கும் வைவே லயற்புல வேந்தர் நச்சு
மரத்தினை யடுத்த சந்துங் கதமெழரி மடுத்த தென்ன. (௩௯)

௩உ. குறையுடற் கைவேல் என்றும் பாடம். ௩௪. பணித்தல் - அசைத்தல். பணிப்பன என்றும் பாடம். ௩௫. மறித்தென - மறிக்க; செய்தெனவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ௩௭. துடுவை - இங்கே அகப்பை. கடம் - கதுப்பு. ௩௯. புரம் - காசிமுதலிய முத்தி நகரங்கள்.

மாசறு காட்சி யான்றன் வாளியா லவிந்தோர் தம்மை
மூசுவண் டென்னச் சூழ்ந்து மொய்த்தன பைத்த கூளி
காய்சினச் சேனங் காகங் கழுகினம் பற்றி யீர்த்துப்
பூசலிட் டொன்றோ டொன்று போர்செய்வான் றொடங்கிற் றம்ம. (௪0)

வெஞ்சின மறக்கோ னம்பி விடுகணை வெள்ளத் தாழ்ந்து
வஞ்சின முறுதன் சேனை மடிந்தது கண்டு மாழாந்
தெஞ்சின படையுஞ் சூழ வேதிலார் நகையுஞ் சூழத்
துஞ்சின மறமுஞ் சூழச் சோழனு முடைந்து போனான். (௪௧)

வில்லொடு மேக மன்ன வெஞ்சிலை வேட வேந்தன்
மல்லொடு பயின்ற தென்னன் மலர்முகச் செவ்வி நோக்கி
அல்லொடு மதிவந் தென்ன வருணகை சிறிது பூத்துச்
செல்லொடு பகைபோற் கொண்ட திருவுரு மறைந்து போனான். (௪௨)

பாடுவா யளிதே னூட்டும் பைந்தொடைச் செழியன் வென்றிக்
கோடுவாய் வைத்திட் டார்த்துக் குஞ்சர முகட்டி லேறித்
தோடுவாய் கிழிக்குங் கண்ணார் மங்கலந் துவன்றி யேந்த
நீடுவார் திரைநீர் வேலி நீண்மதி னகரிற் புக்கான். (௪௩)

வேறு.

சிலைவிற்சே வகஞ்செய்து வாகை வாங்கித் திருவளித்த சேவகற்குச் சிறந்த பூசை, நிலைவித்தாய் மணிப்பொலம்பூ ணிறுவிச் சாத்தி நிழல்விரிக் கும் வெயின்மணியா னெடிய மேரு, மலைவிற்றா னென்னவரி சிலையு நாமம் வரைந்தகடுங் கூர்ங்கணையும் வனைந்து சாத்தி, அலைவித்தாழ் கடலுலகுக் கக லச் செங்கோ லறம்பெருக்கும் வங்கியசே கரனு மண்ணல். (௪௪)

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௨,௩௬௩.

---

௪௧. மாழாந்து - மயங்கி. துஞ்சினமறம் - வன்மையின்மை, வெற்றியின்மை. ௪௩. வென்றிக்கோடு - வெற்றிச்சங்கு. ௪௪. சிலைவில் - சிலையாகிய வில் எனப் பண்புத் தொகை; மேருமலைபோன்ற வில்லுமாம்; சிலை - மலை; இங்கே மேரு; முடங்கு வெஞ் சிலை வில்லர் என்றார் முன்னரும். ஒலிக்கின்ற வில்லுமாம்; சிலைத்தல் - ஒலித்தல். நிலை வித்து - நிலைபெறச்செய்து. அலைவு இத்தாழ் கடல் உலகுக்கு அகல - துன்பம் இந்த ஆழ்ந்த கடல் சூழ்ந்த உலகத்தார்க்கு நீங்க; உலகம் ஆகுபெயர். அலை வித்து ஆழ்கடல் உலகுக்கு அகலச் செங்கோல் அறம் பெருக்கும் எனப்பிரித்து அலையைவீசும் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தாருக்கு ஒரே செங்கோலால் அறத்தைப் பெருக்கும் எனப் பொருள் கோடலு மொன்று; அகலம் - எங்கும் பரத்தல்; எனவே வேற்றரசர் கோலின்றிப் பொதுக்கடிந்தாளும் ஒரு கோல் உடையன் என்பது பெற்றாம்.

ஐம்பத்தோராவது

சங்கப்பலகைகொடுத்தபடலம்.*

வேடுரு வாகி மேரு வில்லிதன் னாமக் கோலெய்
தாடம ராடித் தென்ன னடுபகை துரந்த வண்ணம்
பாடினஞ் சங்கத்தார்க்குப் பலகைதந் தவரோ டொப்பக்
கூடிமுத் தமிழின் செல்வம் விளக்கிய கொள்கை சொல்வாம். (க)

வங்கிய சேக ரன்கோல் வாழுநாண் மேலோர் வைகற்
கங்கையந் துறைசூழ் கன்னிக் கடிமதிற் காசி தன்னிற்
பங்கய முளரிப் புத்தேள் பத்துவாம் பரிமா வேள்வி
புங்கவர் மகிழ்ச்சி தூங்க மறைவழி போற்றிச் செய்தான். (உ)

நிரப்பிய வழிநா ணன்னீ ராடுவா னீண்ட வீணை
கரப்பிசை வாணி சாவித் திரியெனு நங்கை வேத
வரப்பிசை மநுவாங் சாயத் திரியெனு மடவா ரோடும்
பரப்பிசைக் கங்கை நோக்கிப் படருவான் படரு மெல்லை. (௩)

நானவார் குழலி னாம் மூவரு ளாவின் செல்வி
வானவா றியங்கும் விஞ்சை மாதரா ளொருத்தி பாடுங்
கானவா றுள்ளம் போக்கி நின்றனள் கமல யோனி
யானவா லறிவ னேகி யந்நதிக் கரையைச் சேர்ந்தான். (௪)

நாமகள் வரவு தாழ்ப்ப நங்கைய ரிருவ ரோடுந்
தாமரைக் கிழவன் மூழ்கித் தடங்கரை யேறு மெல்லைப்
பாமகள் குறுகி யென்னை யன்றிநீ படிந்த வாறென்
னாமென வெகுண்டாள் கேட்ட வம்புயத் தண்ணல் சொல்வான். (௫)

குற்றநின் மேல தாக நம்மைநீ கோபங் கொள்வ
தெற்றென வினைய தீங்கை யெண்ணறு மாக்க டோற்றம்
உற்றனை யொழித்தி யென்னு வுரைத்தனன் சாப மேற்கும்
பொற்றொடி மடந்தை யஞ்சிப் புலம்புகொண் டவலம் பூண்டாள். (௬)

ஊனிட ரகன்றோ யுன்னு ருயிர்த்துணை யாவே னிந்த
மானிட யோனிப் பட்டு மயங்குகோ வென்ன வண்டு
தேனிடை யழுந்தி வேதஞ் செப்பும்வெண் கமலச் செல்வி
தானிட ரகல நோக்கிச் சதுர்முகத் தலைவன் சாற்றும். (௭)

---

* சங்கப்பலகைதந்தபடலம் எனவும் பிரதி பேத முண்டு. உ. கன்னி - அழிவின்மை. ௩. வழிநாள் - பின்னாள். ௪. நானம் இங்கே இயற்கைமணம். மூவரினுள் ஆவின் செல்வி என்றும் பாடம். ௬. மாக்கள் தோற்றம் - மானுடப்பிறவி. ௭. ஊனிடர் - உடம்பெடுத்தலாலுளதாகிய துன்பம்; ஊன் ஆகுபெயர்.

முகிழ்தரு முலேநின் மெய்யா முதலெழுத் தைம்பத் தொன்றிற்
றிகழ்தரும் ஆகா ராதி ஹாகார மீறுச் செப்பிப்
புகழ்தரு நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்தெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடல்சூழ் ஞாலத் தவதரித் திடுவ வாக. (௮)

அத்தகு வருண மெல்லா மேறிநின் றவற்ற வற்றின்
மெய்த்தகு தன்மை யெய்தி வேறுவே றியக்கந் தோன்ற
உய்த்திடும் அகாரத் திற்கு முதன்மையா யொழுகு நாதர்
மூத்தமி ழால வாயெம் முதல்வரம் முறையான் மன்னோ. (௯)

தாமொரு புலவ ராகித் திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி வைகியே நாற்பத் தொன்ப
தாமவ ராகி யுண்ணின் றவரவர்க் கறிவு தோற்றி
ஏமுறப் புலமை காப்பா ரென்றனன் கமலப் புத்தேள். (௧௦)

அக்கர நாற்பத் தெட்டு மவ்வழி வேறு வேறு
மக்களாய்ப் பிறந்து பன்மாண் கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச் சொற்பதி னெட்டு மாய்ந்து
தக்கதென் கலைநுண் டேர்ச்சிப் புலமையிற் றலைமை சார்ந்தார். (௧௧)

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த கலன்பல வன்றிக் கண்டிக்
கொழுமணிக் கலனும் பூணுங் குளிர்நிலா நீற்று மெய்யர்
வழுவறத் தெரிந்த செஞ்சொன் மாலையா லன்றி யாய்ந்த
செழுமலர் மாலை யானுஞ் சிவார்ச்சனை செய்யு நீரார். (௧௨)

புலந்தொறும் போகிப் போகிப் புலமையால் வென்று வென்று
மலர்ந்ததண் பொருநை நீத்த வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
நிலந்தரு திருவி னுன்ற நிறைநிதிச் செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை நோக்கி நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லை. (௧௩)

பற்பல கலைமாண் டேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனாய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை யாலவா யடிக ளங்கோர்
கற்பமை கேள்வி சான்ற கல்வியின் செல்வ ராகிச்
சொற்பதங் கடந்த பாத மிருநிலந் தோய வந்தார். (௧௪)

அவ்விடை வருகின் றாரை நோக்கிநீ ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போது கின்றனி ரென்ன வன்னார்
வெவ்விடை யனையீர் யாங்கள் விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருநை நாட்டின் வருகின்றே மென்ன லோடும். (௧௫)

---

௧௧. வகைமை - அறுபத்துநான்கு பேதம். ௧௨. கழுமணி - சாணைபிடித்த மாணிக்கம். ௧௩. நிலந்தரு திரு - மாற்றாரது நிலத்தைத் தனக்கு நல்கும் போர்த்திரு. ௧௪. சொற்பதம் கடந்த - சொற்கும் பொருட்கும் எட்டாத; பதம் — பொருள்; ஆகமவளவைக்கெட்டாத என்றலுமாம்; சொல் ஆகுபெயராய் ஆகமத்தின்மேலது; பதம் - அளவு. ௧௫. விஞ்சையர் - புலவர்.

தனிவரு புலவர் நீவிர் தண்டமி ழால வாயெங்
கனிவரு கருணை மூர்த்தி கணைகழ லிறைஞ்சல் வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே யெங்களுக் களவில் கோடி
துணிவரு வினைக டீர்க்குஞ் சுந்தரக் கடவு ளென்றார். (௧௬)

மறையினா றொழுகும் பன்மாண் கலைகள்போன் மாண்ட கேள்வித்
துறையினா றொழுகுஞ் சான்றோர் சூழமீண் டேகிக் கூடற்
கறையினர் கண்டத் தாரைப் பணிவித்துக் கரந்தா ரொற்றைப்
பிறையினர் மருடந் தோற்று தறிஞராய் வந்த பெம்மான். (௧௭)

விம்மித மடைந்து சான்றோர் விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு செய்யுளாற் பரவி யேத்திக்
கைம்மலை யுரியி னார்தங் காறொழு திறைஞ்சி மீண்டு
கொய்ம்மலர் வாகைச் செவ்வேற் செழியனைக் குறுகிக் கண்டார். (௧௮)

மறமலி நேமிச் செங்கோன் மன்னவன் வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி யவைக்களக் கிழமை நோக்கித்
திறமலி யொழுக்க நோக்கிச் சீரியர் போலு மென்னா
நிறைமலி யுவகை பூத்த நெஞ்சினா னிதனைச் செய்தான். (௧௯)

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செக்கரஞ் சடில நாதன்
மங்கலம் பெருகு கோயில் வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாக்கித் தகைமைசால் சிறப்பு நல்கி
அங்கமர்ந் திருத்தி ரென்ன விருத்தினா னறிஞர் தம்மை. (௨௦)

வண்டமிழ் நாவி னார்க்கு மன்னவன் வரிசை நல்கக்
கண்டுளம் புழுங்கி முன்னைப் புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினர் மூண்டு மூண்டு வாதுசெய் தாற்றன் முட்டிப்
பண்டைய புலனுந் தோற்றுப் படருழந் தெய்த்துப் போனார். (௨௧)

இனையர்போல் வந்து வந்து மறுபுலத் திருக்குங் கேள்வி
வினைஞரு மதமேற் கொண்டு வினாய்வினாய் வாதஞ் செய்து
மனவலி யிளைப்ப வென்று வைகுவோ ரொன்றை வேண்டிப்
புனையிழை பாக நீங்காப் புலவர்மு னண்ணி னாரே. (௨௨)

முந்துநூன் மொழிந்தார் தம்மை முறைமையால் வணங்கி யெம்மை
வந்துவந் தெவரும் வாதஞ் செய்கின்றார் வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி யளப்பதா வெம்ம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப் பலகையொன் றென்று தாழ்ந்தார். (௨௩)

---

௧௬. தனிவருபுலவர் - சோமசுந்தரக்கடவுள். ௧௯. அவைக்களக்கிழமை - "புகழுந் தருமநெறி நின்றோர்பொய் காமம், இகழுஞ் சினஞ்செற்ற மில்லோர் – நிகழ்கலைகள், எல்லா முணர்ந்தோ ரிருந்தவிட மன்றோ, நல்லா ரவைக்கு நலன்" "நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலை நான்கும், குலனென் றறிவுடையோர் கோதில் – புலனில்லோர், சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்டோர் செறிந்தவிடம், அன்றோ நிறைந்த வவை" என்னுஞ் சங்கச் செய்யுட்களிற் கூறிய இலக்கணங்கள். ௨௦. வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. ௨௨. மதமேற் கோடல் - தங்கொள்கைவிடாமை. ஒன்று - ஒருசங்கப்பலகை; ஆகுபெயர். ௨௩. முந்துநூல் - முதனூல்.

பாடிய பாணற் கன்று வலியவே பலகை யிட்டார்
பாடிய புலவர் வேண்டிற் பலகைதந் தருளார் கொல்லோ
பாடிய புலவராகும் படியொரு படிவங் கொண்டு
பாடிய புலவர் காணத் தோன்றினர் பலகை யோடும். (௨௪)

சதுரமா யளவி ரண்டு சாணதிப் பலகை யம்ம
மதியினும் வாலி தாகு மந்திர வலிய தாகும்
முதியநும் போல்வார்க் கெல்லா முழம்வளர்ந் திருக்கை நல்கும்
இதுநுமக் களவு கோலா யிருக்குமென் றியம்பி யீந்தார். (௨௫)

நாமக ளுருவாய் வந்த நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தன்னைப் பலகையாத் தருவ தெனனக்
காமனை முனிந்தார் நல்கக் கைக்கொடு களிறு தாங்கும்
மாமணிக் கோயி றன்னை வளைந்துதங் கழகம் புக்கார். (௨௬)

நாறுபூந் தாம நாற்றி நறும்பனி தோய்ந்த சாந்தச்
சேறுவெண் மலர்வெண் டூசு செழும்புகை தீப மாதி
வேறுபல் வகையாற் பூசை வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன்
ஏறினன் கபில னோடு பரணனு மேறி னனே. (௨௭)

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா மிம்முறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தார் யார்க்கு மொத்திடங் கொடுத்து நாதன்
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின் றகலங் காட்டித் தோன்றுநூல் போன்ற தன்றே. (௨௮)

மேதகு சான்றோர் நூலின் விளைபொருள் விளங்கத் தம்மில்
ஏதுவு மெடுத்துக் காட்டு மெழுவகை மதமுங் கூறும்
போதவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே புறம்பு போந்து
வாதுசெய் வார்கள் வந்தான் மறுத்துநேர் நிறுத்து மன்னோ. (௨௯)

வே று.

ஆய வாறெண் புலவரு மாய்ந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியாற்
றூய பாட றொடங்கினர் செய்துகொண்
டேய வாறிருந் தாரந்த வெல்லைவாய். (௩0)

பலருஞ் செய்த பனுவலு மாண்பொருண்
மலருஞ் செல்வமுஞ் சொல்லின் வளமையுங்
குலவுஞ் செய்யுட் குறிப்புமொத் தொன்றியே
தலைம யங்கிக் கிடந்தவத் தன்மையால். (௩க)

---

௨௫. சடமாகிய மந்திரம் தன்னை அதிட்டித்த தெய்வவலியால் கணிப்போர்க்குப் பயன் கொடுத்தல்போல, சடமாகிய சங்கப்பலகையும் தன்னைக்கொடுத்த சோமசுந்தரக் கடவுளது அருள் வலியால் மெய்ப்புலவர் இருத்தற்கு முழம்வளர்ந் திடங்கொடுத்தலால் மந்திர வலியது என்றார். ௨௭. வண்மலர் வண்டூசு என்றும் பாடம். ௨௮. அகலங்காட்டல் - பயனால் விரிந்துகாட்டல். ௨௯. ஏது - காரணம். எடுத்துக்காட்டு - உதாரணம்.

வேறு பாடறி யாது வியந்துநீர்
கூறு பாட லிதுவென் றுங் கோதிலென்
தேறு பாட லிதுவென் றுஞ் செஞ்செவே
மாறு பாடுகொண் டார்சங்க வாணரே. (௩௨)

மருளு மாறு மயக்கற வான்பொருள்
தெருளு மாறுஞ் செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசர் புலவர்முன்
அருளு நாவல ராய்வந்து தோன்றினர். (௩௩)

வந்த நாவலர் வந்திக்கு நாவலர்
சிந்தை யாகுலஞ் செய்ய மயக்குறும்
பந்த யாப்பைக் கொணர்கெனப் பாவலர்
எந்தை யீங்கிவை யென்றுமுன் னிட்டனர். (௩௪)

தூய சொல்லும் பொருளின் றொடர்ச்சியும்
ஆய நாவல ரவ்வவர் தம்முது
வாய பாடல் வகைதெரிந் தவ்வவர்க்
கேய வேயெடுத் தீந்தன ரென்பவே. (௩௫)

வாங்கு சங்கப் புலவர் மனங்களித்
தீங்கு நீரெம ரோடு மொருத்தராய்
ஓங்கி வாழ்திரென் றொல்லெனத் தங்களைத்
தாங்கு செம்பொற் றவிசி லிருத்தினர். (௩௬)

பொன்னின் பீடிகை யென்னும்பொன் னூரமேல்
துன்னு நாவலர் சூழ்மணி யாகவே
மன்னி னூர்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீற்றிருந் தார்மது ரேசரே. (௩௭)

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாற்பத்தொன்
பதின்ம ரென்னப் படும்புல வோரெலாம்
முதிய வான்றமிழ் பின்னு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத் தொடுத்தவண் வாழுநாள். (௩௮)

வேறு.

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணிதன்னைப்
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப் புவிநல்கி
இங்கியல் பாச வினைப்பகை சாய விருந்தாங்கே
சங்கியல் வார்குழை யானடி யொன்றிய சார்புற்றான். (௩௯)

சங்கப்பலகைகொடுத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨,௪௩௨.

---

௩௨. செஞ்செவே - நேரே, நன்றாக. செஞ்சவே என்றும் பாடம். ௩௫. தூய சொல்லின் பொருளின் என்றும் பாடம். ௩௯. வம்சசேகரன் வம்சசூடாமணி என்பன, வங்கியசேகரன் வங்கியசூடாமணி என்றாயின.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

சொற்சுவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுபீடம்
அற்சுவை கண்டத் தண்ணல ளித்த தறைந்தேமால்
தற்சுவை தந்தா னுய்சுவ லென்னுந் தருமிக்குப்
பொற்சுவை நல்கும் வண்ணமெ டுத்துப் புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரியு ருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிக்கேற்றப்
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். (௨)

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் கொன்றை கரந்தைசெ ழுங்கா வீரந்தண்
போதவிழ் நந்தி செருந்திகு ருந்தம் புன்னாகம். (௩)

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம ழும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துழு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டிமிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால். (௪)

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழு சண்பக மொய்த்தவ ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம்வி மூங்கி மணங்கான்று
பைத்து மலர்ந்தன கண்டும கிழ்ந்து பரித்தோரான். (௫)

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுந்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூர்
கருக்கிய கண்ணுத லார்திரு மேனி கவின்செய்தான். (௬)

அன்னவி யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலந்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தரர் தாமென்று
முன்னரி றைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன். (௭)

---

௧. தொகுபீடம் - சங்கப்பலகை; தொகுதி - சங்கம்; ஈறுகெட்டது; வினைத்தொகையுமாம். உவை - உந்தக்கிழியிலுள்ள பொற்காசுகள். ௨. முடிக்கேற்ப என்றும், முடிக்கேற என்றும் பாடம். ௩. வீ - வண்டு. ௪. சண்பகமலரை, 'செருக்கிய வண்டு விழாமலர்' எனப் பின்னர்க்கூறிய ஆசிரியர், இங்கே வண்டிமிர் சண்பகம் என்றது, 'தாதுலராதகோதை' என்பதுபோலச் சாதியடை பற்றி யென்க; "கானுடை மாலை" "முல்லை யெல்லாந் தாதுக" எனச்சிந்தாமணியில் வருவனவும் அவை. ௬. இண்டை - தண்டுபோலக்கட்டப்படுவது. தொடை - சரமாகத் தொடுக்கப்படுவது. தாமம் - கோக்கப்படுவது. கண்ணி - முடிமாலை; அதுவட்டமாகக் கட்டப்படுவது.

அன்னதொர் நாமம் பெற்றன் றின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வர்க்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதொர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கினன் வங்கிய சூடா மணிதானும். (அ)

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரர் தம்மாடே
நண்பக மாரு நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாரன் படுபோர்மூண்
டெண்பக வெய்வா னாகிய வந்தன் றிளவேனில். (கூ)

வே று.

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும் வசந்தமென் காலும் வேறு
துனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர்த் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பான்மதி வேண்டுங் காலம். (க0)

அண்டவான் றருமேற் சீறிச் சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம். (கக)

செங்கதிர் மேனி யான்போ லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலூர் செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மாவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்த காயா. (கஉ)

தரைகிழித் தெழுநீர் வைகைத் தடங்கரை யெக்க ரல்குல்
அரவமே கலைசூழ்ந் தென்ன வலர்ந்துதா துகுப்ப ஞாழல்
மாகதந் தழைத்து வெண்முத் தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புன்னை. (கங)

ஊடினார் போல வெம்பி யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
கூடினார் போல வெங்குங் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினார் போலக் கண்ணீர் வாரமெய் பசந்து மையல்
நீடினா ரலர்போற் பூத்து நெருங்கின மாங்க ளெல்லாம். (கச)

கூ. பண்பகர் சொல் - பண்ணும் புகழும் சொல்; சிறப்பும்மை தொக்கது; பகர்தல் இங்கே புகழ்தல்; பண்ணைப்போலச் சொல்லுஞ் சொல் என்பது இத்துணைச்சிறப்பின்று. எண்பக - நெஞ்சம்பிளக்க; எண் ஆகுபெயர்; வலிமைகெட என்றலுமாம். ஆகிய ஆக. வந்தன்று - வந்தது; விட்டன்று தொட்டன்று என்பனபோல ஒருசொல். க0. வசந்த மென்கால் - சிறுதென்றல். கஉ. செங்கதிர் மேனியான் - சூரியன் பொருந்திய திரு மேனியை உடைய சிவபிரான்; செவ்வொளிபொருந்திய மேனி எனக்கொண்டு சிவபிரான், சுப்பிரமணியக்கடவுள், சூரியன் என்றலுமாம். மரவம் - குங்குமமரம். கங. எக்கர் - மணன் மேடு - மரகதம் ஆகுபெயராய்ப் பச்சிலையை உணர்த்திற்று. கன்னி - இளமை. கச. குழைவரத்தழைத்து - குழையாக வளரும்படி தழைகொண்டு, சரீரம் குழையப் பூரித்து. கண்ணீர் - கண்களினின்று பெருகுநீர், தேனுகியநீர். பசந்து பசுமைகொண்டு, தேமல்பூத்து. அலர் - பழிச்சொல், பலரறிந்து பழிதூற்றல்.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுபீடம்
அற்குவை கண்டத் தண்ணல ளித்த தறைந்தேமால்
தற்குவை தந்தா னுய்குவ லென்னுந் தருமிக்குப்
பொற்குவை நல்கும் வண்ணமெ டுத்துப் புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரியு ருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிக்கேற்றப்
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். (௨)

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் கொன்றை கரந்தைசெ ழுங்கா வீரந்தண்
போதவிழ் நந்தி செருந்திகு ருந்தம் புன்னாகம். (௩)

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம ழும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டிமிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால். (௪)

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழு சண்பக மொய்த்தவ ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம்வி ழுங்கி மணங்கான்று
பைத்து மலர்ந்தன கண்டுமெ கிழ்ந்து பரித்தோரான். (௫)

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுந்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூர்
கருக்கிய கண்ணுத லார்திரு மேனி கவின்செய்தான். (௬)

அன்னவி யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலந்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தரர் தாமென்னு
முன்னரி றைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன். (௭)

---

௧. தொகுபீடம் - சங்கப்பலகை; தொகுதி - சங்கம்; ஈறுகெட்டது; வினைத்தொகையுமாம். உவை - உந்தக்கிழியிலுள்ள பொற்காசுகள். ௨. முடிக்கேற்ப என்றும், முடிக்கேற என்றும் பாடம். ௩. வீ - வண்டு. ௪. சண்பகமலரை, 'செருக்கிய வண்டு விழாமலர்' எனப் பின்னர்க்கூறிய ஆசிரியர், இங்கே வண்டிமிர் சண்பகம் என்றது, 'தாதுலராதகோதை' என்பதுபோலச் சாதியடை பற்றியென்க; "கானுடை மாலை" "முல்லை யெல்லாந் தாதுக" எனச்சிந்தாமணியில் வருவனவும் அவை. ௬. இண்டை - தண்டுபோலக்கட்டப்படுவது. தொடை - சரமாகத் தொடுக்கப்படுவது. தாமம் - கோக்கப்படுவது. கண்ணி - முடிமாலை; அதுவட்டமாகக் கட்டப்படுவது.

அன்னதோர் நாமம் பெற்றன் றின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வர்க்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதோர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கினன் வங்கிய சூடா மணிதானும். (௮)

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரர் தம்மாடே
நண்பக மாறா நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாரன் படுபோர்மூண்
டெண்பக வெய்வா னாகிய வந்தன் றிளவேனில். (௯)

வே று.

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும் வசந்தமென் காலும் வேறு
துனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர்த் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பான்மதி வேண்டுங் காலம். (௧௦)

அண்டவான் றருமேற் சீறிச் சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம். (௧௧)

செங்கதிர் மேனி யான்போ லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலூர் செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மாவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்த காயா. (௧௨)

தரைகிழித் தெழுநீர் வைகைத் தடங்கரை யெக்க ரல்குல்
அரவமே கலைசூழ்ந் தென்ன வலர்ந்துதா துகுப்ப ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத் தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புன்னை. (௧௩)

ஊடினார் போல வெம்பி யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
கூடினார் போல வெங்குங் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினார் போலக் கண்ணீர் வாரமெய் பசந்து மையல்
நீடினா ரலர்போற் பூத்து நெருங்கின மாங்க ளெல்லாம். (௧௪)

---

௯. பண்பகர் சொல் - பண்ணும் புகழும் சொல்; சிறப்பும்மை தொக்கது; பகர்தல் இங்கே புகழ்தல்; பண்ணைப்போலச் சொல்லுஞ் சொல் என்பது இத்துணைச் சிறப்பின்று. எண்பக - நெஞ்சம்பிளக்க; எண் ஆகுபெயர்; வலிமைகெட என்றலுமாம். ஆகிய ஆக. வந்தன்று - வந்தது; விட்டன்று தொட்டன்று என்பனபோல ஒருசொல். ௧௦. வசந்த மென்கால் - சிறுதென்றல். ௧௨. செங்கதிர் மேனியான் - சூரியன் பொருந்திய திருமேனியை உடைய சிவபிரான்; செவ்வொளிபொருந்திய மேனி எனக்கொண்டு சிவபிரான், சுப்பிரமணியக்கடவுள், சூரியன் என்றலுமாம். மரவம் - குங்குமமரம். ௧௩. எக்கர் - மணன் மேடு - மரகதம் ஆகுபெயராய்ப் பச்சிலையை உணர்த்திற்று. கன்னி - இளமை. ௧௪. குழைவரத்தழைத்து - குழையாக வளரும்படி தழைகொண்டு, சரீரம் குழையப் பூரித்து. கண்ணீர் - கண்களினின்று பெருகுநீர், தேனாகியநீர். பசந்து பசுமைகொண்டு, தேமல்பூத்து. அலர் - பழிச்சொல், பலரறிந்து பழிதூற்றல்.

விழைதரு காத லார்தா மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சங்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்குங் கோதிலாக் கற்பி னார்போல்
மழையறுங் கோடை தீப்ப மரந்தலை வாட வாடித்
தழைவுறத் தழைத்து நின்ற தழீஇயபைங் கொடிக ளெல்லாம். (௧௫)

சேட்டிகைத் தென்கா றள்ளத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி
நீட்டிசை முரலச் சாயா நின்றுபூங் கொம்ப ராடல்
நாட்டியப் புலவ னாட்ட நகைமுகம் வெயர்வை சிந்தப்
பாட்டிசைத் தாடா நின்ற பாவைமார் போன்ற வன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ் வந்திப் போதும் வகுளமு முதிர்ந்து வாடி
உலர்ந்துமொய்த் தளிதே னக்கக் கிடப்பன வுள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர் செல்வங் குன்றினுந் தம்பா லில்லென்
றலந்தவர்க் குயிரை மாறி யாயினுங் கொடுப்ப ரன்றே. (௧௭)

நாறிய தண்ணந் தேமா நறுந்தளிர் கோதிக் கூவி
ஊறிய காமப் பேட்டை யுருக்குவ குயின்மென் சேவல்
வீறிய செங்கோல் வேந்தன் வெளிப்படத் தேயங் காவல்
மாறிய வேந்தன் போல வொடுங்கின மயில்க ளெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரி னுழைந்து வாவி புகுந்துபங் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முல்லை மல்லிகைப் பந்தர் தாவிக்
கொங்கலர் மணங்கூட் டுண்டு குளிர்ந்துமெல் லென்று தென்றல்
அங்கங்கே கலைக டேரு மறிவன்போ லியங்கு மன்றே. (௧௯)

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத் தண்குயின் முழவ மேங்க
மாமரு தமருங் கிள்ளை மங்கல மியம்பத் தும்பி
காமர மிசைப்ப முள்வாய்க் கைதைவா ளெடுப்ப வேனிற்
கோமகன் மகுடஞ் சூடி யிருப்பதக் குளிர்பூஞ் சோலை. (௨௦)

கலையினு னிறைந்த விந்து காந்தமண் டபத்துஞ் செய்த
மலையினு மெழுது மாட மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வாவித் தடத்தினுந் தண்முத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை முடிவிடங் காணார் மைந்தர். (௨௧)

நிலந்தரு திருவி னான்ற னிழன்மணி மாடக் கூடல்
வலந்தரு தடந்தோண் மைந்தர் வானமும் வீழும் போக
நலந்தரு மகளி ரோடு நாகநா டவர்தஞ் செல்வப்
பொலந்தரு வனைய காட்சிப் பூம்பொழி னுகர்வான் போவார். (௨௨)

---

௧௫. மழைவறுங் கோடையும் பாடம். ௧௬. திகை - திசை. நீட்டிசை - உச்சவிசை, தொடர்ந்த இராகம். ௧௭. உள்ளமிக்க - கொடுத்தற்கண் மனக் கிளர்ச்சியையுடைய. அலந்தவர் - வருத்தமுற்றோர். ௧௮. நாறிய - தோற்றிய. தேயங்காவல் மாறிய வேந்தன் - குறுநிலமன்னன். ௨௦. காமரம் - இசைப்பாட்டு. ௨௧. காணார் மாந்தர் என்றும் பாடம். ௨௨. நிலந்தரு திருவினான் - வங்கியசூடாமணிமாறன். திருவினான்ற நிழன் மணி என்றும் பாடம். வீழ்தல் - விரும்பல்.

வே று.

மாத்தாண் மதமா னெருத்தின் மடங்க லெனச்செல் வாரும்
பூத்தா ரொலிவாம் பரிமேற் புகர்மா வெனப்போ வாரும்
பார்த்தார் பரிதி யெனவாம் பரித்தே ருகைத்தூர் வாருந்
தேத்தா ருளர்வண் டலம்பச் சிலம்பி னடக்கின் றாரும். (உ௩)

நீலப் பிடிமேற் பிடிபோ னெறிக்கொள் வாருந் தாள
மாலைச் சிவிகை மிசைவெண் மலரா ளெனச்செல் வாரும்
ஆலைக் கரும்பன் றுணைபோ லணித்தார்ப் பரியூர் வாருங்
கோலத் தடக்கை பற்றிக் கொழுந ருடன்போ வாரும். (உச)

சுருப்புக் கமழ்தேங் கண்ணித் தொடுபைங் கழலா டவருங்
கருப்புச் சிலைமன் னவனாற் கருவிப் படையன் னவரும்
விருப்புற் றெறிநீர் வைகை வெள்ளத் தாளந் தெள்ளிப்
பொருப்பிற் குவிக்கும் புளினம் புறஞ்சூழ் சோலை புகுவார். (உ௫)

கூந்தற் பிடியும் பரியு மூர்வார் கொழுநர் தடந்தோள்
ஏந்தச் சயமா தென்னத் தழுவா விழிந்து பொழில்வாய்ப்
பூந்தொத் தலர்பொற் கொடிதா துகுமா றென்னப் புனைந்த
சாந்தக் கலவை யுகப்போய் வனமங் கையர்போற் சார்ந்தார். (உ௬)

ஏமா சலமென் முலையார் நடையோ வியமே யென்னப்
பூமா தவிசேர் வாரும் புன்னை நிழல்சேர் வாருந்
தேமா நிழல்சேர் வாருஞ் செருந்தி நிழல்சேர் வாருங்
காமா யுதசா லைகள்போற் கைதை நிழல்சேர் வாரும். (உ௭)

கோடும் பிறைவா ணுதலார் குழலைக் கருவிக் காரென்
றோடுந் தோகை யவர்கண் ணோக்கிக் கணையென் றஞ்சி
ஓடுங் கொடியி னன்னு ருருமாந் தளிரென் றயில்வான்
நாடுங் குயிலன் னவர்பண் ணிசைகேட் டொதுங்கி நாணும். (உ௮)

நீடுந் தரங்க மிரங்கு நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுரும்புண் கழுநீர் பைந்தாட் குமுதம் பதுமங்
கோடும் பூத்த வென்னக் கொடியே ரிடையார் குழையுந்
தோடுங் கிடந்த வதனத் தொகையாற் பொலிவ சோலை. (உ௯)

பிடிக ளென்ன நடந்தா ருடன்போய்க் கொழுநர் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த வில்லி லியக்கர் போலக் குறுகிக்
கடிகொள் பனிநீர் தெளித்து வேடை தணித்துங் கன்றும்
அடிகள் பிடித்துஞ் சேடி யவர்கைக் குதவி யாவார். (௩0)

உ௩. பாத்தாரும் பாடம்; பன்னிரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு நிறைந்த என்க. உ௫. கருப்புச்சிலை மன்னவன் நாற்கருவிப்படையன்னவர் - பெண்கள்; நாற்கருவிப்படையை, "இடையக றேருமாவும் யானையும் படையுங் கொண்டீர்" என்பதனாலுணர்க. உ௬. கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. வனமங்கையர் - வனத்தில்வாழும் தெய்வமகளிர். உ௮. கருவிக்கார்-மின் இடி முதலியவற்றின் றொகுதியையுடையமேகம்.

மைவார் தடங்கண் மடவார் வளைப்பார் கொம்பின் மலரைக்
கொய்வார் குமிழ்மோந் துயிர்ப்பார் குழையுஞ் செவியுங் குழலும்
பெய்வார் மகிழ்ச்சி செய்வார் பேரா மையல் கூர
எய்வார் கணைபோற் றைப்பக் கொழுநர் மார்பத் தெறிவார். (ங௧)

மூத்தோர் நகையார் வளைப்ப முகைவிண் டலர்பூங் கொம்பர்ப்
புத்தேள் வண்டும் பெடையும் புலம்பிக் குழலிற் புகுந்து
தெத்தே யெனப்பாண் செய்து தீந்தே னருந்துந் துணையோ
டொத்தே ழிசைபா டிக்க ளுண்ணும் பாண ரொத்தே. (ங௨)

வே று.

இம்பர்வீ டளிக்குந் தெய்வ மகளிரே யென்பார் கூற்றம்
வம்பல மெய்யே போலும் வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து
கம்பமுற் றடிப்பூச் சிந்தி மலர்முகங் கண்ணீர் சோரக்
கொம்பரும் பணிந்த தென்று லுலகியல் கூறற் பாற்றே. (ஙங)

மைக்கணு ளொருத்தி யெட்டா நிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநேர் படாமை வாடுங் கடிமலர்க் கொடிபோ னிற்பத்
தைக்கும்பூங் கணைவே ளன்னு னொருமகன் றலைப்பட் டென்னை
எய்க்கின்றாய் தோண்மே லேறிப் பறியென வேந்தி நின்றான். (ஙச)

தையலா ளொருத்தி யெட்டா மலர்க்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயநுண் மருங்கு னோவ வருந்தலு மாற்றாக் கேள்வன்
ஒய்யென விதுவு மென்னை யூடிய மகளி ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான் கண்முத்தங் கொழிப்ப நின்றாள். (ஙரு)

மைக்குழ லொருத்தி காதில் வட்டப்பொன் னோலை யூடே
திக்கய மனையான் கொய்த செருந்திப்பூச் செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்று னிடமெங்கைக் கிடுதி யென்னு
அக்குழை யோடும் வீசி யன்பனுக் கலக்கண் செய்தாள். (ஙசு)

மயிலிளம் பெடையன் னாளோர் மாதர்மாங் குடம்பை செல்லுங்
குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச் சேவலைக் கூவ நோக்கி
அயிலிளங் களிறன் னானைக் கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாடோர் மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தாள். (ஙஎ)

பாசிழை யொருத்தி யாற்றுப் புலவியாள் பைந்தா ரான்முன்
பூசகில் வாசங் காலிற் போக்கியும் புனைபூண் காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுய்த்துங் கலவியி னுருவந் தீட்டுந்
தூசினை யுடுத்தும் போர்த்துந் தூதுவிட் டவள்போ னின்றாள். (ஙஅ)

ங௨ புத்தேள் - புதுமை. ஙங. இம்பர்வீடளிக்குந் தெய்வ மகளிரே யென்பார் - உலகாயதர்; இதனை, "இம்மையின் முத்திக், கதியருள்கிற்பது காமரு லோகாயதம்" என்றதனானு முணர்க. வம்பு - நிலையின்மை ஙஎ. அளி - ஆண்வண்டு. தேன் - பெண் வண்டு.

வாய்ந்தநாண் மலர்கொய் தீவான் மெய்யிலம் மலர்த்தேந் தாது
சாந்தமான் மதம்போற் சிந்திக் கிடப்பவோர் தையல் யாரைத்
தோய்ந்தசாந் தென்று ளுள்ளத் துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த
ஆய்ந்தசண் பகத்தா தென்று னெய்சொரி யழலி னின்றாள். (௩௯)

பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பேதைதன் பதிதன் னுடல்
தணியவந் தடியில் வீழத் தன்னிழ லனையான் சென்னி
மணியிடைக் கண்டு கங்கை மணாளனை யொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென் னென்று நக்குப் பரிவுமேற் பரிவு செய்தாள். (௪௦)

மதுகைவா ளொருவ னங்கோர் மங்கைதன் வடிவை நோக்கிப்
பதுமமே யடிகை காந்தள் பயோதரங் கோங்கு காவிப்
புதுமலர் விழிவா யாம்பற் போதுநும் மூா லெப்போ
ததனைவாய் திறந்து காட்டிப் போமினென் றடுத்து நின்றான். (௪௧)

விடைத்தனி யேறன் னானோர் விடலையோர் வேற்க ணாண்முன்
கிடைத்துநும் மிடத்தென் னெஞ்சங் கெட்டுவந் தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தோயோ தனத்திடை யொளித்த தோபூம்
படத்தினைத் திறந்து காட்டிப் போகெனப் பற்றிச் சென்றான். (௪௨)

மாந்தளி ரடியார் சாய்ப்ப வளைந்தபூஞ் சினைவண் டன்னார்
கூந்தலிற் கிடந்த செம்மற் கோதைமேல் வீழ்ந்த கற்பின்
ஏந்திழை யவரை நீத்துப் பலர்நுகர்ந் தெச்சி லாக்கும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும் பேதையர் போன்ற தன்றே. (௪௩)

வேறு.

புல்லி மைந்தர் பொருள்கவர்ந் தாரென
வல்லி யன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்
அல்லி நாண்மல ரற்றபின் கைப்பொருள்
இல்லி யென்ன விளைத்தன காவெலாம். (௪௪)

மையுண் கண்ணியர் மைந்தரொ டம்மலர்
கொய்யுஞ் செல்வ நுகர்ந்து கொழுங்கணும்
மெய்யுந் தோயிற் கொழுநரின் வேற்றுமை
செய்யும் பொய்கை திளைப்பச்சென் றாரரோ. (௪௫)

அன்ன மன்னவ ராடுங் கயந்தலை
நன்னர் நீல நளினங் குமுதமென்
றின்ன வன்றி யெழின்முல்லை சண்பகம்
பொன்னங் கோங்கமும் பூத்தது போன்றதே. (௪௬)

---

௩௯. தையலாரை என்றும் பாடம். உன்னையும் என்னும் உம்மை நாயகன் கருத்தில் உயர்வு சிறப்பும், நாயகிகருத்தில் இறந்ததுதழீஇய வெச்சமும் தோன்ற நின்றது. ௪௩. செம்மற்கோதை - பழம்பூமாலை, பழம்பூச்செறிந்த கூந்தல். ௪௬. முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன, நீர்விளையாடும் பெண்களது பல், மேனி, தனம் என்பனவற்றை உணர்த்தலின் ஆகுபெயர்; இலக்கணையுமாம்.

வேறு.

குரவ வோதியர் கயந்தலை குறுகுமுன் கயலும்
அரவு மாமையு மலவனு மன்னமு மகன்ற
பருவ ரால்களு மிரிந்தன பகைஞர்மே லிட்டு
வருவ ரேலெதிர் நிற்பரோ வலியிழந் தவரே. (சஎ)

பண்ணெ னுஞ்சொலார் குடைதொறும் பன்மலர் வீழ்ந்த
தண்ணெ னுந்திரை யலைதொறு நிரைநிரை தாக்கல்
கண்ணு நீலமு முகங்களுங் கமலமும் வாயும்
வண்ண வாம்பலுந் தத்தமின் மலைவன வனைய. (சஅ)

கூழை பாசியின் விரிந்திட மகிழ்ந்துநீர் குடையும்
மாழை யுண்கணார் கொங்கையு முகங்களு மருங்கர்
சூழ ரும்பொடு மலர்ந்தசெங் தாமரைத் தொகுதி
ஆழ்த ரங்கநீ ரிடைக்கிடந் தலைவன வனைய. (சகூ)

தூய நீர்குடைந் தேறுந்தன் றுணைவியைத் துணைவன்
வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணங்கண் டென்கண்
ஏய வின்னுயி ரனையவ ளெங்குளா ளென்றான்
காயும் வேற்கணாள் முலைகுளிப் பாட்டினாள் கண்ணீர். (ருo)

மங்கை நல்லவ ளொருத்திநீ ராடுவான் மகிழ்நன்
அங்கை பற்றின ளேகுவா ளவன்குடைந் தேறும்
பங்க யக்கண ளொருத்தியைப் பார்த்தலுஞ் சீசீ
எங்கை யெச்சினீ ராடலே னெனக்கரை நின்றாள். (ருக)

வனைந்த பைங்கழ லான்புன லாடலின் மார்பின்
நனைந்த குங்குமத் தலைபெறி நளினமொட் டழுந்தப்
புனைந்த கொங்கையால் வடுப்படப் பொறித்தவள் யாரென்
றினைந்த பூங்கிளை ணெய்சொரி யெரியென வொருத்தி. (ருஉ)

வீழ்ந்த காதலன் செய்ததீங் காகிய வேலாற்
போழ்ந்த நெஞ்சினள் புலவிநோய் பொறாளவன் காண
ஆழ்ந்த நீரிடை யமிழ்ந்துவாள் போன்றயர்ந் தயலை
தாழ்ந்த வன்னத்தை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தாள். (ருங)

கரும்பு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சுரும்பு சூழ்கம லங்களுட் கமலமாய்த் தோன்ற
விரும்பு காதல னையுற்று மெலிந்தனன் மெல்ல
அரும்பு முல்லைகண் டையத்தி னீங்கிச்சென் றணைந்தான். (ருச)

சஎ. அரவும் யாமையும் என்றும் பாடம். சகூ. மலர்ந்து நீர்குடையும் என்றும் பாடம். ருக. பார்த்தனன் சீச்சீ என்றும் பாடம். ருங. அழுந்துவாளும் பாடம். கைதா - உதவிசெய், கைகொடு. ருச. முல்லை - பல்; ஆகுபெயர். புன்னகை செய்தமை யாற் பற்கள் தோன்றினவென்க.

களித்த காதலன் மொக்குள்வாய்த் தன்னிழல் கண்டு
தெளித்து வாணகை செய்யமாற் றாளென்று சீறித்
தளிர்க்கை நீட்டினள் கண்டில டடவினள் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவெனா வுதைத்தனள் பேதைமா தொருத்தி. (௫௫)

நாறு சுண்ணமென் கலவையு நானமுந் தம்மின்
மாறி வீசிநின் றாடுவார் மாலைதா ழகலத்
தூறு பாடற வந்தரத் தளிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செல்பவர் பொருள்வௌவு மரட்டரே போல. (௫௬)

கொய்யு நீலமுங் கமலமுங் கொண்டுகொண் டநங்கன்
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்
கையி னாற்புடைத் தெறிந்தவர் கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழ்ச்சியு ளாழ்வார். (௫௭)

வாச மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும் வாரி
வீசு வாரிளம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காசு லாந்தொடி வில்லிடக் கைகளா லள்ளிப்
பூசு சாந்தவை யழிந்திடப் புனிதநீ ரிறைப்பார். (௫௮)

அப்பெ ரும்புனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப்ப ருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்றசெந் துவரிதழ்ச் செய்யவாய்த் தூநீர்
கொப்ப ளித்தன ளாம்பலந் தேனெனக் குடித்தான். (௫௯)

ஆழ மவ்விடைச் செல்லலை நில்லென வடுத்தோர்
வேழ மன்னவன் விலக்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக்கை யால்வளைத் தேந்திவண் டறைதார்
சூழ மார்பணைத் திரதிதோ டோய்ந்தவ னொத்தான். (௬௦)

மாசி னானமுஞ் சூடிய மாலையு மெய்யிற்
பூசு சாந்தமு மாரமும் பொய்கைக்குக் கொடுத்து
வாச மெய்யினி லம்புய வாசமு மயங்க
ஆசை மைந்தரோ டிளையவ ரகன்கரை யடைவார். (௬௧)

தைய லார்சிலர் நனைந்தநுண் டானையுட் பொதிந்த
மெய்யெ லாம்வெளிப் படக்கரை யேறுவான் வெள்கி
ஐய தாபொலந் துகிலென வன்பரைக் கூய்க்கண்
செய்ய மாயனைக் கேட்குமாய்ச் சிறுமிய ரொத்தார். (௬௨)

---

௫௫. சலத்துளொளித்தியோ — கோபத்தால் உள்ளே மறைந்தனையோ, நீருள் மறைந்தனையோ. ௫௬. ஊறுபாடு - பரிசம், இடையூறு. அந்தரம் - ஆகாயம், இருள், கூட்டம். அரட்டர் - குறும்பர்; என்றது இங்கே ஆறலைப்போரை. ௫௮. வில்விட என்றும் பாடம் ௫௯. துவர் - சிவப்பு.

உலத்தை வென்றதோ ளாடவ ருச்சிமேற் பொறித்த
அலத்த கத்தொடு குங்கும மளைந்துசெம் புனலாய்
மலர்த்த டங்குடைந் தவர்க்குநீ ராஞ்சன வட்டக்
கலத்தை யொத்தன சுற்றினின் றொாத்த கடிக்கா. (௬௩)

பட்டும் பன்னிறக் கலிங்கமும் பன்மணிக் கலனுங்
கொட்டுஞ் சாந்தமு நானமுங் குங்குமச் சேறுங்
கட்டுந் தாமமுந் தமதுகட் டழகெலாங் கவர
மட்டுண் கோதைய ராடவர் மனமெலாங் கவர்ந்தார். (௬௪)

வேறு.

காவியுங் கமலப் போதுங் கள்ளொழு காம்பற் போதும்
ஆவியுட் பூத்த போல வாடியுட் பூப்ப நோக்கி
ஏவிரண் டன்ன கண்ணு லங்கனை யேவல் கொள்ளும்
பூவிரி பொலங்கொம் பன்னார் புதுமது நுகரப் புக்கார். (௬௫)

பொன்னினும் வெள்ளி யானும் பளிங்கினும் புலவன் செய்த
நன்னிறக் கலத்திற் கூர்வா ணட்டென வாக்கிச் சேடி
மின்னனா ரளித்த தேறற் சிறுதுளி விரலிற் றெள்ளித்
துன்னிவீழ் களிவண் டோச்சித் தொண்டையங் கனிவாய் வைப்பார். (௬௬)

வள்ளத்து வாள்போல் வாக்கு மதுக்குடந் தன்பாற் பெய்த
கொள்ளைத்தேன் மதுவைக் கொள்ளை கொளவந்த வள்ள மீதென்
றுள்ளத்து வெகுண்டு வைவா ளுேன்றிமார் பிடப்ப தொத்த
கள்ளைச்சூழ் காளை வண்டு செருச்செயல் காண்ப வொத்த. (௬௭)

தணியலுண் டுள்ளஞ் சோரு மொருமக டணிய லுண்பான்
பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பெண்மகள் கலத்தில் வாக்குந்
துணிமதுத் தாரை தன்னை வாளெனத் துணிந்து பேதாய்
திணிகதிர் வாளால் வள்ளஞ் சிதைத்தியோ வென்று நக்காள். (௬௮)

மலர்தொறுஞ் சிறுதே னக்கித் திரிவண்டு மடவார் தங்கைத்
தலனெடுத் தோச்சு வோடா தழீஇத்தடஞ் சாடி மொய்ப்ப
இலமெனப் பல்லோர் மாட்டு மிரந்திரந் தின்மை நீங்கா
தலமரும் வறியோர் வைத்த நிதிகண்டா லகல்வ ரேயோ. (௬௯)

உண்டவ ளொருத்தி கள்வா யுதிக்குந்தன் முகமுங் கண்ணுங்
கண்டுதா மரைகள் வேலை முளைத்ததக் கள்ளை யார
மொண்டுணப் பேதைத் தும்பி யம்மது முளரி வார்தேன்
நுண்டுளி செறிவ தென்னு நொடித்துக்கை புடைத்து நக்காள். (௭0)

---

௬௩. நீராசனம் என்றும் பாடம். கடிகா என்றும் பாடம். ௬௬. வெள்ளியாலும் என்றும் பாடம். கள்ளுண்போர் அதனை விரலால் தொட்டுத் தெறித்துப் பின்னருண்ணுதல் மரபென்க. ௬௭. தேன் - கந்தம். தெண்மது என்றும் பாடம். ௬௮. தணியல் - கள். தணியலுண்பாள் என்றும் பாடம். துணிமது — தெளிந்தகள்ளு. ௭0. கள் வேலை மதுக்கடல் நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

மங்கையா ளொருத்தி தானுண் டெஞ்சிய மதுவுட் டோன்றுந்
திங்களை நோக்கி யென்னைப் பிரிவின்கட் டெயாச் சுட்டாய்
இங்குவந் தகப்பட் டாயே யினிவிடேன் கிடத்தி யென்னா
அங்கொரு வள்ளங் கொண்டு சேமித்தா ளருந்தல் செய்யாள். (௭௧)

வெவ்விய நறவ முண்ட விளங்கிழை யொருத்தி கையிற்
கௌவிய வாடி தன்னிற் கருங்கய னெடுங்கட் சேப்புங்
கொவ்வைவாய் விளர்ப்பு நோக்கி யென்னலங் கூட்டுண் டேகும்
ஔவிய மனத்தான் யாரென் றயர்கின்றா ளயலா ரெள்ள. (௭௨)

ஒருத்திகள் ளுண்கின் றாடன் னுருவமந் நறவுட் டோன்ற
ஒருத்தியென் னுடன்வந் துண்பாள் காணென வுண்ட தோழி
ஒருத்திவந் தென்செய் வாடன் னுருவமு நோக்கிப் பேதாய்
ஒருத்தியோ விருவ ரென்றா ளச்சிலென் றுகுத்து நக்காள். (௭௩)

சாடியு ணறவ முண்டா டன்னுரு வேறு பாட்டை
ஆடியு ணோக்கி நானோ வல்லனோ வெனைத்தான் கைக்கொண்
டோடினர் பிறரு முண்டோ வுயிரன்னான் வந்திங் கென்னைத்
தேடினன் செய்கே னென்னைத் தேடித்தா சேடி யென்றாள். (௭௪)

களித்தவ ளொருத்தி நின்ற வாடியுட் கணவன் றன்பின்
ஒளித்தவ னுருவுந் தானு நேர்பட வுருத்து நோக்கித்
துளித்தகண் ணீர ளாகி யேதிலா டோடோய்ந் தின்பங்
குளித்தனை யிருத்தி யோவென் றுதைத்தனள் கோப மூண்டாள். (௭௫)

இளம்புளிந் தயிர்வி ராய வின்சுவை பொதிந்த சோறு
வளம்பட விருந்தி னோடு மருந்துவார் வசந்த வீணை
களம்படு மெழாலி னோடு கைவிர னடாத்திக் காமன்
உளம்புகுந் தலைப்ப வெண்ணெய்ப் பாவைபோ லுருகிச் சோர்வார். (௭௬)

இவ்விள வேனிற் காலத் தின்னுயிர்த் துணைவி யோடுஞ்
செவ்விய செங்கோ னேமிச் செண்பக மாற னோர்நாள்
கைவினை வல்லோன் செய்த கதிர்விடு காந்தக் குன்றில்
வெவ்விய வேடை நீப்பா னிருந்தனன் வேறு வைகி. (௭௭)

மாந்தளி ரீன்று கோங்கு வண்டளை வரும்பித் தண்டேங்
காந்தள்செங் கமல மாம்பல் சண்பகங் கழுநீர் பூத்துச்
சாய்ந்தமென் கொடியுந் தானுந் தனியிடத் திருப்பா னேரே
வாய்ந்ததோர் நாற்றந் தோன்ற வசைந்தது வசந்தத் தென்றல். (௭௮)

---

௭௧. சேமித்தல் - காவல்செய்தல். ௭௨. விளர்ப்பு - வெளுப்பு. கூட்டுணல் - கொள்ளை கொள்ளல். ௭௬. வசந்தவீணை கைவிரல் நடாத்தி எனக்கூட்டுக; வசந்தவீணை - வசந்தகாலத்துக்குரியவீணை; வசந்தம் - சித்திரைமாதம்; ஓரிராகமுமாம். கைவிரல் நடாத்தல் - வாசித்தல். களம்படு மெழால் - சாரீரவோசை; "வெள்ளை—காகுளி கீழோசை வெடிகுர லூசி யின்ன, வெள்ளிய வெழாலின் குற்றம்" என்றார் விறகுவிற்ற படலத்தும். ௭௭. கைவினைவல்லோன் - சிற்பத்தொழிலில்வல்லவன். ௭௮. ஈன்று அரும்பிப் பூத்துச் சாய்ந்த கொடி ஒன்றுளதேல் அதுபோன்ற பட்டத்துத்தேவி என்க; இது அபூதவுவமையாகுபெயர். ஆம்பன் மல்லிகை என்றும் பாடம்.

வெவ்விய வேலான் வீசும் வாசமோந் தீது வேறு
திவ்விய வாச மாக விருந்தது தென்றல் காவில்
வெளவிய வாச மன்று காலுக்கும் வாச மில்லை
எவ்வியல் வாச மேயோ விதுவென வெண்ணங் கொள்வான். (௭௯)

திரும்பித்தன் றேவி தன்னை நோக்கினான் றேவி யைம்பால்
இரும்பித்தை வாச மாகி யிருந்தது கண்டிவ் வாசஞ்
சுரும்பிற்குந் தெரியா தென்னாச் சூழ்ந்திறும் பூது கொண்டு
தரும்பித்தைக் கியல்போ செய்கை யோவென வையங் கொண்டான். (௮௰)

ஐயுறு கருத்தை யாவ ராயினு மறிந்து பாடல்
செய்யுந ரவர்க்கே யின்ன வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக்
கையுறை வேலா னீந்த பொற்கிழி கைக்கொண் டேகி
மெய்யுணர் புலவர் முன்னாத் தூக்கினார் வினைசெய் மாக்கள். (௮௧)

வங்கத்தார் பொருள்போல் வேறு வகையமை கேள்வி நோக்கிச்
சங்கத்தா ரெல்லாந் தம்மிற் றனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து
துங்கத்தார் வேம்ப னுள்ளஞ் சூழ்பொரு டுழாவி யுற்ற
பங்கத்தா ராகி யெய்த்துப் படருறு மனத்த ரானார். (௮௨)

வேறு.

அந்த வேலையி லாதி சைவரில்
வந்த மாணவன் மணஞ்செய் வேட்கையான்
முந்தை யாச்சிம முயலும் பெற்றியான்
தந்தை தாயிலான் றருமி யென்றுளான். (௮௩)

---

௭௯. திவ்ய - சுவர்க்கத்திற்பிறப்பது; திவ் - சுவர்க்கம். ய - பிறப்பது. ௮௰. ஐம்பால் இரும் பித்தை - ஐந்து பகுப்பாக முடிக்கப்படும் பெருமை வாய்ந்த கூந்தல்; ஐந்து பகுப்பாவன:—வகுத்து முடிக்கப்படும் குழலும் அளகமும், தொகுத்து முடிக்கப்படும் கொண்டையும், விரித்து முடிக்கப்படும் பனிச்சையும் துஞ்சையுமாம். பித்தை - கூந்தல். ௮௧. யாரை யாயினும் என்றும் பாடம். ௮௩. கன்னிகாகலியாணம் வரையும் ஆசாரியனிடத்திருந்து வேதமோதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய ஒழுக்கநெறியினன் என்பார் பிரமசாரியை மாணவன் என்றார். தருமி தருமத்தையுடையவன்; தருமம் - ஒழுக்கம், வேதம், தூய்மை; பிரமசரிய நல்லொழுக்க முடையவன்; ஆசாரியனிடத்து முறைப்படி வேதாத்தியயனஞ் செய்பவன்; ஐம்பொறி நுகர்ச்சியாகிய அசுத்தமில்லாதவன் என முறையே மூன்றற்கும் பொருள் கொள்க; முதனூலிற் சுந்தரநாதன் எனப்பெயர் கூறப்படுதலின் அதனோடு முரணாமல் இப்பொருள்கள் கொள்ளப்பட்டன. ஆச்சிரமம் ஆச்சிமம் என்றாயது. முந்தையாச்சிரம் பிரமசரியம்.

ஒருவ னான்முகத் தொருவன் மார்புறை
திருவ னாட்டருந் தேவ னானுரு
அருவ நாலகன் றானைத் தன்கலி
வெருவ நாடிமுன் விழ்ந்து வேண்டுவான். (௮௪)

தந்தை தாயிலேன் றனிய னாகிய
மைந்த னேன்புது வதுவை வேட்கையேன்
சிந்தை நோய்செயுஞ் செல்ல றீர்ப்பதற்
கெந்தை யேயிது பதமென் றேத்தியே. (௮௫)

நெடிய வேதநா னிறைய வாகமம்
முடிய வோதிய முறையி னிற்கெனும்
வடிவி லில்லற வாழ்க்கை யின்றிநின்
அடிய ருச்சனைக் கருக னாவனோ. (௮௬)

ஐய பாவையு மறிதி யேகொலாம்
வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணர்ந்
துய்ய வோர்கவி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து செப்பினான். (௮௭)

தென்ன வன்குல தெய்வ மாகிய
மன்னர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யின்றமிழ்
சொன்ன லம்பெறச் சொல்லி நல்கினார்
இன்ன றீர்ந்தவ னிறைஞ்சி வாங்கினான். (௮௮)

---

௮௪. ஒருவன் - ஒருவுதற்குக்காரணமானவன் என உருத்திரன் மேற்று; ஒருவு முதனிலைவினை; ஒருவுதல் - உலகமழிதல்; மூவராலு மறியப்படாதவனென்க; "மூவரு மறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார் என்றார் மணிவாசகமுடையாரும். பிரபஞ்சம் அருவம் உருவம் அருவுருவம் என்னும் முத்திறத்தத்துவரூபமாகலான் அதனை அம்முறையானே யதிட்டித்துநிற்கு முத்திறத்து நவந்தருபேதங்களிலும் வியாபித்துநின்று கிருத்தியஞ் செய்வித்தும் செய்தும் அதீதனாய் விகாரமின்றித் தன்னியல்பினிற்குந் துரியசிவன் என்பார் நாலுருவருவநா லகன்றானையென்றார்; அருவுருவமாகிய சதாசிவபேதம் இனம்பற்றி உடனெண்ணப்படுதல் "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனாலறிக; அகலல் - வியாபித்தல், நீங்குதல் என்னும் பொருள்களைச் சிலேடைவகையாற் பயந்து நிற்றல் காண்க. சிவன் இங்ஙன நிற்கு மியல்பை, "சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீசன், உவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப், பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றாய் - நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்பன் கண்டாய்" எனவும், "ஒருவனே யிராவ ணாதி பாவக முற்றாற் போலத், தருவனிவ் வுருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும்" எனவும் வருஞ் சுருதிகளினால் அறிக. ௮௫. செல்லல் - வறுமை, துக்கம். ௮௬. நிற்செனும் - நிற்பேனாயினும்; நிற்கினும் என்றும் பாடம். வடிவி லில்லற என்னும் பாடத்திற்கு நின்வடிவில் அடியருச்சனைக்கு எனக் கூட்டி, நினது திருவுருவில் பாதபூசை செய்தற்கு எனப்பொருள் கூறுக; அடியருச்சனை வாளா பூசையை உணர்த்திற்றென்றலுமாம். ௮௮. கொங்குதேர்வாழ்க்கை யின்றமிழ்:— "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி - காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ - பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற் - செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி - னறியவு முள வோநீ யறியும் பூவே." என்பது. தமிழ், செய்யுண்மேல் நிற்றலால் ஆகுபெயர். இன்ன றீர்பவன் என்றும் பாடம்.

பொற்ற னிச்சடைப் புவன நாயகன்
சொற்ற பாடல்கைக் கொண்டு தொன்னிதி
பெற்றெ டுத்தவன் போன்று பீடுறக்
கற்ற நாவலர் கழக நண்ணினன். (அகூ)

கல்வி யாளர்தங் கையி னீட்டினன்
வல்லை யாவரும் வாங்கி வாசியாச்
சொல்லின் செல்வமும் பொருளுந் தூக்கியே
நல்ல நல்லவென் றுவகை நண்ணினர். (கூ0)

அளக்கில் கேள்விய ராசன் முன்புபோய்
விளக்கி யக்கவி விளம்பி னர்கடன்
உளக்க ருத்துநே ரொத்த லாற்சிரந்
துளக்கி மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினன். (கூக)

உணர்ந்த கேள்விய ரிவரொ டொல்லைபோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு மின்றமிழ்
கொணர்ந்த வேதியன் கொள்க வின்றெனா
மணந்த தாரினன் மகிழ்ந்து நல்கினன். (கூஉ)

வேந்த னேவலால் விபுதர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தூங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில் லெனவி லக்கினன். (கூ௩)

குற்ற மிக்கவிக் கென்று கூறலுங்
கற்றி லானெடுங் காலம் வெம்பசி
உற்ற வன்கலத் துண்ணு மெல்லைகைப்
பற்ற வாடினன் பண்பு பற்றினன். (கூ௪)

உலர்ந்த நெஞ்சுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலந்த ருங்கழ னண்ணி னனவன்
மலர்ந்த பாடல்கொண் டறிஞர் வைகிடத்
தலர்ந்த சிந்தைகொண் டடைந்த மைந்தனே. (கூரு)

செய்யுள் கொண்டுபோய்த் திருமுன் வைத்துளப்
பையுள் கொண்டவப் பனவ னென்னைநீ
மையுள் கண்டவிவ் வழுவு பாடலைக்
கையு ணல்கினய் கதியி லேற்கெனா. (கூசு)

கூக. அளக்கு - தொழிற் பெயர். கூ௩. விபுதர் - புலவர். கூரு. அலர்ந்தசிந்தை - பேரானந்தம். கூசு. மை - கருமை. மேகம். உள்ளுதல் - கருதுதல். உள் கண்டம் வினைத்தொகை. கண்டத்தை நோக்கத் தாம் வெண்மையாயிருத்தலான் அதனிடத்துக் கருநிறம் பெறக்கருதினவென்க; உவமையாகப் பெற்றிலேமே எனக் கருதப்படுங் கண்டமுமாம். மையுண்கண்ட என்று பாடங்கொள்வாரும் உளர்.

வேறு.

வறுமைநோய் பிணிப்பப் பன்னாள் வழிபடு மடியே னின்பாற்
பெறுபொரு ளிழந்தே னென்று பேசிலேன் யார்க்கு மேலாங்
கறைகெழு மிடற்றோய் நின்றன் கவிக்குற்றஞ் சில்வாழ் நாட்சிற்
றறிவுடைப் புலவர் சொன்னா லாருனை மதிக்க வல்லார். (௯௭)

எந்தையிவ் விகழ்ச்சி நின்ன தல்லதை யெனக்கியா தென்னாச்
சிந்தைநோ யுழந்து சைவச் சிறுவனின் றிரங்க யார்க்கும்
பந்தமும் வீடும் வேதப் பனுவலும் பயனு மான
சுந்தர விடங்க னங்கோர் புலவனாய்த் தோற்றஞ் செய்தான். (௯௮)

கண்டிகை மதாணி யாழி கதிர்முடி வயிரம் வேய்ந்த
குண்டலங் குடிகொண் டாகத் தழகெலாங் கொள்ளை கொள்ளத்
தண்டமிழ் மூன்றும் வல்லோன் றானெனக் குறியிட் டாங்கே
புண்டர நுதலிற் பூத்துப் பொய்யிருள் கிழித்துத் தள்ள. (௯௯)

விரிகதிர்ப் படாத்திற் போர்த்த மெய்ப்பையு ளடங்கிப் பக்கத்
தெரிமணிக் கடகத் திண்டோ ளிளையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யம்பொற் கோடிகந் தாங்க முத்தாற்
புரிமதிக் குடைக்கீழ்ப் பொற்காற் கவரிபால் புரண்டு துள்ள. (௧௦௦)

சொல்வரம் பிகந்த பாத மென்பது தோன்ற வேத
நல்லபா துகையாய்ச் சூட நவின்றன கற்றுப் பாட
வல்லவர் மறையி னாறு மநுமுதற் கலைபோற் பின்பு
செல்லநூ லாய்ந்தோர் வைகுந் திருந்தவைக் களத்தைச் சேர்ந்தான். (௧௦௧)

ஆரவை குறுகி நேர்நின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநங் கவிக்குக் குற்ற மியம்பினா ரென்னா முன்னங்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினே னென்றா னின்ற
சீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன். (௧௦௨)

சொற்குற்ற மின்று வேறு பொருட்குற்ற மென்றான் றூய
பொற்குற்ற வேணி யண்ணல் பொருட்குற்ற மென்னை யென்றான்
தற்குற்றம் வருவ தோரான் புனைமலர்ச் சார்பா லன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்ற மில்லையே யென்றா னையன். (௧௦௩)

---

௯௯. பொய்யிருள் - நிலையில்லாத அஞ்ஞானவிருள். பொய்க்குக் காரணமாகிய ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்றலுமாம்; மும்மல நீக்கத்துக்கும் சிவத்துவ விளக்கத்துக்கும் அறிகுறியாகவே திரிபுண்டரம் அணிதல் என்றுணர்க. ௧௦௧. வேதம் சொல்வடிவ நீங்கிப் பாதுகைவடிவமாய்வந்தபடியால் சூடப்பெற்றது இன்றேல் அணுகுதற்குமரிதென்பார் சொல்வரம் பிகந்த பாத மென்பது தோன்ற வேத நல்லபா துகையாய்ச் சூட என்றார். மறையினாறு மநுமுதற் கலைபோல் - வேதத்தின் வழியே மநுஸ்மிருதிமுதலிய பதினெட்டுக் கலைகளும் தொடர்ந்து சொல்லுதல்போல. கற்றுப்பாடவல்லவர் கண்ணுதற் புலவர்பின்பு செல்ல என்க; அவர் கற்றுச்சொல்லிகளெனப்படுவோர். ௧௦௨. ஆரவை - அருமையானசபை, நிறைந்தசபை. ௧௦௩. பொன்னின் அழகைப்பறித்த வேணி என்க; பொன் ஆகுபெயர்; குற்றல் - பறித்தல். அல் குற்ற என்பதும் அப்படியே; இனி குவ்வுருபு இரண்டையும் ஐயுருபாகத்திரித்து உற்ற இரண்டையும் உவம உருபுகளாகக்கொள்ளலுமாம்.

பங்கய முகமென் கொங்கைப் பதுமினி குழலோ வென்ன
அங்கது மனைத்தே யென்று னுலவா யுடையான் றெய்வ
மங்கையர் குழலோ வென்ன வன்னது மந்தா ரத்தின்
கொங்கல ரளைந்து நாறுங் கொள்கையாற் செய்கைத் தென்றான். (௧௦௪)

பரவிநீ வழிபட் டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுநீர்ச் சடையார் பாகத் தமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
இரவினீர்ங் குழலு மற்றே வெனவஃது மற்றே யென்னு
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் விளைவு நோக்கான். (௧௦௫)

கற்றைவார் சடையா னெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவா னின்னு மஞ்சா னும்பரார் பதிபோ லாகம்
முற்றுநீர் கண்ணு னுலு மொழிந்தநும் பாடல் குற்றங்
குற்றமே யென்றான் றன்பா லாகிய குற்றந் தேரான். (௧௦௬)

வே று.

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்ந்த வெம்மையிற் பொறுதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தன னவனைக்
காய்ந்த நாவல னிம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான். (௧௦௭)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨,௫௩௧.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.

மார னைப்பொடி கண்டவ னந்தண மைந்தனுக்
கார நற்கன கக்கிழி யீந்த தறைந்தனம்
ஏர னத்திரள் சூழ்மல ரோடை யிடத்தினுங்
கீர னைக்கரை யேற்றிய வாறு கிளத்துவாம். (௧)

தாழ்ந்த வேணிய னெற்றி முளைத்த தழற்கணற்
போழ்ந்த நாவல னுடக பங்கயப் பொய்கைவாய்
வீழ்ந்த ரும்படர் வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முறச்
சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொருது துளங்குவார். (௨)

என்ற வேந்த னிலாக்குடி யீட்டமு மின்கதிர்
கான்ற நாயக மாமணி போகிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞான மிலாதவர் கல்வியு மானதே
சான்று கீர னிலாதவை கூடிய சங்கமே. (௩)

---

௧௦௫. சலம் வாக்குச்சலம், சாமாநியசலம், உபசாரசலம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் இது வாக்குச்சலம்; அஃதாவது ஒருபொருள் கருதிச்சொல்லியதற்கு வேறு பொருள் கற்பித்துக்கொண்டு தூடணஞ் செய்தல்; இங்கே கூந்தற் கியற்கைமணம் உண்டெனக் கருதிச்சொல்லிய பாடலைமறுத்து, கூந்தற்குப் பூமுதலியவற்றின் செயற்கை மணமேயுண்டென வேறுபொருள் கற்பித்துத் தூடணஞ்செய்தமை காண்க.

ஐய சொற்பொரு டன்வடி வானவ ராலவாய்
மைத ழைத்த மிடற்றினர் தம்மொடும் வாதுதான்
செய்த விப்பிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தற்புத மேயென யாவரு முன்னினார். (௪)

எய்தி வெள்ளி மலைபெயர்த் தானு மிறுத்ததன்
கையில் வீணைதொட் டின்னிசை பாடக் கனிந்தவன்
செய்த தீங்கு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளுங் கொடுத்தனன் புண்ணிய மூர்த்தியே. (௫)

யாவ ராலு மகற்றரி திப்பிழை யாவர்க்குந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந் திரும்பினாற்
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகன்றுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் றாணிழ லிற்பணிந் தேத்துவார். (௬)

திருத்த னேசர ணஞ்சர ணம்மறைச் சென்னிமேல்
நிருத்த னேசர ணஞ்சர ணங்கிறை வேதநூல்
அருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்திரு வாலவாய்
ஒருத்த னேசர ணஞ்சர ணங்க ளுனக்குநாம். (௭)

பாயு மால்விடை மேல்வரு வோய்பல் லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந் தந்தையு மாகுநின் றண்ணளி தாமரைக்
கேயு மாதவன் போனல்ல தீய வியற்றினார்க்
காயு மின்பமுந் துன்பமு மாக்குவ தாதலால். (௮)

அத்த கற்ற செருக்கி னறிவழி கீரனின்
வித்த கக்கவி யைப்பழு தென்ற விதண்டையான்
மத்த கக்கண் விழித்து வெதுப்பின் மலர்ந்தபொன்
முத்த கக்கம லத்திடை வீழ முடுக்கினாய். (௯)

இருணி றைந்த மிடற்றடி கேளினி யிப்பிழை
கருணை செய்து பொறுத்தரு ளென்று கபிலனும்
பரண னும்முத லாகிய பாவலர் யாவருஞ்
சரண மென்று விழுந்திரந் தாரடி சாரவே. (௧௦)

வேறு.

அக்கீர வேலை யால மயின்றவெங் கருணை வள்ளல்
இக்கீர மழலைத் தீஞ்சொ லிறைவியோ டெழுந்து போந்து
நக்கீரன் கிடந்த செம்பொ னளினப்பூந் தடத்து ஞாங்கர்ப்
புக்கீர மதுரத் தீஞ்சொற் புலவர்தங் குழாத்து ணின்றான். (௧௧)

---

௭. திருத்தன் - ஆன்மாக்களைப் பக்குவப்படுத்தித் திருத்துவோன்; தீர்த்தன் என்பது எதுகைநோக்கித் திருத்தனென்றாயது எனக்கொண்டு தூயவுடம்பினன் என்றலுமாம்; எனவே ஏனை எழுகுணங்களும் இதனுள் அடங்குமாறுங் காண்க. ௯. விதண்டை - தன்பக்கத்தைத் தாபித்தலின்றிப் பிறர்பக்கத்தைத் தூடணஞ்செய்தன்மாத்திரையாயுள்ள கதை. ௧௧. கீரம் - பால்; இது க்ஷீரமென்பதன் திரிபு. நக்கீரன் - சிறந்தசொல்லையுடையவன்.

அனற்கணா னோக்கி னான்பின் னருட்கணா னோக்க வாழ்ந்த
புனற்கணை கிடந்த கீரன் பொறிபுலன் கரண மெல்லாங்
கனற்கணார் தமவே யாகக் கருணைமா கடலி லாழ்ந்து
வினைக்கணை யெடுத்த யாக்கை வேறிலன் புருவ மானான். (௧௨)

போதையா ருலக மீன்ற புனிதையார் பரஞா னப்பூங்
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு கூறிய கொடிய நாவின்
றீதையார் பொறுப்ப ரேயோ வூவரன்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னாரைக் காளத்தி கயிலை யென்னா. (௧௩)

எடுத்தசொன் மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றொடுத்தவந் தாதி சாத்தத் துணைச்செவி மடுத்து நேர்வந்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி யகன்கரை யேற்றி னார்தாள்
கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக் கொடுங்கரை யேற்ற வல்லார். (௧௪)

கைதந்து கரையே றிட்ட கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதந்த கயற்க ணாளை வந்தித்துத் தீங்கு நன்கு
செய்தந்தோர்க் கிகலு மன்புஞ் செய்தமை பொருளாச் செய்யுட்
பெய்தந்து பாடு கின்றான் பிரானரு ளாடு கின்றான். (௧௫)

அறனிலா னிழைத்த வேள்வி யழித்தபே ராண்மை போற்றி
மறனிலாச் சண்டிக் கீந்த மாண்பெருங் கருணை போற்றி
கறுவிவீழ் கூற்றைக் காய்ந்த கனைகழற் கமலம் போற்றி
சிறுவனுக் கழியா வாழ்நா ளளித்தருள் செய்தி போற்றி. (௧௬)

சலந்தர னுடலங் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ் சூட்டி யரசருள் செல்வம் போற்றி. (௧௭)

திரிபுரம் பொரிய நக்க சேவகம் போற்றி மூவர்க்
கருளிய தலைமை போற்றி யநங்கனை யாகந் தீய
எரியிடு நயனம் போற்றி யிரதிவந் திரப்ப மீளக்
கரியவன் மகனுக் காவி யுதவிய கருணை போற்றி. (௧௮)

நகைத்தட வந்த வந்த நகுசிரந் திருகி வாங்கிச்
சிகைத்திரு முடிமேல் வைத்த திண்டிறல் போற்றி கோயில்
அகத்தவி சுடரைத் தூண்டு மெலிக்கர சாள மூன்று
சகத்தையு மளித்த தேவர் தம்பிரான் சரணம் போற்றி. (௧௯)

---

௧௩. போதை - ஞானம்; அதனை, "போதையார் பொற்கிண்ணத்தடிசில்" என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. பொறுப்பா ரேயோ என்றும் பாடம். ௧௪. எடுத்தசொல் - சோமசுந்தரக்கடவுள் வியந்துகூறியருளிய கைலை காளத்தி என்னுஞ் சொற்கள்; கைலையை வியந்தமை திருக்காளத்திப்புராணத்தில் நக்கீரச்சருக்கத்தும் காளத்தியை வியந்தமை தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலத்துங் காண்க. மாறி மாறி என்றது ஒருபாசுரத்தில் கைலையையும், மற்றொருபாசுரத்தில் காளத்தியையும் அமைத்தமையை. ௧௫. செய்யுட் பெய்தந்து - செய்யுளிலமைத்து. ௧௬. அறனிலான் - தக்கன். சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். ௧௮. நகைத்திடவும் பாடம். மூவர் என்றது-வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னும் அசுரர் மூவரை. கரியவன்—திருமால். ௧௯. நகுசிரம்—வெண்டலை.

பொருப்பகழ்ந் தெடுத்தோன் சென்னி புயமிற மிதித்தாய் போற்றி
இருக்கிசைத் தவனே பாட விரங்கிவாள் கொடுத்தாய் போற்றி
தருக்கொடு மிருவர் தேடத் தழற்பிழம் பானாய் போற்றி
செருக்குவிட் டவரே பூசை செய்யநேர் நின்றாய் போற்றி. (௨0)

பருங்கைமால் யானை யேனம் பாய்புலி யரிமான் மீனம்
இருங்குறள் யாமை கொண்ட விகல்வலி கடந்தாய் போற்றி
குரங்குபாம் பெறும்பு நாரை கோழியா ணலவன் றேரை
கருங்குரீஇ கழுகி னன்புக் கிரங்கிய கருணை போற்றி. (௨௧)

சாலநா னிழைத்த தீங்குக் கென்னையுந் தண்டஞ் செய்த
கோலமே போற்றி பொல்லாக் கொடியனேன் றொடுத்த புன்சொன்
மாலைகேட் டென்னை யாண்ட மலைமகண் மணாள போற்றி
ஆலவா யடிகள் போற்றி யம்மைநின் னடிகள் போற்றி. (௨௨)

வே று.

ஆவ லந்தனே னடியனேற் கருளரு ளென்னாக்
கோவ மும்பிர சாதமுங் குறித்துரை பனுவற்
பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கயற்கட்
பூவை தன்னையு முறைமுறை போற்றியென் றேத்தா. (௨௩)

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவபா ணியொடுந்
தாவி லேழிசை யேழுகூற் றிருக்கையுஞ் சாத்திப்
பூவர் சேவடி சென்னிமேற் பூப்பவீழ்ந் தெழுந்தான்
பாவ லோர்களுந் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார். (௨௪)

துதித்த கீரனுக் கின்னருள் சுரந்துநீ முன்போன்
மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
உதித்த நாவினர் கருணைசெய் துருக்கரந் தயன்செய்
விதித்த கோயில்புக் கமர்ந்தனர் விளங்கிழை யோடும். (௨௫)

கற்ற கீரனுங் கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில்
உற்ற வாடகக் கிழியறுத் தந்தணற் குதவிக்
கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சிலசெயக் கொடுப்பித்
தற்ற நீங்கிய கல்வியின் செல்வரா யமர்ந்தார். (௨௬)

வே று.

சம்பக மாற னென்னுந் தமிழ்நர்தம் பெருமான் கூடல்
அம்பக நுதலி னானை யங்கயற் கண்ணி னாளை
வம்பக நிறைந்த செந்தா மரையடி வந்து தாழ்ந்து
நம்பக நிறைந்த வன்பாற் பல்பணி நடாத்தி வைகும். (௨௭)

கீரனைக்கரையேற்றியபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨,௫௬௬.

---

௨௨. போற்றி யஞ்சிக் கொடியனேன் என்றும் பாடம். மாலை — கைலைபாதி காளத்திபாதித்திருவந்தாதி. ௨௩. பனுவல் — கோபப்பிரசாதம். போற்றிநின் றேத்தா என்றும் பாடம். ௨௪. ஏழிசை யேழுகூற்று என்பது "எழுமை யெழுபிறப்பும்" என் பதுபோலநின்றது. பூவர் - சுந்தரர்; பூ - சுந்தரம்; புலவராய்த் தோன்றினவருமாம்; பூ - தோற்றம். "பூவர் சோலை" என்றாற்போல எதுகைநோக்கி ஆர் என்பது அர் எனக் குறு கிற்றெனக் கொள்ளின் ஆர் உவமவுருபு. ௨௫. அயன்சேய் — விஸ்வகர்மன்.

ஐம்பத்துநான்காவது

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

கொன்றையந் தெரியல் வேய்ந்த கூடலெம் பெருமான் செம்பொன்
மன்றலங் கமலத் தாழ்ந்து வழிபடு நாவ லோனை
அன்றகன் கரையே றிட்ட வருளுரை செய்தே மிப்பாற்
றென்றமி ழுனையான் றேறத் தெருட்டிய திறனுஞ் சொல்வாம். (௧)

மூன்புநான் மாடக் கூடன் முழுமுத லாணை யாற்போய்
இன்புற வறிஞ ரீட்டத் தெய்தியாங் குறையுங் கீரன்
வன்புறு கோட்டந் தீர்ந்து மதுரையெம் பெருமான் றாளில்
அன்புறு மனத்த னாகி யாய்ந்துமற் றிதனைச் செய்வான். (௨)

கட்டவிழ் கடுக்கை யண்ணல் கண்ணினா லவிந்த காளை
மட்டவிழ் மலரோ னானு மாயவ னானுங் காக்கப்
பட்டவ னல்ல னன்னா னுதல்விழிப் படுதீ நம்மைச்
சுட்டபோ தருப்பந் தீர்த்துக் காத்ததிச் சுவண கஞ்சம். (௩)

இப்பெருந் தடமே யெம்மை யெம்மையுங் காப்ப தென்னாக்
கப்பிலா மனத்தான் மூன்று காலமு மூழ்கி மூழ்கி
அப்பனை யால வாயெம் மடிகளை யடியார் சேம
வைப்பினை யிறைஞ்சி நித்தம் வழிபடு நியமம் பூண்டான். (௪)

மையறு மனத்தான் வந்து வழிபடு நியம நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட பாஞ்சுடர் மாடக் கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி யகமகிழ்ந் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத் திருவுளத் திதனைத் தேர்வான். (௫)

இலக்கண மிவனுக் கின்னுந் தெளிகில விதனை லாய்ந்த
நலத்தசொல் வழூஉச்சொ லென்ப தறிகில னவைதீர் கேள்விப்
புலத்தவர் யாரைக் கொண்டு போதித்து மிவனுக் கென்னா
மலைத்தனு வளைத்த முக்கண் மன்னவ னுன்னு மெல்லை. (௬)

பங்கயச் செங்கை கூப்பிப் பாலினோர் மொழியாள் சொல்வாள்
அங்கண வங்கை நெல்லிக் கனியென வனைத்துங் கண்ட
புங்கவா நினது சங்கைக் குத்தரம் புகல வல்லார்
எங்குளா ரேனு மென்னெஞ் சுதிப்பதொன் றிசைப்பே னையா. (௭)

---

௧. தென்றமிழ் - இயற்றமிழ்; தமிழ் — ஆகுபெயராய் நூலின்மேல் நின்றது. இது நன்குவிளங்குமாறு 'இயற்றமிழ்' என்பர் பின்னரும். ௨. கோட்டம் — அழுக்காறு. ௩. சுவணகஞ்சம் — பொற்றாமரைத்தீர்த்தம்; ஆகுபெயர். ௪. கப்பிலாமனம் — பிளவு படாதமனம். எனவே ஒன்றுபட்ட மனம் என்பது பொருள்.

பண்டொரு வைகல் வெள்ளிப் பனிவரை யிடத்துன் பாங்கர்ப்
புண்டவழ் குலிசக் கோமான் பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக னாதி யருந்தவர் பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிந்தக் குவலயம் பொறுத மாதோ. (அ)

தாழ்ந்தது வடகி ழெல்லை யுயர்ந்தது தென்மேற் கெல்லை
சூழ்ந்தது கண்டு வானோர் தொழுதனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திடு மரவம் பூண்டோ யொருவனின் னொப்பா னங்கே
வாழ்ந்திட விடுத்தா லிந்த வையநேர் நிற்கு மென்றார். (கூ)

பைத்தலை புரட்டு முந்நீர்ப் பௌவமுண் டவனே யெம்மை
ஒத்தவ னனையான் வாழ்க்கைக் குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் பெற்ற முகிழ்முலைக் கொடியொப் பாளொன்
றத்திரு முனியை நோக்கி யாயிடை விடுத்தா யன்றே. (க0)

விடைகொடு போவா னென்றை வேண்டினா னேகுந் தேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டின்
இடைபயின் மனித்த ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வி
உடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தர முரைத்தல் வேண்டும். (கக)

சித்தமா சகல வந்தச் செந்தமி ழியனூ றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் றேற
வைத்தனை முதனூ றன்னை மற்றது தெளிந்த பின்னும்
நித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான். (கஉ)

கடம்பமா வனத்தி லெம்மைக் கண்டனை யிறைஞ்சி யுள்ளத்
திடம்பெற யாது வேட்டா யவையெலா மெம்பாற் பெற்றுத்
திடம்பெற மலயத் தெய்தி யிருக்கென விடுத்தாய் சென்று
குடம்பெறு முனியு மங்கே யிருக்கின்றான் கொடியி னோடும். (கங)

இனையதுன் றிருவுள் ளத்துக் கிசைந்ததே லிவற்குக் கேள்வி
அனையமா தவனைக் கூவி யுணர்த்தென வணங்கு கூற
இனையநா ணிகழ்ச்சி யெல்லா மறந்திடா தின்று சொன்னாய்
அனையதே செய்து மென்னா வறிவனை நினைந்தா னையன். (கச)

வே று.

உடைய நாயகன் றிருவுள முணர்ந்தனன் முடிமேல்
அடைய வஞ்சலி முகிழ்த்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன் பன்னியோ டெழுந்தன னகல்வான்
நடைய னாகிவந் தடைந்தன னற்றமிழ் முனிவன். (கரு)

அ. பண்டொருபோது என்றும் பாடம். கூ. ஊழ்ந்திடல் – ஊர்தல்; ஒருசொல். க0. பைத்தல் - பரத்தல். கங. கொடி - என்றது உலோபாமுத்திரையை; ஆகுபெயர். கச. எனையநா ணிகழ்ச்சி என்றும் பாடம். கரு. சிரசின்மீது பொருந்த அஞ்சலியாகக் கைகளைக்குவித்து; முகிழ்த்தல் - குவித்தல்; முகிழ்த்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. அஞ்சலி – கும்பிடுதல்.

இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து
புயங்க னலயம் புகுந்துநாற் புயம்புடை கிளைத்துத்
தயங்கு செம்பவ ளாசலந் தன்னையு மதன்பால்
வயங்கு மிந்திர நீலமால் வரையையும் பணியா. (கசு)

பெருகு மன்புளந் துளும்பமெய் யானந்தம் பெருக
அருகி ருந்தன னுவயிற் கீரனு மம்பொன்
முருக விழ்ந்ததா மரைபடிந் திறைவனை முன்போல்
உருகு மன்பின னிறைஞ்சுவா னெல்லைவந் தடைந்தான். (கஎ)

இருந்த மாதவச் செல்வனை யெதிர்வர நோக்கி
அருந்த வாவிவற் கியற்றமி ழமைந்தில வெம்பாற்
றெரிந்த நீயதை யரிறபத் தெருட்டெனப் பிணியும்
மருந்து மாகிய பெருந்தகை செய்யவாய் மலர்ந்தான். (கஅ)

வெள்ளை மாமதிப் பிளவணி வேணியங் கருணை
வள்ள லார்பணி சிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கிப்
பள்ள மேழையும் பருகினோன் பணியுநக் கீரன்
உள்ள மாசற வியாகர ணத்தினை யுரைக்கும். (க௯)

இருவ: கைப்புற வுரைதழீஇ யெழுமத மொடுநாற்
பொருளொ டும்புணர்ந் தையிரு குற்றமும் போக்கி
ஒருவி லையிரண் டழகொடு முத்தியெண் ணான்கும்
மருவு மாதிநூ லினைத்தொகை வகைவிரி முறையால். (௨௦)

கருத்துக் கண்ணழி வாதிய காண்டிகை யானும்
விருத்தி யானுநூற் கிடைப்பொரு ளௌக்கற விளக்கித்
தெரித்து ரைத்தன னுரைத்திடு திறங்கண்டு நூலின்
அருத்த மேவடி வாகிய வாதியா சிரியன். (௨க)

தருக்கு மின்பமுங் கருணையுந் தழையமா தவனைத்
திருக்க ரங்களான் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்திடத் தடவிப்
பெருக்க வேண்டிய பேறெலாம் பீடுற நல்கி
இருக்கை யிற்செல விடுத்தன னலவா யிறைவன். (௨௨)

கசு. மாதவத்தேர் - பெரியதவமாகிய தேர். பவளாசலம் நீலமால்வரை என்றது - சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும். கஅ. பிணியுமருந்துமாகிய என்றது - தமதாணையாகிய வேதாகமவழி ஆன்மாக்கள் ஒழுகாதவழி நிக்கிரகஞ்செய்தும் ஒழுகியவழி அநுக்கிரகஞ்செய்தும் நிற்றலை. க௯. பள்ளம் — கடல்; ஆகுபெயர். உணர்த்தும் என்றும் பாடம். ௨௦. இருவகைப் புறவுரை - பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப்பாயிரம்; புறவுரை - நூல் கருதியபொருளல்லாதவை; நூலின்புறத்தே சேர்க்கப்படுவ தென்றலுமொன்று. எழுவகைமதம் - உடன்படல் முதலியன. நாற்பொருள் - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றம் - குன்றக்கூறல் முதலியன. ஐயிரண்டழகு - சுருங்கச்சொல்லன் முதலியன. உத்தி எண்ணான்கு - நுதலிப்புகுதல் முதலியன. ஆதிநூல் — முதனூல், முதல்வன் அருளிச்செய்தநூல். ௨க. கண்ணழிவு — பதச்சேதம். துளக்கம் — சந்தேகம். ௨௨. மாது மகிழ்ச்சியுட்டிளைப்ப அவனைத்தடவி என்றலுமொன்று. தழுவியும் பாடம்.

பொன்ன னுளொடுங் குறுமுனி விடைகொடு போன
பின்னை யாருயிர்க் கிழத்திதன் பிரானைநேர் நோக்கி
என்னை நீயிவற் குணர்த்திடா தித்தவப் பொதியின்
மன்ன னுணர்த் தியதென மதுரைநா யகனும். (உ௩)

தன்னை நித்தலும் வழிபடுந் தகுதியோர் சாலப்
பொன்ன ளிப்பவர் தொடுத்தமற் சரமிலாப் புனிதர்
சொன்ன சொற்கட வாதவர் துகடவிர் நெஞ்சத்
தின்ன வர்க்குநூல் கொளுத்துவ தறனென விசைப்ப. (உ௪)

இவனெ டுத்தமற் சாத்தினுல் யாமுணர்த் தாதத்
தவனை விட்டுணர்த் தினமெனச் சாற்றினன் கேட்டுக்
கவலை விட்டக மகிழ்ச்சிகொண் டிருந்தனள் கதிர்கால்
நவம ணிக்கலம் பூத்ததோர் கொடிபுரை நங்கை. (உ௫)

கற்ற கீரனும் பின்புதான் முன்செய்த கவிகண்
முற்று மாய்ந்துசொல் வழுக்களும் வழாநிலை முடிபும்
உற்று நோக்கின னறிவின்றி முழுதொருங் குணர்ந்தோன்
சொற்ற பாடலிற் பொருள்வழுச் சொல்லினே னென்னு. (உ௬)

மறையி னந்தமுந் தொடாததா ணிலந்தொட வந்த
நிறைப ரஞ்சுடர் நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன்
சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்
றறிஞர் கூறிய பழஞ்சொலென் னளவிற்றே யம்ம. (உ௭)

அட்ட மூர்த்திதன் றிருவடிக் கடியனேன் பிழைக்கப்
பட்ட தீங்கினு லெனையவ னுதல்விழிப் படுதீச்
சுட்ட தன்றியென் னெஞ்சமுஞ் சுடுவதே யென்றென்
றட்ட தூம்பிய விழுமநோ யுவரியு ளாழ்ந்தான். (உ௮)

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருந்துவாய் மடுத்துப்
பகைப டும்பிணி யகற்றிடும் பான்மைபோ லென்னை
இகலி ழைத்தறி வுறுத்தினுற் கேழையேன் செய்பத்
தகுவ தியாதென வரம்பிலா மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தான். (உ௯)

மாத வன்றனக் காலவாய் மன்னவ னருளாற்
போத கஞ்செய்த நூலினைப் புலவரே னோர்க்கும்
ஆத ரஞ்செயக் கொளுத்தியிட் டிருந்தன னமலன்
பாத பங்கய மூழ்கிய பத்திமைக் கீரன். (௩௦)

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,௫௬௬.

உ௩. பொன்னனுள் என்றது உலோபாமுத்திரையை; பொன் - உமை. உ௪. மற்சரம் - அழுக்காறு. உ௭. மறையினந்தம் - உபநிடதம். உ௮. விழுமநோய் - கவலையாகிய வருத்தம். ௩௦. நூல் – பொருளிலக்கணம்.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.

காமனைப் பொடியாக் கண்ட கண்ணுத றென்னூல் கீர
நாமநற் புலவற் கீந்த நலமிது பொலம்பூங் கொன்றைத்
தாமனச் சங்கத் துள்ளார் தலைதடு மாற்றந் தேற
ஊமனைக் கொண்டு பாட லுணர்த்திய வொழுக்கஞ் சொல்வாம். (௧)

அந்தமில் கேள்வி யோரெண் ணறுவரும் வேறு வேறு
செந்தமிழ் செய்து தம்மிற் செருக்குறு பெருமை கூறித்
தந்தமின் மாறுய்த் தத்தந் தராதர மளக்க வல்ல
முந்தைநூன் மொழிந்த வாசான் முன்னர்வந் தெய்தி னோரே. (௨)

தொழுதன ரடிகள் யாங்க டொடுத்தவிப் பாட றம்முள்
விழுமிதுந் தீதுந் தூக்கி வேறுபா டளந்து காட்டிப்
பழுதறுத் தையந் தீரப் பணிக்கெனப் பணிந்தார் கேட்டு
முழுதொருங் குணர்ந்த வேத முதல்வனு முக்கண் மூர்த்தி. (௩)

இருவருந் தூருவ நீண்ட வெரியழற் றூணிற் றோன்றும்
உருவென வறிவா னந்த வுண்மையா யுலகுக் கெல்லாங்
கருவென முளைத்த மூல விலிங்கத்து ணின்றுங் காண்டற்
கரியதோர் புலவ னாகித் தோன்றியொன் றருளிச் செய்வான். (௪)

வேறு.

இம்மாநக ருள்ளானொரு வணிகன்றன பதியென்
றம்மாநிதிக் கிழவோன்மனை குணசாலினி யனையார்
தம்மாதவப் பொருட்டால்வெளிற் றறிவாளரைத் தழுவும்
பொய்ம்மாசற வினன்போலவ தரித்தானொரு புத்தேள். (௫)

ஓபாவிறன் மதனுக்கிணை யொப்பானவ னாமச்
சேயாமவ னிடைநீருரை செய்புட்கவி யெல்லாம்
போயாடுமி னவனாயினது புந்திக்கிசைந் தானன்
றியாவரு மதிக்குந்தமி ழதுவேயென வறைந்தான். (௬)

வன்றாண்மழ விடையாயவன் மணிவாணிக னாமன்
என்றாலவன் கேட்டெங்ஙன மிப்பாடலிற் கிடக்கும்
நன்றானவுந் தீதானவு நபந்தாய்ந்ததன் றன்மை
குன்றாவகை யறைவானெனை மன்றாடிய கூத்தன். (௭)

---

௧. தொன்னூல் என்றும் பாடம்; இதற்கு முதனூல் என்று பொருள்கொள்க. ௨. கேள்வியோர் எண்ணறுவர்-சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆசான் என்றது சோமசுந் தரக்கடவுளை. ௪. உலகுக்கெல்லாங் கரு - உலகத்தோற்ற வொடுக்கங்கட்கெல்லாம் காரணம், உலகத்துச்சிவலிங்கங்கட்குப் பிறப்பிடம். ௫. வெளிற்றறிவு - இங்கே மந்தபுத்தி. பொய்ம்மாசு - நிலையுதலில்லாத அஞ்ஞானம்; மாசு ஆகுபெயர். ஒருபுத்தேள் - ஒப்பற்ற முருகக்கடவுள். ௬. ஆடல் - சொல்லல்.

மல்லார்தடம் புயவாணிக மைந்தன்றனக் கிசையச்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுங் கண்டான்முடி துளக்காக்
கல்லார்புயம் புளகித்துளங் களிதூங்குவன் கலகம்
எல்லாமகன் றிடுமுங்களுக் கென்றாலயஞ் சென்றான். (அ)

பின்பாவல ரெல்லாம்பெரு வணிகக்குல மணியை
அன்பாலழைத் தேகித்தம தவையத்திடை யிருத்தா
நன்பான்மலர் நறுஞ்சாந்துகொண் டருச்சித்தனர் நயந்தே
முன்பாலிருந் தருந்தீந்தமிழ் மொழிந்தாரவை கேளா. (௯)

மகிழ்ந்தான்சிலர் சொல்லாழ்ச்சியை மகிழ்ந்தான்சிலர் பொருளை
இகழ்ந்தான்சிலர் சொல்வைப்பினை யிகழ்ந்தான்சிலர் பொருளைப்
புகழ்ந்தான்சிலர் சொல்லின்பமும் பொருளின்பமு மொருங்கே
திகழ்ந்தான்சிலர் சொற்றிண்மையும் பொருட்டிண்மையுந் தேர்ந்தே. (௧0)

இத்தன்மைய னாகிக்கலை வல்லோர்தமி ழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடு தெருட்டுஞ்சிறு வணிகன்றெருள் கீரன்
முத்தண்டமிழ் கபிலன்றமிழ் பாணன்றமிழ் மூன்றும்
அத்தன்மைய னறியுந்தொறு மறியுந்தொறு மெல்லாம். (௧௧)

நுழைந்தான்பொரு டொறுஞ்சொற்றொறு நுண்டீஞ்சுவை யுண்டே
தழைந்தானுடல் புலனைந்தினுந் தனித்தான்சிரம் பனித்தான்
குழைந்தான்விழி வழிவேலையுட் குளித்தான்றனை யளித்தான்
விழைந்தான்புரி தவப்பேற்றினை விளைத்தான்களி திளைத்தான். (௧௨)

பல்காசொடு கடலிற்படு பவளஞ்சுடர் தரளம்
எல்லாநிறுத் தளப்பானென வியல்வாணிகக் குமரன்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுந் துலைநாவெனத் தூக்க
நல்லாறறி புலவோர்களு நட்டாரிகல் விட்டார். (௧௩)

வேறு.

உலகினுட் பெருகி யந்த வொண்டமிழ் மூன்றும் பாடற்
றிலகமாய்ச் சிறந்த வாய்ந்த தெய்வநா வலருந் தங்கள்
கலகமா நவையிற் றீர்ந்து காசறு பனுவ லாய்ந்து
புலமிகு கோட்டி செய்து பொலிந்தன ரிருந்தார் போலும். (௧௪)

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨,௯௧0.

---

௧௨. பொருட்சுவை - காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என்னும் ஒன்பதுமாம். சொற்சுவை - குணம், அலங்காரம், என்னும் இரண்டுமாம். சுவை யுண்டற்குமுன் நாற்புலன்களையும் விட்டுச்சத்தம் ஒன்றுட னின்ற வர் அதனை யுண்ணுங்கால் சத்தப்புலனையும் விட்டுச் சுவைமயமாயினர் என்பார் புலனைந்தினும் தனித்தான் என்றார். ௧௩. காசு - இரத்தினம். ௧௪. மூன்று தமிழும் - நக்கீரர் முதலியமூவரும் அருளிச்செய்த மூன்று நூல்களும்; தமிழ் ஆகுபெயர். தெய்வ நாவலர் - கடவுட்பெற்றி வாய்ந்த புலவர், கடவுளாற் கருதப்பட்ட புலவர், கடவுளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டபுலவர், கடவுளாற் புகழப்பட்டபுலவர். போலும் ஒப்பில்போலி.

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச்
சடைக்காடன் புலவரிக றணிவித்த முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடுந் [போன
தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுது
இடைக்காட னுடன்போய்ப்பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன்றன் பழிதுரத்தி யாசளித்துப் பின்புகதி யின்ப மீந்த
சுந்தரன்பொன் னடிக்கன்பு தொடுத்துநறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத்துச் சாத்தி
வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ மாற வேந்தன்
அந்தரசூ டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வ மடைந்தா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன்மிகு பிரதாப சூரியன்வங் கிசத்துவச னளவில் சீர்த்தி
சாற்றரிய விரிபுமருத் தனன்சோழ வங்கிசாந் தகன்றன் வென்றி
மாற்றரிய புகழ்ச்சேர வங்கிசாந் தகன்பாண்டி வங்கி சேசன்
தோற்றமுறு பரித்தேர்வங் கிசசிரோ மணிபாண்டீச் சுரன்றன் மன்னே. (ங)

துணிவுடைய குலத்துவசன் வங்கிசபூ டணமாறன் சோம சூடா
மணிகுலசூ டாமணியே யிராசசூ டாமணியே மாற்றார் போற்றிப்
பணியவரும் பூபசூ டாமணியே குலேசபாண் டியனே யென்னக்
கணிதமுறு பதினைவர் வழிவழிவந் துதித்துநிலங் காவல் பூண்டோர். (ச)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மரசன் றோண்மேல்
வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
எத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ னாதலினா லிவனுக் கேற
முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத் தோளான். ()

கழிந்தபெருங் கேள்வியினா னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற்
பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினா னிடைக்காட்டுப் புலவன் றென்சொன்
மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த பனுவலொடு மூரித் தீந்தேன்
வழிந்தொழுகு காரானைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித் தானால். (சு)

க. குடைக்காடன் - குடைபிடிக்கும் இடத்தையுடையவன்; காடு - இடம். குடைக்கு ஆள் எனப்பிரித்து, குடை யெடுத்தற்கு ஆளாகிய குண்டோதரன் என்றலுமாம். தொடைக்கு ஆடு அன்பு அகன்று - பாடலுக்குப் புகழப்படும் அன்பு நீங்கி; ஆடல் இங்கே புகழ்தல்; அசைதல் எனக்கொண்டு உள்ளம் உருகுதற் கேதுவாகிய அன்பென்றலுமாம். உ. அந்தர சூடாமணியாம் சிவபுரம் - மேலேழுலகங்களுக்கும் முடிவாயுள்ள சூளாமணிபோலும் மேன்மைவாய்ந்த சிவலோகம்; அந்தரம் - முடிவு. ஆக்கம் உவமைப் பொருட்கண் வந்தது. ங. இரிபு மருத்தனன் - பகைவரைக் கொல்லுபவன். ரு. பெருநூல் - முதனூல்.

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகர்ந்தருந்த வல்லோ னுள்ளத்
தழுக்காற்றாற் சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி சிறிதுமுகத் தலர்ந்து காட்டான்
எழுக்காயுந் திணிதோளா னொன்றுமுரை யான்வாளா விருந்தா னாய்ந்த
குழுக்காத னண்புடையான் றனைமானம் புறந்தள்ளக் கோயில் புக்கான். (௭)

சந்நிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார்
நன்னிதியே திருவால வாயுடைய நாயகனே நகுதார் வேம்பன்
பொன்னிதிபோ லளவிறந்த கல்வியுமிக் குளனென்று புகலக் கேட்டுச்
சொன்னிறையுங் கவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடி துளக்கா னாகி.

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க் ககமகிழ்ந்தோர் பயனு நல்கா
விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே யடுங்கான விலங்கே புள்ளே
பொரிவாய பராரைமர நிரையேவான் றொடுகுடுமிப் பொருப்பே வெம்பும்
எரிவாய கொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோ ரஃறிணையொத் திருந்தா னெந்தாய்.

என்னையிகழ்ந் தனனோசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமையப் பாவை
தன்னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையுமே யிகழ்ந்தனனென் றனக்கியா தென்னா
முன்னைமொழிந் திடைக்காடன் றணியாத முனிவீர்ப்ப முந்திச் சென்றான்
அன்னவுரை திருச்செவியி னூறுபா டெனவுறைப்ப வருளின் மூர்த்தி. (௧௦)

போனவிடைக் காடனுக்குங் கபிலனுக்கு மகத்துவகை பொலியு மாற்றான்
ஞானமய மாகியதன் னிலிங்கவுரு மறைத்துமையா நங்கை யோடும்
வானவர்தம் பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன் கோயிலினோர் வடபால் வையை
ஆனநதித் தென்பாலோ ராலயங்கண் டங்கணினி தமர்ந்தான் மன்னோ. (௧௧)

சங்கவான் றமிழ்த்தெய்வப் புலவோரு முடனெழுந்து சைல வேந்தன்
மங்கைநா யகன்போன வழிபோயங் கிருந்தாரவ் வழிநாள் வைகற்
கங்குல்வாய் புலரவரும் வைகறையிற் பள்ளியுணர் காலத் தெய்தி
அங்கணா யகனடியார் சேவிப்பா ரிலிங்கவுரு வங்குக் காணார். (௧௨)

என்னவதி சயமோவீ தென்றயிர்த்தா ரிரங்கினா ரிதனை யோடி
மன்னவனுக் கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப் புறப்பட்டு வருவா ராவி
அன்னவரைப் பிரிந்துறையு மணங்கனையா ரெனவுமல ரணங்கு நீத்த
பொன்னவிர்தா மரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்த புரமுங் கண்டார்

அரசனிடைப் புகுந்துள்ள நடுநடுங்கி நாவுணங்கி யரசே யாமொன்
றுரைசெயவஞ் சுதுமுங்க ணாயகனைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி நோக்கி
மரைமலர்ச்சே வடிபணியப் புகுந்தனமின் றாங்கவன்றன் வடிவங் காணேம்
புரமுநனி புலம்படைந்த தென்றழல்வே லெனச்செவியிற் புகுத்த லோடும். ()

---

௭. ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம்; ஆய்தல் - நூல்களை ஆராய்தல். "ஓய்தலாய்த னிழத்தல் சாஅய், ஆவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்" என்றாராகலின், ஆய்தல் நுணுக்கமுமாம்; இங்கே அது நுண்ணறிவின்மேற்று; இவர் பன்னூல்களினும் பல்காற் பயிறலால் அறிவு நுணுகிற்றென்க; நுணுகல் - கூர்தல். ௧௦. ஊறுபாடு - வேலாயுதம்; ஆகுபெயர். ௧௩. புலம்படைந்து - தனிமையடைதலால்.

வழுதியரி யணையிலிருந் தடியிறவீழ் பழுமரம்போன் மண்மேல் யாக்கை
பழுதுறவீழ்ந் துயிரொடுங்க வறிவொடுங்கி மட்பாவை படிந்தாங் கொல்லைப்
பொழுதுகிடந் தறிவுசிறி தியங்கவெழுந் தஞ்சலிக்கைப் போது கூப்பி
அழுதிருகண் ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியே னென்பிழைத்தே னண்ண லண்ணல். (கரு)

கொலையினையோ ரவுணர்புர நொடிவரையிற் பொடியாகக் குனித்த மேருச்
சிலையினையோ பழையசிவ புரத்தினையோ வருவிமணி தெறிக்கும் வெள்ளி
மலையினையோ தம்மைமறந் துனைநினைப்பார் மனத்தினையோ வாழ்த்தும் வேதத்
தலையினையோ வெங்குற்ற யெங்குற்ற யென்றென்று தளரு மெல்லை. (கசு)

சிலர்வந்து மன்னவோ ரதிசயங்கண் டனம்வைகைத் தென்சா ராக
அலர்வந்தோன் படைத்தநாண் முதலொருகா லமுங்கண்ட தன்று கேள்வித்
தலைவந்த புலவரொடு மாலவா யுடையபிரான் றனை செம்பொன்
மலைவந்த வல்லியொடும் வந்திறைகொண் டுறைகின்றன் மாதோ வென்றார். ()

அவ்வுரைதன் செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரச னச்சத் தாழ்ந்து
தெவ்வர்முடித் தொகையிடறுங் கழற்காலா னடந்தேகிச் செழுநீர் வைகை
கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென் கரைமேல் வந்து
மௌவலிள முகைமூரன் மாதினொடு மிருக்கின்ற மணியைக் கண்டான். (கஅ)

படர்ந்துபணிந் தன்புகுக்குங் கண்ணீர்சோர்ந் தானந்தப் பௌவத் தாழ்ந்து
கிடந்தெழுந்து நாக்குழறித் தடுமாறி நின்றிதனைக் கிளக்கும் வேதந்
தொடர்ந்தறியா வடிசிவப்ப நகர்புலம்ப வுலகீன்ற தோகை யோடிங்
கடைந்தருளுங் காரணமென் னடியேனற் பிழையுளதோ வையா வையா. ககூ

அல்லதையென் றமராலென் பகைஞராற் கள்வரா லரிய கானத்
தெல்லையிலங் காதிகளா லிடையூறின் றமிழ்நாட்டி லெய்திற் றலோ
தொல்லைமறை யவொழுக்கங் குன்றினரோ தவந்தருமஞ் சுருங்கிற் றலோ
இல்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியே னெந்தா யெந்தாய்.(உ௦)

கள்ளேறு கடுக்கைநறுஞ் சடையானே போற்றிபெருங் கருணை போற்றி
வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே போற்றியருள் விகிர்தா போற்றி
புள்ளேறு கொடியுயர்த்த புனிதனயன் றேறாத புனிதா போற்றி
வள்ளேறு சிறுகுழவி மதிநுதலங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி. (உக)

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு கையானைப் பயந்தாய் போற்றி
வேதமுடி கடந்தபா ஞானத்தி லானந்த விளைவே போற்றி
போதவடி வாய்நால்வர்க் கசைவிறந்து நிறைந்தபரம் பொருளே போற்றி
மாதவள நீறணிந்த மன்னவங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி. (உஉ)

பொக்கமுடை யார்செய்யும் பூசைதவங் கண்டுநகும் புராண போற்றி
தக்கன்மகம் பொடியாகத் திருப்புருவ நெரித்தகொடுந் தழலே போற்றி
செக்கமலக் கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத் திகிரியருள் செல்வா போற்றி
மைக்குவளை யணையமணி கண்டாவங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி. (உ௩)

கரு. ஒல்லைப்போது - சிறிதுநேரம். கஎ. யாதோ வென்றார் வென்றும் பாடம்.
ககூ. அன்புருக்கும் என்றும் பாடம்.

வே று.

தென்னவ னின்ன வண்ண மேத்தினான் செம்பொற் கூடன்
மன்னவன் கேட்டா காய வாணியால் வைகை நாட
உன்னது சோத்த நாங்கேட் டுவந்தன மினிய தாயிற்
றின்னமொன் றுளது கேட்டி யென்றன னருளிச் செய்வான். (௨௪)

இயம்பரும் பதிக டம்மு ளாலவா யேற்ற மீங்குச்
சயம்புவா யனந்த முள்ள தானவ ரியக்கர் சித்தர்
வயம்புரி யரக்கர் வானோர் முனிவரர் மனித ருள்ளார்
நயம்பெற விதியாற் கண்ட நங்குறி யனந்த முண்டால். (௨௫)

அக்குறி களின்மேம் பட்ட குறியறு பத்து நான்காம்
இக்குறி களின்மேம் பட்ட குறிகளெட் டினைய வெட்டுத்
திக்குறை வானோர் பூசை செய்தன விவற்றியாம் வந்து
புக்குறை குறிநந் தோழன் பூசித்த குறிய தாகும். (௨௬)

அறைந்தவித் தெய்வத் தான மனைத்துமோ ரூழிக் காலத்
திறந்தநந் தோழன் கண்ட விலிங்கமா மதனா லிங்கே
உறைந்தன முறைத லாலே யுத்தர வால வாயாய்ச்
சிறந்திடத் தகுவ தின்று முதலிந்தத் தெய்வத் தானம். (௨௭)

ஓங்குதண் பணைசூழ் நீப வனத்தைநீத் தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மல்லேங் கண்டா யாயினு நீயும் வேறு
தீங்குளை யல்லை காடன் செய்யுளை யிகழ்த லாலே
ஆங்கவ னிடத்தியாம் வைத்த வருளினால் வந்தே மென்னா. (௨௮)

பெண்ணினைப் பாகங் கொண்ட பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற மீனவன் கேட்டு வானோர்
புண்ணிய சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெருமை யன்றோ
எண்ணிய பெரியோர்க் கென்னா வேத்தினா னிறைஞ்சி னானே. (௨௯)

அடிபணிந் தேத்தி னானை யருள்சுரந் தசையு மின்னுக்
கொடியணி மனையிற் போக்கிக் கோமள வல்லி யோடும்
உடனுறை புலவ ரோடு மொல்லைதன் கோயில் புக்கான்
வடதிரு வால வாயில் வந்துவீற் றிருந்த வள்ளல். (௩௦)

மின்மதிச் சடையினான்பி னடந்துபோய் விடைகொண் டேகும்
மன்னவன் றன்னைப் பாடி வந்தவன் றன்னை மாட்சித்
தன்மைசால் சங்க வாணர் தம்மொடுங் கொடுபோ யென்றும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட புரிசைசூழ் கோயில் புக்கான். (௩௧)

---

௨௪. சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யும் அஞ்சலி; ஈண்டுத் தோத்திரத்தின்மேற்று. "சோத்துன் னடியமென் றோரைக் குழுமி" என்றார் திருக்கோவையாரினும்; சோத்து விகாரம்; ௨௭. உத்தரஆலவாய் - வடமதுரை. ௨௮. காடன் - இடைக்காடர்; இது முன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள் சிறந்து நின்றது; இதனைத் தார்க்கிகர் "நாமைகதேசநாமக்கிரகணம்" என்பர்.

விதிமுறை கதலி பூகங் கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதார் நிறைநீர்க் கும்பங் கதலிகை புனைந்த மன்றற்
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற் சேக்கைமேற் கற்றோர் சூழ
மதிபுனை காடன் றன்னை மங்கல வணிசெய் தேற்றி. (௩௨)

சிங்கமான் சுமந்த பொன்னஞ் சேக்கைமே லிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழவ மார்ப்ப மறையவ ராக்கங் கூற
நங்கையர் பல்லாண் டேத்த நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக் காட னுக்கு மருமைமாண் புலமை யோர்க்கும்
முறைமையா லாரந் தூசு முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னார்
நிறைநிதி வேழம் பாய்மான் விளைநில நிரம்ப நல்கி
அறைகழற் காலிற் பின்னே முடிநடந் திதனை வேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப் புலவீர் யானிப் போழ்திடைக் காட னார்க்குப்
பண்ணிய குற்ற மெல்லாம் பொறுக்கெனப் பரவித் தாழ்ந்தான்
நுண்ணிய கேள்வி யோரு மன்னநீ நுவன்ற சொல்லாந்
தண்ணிய வமுதா லெங்கள் கோபத்தீத் தணிந்த தென்ன. (௩௫)

இன்னமு மால வாயெம் மிறையவன் கருணை நோக்காற்
பன்னரும் புகழ்மை குன்றாப் பாக்கிய முனக்குண் டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி யேகின ராக வந்தத்
தென்னவன் குலேசன் செய்த தவமுருத் திரிந்தா லென்ன. (௩௬)

எரிமருத் தவனி முன்னா மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
புரிமருத் துவனைச் சூழ்ந்த பொருபழி துடைத்தோன் சோதி
விரிமருத் துடல்வான் றிங்கண் மிலைந்தவ னருளின் வந்தான்
அரிமருத் தனனுந் தென்ன னடலரிக் குருளை யன்னான். (௩௭)

வே று.

பரிசிலைப் புலவருக் கருள்குலே சன்பல பகல்கழீஇத்
திரிமருப் பிரலைவெம் மழுவெடுத் தவன்மதிச் சென்னிமேல்
வரிசிலைப் படைபொறித் தவனெனப் பெறுவா மைந்தனும்
அரிமருத் தனனிடத் தவனிவைத் தரனடி யெய்தினன். (௩௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்—௨,௬௪௮.

---

௩௩. பாட்டுடைத்தலைவன் வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளாடையும், வெள்ளணியும் அணிந்துகேட்டல் மரபாதலான், வெள்ளைக்கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந் தாங்கி என்றார். ௩௫. சொல்லாந் தண்ணிய வமுது - சொல்லாகிய குளிர்ந்த நீர், சொல்லாகிய குளிர்ந்த அமிர்தம் எனச்செம்மொழிச் சிலேடைப்பொருள் பயந்துநின்றது. ௩௭. எரி - நெருப்பு. மருத்து - காற்று. மருத்துவன்- இந்திரன். மருத்துடல் - அமிர்தம் நிறைந்தவுடல். ௩௮. பரிசில் - பேறு. இரலை - மான். படைபொறித்தவன் - அருச்சுனன்; அவன்போலச் சிவபிரான் றிருமேனியில் வேத்திரப்படைபொறித்து வரம்பெறு மைந்தன் என்க; மாற்றுரை முருக்குந்திறத்தால் அருச்சுனனேயென்று சொல்லப்பெற்ற சிரேட்ட வலிமையுடையோனுமாம்; மைந்தன் - வலிமையுடையோன்; புதல்வனுமாம்.

ஐம்பத்தேழாவது

வலைவீசின படலம்.

மின்றிரித் தன்ன வேணி வேதிய னிடைக்கா டன்பின்
சென்றுமீண் டனையான் கொண்ட பிணக்கினைத் தீர்த்த வண்ணம்
இன்றுரை செய்து முந்நீ ரெறிவலை வீசி ஞாழன்
மன்றலங் குழலி னாளை மணந்துமீள் வண்ணஞ் சொல்வாம். (௧)

அந்தமி லழகன் கூட லாலவா யமர்ந்த நீல
கந்தர னுலக மீன்ற கன்னியங் கயற்க ணாளாங்
கொந்தவி ழலங்கற் கூந்தற் கொடிக்குவே றிடத்து வைகி
மந்தண மான வேத மறைப்பொரு ளுணர்த்து மாதோ. (௨)

நாதனின் னருளாற் கூறு நான்மறைப் பொருளை யெல்லாம்
யாதுகா ரணத்தான் மன்னோ வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர மடைந்தாள் போலக் கவலையுஞ் சிறிது தோன்ற
ஆதர மிலளாய்க் கேட்டா ளஃதறிந் தமலச் சோதி. (௩)

அராமுக மனைய வல்கு லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுள்ளத் தேழைமார் போல வெம்பாற்
பராமுகை யாகி வேதப் பயனொருப் படாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா யுற்றவிக் குற்றந் தன்னால். (௪)

விரதமு மறனு மின்றி மீன்படுத் திழிஞ ரான
பரதவர் மகளா கென்று பணித்தனன் பணித்த லோடும்
அரதன வாரந் தாழ்ந்த வாரமென் முலையா ளஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ வல்லேனோ வென்று தாழ்ந்தாள். (௫)

வீங்குநீர்ச் சடையா னீங்கு மெல்லியல் பரிவு நோக்கி
வாங்குநீர்க் கானல் வாழ்க்கை வலைஞர்கோன் மகளாய் வைகி
ஆங்குநீ வளர்நாள் யாம்போந் தருங்கடி முடித்து மென்னாத்
தேங்குநீ ரமுதன் னாளைச் செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால். (௬)

அன்னது தெரிந்து நால்வா யைங்கரக் கடவு டாதை
முன்னர்வந் திதனா லன்றோ மூண்டதிச் செய்தி யெல்லாம்
என்னவீர்ங் கவளம் போலாங் கிருந்தபுத் தகங்க ளெல்லாந்
தன்னெடுங் கரத்தால் வாரி யெறிந்தனன் சலதி மீதால். (௭)

---

௧. ஞாழல் - பலினிப்பூ; ஆகுபெயர்; நெய்தனிலத்தலைவற்குப் புத்திரியாக அவதரித் திருத்தலின் அம்மை கூந்தற் கந்நிலக் கருப்பொருளாகிய பலினிப்பூக் கூறப்பட்டது. ௨. மந்தணம் - இரகசியம். மறைப்பொருள்-சிவஞானம்; அது 'கையில் உரைபெறு போத நூலை' எனப்பின்னர்க் கூறுமாற்றான் இனிது விளங்கும்; போதநூல் - சிவஞானபோதம். ௩. காதரம் - அச்சம். "எத்திற மீச னின்றா னத்திற மவளு நிற்பள்" என்றதனால், சத்தன் சத்தித்தன்மையினன்றி ஏனையவற்றினும் அவ்வாறு நிற்பள் என்பது பெறப்பட்டது; படவே, பரதவராசனுக் கனுக்கிரகம்புரிதலை வியாசமாகக்கொண்டு உபதேசிக்கின்றார் ஆதலான், அது முற்றுப்பெறத் தான் ஆதரமிலளாய்க் கேட்டாளென்ப தறியற்பாலது. ௪. அராமுகம் பாம்பின்படம். இராமுகமனைய உள்ளம்-இருள்நிறைந்த இடம்போல அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனம். ௫. பரதவர் - வலைஞர். ௬. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வலைஞர்கோன் - இவன்பெயர் சுதருமன். ௭. மூண்டவிச் செய்தி என்பதும் பாடம்

வரைபக வெறிந்த கூர்வேன் மைந்தனுந் தந்தை கையில்
உரைபெறு போத நூலை யொல்லெனப் பறித்து வல்லை
திரைபுக வெறிந்தா னாகச் செல்வநான் மாடக் கூடல்
நரைவிடை யுடைய நாத னந்தியை வெகுண்டு நோக்கா. (அ)

அடுத்துநா மிருக்குஞ் செவ்வி யறிந்திடா திவரை வாயில்
விடுத்துநீ யிருந்தாய் தீங்கு விளைந்ததுன் றனக்கு மிந்தத்
தொடுத்ததீங் கொழிய வின்றோர் சுறவுரு வாகி வையம்
உடுத்தகா ரோத நீர்புக் குழல்கெனப் பணித்தான் மன்னோ. (கூ)

வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்
பெருவலி தன்னைச் சாரும் பெற்றியாற் சாபங் கூறான்
அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த வள்ளிலை வடிவேற் செங்கை
முருகனை வணிகர் தம்மின் மூங்கையா கென்றா னிப்பால். (க0)

நாயக னேவ லாலே நாயகி வலைஞர் மாதர்
ஆயது நந்திப் புத்தே ளடுசுற வாகி முந்நீர்
மேயதுங் கருணை வள்ளன் மீன்படுத் தணங்கை வேட்டுப்
போயது மவட்குக் கேள்வி புகன்றது முறையிற் சொல்வாம். (கக)

வேறு.

சூழும் வார்திரை வைகையந் துறைகெழு நாட்டுட்
கீழை யார்கலி முகத்தது நெய்தலங் கீழ்நீர்
ஆழ நீள்கருங் கழியகழ் வளைந்துகா ரளைந்த
தாழை மூதெயி லுடுத்ததோர் தண்டுறைப் பாக்கம். (கஉ)

முடங்கு முள்ளிலை யாற்புதைந் ததிரெதிர் மொய்த்து
நுடங்கு கைதைபோ தொடுவெளி நூக்கநின் றசைவ
மடங்கு மெய்யராய்க் கையிருங் கேடக வட்டத்
தடங்கி வாள்பணித் தாடம ராற்றுவா ரனைய. (கங)

புலவு மீனுணக் கோசையும் புட்களோப் பிசையும்
விலைப கர்ந்திடு மமலையு மீன்கொள்கம் பலையும்
வலையெ றிந்திடு மாவமும் வாங்குமா ரவமும்
அலையெ றிந்திடு பரவைவா யடைப்பன மாதோ. (கச)

க0. முதனூலில் இக்காரணஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆண்டு நெய்தனிலத்தலைவற்கும், மதுரைவணிசற்கும் அருள்புரியும் வியாசத்தால் இருவரையுஞ் சபித்தார் என்பதும், அக்காலை அவ்வாறருள்புரிதற்குத் தவஞ்செய்தார் பிறரின்மையின் விநாயகரைச் சபியாதுவிடுத்தார் என்பதும் பொள்ளெனப் புலப்படுகின்றது; அற்றாயின் மூத்தபிள்ளையாரைச் சபித்து இளைய பிள்ளையாரை விடுக்கவெனின், அற்றன்று; மூத்தபிள்ளையார் வேறிடத்திருந்த புத்தகங்களை எடுத்துக் கடலில் வீசின குற்றத்தினும் இளையபிள்ளையார் பிதாவின் றிருக்கரத்திருந்த புத்தகத்தைப் பறித்துக் கடலில் வீசின குற்றம் பெரிதாகலான் அவரைச் சபித்தலே அமைவுடைத்தென் றொழிக. சாபம் பெருவலி எனப் பாடம் கொள்வாருமுளர்; இதற்குப் பெருவலி "மதவலி" என்றாற்போலப் பெயர். மூங்கை - மூங்கைப்பிள்ளையார்; இவர் உருத்திரசன்மர் எனப்படுவோர். கஉ. நெய்தலங்கீழ்நீர் - கழிநிலத்துத் துரவு, கேணி முதலியன. கழி - உப்பாறு; ஆகுபெயர்; இதுமேல்நீர். பாக்கம் - நெய்தனிலத்தூர். தாதளைந்தும் பாடம். கச. உணக்கல் - காயச்செய்தல். ஓப்பல் - ஓட்டுதல்.

வாட்டு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் வண்டலம் பாவைக்
கூட்டு கின்றசோ றருகிருந் துடைந்தபூங் கைதை
பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற் றரங்கஞ்
சூட்டு கின்றன கடிமலர் சூழல்சூழ் ஞாழல். (௧௫)

நிறைந்த தெண்கட லாடிநீ ணெறியிடைச் செல்வோர்க்
கறந்தெ ரிந்தபோற் பொதிந்தசோ றவிழ்ப்பன தாழை
சிறந்த முத்தொடு பசும்பொனும் பவளமுந் திரட்டிப்
புறந்தெ ரிந்திடக் கொடுப்பன மலர்ந்தபூம் புன்னை. (௧௬)

கொன்று மீன்பகர் பாதவர் குரம்பைக டோறுஞ்
சென்று தாவிமேற் படர்வன திரைபடு பவளம்
மன்றல் வார்குழ னுளைச்சியர் மனையின்மீ னுணக்கும்
முன்றில் சீப்பன கடலிடு முழுமணிக் குப்பை. (௧௭)

கூற்றம் போன்றகண் ணுளைச்சியர் குமுதவாய் திறந்து
மாற்றம் போக்கினர் பகர்தருங் கயற்குநேர் மாறுந்
தோற்றம் போக்குவ வவர்விழித் துணைகளக் கயன்மீன்
நாற்றம் போக்குவ தவர்குழ னறுமலர்க் கைதை. (௧௮)

அலர்ந்த வெண்டிரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரி னரும்பர்
குலைந்த விழ்ந்துதேன் றுளும்பிய குமுதமே யல்ல
கலந்த ருங்கட லெறிகருங் காற்பனங் கள்வாய்
மலர்ந்த ருந்திய குமுதமு மொய்ப்பன வண்டு. (௧௯)

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவத்தாற்
றூய வானவர் தம்மினுந் தூயனுய்ச் சிறிது
தீய தீவினைச் செய்தியாற் றிண்டிமில் வாணர்
மேய சாதியிற் பிறந்துளான் மேம்படு மனையான். (௨௦)

செடிய காருடற் பரதவர் திண்டிமி னடத்தா
நெடிய வாழியிற் படுத்தமீன் றிறைகொடு நிறைக்குங்
கடிய வாயிலோ னவர்க்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யன்புசால் குணத்தோன். (௨௧)

---

௧௫. வாட்டு நுண்ணிடை - தனங்கள் வருத்துகின்ற சிற்றிடை; வாட்டல் ஆகுபெயர். வண்டலம்பாவை - மகளிர் விளையாட்டுக்குரிய பாவை. அருகிருந்து உடைந்த பூங்கைதை சோறு பாவைக்கு ஊட்டுகின்ற என்க; சோறு - மகரந்தம்; அன்னம் என்பது தொனியர்த்தம். ௧௭. பகர்தல் - விற்றல். குரம்பை - சிறுகுடில். திரைப்படு பவளம் என்றும் பாடம். மணிக்குப்பை முன்றிலைச் சிதைப்பன; முன்றில் வாளா பெயர்; மனைமுன்றில் உணக்கும் மீனைச் சீப்பன என்றலுமாம். "கோட்டமுடன் சீமின்" என்றார் பிறரும். ௧௮. மாற்றம் போக்குதல் - விலைகூறுதல். மாறு - உவமை. தோற்றம் - வலிமை, காட்சி. நகைமலர்க்கைதை என்றும் பாடம். ௧௯. குமுதம் பின்னையது செவ்வாம்பன் மலர்போலும் வாய்; ஆகுபெயர். ௨௦. திமில்வாணர் - தோணிவருவாய்கொண்டு வாழ்பவர்; என்றது பரதவரை. ௨௧. செடிய உடல் - முடைநாற்றமுடைய உடம்பு; செடிய பரதவர் எனக்கூட்டிக் கொலைப்பாவத்தையுடைய பரதவர் என்றலுமாம்.

மகவி லாமையா லாற்றநாண் மறுமையோ டிம்மைப்
புகலி லானென வருந்துவா னொருபகற் போது
தகவு சால்பெருங் கிளையொடுஞ் சலதிமீன் படுப்பான்
அகல வார்கலிக் கேகுவா னதன்கரை யொருசார். (௨௨)

தக்க மேருமா மலைமக னோடையிற் றவத்தான்
மிக்க மீனவன் வேள்வியில் விரும்பிய மகவாய்ப்
புக்க நாயகி தன்பதி யாணையாற் புலவு
தொக்க மீன்விலை வலைஞன்மேற் றவப்பயன் றுரப்ப. (௨௩)

இச்சை யாலவ னன்பினுக் கிரங்குவாள் போலச்
செச்சை வாய்திறந் தழுதொரு திருமக வாகி
நெய்ச்ச பாசிலைப் புன்னைநன் னீழலிற் கிடந்தாள்
மைச்ச காருடற் கொடுந்தொழில் வலைஞர்கோன் கண்டான். (௨௪)

கார்கொ ணீர்த்திரு மாதுகொல் கரந்துநீ ருறையும்
வார்கொள் பூண்முலை மடந்தைகொல் வனத்துறை வாழ்க்கைத்
தார்கொள் பூங்குழ லணங்குகொ றடங்கணு மிமைப்ப
ஆர்கொ லோமக வாகியீண் டிருந்தன ளென்னா. (௨௫)

பிள்ளை யின்மையேற் கிரங்கியெம் பிரான்றமிழ்க் கூடல்
வள்ள னல்கிய மகவிது வேயென வலத்தோள்
துள்ள வன்புகூர்ந் தெடுத்திரு தோளுறப் புல்லித்
தள்ள ருந்தகைக் கற்பினா டனதுகைக் கொடுத்தான். (௨௬)

பிறவி யந்தகன் றெரிந்துகண் பெற்றெனக் கழிந்த
வறிய னீணிதி பெற்றென வாங்கினாள் வலைஞர்
எறியும் வேலையி னார்த்தனர் கையெறிந் திரட்டிக்
குறிய வாணகை வலைச்சியர் குழறினார் குரவை. (௨௭)

பிழையில் கற்புடை மனைவியும் பெறாதுபெற் றெடுத்த
குழவி யைத்தடங் கொங்கையுங் கண்களுங் குளிரத்
தழுவி முத்தமிட் டுச்சிமோந் தன்புளந் ததும்ப
அழகி தாகிய மணிவிளக் காமென வளர்ப்பாள். (௨௮)

---

௨௩. மேரு - இமயமலை; பொன்னென்னு மொற்றுமைபற்றி இமயம் மேருவெனப்பட்டது; அது, மேருவில்லை, "இமயவில் வாங்கியவீசன்" என்பதனாலு முணர்க; மலைமகன் தவத்தால் ஓடையில் மீனவன் தவத்தால் வேள்வியில் எனக் கூட்டுக. ஓடை - இதற்குப் பத்மை என்று பெயர். மேற்றவம் - முற்பிறப்பிற் செய்த தவம், மேலாகிய தவம். ௨௪. செச்சை - செந்நிறம்; நெய்த்த மைத்த என்பன எதுகைநோக்கிப் போலியாயின. முதனூலில் அம்மை வலம்புரிச்சங்குவடிவாய்க் கடலுளிருக்க, வலைஞர் எடுத்துப் பரதவராசன் கையிற்கொடுக்க, அவன் பரிசித்தவுடன் பெண்மகவாயினர் என்று கூறப்பட்டது. ௨௫. இருந்தவ ளென்னா என்றும் பாடம். ௨௬. முதனூலில், புத்திரப் பேறில்லாத என்பொருட்டு உமாதேவியார் தந்தருளிய புத்திரியாகும் என்று பரதவராசன் மனைவி கூறியதாகக் காணப்படுகின்றது. ௨௭. கையெறிந்திரட்டி - கையை ஒன்றோடொன்று தட்டி வீசி; இரட்டல் - வீசல்.

புலவு மீன்விலைப் பசும்பொனாற் செய்தபல் பூணும்
இலகு மாரமும் பாசியுங் காசிடை யிட்டுக்
குலவு கோவையுஞ் சங்கமுங் குலத்தினுக் கிசைய
அலகி லாதபே ரழகினுக் கழகுசெய் தணிந்தாள். (உ௯)

தொண்டை வாய்வலைச் சிறுமியர் தொகையொடுந் துறைபோய்
வண்ட லாடியு நித்தில மாமணி கொழித்துங்
கண்டன் ஞாழல்சூழ் கானலங் கடிமலர் கொய்துங்
கொண்ட லோதிபின் ருழ்தரக் குரைகடல் குளித்தும். (௩0)

தளர்ந்த பைங்கொடி மருங்குலுந் தன்னுயிர்த் தலைவன்
அளந்த வைகலுங் குறைபட வவனிடத் தார்வங்
கிளர்ந்த வன்புமொண் கொங்கையுங் கிளரநாட் சிறிதில்
வளர்ந்து வைகினுள் வைகலு முயிரெலாம் வளர்ப்பாள். (௩௧)

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மதிச்சடை மகுடமுங் கரங்கள்
நாலு மாகிய வடிவுடை நந்தியுஞ் சுறவக்
கோல மாகிவெண் டிரைக்கடல் குளித்தினி திருந்தான். (௩உ)

குன்றெ றிந்தவேற் குழகனுங் கரிமுகக் கோவும்
அன்றெ றிந்ததந் திரமெலாஞ் சிரமிசை யடக்காக்
கன்றெ றிந்தவ னறிவருங் கழன்மனத் தடக்கா
நின்றெ றிந்தகன் மத்தென வுழக்கிடா நிற்கும். (௩௩)

கிட்டுந் தோணியைப் படகினைக் கிழிபட விசைபோய்த்
தட்டுஞ் சோங்கினை மேலிடு சரக்கொடுங் கவிழ
முட்டுஞ் சீறிமேல் வரும்பல சுறவெலா முடுக்கி
வெட்டுங் கோடுகோத் தேனைய மீனெலாம் வீசும். (௩௪)

தரங்க வாரிநீர் கலக்கலாற் றந்திரங் கொடுமேல்
இரங்கு வான்புல வோர்க்கமு தீகையா லெண்ணார்
புரங்கண் மூன்றையும் பொடித்தவ னுணையாற் புனலிற்
கரங்க ளுன்கையுங் கரந்தமீன் மந்தரங் கடுக்கும். (௩௫)

உ௯. பாசி-பலகறை. காசு-மணி. ௩0. வண்டல்-சிற்றிலிழைத்துச் சிறுமியர் விளையாடல். ௩௧. சிறிதுநாள் - பத்துநாள். ௩௩. கன்று - அசுரனாகிய பசுக்கன்று; எறிந்தவன் - அக்கன்றை உயிர் நீங்கும்படி விளவின்மேல் எறிந்த விட்டுணு. கல் மத்து - மந்தரமலையாகிய மத்து. வன்மத்து என்றும் பாடம். ௩௪. தோணி, படகு, சோங்கு என்பன மரக்கலவிசேடம். படவினையும் பாடம். ௩௫. தந்திரம் - நூல்; தந் திரம் - தனது வலிமை. மேல் - சிரசின்மேல், மேன்மை. இரங்கல் - மனமுருகுதல், அழுதல். வான் - மேன்மை, சுவர்க்கம். புலவோர் - வித்துவான்கள், தேவர். அமுது - ஞானமிர்தம், தேவாமிர்தம்.

தள்ளு நீர்த்திரை போய்நுழைச் சேரிகள் சாய்ப்பத்
துள்ளு நீர்குடித் தெழுமழை சூலிறப் பாயும்
முள்ளு நீண்மருப் புடையமீன் மொய்கல மந்தத்
தெள்ளு நீர்த்துறை நடையற வின்னணந் திரியும். (௩௬)

எற்றி தாலெனத் துறைமகன் யாமிது பிடிக்கும்
பெற்றி யாதெனக் கிளையொடும் பெருவலைப் பாசம்
பற்றி யாழியூர் படகுகைத் தெறிந்தனன் படகைச்
சுற்றி வாய்கிழித் தெயிற்றிறப் பாய்ந்தது சுறவம். (௩௭)

படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு றத்தெறித் தெறிந்திட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குந்துநீள் வலையெறிந் திங்ஙனம் வெவ்வே
றுடல்பு குந்துழ லுயிரெனப் பாதனு முழல்வான். (௩௮)

முன்னர் வீசினுற் பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னர் வீசினுன் முன்னுறப் பெயர்ந்தெழும் வலத்தில்
உன்னி வீசின விடம்பட வுருத்தெழு மிடத்தின்
மன்னி வீசினல் வலத்தெழு மகரவே றதுதான். (௩௯)

எறிவ லைப்படு மகமலர்ந் திர்ப்பவ னுள்ளம்
மறுத லைப்பட வலையினும் வழீஇப்பொரு ளாசை
நெறிம லர்க்குழ னல்லவர் நினைவென நினைவுற்
றறிப வர்க்கரி தாம்பரம் பொருளென வகனும். (௪0)

ஏவ லாளரோ டின்னவா றின்னமீன் படுத்தற்
காவ தாந்தொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படுப்பவ ரென்றிருங் கானற்
காவ லாளனும் பாதருங் கலங்களு ருழந்தார். (௪௧)

சங்க லம்புதண் டுறைகெழு நாடனிச் சலதித்
துங்க மந்தர மெனக்கிடந் தலமருஞ் சுறவை
இங்க ணைந்தெவன் பிடிப்பவ னவனியா னீன்ற
மங்கை மங்கலக் கிழானென மனம்வலித் திருந்தான். (௪௨)

நந்தி நாதனு மினையனு யங்கய ளுட்டத்
திந்து வாணுத லாளுமங் கனையளா யிருப்பத்
தந்தி நாலிரண் டேந்திய தபனிய விமானத்
தந்து நீர்ச்சடை யார்மண முன்னினுர் மன்னே. (௪௩)

---

௩௬. சூல் - கரு. ௩௭. துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். படவுகைத் தெறிந்தனன் படவை என்றும் பாடம். ௩௯. "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே" என்பதோத்தாகலின், மகரவேறென்றுர். ௪0. அகமலர்தல் - பெருமகிழ்ச்சி. மறுதலைப்படல்-பெருந்துன்பமடைதல். பொருளாசை நெறிமலர்க் குழல் நல்லவர் - விலைமாதர். நினையாமல் நினைபவர்க்கன்றி நினைவுற்றறிபவர்க்கெட்டார்; அதுபற்றியே "நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம்" என்றுர் கடவுள்வாழ்த்துள்ளும். ௪௨. கிழான் - உரியவன்.

உயர்ந்த சாதியுந் தம்மினு மிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்த நெஞ்சுடை வலைக்குலக் கன்னியை வேட்டான்
வியந்து கேட்பதெவ் வாறவர் வெறுக்குமுன் னவருக்
கியைந்த மீன்வலை யுருவெடுத் தேகுது மென்னு. (௪௪)

வேறு.

கருகிருண் முகந்தா லன்ன கச்சினன் கச்சோ டார்த்த
சுரிகையன் றேண்மே லிட்ட துகிலினன் குஞ்சி சூட்டும்
முருகுகொப் பளிக்கு நெய்தற் கண்ணியன் மூத்த வானோர்
இருவரு மறையுந் தேடி யிளைப்பவோர் வலைஞ னானன். (௪௫)

மூழுதுல கீன்ற சேற்கண் முதல்வியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச் சபித்தவா றென்னே யென்றும்
பழிபடு சாப மேறூர் பாதாய் வரவும் வேண்டிற்
றழகிது நன்று நன்றெம் மாலவா யடிகள் செய்கை. (௪௬)

தன்பெருங் கணத்து ளானோர் தலைவனுஞ் சலதி வாணன்
என்பது தோன்ற வேட மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வென்புற மலைப்பக் காவி மீனிடு குடம்பை தாங்கிப்
பின்புற நடந்து செல்லப் பெருந்துறைப் பாக்கம் புக்கான். (௪எ)

கழித்தலைக் கண்டற் காடுங் கைதையங் கானு நெய்தற்
சுழித்தலைக் கிடங்கு நீத்துச் சுஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சுமந்து வார்கள் வார்ப்பவா யங்காந் தாம்பல்
குழித்தலை மலர்பூங் கானற் கொடுவலைச் சேரி சேர்ந்தான். (௪அ)

பெருந்தகை யமுதன் னாளைப் பெறுதுபெற் றெடுப்பா னேற்ற
அருந்தவ வலைஞர் வேந்த னதிசய மகத்துட் டோன்ற
வருந்தகை யுடைய காளை வலைமகன் வரவு நோக்கித்
திருந்தழ குடைய நம்பி யாரைநீ செப்பு கென்றான். (௪௯)

சந்தநான் மறைக டேறாத் தனியொரு வடிவாய்த் தோன்றி
வந்தமீன் கொலைஞன் கூறு மதுரையில் வலைஞர்க் கெல்லாந்
தந்தைபோற் சிறந்து ளானோர் தனிவலை யுழவ னல்ல
மைந்தன்யான் படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்ல னாவேன். (௫0)

அல்லது வான்மீ னெல்லா மகப்பட வலைகொண் டோச்ச
வல்லவ னாவே னென்ன மற்றிவன் வலைஞன் கோலம்
புல்லிய மகன்கொன் முன்னம் புகன்றசொல் லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ் சோதனை காண்டு மென்னு. (௫௧)

---

௪௪. கயந்த - வெறுத்த; கசந்த என்பது எதுகை நோக்கிக் கயந்த என நின்றது. ௪௫. குஞ்சிச் சூட்டும் என்றும், கொப்பிளிக்கும் என்றும் பாடம். ௪அ. சுஃறெனல் - ஒலிக்குறிப்பு. தோடு - மடல். பெண்ணை - பனை. ௪௯. நம்பி - ஆணிற் சிறந்தவன். ௫0. சந்தம் - உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அட்சர சங்கியை கற்பிப்பது. படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்லனென்றது - தமதியற்கைக் குணமும், கடல் வாணராய்வந்தமையின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமுந் தமக்குளவென்பது தோன்ற நின்றது. ௫௧. வான்மீன் - பெரியமீன், நட்சத்திரம்.

தொண்டுறை மனத்துக் கானற் றுறைமக னஃதே விந்தத்
தண்டுறை யிடத்தோர் வன்மீன் றழலெனக் காந்து சீற்றங்
கொண்டுறை கின்ற தைய குறித்தது பிடித்தி யேலென்
வண்டுறை கோதை மாதை மணஞ்செய்து தருவே னென்றான். (ருஉ)

சிங்கவே றனையான் காலிற் சென்னடைப் படகிற் பாய்ந்து
சங்கெறி தரங்கந் தட்பத் தடங்கடல் கிழித்துப் போகிக்
கிங்கா ரன காளை வரையெனக் கிளைத்த தோண்மேற்
றெங்கலிற் கிடந்து ஞான்ற தொகுமணி வலையை வாங்கி. (ருங)

செவ்விதி னோக்கி யாகந் திருகநின் றெறிந்தான் பக்கங்
கௌவிய மணிவில் வீச விசையொலி கறங்கிப் பாயப்
பைவிரித் துயிர்த்து நாகம் விழுங்கவாய்ப் பட்ட மீன்போல்
வெவ்வினைச் சுறவே றையன் விடுவலைப் பட்ட தன்றே. (ருச)

மாசறு கேளி ரன்பின் வலைப்படும் வலைஞர் கோன்றாய்
வீசிய வலையிற் பட்ட மீனினைச் சுருக்கி வாங்கிக்
காசெறி தரங்க முந்நீர்க் கரையிடை யிட்டான் கள்வாய்
மூசுதே னென்ன வார்த்து மொய்த்தன பரதச் சாதி. (ருரு)

கிளையுநங் கோனும் வீசு வலைஞராய்க் கிளர்தோ ளாற்றல்
விளைவொடு முயன்று பன்னாள் வினைசெயப் படாத மீனிவ்
விளையவ னொருவன் றனே யொருவிசை யெறிந்தா னீர்த்தான்
அளியநங் குலத்தோர் தெய்வ மகனிவ னாகு மென்றார். (ருசு)

கைதைசூழ் துறைவ னோகை கைமிகப் பம்பை யேங்க
நொய்தெனு நுசுப்பிற் கள்வாய் நுளைச்சியர் குரவை தூங்கப்
பைதழை பகுவாய்க் கச்சைப் பரதவற் கலங்கன் ஞாழல்
செய்தபூங் கோதை மாதைத் திருமணம் புணர்த்தி னானே. (ருஎ)

அந்நிலை வதுவைக் கோல மாயின மருக னாரும்
மின்னிலை வேற்க ணாளும் விண்ணிடை விடைமேற் கொண்டு
தந்நிலை வடிவாய்த் தோன்றத் தடங்கரை மீனந் தானும்
நன்னிலை வடிவே போன்று நந்தியாய் முந்தித் தோன்ற. (ருஅ)

கொற்றவெள் விடைமேற் காட்சி கொடுத்தவர் கருணை நாட்டம்
பெற்றலின் மேலைச் சார்பாற் பிணித்தவிப் பிறவி யாக்கைச்
சிற்றறி வொழிந்து முந்நீர்ச் சேர்ப்பனல் லறிவு தோன்றப்
பொற்றனு மேரு வீரன் பூங்கழ லடிக்கீழ்த் தாழ்த்தான். (ருகூ)

ருங. கிங்கரன் - பணிசெய்வோன். மணி - ஈயமணி. ருரு. கேளிர் - அடியார். தாய் - தாவி. கோன்றான் என்றும் பாடம். ருசு. மகனிவன் தெய்வமாகும் என்றார்; ருஎ. பம்பை - நெய்தற்பறை. பகுவாய் - வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகைநிலைத்தொடராய் அரவின்மேல் நின்றது. ஞாழற் என்றும் பாடம். ருஅ. தந்நிலை வடிவம் - தமக்குரிய அருளுருவம். ருகூ. பிறவிவாழ்க்கை என்றும், வீட் டாழ்ந்தான் என்றும் பாடம்.

இரக்கமி லிழிந்த யாக்கை யெடுத்துழ லேழை யேனைப்
புரக்கவின் றென்போல் வந்த புண்ணிய வடிவம் போற்றி
அரக்கெறி பவளச் செவ்வா யணங்கினை மணந்தென் பாசங்
கரக்கவெள் விடைமே னின்ற கருணையே போற்றி யென்றான். (௬௦)

அகவிலான் பரவி நின்ற வன்பனை நோக்கிப் பன்னாள்
மகவிலா வருத்த நோக்கி யுமையைநா மகளாத் தந்து
தகவினான் மணந்தே நீயித் தாணியிற் றனத னென்ன
நகவிலாப் போக மூழ்கி நம்முல கடைவா யென்ன. (௬௧)

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த பெருந்துறைச் சேர்ப்பற் கன்று
தண்ணளி சுரந்து நல்கித் தருமமால் விடைமேற் றோன்றி
விண்ணிடை நின்றான் சென்றான் வேத்திரப் படையா னோடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு முத்தர கோச மங்கை. (௬௨)

அங்கிருந் தநாதி மூர்த்தி யாதிநான் மறைக ளேத்துங்
கொங்கிருங் கமலச் செவ்விக் குரைகழல் வணங்கிக் கேட்பப்
பங்கிருந் தவட்கு வேதப் பயனெலாந் திரட்டி முந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ் சுதைபோ லட்டிப் புகட்டினான் செவிக ளார. (௬௩)

வேறு.

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதினா யிரவர்க்கு மளித்துப் பாச
வெவ்வேலை கடப்பித்து வீடாத பரானந்த வீடு நல்கி
மைவ்வேலை யனையவிழி யங்கயற்க ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்
இவ்வேலை நிலம்புரக்க முடிகவித்துப் பாண்டியனென் றிருந்த மூர்த்தி. (௬௪)

வலைவீசின படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨,௭௪௨.

---

௬௧. அகவிலான் - மேருமலையாகிய வில்லை உடையவர்; அகம் - மலை; வடமொழி. அடியார்மனமாகிய கோயிலை உடையவர் என்றலுமொன்று; அது, "நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்" எனவும், "உளனெங்குமிலன்" எனவும், "துரியயோ கிகளுளத்திற் றூங்குவன் கிடந்தெப் போதும்" எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. மகவிலா வறுமை என்றும் பாடம். தகவினால் - சாதிதருமத்தோடு; தகவு - தன்மை. ஆன் ஒடுரு பின்மேற்று. சாரூபங்கொடுத்து உடனே விமானத்திலேற்றிக் கைலாசமலைக்கு அனுப்பினார் என்று முதனூலிற் கூறப்பட்டது. ௬௩. சுதை - அமிர்தம். அட்டல் - சொரிதல்; "பூக்கையாலட்டி" என்னுந் திருவாக்குமது. புகட்டல் - உட்புகுத்தல். ௬௪. அறுபதினாயிரவர் - திருவுத்தரகோசமங்கையில் இருந்த சிவனடியார்களும் சிவயோகிகளும்; இதுமுதனூலிற்கண்டது. ஞானோபதேசம்பெறக் காத்திருந்த கௌதமர் முதலியோரென வேறுபுராணம்பற்றிக் கூறுவாருமுளர்.

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு

உபதேசித்தபடலம்.

கலைவீசு மதிச்சடையோன் கடற்றுறைவன் றலைச்சென்று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசும் பரிசிதுமேல்
அலைவீசும் புனல்வாத வூரரைவந் தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப் பணிகொண்ட நெறியறிந்த படிமொழிவாம். (௧)

தொடுத்தவறு மையும்பயனுந் தூக்கிவழங் குநர்போல
அடுத்தவயல் குளநிரப்பி யறம்பெருக்கி யவனியெலாம்
உடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென
மடுத்தறியாப் புனல்வைகைக் கரையுளது வாதவூர். (௨)

விழவறா நகரெங்கும் விருந்தறா மனையெங்கும்
மழவறா மகிழ்வெங்கு மறையறா கிடையெங்கும்
முழவறா வரங்கெங்கு முகிலறா பொழிலெங்கும்
உழவறா வயலெங்கு முடம்பறா வுயிரென்ன. (௩)

ஆயவளம் பதிபதனி னமாத்தியரி லருமறையின்
றூயசிவா கமநெறியின் றுறைவிளங்க வஞ்சனையான்
மாயனிடும் புத்தவிரு ளுடைந்தோட வந்தொருவர்
சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதரித்தார். (௪)

---

௧. கலைவீசுமதி-கலைகளையிழந்த சந்திரன். அவிச்சைவலி நிலைவீசி-ஆணவமலசத்தியைக் கெடுத்து; அவிச்சை ஆகுபெயர். நிலை-தன்மை; என்றது ஆன்ம சைதன்னியத்தை மறைத்தலாகிய தன்மையை. ௩. மழவு-குழந்தை; பண்பு பண்பியின்மேல் நின்றது; திருமுருகாற்றுப்படை என்புழி முருகுபோல. ௪. இவர், சுந்தரநாதர் என்னும் ஆதிசைவர்க்குப் புத்திரராக அவதரித்தவரென்று முதனூல் கூறுதலின் ஆதிசைவரேயாம். அமாத்தியர் என்று தமிழ்ப்புராணங்கள் கூறுதல் அரசரிடத்தண்மையிலிருந்து அவர்கருமஞ் செய்தல்பற்றிவந்த காரணச்சிறப்புப்பெயர்; அமா-அண்மை. சம்ஸ்கிருதத்தில் திய என்னும் விகுதி தமிழில் தியர் என்றாயது; இக்கருத்துப்பற்றியே அமைச்சரை "உழையிருந்தார்" என உத்தரவேதமுடையார் கூறியதூஉமென்க.

முதனூலில் இவருடைய பூர்வஜனனத்தைப்பற்றி யாதும் பேசப்படவில்லை. ஆதிகைலாசமான்மியமும் மணிவாசக சரித்திரமும் நந்திதேவருடைய அவதாரமென்று கூறுகின்றன; "குடமுழநந் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார்" என்னும் திருவாக்கும் அதனை வலியுறுத்தும்.

கடம்பவனபுராணம், திருவாலவாயுடையநயினார்திருவிளையாடற்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணம் என்னும் இவைகள் கணநாதர் எனப் பொதுப்படக் கூறியதும் மேலைப்பிரமாணங்களால் கணங்கட்குத் தலைவராகிய திருநந்திதேவரையே என்பது பெறப்பட்டவாறு காண்க. உத்தரகோசமங்கைப்புராணம் ஆயிரம்முனிவருள் ஒருவர் எனக்கூறுதல் மலைவாம்பிறவெனின், சிவகணர்களும் உலகப்பற்றை வெறுத்தவர் ஆகலான் முனிவர் என்னும் பெயரானும் அழைக்கப்படுவர்; ஆகலான், ஆண்டுக் கூறப்பட்ட முனிவரும் கணர்கள் என்றற் கிழுக்கின்மையின் மலைவு யாண்டையதென்றொழிக.

பேர்வாத வூரரெனப் பெற்றுத்தம் பிறங்குமறைச்
சார்வாய நூல்வழியாற் சடங்கெல்லா நிறைவெய்தி
நீர்வாய விளமதிபோ னிரம்புவார் வேதமுதற்
பார்வாயெண் ணெண்கலையும் பதினாறாண் டினிற்பயின்றார். (ரு)

இத்தகையோர் நிகழ்செய்தி யறிந்தவர்சென் றியம்பவரி
மர்த்தனபாண் டியன்கேட்டு வரவழைத்து மற்றவரைச்
சித்தமகிழ் வரிசையினாற் சிறப்பளித்துத் தன்கோயில்
வித்தகனன் மதியமைச்சின் றொழில்பூட்டி மேம்படுத்தான். (௬)

செற்றமிகுங் கருவிகளின் றிறநூலு மனுவேந்தன்
சொற்றபெருந் தொன்னூலுந் துளக்கமற விளக்கமுறக்
கற்றறிந்தோ ராதலினாற் காவலற்குக் கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்த வமைச்சரினு முதலமைச்ச ராய்நிகழ்வார். (௭)

புல்லாதார் முரணடக்கிப் பொருள்கவர்வா ரென்பதெவன்
செல்லாத பல்வேறு தீபத்துச் செங்கோன்மை
வல்லாருந் தத்தமதேத் தரியபொருள் வாவிடுத்து
நல்லாரா யொப்புரவு நட்படைய நடக்கின்றார். (அ)

அண்ணலரி மருத்தனனுக் கடல்வாத வூரமைச்சர்
கண்ணுமிடு கவசமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய் தவனியெலாந் தங்கிளைபோற் குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக் குடைநிழற்றி முறைசெய்து வாழுநாள். (௯)

வேறு.

மெய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் வேறுபா டாய
பொய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் புந்தியுட் டோன்ற
இம்மை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகந்து
செம்மை யாகிய கருத்தராய்ப் பாகதி தேர்வார். (௧௦)

---

௬. வரிசையிறைச்சிறப்பளித்து என்றும் பாடம்; இறைச்சிறப்பு - பாண்டியராசாக் களுக்குரிய சிறப்புப்பெயர்; வரிசையினாற் சிறப்பளித்து என்பதற்கும் இதுவே பொருளென்க. அது "தன்னுடை நன்னா மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி" என்பதனாலும், "தென்னவன் பிரமராய னென்றருள் சிறந்த நாம, மன்னவர் மதிக்க நல்கி" என்பதனானுமுணர்க. இனி, அரசர்க்குரிய மேம்பாடுமாம். ௭. கருவி - சேனைகள்; அவற்றிற்குரியநூல் - அத்திர சத்திரப் பயிற்சிக்கும், யானை குதிரை தேரூர்தற்பயிற்சிக்கு முரிய நூல்கள். ௧௦. மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகம் - தனக்கோர் ஆக்கக் கேடுகளின்றிச் சுட்டறிவிற் கெட்டாது நின்ற சத்துப்பொருளை அறிதல். வேறு பாடாய பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகம் - ஆக்கக்கேடுகளுடைத்தாய்க் கால தேயமுதலியவற்றால் ஏகதேசப்படுதலும் பல வேறுவகைப் படுதலுமுடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிற்கெட்டி நிற்கும் அசத்துப் பொருளை அறிதல். "உண்டுபோ லிலதாம் பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பர்" என்பதிங்கே சிந்திக்கற்பாலது. இதனை வடநூலார் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமென்பர்.

புத்த ராதியோர் புறவுரை நெறிகளும் பொய்யா
நித்த வேதநூ றமூவிய வகவுரை நெறியுஞ்
சித்த மாசறுத் தரனரு டெளிவியா வதனுன்
மித்தை யாணவத் தொடக்கறு தில்லையாம் வீடும். (கக)

பத்தி செய்தர னருள்பெறும் பத்தருக் கன்றி
முத்தி யெய்தரி தெனமறை மொழிவதப் பொதுநூற்
சத்தி யப்பொருட் டெளிவெலாஞ் சத்திநி பாதர்க்
குய்த்து ணர்த்துவ தாகம மென்பர்மெய் யுணர்ந்தோர். (கஉ)

வேத வாகமச் சென்னியில் விளைபொரு ளபேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருட்பிணி யவிழ்த்து
நாத னாகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும்
போத னாகிய குருபரன் வருவதெப் பொழுதால். (கங)

கரவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவருங் கருணைக்
குரவ னாரு ளன்றியிக் கொடியவெம் பாசம்
புரையில் கேள்வியாற் கடப்பது புணையினு லன்றி
உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீந்துவ தொக்கும். (கச)

கக புறவுரைநெறி - வேதாகமங்கட்குப் புறம்பாகச்சொல்லப்படும் மார்க்கம், அது புறப்புறம் புறம் என இருவகைப்படும்; உலோகாயதம், மாத்தியமிகம், யோகாசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என்பன புறப்புறச்சமயங்கள்; தருக்கம், மீமாஞ்சை, எகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்பன புறச்சமயங்கள். அகவுரை நெறி - அகமாகச்சொல்லப்படும் மார்க்கம், அது அகப்புறம் அகம் என இருவகைப்படும்; பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், அயிக்கியவாதசைவம் என்பன அகப்புறச்சமயங்கள்; பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்தவாதம், ஈசுரவவிகாரவாதம், சிவாத்துவிதசைவம் என்பன அகச்சமயங்கள்.

கஉ. சத்திநிபாதமாவது:—தவம் சரியைமுதல் நால்வகைப்பட்டு அவற்றுள்ளும் பல வேறுவகைப்பட்டு நிகழ்தற்கேற்பப், பக்குவமாதற்பொருட்டு மலத்திற்கு அநுகூலமாய் நின்று நடாத்திய திரோதானசத்தி மலம் பரிபாக மெய்தியவழி அக்கருணைமறமாகிய செய்கைமாறிக் கருணையெனப்படும் முன்னைப் பராசத்திரூபமேயாய் ஆன்மாக்கண் மாட்டுப் பதிதல். அது சோபான முறையான் மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என நால்வகைப்பட்டு, அவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட்டு நிகழுமெனக்கொள்க. எனவே, சத்திநிபாதத்திற்குக் காரணம் மலபரிபாக மென்பதூஉம், அதுவும் அவ்வாறு பல வேறுவகைப்பட்டு நிகழுமென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. சத்திநிபாதம் என்னுஞ் சொல்லியல்பு சத்தியினது வீழ்ச்சி என்றவாறு; 'நி' என்பது எற்றமாக என்னும் பொருள்குறித்துநின்றதோரிடைச்சொல். ஓரவைக்களத்தின் நடுவே ஒருகல்வந்து வீழ்ந்தால் அவ்வீழ்ச்சி அவ்வவைக்களத்துள்ளாரை ஆண்டுநின்று மகல்விக்கும். அது போலச் சத்திநிபாத நிகழ்ந்தமாத்திரையே அஃது அவ்வான்மாவை மனைவி மக்கண் முதலிய உலகத்துழனியின் அச்சநிகழ்ந்து அவ்வுலகவாழ்க்கையினின்று வெரீஇப் போந்து உண்மைக்குரவனை நாடிச்செல்லுமாறு செய்வித்தலின், அவ்வொப்புமை தோன்றச் சத்திநிகழ்ச்சி யென்னது சத்திவீழ்ச்சியென்றோதப்பட்டது. கங. வேத வாகமம் - தமிழிலக்கணமுடிவு. இவ்வாறே "வேதவாகமமும்வாழ்க" என்றார் திருவாதவூரடிகள்புராணத்தும். கச. கேள்வியாற் கழிப்பது எனவும், கரங்கொடு நீங்குவது எனவும் பாடம்.

என்றவ் வாதவூர் மறையவ ரின்பவீ டெய்தத்
துன்று மாசையாற் றேடக்குண்டு சுருதியா கமநூல்
ஒன்று கேள்வியோர் வருந்தொறு முணர்ந்தவ ரிடைத்தாஞ்
சென்று காண்டொறு மளவளாய்த் தேர்குவா ரானார். (௧௫)

எண்ணி லாரிடத் தளந்தளந் தறிபொரு ளெல்லாம்
உண்ணு நீர்விடாய்க் குவரிநீ ருண்டவ ரொப்ப
அண்ண லாரகத் தமைவுறு தாசனுக் குயிருங்
கண்ணு மாயமைச் சுரிமையுங் கைவிடா தியல்வார். (௧௬)

கள்ளக் காதல னிடத்தன்பு கலந்துவைத் தொழுகும்
உள்ளக் காரிகை மடந்தைபோ லும்பரைக் காப்பான்
பள்ளக் காரியுண் டவனிடத் துள்ளன்பு பதிந்து
கொள்ளக் காவல னிடைப்புறத் தொழிலுமுட் கொண்டார். (௧௭)

இன்ன செய்கையி னொழுகுவா ரொருபொழு தேகித்
தென்னர் தம்பிரா னவையிடைச் சென்றெதிர் நின்றார்
அன்ன போதடு பரிநிரை காப்பவ ராசன்
முன்னர் வந்துதாழ்ந் தொருசிறை நின்றிது மொழிவார். (௧௮)

மறந்த வாதவேல் வலவநம் வயப்பரி வெள்ளத்
திறந்த வாம்பரி போகநின் றெஞ்சிய வெல்லாம்
நிறைந்த நோயவு நெடிதுழப் புடையவு மன்றிச்
சிறந்த வாம்பரி யொன்றிலை தேர்ந்திடி னென்றார். (௧௯)

மன்றல் வேம்பனும் வாதவூர் வள்ளலை நோக்கி
இன்று நீர்நம தறைதிறந் திருநிதி யெடுத்துச்
சென்று வேலையந் துறையில்வந் திறங்குவ தெரிந்து
வென்றி வாம்பரி கொடுவரப் போமென்று விடுத்தான். (௨௦)

உள்ளம் வேறுபட் டமைச்சிய னெறியினின் றொழுகும்
வள்ள லார்நிதி யறைதிறந் தரும்பெறல் வயமான்
கொள்ள வேண்டிய பொருளெலாங் கொண்டுதா ழிறுக்கி
வெள்ளை மாமதி வேந்தனை விடைகொடு போவார். (௨௧)

எடுத்த பொற்சுமை யொட்டகத் திட்டுமுன் னேக
விடுத்து விண்டொடு திண்டிமில் விடையவன் கோயில்
அடுத்த விழ்ந்தபொன் னம்புயத் தடம்படிந் தனைய
மடுத்த டங்கரைச் சித்தியைங் கரத்தனை வணங்கா. (௨௨)

கருணை நாயகி யங்கயற் கண்ணியெம் பிராட்டி
அருண நாண்மலர்ச் செய்யசீ றடித்தல மிறைஞ்சி
வருண னார்பெரு வயிற்றுநோய் வலிகெடுத் தாண்ட
தருண நாண்மதிச் சடையுடை யடிகண்முன் றொழா. (௨௩)

---

௧௫. என்றிவ் வாதவூர் எனவும் பாடம். ௧௮. இகர அகரச் சுட்டுக்கள் திரிந்துஇன்ன அன்ன எனநின்றன. ௧௯. எஞ்சிய-மிஞ்சிய குதிரைகள்; வினையாலணையும் பெயர்.

ஒன்று வேண்டுமிப் பொருளெலா முனக்குமைம் பொறியும்
வென்று வேண்டுநின் னன்பர்க்கு மாக்குக வெள்ளி
மன்று வேண்டிநின் றாடிய வள்ளலென் குறைநீ
தென்று வேண்டிநின் றேத்துவார்க் கிறைவனின் னருள்போல். ()

ஆதி சைவனு மருச்சக னொருவனை ரணைந்து
பூதி யீந்தன னமக்கிது போலில நிமித்தம்
ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் றிருகையேற் றணிந்து
வேத நாதனை யிறைஞ்சினர் விடைகொடு மீண்டார். (உரு)

வே று.

இன்னிய மதிர்ந்தன வெழுந்தன பதாதி
துன்னிய விணைக்கவரி துள்ளின துகிர்க்காற்
பொன்னியன் மதிக்குடை நிழன்றன பொலங்கொண்
மின்னிய மணிச்சிவிகை மேற்கொடு நடந்தார். (உசு)

மற்றிவர் வழிப்படுமுன் மாறிநட மாடும்
வெற்றிவிடை யாரிவர் வினைத்தொகையி னொப்பும்
பற்றிய விருட்டுமல பக்குவமு நோக்கா
உற்றடிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வுன்னா. (உஎ)

உசு. நிழற்றின எனவும் பாடம். உஎ. வினைத்தொகையினொப்பு - சஞ்சிதமாய் ஈட்டப் பட்டுக்கிடந்த இருவினைகளும் பக்குவமுறையானே பயனுய்வரும்வழி, நல்வினையுண் மிக்கதாகிய பரிமேதவேள்விப் புண்ணியமும் தீவினையுண் மிக்கதாகிய பிரமக்கொலைப் பாவமும் ஒருங்கே பக்குவமெய்திப் பயன்படுதற்கண் ஒத்தனவாயின், அவை தம்முள் ஒன்றுனென்றடிக்கப்பட்டுச் சுந்தோபசுந்தநியாயமாய்க் கெட்டொழியுமாகலின், அவை அவ்வாறு தம்முளொத்தலே இருவினையொப்பு என்பர் ஒருசாரார். சஞ்சிதமாய்க்கிடந்த புண்ணியங்களும் பாவங்களும் மிகுதி குறைவின்றித் தம்முளொத்தல் இருவினையொப் பென்பர் ஒருசாரார். மிக்கவினை இரண்டுந் தம்முளொத்துக் கெட்டனவாயினும் அவை யொழித்தொழிந்த புண்ணியபாவங்கள் தத்தம்பயனைத் தருதற்கிடையீடின்மையானும், இருவினைகள் முழுதும் தம்முளொக்குமாறில்லை; ஒக்குமெனின் அதுபற்றி ஆணவமலம் நீங்குமாறின்மையான் விஞ்ஞானகலராவாரன்றி முத்தியெய்தல் கூடாமையானும், இவ் வாறு பௌட்கரத்துள் எடுத்தோதி அவ்விரண்டினையும் மறுத்தலானும் ஈண்டோதிய இருவினையொப்புக்கு அவை பொருளல்லவென்றொழிக. இனி, இவ்விரண்டும் இவ் வாறாக வேறுவேறு பொருள்படுதற் கேலாமையானும், சிவப்பிரகாசத்தில் ஏனைவினை கள்போல ஆகாமியவினையும் முடிவினையும் ஒத்தல்வேண்டுமென் றோதுதலின் அஃது ஒத்தல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையானும், மலபரிபாகக்குறி சத்திநிபாதக்குறி சிவபுண்ணியக்குறிகளெல்லாம் ஆன்மவறிவின்கண் விளங்குமாறுபோல இருவினையொப் புக்குறியும் தன்னறிவின்கண் விளங்குமாறில்லையாயின் அது முத்திக்கேதுவாதல் கூடாமையானும், ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புமாதலின்றிப் புண்ணியபாவ மிரண்டினும் அவற்றின் பயன்களினும் ஒப்ப உவர்ப்பு நிகழ்ந்துவிடுவோனதறிவின்கண் அவ்விருவினையும் அவ்வாறொப்ப நிகழ்தலே ஈண்டு இருவினையொப்பென்றதற்குப் பொருளென நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. இன்னுமிதன்றிறம் திராவிடமாபாடி யத்துட் கண்டுதெளிக.

மலபக்குவம் - மலம் தனதுசத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோ டுங் கூடுதலேயாம்.

சந்தமறை தீண்டரிய தங்கருணை யாலோர்
அந்தணர் குலக்குரவ னாகியடி நீங்கா
மைந்தர்பலர் தம்மொடு பெருந்துறையில் வந்தோர்
கொந்தலர் நெருங்கிய குருந்தடி யிருந்தார். (உஅ)

பொருங்கட லனீகமொடு போய்ப்புற வடுத்த
இருங்கட மளப்பில கடந்தெழு பிறப்பாங்
கருங்கடல் கடக்கவரு வார்கருணை வெள்ளப்
பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார். (உகூ)

அடுத்திட வடுத்திட வகத்துவகை வெள்ளம்
மடுத்திட முகிழ்த்தகைம் மலர்க்கமல முச்சி
தொடுத்திட விழிப்புன லுளித்திட வினைக்கே
விடுத்திடு மனத்தருள் விளைந்திட நடந்தார். (ஙூ0)

பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாஞ்
சத்திபதி யத்தமது சத்தறிவு தன்னைப்
பொத்திய மலத்தினும் வெரீஇச்சுமை பொறுத்தோன்
ஒத்திழி பிணிப்புறு மொருத்தனையு மொத்தார். (ஙூக)

நெருப்பிலிடு வெண்ணெயென நெஞ்சுருக வென்னை
உருக்குமித னாலெனை யொளித்தமல வாற்றல்
கருக்குமவ னாகியெனை யாள்கருணை வெள்ளம்
இருக்குமிட னேயிதென வெண்ணிநகர் புக்கார். (ஙூஉ)

காயிலை யடைந்தகழு முட்படை வலத்தார்
கோயிலை யடைந்துகுளிர் வான்புனல் குடைந்து
வாயிலை யடைந்துடல மண்ணுற விழுந்து
வேயிலை யடைந்தவரை மெய்ப்புகழ் வழுத்தா. (ஙூஙூ)

உஅ. அடி நீங்கா மைந்தர்-திருவடியை இடைவிடாது தியானிக்கும் பத்திவலிமை யுடைய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதமுந் தெரிந்துணர்ந்த மாணாக்கர்; இது, சரியையாதி நாற்பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த-பெரிய மாணவர் கழகம் என ஆசிரியர் தாமே பின்னர்க் கூறுதலினால் நன்கு விளங்கும். நீங்கா எனவே சேர்ந்த என்பது கருத்து. சேர்தல் - இடைவிடாது தியானித்தல்; மைந்து - பத்தி வலிமை. பெருந்துறை என்பதை மகாதீர்த்தம் என்பர் முதனூலார். ஙூ0. வினைக்கே விடுத்திடும் மனம் - சிவனுக்குஞ் சிவனடியார்க்குந் தொண்டுசெய்தற்கே தம்மைச் செலுத்துகின்றமனம்; வினை - திருத்தொண்டுத்தொழில். ஙூக. நாலாஞ் சத்திபதிதல்- தீவிரதரசத்திநிபாதம். சத்தறிவு - மெய்யுணர்வு. ஙூஙூ. வேய் இல்லை அடைந்தவர் - மூங்கிலாகிய கோயிலை அடைந்தவர்; நெல்லைப்பதியில் மூங்கில் முத்தாய்த் தோன்றி னமையின் இங்ஙனம் கூறினார். ஈண்டு இவர் திருநாமம் ஜனவனநாதர் என்பர் முதனூலார்.

ஆலய மருங்குவல மாகவரு வார்முன்
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டன்னைச்
சீலமுனி வோர்தெளிய மோனவழி தேற்றுங்
கோலமுறை கின்றதொர் குருந்தையெதிர் கண்டார். (௩௪)

வேறு.

வேத நூலொரு மருங்கினு மெய்வழிச் சைவப்
போத நூலொரு மருங்கினும் புராணத்துட் கிடந்த
கீத நூலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
பேத நூலொரு மருங்கினும் வாய்விட்டுப் பிறங்க. (௩௫)

சுருதி கூறிய வறமுத லன்குமத் தொன்னூற்
கரிய தாங்கதிக் கேதுவென் றுசமங் காட்டுஞ்
சரியை யாதிநாற் பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த
பெரிய மாணவர் கழகமும் வினவிடை பேச. (௩௬)

---

௩௪. மூலமறையோதி முடியாதபொருள் தன்னை - முதனூலாகிய வேதத்தைப் படித்தும் அறியமுடியாத பரம்பொருளாகிய தம்மை; மூலம் – முதல். 'கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வி, வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந் த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா, யெல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டி' என்பதனாலும் இஃது இனிதுவிளங்கும். ஓதியும் என்னும் சிறப்பும்மை விகா ரத்தாற்றொக்கது. மோனவழிதேற்றல் – திருவாய்மலர்ந்தருளாது சின்முத்திரைக் கையனாயிருந்து தெளிவித்தல்; அது, "பன்னுவ தன்றான் மற்றிப் பரிசினு லிருத்தல் கண்டீர்" எனவும், இத்திற ஞான போத மென்றுதொன் முனிவர்க் கேர்தை, கைத் தலங் கொண்டு காட்டுங் கணத்தினில்'' எனவும் வருவனவற்றானுணர்க.

௩௫. புராணமுள்ளகாலத்தேயிருந்த காந்தருவவேதம் என்பார் புராணத்துட் கிட ந்த கீதநூல் என்றார்; இடம் காலமாயிற்று; புராணமும் அதனுட் கூறப்பட்டிருந்த கீத நூலும் என்றலுமாம். கீதப்பிரியர் என்பதுணர்த்துதற்கு அதுவும் உடன் கூறப்பட் டது. "அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகடா மருளு மாறே" என்னுஞ் சுருதியினாலும் அது நன்குபுலப்படும். ௩௬. சரியையாதிநாற்பாதம்-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

சரியை - சிவபிரான், உயிர்கள் சோபானமுறையானுணர்ந்து உய்தற்பொருட்டுக் கொண்டருளிய தூலஞ் சூக்குமம் அதிசூக்குமம் என்னும் மூவகை வடிவின்வைத்துப் பக்குவமுறையான் மேம்பட்டு நிகழும் நுண்ணுணர் வின்மையிற் சகளமாகிய தூலவடிவ மாத்திரத்தைப் பொருளென்றுணர்ந்து காயத்தொழின் மாத்திரையான் ஆகமத்தின் விதித்தவாறு வழிபடுதல்.

கிரியை - அஃது அடிப்பட்டுவரவர நிகழும் பக்குவவிசேடத்தான் நுண்ணுர்வுடை யராய்ச், சகளநிட்களமாகிய சூக்குமவடிவமே பொருள், சகளவடிவம் அதனை வழிபடுதற் கிடமாகிய திருமேனி, என்று இவ்வாறு உணர்ந்து புறத்தொழிலானும் அகத்தொழி லானும்விதித்தவாறே வழிபடுதல்.

யோகம் - அஃது அடிப்பட்டுவரவர நிகழும் பக்குவவிசேடத்தான் அதிநுட்ப வுணர்வுடையராய், நிட்களமாகிய அதிசூக்குமவடிவமே பொருள், சகளமும் சகளநிட்கள மும் அதனை வழிபடுதற்கிடமாகிய திருமேனிகள், என்று இவ்வாறு உணர்ந்து அகத் தொழின்மாத்திரையான் ஆண்டைக்கு விதித்தவாறே வழிபடுதல்.

ஞானம் - மூன்றும் இவ்வாறு முறையே அடிப்பட்டுவரவர நிகழும் பக்குவமுதிர்ச் சியானே உள்ளவாறு உணர்வு விளங்கி, அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பே சொரூபம், ஏனைச்சகளம் முதலிய மூன்றும் தூலாருந்ததிநியாயமாக அதனை உணர்தற் பொருட்டும் வழிபடுதற்பொருட்டும் கொண்ட திருமேனிகள், என்றிவ்வாறு உணர்ந்து, காயத்தொழின் மனத்தொழி லிரண்டினையுங் கைவிட்டு, கேட்டன் முத லிய அறிவுத் தொழின்மாத்திரையான் வழிபடுதல். இன்னும் இதன் விரிவைத் திராவிட மாபாடியத்துட் காண்க. கழகம் - சண்டுக் கூட்டம்.

சரியை வல்லமெய்த் தொண்டருஞ் சம்புவுக் கினிய
கிரியை செய்புநன் மைந்தருங் கிளர்சிவ யோகந்
தெரியுஞ் சாதகக் கேளிருந் தேசிகத் தன்மை
புரியும் போதகச் செல்வரு மளவிலர் பொலிய. (௧௭)

ஒழித்த நோன்பின ராடலர் பாடல ருலகம்
பழித்த செய்கைய ரழுகையர் நகையினர் பாசங்
கழித்த கண்ணினு லாலுருக் கண்டுகொண் டுலகில்
விழித்த கண்குரு டாத்திரி விருரும் பலரால். (௧௮)

காவி லுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும்
பாசி லாச்சுடர்க் குதயமீ தின்மைபாற் பகலும்
இரவு நேர்படக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாதிநோன் பிழந்துறை விஞ்சையர் பலரால். (௧௯)

---

௧௮. இதுதொடங்கி மூன்று செய்யுட்களால் ஞானிகளுடைய இலக்கணங்கள் கூறப்படுகின்றன. தொண்டர் - தாதமார்க்கத்தார். மைந்தர் - புத்திரமார்க்கத்தார். சிவயோகந்தெரியுஞ் சாதகக்கேளிர் - சகமார்க்கத்தார். இவர் சிவத்தியானத்தாற் சிவத்தைத் தரிசிக்குஞ் சாதனையுடைய நட்புரிமையாளராகலான் இங்ஙனம் அடைபுணர்த்தோதப்பட்டார். தேசிகத்தன்மைபுரியும் போதகச்செல்வர் - சன்மார்க்கத்தார். இவர் ஞானசாரியராய்ப் பக்குவர்க்கு ஞானத்தை அறிவுறுக்கும் அருட்செல்வராகலான் இங்ஙனம் அடைபுணர்த்தோதப்பட்டார். தேசிகத்தன்மை தானே விரும்புதற்கேதுவாகிய ஞானபோதகர் என்க; புரிதல் - விரும்புதல்; செய்தல் எனக்கொண்டு தேசிகத்தன்மையைச் செய்கின்ற என்றலுமாம். இவர்கள் முறையே சரியையாளர், கிரியையாளர், யோகிகள், ஞானிகள் எனப்படுவர். ௧௮. ஒழித்த நோன்பு - விதிவிலக்குக்கடந்த தவம்; பசுகரணம் பதிகரணமாக நிகழப்பெற்றுத் தற்செயலிழப்பினின்று செய்வன யாவும் அவர்க்குத் தவமே யென்பார் ஒழித்த நோன்பினரென்றார். நோன்பிழந்துறை விஞ்சையர் எனப்பின்னர்க் கூறுதல் இப்பொருளினால் கூறியதுகூறலாகாமையுணர்க. பாசங்கழித்தகண் - மலத்தை நீக்கிய விழி; என்றது ஞானக்கண்ணை. உலகில் விழித்தகண் - உலகப்பொருள்களைப் பார்த்தகண்; என்றது ஊனக்கண்ணை. உலகு ஆகுபெயர். ஐந்தாமுருபை இரண்டா முருபாகத்திரிக்க. குருடாதல், உலகப்பொருளை முன்னோக்கியாங்குநோக்கிநிற்பினும் அப்பொருளதற்குத் தோன்றாதிருத்தல். ௧௯. காவில் உள்ளம் - மலமறைப்பில்லாத ஆன்மா. உள்ளம் - ஆன்மா; மனம் எனக்கொள்ளின் அஞ்ஞானமறைப்பில்லாத மனம் என்க. காசறவிளங்கல் - இடையீடுபடாது தோன்றுதல். இனி, பொய்யில்லாத உள்ளமாகிய விசும்பின்கண்ணே மலமாசு நீங்கலான் விளங்கும் சுடருமாம். பூதாகாயத்தின்கண் முகின்மாசு நீங்குதலான் விளங்கும் பூதசூரியன்போல என உவமை வருவித்துரைக்க. காசரணுதி அவயவமின்றி உளவிசும்பிடைச் சுயஞ்சோதியாய்ப் பிரகாசித்தலின் பாசிலாச்சுடர் என்றார். பாசு - மழு. பகலும் இரவும் என்பதற்கு இங்கே சகலகேவலம், பகலிரா இரண்டுங் கொள்க. நேர்படல்- முற்படல். சகல கேவலம் நேர்படக்காணுத நிலை - சுத்த நிலையாகிய சாக்கிராதீதம். நித்த விரதமாதி நோன்பு - நித்தியகன்மமுதலிய தவம். ஞானத்துக்குப் பரம்பராகாரணமாகக் கருமகாண்டம்பற்றிச் செய்யப்படுங் கிரியைகள், ஞானிகட்கு "உறங்கினேன்கை வெறும்பாக்கெனத் தாமேதவிர" வேண்டுமென்று சங்கற்ப நிராகரணத்துள் லூதப்படுதலின் இழந்து என்றார். விஞ்சையர் - ஞானிகள்; விஞ்சை - ஞானம். இச்செய்யுட் கருத்தை, "ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை, சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச் செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை, கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை குணமில்லை குறியில்லை குலமுமில்லை, பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப் பாடலினெ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்." எனவும், "பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்" எனவும் வருவனவற்றால் நன்குதெளிக.

உடையுங் கோவண முண்டியுங் கைப்பலி யுறவென்
றடையுங் கேளிரு மானடி யார்கண்டி கலன்கண்
படையும் பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலீ
றிடையின் ருமிடத் துறங்குவ திலைதவர் வாழ்க்கை. (௪0)

இத்த கைப்பல தொண்டர்தங் குழாத்திடை யாலம்
ஒத்த பைங்குருந் தடியினில் யோகவா சனத்திற்
புத்த கத்தெழு தியசிவ ஞானமெய்ப் போதங்
கைத்த லந்தரித் திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார். (௪௧)

மன்று ளாடிய வானந்த வடிவமும் வடவால்
ஒன்றி நால்வருக் கசைவற வுணர்த்திய வுருவும்
இன்று நாயினேற் கெளிவந்த விவ்வுரு வென்னு
அன்று நாயகன் குறிப்புளத் துணர்த்திட வறிந்தார். (௪௨)

முன்ப ணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலி முடிமேல்
என்பு நெக்கிட வுருகின ரினியரா யெளிவந்
தன்பெ னும்வலைப் பட்டவ ரருள்வலைப் பட்டார்
துன்ப வெம்பவ வலையறுத் திடவந்த தொண்டர். (௪௩)

கால முங்கனுக் காட்சியு நிமித்தமுங் கடிந்தார்
சீல மாணவர் செவ்விதேர் தேசிக னென்ன
மூல வாகம மோதினுன் முறுக்கவிழ் கழுநீர்
மாலை சாந்தணிந் தடியின்மேல் வன்கழல் வீக்கி. (௪௪)

---

௪0. இங்கே, "அகலிடமே யிடமாக வூர்க டோறு மட்டுண்பா ரிட்டுண்பார் விலக்கா ரையம், புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமிதேவி யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள் பொய்யன்று மெய்யே" எனவும் "உறவாவா ருருத்திரபல் கணத்தி னோர்க ளுடுப்பனகோ வணத் தொடுகீ ளுளவா மன்றே" எனவும் வருஞ்சுருதிகள் சிந்திக்கற்பாலன. மெய்ஞ்ஞானிகள் சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப்புரிவர் என்பதை வற்புறுத்தற்கு ஈண்டும் பகலிரா முதலீறிடையின்றுமிடத் துறங்குவதிலைதவர் வாழ்க்கை என்றார். முதலீறிடை - சிருட்டி திதி சங்காரம். இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்னு முக்காலங்களுமாம். முதல், இடை, கடை என்னு மூவிடங்களுமாம். தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னு மூவிடங்களுமாம். செய்யுளாதலின் முறைபிறழக் கூறினர். ௪௩. வலைப்பட்டவன் என்றும் பாடம். ௪௪. காலம் - தீக்ஷைக்கு விதித்தகாலம். கனுக்காட்சி - ஆசிரியன் சீடனைப் பல மூகத்தானும் பரீக்ஷித்த பின்னர்த் தீக்ஷைசெய்தற்கு நிச்சயித்ததினத்திற்கு முதற்றினத்திரவு சுத்தநிலத்தில் தர்ப்பசயனத்தின்மீது சீடனைச் சயனிக்கச்செய்ய அப்போது அவன் காணும் சொப்பனம்; அது நன்றாயின் அங்கீகரித்தும் தீதாயின் அதன்பொருட்டு ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தம் செய்தும் தீக்ஷைசெய்வர் என்றுணர்க. நிமித்தம் பல்லிமுதலியவற்றாலுணர்த்தப்படும் நற்சகுனம். சீலம் - ஞானவொழுக்கம். செவ்விதேர் தேசிகனென்ன - சீடன் பக்குவந்தேருந்தகுதிவாய்ந்த ஞானசாரியர் இவரேயென்று கண்ட அறிஞர் கூற; தேசிகன்போல் என்றலுமொன்று. நிமித்தமுங் கருதார் என்றும் பாடம்.

அண்ணல் வேதிய ரொழுக்கமு மன்புங்கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவுயிர் பொருள்புன லுடன்கவர்ந் துள்ளக்
கண்ணி னுன்மலங் கழீஇப்பத கமலமுஞ் சூட்டி
வண்ண மாமலர்ச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா. (சரு)

சூக்க மாகுமைந் தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்கு மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரண வடிவம்
ஆக்கி னுனொரு தீபகம் போல்வரு மண்ணல். (சகூ)

பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங் குருமொழி செய்ததுந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மையு மறந்துமெய்ப் போத
மூர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர். (சஎ)

சரு. திருவாதவூரடிகள் சிவப்பிராமணர் என்னும் முதனூற்கருத்தைப் புலப்படுத்துவார் அண்ணல்வேதியர் என்றூர்; அண்ணல் - பெருமை; இங்கே சதாசிவமூர்த்தியின் பஞ்சவத்திரங்களிற் றோன்றிய பஞ்சரிஷிகோத்திரப்பெருமை. அண் நல் வேதியர் எனப் பிரித்துத் தம்மை (மற்கடசம்பந்தமாக) அடைந்த அதிதீவிரபக்குவம் வாய்ந்த வேதியர் என்றலுமாம்; நன்மை - அதிதீவிரபக்குவம். மூலவாகமம் ஓதினுன் என முன்னர் எழுவாய் பெறப்பட்டுக் கிடத்தலின் அண்ணலை எழுவாயாக்கல் மிகையென்றுணர்க. பொருள் - இருவினைகள்; இதன்விரிவைத் திராவிடமாபாடியத்துட் காண்க. உள்ளக் கண்ணினுல் - சாம்பவிதீக்கையால். பதகமலஞ்சூட்டல் - சத்திதீக்கை. இதனை, "சத்திமனத் தாற்புரிகை சாம்பவிஞா னக்கணினுற், சுத்திசெய லென்றே துணி." என்னுந் திருக்குறளினுலுணர்க. பதம் என்றது சத்தியை; அதனைக்கமலமாக உருவகஞ் செய்ததற் கிசையச் சூட்டுதல்வினை கூறப்பட்டது; இனி, உருக்கொண்டு பரமாசாரியராய் எழுந்தருளிவந்தமைக் கேற்பத் திருவடிசென்னியிற் சூட்டுதலாகிய திருவடிதீக்கை என்றலுமாம். செங்கரஞ்சென்னிமேல்வைத்தல் - அஸ்தமத்தகசையோகமாகிய பரிசதீக்கை. ஔத்திரிதீக்ஷைக்கருகரல்லாதார்க்குக் கூறிய பரிசதீக்ஷை ஞானிகட்கு விலக்கன்மையின் உடன் கூறப்பட்டது. சகூ. தூலம், சூக்குமம், காரணம், மகாகாரணம், முத்தி என்னும் ஐவகைப்பஞ்சாக்கரங்களுள் இது சூக்குமம் என்பதுணர்த்துவார் சூக்க மாகு மைந்தெழுத்து என்றூர்; சூக்கம் பிராகிருதச்சிதைவு; பாசவீக்கம் - திரோதாயி ஆணவங்களை உணர்த்தும் அக்கரங்கள்; இனி, "நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய நம வெனப்பெற்றேன்" எனத் திருவாதவூரடிகள் தாமே திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாக்கின்படி பொருள்கொள்ளுங்கால், சூக்குமமாகிய ஐந்தெழுத்துபதேசத்தினுல் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளைப் பந்தித்த பாசக்கட்டைவிடுவித்து என்க. இன்னும் இதன் றிறம் திருவிளையாடற்புராணக் குறிப்புரை என்னு நூலின் விரித்துரைத்தாம்; அதனை ஆண்டுக்காண்க. ஆநந்தம்விளைநிலம் - சிவம்; அது, பேசாத வின்புருவி னின்றனுடு என ஆசிரியர் தாமே பின்னர்க் கூறுமாற்றுனும், "இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருவ, மின்பகன மாதவினு லில்" எனவும், "இன்பக் கனமரன் றிருமேனி யென்றது" எனவும் வருவனவற்றுனுணர்க. போதல் மீளுதல் அகம் புறம் என்பன கண்டவடிவிற்குரிய இலக்கணமாகலின் அவை வியாபகவடிவிற்கில்லை என்பார் போக்குமீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூர்ணவடிவம் என்றூர். பூரணவடிவமாக்குதல்—வியாபகசொரூபமாக்குதல், முற்றறிவுமுதலிய வெண்குணங்களும் நிறைந்த சிவசொரூபமாக்குதல். சஎ. பருகுதல் - அத்துவிதமாகத்தம்முளடக்குதல். தீர்த்தன் - பரிசுத்தன். மெய்ப்போதமூர்த்தி - மெய்ஞ்ஞானசொரூபி.

தேனும் பாலுந்தீங் கன்னலு மமுதுமாய்த் தித்தித்
தூனு முள்ளமு முருக்கவுள் ளொளியுணர்ந் தின்பம்
ஆன வாறுதேக் கிப்புறங் கசிவதொத் தழியா
ஞான வாணிவந் திறுத்தன ளன்பர்தங் நாவில். (சஅ)

தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர் துளும்ப
அழுத கண்ணினர் பொடிப்புறு மியாக்கையர் நாக்குத்
தழுத முத்தவன் புரையினர் தமையிழந் தழல்வாய்
இழுதை யன்னமெய் யினர்பணிந் தேத்துவா ரானார். (சகூ)

பழுதி லாதசொன் மணியினைப் பத்திசெய் தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினன் முறைதொடுத் தலங்கல்
அழுது சாத்துமெய் யன்பருக் ககமகிழ்ந் தையர்
வழுவி லாதபேர் மாணிக்க வாசக னென்றார். (ருo)

பாட்டிற் கின்புறு குருபரன் பாதமேற் கண்ணீர்
ஆட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற் போதவின் னமுதை
ஊட்டித் தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூட்டிச் சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானார். (ருக)

ஆசை வெம்பவ வாசனை யற்றுமா ணிக்க
வாச கப்பிரான் றேசிகன் மாணவ ரோதும்
ஓசை யாகம வுபநிடப் பொருளெலாங் கேட்டு
நேச மங்குவைத் திருந்தன ரதுகண்டு நிருத்தன். (ருஉ)

வேறு.

தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின்னஞ் சின்னாட் டிருச்செவியி லருந்தவுங் கைச் செம்பொ னெல்லாம், பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும் பணிகொடுபாண் டியனையிவர் பண்பு தேற்றி, முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாது முடித்திடவுந் திருவுள்ள முன்னி மெய்தி, எத்தித்தொண் டரைக் கருமஞ் சிறிதுண் டிங்கே யிருத்தியென வுருக்கரந்தா னடிய ரோடும். (ருங)

கனவில்வருங் காட்சியெனக் கருணை மூர்த்தி காட்டிமறைத் தனுமன்பர் கலக்கத் தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வின்று நாதன் ஞமலிக் குத் தவிசிட்ட நலம்போ லென்னை, நினைவரிய திருமேனி காட்டி யாண்டு நீத் ததையென் னையுற்று நெஞ்சந் தேறி, இனவடியா ருடன்கூட்டா தேகி னாயோ வென்னையுமென் வினையையுமிங் கிருத்தி யெந்தாய். (ருச)

வஞ்சவினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய் மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னல்லேன், நஞ்சொழுகு வாளானுங் குறைப்பே னல்லே னாதனே யதுவுநின துடைமை யென்றே, அஞ்சினேன் றானேயு மழியா தாவி யையனே நினைப்பிரிந்து மாற்ற கில்லேன், என்செய்கோ வெந்தாயோ வெந்தா யோ வென் றிரங்கினார் புரண்டழுதா ரினைய சொல்வார். (ருரு)

சஅ. உள்ளொளி - அறிவுக்கறிவாய் விளங்குஞ் சிவம்; தம்மால் உன்னப்படுகின்ற ஒளியுமாம். ருஉ. ஆசையும் பவவாசனையும் நீங்கி என்க; பவ வாசனை பிறவிவாசனை; பிறவிக்கேதுவாகிய மலவாசனை எனக்கோடலுமொன்று. ருங. புத்து அமண் சமண் போலநின்ற குழூஉப்பெயர். ருரு. கொள்கலன் - பாண்டம்; கலம் கலன் எனப்போலி யாயிற்று.

வறியவனா மொருபிறவிக் குருடன் கையில் வந்தபெரு விலைமணிபோன் மழலை தேறாச், சிறியவனா மொருமதலை கையிற் கொண்ட செம்பொன்மணி வள்ளம்போற் றேவர் யார்க்கும், அறிவரியாய் சிறியேனை யெளிவந் தாண்ட வருமையறி யேன்றுன்பத் தழுவத் தாழப், பிறிவறியா வன்பரொடு மகன்றாய் கல்லாப் பேதையேன் குறையலதெம் பிரானா லென்னே. (௫௬)

வே று.

மண்ணாதி யாறாறு மனந்துழாவித் தடுமாறிப்
புண்ணாகி யெனைக்காணா துழல்கின்றேனைப் போதவருட்
கண்ணா லவைமுழுதுங் கரையநோக்கி யான்யானென்
றெண்ணா வெனைத்தந்தா யெங்குற்றாயோ வெந்தாயே (௫௭)

வானாதி யைந்துமுதல் வகுத்தவோசை முதலைந்தும்
ஆனாதி யங்குமன மாதிநான்கும் வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுங் கழியவூறுந் தெள்ளமுதம்
யானா நல்கினையா லெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய் மறைக்குமல வலியும்நாளும் வேறின்றி
ஆசா விகாரமல மாயினேனைப் பொருட்படுத்திப்
பேசாத வின்புருவி னின்னொடென்னைப் பின்வைத்த
ஈசா வெனையிங்கிட் டெங்குற்றாயோ வெந்தாயே. (௫௯)

---

௫௬. துன்பத்தழுவத்து என்புழி அத்து அல்வழிக்கண்வந்த சாரியை; துன்பமாகிய சமுத்திரம் என்க; அழுவம் - சமுத்திரம். ௫௭. இதுமுதல் மூன்று திருவிருத்தங்களில் தசகாரியம் தோன்றுமாறு உய்த்துணர்க. மண்ணாதியாறாறு - பிருதிவிமுதல் நாதம் இறுதியாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கள். ஆறாறு ஆகுபெயர். துழாவுதல் - இங்கே சுழலுதல், ஆராய்தல், அநுபவித்தல். தடுமாறல் - கலங்கல். புண்ணாதல் - வருந்தல். எனைக்காணாது - ஆன்மாவாகிய என்னை மலமறைப்பாற்காணாமல். போதவருள் - பேரருள்; போதமாகிய அருள் என இருபெயரொட்டு. போத என்பதற்கு மிக என்றலும் அவை ஒன்றிலொன்றடங்கிச் சிவத்தில் ஒடுங்கிப்போக என்றலுமாம். அவை அத்தத்துவங்கள்; "மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனையு முட்டின்று முடித்தல்" என்னும் உத்தியினால் தத்துவவத்துவாவை யொழித்தொழிந்த ஏனை அத்துவாக்களுங்கொள்க. கரைதல் - உருச்சிதைதல், யான் யான் என்று எண்ணாமல் - அவற்றை யான் யான் என்று கருதாமல்; எண்ணாது என்னுந் துவ்வீறு கெட்டது. எனைத்தந்தாய் - என்னை இவற்றிற்கு வேறாகக்காட்டியருளினாய். ௫௮. வானாதி ஐந்து - ஆகாயமுதலிய ஐம்பூதங்கள். முதல் வகுத்த ஓசைமுதல்ஐந்து - அப்பூதங்கட்குக் காரணமாக வகைப்படுத்துக் கூறப்பட்ட சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்து. தன்மாத்திரைகள் கூறவே அவற்றின்கட்டோன்றும் ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியங்களுங் கொள்ளப்படும். ஆனாது (இவற்றினின்று) நீங்காது. மனமாதி - மனமுதலிய அந்தக்கரண நான்கு. ஐந்து நான்கு ஆகுபெயர். வழியடைப்ப - பிறவிஇல்லையாக. தேனாதி அறுசுவை - தேன், பால், சருக்கரை, கனி, சீனி, கற்கண்டு. சுவை ஆகுபெயர். தெள்ளமுதம் - சிவாநந்தம். ௫௯. ஆசை மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை எனப் பலதிறப்படுதலின் ஆசாவிகாரம் என்றார். பலதிறப்பட்ட ஆசையாகிய மலம் என்க; ஆசை காரணமாக வரும் தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்பனவுமாம். விகாரமய மாயினேனை என்றும் பாடம். வன்புரு என்றும் பாடம்.

வே று.

என்று வாய்திறந் தரற்றின ரிரங்கினர் புனிற்றுக்
கன்று நீங்கிய வாவெனக் கரைந்தநெஞ் சினராய்ச்
சென்று கோபுர வாயிலின் புறம்புபோய்த் திரண்டு
நின்ற காவலன் றமர்களை நேர்ந்தனர் நோக்கா. (௬0)

துங்க வாரியிற் கடும்பரித் தொகையெலா மாடித்
திங்க ளின்றலை வருமென முன்புபோய்த் தென்னர்
புங்க வன்றனக் குணர்த்துமின் போமென விடுத்தார்
அங்க ணாயகன் பெருந்துறை நாயக னன்பர். (௬௧)

புரசை மாவயப் புரவிதேர்ப் பொருநர்போய்ப் பொறிவண்
டிரைசெய் தார்முடி வேந்தன்மு னிறைஞ்சின ருள்ள
துரைசெய் தாரது கேட்டொன்று முரைத்தில னிருந்தான்
நிரைசெய் தார்ப்பரி வரவினை நோக்கிய நிருபன். (௬உ)

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக்
கொள்ள நல்கிய பொருளெலாங் குருந்தில்வந் தாண்ட
பிள்ளை வாண்மதிச் சடைமுடிப் பெருந்துறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம் பெருகமுன் வேண்டியாங் குய்ப்பார். (௬௩)

சிறந்த பூசைக்குந் திருவிழாச் சிறப்புக்குஞ் செல்வம்
நிறைந்த வாலயத் திருப்பணித் திறத்துக்கு நிரப்பி
அறந்த வாதமே ரன்பர்க்குஞ் செலுத்தியத் தலத்தே
உறைந்த வாவற வின்னண மொழுகுநாள் கழிப்பார். (௬௪)

எல்லை கூறிய குளிர்மதி யடுக்கவந் தெய்த
மல்லல் யானையா னின்னமும் வயப்பரி வந்த
தில்லை யாலிது வென்னென வோலையு மெழுதிச்
செல்ல வுய்த்தனன் வாதவூ ரமைச்சர்தந் திருமுன். (௬௫)

மன்ன வன்றிரு முகங்கண்டு முறைமையால் வாங்கி
அன்ன வாசகந் தெரிந்துகொண் டாதியி றில்லா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன் மூழ்கிய முனிவர்
என்னை வேறினிச் செய்யுமா றென்றுநின் றயர்வார். (௬௬)

---

௬௧. சௌரமானத்தின்வரும் ஆடிமாதம் சாந்திரமானத்திற்கு ஆவணிமாதமாகும்.
௬௫. குளிர்மதி - கற்கடகரவியாகிய ஆடிமாதம்; இங்கும் ஆடித்திங்கட்குக் கூறியபடி கொள்க.

சிந்தை யாகிய செறுவினுட் சிவமுத லோங்கப்
பந்த பாசம்வே ரறக்களைந் தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் றாகிய வானந்த போகந்
தந்த தேசிக வுழவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார். (௬௭)

வேறு.

என்னா யகனே பொன்னா டரேறே யேறு கொடியுயர்த்த
மன்னா தென்னா பெருந்துறையெம் மணியே வழுதி பொருளெல்லாம்
நின்னா லயத்து நின்னடியா ரிடத்துஞ் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னா னவனுக் கென்கொண்டு பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறே. (௬௮)

என்னா விறைஞ்சி யெழுந்தேத்தி யிரந்தா ரெதிரே பெருந்துறையின்
மின்னார் சடைமேற் பிறைமுடித்தோன் விசும்பி னிறைந்த திருவாக்கான்
மன்னா னவற்குப் பரியெல்லாம் வருமென் றோலை விடுதியெனச்
சொன்னா னதுகேட் டகத்துவகை துளும்பி வரைந்து சுருள்விடுத்தார். (௬௯)

அந்த வோலைப் பாசுரமு மறையக் கேட்டு நின்றாங்கோர்
சிந்தை யானா மகிழ்சிறப்ப விருந்தான் புரவித் தேரோடும்
வந்த வாதிச் செங்கதிரோன் மறைந்தா னவனால் வையமெலாம்
வெந்த வேடை தணிப்பான்போன் முளைத்தா னாதி வெண்கதிரோன். (௭௦)

அன்று துயிலும் வாதவூ ரடிகள் கனவிற் சுடர்வெள்ளி
மன்று கிழவர் குருந்தடியில் வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி
வென்றி வேந்தன் மனங்கவரும் விசயப் பரிகொண் டணைகின்றேம்
இன்று நீமுன் னேகுதியென் றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தார். (௭௧)

கனவி னிடத்துந் தேவர்க்குங் காண்டற் கரிய கருணையுரு
நனவி னிடத்துங் கனவிடத்து மெளிதே யன்றோ நமக்கென்ன
நினைவி னிடைக்கொண் டிருக்கின்றார் நிருத்தா னந்தச் சுடருள்ளத்
தினவி ருளைத்தின் றெழுவதென வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுங்க. (௭௨)

எழுந்தா ருடைய பெருந்துறையா ரிருதாள் பணிந்தா ரினிப்பிறப்பில்
அழுந்தார் வழிக்கொண் டாரடைந்தா ரகன்றார் நெறிக ளவிர்திங்கட்
கொழுந்தார் சடையார் விடையார்தென் கூட லணைந்தார் பாடளிவண்
டுழுந்தார் வேந்தன் பொற்கோயி லுற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௭௩)

---

௬௭. செறு - விளைநிலம். சிவமுதல் - சிவமாகியவிதை, அன்பாகியவிதை; அது "அன்பே சிவமாவதாரு மறிகிலார்" என்பதனாலறிக. பந்தம் ஆணவமலம். பாசம் - மாயை முதலிய மலங்கள்; இவற்றைக் களைகளாக உருவகஞ்செய்க; பந்தமாகிய பாசம் எனப் பண்புத் தொகையாகவும், பந்தித்த பாசம் எனப் பெயரெச்சமாகவும் கொள்ளலுமாம். ௭௦. சூரிய சந்திரர்கள் செல்லுகின்ற மேடவீதி, இடபவீதி, மிதுனவீதி என்னும் மூன்றனுள் ஆடிமாதம் இடப வீதியாகிய முதல்வீதியிற் செல்லுதலின் அது குறிப்பித்தற்கு ஆதிச்செங்கதிர் ஆதிவெண்கதிர் என்றார்; ஆதி - முதல். ஆழி வெண்கதிரோன் என்றும் பாடம். ௭௨. இன இருள் - செறிந்த இருள்; என்றது ஆணவத்தை.

மன்னர் பெருமா னெதிர்வந்த மறையோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னர் முறையாற் செய்தொழுகி முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தென்னர் பெருமா னெவ்வளவு செம்பொன் கொடுபோ யெவ்வளவு
நன்ன ரிவுளி கொண்டதெனக் கேட்டான் கேட்ட நான்மறையோர். (௭௪)

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட புரவித் தொகையு மனைத்தவைதாம்
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம் பெருமா னிதனுற் றரங்கபதி
என்னு நாமம் பெறுதிமதி யென்றா ரென்ற மந்திரர்க்குத்
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளஞ் செய்து விடுப்பச் செல்கின்றார். (௭௫)

பொன்னங் கமலத் தடம்படிந்து புழைக்கை மதமா முகக்கடவு
ளன்னங் கமல சரணிறைஞ்சித் தனியே மூளைத்த சிவக்கொழுந்தை
மின்னங் கயற்கட் கொடிமருங்கில் விளைந்த தேனை முகந்துண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு மூன்று மன்பாய்த் தோன்றினார். (௭௬)

மன்னே யென்னை யாட்கொண்ட மணியே வெள்ளி மன்றாடும்
அன்னே யடியேன் வேண்டியவா றரச னீந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டென் பணிகொண்டாய் முனியா தரச னனிமகிழ
என்னே புரவி வரும்வண்ண மென்று வேண்டி நின்றிடலும். (௭௭)

மெய்யன் புடையா யஞ்சலைநீ வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும் பரியனைய வயமாக் கொண்டு வருதுமென
ஐயன் றிருவாக் ககல்விசும்பா றெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
பொய்யன் பகன்றார் சிவன்கருணை போற்றி மனையிற் போயினார். (௭௮)

வேறு.

கடிமனை யடைந்த வெல்லை வாதவூர்க் காவ லோரை
மடிமையில் சுற்றத் தோருங் கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையு ளாரு மேதி லாளரும் பிறரு மீண்டி
இடிமழை வாய்விட் டென்னப் புந்திக ளினைய சொல்வார். (௭௯)

மந்திரக் கிழமை பூண்டு மன்னவர் கருமஞ் செய்வ
தந்தணர்க் கறனே யல்ல வமைச்சிய லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசர்க் கேற்ற செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மநுநூல் வல்லோர் சாற்றுவா ரன்றோ வையா. (௮௰)

அரைசிய லமைச்சு நீதி யாய்ந்தநுங் கட்கு நாங்கள்
உரைசெய்வ தெவனீர் செய்வ தொன்றுநன் றுவ தில்லை
விரைசெறி தாராற் கின்று வெம்பரி வருவ தாக
வரையறை செய்தீர் நாளை யென்சொல வல்லீ ரையா. (௮௧)

---

௭௮. வையம் - தேர். ௭௯. வாய்விடுதல் - ஒலித்தல். ௮௰. தந்திரம் - நீதிநூல்; தந்திரமாகிய மநுநூலுமாம். நாங்கள் என்பதில் கள் அசை.

தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர் சார்வுளோர் தக்க சான்றோர்
குழுவினைக் காக்க வேண்டுங் குறிப்பிலீர் போது நீவிர்
ஒழுகுறு செயலி னாலே யுஞ்செய லுமக்கே சால
அழகிது போது மென்னக் கழறினு ரதுகேட் டையன். (அஉ)

சுற்றமுந் தொடர்பு நீத்தேந் துன்பமு மின்பு மற்றேம்
வெற்றுடன் மானந் தீர்ந்தேம் வெறுக்கைமேல் வெறுக்கை வைத்தேஞ்
செற்றமுஞ் செருக்குங் காய்ந்தேந் தீவினை யிரண்டுந் தீர்ந்தேங்
கற்றைவார் சடையான் கோலங் காட்டியாட் கொண்ட வன்றே. (அங)

தந்தைதாய் குரவ னாசான் சங்கர னிராசை பெண்டிர்
மைந்தர்பல் லுயிருஞ் சுற்ற மாசிலா வீச னன்பர்
அந்தமில் பிறவி யேழு மடுபகை யென்ப தோர்ந்தேம்
எந்தையார் கருணை காட்டி யெம்மையாட் கொண்ட வன்றே. (அச)

ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த
பாரெலாம் பாய றுன்னற் கோவணம் பரிக்கு மாடை
சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்தந் தெய்வநீ றணிபூண் கண்டி
நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே. (அரு)

வே று.

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வேந்தன்
ஒறுக்கினு மொறுக்க வுவகையு முடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற்
சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியதீ நரகஞ் சேரினுஞ் சேருக சிவனை
மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை விளைந்தான் மாற்றுவார் யாரென மறுத்தார்.()

வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,எகூஅ.

ஐம்பத்தோன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அரிகணை தொடுத்து வேழ மட்டவன் செழியன் வாயிற்
றெரிகலை யமைச்ச ரேற்றைத் தேசிக வடிவத் தீண்டி
வரிகழல் சூட்டி யாண்ட வண்ணமிவ் வண்ண மையன்
நரிகளைப் பரிக ளாக்கி நடத்திய வாறுஞ் சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம் பாச நீவித் துகளறுத் திருந்தார் தம்மை
மற்றைநா ளழைத்து வேந்தன் வந்தில போது மின்னங்
கொற்றவாம் பரிக ளென்னக் குறுமதி முடித்தா னன்பர்
இற்றைநாண் முதனூண் மூன்றி லீண்டுவ விறைவ வென்னு. (உ)

க. அரிகணை - நாரசிங்கபாணம்; எதுகைநோக்கி இயல்பாயிற்று. உ. சுற்றத்தவரும் பாசம்போல முத்தியெய்தாமற் றடைசெய்து நிற்றலின் சுற்றமாம் பாசம் என்றார்; 'சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேம்' என அடிகளருளிச்செய்த திருவாக்கால் இதற்கிதுவே பொருள் என்க. துகள் – ஆணவமலம்.

சிந்துர நுதன்மால் யானைச் செல்வவப் பரிக்கு வேறு
மந்துரை யகன்ற வாக வகுக்கசூழ் தண்ணீ ரூட்ட
நந்துறை தடங்கள் வேறு தொடுகநீ ணகர மெங்கும்
இந்துறை மாட மெல்லா மழகுசெய் திடுக வென்றார். (௩)

காவலன் கருமஞ் செய்வோர் கந்துகப் பந்தி யாற்றி
ஓவற நகர மெங்கு மொளிபெற வழகு செய்யத்
தாவுதெண் கடலேழ் கண்ட சகரர்போல் வைகன் மூன்றில்
வாவியுங் குளனுந் தொட்டார் மண்டொடு கருவி மாக்கள். (௪)

வரையறை செய்த மூன்று வைகலுங் கழிந்த பின்னாட்
கரையறு பரிமா வீண்டக் கண்டில மின்ன மென்னா
விரையறை வண்டார் தண்டார் வேம்பனும் விளித்து வந்த
உரையறை நாவி னாரை யொறுப்பவ னெத்துச் சீறா. (௫)

என்னிவன் பரிமாக் கொண்ட தென்றவை வருவ தென்னாத்
தன்னெதிர் நின்ற வஞ்சத் தறுகணர் சிலரை நோக்கிக்
கொன்னுமிக் கள்வன் றன்னைக் கொண்டுபோய்த் தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறுவு கொண்டு வாங்குமின் போமி னென்றான். (௬)

கற்றிணி தோளான் சீற்றங் கண்டெதிர் நில்லா தஞ்சிச்
சுற்றிய பாசம் போலத் தொடர்ந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றினி வகைதான் பொன்னுக் கியம்புமென் றதிர்த்துச் சீறிச்
செற்றமில் சிந்தை யார்மேற் செறிந்தகல் லேற்றி னாரே. (எ)

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப் புரம்பொடி படுத்த வீரர்
சொன்னெடுந் தாளை யுள்கி நின்றனர் சுமந்த பாரம்
அந்நெடுந் தகையார் தாங்கி யாற்றினா ரடைந்த வன்பர்
தந்நெடும் பார மெல்லாந் தாங்குவா ரவரே யன்றோ. (அ)

சிலையது பொறைதோற் றுது சிவனடி நிழலி னின்றார்
நிலையது நோக்கி மாய நெறியிது போலு மென்னாக்
கொலையது வஞ்சா வஞ்சர் கொடுஞ்சினந் திருகி வேதத்
தலையது தெரிந்தார் கையுந் தாள்களுங் கிட்டி யார்த்தார். (௯)

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா திருந்தன ரரனை யுள்கி
இக்கொடுந் தொழிலி னார்தா மினிநனி யொறுப்ப ரென்னாப்
புக்கது காண்டற் குள்ளம் பொறுனென விரவிப் புத்தேள்
மிக்கதன் னொளிகண் மாழ்கி விரிகட லழுவத் தாழ்ந்தான். (௧௦)

சுந்தர விடங்க ரன்பர் சூழ்துய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சி போல வந்தது செக்கர் வானம்
இந்தவர் மார்பந் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற
தந்தர வுடுக்க ளெல்லா மயன்றலை மாலை யொத்த. (௧௧)

---

௩. மந்துரை - குதிரைப்பந்தி. மந்துரை யகலி தாக வகுப்பது என்றும், வேறு தொடுவது நகர மெங்கும் என்றும், மழகுசெய் திடுவ தென்றார் என்றும் பாடம். ௬. எவன் என்னும் வினுப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பின் மேல் நின்றது. வருவ வென்னே என்றும் பாடம். தறுகணர் - கொடுந்துன்பஞ்செய்யுந் தண்டலாளர். எ. எதிர்த்துச் சீறி என்றும் பாடம். ௧௦. கடலழுவம் - கடலாகிய அழுவம்; அழுவம் - கடல்; பரப்பென்றலுமாம்.

சூழிபடு பிறவித் துன்பத் தொடுகட லழுவத் தாழ்ந்து
கழிபடு தனையுங் காப்பான் கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவனைத் தேரான் வன்சிறைப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லெங்கும் பரந்தது கங்கு லீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந் திறுத்த லோடுங் கருஞ்சிறை யறையிற் போக்கிச்
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித் தவத்தினைச் சிறையிட் டென்னச்
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ் சினங்கெழு காவ லாளர்
மங்குலி னிருண்ட கண்டர் தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்ந்து
கிடந்தவர் கிடந்தோன் பூமே லிருந்தவன் றேடக் கீழ்மேல்
நடந்தவர் செம்பொற் பாத நகைமலர் புணையாப் பற்றிக்
கடந்தனர் துன்ப வேலை புலர்ந்தது கங்குல் வேலை. (௧௪)

அந்தமி லழகன் றன்னை யங்கயற் கண்ணி யோடுஞ்
சுந்தர வமளிப் பள்ளி யுணர்த்துவான் றொண்டர் சூழ
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு மங்கல சங்க வார்ப்பும்
பந்தநான் மறையி னார்ப்பும் பருகினர் செவிக ளார. (௧௫)

போதவா நந்தச் சோதி புனிதமெய்த் தொண்டர்க் காக
நாதமா முரச மார்ப்ப நரிப்பரி வயவர் சூழ
வேதவாம் பரிமேற் கொண்டு வீதியில் வரவு காணுங்
காதலான் போலத் தேர்மேற் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங் கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கைத்
துயிலுணர்ந் திருந்த சோம சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் சிகர நோக்கிப் பங்கயச் செங்கை கூப்பி
நயனபங் கயநீர் சோர நாதனைப் பாட லுற்றார். (௧௭)

வே று.

எந்தா யனைத்துலகு மீன்றுயெத் தேவர்க்குந்
தந்தாய் செழுங்குவளைத் தாராய் பெருந்துறையில்
வந்தாய் மதுரைத் திருவால வாயுறையுஞ்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ. (௧அ)

மூவா முதலாய் முதுமறையா யம்மறையுந்
தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய்த்
தேவாதி தேவாய்த் திருவால வாயுறையும்
ஆவார் கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ. (௧௯)

௧௨. தேருன் என்றும் பாடம். ௧௩. சங்கிலி நிகளம் - சங்கிலியாகிய விலங்கு. கருஞ்சிறையறை - பெரியசிறைச்சாலை; கருமை - பெருமை; இங்கே துன்பத்தின் மிகுதிப்பாடு. ௧௪. கங்குல் வேலை – இராக்காலம்; வேலை - காலம். ௧௫. பள்ளி - துயில். ௧௬. நாதம் - நாததத்துவம். ௧௭. துயிலுணர்தல் - நித்திரைவிட்டெழுதல். ௧௯. ஆ ஆர் கொடி - இடபம் பொருந்தியகொடி; ஆ வார் கொடி எனப் பிரித்து நீண்ட இடபக்கொடி என்றலுமாம்.

முன்னு முதுபொருட்கு முன்னு முதுபொருளாய்ப்
பின்னும் புதுமைக்கும் பின்னுகும் பேரொளியாய்த்
தென்னு மதுரைத் திருவால வாயுறையும்
என்னு யகனே யெளியேற் கிரங்காயோ. (௨०)

மண்ணுய்ப் புனலாய்க் கனலாய் வளியாகி
விண்ணு யிருசுடரா யித்தனையும் வேருகிப்
பண்ணு யிசையாய்ப் பனுவலா யெங்கண்ணுங்
கண்ணு யென்னுறுகண் காணுவா றென்கொலோ. (௨௧)

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்கூற்றம்
அங்கும் புரியா வருந்துன்பத் தாழ்ந்துநான்
மங்கும் படியறிந்தும் வந்தஞ்ச லென்கிலையால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்துடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய் வெய்யரெனை
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொள்வாரே. (௨௩)

ஊரா ருனைச்சிரிப்ப தோராயென் றுன்னடிமைக்
காரா யடியே னயர்வே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் றமரிழைக்கும் வன்கண்ணேய்
பாரா யுன்றன்மை யிதுவோ பரமேட்டி. (௨௪)

வே று.

என்றி ரங்குவோ ரிரங்கொலி யிளஞ்சிறு ரழுகை
சென்று தாயர்தஞ் செவித்துளை நுழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடனு யகன்கேட்
டன்று வன்சிறை நீக்குவான் றிருவுளத் தமைத்தான். (௨௫)

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண நாதரை விளித்தான்
வந்தி யாவரும் பணிந்தனர் மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது முனிவு
சிந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும். (௨௬)

யாவ ரும்புனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ரும்பரி யாக்கியத் தாம்பரி நடாத்துஞ்
சேவ கஞ்செய்வோ ராகிமுன் செல்லுமின் யாமும்
பாவ கம்பட வருதுமப் படியெனப் பணித்தான். (௨௭)

---

௨०. இதில் முன்னிரண்டடியும் "முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே" என்பதைத்தழுவி நிற்றல் காண்க. ௨௨. அங்கும் - நரகத்தும்; உம்மை எச்சம். ௨௫. இரங்கொலி - கேட்டார் இரங்குதற்கேதுவாகிய ஒலி; என்றது முறையீட்டொலியை. ௨௬. ஆதி என்றதனால் பிருங்கி, மாகாளர், கும்போதரர் என்ற வித்தொடக்கத்தார் கொள்க. வான் தொழிற்பெயர் விகுதி. ௨௭. தாவும் தாம் என விகாரம். பாவகம்பட - நோக்குவோர்க்குக் குதிரைச்சேவகரென்னுங் கருத்து உண்டாக; படுதல் - உண்டாதல்.

ஏக நாயக னணிபூண் டெழுகணத் தவரும்
நாக நாடரும் வியப்புற நரியெலாந் திரட்டி
வேக வாம்பரி யாக்கியவ் வெம்பரி நடாத்தும்
பாக ராயின ரவர்வரும் பரிசது பகர்வாம். (உஅ)

தூக்கி யார்த்தசெம் பட்டினர் சுரிகையர் தொடுதோல்
வீக்கு காலின ரிருப்புடற் காப்பினர் வெருளின்
நோக்கு பார்வையர் புண்டா நுதலின ரிடியிற்
றூக்கி யார்ப்பெழு நகையினர் தழன்றெழு சினத்தோர். (உகூ)

வட்டத் தோல்வரி புறங்கிடந் தசையவவ வடிவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ் சுழல
விட்ட கையினர் சிலர்வெரி நிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றூக்கிய புயத்தினர் சிலரால். (௩0)

செம்ப டாஞ்செய்த போர்வையர் சிலர்பசும் படத்தான்
மொய்ம்பு வீக்கிய கவயத்தர் சிலர்கரு முகில்போல்
அம்பு யம்புதை காப்பினர் சிலர்சில ரவிரும்
பைம்பொன் வாணிறப் படாஞ்செய்குப் பாயத்தர் சிலரால். (௩க)

பிச்ச வொண்குடை யார்பலர் கவரிவால் பிறங்கத்
தைச்ச தண்குடை யார்பலர் சல்லிசூழ் நாற்றி
வைச்ச வண்குடை யார்பலர் வாணிலா முத்தம்
மொய்ச்ச வெண்குடை யார்பலர் மொய்ம்பின ரிவருள். (௩உ)

தரும மாதினுற் பொருளெனுந் தாளது ஞான
கரும காண்டமாஞ் செவியது காட்சியைக் கடந்த
ஒருமை யாம்பர மபரமா முணர்வெனுங் கண்ண
தருமை யாம்விதி முகத்தது நிடேதவா லதுவால். (௩௩)

தந்தி ரங்களாற் புறவணி தரித்தது விரித்த
மந்தி ரங்களாற் சதங்கைதார் மணிச்சிலம் பணிந்த
தந்த ரஞ்சுழல் சோமனு மருக்கனு மிதிக்குஞ்
சுந்த ரப்பதம் பொறைகொளத் தூங்கிரு புடைத்தால். (௩௪)

மாண்ட தாரகப் பிரமமாங் கலினம்வாய் கிழியப்
பூண்ட தாற்புறச் சமயமாம் பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிர் விளைத்திகன் முடிப்பது முளரி
ஆண்ட கோமுக மந்துரை யாகமே வியதால். (௩௫)

உகூ. இருப்புடற்காப்பு - இருப்புச்சட்டை. ௩0. வட்டத்தோல் - வட்டமாகிய பரிசை. விசிகப்புட்டில் - அம்பறாத்தூணி; விசிகம்—அம்பு. ௩க. குப்பாயம் - கவசம். ௩உ. பிச்சவொண்குடை - பீலிக்குஞ்சக்குடை. ௩௩. பர அபரமாம் உணர்வு - பர ஞானம் அபரஞானம். நிடேதம் – விலக்கு. ௩௪. வேதங்களை விளக்குவன ஆகமங்க ளாகலின் தந்திரங்களாற் புறவணி தரித்தது என்றார். சோமசூரியர்களாகிய அங்கவடி கள் தூங்குகின்ற இருமருங்கினையுடைத்து என்க.

அண்ட கோடிக ளனைத்துமோர் பிண்டமா வடக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக் கலணை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான்
தொண்டர் பாசவன் றொடாவிழ்த் திடவருஞ் சோதி. (நசு)

ஆன மந்திரக் கிழார்பொருட் டன்றியும் வென்றி
மீன வன்பிறப் பறுக்கவும் வார்கழல் வீக்கி
வான நாயக னேந்திய மறையுறை கழித்த
ஞான வாள்புற விருளையு நக்கிவா ளெறிப்ப. (நஎ)

சாய்ந்த கொண்டையுந் திருமுடிச் சாத்தும்வாள் வைரம்
வேய்ந்த கண்டியுந் தொடிகளுங் குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்த புண்டர நுதலும்வெண் கலிங்கமுங் காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த மகம்பிரி யாதழ கெறிப்ப. (நஅ)

பிறக்கு மாசையோர் மறந்துமிங் கணுகன்மின் பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிம்மென வம்மினன் பரைவேந்
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னென்பபோற் பரிச்சிலம் பலம்ப. (நகூ)

கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவள்போல்
எங்க டம்மையுங் கரந்திடென் றிரந்து காவேரி
துங்க பத்திரை யாதியா நதிகளுஞ் சூழப்
பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுங் கவரியும் புரள. (ச0)

வாவி நாறிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
நாவி நாளுமை நாயக னுன்மறை பரியா
மேவி னுனெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
பாவி னுலென முடியின்மேற் பானிலாக் கால. (சக)

முறையி னேதிய புராணமூ வாறுநா மொழியும்
இறைவ னுமிவன் படைத்தளித் தழிப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபொம் பொருளென வாய்விட்
டறையு மாறுபோ லியங்களி ரொன்பது மார்ப்ப. (சஉ)

மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரண் மேற்றிசை நோக்கி
நடந்த நாயக னுன்மறைப் புரவியு நாப்பண்
அடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் திசையும்
படர்ந்த போம்வழி யாதென மயங்கினுன் பரிதி. (சந)

நசு. கலணை-குதிரைமேற்றவிசு. வாலிய - பரிசுத்தமாகிய. நஅ. வினை - நல்வினை தீவினை. ச0. ஒலியல் – வஸ்திரம். சக. நாறல்–தோன்றல், கமழுதல். சந. மாயம்-- வஞ்சகம், மாயை.

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம் விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால் வெள்ளத்தை வெறிதாய்
உள்ள தாக்குவ புள்ளுவ வுருக்கொண்ட பரிமா. (சச)

கொய்யு ளைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான் கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச்
செய்த தொத்தது சிந்துரந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெரும்பகன் மாலை. (சரு)

விளம்பு கின்றவச் சம்புவெம் பரித்திரண் மிதிக்குங்
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற கரிந்தோன்
வளம்பு குந்தடை வார்குர வழிபுரி வேள்விக்
களம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது கடாதால். (ச௬)

மட்பு லந்திசை வான்புதை பூழியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினுங் குளிர்வான்
பெட்பு றுங்குர லொலியினுஞ் செவியினிற் பிறிது
கட்பு லங்களாற் கண்டிலர் வழிவரக் கண்டோர். (ச௭)

வேறு.

தரங்கமெறி முத்திவை விலாழியல தார்மா
இரங்குமொலி யல்லதிரை யோங்குமொலி யின்ன
துரங்கமல மற்றிவை சுரர்க்கரச ரின்றும்
புரங்கொல விடுத்திட வரும்புணரி யென்பார். (ச௮)

இம்பருல குள்ளவல பண்டினைய பாய்மா
உம்பருல காளிபரி யேகொலது வொன்றே
வெம்பரிதி வெம்பரிகொ லேழவைக ளேழும்
பைம்பரிகள் யாவினைய பாய்பரிக ளென்பார். (ச௯)

வெம்பணிக ளைப்பொர வெகுண்டெழுவ தேயோ
பைம்புன லுடுத்தமுது பார்முதுகு கீறும்
உம்பருல கைப்பொர வுருத்தெழுவ தேயோ
அம்பர முகட்டள வடிக்குர மழுத்தும். (ரு௦)

உத்தர திசைப்புரவி தெற்கடையு மாறும்
அத்தகைய தெற்குள வடக்கடையு மாறும்
அத்தகை குடக்கொடு குணக்கடையு மாறுஞ்
சித்தர்விளை யாடலின் வெளிப்படுதல் செய்யா. (ரு௧)

சச. புள்ளுவம் - வஞ்சகம். சரு. பெரும்பகல் - நடுப்பகல். ச௬. கிண்டிய - செய்யிய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; "உண்ணிய புகிலவை" என் புழிப்போல. குரவழிபுரிவேள்வி - அசுவம் கால்வைத்த இடத்திற்செய்யும் யாகம்; குரம் ஆகுபெயர். வழி – இடம். கடாது - ஒப்பாகாது; கடுத்தல் - ஒத்தல். ச௮. இன் னும் என்றும் பாடம். ச௯. யா பலவின்பாலில்வந்த வினாவிடைச்சொல்.

மறைமரபு சாலவரும் வன்னியிவை பொன்னித்
துறைவனுள முஞ்சுடு மிரும்பனை தொடுக்கும்
அறவனுள முஞ்சுடு மமைச்சரை யொறுக்கும்
இறைவழுதி யுள்ளமு மினிச்சுடுவ தென்பார். (௫௨)

முந்தையொரு மந்திரி பொருட்டரசன் முன்னு
அந்தமி லனீகமொ டரும்பரியில் வந்தாங்
கிந்தமறை மந்திரி யிடும்பைதணி விப்பான்
வந்தனர்கொ லிப்பரி வரும்பொருந ரென்பார். (௫௩)

காமனிவ னேகொலறு காலுழு கடப்பந்
தாமனிவ னேகொல்பொரு தாரகனை வென்றோன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற கரிந்த
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர் கண்ணிறைய வண்ணலழ கெல்லாம்
மடுத்திடுவர் கைவளையை மாலைவிலை யென்னக்
கொடுத்திடுவர் மாலைகள் கொடுத்திடுதி யன்றேல்
எடுத்திடுதி யெங்கள்வளை யெங்கள்கையி லென்பார். (௫௫)

ஏந்தன்முடி மாலைமலர் சிந்தினவெ டுத்துக்
கூந்தலின்மி லைந்துமதன் வாகைமலர் கொள்வார்
சாந்தனைய சிந்தின தனந்தடவி யண்ணற்
றோய்ந்தளவி லாமகிழ் துளும்பினவ ராவார். (௫௬)

பொட்டழகன் மார்பிலிடு போர்வைகவ சப்போர்
இட்டதுமெய் நம்முயிர்த டுத்தமையி னென்பார்
கட்டழகன் மாலையது கண்ணியென வோதப்
பட்டதுமெய் நம்முயிர் படுத்தமையி னென்பார். (௫௭)

வேறு.

இச்சை யால்வடி வெடுப்பவ னிந்திர சால
விச்சை காட்டுவா னெனப்பரி வீரனி லுலகைப்
பிச்ச தேற்றிட மயக்கியுங் காமனிற் பெரிது
நச்சு மாதரை மயக்கியு மிங்ஙன நடந்தான். (௫௮)

தாவு கந்துக மிந்திய மொத்தன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளர்கண் மனங்களை யொத்தார்
மேவி யம்மனந் தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும்
ஆவி யொத்தது நடுவரு மருமறைப் பரியே. (௫௯)

துன்னு மின்னிய முழக்கமுந் துரகத வொலியும்
அன்ன வீரர்வா யரவமுந் திசைசெவி டடைப்பக்
கன்னி மாமதில் சூழ்கடி நகர்க்கரைக் காதம்
என்ன வெய்தினன் மறைப்பரிப் பாகனவ் வெல்லை. (௬௦)

---

௫௨. மறைமரபு - வேதமுறை, அசுவசாத்திரமுறை. வன்னி - அக்கினி, குதிரை. ௫௩. முதலிலுள்ள மந்திரி சேனைத் தலைவராகிய சௌந்தர சாமந்தர். ௫௮. பித்து பிச்சென எதுகை நோக்கிற்று; அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. நச்சவென்றும் பாடம்.

வே று.

கண்டவர் கடிதோடிக் கடிநகர் குறுகிக்கார்
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிறை மிடைகின்ற
கொண்டலி னனையார்முன் குறுகினர் மலர்செவ்வி
முண்டக வதனத்தார் முகிழ்நகை யினர்சொல்வார். (சுக)

மன்னவ னெறிகோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்நீர்ப் பரவைகள் வருமாபோற்
றுன்னின வருகின்ற துரகத முளவெல்லாம்
பொன்னெயின் மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில். (சுஉ)

ஒல்லையி லதுமன்னற் குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருள்பெற்ற வேதியர் பெருமான்போய்ச்
செல்லது தனையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மல்லணி திணிதோளாய் வருவன பரியென்றார். (சுங)

மருத்தென வருகின்ற மாக்கட லெனமன்னன்
திருத்தணி கடகப்பூண் டெறித்திட வுடல்வீங்கிப்
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவிலை மணியாரம்
அருத்திகொள் கலைநல்கி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான். (சுச)

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற்
போந்தரு கொளிர்மாடம் புகுந்தரி யணைமேவிக்
காந்தளின் விரனல்லார் கவரிகள் புடைவீச
ஆய்ந்தவர் புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேற்பான். (சுரு)

பரனருள் விளையாடல் காட்டிய பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்த்தலு மதிவேந்தர்
புரவலன் மனம்வெள்கிப் பொய்யிது வெனவுள்கி
அருகணை யுழையோரைக் குறித்தன னழல்கண்ணன். (சுசு)

மன்னவ னிணைவாற்றான் மந்திரர் பெருமானைத்
துன்னினர் கொடுபோயத் தோள்வலி மறமள்ளர்
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ருரவோர்தந்
தென்னவர் தமையுள்கிச் சேவடி துதிசெய்வார். (சுஎ)

சுக. கொண்டல் கைமாறுகருதாமல் உலகினர்க்கு இன்பந்தரும் நன்னீர் மழை பொழிதல்போல மணிவாசகக்கொண்டலும் கைமாறு கருதாது உலகினர்க்குப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமழைபொழிந்தமையின் கொண்டலினனையார் என்றார். சுச. திருத்தணி - பிற அணிகளைத் திருத்துதற்கு ஏதுவாகிய அணி. வீங்க என்றும் பாடம். சுரு. ஆய்ந்தவர் - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோர். சுசு. உழையோர்- ஈண்டுத் தண்டலாளர். சுஎ. உரவோர் - ஈண்டுச் சிவஞானமுடையோர், பத்திவலியுடையோர். தென்னவர் - சௌந்தரபாண்டியராகி அரசுபுரிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வே று.

பூவார் முளரிப் புத்தே ளறியா நெறிதந்தாய்
பாவார் தென்சொற் பனுவன் மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவர்க் கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னு யஞ்சே லென்னு யறனேயோ. (கூஅ)

நெஞ்சே யுரையே செயலே யெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே யின்று வாராயோ .
பஞ்சே ரடியாள் பாகா கூடற் பரமேட்டி
அஞ்சே லென்னு யிதுவோ வருளுக் கழகையா. (கூகூ)

காவி நேருங் கண்டா நாயிற் கடையான
பாவி யேனைப் பொருளாக் கொண்டென் பணிகொண்டாய்
ஆவி யோடிவ் வுடலு நினதே யன்றோவின்
றோவி வாளா திருந்தால் யாரென் னுடையானே. (எ0)

வே று.

என்றிரந் திரங்கு மன்ப ரிருசெவி யூடே யெங்குங்
கன்றிளஞ் செவியி னல்லான் கனைகுர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னங் காளங் காகள மொலிக்கு மோசை
வென்றிகொள் புரவிச் செந்தூ டிசையெலாம் விழுங்கக் கண்டார். (எக)

வழுதியு மறிந்து வாத வூரரை விளித்து வந்த
தொழுகுல வமைச்சர் தம்பாற் றுகடவி ரன்பு கூர்ந்தெம்
பழுதறு கரும நும்போற் பரிக்குநர் யாரை யென்னு
எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண் டளவளா யிருக்கு மெல்லை. (எஉ)

பாயிருட் படலங் கீறிப் பல்கதிர் பரப்பித் தோன்றுஞ்
சேயிளம் பரிதி வானோ ரனையராய்ச் சிறந்த காட்சி
மேயின பாக ரோடும் விலாழியாற் பரவை செய்யும்
வாயின வாகி வந்த மாயவாம் பரிக ளெல்லாம். (எந)

வண்டுழு தாரி னுன்றன் மரபின்மன் னவரு முன்னுட்
கண்டறி யாத காட்சிக் கவனவாம் பரியை நோக்கி
அண்டர்நா யகன்போ லுழு மாயிரங் கண்பெற் றுலும்
உண்டமை யாவென் றுள்ளக் குறிப்பொடு முவகை பூத்தான். (எச)

தானென மகிழ்ச்சி யென்னத் தலைதடு மாறி வேந்தன்
மானவெம் பரிமேல் வந்த வயவரை வியந்து மிக்கார்
ஆனவ ரிவருள் யாரென் றமைச்சரை வினவ வையா
யானது வறியே னென்றார் யாவையு மறிய வல்லார். (எரு)

கூஅ. நெறி - சன்மார்க்கம்; என்றது திருவடிஞானத்தை. கூகூ. யுரையே செய்வ தெல்லாம் என்றும் பாடம். வஞ்சம்-பொய்; அது வஞ்செனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. எ0. ஓவி - தணந்து. எக. செவியூடு ஒலிக்கும் ஓசை ஒன்றிய என்க; ஒன்றிய வினையெச்சம். எந. குத்திரைப்பந்தியில் முன்னுள்ள குதிரைகள் மாயும்வண்ணம் வந்தன எனவும் பொருள்கொள்க.

வே று.

அண்டமெலா மாதார மாகத்தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவிலாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும்புனிகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ்சிறிது காண்டி யென்றார். (எசு)

வே று.

இசைத்தவைங் கதியுஞ் சாரி யொன்பதிற் றிரட்டி யான
விசித்திர விகற்புந் தோன்ற வேந்தனு மவையு மன்றித்
திசைப்புலத் தவரு மேலைத் தேவரு மருள மேற்கொண்
டசைத்தன ரசைவற் றெல்லா வுலகமு மசைக்க வல்லார். (எஎ)

ஆண்டகை யவர்போ னின்ற வடுகணத் தவருந் தத்தங்
காண்டகு புரவி யெல்லா நடத்தினர் காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி நுங்களிற் பதியாந் தன்மை
பூண்டவர் யாவ ரென்றா னிவரென்றார் புரவி வீரர். (எஅ)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சுருதிவாம் புரவி யோடு
மட்டவிழ் தாரினான்முன் வருதலுங் கருணை நாட்டம்
பட்டுள மயங்கித் தன்னை மறந்தெழீஇப் பாண்டி வேந்தன்
தட்டவிழ் கமலச் செங்கை தலைமிசைக் கூப்பி நின்றான். (எகூ)

பின்னவ னாணை யாலே மறைப்புண்ட பெருநீர்க் கூடன்
மன்னவ னறிவு தோன்ற வின்றொரு வயமா வீரன்
றன்னைநாங் கண்டெ ழுந்து தடங்கரங் கூப்பி நின்ற
தென்னெனத் தவிசின் மீள விருந்திட நாணி நின்றான். (அ0)

நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி நேர்நின்ற மறைமா வீரர்
பொற்குன்றும் புயத்தா யுன்றன் பொருளெலாங் கொண்டு போந்தான்
சொற்குன்று வமைச்சன் றானே நமக்குநஞ் சூழ னீங்கா
மற்குன்று நமர்க்கு மார வழங்கினான் வழங்க லாலே. (அக)

எசு. ஆதாரமாகித் தாங்கும் எனவும், தாளசைத்து எனவும் பாடம். அண்டந்தாங்கும் மறைப்பரி - அண்டத்தாற்றாங்கப்படும் வேதப்பரி; அண்டத்தைக் கொண்டிருக்கும் வேதப்பரியுமாம்; அண்டந்தாங்குஞ்சோதி அண்டந்தாங்கும்பரிதரிக்கப்பெற்ற தென ஒரு சொன்னயந் தோன்றினமை காண்க. அண்டம் - உலகம். குதிரையேற்றம்- ஐங்கதி, இருவகைச்சாரி, நாகபந்தம், வட்டம், வீதி முதலிய விசித்திர வேறுபாடுகள்.
எஎ. ஐங்கதி - வல்க்கம், சங்கிரவல்க்கம், தாடி, மண்டலவத்பபிரமம், மந்தம் என்பன; இவை முதனூலிற் கூறப்பட்டன. இன்னும் மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, வல்லிய கதி, சரகதி என ஐந்து கூறுவர்; இவற்றுள் திவாகரர் வல்லியகதி நீக்கிச் சசகதிகொள்வர்; பிங்கலர் சரகதி நீக்கி விடைக்கதி கொள்வர். இரட்டியாதி என்றும் பாடம்.
எகூ. சுட்டுதற்கரிய சோதி - "இப்படிய னின்னிறத்த னிவ்வண்ணத்தன்" என்று சுட்டிக் கூறுதற்கு எட்டாத சுயஞ்சோதி. அக. வயமா வீரர் என்றும் பாடம்.

வானவர் தமக்கே யன்றி மனிதருக் கிசையத் தக்க
வானவன் றறிஞ ரிட்ட விலைவரம் பகன்ற நூலின்
மானமுள் ளனவாய் நல்ல வாசிக ளுனக்கு வந்த
ஊனமில் பரிமா விற்கும் வாணிக முரைப்பக் கேட்டி. (௮௨)

இன்னவாம் பரிக ளென்பா லின்றுநீ கயிறு மாறி
நின்னவாக் கொள்ளு நீரா னின்னவாம் பரியே நாளை
என்னவா யிருந்த வேனு மெனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு
மன்னவா கரும மில்லை பரிவிலை வழக்கீ தென்றார். (௮௩)

அப்பொழு தாசன் றானு மகமகிழ்ந் ததற்கு நேர்ந்தெம்
மெய்ப்புக ழமைச்சர் தம்மின் மேம்படு வாத வூரர்
ஒப்பருந் திறத்த ராகி யும்மிடை நட்பான் மிக்க
துப்புர வுடைய ராகு ரெனநனி சொல்லி னானே. (௮௪)

உரகத வாரந் தோற்று துயர்மறைப் பரிமேல் வந்தார்
மரகத நிறத்து நிம்ப மாலைதாழ் மார்பி னாற்குக்
குரகதங் கயிறு மாறிக் கொடுப்பவர் பொதுமை யாய
துரகத விலக்க ணங்கள் சொல்லுவான் றொடங்கி னாரே. (௮௫)

காயும்வேன் மன்ன வோரிக் கடும்பரி யமையம் வந்தான்
ஞாயிலுந் தாண்டிச் செல்லு நாட்டமு நுழையாச் சால
வாயிலு நுழையுங் கண்ட வெளியெலாம் வழியாச் செல்லுந்
தீயவெம் பசிவந் துற்றாற் றின்னாத வெனினுந் தின்னும். (௮௬)

வேறு.

பொருவில்சீ ரிலக்கணப் புரவி யொன்றுதான்
ஒருவன திடைவதிந் துறையி னெல்லென
மருவுறுந் திருமகண் மல்லற் செல்வமும்
பெருகுறுங் கீர்த்திகள் பல்கும் பெற்றியால். (௮௭)

---

௮௨. அறிஞர் - அசுவசாத்திர பண்டிதர். நூலின்மானம் - அசுவநூலிற் கூறப் பட்ட பெருமை, அளவு என்பன; பெருமை - இங்கே இலக்கணப்பெருமை; அளவு - உயர நீளங்களி னளவுகள். ஊனம் - "கொம்புகன்னந் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டீனி குன்று, வெம்புதழற் சுடலை முகப் பரனேர் கண்ட மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல், செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று சிறந்தினிய மட்டிற்பா லறுபா லென்றே, யம்புவியோர் மொழிந்தபழுது" என்க. ௮௩. கொண்டு - இதுபற்றி. பரிவிலை வழக்கு - குதிரைவியாபாரமுறைமை. ௮௪. துப்புரவு - சுத்தம், ஒழுங்கு. ௮௫. பொதுமைத்தாய என்றும் பாடம். ௮௬. ஓரிக்கடும் பரி என்பதை ஓர் இ கடும் பரி எனப்பிரித்து அறிந்துகொள் இந்த வேகம் பொருந்திய குதிரை எனவும், ஓரிக் கடும் பரி எனப்பிரித்து நரியாகிய கொடியவிலங்கு எனவும் இருபொருள்கொள்க; இங்கே பரி விலங்கென்னுந் துணையாய்நின்றது. ஓர் என்பதற்கு ஒப்பற்ற என்றலுமாம். அமையம் - போர்செய்தற்குரிய சமயம், ஓடுதற்குரிய சமயம். ஞாயிலும் - மதிலுறுப்பையும், நாயைப்பார்க்கிலும். தின்னாத வினையாலணையும் பெயர்; அவை குதிரையைக் குறிக்குங்கால் வைக்கோல், தழை, சருகுமுதலியன; நரியைக் குறிக்குங்கால் பிணம், ஞெண்டு நத்தை முதலியன.

நெய்த்திடு மாந்தளிர் நிறத்த நாவின
வைத்திடு குளம்புக ளுயர்ந்த வார்ந்துநேர்
ஒத்திடு மெயிற்றின வுரமுங் கண்டமும்
பைத்திடு மராப்படம் போன்ற பாடலம். (அஅ)

அகலிய நுதலின வாய்ந்த குஞ்சிபோல்
நிகரறு கொய்யுளை நிறமொன் றுயின
புகரறு கோணமூன் றுகிப் பொற்புறு
முகமுடை யனவய மொய்கொள் கோடகம். (அகூ)

மூட்டிய சமரிடை முகத்தில் வாளினால்
வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்க் குரங்கு வேங்கை தோல்
பட்டிமை நரியரி சரபம் பாய்முயல்
எட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே. (கூ0)

உன்னத நீளமுண் டாகிச் சங்குவெண்
கன்னலின் வாலிய விலாழி கால்வதாய்ப்
பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
வன்னமு முடையது வன்னி யாவதே. (கூக)

திணிதரு கழுத்தினிற் சிறந்த தெய்வத
மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
அணிதரு பஞ்சகல் யாண முள்ளதாய்க்
குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே. (கூஉ)

குங்குமங் கருப்புரங் கொழுந்திண் காரகிற்
பங்கமான் மதமெனக் கமழும் பாலதாய்ச்
சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
சிங்கமும் போலொலி செய்வ தாம்பரி. (கூங)

அஅ. இது பாடலம் என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங்கூறுகின்றது. அகூ. "முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி" என்பது இதனைத் தழுவிற்று. இது கோடகம் என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. கூ0. தோல்-யானை. பட்டி - இடபம். மை - மேகம். இங்கே முதனூலிற் கூறிய பத்துக்கதிகளுள் மான், பாணம், வாயு, மனம் நான்கும் நீக்கினர்; இடபம், மேகம், நரி மூன்று வேறுகொண்டனர். இது இவுளி என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. கூக. வெண்கன்னல் - வெள்ளைச் சருக்கரை; பின்னமாகிய வன்னம் - பிங்கலநிறம். இது வன்னி என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. கூஉ. தெய்வமணி - கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்குஞ் சுழி. எண்மங்கலம் பஞ்சகல்யாணம் என்பவற்றி னிலக்கணங்களை இப்படலத்து கக0-ம் செய்யுளிற்காண்க. இது குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. கூங. அகிற்பங்கம் - அகிற்குழம்பு; இது பரி என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

நாலுகால் களுங்கடைந் தெடுத்து நாட்டினாற்
போல்வதாய்க் கொட்புறும் போது சுற்றுதீக்
கோலையொப் பாகிமேற் கொண்ட சேவகன்
காலினு ளடங்குவ தாகுங் கந்துகம். (௯௪)

அரணமுந் துருக்கமு மாறுந் தாண்டிடும்
முரணது வாகியிம் முற்றி லக்கணப்
புரணமெல் லாநிறை புரவி போந்தன
இரணவே லாய்வய தெட்டுச் சென்றவால். (௯௫)

பகைத்திற முருக்குமிப் பரிகண் மன்னநீ
உகைத்திடத் தக்கவென் றோதி வேதநூற்
சிகைத்தனிச் சேவகர் திரும்பித் தம்மனோர்
முகத்தினை நோக்கினார் மொய்த்த வீரரும். (௯௬)

வாம்பரி மறைக்கெலாம் வரம்பு காட்டுவ
தாம்படி கண்டவ ரறிவும் பிற்படப்
போம்படி முடுக்கினார் புரவி யாவையும்
வேம்பணி தோளினான் வியப்பு மெய்தியே. (௯௭)

ஆத்தராய் மருங்குறை யமைச்சர் யாரையும்
பார்த்தசை யாமுடி யசைத்துப் பைப்பயப்
பூத்தவா ணகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினான்
தீர்த்தனு நடத்தினன் றெய்வ மாவினை. (௯அ)

இருவகைச் சாரியு மெதிர்ந்து வட்டமாய்
வருவழி ஞெகிழிபோன் மறுகெ லாமொரு
துரகத மேநிலை நின்ற தோற்றமொத்
தொருவற நடத்தினு ரொருக ணத்தினே. (௯௯)

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
மின்னிலை வேலினான் வினவத் தங்கையின்
மன்னிய கங்கணம் விடுத்து மாநகர்
தன்னிலை காட்டிய தன்மை யொத்ததே. (௧00)

பன்னிற முடையவாம் பரியும் வீதியுட்
பின்னிய வாவெனப் பின்னி வட்டமாய்த்
தன்னிகர் மதுரையாந் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித் தொடியும் போன்றவே. (௧0௧)

---

௯௪. சுற்று தீக்கோல் - கொள்ளிவட்டம். இது கந்துகம் என்னுங் குதிரையின் இலக்கணங் கூறுகின்றது. ௯௫. அரணம் - மதில். துருக்கம் - மலைமேற்கோட்டை, ஒடுக்கவழி, காடு. புரணம் - அசைதல்; இங்கே அசைவுண்டாகச் செல்லுங் கதிகளின் மேற்று; இலக்கணப்புராணம் உம்மைத்தொகை. ௯௬. உபநிடதத்தின் உட்பொருள் சிவனேயென்பார் வேதநூற் சிகைத்தனிச் சேவகர் என்றார். ௯௭. பரிமறை - அசுவ நூல். வியப்பமெய்தினன் எனவும் வியப்ப மெய்தியே எனவும் பாடம். ௯௯. ஞெகிழி- கொள்ளிவட்டம். ௧00. மேல் - முன்னாளில். மின்னிலைவேலினான் - வங்கியசேகர பாண்டியன்.

இந்திய னுதலினு ரிடித்த பொற்சுணஞ்
சிந்திய மறுகிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்ததூள் சுவணப் பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூமி யொத்ததே. (௧0௨)

தேவரு மனிதருந் திருந்து கூடலார்
யாவரு முவப்புற விவுளி விட்டமெண்
காவலன் முன்குறீஇக் கருணை மாக்கடல்
மாவருந் திறனெலாம் வகுத்துத் தேற்றுமால். (௧0௩)

வே று.

வளங்கொள் காம்போச மிப்பரி யிம்மா மந்தர மிந்தவாம் புரவி
விளங்கு காந்தார மிக்குரங் குளைவான் மீகமிக் கந்துகஞ் சிந்து
துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டந் துளுவமிக் குதிரையித் துரகங்
களங்கமி லிமயம் பருப்பத மிந்தக் கற்கியிம் மண்டிலங் கலிங்கம். (௧0௪)

ஆரிய மிந்தப் பாடல மிந்த வச்சுவங் கூர்ச்சர மிந்தச்
சீரிய துரங்கங் கேகய மிந்தத் திறலுறு கொய்யுளை யவனம்
வேரியம் பணைசூழ் மக்கமிக் கொக்கு விரிபொழில் வனயுச மிந்தப்
போரிய லிவுளி பல்லவ மிந்தப் பொலம்புனை தார்நெடும் பாய்மா. (௧0௫)

கற்றவர் புகழ்சவ் வீரமிக் கோரங் கன்னிமா ராட்டமிவ் வன்னி
கொற்றவர் பயில்வா சந்திக மிந்தக் கோடகங் காடகங் கன்னல்
உற்றகான் மீர மிவ்வய மிந்த வுத்தம கோணமா ளவமிவ்
வெற்றிசேர் குந்தங் கந்தர மிந்த விறல்புனை யரிசவு ராட்டம். (௧0௬)

விரிபொழிற் சாலி வேய்மிகு கிள்ளை வேறுதீ வாந்தர மிந்தத்
துரகத மிந்தக் குரகதங் கொண்டல் சூழ்குருக் கேத்திர மின்ன
பரவுபல் வேறு தேயமு முள்ள பரியெலா மிவன்றரு பொருளின்
விரவிய நசையாற் கொணர்ந்திவர் வந்தார் வேந்தகே ளிந்தவாம் பரியுள். (௧0௭)

வெண்ணிறஞ் சிவப்புப் பொன்னிறங் கறுப்பு வேறற விரவிய நான்கு
வண்ணமுள் ளனவும் வேறுவே றுய மரபுமை வண்ணமும் வந்த
எண்ணிய விவற்றின் சிறப்பிலக் கணத்தை யியம்புதுங் கேளென விகல்காய்
அண்ணலங் களிற்றுற் கருமறைப் பரிமே லழகியா ரடைவுற விரிப்பார். (௧0௮)

வெள்ளிநித் திலம்பால் சந்திரன் சங்கு வெண்பனி போல்வது வெள்ளைத்
துள்ளிய புரவி மாதுளம் போது சுகிர்ந்த செம் பஞ்சியின் குழம்பிற்
றெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை சிறைக்குயில் வண்டுகார் முகில்போல்
ஒள்ளிய கரிய பரியெரி யழலா னுரோசனை நிறத்தபொற் பரியே. (௧0௯)

---

௧0௨. சுவணப்பாரின்மா - சுவர்க்கத்து உச்சயிச்சிரவம். ௧0௪. குரங்கு உளை-வளைந் தபிடர்மயிர்; குரங்கல் அசைதலுமாம். மண்டிலம் - குதிரை. ௧0௫. குர்ச்சரம் என்றும் பாடம். பரிமுதலியன சாதியொருமை. ௧0௬. கன்னி - அழிவில்லாதது. ௧0௯. சுகிர் தல்-சீவுதல்; "சுகிர்புரிநரம்பும்" என்புழி நச்சினார்க்கினியர் சுகிர்தல் சீவுதல் என்றமை காண்க. ஆன் உரோசனை - கோரோசனை.

தெரிதா வகுத்த விந்நிற நான்குஞ் செறிந்தது மிச்சிர மெனப்பேர்
உரைசெய்வர் முகமார் புச்சிவால் காலென் றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெ
விரவிய தட்ட மங்கலந் தலைவால் வியனுர மென்றவிம் மூன்றும் [ண்மை
ஒருவிய வுறுப்போ ரைந்திலும் வெள்ளை யுள்ளது பஞ்சகல் யாணி. (கக0)

அணிகிளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
மணியென விசைப்பர் முகந்தலை நாசி மார்பமிந் நான்குமிவ் விரண்டு
பணிதரு சுழியு நுதனடுப் பின்னைப் பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந்
துணிதர விருப்ப திலக்கண முளதிச் சுழியில திலக்கண வழுவே. (ககக)

பிரிவுற வுரத்தி லைஞ்சுழி யுளது பேர்சிரீ வற்சமா நுதலில்
இருசுழி யாதன் முச்சுழி யாத விருக்கினு நன்றது வன்றேல்
ஒருவற நான்கு சுழிவலம் புரியா வுள்ளது நல்லது வன்றி
இருசுழி முன்னங்கால்களின் மூலத் திருக்கினு நல்லதென் றிசைப்பார். (ககஉ)

களநடு விரட்டைச் சுழியுடைப் பரிதன் கருத்தனுக் கறமிடி காட்டும்
அளவறு துன்ப மரணமுண் டாக்கு மவைகணைக் காலுள வாகில்
உளபயந் துன்ப நிகளபந் தனமே லுதடுமுற் காலடி கபோலம்
வளர்முழந் தாளிந் நான்கினுஞ் சுழிகண் மன்னினுந் தலைவனை வதைக்கும். ()

இச்சுழி யுடைய புரவிபந் தியில்யாத் திருக்கினும் பழுதிவை கிடக்க
அச்சமில் பரிக்குப் பிராயநா லெட்டா மவத்தைபத் தாகுமொவ் வொன்றில்
வைச்சது மூன்று வருடமு மிரண்டு மதியமும் பன்னிரு நாளும்
நிச்சயித் தளந்தா ரின்னமு மொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண மதுகேள். ()

வேறு.

எவ்வண்ண பேதமிகுந் திருந்தாலும் வெள்ளைகலந் திருந்த தானல்
அவ்வண்ணப் பரிநன்று கரும்புரவிக் ககடேனு மகன்மார் பேனுஞ்
செவ்வண்ண மிருக்கினது சயமுளதப் படிவெண்மை சேர்ந்தா லந்த
மைவ்வண்ணப் பரியின்பேர் வாருணமாஞ் சயங்கொடுக்கு மாற்றார் போரில்.

மகவளிக்கும் பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெளுப்பு மணித்தார்க் கண்டத், தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்கு மதன்பின்பக்கத், தகவெளுப்புச் சுகம்பயக்கு மிடவெளுப்புச் சந்தானந் தழைக்குஞ்செல்வம், மிகவளர்க்குந் தனம்பலதா னியநல்கும் வலப்புறத்து வெள்ளை மாதோ. (ககசு)

நற்புறம்வான் முகமூன்றும் வெளுத்தபரி வென்றிதரு நாபி தொட்டு
முற்புறமெ லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து மதியெனப்பின் முழுதும் வெள்கும்
பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசய மதியெனமுற் புறம்பு வெள்கிப்
பிற்புறமெல் லாங்கதிர்போற் சிவந்தபரிக் கிராவிசயம் பெருகு மன்றே. (ககஎ)

கக0. உறுப்பைந்தாவன - தலையும் நான்குகால்களும். செறிந்தது மிச்சிரமிதன் பேர் என்றும் பாடம். ககக. பின்பு பக்கமும் என்றும் பாடம். ககங. அவை - அவ்விரட்டைச்சுழிகள். நிகளபந்தனம் - தளைபூணல். ககச. அவத்தை - பருவம். ககு. வாருணம் - வயிற்றிலேனும் மார்பிலேனும் வெண்மைகலந்த கருங்குதிரை. ககஎ. நன்றிதரும் என்றும் பாடம்.

வந்தனவா லிவ்விரண்டு வகைப்பரியும் புரவியடி வைத்தா லொத்த
பந்தெனவு நின்றலோ மலேயெனவு மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெந்தறுக ணரியெனவும் வேகத்தாற் காற்றெனவு மிதிக்குங் கூத்தாற்
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி களிறெனவுந் தகைய தாகி. (கக அ)

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த லெனக்கண்ணுங்கொண்டுகார்போல்
நிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக் கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி லானுத மகிழ்ச்சி யெய்தி
இலகுவதுத் தமவாசி யென்றுரைப்பர் பரிவேத மெல்லே கண்டோர். (கககூ)

நூறுவிர லுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீ ரெட்டுவிர னூறு நீக்கிக்
கூறுவிரன் மத்திமவாம் பரிக்கறுபத் தொன்றதமக் குதிரைக் கென்ப
ஈறில்புக ழாய்பொருந ரிப்பரியைப் பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப் பாசம்
மாறுவரா லெனமணித்தார் சதங்கைசிலம் பணிவித்து மதிக்கோ மாறன். ()

கொத்தவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டுசெழும் புகைதீபங் கொடுத்துப் பூ
பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப வாலவாய்ப் பரனே நோக்கிக் [சை
கைத்தலந்தன் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப் பரிகொடுத்தான் கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந் தெரியாத முக்கண் மூர்த்தி. (க உ க)

வே று.

உவநிடக் கலனே வாசி யொன்றலா னின்ற மாயக்
கவனவாம் புரவி யெல்லாங் கொடுத்திடக் கவர்ந்து வீறு
தவனனில் விளங்குந் தென்னன் றன்பெருங் கோயி லுய்ப்பப்
பவனமுங் கடலும் போலக் கொண்டுபோய்ப் பந்தி சேர்த்தார். (க உ உ)

வாசிவா ணிகர்க்குத் தென்னன் வெண்டுகில் வரிசை யாக
வீசினுன் பாணற் கேவல் செய்தவர் வெள்கு வாரோ
கூசிலா நேசர்க் காப்பான் குதிரையி னிழிந்தேற் றந்தத்
தூசினே யிரண்டாங் கங்கை யெனமுடி சூடி நின்றார். (க உ ௩)

இனேயது சிவன்பா லூர்தி யிழிந்துநின் றேற்றுச் சென்னி
புனேவதென் னிவர்கை யோடும் புனேந்ததிக் குடையும் பூண்ட
கனலராப் பூணு மன்னன் கவருமோ வென்று தம்மின்
வினவினர் வெகுண்டு சொன்னர் கணத்தனி வீர ரெல்லாம். (க உ ச)

அறந்தரு கோலான் வெவ்வே றடுபரி வயவர் யார்க்கும்
நிறந்தரு கலிங்க மீந்தா னேர்ந்தவை வாங்கி யன்பிற்
சிறந்தருள் வடிவாய் வந்தார் செழுமறைப் புரவி யோடு
மறைந்தனர் மறைந்தா ரொக்க மாயவாம் பரிமேல் வந்தார். (க உ ரு)

ககஅ. தகைய வாகி என்றும் பாடம். க உ 0. பூசனம் - பூசை. பொரு நரிப்பரியை எனவும், பொருநர் இப்பரியை எனவும் பிரித்து இருபொருள் கொள்க; பொருநர் - அரசர்; புகழா யொருநர் என்றும் பாடம். க உ ச. ஊர்தி இழிந்து தூசுவாங்காதொழியின் மன்னன் கையோடு முதலியவற்றைக் கவரமாட்டான் என்க. வெகுண்டு - பாண்டியனேக்கோபித்து; பரிமேலழகியார் நிற்குமிடத்துக்கொணர்ந்து கொடாமையின் கோபமுண்டாயிற்றென்க. க உ ரு. வாங்கி வாங்க; எச்சத்திரிபு; இது முதனூற்கியைக்கொண்ட பொருள்.

இருமைக்குந் துணையாய் நின்ற விருபிறப் பாளர்க் கேற்ப
அருமைத்தாஞ் சிறப்பு நல்கி யவரிடத் தவரை யுய்த்துப்
பருமத்த யானை வேந்தன் பகற்கதிர் வானத் துச்சி
வருமப்போ தெழுந்து செம்பொன் மாடநீள் கோயில் புக்கான். (கஉசு)

ஏனைமந் திரருந் தத்த மில்புகப் புரவி பார்த்த
மாநகராருந் தத்த மனைபுகப் பரியின் பாக
ரானவர் தாமுங் கோயி லடைந்துதம் விளையாட் டெல்லாம்
மீனெடுங் கண்ணினாட்கு விளம்பின ரிருந்தா ரன்றே. (கஉஎ)

நரிபரியாக்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,கஉஙி.

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கிவைகையழைத்தபடலம்.

ஞான நாயக னாணையா னரிபரி வெள்ள
மான வாறுரை செய்துமீண் டப்பரி நரியாய்ப்
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல் வைகைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம். (க)

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தானையு நிமிர
மருங்கி லாதவர் வந்தெதிர் மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினா னருளிய வரிசையோ டணைந்து
புரங்கொல் வேதியர்க் கன்பர்தந் திருமனை புகுந்தார். (உ)

உடுத்த சுற்றமுங் கழகமு மொட்டிய நட்பும்
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவர்க்கிசைய
எடுத்த வாய்மையான் முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாதவூ ராளிகள் வேறிடத் திருந்து. (ங)

காந்தை சூடிய வாலவாய்க் கண்ணுத லுமன்
றிரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டரந்தை தீர்த்தன னன்றியு மரசனுக் கிசைய. (ச)

கஉசு. பருமம் - யானைமேற்றவிசு; பரு மத்த யானை எனப்பிரித்து பருத்தமதமயக்கத்தையுடைய யானை என்றலுமாம். உ. அரங்கொல்வேல் - அரத்தை மழுக்கும் வைரவேல். ங. கழகம் ஆகுபெயராய்க் கற்றோரை உணர்த்திற்று. நட்பு என்னும் பண்பு பண்பிமேனின்றது. அடுத்தகேண்மை - இறுகப்பிணித்தநட்பு.

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக் கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின னின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் விளைக்குமா னந்தம்
புல்ல வாம்படி யெமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும். (௫)

என்ற வாதரந் தலைக்கொள் விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணர்வினுக் குள்ளுணர் வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச் சோதி
மன்று ளாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார். (௬)

நாளை யுந்திரு வாலவாய் நாயகன் றமரை
ஆள மண்சுமந் தருளுமென் றதனையுங் காண்பான்
ஊளை வெம்பரிப் பூழிபோர்ப் புண்டமெய் கழுவி
மீள வேண்டுவான் போற்கடல் குளித்தனன் வெய்யோன். (௭)

ஈச னுடல்வெம் பரிக்குழாத் தெழுந்தசெந் தூளான்
மாசு மூழ்கிய வண்டத்தை வானிலா வென்னுந்
தூசி னலறத் துடைப்பவ னெனமணித் தொகுதி
வீசு மாழியுண் முளைத்தனன் வெண்மதிக் கடவுள். (௮)

சேய தாரகை வருணமாத் தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சனந் தடவித்
தூய வாணிலா வென்னும்வெண் டேனுற் றுடைப்பான்
பாய வேலையின் முளைத்தனன் பனிமதிக் கடவுள். (௯)

கள்ளொ ழுக்குதார் மீனவன் கடிமனை புகுந்த
புள்ளு வப்பரி நள்ளிருட் போதுவந் தெய்தப்
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப் பிரான்விளை யாட்டால்
உள்ள வாறுதம் வடிவெடுத் தொன்றொடொன் றுசாவும். (௧௦)

சங்கி னோசையும் பிணப்பறை யோசையுஞ் சரிந்த
மங்கு லோதிய ரழுகுர லோசையும் வடந்தாழ்
கொங்கை சேப்புறக் கையெறி யோசையுங் குளிர
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தென்ன. (௧௧)

வாம்ப ரித்திர ளாகிநா மணித்தரைச் சுமந்து
தாம்பு சங்கிலி தொடக்குண்டு மத்திகை தாக்க
ஏம்ப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு தீண்டு
நாம்ப டைத்தன நம்முரு நம்விதி வலத்தால். (௧௨)

---

௫. வெல்ல ஆம்படி - வெல்லத்தக்கவண்ணம். புல்ல ஆம்படி - பொருந்தத்தக்க வண்ணம். பூட்டுவான் - பூட்டுதல்; வான் தொழிற்பெயர்விகுதி. ௭. வெம்பரித் தூளி என்றும் பாடம். ௯. வருணம் - எழுத்து. ௧௨. ஏம்பல் - வருத்தம்.

கான கந்தளி லொழுகுநாண் முதலிந்தக் கவலை
யான துன்பநா மறிந்தில மின்னமு மார்த்த
மான வன்றொடர் வடுக்களு மத்திகைத் தழும்பும்
போன வன்றினிப் புலருமுன் போவதே கருமம். (௧௩)

உள்ள மாரநாந் தின்பதற் கூன்சரிந் தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நந்தில நுழைந்தளை யொதுங்கும்
கள்ள நீள்கவைக் கான்ஞெண்டு மிலவினிக் கடலை
கொள்ளி ஞேடுபைம் பயறுபுற் கொள்வதை யடாதால். (௧௪)

நாடிக் காவலன் றமருளார் நகருளார் கண்டாற்
சாடிக் காய்வரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடர்நீத்
தோடிப் போவதே சூழ்ச்சியென் றாக்கமுற் றொருங்கே
கூடிப் பேசின வூளைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள். (௧௫)

வெறுத்த காணமுங் கடலையும் விரும்பின கோளுன்
துறுத்த நாகுநந் தலவணைச் சங்கிலித் தொடரை
முறித்த கால்களிற் கட்டிய கயிற்றொடு முளையைப்
பறித்த வூளையிட் டெழுந்தன போம்வழி பார்ப்ப. (௧௬)

நின்ற நீணிலைப் பந்தியு ணெருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறுறச் சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முளையோ
டொன்ற வோடவே யண்டத்தி லூறுசெய் வனவால். (௧௭)

ஊளை யோசைகேட் டிம்மென வுறக்கநீத் தெழுந்து
காளை வீரராய் மந்துரை காப்பவர் நெருநல்
ஆளி போல்வரு பரியெலா நரிகளாய் மற்றை
ஓளி மாநிரை குடர்பறித் துண்பன கண்டார். (௧௮)

காண்ட லுஞ்சில வலியுள கடியமுள் ளரணந்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால்
ஈண்டி யோடின நூழில்புக் கேகின சிலவே. (௧௯)

முடங்கு காலுடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாற்றல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
ஒடுங்கி நோயுழந் தலமரு மிகலனு மோடும்
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி. (௨0)

---

௧௩. மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி. தொடர்வடு - சங்கிலித்தழும்பு. ௧௪. நொள்ளை நாகு - கட்பொறியில்லாத நத்தை. கொள்வகை என்றும் பாடம். ௧௫. சாடிக்காய்வர் - அடித்துக்கொல்லுவர். ௧௭. நின்ற நீணிரைப் பந்தி என்றும் பாடம். அண்டம் - பீசம். ௧௮. ஓளி - வரிசை. நிரை - ஈண்டுக்கூட்டம். ௧௯. கடியமுள்ளரணம் - இருப்புமுள் தலையிற் செறித்துவைக்கப்பட்டமதில். தூண்டுதல் - தள்ளுதல். சுருங்கை-நுழைவாயில். நூழில் - கரந்துறைவழி. ௨0. ஒடுங்கு நோய் என்றும் பாடம்.

கிட்டி யோடினர் வெருட்டுவோர் கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடுவ சிலவெதிர் தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூளையிட் டிரங்குங்
குட்டி யோடணைத் தெயிலிறக் குதிப்பன சிலவே. (உக)

மறம்பு னைந்தவேன் மீனவன் மாளிகை தள்ளிப்
புறம்ப டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையுய் யானம்
அறம்ப யின்றநீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டர்ந்தபன் மாடநீ ணகரெலாஞ் செறிந்த. (உஉ)

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமு நாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மெங்கணு நிரம்பி
ஒன்றுஞ் சுற்றமோ டூளையிட் டுழல்வன நரிகள். (உங)

கரியி னோசையும் பல்லிய வோசையுங் கடுந்தேர்ப்
பரியி னோசையு மின்றமி ழோசையும் பாணர்
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்தது விழித்தது நகரம். (உச)

விழித்த ஞாளிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோதிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம். (உரு)

அட்டில் புக்கன நிணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட டுக்கிய கருங்கல முருட்டுவ பாகு
சுட்ட சோறுபல் லுணவுவாய் மடுப்பன சூழ்ந்த
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுப்பன கூவிளி கொள்வ. (உசு)

புறவு பூவைபைங் கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிள்ளையைக் கொடுபோய்
நறவு நாறிய குமுதவாய் நகையெழ நக்கி
உறவு போல்வினை யாடுவ வூறுசெய் யாவால். (உஎ)

பறிப்ப வேரொடு முன்றில்வாய்ப் படர்பசுங் கொடியைக்
கறிப்ப நாகிளங் காபெலாங் கரும்புதேன் கவிழ
முறிப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ வண்டுவாய் மொய்ப்பத்
தெறிப்ப வூளையிட் டாடுவ திரிவன பலவே. (உஅ)

உஉ. அறம் பயின்ற நீள் மனை - தருமசத்திரம். கவலை - கவர்வழி. உங. மன்று- ஊர்க்குநடுவில் எல்லாருமிருக்கு மரத்தடி. உச. வரி - இசைப்பாட்டு. உரு. கொடி - காகம். உசு. கருங்கலம் - பழையமட்பாண்டம். பாகு - குழம்பு. கூவிளி - பேரொலி. உஎ. பூத்தலை - பலாசம்பூப்போலும் சூட்டுப்பொருந்தியதலை. ஊறு - கொலை, தீமை.

ஆயி ரம்பொரி திரிமருப் படல்கெழு மேடம்
ஆயி ரங்கருந் தாதுரே ர்க்கைய வேனம்
ஆயி ரங்கவி ரணையசூட் டவிர்தலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறும் பார்ப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப. (உகூ)

பின்றொ டர்ந்துநாய் குரைப்பொடு துரந்திடப் பெயர்ந்து
முன்றொ டர்ந்துயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புய மள்ளர்போய் வலிசெயப் பொறுது
கன்றி வந்துசெம் புனலுகக் கடிப்பன வனந்தம். (௩0)

பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும் பல்பொறி முள்வாய்
வென்றி வாரணச் சும்மையு மேழகத் தொலியும்
அன்றி நாய்குரைப் போசையு மாடவ ரார்ப்பும்
ஒன்றி யூளைவாய் நரிக்குரற் கொப்பதுண் டொருசார். (௩க)

கங்கு லெல்லைகா ணியநகர் கண்விழித் தாங்கு
மங்கு றேய்பெரு வாயில்க டிறத்தலு மாறு
தெங்கு மீண்டிய நரியெலா மிம்மென வோடிப்
பொங்கு காரிருட் டிணியெனப் போயின கானம். (௩உ)

ஈறி லாச்சிவ பராஞ்சுட ரிரவிவந் தெறிப்பத்
தேற வாரிடைத் தோன்றிய சிறுதெய்வம் போல
மாறி லாதபன் செங்கதிர் மலர்ந்துவா ளெறிப்ப
வீறு போயொளி மழுங்கின மீன்கண மெல்லாம். (௩௩)

அண்ட ருக்கரி தாகிய மறைப்பொரு ளழுகைத்
தொண்ட ருக்கெளி தாகிமண் சுமந்தருள் வருத்தங்
கண்ட ருட்கழல் வருடுவான் கைகளா யிரமுங்
கொண்ட ருக்கவெங் கடவுளுங் குணகட லுதித்தான். (௩௪)

கவன வெம்பரி செலுத்திமேற் கவலைதீர்ந் துள்ளே
சிவமு ணர்ந்தவர் சிந்தைபோன் மலர்ந்தசெங் கமலம்
உவமை யில்பரம் பொருளுணர்ந் துரையிறந் திருந்தோர்
மவுன வாயென வடங்கின மலர்ந்தபைங் குமுதம். (௩ரு)

உகூ. பொரிதிரிமருப்பு - பொருக்குப்பொருந்திய முறுகியகொம்பு. கருந்தாது - இரும்பு. ௩க. இரக்கம் - ஒலி. ௩௩. எறிப்ப - அருட்கிரணத்தைவீச. தேறுவார் - பதியிலக்கணத்தை அநுபூதியிற் றெளிந்த ஞானிகள். தோன்றிய சிறுதெய்வம்போல- சிவசூரியன் உதிக்குமுன் தத்துவங்கள்தோறும் அந்தஞானிகட்குத் தோன்றிநின்ற சிறு தெய்வங்கள் வீறுபோய் ஒளிமழுங்குமாறுபோல. ௩௪. சூரியகிரணத்திற்குக் கரம் என்பதோர் பரியாய நாமமுண்மையின் கைகளாயிரம் என்றார். ௩ரு. பரிசெலுத்தி- பரியைச் செலுத்துதலால்; சோமசுந்தரக்கடவுள் பரிசெலுத்துதற்குக் காரணர் வாதவூரடிகளாகலான் அதுபற்றி அவர்மேலேற்றிச் செலுத்தி என்றார். மேற்கவலை தீர்ந்து- ஆகாமியவினைதீர்ந்து; கவலையாகிய காரணம் தன்காரியமாகிய ஆகாமியத்தை உணர்த்தி நின்றது. உள்ளே சிவம் உணர்ந்தவர் - உயிரிடத்து விரவிய சிவத்தை மெய்யுணர்ச்சியால் உள்ளவாறுணர்ந்த வாதவூரடிகள். வாசியை மேனோக்கிச்செலுத்தி எனவும் ஒரு பொருள்கொள்க. பரம்பொருளை உணர்ந்து ஓதுதலொழிந்திருக்கும் அவ்வாதவூரடிகள் மௌனம்பொருந்திய திருவாய் மூடியிருத்தல்போலக் குமுதங்கள் வாய்மூடினஎன்க. இதில், முன்னீரடியால் உணர்த்தியது யோகிகள் இதயம் எனவும், பின்னீரடியால் உணர்த்தியது ஞானிகள் வாயெனவும் பொதுமையிற் கூறுவாருமுளர். இன்னுமிதன் றிறம் திருவிளையாடற்புராணக் குறிப்புரையுள் விரித்துரைத்தாம் ஆண்டுக் காண்க.

பந்தி யாளர்கள் யாதெனப் பகர்துமென் றச்சஞ்
சிந்தி யாவெழுந் தொல்லைபோய்த் திரண்மதங் கவிழ்க்குந்
தந்தி யானர சிறைகொளு மிருக்கையைச் சார்ந்து
வந்தி யாவுடல் பணிப்புற வந்தது மொழிவார். (௩௬)

காற்றி னுங்கடுங் கதியவாய்க் கண்களுக் கினிதாய்
நேற்று வந்தவாம் பரியெலா நின்றவாம் பரிக்குக்
கூற்றெ னும்படி நரிகளாய் நகரெலாங் குழுமி
ஊற்றஞ் செய்துபோய்க் காட்டகத் தோடிய வென்றார். (௩௭)

கருத்து றுதவிச் சொல்லெனுங் கடியகால் செவியாந்
துருத்தி யூடுபோய்க் கோபமாஞ் சுடுதழன் மூட்டி
எரித்த தீப்பொறி சிதறிடக் கண்சிவந் திறைவன்
உருத்த வாறுகண் டமைச்சரும் வெருவினு ரொதுங்கி. (௩௮)

அமுத முண்டவ னஞ்சமுண் டாலென முதனுட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே யென்னு
அமர ரஞ்சிய வாணையா னாஞு ராழ்ந்தான். (௩௯)

வேறு.

அருகிருக்குந் தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கி வாதவூ ராளி யென்னுங்
கருகிருட்டு மனக்கள்வ னம்முடைய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடர்பிடுங்கித் தின்றுதிரி நரிகளெல்லாங் குதிரை யாக்கி
வரவிடுத்தா னிவன்செய்த மாயமிது கண்டீரோ மதிநூல் வல்லீர் (௪௦)

இம்மாயஞ் செய்தானை யென்செய்வ தெனவுலகி லெமருக் கெல்லாம்
வெம்மாசு படுபாவம் பழியிரண்டும் படவிழுக்கு விளைத்துத் தீய
கைம்மாறு கொன்றான்றன் பொருட்டினியா மேதுரைக்கக் கடவே மென்று
சும்மாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா திருந்தாரச் சூழ்வல் லோர்கள். (௪௧)

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி யரசகா ரியநன் றாக்கி
வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனமென் றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவ்வேலை விடமுண்ட வானவனை நினைந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறி யார்வந்தார் வேந்தன் மாடே. (௪௨)

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக் கடுகடுத்து மறவோ னோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப் பரிகொடுவந் தழகி தாகத்
தந்தனையன் றேவாச கருமமுடித் திசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போல்
எந்தவுல குளரேயோ வெனவெகுண்டா னதுகேட்ட வீசன் றொண்டர். (௪௩)

---

௩௬. அரசிறைகொளுமிருக்கை - அத்தாணிமண்டபம். ௩௭. கண்களுக்கு இனிது ஆய் - கண்களுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாக; ஆய் ஆக என்பதன்றிரிபு; கட்கினி யனவாய் என்றும் பாடம். ௩௮. கருத்துறுத - மனத்திற்கியையாத. ௪௦. கருகிருட்டு - மிக்க அஞ்ஞானம். ௪௧. சும்மாது - சும்மா; இதில் து பகுதிப்பொருள் விகுதி; வாளாது என்புழிப்போல.

குற்றமே தப்புரவிக் கெனக்கேட்டார் கோமகனுங் குற்ற மேதும்
அற்றதா லரையிரவி னரியாகி யயனின்ற புரவி யெல்லாஞ்
செற்றுவார் குருதியுக நிணஞ்சிதறக் குடர்பிடுங்கித் தின்று நேர்வந்
துற்றபேர்க் கூற்றமிழைத் தூர்கலங்கக் காட்டகத்தி லோடிற் றன்றே. (சச)

கண்ணுமிடு கவசமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகியதுங் காலம் பார்த்தெம்
எண்ணரிய நிதியீட்டங் கவர்வதற்கோ நின்னமைச்சி னியற்கை நன்றூற்
புண்ணியவே தியர்மரபிற் பிறந்தனமென் றொருபெருமை பூண்டா யேநீ
பண்ணியகா ரியம்பழுது பிறராகிற் றண்டிக்கப் படுவ ரென்றான். (சரு)

தண்டலா ளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம் பொருண்முழுதுந் தடுத்து மீர்த்தும்
மிண்டினுல் வலிசெய்தும் வாங்குமென வெகுண்டரசன் விளம்பக் கூற்று
மண்டுமேன் மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரையிரு ளடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னலென்னக் கொடுபுறம்போ யறவோரைக் கொடுமை செய்வார்.

கதிர்நோக்கிக் கனன்மூட்டுங் கடும்பகலுச் சியிலிரவிக் கடவு ணேர்நின்
றெதிர்நோக்க நிலைநிறுத்திக் கரங்களினு நுதலினுங்கல் லேற்றிச் செந்தீப்
பிதிர்நோக்கத் தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருளைப் பிளப்போன் செந்தீ
மதிநோக்கத் தனிச்சுடரை யழைத்தழுது துதிசெய்வார் வாத வூரர். (சஎ)

வே று.

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாதகனை யென்னைப் பணிகொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் விளைந்ததனிப்
போதவோ போத நெறிகடந்த பூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில் வினையேன் றலைவைத்த
கையவோ செய்யகழற் காலவோ காலனைக்காய்
செய்யவோ வேதப் பரியேறுஞ் சேவகவோ. (சகூ)

சச. புரவி - தொகுதி யொருமை. சரு. மறையவரை மன்னவர் ஒறுத்தல் மநுநூல் முறையன்றென்பான் பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவர் என்றான். சஅ. நாததத்துவவடிவனாய் ஆன்மாக்களைப் பிறவியிற்செலுத்துதலாகிய ஊனநடனஞ்செய்தலின் நாதவோ என்றும், பிறவியை நீக்கி முத்தியிற் செலுத்துதலாகிய ஞானநடனஞ்செய்தலின் நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய் பாதவோ என்றும், உலகர்க்குஞ்சத்திநிபாதர்க்கும் பயன்படுமாறு முறையே சாமானிய சுருதியாகிய வேதத்தையும் பிரபலசுருதியாகிய ஆகமத்தையும் அருளிச்செய்தவரே என்பார் வேதவோ என்றும், வேதாந்தம் ஆகமாந்தங்களில் உண்டாகிய ஞானப் பொருள் தேவரீரே என்பார் வேதமுடிவிளைந்த போதவோ என்றும், பாசஞான பசுஞானங்கட்கு அதீதரே என்பார் போதநெறிகடந்த பூரணவோ என்றும் கூறினர்.

அத்தவோ கல்லாக் கடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிக்குஞ்
சித்தவோ சித்தந் தெளிவித் தெனைத்தந்த
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ. (௫௦)

வேறு.

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குந்துதி செவியிற்
சென்றேறலும் விடையேறுசுந் தரன்மற்றிவர் செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மண்ணேறவு முதியாள்
அன்றேறிய தேரோடும்விண் ணடைந்தேறவு நினைந்தான். (௫௧)

கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கவ்வைத்திரை வைகைச்
சங்கச்சரி யறலாமலர்த் தாரோதியை நோக்கா
வங்கக்கடல் பேரூழியில் வருமாறென வெவரும்
இங்கற்புத மடையப்பெரு கென்றானருள் குன்றான். (௫௨)

தும்பைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னாள்
வம்பைப்பொரு முலையால்வரி வளையால்வடு வழுத்துங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பான்கடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிற்கடுங் கதியால்வரும் வைகை. (௫௩)

பத்திக்குளிர் கமுகின்குலை பரியக்கரை முரியக்
குத்திப்பழஞ் சிதறச்செறி கோட்டங்களை வீட்டி
முத்திக்கொடு கதலிப்புதன் முதுசாலிக ளரித்துத்
தத்திப்பல தருவேரொடுந் தள்ளிக்கடு கியதே. (௫௪)

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை பரப்பிக்கொடு வாலால்
நல்லாயிரங் கண்ணானெழி னயக்குங்குளிர் நளினங்
கல்லாரமுங் கடிமுல்லையுங் கரும்புங்கொடு வாலால்
வில்லாயிரங் கொடுபோர்செயும் வேள்வீரனு மானும். (௫௫)

---

௫௦. ஆன்மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவித்தற்பொருட்டு நிலையுதலில்லாத பிரபஞ்சத்தை நிலையுதலுடையதுபோல மாறாக உருசிப்பித்தலின் பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிக்குஞ் சித்தவோ என்றும், சாதாரத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளிவந்து ஆன்ம தரிசனமும் ஆன்மசுத்தியும் ஆன்மலாபமும் ஆக்கியருளினீர் என்பார் சித்தந்தெளிவித் தெனைத்தந்த, முத்தவோ என்றும் கூறினர். "சித்தவிகாரக் கலக்கந்தெளிவித்த, வித்தகத்தேவர்" என்னும் அடிகடிருவாக்கும் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. ௫௨. "கங்கையை விடெப்ப வேகிக் கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப், பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரி யேபோல்" என்பதற்கியைக் கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கௌவைத்திரை என்றார். சரி - வளையல். அறல் - கருமணல். வைகையாகிய ஓதி என்க. ௫௩. ஒரு சொல்லாடல் - பெருகுக என்னும் ஒருசொல்லைச் சொல்லுதல்; ஆடல் - சொல்லல். வம்பு - முலைக்கச்சு. ௫௪. பரிய - அற. கோட்டம் என்பதில் அம் சாரியை; டகரம் இரட்டித்தது; கோடு - மரக்கிளை. முத்து இக்கொடு - முத்தையுடைய கரும்போடு. கதலிப்புதல் - வாழையாகிய புல். "புறக்கா ழனவே புல்லெனப் படுமே" என்பதோத் தாகலின் கதலிப்புதல் என்றார். முதுசாலி - முற்றிவிளைந்த நெற்கதிர்; சாலி நெற் பொது; அது ஆகுபெயராய்க் கதிர்மேனின்றது. பரிய முரியக் குத்தி, சிதற வீட்டி, அரித்துத்தத்தி, தள்ளிக் கடுகியது என்க. பரிந்து என்றும், முரித்து என்றும் பாடம்.

௫௫.

மணிமாலையு மலர்மாலையுஞ் சிதருவிறு மருங்கே
அணிகாஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலறப்புடை யெறியாக்
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் கவிழாத்
தணியாமுனி வுடனூடிய தடங்கண்ணியர் போலும். (௫௬)

வரையுந்திய மதுமுல்லையி னெய்பாறயிர் மருதத்
தரையுந்திய கரும்பின்குறை சாறூடுவ ராறூ
டிரையுந்தெழு தூநீர்வைகை யிந்நன்னகர் வைகுந்
திரையுந்தெழு கடறம்மிடஞ் சென்றூலவை போலும். (௫௭)

கல்லென்றதிர் சும்மைப்புனல் கடிமாமதிற் புறம்போய்
இல்லங்களுஞ் சிறுதுச்சிலு மறித்திட்டிருங் கடல்வாய்ச்
செல்லுங்கல நாவாய்பல திமில்போற்சுமந் தேகிப்
புல்லும்புரி சையுந்தள்ளியுள் புகுகின்றதை யன்றே. (௫௮)

மறுகும்பல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ்
சிறுகுங்கண மதமாநிரை சேருந்தெரு வும்போய்
முறுகுஞ்சின மொடுதெண்டிரை மூரிப்புன லூவிக்
குறுகும்படி கண்டஞ்சினர் கொடிமாநக ருள்ளார். (௫௯)

சிலர்மைந்தரை யெடுப்பார்களுஞ் சிலர்மைந்தரைக் காணு
தலமந்தழு வாருஞ்சில ரங்கைத்தளிர் பற்றிக்
குலமங்கையர் தமைக்கொண்டுயப் போவார்களுங் குறுகுந்
தலமெங்கெனத் திகைப்பார்களுந் தடுமாறுகின் றூரும். (௬௦)

பொன்னுள்ளன பணியுள்ளன பொருள்பேணல்செய் வாரும்
மன்னுஞ்சில பொருள்கைக்கொள மறப்பார்களு மாடம்
மின்னுங்கொடி நெடுமாளிகை மேலேறுகின் றூரும்
இந்நன்னகர் துயர்மூழ்குதற் கேதேதுவென் பாரும். (௬௧)

நேற்றும்பரி நரியாயின நெடுமாநக ரெங்கும்
ஊற்றஞ்செய்த வென்பார்களு மொருகாலமு மிந்த
ஆற்றின்பெருக் கிலையென்றயர் வாருங்கட லாசன்
சீற்றங்கொடு முன்போல்வருஞ் செயலேகொலென் பாரும். (௬௨)

---

௫௬. நதிக்கு இரத்தினவரிசை மலர்வரிசை அழிந்த கரை காஞ்சிமரம் சங்கு அள விடப்படாத அழகைத்தன்னிடத்துள்ள தாமரை கள்ளாகிய நீர் என்றும், பெண்ணுக்கு முத்தமாலை பூமாலை முரியும் இடை எண்கோவையாகிய காஞ்சி சங்குவளையல் முகமாகிய தாமரை கண்ணீர் என்றும் பொருள்கொள்க; வைகை கவிழா வருதலினுல் என ஒருசொல்வருவித்து கண்ணியர்போலும் என்க. ௫௭. இரையுந்து - இரையும்; "நீர்க் கோழிகூப் பெயர்க்குந்து" என்புழிப்போல உம் உந்தாயிற்று. ௫௮. சிறுதுச்சில் - சிறுகுடிசை. மறித்திட்டு - மேல்கீழ்கத்தள்ளி. அகநகரினெல்லையிற் பொருந்திய மதில்.

நங்கோமகன் செங்கோல்பிழைத் தனனோவென நவில்வார்
அங்கோல்வளை பங்கன்விளை யாட்டோவென வறைவார்
இங்காரிது தணிப்பாரென விசைப்பாரிது தணிப்பான்
பொங்காலமுண் டருள்சுந்தர னலதியாரெனப் புகல்வார். (சுங)

அடுத்தாயிரங் குண்டோதர ரெதிரேற்றிருந் தகல்வாய்
மடுத்தாலுமி தடங்காதென மதிப்பாரிது தனையும்
எடுத்தாயிர முககங்கையி னிறைவன்சடை யேறக்
கொடுத்தாலல தடங்காதிதன் கொடுங்கோபம தென்பார். (சுச)

வானூறிழி நதியாயிர முகத்தால்வரு வதுபோல்
ஆனூதெழு நீத்தந்தணி யாவாறுகண் டன்பு
தானாகிய சிவனன்பரை யொறுக்குந்தறு கண்ணர்
போனார்தம தகத்தேயுள பொருள்பேணுதல் கருதா. (சுரு)

வே று.

வழுதிதன் றமர்விட் டேக மதுரைநா யகன்பா லேகி
அழுதிசை பாடுந் தொண்டி லக்ப்படும் பாதம் போற்றித்
தொழுதுகொண் டறிவா யூறுஞ் சுகப்பெருங் கடலின் மூழ்கி
எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி யிருந்தனர் வாதவூரர். (சுசு)

பரிநரியாக்கிவைகையழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ,கககக.

அறுபத்தொராவது

மண்சுமந்தபடலம்.

பண்சு மந்தமறை நாட ரும்பொருள் பதஞ்சு மந்தமுடி யார்மனம்
புண்சு மந்ததுயர் தீர வந்தபரி நரிக ளாயடவி போனபின்
விண்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு வித்த வைகையிது விடையவன்
மண்சு மந்துதிரு மேனி மேலடி வடுச்சு மந்தகதை யோதுவாம். (க)

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல் கலமெ னக்ககன முகடளாய்
வரும்பு னற்பரவை யுட்கி டந்துநகர் மறுகி யுட்கமற வேலினான்
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்கரை சுமந்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப்
பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென வமைச்ச ருந்தொழுது போயினர். (உ)

சுச. இது தணிப்பான் என்றும் பாடம் .உ. புனற்பரவை - நீர்ப்பரப்பு, புனலாகிய சமுத்திரம்.

வெறித்த டக்கைமத யானை மந்திரிகள் வேறு வேறுபல குடிகளுங்
குறித்தெ டுத்தெழுதி யெல்லை யிட்டளவு கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெங்க ணும்பறை யறைந்த ழைத்துவிடு மாளெலாஞ்
செறித்து விட்டவ ரவர்க்க ளந்தபடி செய்மி னென்றுவரு வித்தனர். (௩)

மண்டொ டுங்கருவி கூடை யாளரு மாஞ்சு மந்துவரு வார்களும்
விண்டொ டும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு விரிபசுந் தழைப லாலமுங்
கொண்ட திர்த்துவரு வாரும் வேறுபல கோடி கூடிய குழாமுநீர்
மொண்ட ருந்தவரு மேக சாலமென வருபு னற்கரையின் மொய்த்தனர். (௪)

கிட்டு வார்பரி நிறுத்து வாரரவு ருட்டு வாரடி கிடத்துவார்
இட்டு வார்தழை நிரப்பு வார்விளி யெழுப்பு வார்பறை யிரட்டுவார்
வெட்டு வார்மண லெடுத்து வார்செல வெருட்டு வார்கடிது துடுமெனக்
கொட்டு வார்கரை பரப்பு வாருவகை கூரு வார்குரவை குழறுவார். (௫)

கட்டு வார்கரை யுடைப்பு நீர்கடுகல் கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார்
மட்டி லாதமுனி வென்னை யன்னையினி யாறு கென்றெதிர் வணங்குவார்
கொட்டு வார்மண லுடைப்ப டங்கமகிழ் கொள்ளு வார்குரவை துள்ளுவார்
எட்டு மாதிரமு மெட்ட வாயொலி யெழுப்பு வார்பறையி ரட்டுவார். (௬)

வே று.

இந்நிலை யூரி லுள்ளார் யாவர்க்குங் கூலி யாளர்
துன்னிமுன் னளந்த வெல்லைத் தொழின்முறை மூண்டு செய்வார்
அந்நிலை நகரின் றென்கீழ்த் திசையுளா ளளவி லாண்டு
மன்னிய நரைமூ தாட்டி யொருத்திபேர் வந்தி யென்பாள். (௭)

செவியுணா வான வேத சிரப்பொரு ளுணர்ந்து செந்தீ
அவியுண வூட்டு மீச னன்பரி னுற்ற நோற்ற
தவநிறை பேறு துய்ப்பா டாயிலார்க் கன்னை யொப்பாள்
சுவையுறு பிட்டு விற்றுண் டொழிலினு டமிய ளாவாள். (௮)

வைகலு மவித்த செவ்விப் பிட்டினை மருங்கு நான்கு
கைகளாய் முளைத்த முக்கட் கரும்பினை யரும்பு மூரற்
செய்கதிர் முகத்தா னந்தத் தேறலை யால வாயெம்
ஐயனை யகத்தா னோக்கி யன்பினு லருத்தி விற்பாள். (௯)

வளைந்தமெய் யுடைய வந்த மாதவ நரைமூ தாட்டிக்
களந்தபங் கடைப்பான் கூலி யாள்கிடை யாம லாற்றத்
தளர்ந்தினி யென்னே மன்னன் றண்டிக்கி னென்செய் கேனென்
றுளந்தடு மாறிக் கூட லுடையநா யகனை யுன்னு. (௧௦)

---

௩. பறையறைந்து என்பது அரசனெடுத்த ஆலயம் என்புழிப்போலப் பிறவினை விகுதி தொக்குநின்றது. ௪. பலாலம் - வைக்கோல். சாலம் - கூட்டம். ௫. பரிநிறுத்தல் - மரங்களைக் குதிரைப்பாய்ச்சலாக நிறுத்துதல்; அரவுருட்டுதல் - அலைகள் அணையைக் கரையாதவண்ணம் வைககோற்பழுதைகளை உருட்டுதல்; பரியும் அரவும் ஆகுபெயர்கள். ௮. வந்தி பிராமணப்பெண் என்று முதனூல் கூறுதலை இங்கே வேதசிரப் பொருளுணர்ந்து செந்தீ, அவியுண வூட்டு மீசனன்பரினுற்ற நோற்ற, தவநிறை பேறு துய்ப்பாள் என்பதனுல் விளக்கினர்.

பிட்டுவிற் றுண்டு வாழும் பேதையே னிடும்பை யென்ப
தெட்டுணை யேனு மின்றி யிரவியெங் கெழுகென் றின்னுண்
மட்டுநின் னருளா லிங்கு வைகினேற் கின்று வந்து
விட்டதோ ரிடையூ றைய மீனவ னாணை யாலே. (கக)

துணையின்றி மக்க ளின்றித் தமரின்றிச் சுற்ற மாகும்
பணையின்றி யேன்று கொள்வார் பிறரின்றிப் பற்றுக் கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத் தாழ்ந்து புலம்புறு பாவி யேற்கின்
றிணையின்றி யிந்தத் துன்ப மெய்துவ தறனோ வெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்கு மரிய னாகுந் தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய னாகு மீசனே வேந்த னாணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங் கடுகுமுன் கூலி யாளாய்
ஏவற்செய் வாரைக் காணே னேழையே னினியென் செய்கேன். (கங)

கூலியாள் வருவ துண்டோ வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள் குறித்துமுன் பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண மிசைந்தவ ளிடும்பை தீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாக மறைத்தருட் படிவங் கொள்வார். (கச)

குறட்குநீ ரருத்தி வைகைக் குடிஞையா யொழுகுங் கங்கை
அறற்குழல் பிரிவி னாற்றா தன்பினு லவளைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க ணாளை வஞ்சித்து வடிவ மாறிப்
புறப்படு வாரைப் போலப் போதுவார் போத மூர்த்தி. (கரு)

வே று.

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கசைத்து விழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்த விண்டைநிகர் சுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்திட் டிணைகடந்த திருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாய் மண்வெட்டுதிண் படையேந்தி. (கசு)

திடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமமுதும்
இடங்காவல் கொண்டுறைவா ளருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியினர்போ லன்னைமுலைப் பாலருந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத் தெனைவேலை கொள்வாருண் டோவென்றென்
றோலமறைத் திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக் கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப் படிந்தயர்வாள் வீதியிடத் தணைகின்றார். (கஅ)

கக. எங்கேனு மெழுக என்பது எங்கெழுகெனத் திரிந்து வியங்கோளீறு தொக்கது. கஉ. துணை - நாயகன். சுற்றமாகும் பணை - நட்பினர்கூட்டம். ஏன்றுகொள்வார் - தாமே வந்து தாங்கிக்கொள்வார். பற்றுக்கோடாம்புணை - சென்றுபற்றிக்கொள்ளுந் துணையாளாகிய தெப்பம்.

தந்தைதாய் பிறரின்றி வருகின்ற தனிக்கூலி
மைந்தனுர் வாய்மலருங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன்
சிந்தையா குலமிழந்து நல்கூர்ந்தார் செல்வமகத்
தந்தபோ தெழுமகிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம்போந்தாள். (கக)

அன்னையெனத் தன்பாலின் னருள்சுரந்து வருகாளை
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கரையடைத்துத் தருவாயோ
என்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே னெனக்கன்னை
பின்னையதற் கிடுங்கூலி யாதென்றார் பெருமுதியாள். (உ0)

பிட்டிடுவே னுனக்கென்று ளதற்கிசைந்து பெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான் மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி னுதிர்ந்தவெலாம்
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவே னின்னுடைய கரையென்றார் கரையில்லார். (உக)

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொதிநீக்கி
அள்ளியெடுத் தருந்தப்பா வென்றிட்டா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துகினீத்தார் புறத்தானை விரித்தேந்தி
ஒள்ளியதென் றவளன்பு முடன்கூட்டி யமுதுசெய்வார். (உஉ)

அன்னைமுலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திஃதந்தத்
தென்னவனு யுலகாண்ட திருவால வாயுடைய
மன்னர்பிரான் றனக்கேயா மென்றென்று வாய்ப்பெய்து
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தார் தீவாய்நஞ் சமுதுசெய்தார். (உ௩)

தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவிளைப் பொழித்தனையே யினிவேலைத் தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப் பெழவேலை செய்வேனென் றிசைத்தெழுந்தார். (உச)

தந்திவாய் மருப்பிடறி வருங்குடினைத் தட்டங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளென்றேட்டில் வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையானாற் பொருளினு லளப்பரிய
அந்திவான் மதிச்சடையார் கரையடைப்பா ராயினர். (உரு)

வெட்டுவார் மண்ணைமுடி மேல்வைப்பார் பாரமெனக்
கொட்டுவார் குறைத்தெடுத்துக் கொடுபோவார் சுமடுவிழத்
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக்
கட்டுவா ருடன்சுமந்து கொடுபோவார் கரைசொரிவார். (உகூ)

கக. செல்வமிக என்றும், செல்வமகம் என்றும் பாடம். உக. கரையில்லார் - அளவிடப்படாதவர்; கரை - அளவு. உஉ. சிக்கடைந்த பொதி - அழுக்கடைந்த மூடு வஸ்திரம்; சிக்கு - அழுக்கு. பொதி ஆகுபெயர்.

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகான்மண் சுமந்திளைத்துக்
கைவண்ண மலர்கன்றக் கதிர்முடிமேல் வடுவழுந்த
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம் புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின் மருங்கணைந்தார். (உஎ)

தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற்
றிருமேனி முழுதுகில மகடீண்டித் திளைப்பெய்தக்
குருமேவு மதிமுடியைக் கூடையணை மேற்கிடத்தி
வருமேரு வனையார்தம் வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார். (உஅ)

அத்தருவே யாலநெடுந் தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும் புனலடைப்பார் சனகாதி முழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க் கண்களிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயச்
சுத்தவுருத் தெளிவிப்பா ரெனத்துயிலுந் துயிலுணர்ந்தார். (உகூ)

ஆடுவார் சாமமெனத் தித்திக்கு மமுதவிசை
பாடுவார் நகைசெய்வார் தொழில்செய்வார் பராக்கடையக்
கோடுவார் மணல்குவிப்பார் குதிப்பார்தூ ளெழவடிபாய்ந்
தோடுவா ருடன்மீள்வா ருன்மத்த ரெனவிருப்பார். (௩0)

வேலையினு லறவருந்தி யிளைத்தார்போன் மெய்வேர்வை
காலமிசை மூச்செறிந்து வாயொலியாற் காற்றழைத்துச்
சாலநெடும் பசியினர்போற் றளர்ந்தடியா ளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்த விருப்பினராய் மீண்டுமவள் பாலணைவார். (௩க)

இடும்பைநோய் வெள்ள நீந்தி யின்பநீர் வெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண் முன்போய்க் கூறுவார் கோனுக்கேற
இடம்படு கரைக ளெல்லா மடைபடு கின்ற வின்னங்
கடும்பசி யுடையே னன்னே பிட்டிடு கடிதி னென்றார். (௩உ)

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட சிற்றுண வளித்தா ளையர்
வாங்கியங் கையு நாவுங் கனலெழ வாயிற் பெய்து
பாங்கிரு கொடிறு மொற்றிப் பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
நீங்கிமுன் போலப் போந்து நெடுங்கரை யடைக்க லுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பார் பெருவலி யுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக் கொண்டுபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுங் கொள்கைகண் டார்த்துத் திண்டோள்
தட்டுவா ரயனின் றாரைத் தழுவுவார் களிப்புத் தாங்கி. (௩ச)

எடுத்தமண் கூடை யோடு மிட்டிவீழ் வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வர் நீந்தி வல்லைபோய்க் கூடை தள்ளி
எடுத்தகன் கரைமே லேறி யடித்தடித் தீரம் போக்கித்
தொடுத்தகட் டவிழ்ப்பர் மீளத் துன்னுவர் தொடுவர் மண்ணை. (௩௫)

உஎ. செழுந்தரு - கொன்றை விருக்கம்; "நிறங்கிளர் கொன்றை நீழல்" என்றார் திருவாதவூரடிகள்புராணத்தும். உஅ. உணர்ந்து - உணர. ௩0. கோடு - நீர்க்கரை. ௩௫. துன்னுவர் - கட்டுவார்.

கொட்டுமண் சுமந்து செல்வர் கூடையை யுடைப்பில் வீழத்
தட்டுவ ரெடுப்பார் போலத் தாவிவீழ்ந் தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி மிதப்பர்திண் கரையி லேற
முட்டுவர் சுழியி லாழ்வர் சேட்சென்று முளைப்பர் மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக் கழலப் பார்ப்பர் கோப்பர்கோ லிடையாப் பிட்டுத்
தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித் தள்ளநின் றிளைப்பர் கச்சிற்
பிட்டினை நுகர்வர் வேலை வினைகெடப் பிறர்க்கு மள்ளி
இட்டமோ ரேச்ச நோக்கி நகைப்பர்கை யிரண்டுந் தாக்கி. (௩௭)

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தரிற் பொருளி லாசை
தானற்றுத் தமையு நீத்துத் தத்துவ முணர்ந்த யோகர்
ஞானக்கண் கொண்டே யன்றி நாடருஞ் சோதி மண்ணோர்
ஊனக்கண் கொண்டுங் காண வுடன்விளை யாடல் செய்வார். (௩௮)

அருளினா லுலக மெல்லா மாக்கியு மளித்து நீத்தும்
பெருவிளை யாடல் செய்யும் பிறைமுடிப் பெருமா னிங்ஙன்
ஒருவிளை யாடல் செய்ய வோச்சுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் றேவல் கொள்வா ரடைகரை நோக்கப் புக்கார். (௩௯)

நெட்டலை யொதுங்கி யோட நிவப்புற வரைபோ லிட்டுக்
கட்டிய கரைக ளெல்லாங் கண்டுகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வார் திங்க ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால்
விட்டபங் கடைப டாமை கண்டனர் வெகுளி மூண்டார். (௪௦)

வந்திக்குக் கூலி யாளாய் வந்தவன் யாரென் றோடிக்
கந்தர்ப்ப னெனநேர் நின்ற காளையை நோக்கி யேடா
அந்தப்பங் குள்ள வெல்லா மடைபட்ட தெவனீ யின்னம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா திருத்தியா றம்பீ யென்றார். (௪௧)

வேறுரை யாது தம்மை யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
ஈறிலா னிறுமாப் பெய்தி யிருந்தன னாக மேவிட்
டாறுவந் தடுத்த பங்கி லடைகரை கல்விச் செல்ல
மாறுகொண் டோச்ச வஞ்சி மயங்கினார் வலிய கோலார். (௪௨)

பித்தனோ விவன்றா னென்பா ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்றா னென்பார் வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்றா னென்பா ரிந்திர சாலங் காட்டுஞ்
சித்தனோ விவன்றா னென்பா ராரென்றுந் தெளியோ மென்பார். (௪௩)

---

௩௭. பார்த்தல் - செய்தல். மாறு ஓச்ச - ஆளோட்டிகள் அடிக்கும்படி பிரம்பை நீட்ட. தாங்கியும் பாடம். ௩௮. தமை நீத்தல் - தற்போத மொழித்தல், தற்செய லிழத்தல்; போதம் செயல் ஆகுபெயர். தத்துவம் - உண்மைப்பொருள். ௪௦. அட்டம் - வந்திக்களந்துவிட்டபங்கின் அருகு. நூறுவயசுடையள் என்பார் திங்கள் ஆயிரம் தொழுதாள் என்றார்; ஆயுள் வரையறை செய்யுநூலோருள் ஒருசாரார் பத்துமாதம் ஓராயுள் என்பர்.

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பார் பண்ணினாற் பாணிக் கேற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா ரரும்பெறற் செல்வத் தாழ்ந்து
வாடிய மகனோ வென்பா ரிசைபட வாழ்ந்து கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னருள் யார்மக னிவன்கொ லென்பார். (சச)

கரும்பனும் விரும்ப நின்ற கட்டழ குடைய னென்பார்
அரும்பெற லிவன்றான் கூலிக் காட்செய்த தெவனோ வென்பார்
இரும்பெருங் குரவ ரற்ற தமியனோ வென்பார் வேலை
புரிந்தவ னல்ல னென்பா ரதுமேனி புகலு மென்பார். (சரு)

கூலியுங் கொண்டான் றானே கணக்கினுங் குறிக்கச் சொன்னான்
வேலையுஞ் செய்யா னின்சொல் விளம்பினுங் கேளான் கல்லின்
பாலறை முளையே யாகிப் பராமுகம் பண்ணி நின்றான்
ஏலநா மிதனை வேந்தற் குணர்த்துது மென்று போனார். (சசு)

தலைமகன் திருமுன் றாழ்ந்து சாற்றுவா ரடிகே ளிந்த
அலைபுன னகரார் தத்தம் பங்கெலா மளந்த வாற்றான்
மலையினும் வலிய வாகச் சுமந்தனர் வளைந்த சிற்றாண்
விலைநரை யாட்டி தன்பங் கடைத்திலள் வென்றி வேலோய். (சஎ)

வேளையும் வனப்பி னாலே வென்றவ னொருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து பதிந்தன னரசர் செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன் பாடு மாடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்று நெஞ்சினு நினைதல் செய்யான். (சஅ)

ஆண்டகை வனப்பை நோக்கி யடிக்கவுங் கில்லே மஞ்சி
ஈண்டினே மென்று கூற விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய னெழுந்து நாம்போய்ப் பங்கடை பட்ட வெல்லாங்
காண்டுமென் றெறிநீர் வைகைக் குடினைபங் கரையைச் சார்ந்தான். ()

எடுத்ததிண் கரைக ளெல்லா மிறைமக னுள்ளத் தோகை
மடுத்தன னோக்கிச் செல்வான் வந்திபங் கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன் கரையுங் கல்லி யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்துநின் றெங்குற் றானிக் கரைசுமந் தடைப்பா னென்றான். (ருo)

வள்ளறன் கோபங் கண்ட மாறுகோற் கைய ரஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்த ராகித் தடக்கைதொட் டீர்த்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலா யுயிர்தொறு மொளித்து நின்ற
கள்வனை யிவன்றான் வந்தி யாளெனக் காட்டி நின்றார். (ருக)

கண்டனன் கனன்று வேந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத வுயிர்களு மாக மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டனை யுடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி. (ருஉ)

சச. வாடிய-அச்செல்வங் குன்றிய. சரு. இரும்பெருங்குரவர்-தாய் தந்தையராகிய இருமுது குரவர்; இரும் என்பதில் உம் இசைநிறை. சஎ. சுமத்தினர் என்றும் பாடம். சசு. அடிக்கவுங்கில்லேம் - கில் எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலிடைநிலை.

வே று.

பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழியன் பன்னிய ருடம்பினிற் பட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட தரசிளங் குமரர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட திவுளிமேற் பட்டது பருமம்
பூண்டவெங் கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும் போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு.

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும் பன்னிறம் படைத்தநாண் மீனும்
இருநிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா னென்னுமைம் பூதமுங் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா னவருஞ் சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட மதுரைநா யகனடித் தழும்பு. (ருச)

வானவர் மனிதர் நரகர்புள் விலங்கு மாசுணஞ் சிதலெறும் பாதி
ஆனபல் சரமு மலைமரங் கொடிபுல் லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனுடை கருவும் பட்டன தழும்போ டுதித்தன வுயிரிலோ வியமுந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க டமக்குயி ராயினோன் றழும்பு. (ருரு)

திண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச் சோதியும் யாதென வியந்தான்
விண்ணவர்பெருமான் வெருவினன்வானோர் வேறுளார்மெய்பனிப்படைந்தார்
வண்ணயா ழியக்கர் சித்தர்சா ரணர்தம் வடுப்படா வுடம்பினிற் பட்ட
புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி மயங்கினார் புகுந்தவா றறியார். (ருசு)

ஏகநா யகனெவ் வுயிர்களுந் தானே யென்பது மன்பினுக் கெளியன்
ஆகிய திறனுங் காட்டுவா னடிபட் டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயர்த்தி மிகுத்துடன் வேலைநீத் தொளித்துப்
போகிய வாறு கண்டுகோற் கையர் போய்நரை யாட்டியைத் தொடர்ந்தார். ()

வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன மன்னனுன் மறுக்கமுண் டேயோ
முன்புபோ கியவா ளென்செய்தா னென்னுப் முடியுமோ வினியெனத் திரங்கி
என்புபோல் வெளுத்த குழலினள் கூட விறைவனை நோக்கிநின் றிரங்க
அன்புதே னுக வருத்திய சிற்றா ணமுதுசெய் தருளினு ரருளால் (ருஅ)

கண்ணுத னந்தி கணத்தவர் விசும்பிற் கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வென்று வல்லைவைத் தமரர்பூ மழையும்
பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப் பனுவலுந் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிமிரச் சிவனரு ளடைந்தோர் மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார்.(ருகூ)

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி மறைந்தது மடைகரை நீண்ட
குன்றென வுயர்ந்த தன்மையுந் தம்மேற் கோலடி பட்டது நோக்கி
என்றன்மேற் பட்ட தென்றன்மேற் பட்ட திதுவென வதுவென வமைச்சர்
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறர்பா னிகழ்ச்சியு நோக்கியந் நிருபன்.(சூ0)

ருரு. சிதசித்துப்பிரபஞ்சமெல்லாம் வியாபித்திருப்பவர் என்பதுணர்த்துதற்கு ஓவியமுந், தானடிபட்ட என்றார். ருசு. வண்ணயாழ் - பெருவண்ண முதலிய பாடற்றெழிலமைந்த யாழ். ருகூ. கண்ணுதல் நந்தி கணத்தவர் - சிவகணத்தவர்.

வே று.

உள்ளத்தா சங்கை பூண்டா னுகமண் ணுடைப்பிற் கொட்டிக்
கள்ளத்தா ராகிப் போனூர் ககனத்தா ராகிச் சேனை
வெள்ளத்தார் பிறருங் கேட்ப மீனவற் குவகை வெள்ளங்
கொள்ளத்தா மழைத்தா காய வாணியாற் கூற லுற்றூர். (௬௧)

மறத்தாறு கடந்த செங்கோல் வழுதிநின் பொருள்க ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி னீட்டப் பட்ட வனையவை புனித மான
திறத்தாலே நமக்கு நம்மைச் சேர்ந்தவர் தமக்கு மார்வம்
உறத்தாவில் வாத வூர னுதவினு னுத லாலே. (௬௨)

அனையனை மறுக்கஞ் செய்தா யரும்பிணப் புலவுத் தீவாய்
வனநரித் திரளை யீட்டி வாம்பரி யாக்கித் தந்தேங்
கனையிருட் கங்குற் போதிற் கழிந்தன பின்னுந் தண்ட
வினையர்பால் விடுத்துத் துன்பம் விளைத்தனை யதுபொ றுதேம். (௬௩)

வருபுனல் பெருகப் பார்த்தேம் வந்திகைப் பிட்டு வாங்கிப்
பருகிவந் தாளாய் மாறு பட்டன யண்போ கட்டுப்
பொருகரை யுயரச் செய்து போகியவ் வன்னை போல்வாள்
பெருகிய விடும்பை தீர்த்தெம் பேருல கடையச் செய்தேம். (௬௪)

இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட் டிந்த வேத
வித்தகன் றன்மை யொன்று மறிந்திலை வேட்கை யெம்பால்
வைத்துனக் கிம்மை யோடு மறுமையுந் தேடித் தந்த
உத்தமன் றெடைசந் தாதிப் புறப்பற்று மொழிந்த நீரான். (௬௫)

நிறையுடை யிவனை யிச்சை வழியினு னிறுத்தி யான்ற
மறைவழி நின்று நீதி மன்னவர்க் களந்த வாழ்நாள்
குறைபடா தானுச் செல்வ வாரியுட் குளித்து வாழ்கென்
றிறையவன் மொழிந்த மாற்ற மிருசெவி நிரப்பத் தென்னன். (௬௬)

அச்சமுற் றுவகை யீர்ப்ப வதிசய வெள்ளத் தாழ்ந்து
பொச்சமி லன்ப ரெங்குற் றூரெனப் புகுந்து தேடி
நச்சர வசைத்த கூட னுயகன் கோயி னண்ணி
இச்சையி லிருக்கின் றூரைக் கண்டுபோ யிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (௬௭)

தொல்லைநீ ருலக மாண்டு சுடுதுயர் நரகத் தாழ
வல்லவென் னறிவுக் கேற்ற வண்ணமே செய்தே னீரென்
எல்லைதீர் தவப்பே றுய்வந் திகபர வேது வாகி
அல்லல்வெம் பிறவி நோய்க்கு மருமருந் தானீ ராயா. (௬௮)

---

௬௪. மாறு - பிரம்படி; ஆகுபெயர். போகடேல் - போடேல். ௬௭. பொச்சம்-பொய். இச்சையிலிருத்தல் - தாம்விரும்பிய வண்ணமே சிவயோகத்திருத்தல். விச்சையிலிருக்கின்றூரை என்றும் பாடம். விச்சை - ஞானநிட்டை.

செறுத்துநா னும்மை யெண்ணு திழைத்தவித் தீங்கு தன்னைப்
பொறுத்துநீர் முன்போ னுங்கள் புவியெலாங் காவல் பூண்டு
மறுத்துடைத் தாள்வ தாகென் றிரந்தனன் மண்ணி லாசை
வெறுத்தவர் நகையுட் டோன்ற வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார். (௬௯)

பாய்திரை புரளு முந்நீர்ப் படுகட லுலகுக் கெல்லாம்
ஆயிரஞ் செங்க ணன்போ லரசுவீற் றிருப்பீ ருங்கள்
நாயக னருளிச் செய்த வண்ணமே நயந்து செய்வீர்
தூயவ ரன்றோ நுங்கள் சூழல்சேர்ந் தொழுக வல்லார். (௭௦)

உம்மைநா னடுத்த நீரா லுலகியல் வேத நீதி
செம்மையா லிரண்டு நன்றுத் தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சுத்தி விளைந்தது விளைந்த நீராற்
பொய்ம்மைவா னவரி னீந்திப் போந்தது சிவன்பாற் பத்தி. (௭௧)

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின் விருத்தியான
பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை விளைவினுட் பட்ட துன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி மெய்யுணர் வின்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற் றன்றே. (௭௨)

சச்சிதா னந்த மாமத் தனிப்பர சிவனே தன்ன
திச்சையா லகில மெல்லாம் படைத்தளித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா னவரைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் கானு வின்பவீ டளிக்கு மன்னோன். (௭௩)

மந்தரங் கயிலை மேருப் பருப்பதம் வார ணாசி
இந்தநல் லிடங்க டோறு மிகப்பர போகம் யார்க்குந்
தந்தருள் செய்தெம் போல்வார் தம்மனம் புறம்போ காமற்
சிந்தனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும். (௭௪)

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற் றொருவனு மெங்குந் தங்கும்
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனாட் கண்ணுவ னாதி யோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்ற வேதத்தை விருத்தி செய்தான். ()

தன்னரு ளான ஞானத் தபனிய மாகுந் தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப் போகெனப் பணித்தா னீரும்
அன்னதற் கிசைதி ராகென் றாலவா யடிக டம்மைப்
பன்னருந் துதியா லேத்தி விடைகொடு பணிந்து போவார். (௭௬)

---

௭௦. அரசுசெய்திருப்பீர் என்றும் பாடம். ௭௨. மாயையின் விருத்தியான பவஞ்சம் என்க; பவஞ்சம் மாயேய மலமாதலின் பந்தமாம் பவஞ்சம் என்றார். பிரபஞ்சமென்பது பவஞ்சமென்றாயிற்று. ௭௩. இச்சையால் தந்த மேலவன் என்க. ௭௪. மேரு பருப்பதம் - என்றும் பாடம்.

தன்றொடக் கறுத்த நாதன் றாட்டொடக் குண்டு போவார்
பின்றொடர்ந் தரசன் செல்லப் பெருந்தவர் நின்மி னின்மின்
என்றனர் செலவுங் கூப்பி டெல்லைசென் றணிய னாகிச்
சென்றடி பணிந்து தென்னன் விடைகொடு திரும்பி னானே. (எஎ)

துறந்தவர் போக மீண்டு தொன்னக ரடைந்து தென்னன்
அறந்தரு பங்கி னானை யடைந்துதான் பிரம்பு நீட்டப்
புறந்தரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத் தாழ்ந்து நெஞ்ச
நிறைந்தது வாய்கொள் ளாம னின்றெதிர் துதிப்ப தானான். (எஅ)

வேறு.

அடையாளம் படவொருவ னடித்தகொடுஞ் சிலைத்தழும்புந்
தொடையாக வொருதொண்டன் றொடுத்தெறிந்த கல்லும்போற்
கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப்பிரம்பு முலகமெலாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி. (எகூ)

கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரு நீயேயோ
முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் றிருமேனி யானேனோ. (அ0)

கைக்குமருந் தின்சுவையின் காட்டுமா றெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங் கலனாகி மண்ணுண்டு புலைநாகந்
துய்க்குமருந் துயர்களைவான் மாறாய்நின் றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந் தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே. (அக)

பாதியுமை யுருவான பரமேட்டி யெனக்கிம்மை
ஊதியமும் பரகதியு முறுதிபெற விளைவிக்கும்
நீதியினான் மந்திரியாய் நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்துநா னொறுத்தேனே. (அஉ)

மாயா விருத்தியினான் மாழாந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநரகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம லின்றணையார் மெய்ம்மையெலாந் தேற்றியவென்
றூயானுய் தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய் கைம்மாறே. (அங)

நின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்தூட்டும்
இன்னமுதிற் கழிசுவைத்தோ விவளிடும்பிட் டெவ்வுயிர்க்கும்
மன்னவனே செந்துவர்வாய் மலர்ந்தமுது செய்தணையால்
அன்னையிலா வுனக்கிவளோ ரன்னையாய் வந்தாளோ. (அச)

அன்றுசிறுத் தொண்டரிடம் பிள்ளைக் கறியமுதும்
மென்று சுவைதெரிந்த வேடனிட்ட வூனும்போல்
நன்றுநரை யாட்டியிடு பிட்டு நயந்தருந்தி
என்று மடியார்க் கெளிவந்தா யெந்தாயே. (அரு)

எஎ. தாள் தொடக்குண்டு - திருவருளால் பிணிக்கப்பட்டு. அங. மாழாத்தல் - மயங்கல். அரு. சிறுத்தொண்டநாயனர் திருவவதாரஞ் செய்தற்கு முன்னரே அவர் சரித்திரம் பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால், அதனை அறிந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் அவர் சரித்திரத்தை அன்று சிறுத்தொண்டரிடம் பிள்ளைக் கறியமுதும் என எதிர்காலத்தாற் கூறினன். இங்கே அன்று என்பதற்கு இனி வரும் அக்காலத்தில் எனப் பொருள்கொள்க.

நரியாவும் பரியாக்கி நடத்தியுமம் பரமன்றித்
தரியாயான் றருதுகிலைத் திருமுடிமேற் றரித்துமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந் திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை திளைத்திறுமாந் திருந்தேனே. (அசு)

விண்சுமக்கும் புள்ளாய் விலங்காய்ச் சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ் சூழ்ச்சி வலியுடைய புத்தேளிர்
மண்சுமக்கு மள்ளராய் வந்திலரே வந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ் சொல்லிபங்கன் பாதமுடி காண்பாரே. (அஎ)

வேறு.

என்றுபல முறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவ ரிவரைத் தேறின்
நன்றுமிக பரபோகம் வீடுபெற லெளிதென்று நகைத்தார் வேந்தன்
அன்றுதிருப் பணிபூசை பிறவுநனி வளம்பெருக்கி யழகார் வெள்ளி
மன்றுடையா னடிக்கன்பு முயிர்க்கன்புஞ் சுரந்தொழுகி வாழு நாளில். (அஅ)

மூன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு மறந்தெரிந்த முறையா லீட்டுந்
தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு பயனேபோற் றலையு வாவின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுவரியெனப் பலசெல்வ நாளுமோங்க
இன்புறுவான் சகநாத னெனுமகப்பெற் றின்பத்து ளின்பத் தாழ்ந்தான்.(அகூ)

அம்மகனை முடிசூட்டி யரசாக்கி வாதவூ ரமைச்சர் சார்பான்
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி லரன்கருணை விளைந்த நோக்கான்
மும்மைமலத் தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக் கடற்படிந்து முக்கண் மூர்த்தி [ன்
செம்மலர்த்தா ணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த் தனனென்னுந் தென்பார்வேந்த

வேறு.

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட வாதவூர் முனிக டம்மைப்
பழுதிலாப் பாடல் கொள்வார் பதிபல பணிந்து போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப் புகையண்ட முடிகீண் டூழி
எழுவட வரைபோற் றோன்று மெழிற்றில்லை மூதூர் சேர்ந்தார். (கூக)

வேறு.

வீதிதொறும் வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா லயத்தெய்தி மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச் சுடருருவாஞ் சிவகங்கை தோய்ந்து மேனி
பாதிபகிர்ந் தவள்காணப் பரானந்தத் தனிக்கூத்துப் பயிலா நிற்கும்
ஆதியரு ளாகியவம் பலங்கண்டு காந்தரே ரயம்போற் சார்ந்தார். (கூஉ)

அசு. அம்பரம் - திக்காடை. கூஉ. தில்லைவாழந்தணர் சிவகணநாதராகலானும் ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி தில்லைவாழந்தணருள் தாமும் ஒருவர் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினமை யானும் அவரது வீதிதொறும் வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சினரென்க.

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளா னந்த
மன்றினிடத் தெதிர்தோற்றி வாவென்பா ரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி
நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டா ரஞ்சலித்தார் நிலமேல் வீழ்ந்தார்
ஒன்றரிய புலன்கரண வழிநீந்தி மெய்யன்பி னுருவ மானார். (௯௩)

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை சிவானந்த மதுவை வாரி
உண்டுவா சகம்பாடி யாடியழல் வெண்ணெயென வுருகுந் தொண்டர்
விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான் றிருவாக்கான் மிகுந்த நேயங் [ண்.
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ் தபோவனத்தைக் குறுகி யங்க

குறிகுணங்கள் கடந்ததனிக் கூத்தனுரு வெழுத்தைந்தின் கொடுவா ளோச்சிப்
பொறிகரணக் காடெறிந்து வீசிமனப் புலந்திருத்திப் புனிதஞ் செய்து
நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங் களைந்தருணன் னீர்கால் பாய
அறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்த வமுதருந்தா தருந்தி நின்றார். (௯௫)

மானிரையுங் குயவரியும் வந்தொருங்கு நின்றுரிஞ்ச மயங்கு கானத்
தானிரைகன் றெனவிரங்கி மோந்துநக்க வானந்த வருட்கண் ணீரைக்
கானிறைபுள் ளினம்பருகக் கருணைநெடுங் கடலிருக்குங் காட்சி போலப்
பானிறவெண் ணீற்றன்ப ரசைவின்றிச் சிவயோகம் பயிலு நாளில். (௯௬)

புத்தர்சில ரிலங்கையினும் போந்துமூ வாயிரமெய்ப் போத வேத
வித்தகரோ டேழுநாள் வரையறுத்துச் சூளொட்டி விவாதஞ் செய்வார்
இத்தகைய நாளேழில் யாமிவரை வேறுமெனு மெண்ணம் பூண்ட
சித்தமுடை யவராக வவர்கனவி லெழுந்தருளித் தேவ தேவர். (௯௭)

வாதவூ ரனைவிடுத்து வாதுசெய்வீ ரெனவிழித்து மறையோ ரந்தப்
போதவே தியரைவனம் புகுந்தழைத்தா ரப்போது பொதுவி லாடும்
வேதநா யகன்பணித்த வழிநின்று ரெதிர்மறுப்ப மீண்டு போந்து
காதரா குலமூழ்கி யிருந்தார்முத் தழனிமிர்த்துக் கலியைக் காய்வார். (௯௮)

பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுணடம் பிரியாத பெருமான் வந்து
முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குருந்தடியி லாட்கொண்ட முறையி னானும்
இன்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா ரணத்தானும் யாமன் றிட்ட
மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென் றழைமின்கள் வருவ னென்றார். (௯௯)

---

௯௪. புண்டரிகமலர்-தில்லைவனம்; சாந்தோக்கியோபநிடதத்திலே "பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள் இருக்கும் ஆகாசம்" என்பது முதலாகத் தகரவித்தை கூறப்பட்டது. அதுபோல இப்பிரமாண்டத்தினுள் இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீகவீடு எனவும், இத்தில்லை வனத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் சிவம் ஆகாசம் எனவும் கூறப்படும் என்றுணர்க. வாசகம் - கண்டபத்து. ௯௫. "ஆடும் படி கேணல் லம்பலத்தா னையனே, நாடுந் திருவடியி லேநகரங் - கூடு, மகாரமுதரம் வளர் தோள் சிகரம், பகருமுகம் வாமுடியப் பார்." என்று உண்மைவிளக்கத்துள் ஓதப்படுதலின் கூத்தனுரு வெழுத்தைந்து என்றார். அருந்தாதருந்தல் - தற்போதத்தால் நுகராது சிவபோதத்தால் நுகர்தல். ௯௬. குயவரி - கொடுவாள்போலும் வரிகளையுடைய புலி; இது உவமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ௯௮. வேதநாயகன் பணித்தவழி - தில்லைக்குணதிசையிற் றபோவனத்திற்சென்று சிவயோகஞ்செய்திருக்குகவென்று ஆஞ்ஞைசெய்தநெறி. காதர ஆகுலம் - அச்சந்தருந்துன்பம்.

உறக்கமொழிந் தறவோர்சென் றவர்நாம மொழிந்தழைப்ப வுணர்ந்து நாதன்
அறக்கருணை யிதுவோவென் றவரோடு மெழுந்துநக ரடைந்து மண்ணுந்
துறக்கமுநீத் தருவருத்தார் மன்றுடுந் துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர்
நிறக்கனக மண்டபத்திற் புக்கிருந்தா ரறிஞர்குழா நெருங்கிச் சூழ. (க00)

வேறு.

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த சீவரப் போர்வை தாங்கும்
புத்தரை வேறு வைத்துப் புகன்மினும் மிறையு நூலும்
அத்தலை நின்றே ரெய்துங் கதியுமென் றாழ்ந்த கேள்வி
மெய்த்தவ நெறிமா ணிக்க வாசகர் வினவி னாரே. (க0க)

கனவினு நீறு காணுக் கைதவர் காட்சி யானும்
மனவனு மானத் தானும் வாசகப் பெருமான் றம்மை
வினவிய மூன்று முத்தே சாதியின் விரித்தார் வேதம்
அனையவர் கேட்டம் மூன்று மனுவாதஞ் செய்துட் கொள்ளா. (க0உ)

இன்றிவர்க் கனுமா னாதி யெடுப்பதென் னென்று காட்சி
ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே யுடம்படன் மறுத்தார் காட்சி
அன்றியே தின்மை யாலே யனுமான வளவையானும்
நின்றவன் றுங்கோ னாதி நிறுத்திய மூன்று மென்றார். (க0ங)

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார் பூசுரர் பிரானை நோக்கி
இன்றெமைக் காட்சி யொன்றால் வென்றன மென்றீ ரானல்
நன்றுநுங் கடவு டன்னை யளவையா னாட்டி யெம்மை
வென்றிடு மென்று ரைந்தும் வென்றவர் முறுவல் செய்யா. (க0ச)

பிறவியந் தகர்க்கு வெய்யோன் பேரொளி காட்ட லாமோ
மறைகளா லளவை தன்னாற் றேவரான் மனத்தால் வாக்கால்
அறிவருஞ் சோதி யெங்கோ னவன்றிரு நீற்றுத் தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுங் கொள்கையா னல்ல னென்றார். (க0ரு)

தேற்றமில் லாதா ருங்கள் சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெய்ப் படித்திட் டாந்தஞ் சொல்லுமி னென்றார் தூயோர்
வேற்றுமை யறநா மின்னே விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றபி னுமக்குத் தண்டம் யாதுகொல் சொன்மி னென்றார். (க0சு)

க0க. சீவரப்போர்வை - மருதந்தளிர் ஊறியதுவர்நீரிற் றோய்த்தபோர்வை. க0உ. புத்தர்கட்குப் பிரத்தியக்கமும் அநுமானமுமே பிரமாணமாதலால் காட்சியானும் அநுமானத்தானும் என்றார்; கருதியறிதலே அநுமானம் என்பார் மனவனுமானத்தானும் என்றார். உத்தேசாதியவற்றின் விரியைத் தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரத்துட் காண்க; அநுவாதத்தையும் ஆண்டுக்காண்க. க0ங. அநுமானம் தன்பொருட்டநுமானம் பிறர்பொருட்டநுமானம் என இருவகைப்படும். ஆதி என்றதனல் உரையளவையாகிய தந்திர மந்திர உபதேசகலைகள் மூன்றுங்கொள்க. ஏது - இயல்பேது, காரியவேது, அநுபலத்தியேது, காரணவேது நான்கு மென்க. க0ச. அளவை ஈண்டுப் பிரத்தியக்கம். க0சு. தோற்றம் - காட்சிப்பிரமாணம். திட்டாந்தம் திருட்டாந்தத்தின் திரிபு; காணப்பட்ட முடிபுடையது என்பதுபொருள்; உதாரணம் என்றபடி.

செக்குர விடையிட் டெம்மைத் திரிப்பது தண்ட மென்னு
எக்கராம் புத்தர் தாமே யிசைந்தன ரெரிவாய் நாகங்
கொக்கிற கணிந்தா ரன்ப ருலர்ந்தகோ மயத்தை வாங்கிச்
செக்கரந் தழல்வாய்ப் பெய்து சிவந்திட வெதுப்பி வாங்கி. (க0எ)

இவ்வண்ண மிருக்கு மெங்க ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச்
செவ்வண்ண மேனி பூத்த திருவெண்ணீ றதுவு மென்னு
மெய்வ்வண்ண முணர்ந்த வேத வித்தக ரவைமுன் காட்ட
உய்வ்வண்ண மறியா மூட ருள்ளமு முயிருந் தோற்றார். (க0அ)

இங்கிவர் தோற்ற வண்ணங் கேட்டவ ரிறப்ப தின்பங்
தங்குவீ டென்று தேற்றுஞ் சமயத்தி லாழ்ந்த வாத்திக்
கொங்கிவர் தாரான் மூங்கைக் குயிற்பெடை யெனத்தா னீன்ற
மங்கையைக் கொண்டு தில்லை மல்லன்மா நகரில் வந்தான். (க0கூ)

யாவரே யாக வின்றிங் கென்மகண் மூங்கை தீர்த்தோர்
ஆவரே வென்றோ ரென்று ருற்றவு மானம் பூண்டு
சாவதே முத்தி யென்பார் மணிமுதன் மூன்றுந் தங்கள்
தேவரே யென்றென் றுள்கிச் செய்யவுந் தீரா தாக. (கக0)

அந்தணர் பெருமான் முன்போ யாசன்றன் மகளைப் போகட்
டிந்தநோய் நீரே தீர்க்க வேண்டுமென் றிரந்தா னையன்
சுந்தர நாதன் மன்று ளாடிய துணைத்தா டன்னைச்
சிந்தைசெய் தருட்க ணோக்காற் றிருந்திழை யவளை நோக்கா. (ககக)

வேறுவே றிறைவன் சீர்த்தி வினவுரை யாகப் பாடி
ஈறிலா னன்பர் கேட்ப விறைமொழி கொடுத்து மூங்கை
மாறினாள் வளவன் கன்னி மடவரல் வளவன் கண்டு
தேறினான் சிவனே யெல்லாத் தேவர்க்குந் தேவ னென்னு. (ககஉ)

பின்பர வாரம் பூண்ட பிரானருள் விளையப் பாடும்
அன்பரை முனிவர் மூவா யிரவரை யடியிற் றாழ்ந்து
முன்பவர் சொன்ன வாறே மூர்க்கரைத் தடிந்து மன்றுள்
இன்பரை நடங்கண் டேத்தி யிறைமகன் சைவ னானான். (ககங)

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாட் புண்ணிய மன்று ளாடும்
ஈசன தடிக்கீ ழெய்தி யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார். (ககச)

மண்சுமந்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,க0௫.

க0எ. எக்கர் - ஈண்டு வாதப்போர், மறைத்தசொல், மேற்சேறல். க0கூ. இறப்பது தொழிற்பெயர்; இறத்தல் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்னும் பஞ்சகந்தங்களுங்கெடுதல். சாவதே முத்தியென்பதற்கு மீதொக்கும். ககக. போகட்டு-போகவிட்டு. ககஉ. இறைமொழி - மறுமொழி. ககங. மூர்க்கர் - பிடித்ததைச் சாதிப்போர்; அது "மூர்க்கருமுதலையுங்கொண்டதுவிடா" என்பதனாலும் நன்குவிளங்கும். ககச. பூசனை - ஞானபூசை.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.

வான லமுத மதிமுடிமேன் மதுரைப் பெருமான் மண்சுமந்து
தேன லமுத வாசகரைக் கதியில் விடுத்த திறனிதுமேற்
பானன் மணிவாய்க் கவுணியனை விடுத்துச் சமணர் படிற்றொழுகுங்
கூனல் வழுதி சுரந்தணித்தாட் கொண்ட கொள்கை கூறுவாம். (க)

வாகு வலத்தான் சகநாத வழுதி வேந்தன் மகன்வீர
வாகு வவன்சேய் விக்கிரம வாகு வவன்சேய் பராக்கிரம
வாகு வனையான் மகன்சுரபி மாற னனையான் றிருமைந்தன்
வாகு வலத்தான் மறங்கடிந்து மண்ணா ளுங்குங் குமத்தென்னன். (உ)

அன்னான் குமரன் கருப்புரபாண் டியனா மவன்சேய் காருணிய
மன்னா மவன்றன் மகன்புருடோத் தமனா மவன்றன் மகனாகும்
மின்னார் மௌலிச் சத்துருசா தனபாண் டியனாம் விறல்வேந்தன்
இன்னான் மகன்கூன் பாண்டியனா மிவன்றோள் வலியா லிசைமிக்கான். (ங)

திண்டோள் வலியாற் குடநாடர் செம்ம றனையு மாரலங்கல்
வண்டோ லிடுதா ரிரவிகுல மருமான் றனையு மலைந்துபுறங்
கண்டோர் குடைக்கீழ் நிலமூன்றுங் காவல் புரிந்து கோலோச்சிப்
புண்டோய் குருதி மறக்கன்னிப் புகழ்வேல் வழுதி நிகழ்நாளில். (ச)

விண்டு ழாவுங் கைம்மாவும் வெறுக்கைக் குவையு மணிக்குவையும்
வண்டு வீழும் தாரளக வல்லி யாய மொடுநல்கிக்
கண்டு கூடற் கோமகனைக் காலில் வீழ்ந்து தன்னாடு
பண்டு போலக் கைக்கொண்டு போனான் றேனார் பனந்தாரான். (ரு)

சென்னிக் கோனுந் தானீன்ற திலகப் பிடியை யுலகமெலாம்
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால் விளக்குஞ் சைவ மணிவிளக்கைக்
கன்னிக் கோல மங்கையருக் கரசி தன்னைக் கௌரியற்கு
வன்னிக் கோமுன் மணம்புணர்த்தி வாங்கி னான்றன் வளநாடு. (சு)

க. நன்மை நான்கும் சொற்பின் வருநிலை; க-ம் நன்மை குளிர்ச்சி. உ-ம் நன்மை முத்திபயத்தல். ங-ம் நன்மை ஞானம். ச-ம் நன்மை சைவசமயப்பிரவேசம் என்க. வான் அல் எனவும், தேன் நல்ல முத வாசகம் எனவும் பிரித்து அவற்றிற் கேற்பப் பொருள் கொள்ளலுமாம்; பால் நல் மணி என்பதற்கு வெண்மையாகிய அழகிய முத்துப்போலும் பற்கள் என்றலு மொன்று; பாலும் மணியும் ஆகுபெயர்கள். படிறு - பொய்ச்சமயம்; ஆகுபெயர்; அது படிற்று என வல்லொற்றிரட்டியது. உ. சுரதமாறன் என்னும் பாடம் முதனூற்கு முரணுதலின் பாடமன்றென விடுக்க. ங. மோலிச் சத்துரு என்றும் பாடம். கூன்பாண்டியன் குங்குமம் போலுஞ் செந்நிறமுடையன் என்று முதனூல் கூறும். ச. குடநாடர் செம்மல்-மேற்கிலுள்ள மலைநாட்டுக் கரசனாகிய சேரன். இரவிகுல மருமான்-சூரிய குலவழித்தோன்றலாகிய சோழன். மறக்கன்னி-வீரலக்குமி. ரு. தாரளக வல்லியாயம் - மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய மூவகைமலரும் பூத்த கொடியொன்றுளதாயின் அதுபோன்ற மகளிர்க்கூட்டம்; இது இல் பொருளுவமை. சு. வன்னிக்கோ - அக்கினிதேவன்.

வேறு.

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுஞ் செம்பொற் கலிங்கமு மணியும் போகம்
விளைநில மனைய வாய வெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர் வரிசையா லுதவிப் பின்னர். (எ)

கோதறு குணத்தின் மிக்க குலச்சிறை யென்பா னங்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை விடுத்தனன் மீண்டு தென்னன்
காதலி யோடு காவற் கடவுள்செம் பதுமக் கோயின்
மாதரை மணந்து செல்வான் போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான். (அ)

மலர்மகண் மார்பன் பொன்னி மன்னவன் பயந்த தெய்வக்
குலமக ளுடனே வந்த குலச்சிறை குணனுங் கேள்வித்
தலைமையு மதியின் மிக்க தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி
நலமலி யமைச்ச னாக்கி நானிலம் புரக்கு நாளில். (கூ)

வல்வினை வலியான் மெய்யில் வலியகூ னடைந்தான் போலக்
கொல்வினை யிலாராய் வஞ்சங் கொண்டுழன் றுடுத்த பாசம்
வெல்வினை யறியா நக்க வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நல்வினை யுதவாத் தென்ன னான்மறை யொழுக்க நீத்தான். (கo)

போதவிழ் தாரா னக்கர் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்டோ
னாதலிற் கன்னி நாடு மமணிருண் மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியாஞ் சைவ சமயமு முத்திச் செல்வ
மாதவ நெறியுங் குன்ற மறைந்தது வேத நீதி. (கக)

எ. பொற்கலிங்கம் - பீதாம்பரம். அ. காவற்கடவுள் - திருமால்; மாயக்கடவுள் என்றும் பாடம். பதுமக்கோயில் மாதர் - இலக்குமி. செல்வான் தொழிற் பெயர். கூ. திருமால் உலகபாலர் உருவாய்நின்று உலகங்காத்தலின் மலர்மகண் மார்பன் என்றார். உத்தரவேதத்துள்ளும் இக்கருத்தானே "இறைமாட்சி"யென்றார்; "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே" என்னும் பெரியார் திருவாக்குமது. கo. அடைந்தான் முற்று; போல-அதுபோல எனச்சுட்டு வருவிக்க. பாசம் வெல்வினை-பாசத்தை வெல்லுதற்குரிய சற்கருமம். ஆடை அணியாத வெற்றரையினர் என்பார் நக்கவேடர் என்றார்; அது நாணற் றழிந்தவெற் றரையுங் கொண்டு என ஆசிரியர் பின்னர்க் கூறுதலானும் நன்குவிளங்கும். நக்கன் வேடர் என்னும் பாடத்திற்கு அருகனது சமயவேடத்தர் என்க; நக்கன் ஆகுபெயர். வல்வினை வலியால் நான்மறை ஒழுக்கம் நீத்தான் என்க. நல்வினை யுதவாத் தென்னன்-சைவசமயத்தை அடைதற் கேதுவாய்த் தான் செய்த புண்ணியங்கள் இப்பொழுது உதவப்பெறாத பாண்டியன். கக. முத்திச் செல்வ மாதவநெறி-சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திப் பொருள்கட்கும், சாயுச்சிய மாகிய பரமுத்திப் பொருட்கும் காரணமாகிய மகத்துவம் பொருந்திய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கம். வேதநீதி - வேத சிவாகமங்களின் விதிவிலக்குகளாகிய முறைமை. சிவாகமம் பிரபல சுருதியாகலின் வேதம் என்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதற் கிழுக்கின்மை உணர்க; இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கெல்லாம் ஈதொக்கும்.

பறிபடு தலையும் பாயி னுடுக்கையும் பாசிப் பல்லும்
உறிபொதி கலனு மத்தி நாத்தியென் றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளம்போ னாணற் றழிந்தவெற் றரையுங் கொண்டு
குறிகெடு மணங்கு சூழ்ந்தாங் கமணிறை கொண்ட தெங்கும். (கஉ)

அருந்தமிழ்ப் பாண்டி வேந்தற் குறுதியா யாக்கஞ் செய்யும்
மருந்தினிற் சிறந்த கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
பெருந்தகை யமைச்சு நீரிற் குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு நீறிடா ராய்ச் சிவனடிச் சார்பி னின்றார். (கங)

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப் புன்சமண் கலகக் கண்டு
மெய்யுரை வேத நீதி வியன்பயிர் தலைச்செய் தோங்கச்
செய்யுந ரெவரோ வென்று சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
நையுந ராகிக் கூட லுதனை வணங்கப் போனார். (கச)

பேதுற்ற முனிவர்க் கன்று பெருமறை விளக்கஞ் செய்த
வேதத்தின் பொருளே யிந்த வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதத்தை யிழந்த வேந்தன் புந்தியை மீட்டிப் போதுன்
பாதத்தி லடிமை கொள்வா யென்றடி பணியு மெல்லை. (கரு)

வேதிய னொருவன் கண்டி வேடமும் பூண்டோன் மெய்யிற்
பூதியன் புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் கூடல்
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
நீதிய வமைச்ச ரேறு நேர்பட வவனை நோக்கா. (கசு)

எங்கிருந் தந்த னுளிர் வந்தனி ரென்று ராய்ந்த
புங்கவன் சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தே னென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான புதுமையா தறைதி ரென்றார்
சங்கரற் கன்பு பூண்டோ னுண்டென்று சாற்று கின்றான். (கஎ)

கஉ. பாசிப்பல் - பல்விளக்காமையால் அழுக்கேறிப் பசுமை படர்ந்தபல். கலன் - கமண்டலம். அத்தி நாத்தி - உண்டாம் இல்லையாம்; இதன்விரிவைத் திராவிடமாபாடியத்துட் காண்க. நாணற்றழிந்த வெற்றரை - அரைஞாணின்றிப் பீடழிந்த வெறுவிய அரை. குறிகெடும் அணங்கு - பொலிவுகுன்றுதற் கேதுவாகிய மூதேவி, பொலிவிழந்த மூதேவி, நல்லொழுக்கமற்ற மூதேவி, புடைவையில்லாத மூதேவி; இது இல்பொருளுவமை. கங. உறுதி ஆக ஆக்கஞ் செய்யும் மருந்தினில் சிறந்த அரசியார் எனக்கூட்டுக; பற்றுக்கோடாக முத்திச் செல்வத்தை உண்டாக்கும் அமிர்தம் ஒன்று உளதானால் அதனினும் அரசற் குறுதியாக ஆக்கஞ் செய்யும் அரசியார் என்க; இது அபூதவுவமை. மங்கையர்க்கரசியார் கற்பின் அரசியார் சிறந்த அரசியார் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நீரின் அன்றிப் பிறங்கப் பேறுதருந் திருநீறு குழைத்து இடாராய் - நீரினால் திருபுண்டரம் இடுதலேயன்றிப் பிரத்தியக்கமாகப் பலன்றரும் விபூதியைக் குழைத்து அதனால் திரிபுண்டரம் இடாதவராய்; பிரத்தியக் கப்பலன் தருதலைப் பேயோட்டல் விஷந்தீர்த்தல் முதலியவற்றால் உணர்க. அடிச்சார்பில் நின்றார் என்புழி, "சார்புணர்ந்து சார்புகெடவொழுகின் மற்றழித்துச், சார்தரா சார்தருநோய்" என்பது சிந்திக்கற்பாலது. கச. செய்யுந ரெவரே என்றும் பாடம்.

ஏழிசை மறைவல் லாளர் சிவபாத விதய ரென்னக்
காழியி லொருவ ருள்ளார் காமமண் கங்குல் சீப்ப
ஆழியி லிரவி யென்ன வொருமக வளித்தி யென்று
ஊழியி லொருவன் றுளை யுள்கிநோற் றெழுகி நின்றார். (கஅ)

ஆயமா தவர்பா லீச னருளினா லுலக முய்யச்
சேயிளங் கதிர்போல் வந்தான் செல்வனுக் கிரண்டாண் டெல்லை
போயபின் மூன்று மாண்டிற் பொருகடன் மிதந்த தோணி
நாயகன் பிராட்டி யோடும் விடையின்மே னடந்து நங்கை. (ககூ)

திருமுலைப் பாலி னோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற்
குருமணி வள்ளத் தேந்திக் கொடுப்பவப் பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா கமமிவை பற்றிச் சார்வாய்
விரிகலை பிறவு மோதா துணர்ந்தனன் விளைந்த ஞானம். (உ0)

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான நாயகன் ஞானத் தோடு
சம்பந்தஞ் செய்து ஞான சம்பந்த னாகி நாவில்
வம்பந்த முலைமெய்ஞ் ஞான வாணியுங் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா மருந்தமி ழாகக் கூறும். (உக)

கரும்பினிற் கோது நீத்துச் சாறடு கட்டி யேபோல்
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட பொருளெலா மாணத் தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொன்றை வேணிப் பிரானிடந் தோறும் போகி
விரும்பிய தென்சொன் மாலை சிவமணம் விளையச் சாத்தி. (உஉ)

பருமுத்த முலையாள் பங்க னருளினாற் பசும்பொற் றாளந்
திருமுத்தின் சிவிகை காளந் தெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
நிருமித்த வகைபோற் பெற்றுப் பாலையை நெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்த நதிசூழ் வீழிப் பொற்படிக் காசு பெற்று. (உங)

அருமறை வணங்குங் கோயிற் கதவினை யடைக்கப் பாடிப்
பரனுறை பதிக ளெங்குந் தொழுதனர் பாடிப் பாடி
வருமவர் நுங்க ளூட்டு வணங்கவும் வருவ ரென்னத்
தருமநூ லணிந்த தெய்வத் தாபதன் சாற்ற லோடும். (உச)

கஅ. சருவசங்காரகாலத்தில் சிதசித்துப் பிரபஞ்சமுழுதையும் தம்முளொடுக்கித் தாம் ஒடுங்காது நிற்றலின் ஊழியிலொருவன் என்றார்; ஊழி தமக்கில்லாத மேலோனுமாம். ககூ. போயின மூன்று மாண்டில் என்றும் பாடம். விடையின்மேல் நடந்து-இடபத்திலேறிவந்து. உ0. சார்வாய் விரிகலை - சிக்கை, கற்பம், வியாகரணமுதலிய வேதாங்கங்களும், புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சைமுதலிய உபாங்கங்களும், ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம்முதலிய உபவேதங்களும், மிருகேந்திரமுதலிய உபாகமங்களும், தத்துவப் பிரகாசிகைமுதலிய அட்டப்பிரகரணங்களுமாம்; கலையும் என்னும் எண்ணும்மை தொக்கது. பிறவும் - மற்றச் சமயசாத்திரங்களும். ஞானம் - அபரஞானம், பரஞானம் இரண்டுங்கொள்க. உக. வம்பு அந்தம் முலை - கச்சை அழிக்கின்றதனம், கச்சையணிந்த அழகியதனம். அம் பந்தம் - அழகிய வேதத்தினேருறுப்பு. உங. பாலையை நெய்தலாக்கியது திருநனிபள்ளியில். உச. தருமநூல் - புண்ணியத்தோற்றத்தை உண்டாக்கும் உபவீதம்; தரும் அந் நூல் என்றும் பிரிக்கலாம்.

கற்பலர் கொடியன் ளுருந் தென்னவன் கண்போல் வாரும்
அற்புரை யமண்பே யோட்டி யன்றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொற்புறு நீறு கண்டு பூதிசா தனத்தா லெய்துஞ்
சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தோ ரானூர். (உரு)

தங்கள்பேர் தீட்டி யோலை விண்ணப்பஞ் சண்பை நாடர்
புங்கவர்க் குணர்த்த வந்தப் பூசுரன் கையிற் போக்கி
மங்கையர்க் கரசி யாரு மாசற்கு மருந்தன் ளுனும்
அங்கயற் கண்ணி கோனைப் பணிந்துதம் மகத்திற் புக்கார். (உசு)

பண்படு வேதச் செல்வன் வல்லைபோய்ப் பழன வேலிச்
சண்பையர் பிரானைக் கண்டு பறியுண்டு தலைக ளெல்லாம்
புண்படத் திரியுங் கையர் பொய்யிருள் கடந்தார் தந்த
எண்படு மோலை காட்டிப் பாசுர மெடுத்துச் சொன்னுன். (உஎ)

வே று.

வெங்குரு வேந்த ரடிபணிந் தடியேன் குலச்சிறை விளம்புவிண் ணப்பம்
இங்கெழுந் தருளிச் சமணிரு ளொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ றளித்துப்
பொங்கிரும் பணைசூழ் தென்றமிழ் நாட்டைப் பூதிசா தனவழி நிறுத்தி
எங்களைக் காக்க வென்றபா சுரங்கேட் டெழுந்தனர் கவுணியர்க் கிறைவர். ()

ஆதகா திதுவென் றோதுவார் நாவுக் கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தம்மொடும் பன்னுட் பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளந்து கூறுவ தென்னை விடுகதில் லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநாள் கோள்கள் வலியில வென்னப் புகலியர் வேந்தரும் புகல்வார். ()

எந்தையெம் பெருமா னருளிலார் போல வின்னண மிசைப்பதென் னவர்செய்
வெந்தவே தனையி னுய்ந்தநீர் நாள்கோள் விலங்குபுள் ளவுணர்பேய் பூதம்
அந்தமில் பலவு மம்மையோ டப்ப ளுணையா னடப்பன வவர்நஞ்
சிந்தையே கோயில் கொண்டுவீற் றிருப்பத் திங்கிழை யாவென வெழுந்தார்.

வே று.

மாமுரசொலிப்பச் சங்கங் காகளம் வாய்விட் டேங்கச்
சாமரை பனிப்ப முத்தின் பந்தரிற் றரளத் தெய்வக்
காமரு சிவிகை மேற்கொண் டமணிருள் கழுவுஞ் சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டீச னிடந்தொறு மடைந்து பாடி. (௩க)

உரு. கற்பு அலர் கொடி - கற்பைத்தோற்றுவிக்கின்ற ஒரு கொடி; இல்பொருளுவமை. அரசன் தீநெறியிற் செல்லின் ஏற்ற உபாயத்தால் தடைசெய்து நன்னெறியிற் செலுத்தலின் குலச்சிறைநாயனுரைத் தென்னவன்கண்போல்வார் என்றது தொழிலுவமம். சிற்பரவீடு - சிவஞானமயமாகிய பரமுத்தி. உசு. சண்பை நாடர் புங்கவர் - சீகாழிப்பதியார்க்குத்தலைவராகிய ஆளுடையபிள்ளையார்; சண்பை நாடராகிய புங்கவருமாம்; நாடு - சண்டுப்பதி யென்னும் பொருண்மேனின்றது. அரசன் உடற்பிணியும் உயிர்ப்பிணியும் நீங்கி உவகையும் சிவானந்தமும் உறுதற்குக்காரணராதலின் குலச்சிறைநாயனுர் மருந்தன்னுன் எனப்பட்டார். உக. தில் ஒழியிசை. அம்ம கேட்பித்தல். ௩க. மேல்கொண்டு என்றும் பாடம்.

செம்பிய னாடு நீந்தித் தென்னவ னாடு நண்ணி
வெம்பிய சுரமு முல்லைப் புறவமு மேக வில்லைத்
தும்பிகை நீட்டி வாங்கு மலைகளுந் துறந்து பாகத்
தம்பிகை யுடையான் கூட னகர்ப்புற மணுகச் செல்வார். (௩௨.)

புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டர் குழாத்தினுட் புகலி வேந்தர்
நண்ணிய சிவிகை மீது நகைவிடு தரளப் பந்தர்
கண்ணிய றோற்றந் தீம்பாற் கடல்வயி றுதித்துத் தீர்ந்து
விண்ணியன் முழுவெண் டிங்கள் விளக்கமே யொத்த தன்றே. (௩௩)

தேம்படு குமுதச் செவ்வாய்ச் சிரபுரச் செல்வர் முன்னம்
போம்பரி சனத்தார் தம்மிற் பொன்னெடுஞ் சின்ன மார்ப்போர்
தாம்பர சமய சிங்கஞ் சமணிருள் கிழியப் பானு
ஆம்படி வந்தா னென்றென் றார்த்தெழு மோசை கேளா. (௩௪)

நின்றுண்டு திரியுங் கைய ரெதிர்வந்து நீவிர் நுங்கள்
கொன்றறஞ் சொன்ன தேவைக் கும்பிட வந்தா லிந்த
வென்றிகொள் சின்ன மென்கொல் வீறென்கொல் யாரை வென்றீர்
என்றனர் தடுத்தா ரென்று மீறிலா னடியார் தம்மை. (௩௫)

மாமத மொழுகச் செல்லுந் திண்டிறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலாற் கட்டத் தடைபட வற்றோ கொற்றக்
காமனை முனிந்தார் மைந்தர் கயவர்தந் தடையை நீத்துக்
கோமணி மாட முதூ ரடைந்தரன் கோயில் புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைச் சாபந் தீர்த்த கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மும்முறை வளைந்து ஞான முகிழ்முலைப் பாலி னோடு
செம்மணி வள்ளத் தீந்த திருவொடுந் தொழுதா னந்த
மெய்ம்மய வெள்ளத் தாழ்ந்து நின்றனர் வேதச் செல்வர். (௩௭)

---

௩௩. கண்ணிய தோற்றம் என்றும் பாடம். தீர்ந்து - மேற்போந்து. விளக்கம் - தோற்றம். ௩௪. பானுவாம்படி - சூரியன்போலுந் தன்மையாக; ஆக்கம் உவமத்திலும், படி தன்மையிலும் வந்தன. ௩௫. சங்கரித்தல் இளைப்பாற்றுதற்கென்பதும், யானை முதலியவற்றைக்கோறல் "தம்மை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ தலையா யவர் தங் கடனாவதுதான்" ஆகலான் என்பதும் அறியாப் புல்லறிவாளர் என்பார் கையர் என்றார்; கை - புன்மை. கொன்றறஞ் சொன்னதே - தாம் சருவசங்காரஞ்செய்து பிறர்க்குக் கொலை தீதென்று அறஞ்சொன்ன சிவன்; யானை, பசு, நாகம், மன்மதன், யமன் முதலியோரைக் கொன்ற எனலுமாம்; உங்கள் இறை அருளிலான் என இழித்துக் கூறியபடி. ௩௬. காமனை முனிந்தார் மைந்தர் என்பதற்கு, அபரசுப்பிரமணியர் எனக் கூறும் ஒருசார் ஆசிரியர்களும், ஞானப்பால் ஊட்டுவித்து ஆண்டமையின் சிவபிரானுக்குப் புத்திரர் எனக் கூறும் மற்றொருசார் ஆசிரியர்களும், சுப்பிரமணியக்கடவுளே பிள்ளையாராக அவதரித்தலின் அவ்வுரிமைதோன்ற மைந்தர் என்றார் எனக்கூறும் மற்றொருசார் ஆசிரியர்களும் உளர். கயவரை முனிந்து அவர்தந் தடையை நீத்துச்சேறல் பிள்ளையார்க்கரிதன்றென்பார் காமனை முனிந்தார் மைந்தர் என்றார். ௩௭. உமாதேவியாருக்கு மகாலக்குமி என்பதோர் திருநாமம் வேதாகமங்களிற் கிளந்தெடுத்தோதப்படுதலின் திரு என்றார்.

மறைவழி நின்று நின்னை வந்திசெய் துய்ய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச் சமணரை நெறிக ளெல்லாஞ்
சிறைபட வாது செய்யத் திருவுளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று குறித்துரை பதிகம் பாடி. (ஙஅ)

வேண்டுகொண் டருளைப் பெற்று மீளுமப் போது கண்டு
மூண்டவைம் பொறியும் வென்ற வாகீச முனிக ளென்ன
ஆண்டுளா ரொருவர் வேண்ட வவர்திரு மடத்தி லன்பு
பூண்டெழு காத லோடும் போயினர் புகலி வேந்தர். (ஙகூ)

அங்கெழுந் தருளி யெல்லி னமுதுசெய் திருப்பவற்றைக்
கங்குல்வா யமணர் செய்யுங் கருதருஞ் செயலுந் தங்கண்
மங்கல மரபின் வந்தாள் வருத்தமுங் காண வஞ்சிச்
செங்கதி ரவன்போய் மேலைச் செழுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தான். (சO)

மாறுகொ ளமணர் செய்யும் வஞ்சனைக் கிடனு யொத்து
வேறற நட்புச் செய்வான் வந்தென விரிந்த கங்குல்
ஈறற முளைத்த வான்மீ னினமவர் பறித்த சென்னி
ஊறுபட் டெழுந்த மொக்கு ளொத்தவக் கங்கு லெல்லை. (சக)

வேறு.

வைதி கத்தனி யிளஞ்சிறு மடங்கலே றடைந்த
செய்தி யைத்தெரிந் தயன்மலை யிடங்களிற் றிரண்ட
கைத வத்தவெண் ணுயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முத்தமிழ் விரகர்மேற் பழித்தழ லிழைத்தார். (சஉ)

மெய்யில் சிந்தையா ரத்தழற் கடவுளை விளித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ ரிருக்கையை யமுது
செய்து வாவெனப் பணித்தனர் சிறுவிதி மகத்துக்
கையி ழந்தவன் செல்லுமோ வஞ்சினன் கலங்கி. (சங)

ஈனர் தாஞ்சடத் தீயினை யெடுத்தன ரேகி
ஞான போனகர் மடத்தினிற் செருகினர் நந்தா
தான திப்புகை யெழுவதை யடியவர் கண்டு
வான நாயகன் மைந்தருக் குணர்த்தினர் வல்லை. (சச)

ஙகூ. முனிவ ரென்ன என்றும் பாடம். வாகீசமுனிவர் பிள்ளையார் காலத்து மதுரையில் திருமடமமைத்து அதில் வசித்து, மீனாட்சியம்மையாரையும் சோமசுந்தரக் கடவுளையும் திரிகாலங்களினும் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு தியானபரராய் வீற்றிருந்த சிவயோகியார். சO. தங்கள் கள் அசை; தம் என்றது சூரியனை; தம் மங்கல மரபு-சூரியனாகிய தமது மங்களம் பொருந்திய குலம். சக. அக்கங்குல் எல்லை ஈறற முளைத்த வான்மீன் இனம் அவர் பறித்த சென்னி ஊறுபட்டு எழுந்த மொக்குள் ஒத்த என மாறுக. சஉ. பழித்தல் - அபிசாரவேள்வி. சங. வாவென விடுத்தனர் என்றும் பாடம். சச. சடத்தீ - பூதாக்கினி.

சிட்டர் நோக்கியத் தீயினைத் தென்றமிழ்க் கூடல்
அட்ட மூர்த்தியை யங்கிருந் தருமறைப் பதிகந்
துட்டர் பொய்யுரை மேற்கொண்டு தொன்முறை துறந்து
விட்ட வேந்தனைப் பற்றெனப் பாடினார் விடுத்தார். (௪௫)

அடுத்த தக்கணத் தரசனை வெப்புநோ யாகித்
தொடுத்த திட்டபல் கலன்களுந் துகளெழப் பனிநீர்
மடுத்த சாந்தமுங் கலவையு மாலையுங் கருகப்
படுத்த பாயலுஞ் சருகெழப் புரவலன் பதைத்தான். (௪௬)

வளவர் கோன்றிரு மடந்தையு மந்திர ரேறுந்
தளர்வ டைந்துநன் மருத்துநூல் விஞ்சையர் தமைக்கூஉய்ப்
பளகில் பன்மருந் தருத்தவும் பார்வையி னாலும்
விளைவ தேயன்றி வெஞ்சுரந் தணிவது காணார். (௪௭)

சவலை நோன்புழந் திம்மையு மறுமையுஞ் சாரா
அவல மாசரை விடுத்தன ரனைவரும் பார்த்துத்
தவவ லத்தினு மருந்தினுந் தணிந்தில தாகக்
கவலை யெய்தினா ரிருந்தனர் விடிந்தது கங்குல். (௪௮)

வட்ட வாழியொன் றுடையதேர்ப் பரிதிதன் மருமான்
பெட்ட காதல்கூர் மருகனைப் பற்றிய பிணிகேட்
டிட்ட காரிரு ளெழினியை யெடுத்தெடுத் தங்கை
தொட்டு நோக்குவான் வந்தெனத் தொடுகடன் முளைத்தான். (௪௯)

வாலி தாகிய சைவவான் பயிரினை வளர்ப்பான்
வேலி யாகியோ ரிருவரும் வேந்தனை நோக்கிக்
கால பாசமுஞ் சுடுமிந்நோ யருமறைக் காழிப்
பால ராலன்றித் தீர்த்திடப் படாதெனப் பகர்ந்தார். (௫0)

பொய்யர் சார்பினை விடாதவ னீங்குநீர் புகன்ற
சைவர் நீறிட்டுப் பார்ப்பது தகுவதோ வென்ன
ஐய நீயெனைத் திறத்தினா லாயினு நோய்தீர்ந்
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென் றுரைத்தார். (௫௧)

---

௪௫. தொன்முறை - தன் தாதை மூதாதை முதலிய பாண்டி மன்னவர் சோமசுந்தரக் கடவுளே பதி எனவும், அவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களே மெய்நூல்களெனவும், அவற்றால் உணர்த்தப்படுஞ் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் எனவும் தெளிந்து தொன்றுதொட்டு அவற்றைப் போற்றி உய்ந்த முறைமை. துறந்துவிட்ட - அதனை நீங்கிய; விடு துணிவுப்பொருளுணர்த்தும் விகுதி. ௪௭. மருத்துநூல் விஞ்சையர் - ஆயுர்வேத வித்தையாளர். பார்வை - மந்திரித்தல். ௪௮. சவலை நோன்பு உழந்து - சரீரம் மெலிதற்கேதுவாகிய சுடுபாறையிற் கிடத்தல் முதலிய தவத்தைச்செய்து. அவல மாசர் - தவவலியற்ற இருவகை மாசினையுடையசமணர்; இருவகைமாசு - அகத்து அஞ்ஞானம், அழுக்காறு, வஞ்சனைமுதலியவும், புறத்து மெய்யழுக்கு, சீவரப்போர்வையழுக்கு முதலியவுங் கொள்க. ௪௯. பரிதி கேட்டு எடுத்தெடுத்துத் தொட்டு நோக்குவான் வந்தென முளைத்தான் என வினைமுடிபுசெய்க. தன் மருமான் - சூரியனாகிய தனது சந்ததியிலே பிறந்தசோழன்.

அழைமி னீண்டென வரசனு மிசைந்தன னூர்வந்
தழையு மந்திரத் தலைமகன் றனிநக ரெங்கும்
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால் விளக்கி
மழலை யின்றமிழ் விரகர்தம் மடத்தில்வந் தெய்தா. (௫௨)

அன்று கேள்வியா லருந்திய ஞானவா ரமுதை
இன்று கண்களா லுண்டுகண் பெற்றபே றெய்திச்
சென்றி றைஞ்சினு னெழுந்திருந் தீயமண் சூழ்ச்சி
வென்ற சிந்தையீ ரென்றனர் பூந்தராய் வேந்தர். (௫௩)

நன்றி ருந்தனி ரேயென நகைமலர்த் தடந்தார்
வென்றி மீனவன் கற்பினுர் தம்மையும் வினவ
என்று நும்மரு ளுடையவர்க் கெவன்குறை யென்னு
ஒன்று கேண்மைகூ ரன்பினு ரிதனையு முரைப்பார். (௫௪)

கையர் மாளவு நீற்றினுற் கவுரியன் றேயம்
உய்வ தாகவு மின்றுநும் மருளினு லொலிநீர்
வைகை நாடன்மேல் வெப்புநோய் வந்ததா லதனை
ஐய தீர்த்திடல் வேண்டுமென் றடியில்வீழ்ந் திரந்தார். (௫௫)

இரந்த வன்பருக் கன்னதா கென்றருள் சுரந்து
பரந்த நித்தில யானமேற் பனிக்கதிர் மருமான்
சுரந்த ணிப்பலென் றேகுவா னெத்துமெய்ச் சுருதி
புரந்த ளிப்பவர் பாண்டியன் கோயிலிற் புகுவார். (௫௬)

வாயி லெங்கணுந் தூபமு மங்கல விளக்குந்
தோய கும்பமுங் கொடிகளுஞ் சுண்ணமுந் துவன்றச்
சேய காகள வொலிமன்னன் செவிப்புலன் சுவைப்பக்
கோயி லெய்தினு ரமணர்தங் கோளரி யனையார். (௫௭)

காவ லோன்மருங் கிட்டதோர் கதிர்மணித் தவிசின்
மேவி னூரவர் நோக்கினுன் மீனவன் றெளிந்து
வாவி தாழ்செழுந் தாமரை யெனமுக மலர்ந்து
பாவி யேன்பிணி தணித்தெனைப் பணிகொண்மி னென்றான். (௫௮)

புலைத்தொ ழிற்குவித் தாயினோர் கேட்டுளம் புழுங்கிக்
கலைத்த டங்கட னீந்திய காவலோ யுன்றன்
வலப்பு றத்துநோ யிவரையு மற்றைநோ யெமையுந்
தொலைத்தி டப்பணி யென்றனர் கைதவன் சொல்வான். (௫௯)

---

௫௩. "ஞானத்தின் றிருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை, வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத், தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்ச டையார் சீர்தொடக்குங், கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்" என் பது இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. ௫௬. யானம் - சிவிகை. ௫௭. சேயகாகளம் - பொற் சின்னம்; செம்மை - சிவப்பு; அது ஆகுபெயராய்ப் பொன்னை உணர்த்திற்று. ௫௯. புலைத் தொழில் - கொல்லுதல் முதலிய இழிதொழில்கள்; அவற்றை யானையெய்தபடலமுத லியவற்றுட்காண்க.

அனைய செய்திரென் றிசையுமுன் சமணரு மசோகன்
றனைநி னைந்துகைப் பீலியாற் றடவியுங் கரத்துக்
கனைகொ ளாலிநீர் சிதறியு நெய்சொரி கனல்போற்
சினவி மேலிடக் கண்டனர் தீர்ந்திடக் காணார். (சூ0)

தீயர் மானமிக் குடையராய்ச் செருக்கழிந் திருப்பப்
பாய கேள்வியோர் புண்ணியப் பையுணீ றள்ளிக்
காயு நோயது தணித்திடக் கருதினா ரதனை
மாய நீறெனு விலக்கினர் மாயைசெய் தழிவார். (சூக)

அண்ட நாயகன் றிருமடைப் பள்ளிநீ றள்ளிக்
கொண்டு வாருமென் றருமறைக் கவுணியர் கூறக்
கண்டு காவல னேவலர் கைக்கொடு வந்தார்
வண்டு லாவுதார் வழுதிநோய் தணிப்பவர் வாங்கி. (சூஉ)

மருந்து மந்திரம் யாவையு மறையுரைப் பதுவும்
பொருந்து மின்பவீ டளிப்பதும் போகமும் பொருளுந்
திருந்து மாலவா யான்றிரு நீறெனச் சிறப்பித்
தருந்து மின்னமு தனையசொற் பதிகம தறைந்து. (சூங)

மெய்யி லிட்டனர் வருடலும் வெஞ்சுரந் துறந்த
மையில் சிந்தையோர் வெகுளியிற் றணிந்தது வாசஞ்
செய்த தண்பனி நீர்விரைச் சந்தனந் திமிர்ந்தால்
எய்து தண்மைய தாயின திறைவலப் பாகம். (சூச)

பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனை பூழியர் கோனுக்
கிழிந்த செய்கையர் கைதொட வெரியிடு சுரத்தாற்
கழிந்த துன்பமுங் கவுணியர் கைதொடச் சுரந்தீர்ந்
தொழிந்த வின்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த. (சூரு)

சூ0. இசைத்தலு மமணரும் என்றும் பாடம். கரகத்து கரத்து என்றாயது; கரகம் - கமண்டலம்; இயல்பாகக்கொள்ளின் ஆகுபெயராய்க் கமண்டலத்தை உணர்த்திற்றென்க. சூக. புண்ணியப்பை - விபூதிப்பை; புண்ணியம் - விபூதி; அது "புண்ணியம் பூசுந்தொண்டர்" என்பதனாலுமுணர்க. மாயநீறு - பொய்யாகிய விபூதி; என்றது மருந்தென்னுங்கருத்தது. சூங. திருநீற்றுப்பதிகத்துள் "எல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு" என்பதனால் மருந்தும், "மந்திர மாவது நீறு" என்பதனால் மந்திரமும், "வேதத்தி லுள்ளது நீறு" என்பதனால் மறை யுரைப்பதும், "முத்தி தருவது நீறு" என்பதனால் வீடளிப்பதும்; "இருமைக்கு முள்ளது நீறு" என்பதனால் போகமும், "அருத்தம தாவது நீறு" என்பதனால் பொருளும், ஈற்றில் "ஆல வாயான் றிரு நீறே" என்பதும் அமைந்திருத்தலால் இங்ஙனம் கூறினார். சூச. துறந்த மையில் சிந்தையோர் வெகுளி விரையக்கெடுதற்குவமை; அது "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி - கணமேயுங் காத்த லரிது" என்பதனாலுணர்க. சூரு. கழிந்த துன்பம் - மிகுந்த துன்பம்; கழி மிகுதிப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல்.

ஐய விச்சுர மாற்றரி தாற்றரி தென்ன
வைகை நாடவன் வல்லமண் மாசுதீர்ந் தடியேன்
உய்ய வேண்டுமே லதனையு மடிகளே யொழித்தல்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்தனன் சிரபுரக் கோனை. (சுசு)

பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன் மேனாள்
உள்ள கூனொடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண் மணியெனப் பொலிந்தான். (சுஎ)

வே று.

அன்னதொரு காரணத்தாற் சவுந்தரிய பாண்டியனென் றாகி யன்ன
தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற் பரிசத்தாற் றெருட்டும் வாக்காற்
பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேசப் பேறடைந்த பொலிவால் வஞ்சந்
துன்னமணர் நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து தூய னானான். (சுஅ)

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - டு,கஎடு.

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

பஞ்சவ னடைந்த நோயைப் பாலறு வாயர் தீர்த்து
நஞ்சணி கண்ட னீறு நல்கிய வண்ணஞ் சொன்னேம்
அஞ்சல ராகிப் பின்னும் வாதுசெய் தடங்கத் தோற்ற
வஞ்சரைக் கழுவே றிட்ட வண்ணமுஞ் சிறிது சொல்வாம். (க)

தென்னவன் றேவி யாரு மமைச்சருட் சிறந்த சிங்கம்
அன்னவன் றானுங் காழி யந்தண ரடியில் வீழ்ந்தெம்
மன்னவன் வெப்புங் கூனும் பாசமு மாற்றி னீரே
இன்னமு மடியேம் வேண்டுங் குறைசெயத் தக்க தென்றார். (உ)

கன்னிநா டெங்கு மிந்தக் காரமண் காடு மூடித்
துன்னின விதனை யின்னே துணித்திடல் வேண்டு மென்றார்
அன்னவ ரால வாயார் திருவுள்ள மறிவே னென்னா
உன்னிய மனத்த ராகி யொய்யெனக் கோயில் புக்கார். (ங)

சுஎ. சூரியன் மயனாற் கடையப்பட்டான் என்னுங் கதையை யுட்கொண்டு கடைந்த விண்மணி என்றார். சுஅ. நோக்கு - சட்சுதீட்சை; பரிசம் - பரிசதீட்சை; வாக்கு - வாசகதீட்சை. உ. இனி இன்னம் எனத்திரிந்தது. குறை - இன்றியமையாதகாரியம். செய்யத்தக்கது என்பதில் து வேண்டுகோட்பொருளில் வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதி; மறப்பதறிவிலென் கூற்றுக்களே" என்புழிப்போல.

அவ்விரு வோருங் கூட வடைந்துபொற் கமலம் பூத்த
திவ்விய தீர்த்தந் தோய்ந்து சேனெடுங் கண்ணி பாக
நவ்வியங் கமலச் செங்கை நாதனைத் தாழ்ந்து வேந்தன்
வெவ்விய வெப்பு நீத்தார் தொழுதிது வினவு கின்றார். (௪)

காயமே யொறுத்து நாளுங் கைதவம் பெருக நோற்கும்
பேயரை யிம்மை யோடு மறுமையும் பேறற் றாரை
நீயுரை செய்த வேத வேள்வியை நிந்தை செய்யுந்
தீயரை யொறுத்தல் செய்யத் திருவுளஞ் செய்தி யென்றார். (௫)

வெம்மத வேழங் காய்ந்த விடையவர் விசும்பிற் சொல்வார்
எம்மனோ ராவீர் நுங்கட் கிசைந்ததே யெமக்கும் வேண்டுஞ்
சம்மத மதனால் வெல்லத் தக்கவ ராக நீரே
அம்மத முடையார் தோற்கத் தக்கவ ராக வென்றே. (௬)

எம்மொழி தேறி னீர்போ யிறைமக னவையத் தெய்திச்
செம்மையி லாரை வாது செய்திர்நீ ரனையார் தோற்று
வெம்முனைக் கழுவி லேறி விளிகுவ ரென்னக் கேட்டு
மைம்மலி களத்தான் மைந்தர் தொழுதுதம் மடத்திற் போனார். ()

இருவரு மீண்டு தத்த மிருக்கையிற் போகி யற்றைப்
பருவமங் ககலப் பின்னாட் பாண்டிமா தேவி யாரும்
பெருமதி யமைச்ச ரேறும் பிள்ளையார் மடத்திற் போகி
அருகரை வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி யாதென வளந்து தேர்வார். (௮)

பேரரு ணிறைந்த காழிப் பெருந்தகை யுடன்போய்த் தங்கோன்
சீரவை குறுகி யீது செப்புவார் செய்ய கோலாய்
காரமண் காடே யெங்குங் கழியவு மிடைந்த வின்ன
வேரொடுங் களைந்தாற் சைவ விளைபயி ரோங்கு மென்றார். (௯)

அவ்வண்ணஞ் செய்வ தேயென் றரசனு மனுச்சை செய்யச்
செவ்வண்ண வெண்ணீற் றண்ண லனுச்சையுந் தெரிந்து தேயம்
உய்வ்வண்ண மிதுவென் றங்ங னுண்மகிழ்ந் திருந்தார் நீண்ட
பைவ்வண்ண வாரம் பூண்டார் புகழெங்கும் பரப்ப வல்லார். (௧௦)

வே று.

அந்த வேலை யருகந்தக் கையரைக்
குந்த வேற்கட் குலமட மாதரும்
மைந்த ராகிய மக்களுங் கண்ணழல்
சிந்த நோக்கி யிகழ்ந்திவை செப்புவார். (௧௧)

---

௪. அவ்விருபேருங் கூட என்றும் பாடம். ௬. விடையவர் சிதாகாச சொரூபி யாதலின் விசும்பிற் சொல்வார் என்றார். எம்மனோர் - எமது அடியார்கள். ௭. மொழி - வேதாகமங்கள்; ஆகுபெயர்; அசரீரியுமாம். அவையத் தேறி என்றும் பாடம். ௧௦. அனுச்சை - அனுமதி. நீண்ட பை வண்ண ஆரம் - நெடிய படம் பொருந்திய அழகிய சர்ப்பா பரணம். பை ஆரம் குறிப்பு மொழிகளாய்ச் சர்ப்பத்தை உணர்த்தின; கைமலைபோல. பை ஆகுபெயர் என்றலுமாம். ௧௧. அருகந்தர் - அருகருக்கொருபெயர்.

செழியர் கோமகன் மூழ்கிய தீப்பிணி
கழிய மாற்றும் வலியின்றிக் கற்றிலா
மழலை வாயொரு மைந்தற்குத் தோற்றுவெம்
பழிவி ளைத்தீர் பகவன் றமர்க்கெலாம். (க௨)

சாம்ப ராடுஞ் சமயம் புகுந்துவெம்
பாம்ப ணிந்தவ னேபக வானென்
வேம்ப னுங்கள் விரத நெறியெலாஞ்
சோம்ப லெய்தத் துறந்தா னிகழ்ந்தரோ. (க௩)

ஏது மக்கு நிலையினி யென்றவப்
போது மற்றவர் தம்மைப் புறகிட
வாது செய்தற் கெழுந்தனர் வஞ்சகர்
போது மென்னத் தடுத்தனர் பூவைமார். (க௪)

செல்லன் மின்க ணுமக்கிது செவ்வியன்
றல்லல் கூர வருந்துன்பத் தாழநாம்
எல்லி கண்ட கனவுண் டிதனையாஞ்
சொல்லு கேமின்று கேண்மெனச் சொல்லுவார். (க௫)

வேறு.

இடைய றுதுநம் பாழியும் பள்ளியு மெங்குஞ்
சடையர் முஞ்சியர் சாம்பலர் தாங்கிய சூலப்
படையர் தீவிழிப் புலவுவாய்ப் பாய்பெரும் புலித்தோல்
உடைய ராய்ச்சிலர் வந்துவந் துலாவுதல் கண்டேம். (க௬)

கன்னி யிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின்
மன்னு மாரியாங் கனைகணுல் வாங்குமக் குசைகள்
என்ன மூவகைப் பெண்டவப் பள்ளிக ளெல்லாஞ்
சின்ன வெண்பிறைக் கோட்டுமா சிதைக்கவுங் கண்டேம். (கஎ)

மூண்டி தஞ்செய்த தலையராய் முறுக்குறி தூங்கு
குண்டி கைத்தடங் கையராய்க் கோவணம் பிணித்த
தண்டு தாங்கிய சுவலராய்ச் சடையன்பேர் நாவிற்
கொண்ட சைத்தன ராயெங்குங் குலாவவுங் கண்டேம். (கஅ)

க௨. பகவன் தமர் - அருகனடியார். க௪. நிலை - ஆதாரம்; ஏதுமக்கு நினைவினி என்றும் பாடம். க௫. எல்லி - இரவு; சொல்லுகோ மின்று என்றும் பாடம். க௬. பாழி-முனிவர்வசிக்குமிடம். பள்ளி - தேவர்கோயில். முஞ்சி - புல்விசேடம். சாம்பரர் என்றும் பாடம். கஎ. கன்னிகாகலியாணமின்றி ஆசாரியனிடத்து உபதேசம்பெற்றுத் துறந்து தவம்பூணும் பெண்களுக்கு அம்சங்கள் எனவும், கணவனோடுகூடி இல்லறத்திருக்குங்காலத்து உபதேசம்பெற்றுத் துறந்து தவம்பூணும்பெண்களுக்கு ஆரியாங்கனைகள் எனவும், மங்கலியம் இழந்தபின் உபதேசம்பெற்றுத் துறந்து தவம்பூணும் பெண்களுக்கு அக்குசைகள் எனவும் வழங்கல் சமணசமயக்கொள்கை என்றுணர்க. கஅ. சடையன் பெயர் என்றும் பாடம்.

காந்து வெங்கத முடையதோர் கயந்தலை வந்து
சூழ்ந்து கொண்டுநம் மடிகண்மார் கணமெலாந் துரத்தி
ஏந்து பூஞ்சினை யலைந்திட விரங்கிவண் டிரியப்
பாய்ந்து பிண்டியை வேரொடும் பறிக்கவுங் கண்டேம். (ககூ)

அந்த மூவிலை வேலினு மயின்முனைக் கழுவின்
பந்தி மீதுநீ ரேறவுங் கண்டுளம் பனிப்பச்
சந்த மார்பகஞ் சேப்பவந் தளிர்க்காம் புடைத்துக்
கந்த வார்குழல் சோரவுங் கலுழவுங் கண்டேம். (உ0)

தள்ள ருந்திற லிந்திர சாலமோ காதி
உள்ள விஞ்சையிவ் வெல்லைவந் துதவில வொன்றுங்
கள்ள ராற்பறி பட்டவோ கனலில்வெந் தனவோ
வெள்ளங் கொண்டவோ சேமத்திற் கிடப்பவோ விளம்பீர். (உக)

தாவு தீவளர்த் தெழுகரி தன்னையா டரவை
ஆவை யேவிமுன் னம்மனோர் பட்டது மறிந்தீர்
காவ லன்பிணி தணித்திலீ ரினிச்செயுங் கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார். (உஉ)

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி னென்றன ரறத்தைச்
செற்ற வஞ்சகர் செல்லுவார் திரும்பவுங் கையைப்
பற்றி யீர்த்தனர் பெண்டிர்சொற் கேட்பது பழுதென்
றுற்ற தீவினை வழிச்செல்வா ரொளித்தனர் செல்வார். (உரு)

கொங்க லர்க்குழல் சரிந்திடக் குரத்தியர் பின்னும்
எங்கள் சொற்கொளா தேகுவீர் பரிபவ மெய்தி
உங்க ளுக்கிடை யூறுவந் துறுகெனச் சபித்தார்
அங்க தற்குமஞ் சார்செல்வா ரழியுநா ளடுத்தார். (உச)

புட்க ளும்பல விரிச்சியும் போகலென் றெதிரே
தட்க வுங்கடந் தேகுவார் தடங்கய லுகைப்பக்
கட்க விழ்ந்தலர் கிடங்கர்சூழ் கடிநகர்ப் புறம்போய்
உட்கு நெஞ்சரா யாவரு மோரிடத் தீண்டி. (உடு)

ககூ. காந்துவெங்கதம் - சுடுகின்ற கொடுங்கோபம். கயந்தலை - யானைக்கன்று. சினையலறிட எனவும், பறிப்பவும் எனவும் பாடம். உக- மோகாதிவிஞ்சை - மோகனம், ஆகருடணம், வசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், தம்பனம், வாதம் என்பன. உச. குரத்தியர் - ஆசாரியர்மனைவிமார். பரிபவம் - அவமானம், இழிவு, தோல்வி, துன்பம். உடு. புட்கள் - செம்போத்து முதலியன; அவைகுறுக்கேபோதல் தீச்சகுனம் என்றுணர்க; "எவின பல்லியு மிடத்தி லேவரத், தாவின குக்கிலும்" என்றார் பிறரும். விரிச்சிபல - பலதீச்சகுனங்கள்; அவை பாம்பு, நரி, பூனை, விதவை என்பன எதிர்வருதலும், பசுக்கள்கதறுதலும், பச்சோந்தி தலையில்விழுதலும், கால்கள் இடறுதலும், இடதுகண், இடதுகை துடித்தலும் முதலியன. இவை முதனூலுட் கண்டவை. தட்கல்-தடைசெய்தல், உட்கல் - அஞ்சுதல்.

யாது சூழ்ச்சியென் றெண்ணுவா ரிறைவனைக் கண்டு
தோதி நாமவ னனுமதி யுறுதிகொண் டனைய
ஏதி லாளனை வாதினால் வேறுமென் றிசைந்து
போது வார்நகர் புகுந்துவேத் தவைக்களம் புகுவார். (௨௬)

ஆய போதிளங் காலையிற் கவுணிய ரால
வாயர் சேவடி பணிந்துதம் மடத்தினிற் செல்லக்
காயு மாதவச் செல்வனைக் கங்குல்சூழ்ந் தாங்கு
மாய வஞ்சகர் வந்திடை வழித்தலை மறித்தார். (௨௭)

மறித்த கையர்பின் செல்லமுன் மன்னவை குறுகிக்
குறித்த வாளரித் தவிசின்மேற் கொச்சையர் பெருமான்
எறித்த சேயிளம் பரிதியி னேறிவீற் றிருந்தார்
பறித்த சித்தலைப் புலையர்கள் பொருதிவை பகர்வார். (௨௮)

மழலை யின்னமுந் தெளிகிலா மைந்தகண் மணியொன்
றுழல்க ருங்கொடி யிருந்திடக் கனியுதிர்ந் தாங்குன்
சுழல்கொள் விஞ்சையி னன்மையான் மன்னனைத் தொடுத்த
தழல வித்தன மென்றுநீ தருக்குறத் தகுமோ. (௨௯)

நந்து நாகுநீர் வண்டுசென் னடைவழி யெழுத்தாய்
வந்து வீழினும் வீழுமவ் வழக்கினின் கையிற்
சிந்து சாம்பருஞ் சிறுசொலு மருந்துமந் திரம்போற்
சந்து சூழ்மலை யான்சுரந் தணித்தன கண்டாய். (௩0)

உங்கண் மந்திர மேடொன்றிற் றீட்டுக வோரேட்
டெங்கண் மந்திரந் தன்னையுந் தீட்டுக விரண்டும்
அங்கி வாயிடின் வெந்தது தோற்றதவ் வங்கி
நுங்கி டாதது வென்றதென் றெட்டியே நுவலா. (௩௧)

செக்க ரஞ்சடை யானுறை பதிகளிற் செய்யத்
தக்க தன்றவ னடுநிலை பிழைத்துநுஞ் சார்வாய்
விக்க மெம்மனோர்க் கியற்றுவான் வேறொரு தலத்திற்
புக்க மர்ந்துவா தஞ்செயப் போதுக மென்னு. (௩௨)

வென்றி மாமுர சறங்கிடா வியனகர்ப் புறம்போய்
மன்றல் வேம்பன்முன் கதழெரி மடுத்திடிற் பிழைப்ப
தொன்று வேவதொன் றீதுகொண் டுமர்களு மெமரும்
இன்று வெல்வதுந் தோற்பதுங் காண்டுமென் றெழுந்தார். (௩௩)

௨௬. வேறும் - வெல்லுவோம். ௨௯. சுழல்கொள் விஞ்சை - மயக்கங்கொள்ளு தற்கேதுவாகிய மந்திரவித்தை; நிலையில்லாத வித்தையுமாம். ௩0. செல்நடை ஒரு பொருட்பன்மொழி. எழுத்தாய் வந்து வீழினும் வீழும் - நந்துமுதலியவை கடற்கரை மணன் முதலியவற்றில் ஊர்ந்து செல்லும்வழி, அவ்வூர்தல் ஒருபோது எழுத்தாகி எவராலும் விரும்பப்படினும் விரும்பப்படும்; படு விகுதி தொக்கது; எழுத்தாய்ப் பொருந்தினும் பொருந்தும் என்றலுமாம். எழுத்தாய்வருதல் ஒருசொல்விழுக்காடு. ௩௧. மந்திர மோரேட் டிற்றீட் டுகவோ ரேட்டி, லெங்கண் எனவும், நுவல்வார் எனவும் பாடம்.

வேறு.

ஈட்டுவஞ்ச நெஞ்சரே யெழீஇநகர்ப் புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்க ணோரழற் கிடங்குதொட் டெழுந்துவான்
நீட்டுகோ டரங்குறைத்து நிறையவிட்டு நெட்டெரி
மூட்டினார்த மாதரார் வயிற்றுமிட்டு மூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்ட முனிவர்தம்மை யெள்ளியெள்ளி நாயினும்
ஈனரங்கி யைத்தடுத் திருப்பவெண் ணிராயிரர்
ஆனதொண்ட ருடனெழுந்து சண்பைவேந்து மரசனும்
மானனாரு மந்திரக் கிழானும்வந்து வைகினார். (௩௫)

உள்ளவிழ்ந்த முலைசுரந் தொழுக்குபா லருந்தியே
துள்ளியோடு கன்றுபின் றொடர்ந்துசெல்லு மானென
வெள்ளியம்ப லத்துளாடும் வேதகீதர் காதல்கூர்
பிள்ளைபோன வாறுதம் பிராட்டியோடு மெய்தினார். (௩௬)

ஆறினோ டிரண்டடுத்த வாயிரஞ் சமணரும்
வேறுவேறு தாமுயன்ற மந்திரங்கள் வேறுவே
றாறுநீர் சுரந்தவோலை யிற்பொறித் தொருங்குபோய்ச்
சீறிவா னிமிர்ந்தெழுந்த தீயின்வாய் நிரப்பினார். (௩௭)

அக்கிவாய் மடுத்தவே டனைத்துமக் கணத்தினே
இக்குவா யுலர்ந்ததோ டெனக்கரிந்து சாம்பராய்
உக்கவாறு கண்டுநீச ருட்கிடந்து பொங்கவே
திக்குளார்கள் கண்டபேர் சிரித்துளார்க ளாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேத நாவர்தாம் விரித்தவேத மெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்த கத்தைவண் கயிற்றினால் வகிர்ந்துதாம்
அருந்தஞான வமுதளித்த வம்மைபேர கப்படத்
தெரிந்தவே டெடுத்தடுத்த தீயின்வாயி லிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப் படுத்தநூல் வரைந்தவே டனந்தநாள்
அறைபுனற் கிடந்ததா மெனப்பசந்த தாசனும்
நிறையமைச்சு மாசியாரு நின்றபேரு மந்தணர்க்
கிறைவரைப் புகழ்ந்தளப்பி லின்பவெள்ள மூழ்கினார். (௪0)

வெந்தசிந்தை யமணர்வாது வெல்வதற்கு வேறிடம்
புந்திசெய்து வந்தவப் பொதுத்தலம் பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர் வாதுவென்ற வன்றுதொட்டு ஞானசம்
பந்தனென்ற நாமமே படைத்துயர்ந்த தின்றுமே. (௪௧)

---

௩௬. வேதகீதர் வாய்மை கூர் என்றும் பாடம். ௩௮. அக்கி வலித்தல்விகாரம்; கடைக்குறையுமாம். ௩௯. அம்மைபே ரகப்படத் தெரிந்த வேடு "போக மார்த்தபூண் முலையாள்" என்னுந் திருநள்ளாற்றின் மேலதாகிய திருப்பதிகமெழுதிய திருவேடு. ௪௧. ஞானசம்பந்தன் என்னும் இடம் சம்பந்தநத்தம் என வழங்கி இக்காலத்துச் சாம்பநத்தம் என வழங்குகின்றது.

அன்னவேடு முறையினோ டிறுக்கியந்த ணாளர்கோன்
மன்னைநோக்க வினையினோடு பாயுடுத்த மாசர்தாஞ்
சொன்னசூழ் புலப்படத் துணிந்தும்வாய்மை நாணேரீஇக்
கன்னிநாட னவைசிரிக்க வாற்றலாது கத்துவார். (சஉ)

ஏடநாங்க ளெழுதியிட்ட பச்சையேடெ ணாயிரம்
வீடவந்த நீவரைந்து விட்டவோலை யொன்றுமென்
வாடலின்றி நீரிலிட்ட வண்ணமான தாலிதுன்
பாடவஞ்செய் விஞ்சைகொண்டு பாவகற் பிணித்ததே. (சங)

உங்களேடு மெங்களேடு மும்பர்வான ளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும் வைகைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான்
அங்குநீரெ திர்க்குமோலை வெல்லுமோலை யன்றியே
துங்கவேலை செல்லுமோலை தோற்குமோலை யாவதே. (சச)

வென்றுவீ றடைந்தவர்க்கு வீறழிந்து தோற்றபேர்
என்றுமேவ லடிமையாவ தென்றிசைந்து கைதவக்
குன்றுபோலு நின்றகுண்டர் கூறலோடு மீறிலா
மன்றுளாடு மடிகண்மைந்தர் வாய்மலர்ந்து பேசுவார். (சரு)

வேறு.

அடியார் பதினா றுயிரவ ருள்ளார் சிவனை யவமதித்த
கொடியார் நீவி ருமக்கேற்ற தண்ட மிதுவோ கொன்றைமதி
முடியா ரருளா லுங்களைநாம் வென்றே மாயின் மூவிலைவேல்
வடிவா னிரைத்த கழுமுனையி லிடுவே மதுவே வழக்கென்றார். (சசு)

ஊழின் வலியா லமணரதற் குடன்பட் டார்க ளஃதறிந்து
சூழி யானைக் குலச்சிறையுந் தச்சர் பலரைத் தொகுவித்துக்
காழி னெடிய பழுமரத்திற் சூல வடிவாய்க் கழுநிறுவிப்
பாழி நெடிய தோள்வேந்தன் முன்னே கொடுபோய்ப் பரப்பினார். (சஎ)

தேற லாதார் தமைக் காழிச் செம்ம னோக்கி யினிவம்மின்
நீறு பூசிக் கண்டிகையும் பூண்டு நிருத்த ரெழுத்தைந்தும்
ஊற வோதிப் பாசமொழித் துய்மி னென்ன வறநோக்கிக்
கூறி னார்மற் றதுகேட்டுக் குண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார். (சஅ)

முன்பு தீயில் வென்றனமே நீரில் யாதாய் முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையிணக்கி யகல நினைந்தா யல்லதைநீ
பின்பு வாது செயத்துணியும் பெற்றி யுரைத்தா யல்லைபுலால்
என்பு பூணி யடியடைந்த வேழாய் போதி யெனமறுத்தார். (சகூ

சங. பாடவஞ் செய் விஞ்சை - களிப்பை உண்டாக்கும் அக்கினித்தம்பனவித்தை. சச. ஓலை-ஏடு; இங்கே ஏட்டையுடையவரை ஆகுபெயரால் உணர்த்திநின்றது. சஎ. காழின் நெடிய பழு மரம் - வயிரமுடைய நெடிய முதிர்ந்தமரங்கள்; இது முதனூற்கருத்து: பசுமரத்தின் என்றும் பாடம். சகூ. போதியென - வாதஞ்செய்ய வருகுதி யென்று கூறி.

ஊகந் தவழும் பழுமரத்தை யுதைத்துக் கரைமா றிடவொதுக்கிப்
பூகந் தடவி வேர்கீண்டு பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி
மாகந் துழாவிக் கடுகிவரும் வைகைப் புனலை மந்திரத்தால்
வேகந் தணிவித் தேடெழுதி விடுத்தார் முன்போல் வெள்காதார். (௫0)

சிறையேய் புனல்சூழ் வேணுபுரச் செல்வர் யாருந் தெளிவெய்த
மறையே வாய்மை யுரையாகின் மறைகண் முழுதுந் துணிபொருடான்
பிறையேய் வேணிப் பிரானுகிற் பெருநீ ரெதிரே செல்கவென
முறையே பதிக மெடுத்தெழுதி விட்டார் முழங்கி வருபுனலில். (௫௧)

தேசம் பரவுங் கவுணியர்கோன் விடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈச னருளாங் கயிறுபிணித் தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
நாசஞ் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கு முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் ணாயிரமு நீத்த வழியே யொழுகியவால். (௫௨)

சிங்க மனையா ரெழுதுமுறை யெதிராற் றேறத் தெரிந்தமரர் [தார்
அங்க ணறும்பூ மழைபொழிந்தா ரறவோர் துகில்விண் ணெறிந்தார்த்
கங்கை யணிந்தார் திருத்தொண்டர் கண்ணீர்க் கடலி லமிழ்ந்தினர்
வெங்க ணமணர் நடுங்கியுடல் வெயர்வைக் கடலி லமிழ்ந்தினர். (௫௩)

வேமே யென்ப தறியாதே வெல்வே மென்றே சூளொட்டி
நாமே யிட்ட வேடெரியில் வேவக் கண்டு நதிக்கெதிரே
போமே யின்னம் வெல்வேமென் றிட்ட வேடும் புணரிபுகத்
தாமே தம்மைச் சுடநாணி நின்றா ரமணர் தலைதூக்கி. (௫௪)

பொருப்பே சிலையாய்ப் புரங்கடந்த புனித னேயெத் தேவர்க்கும்
விருப்பேய் போகம் வீடுதரு மேலாங் கடவு ளெனநான்கு
மருப்பேய் களிற்றான் முடிதகர்த்தான் மருமா னறியக் குருமொழிபோல்
நெருப்பே யன்றி வேகவதி நீரும் பின்னர்த் தேற்றியதால். (௫௫)

பொய்யின் மறையின் புறத்தமணர் புத்தர்க் கன்றி வாய்மையுரை
செப்பு மறைநூல் பலதெரிந்துஞ் சிவனே பரமென் றறியாதே
கையில் விளக்கி னொடுங்கிடங்கில் வீழ்வார் போலக் கலங்கிமனம்
ஐய மடைந்த பேதையர்க்கு மறிவித் தனவே யவையன்றே. (௫௬)

கண்டு கூடற் கோமகனுங் கற்பு நிறைந்த பொற்புடைய
வண்டு கூடுந் தாரளக வளவன் மகளு மந்திரியுந்
தொண்டு கூடு மடியாருங் காழிக் கரசைத் தொழுதுதுதி
விண்டு கூடற் கரியமகிழ் வெள்ளத் தழுந்தி வியந்தனரால். (௫௭)

௫௧. பதிகம் - "வாழ்கவந்தணர்" என்பதை முதலாகவுடைய திருப்பதிகம். ௫௨. பொறிவழிபோய் என்றும் பாடம். ௫௩. அறவோர் - சிவபுண்ணியத்தையுடைய அடியார்கள். ௫௪. புகுமே என்பது போமே என்றாயது. ௫௬. மறையின்புறத்தமணர் புத்தர் - வேதபாகியராகிய சமணர் புத்தர். கிடங்கு - குழி. அறிவித்தஃதே யதுவன்றோ என்றும் பாடம். ௫௭. கூடற்கோமானும் என்றும், ஆசைத் துதித்திறைஞ்சி; விண்டு கூறற் கரியமகிழ் என்றும் பாடம்.

நன்றி தேறார் பின்புள்ள மான மிழந்து நாணழிந்து
குன்று போலுந் தோணிபுரக் கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோற்றே மெமையீண்டு நீரே வென்றீ ரெனநேர்ந்து
நின்று கூறக் கவுணியர்கோ னணையா ருய்யு நெறிநோக்கா. (ருஅ)

இன்ன மறத்தா றிசைக்கின்றே நீரேன் வாளா விறக்கின்றீர்
அன்னை யனையா னெம்மிறைவ னவனுக் காளா யும்மின்கள்
என்ன வேட சிறியாய்நீ யெவ்வா றெங்கட் கடாதமொழி
சொன்ன தென்று மானமுளார் கழுவி லேறத் தொடங்கினர். (ருகூ)

வே று.

மதத்தினின் மான மிக்கார் தாங்களே வலிய வேறிப்
பதைத்திட விருந்தா ரேனைப் பறிதலை யவரைச் சைவ
விதத்தினு லொழுக்கம் பூண்ட வேடத்தார் பற்றிப் பற்றிச்
சிதைத்திடர் செய்தே றிட்டார் திரிதலைக் கழுக்கோ றன்னில். (கூ0)

வழிவழி வருமா ணுக்கர் சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம்
அழிபவர் திருநீ றிட்டா ரதுகிட்டா தயர்வா ராவின்
இழிவில்கோ மயத்தை யள்ளிப் பூசினு ரிதுவுங் கிட்டா
தொழிபவ ராவின் கன்றைத் தோளிலிட் டுயிரைப் பெற்றார். (கூக)

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா தயர்பவர் குற்றந் தீர
நீறிட்டார் நெற்றி யோடு நிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டார் நெற்றி யோடு நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசந் தன்னை மறித்திட்டுப் பிறப்பை வெல்வார். (கூஉ)

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ் செய்திலர் மடிந்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக நரிகளுந் தொடர்ந்து கௌவிப்
பற்றிநின் றீர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனர் பரும யானை
வெற்றிகொள் வேந்தன் காழி வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா. (கூங)

இன்றுநீ ரிட்ட வேடிங் கியாவருங் காண நேரே
சென்றதே யெங்கே யென்று னதனையாஞ் செம்பொற் கூடன்
மன்றவ ரருளா லின்னே வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார். (கூச)

செல்லுநர் காண வோலை காவதஞ் செல்வ தப்பால்
ஒல்லையங் கொளித்த லோடும் வியந்தவ ணொருங்கு கூடிக்
கொல்லையான் மேய்த்து நின்றார் சிலர்தமைக் குறித்து நீரிவ்
வெல்லையுள் விசேட முண்டோ விவண்கண்ட திசைமி னென்றார். (கூரு)

ருஅ. குன்றுபோலுங் கோமான் எனக் கூட்டி, மலைபோல எல்லாராலும் அறியப்பட்ட கோமான் என்க; இது தொழிலுவமம். நேர்ந்துநின்றுகூற - முன்வந்துநின்று சொல்ல, உடன்பட்டுச்சொல்ல; இதற்கு நேர்ந்துநிற்றல் ஒருசொல். ருகூ. வட - முன்னிலைப்பெயர். கூரு. எல்லையிர் விசேடம் என்றும் பாடம்.

அவ்விடைச் சிறார்கள் யாங்க ளொன்றையு மறியே மென்ன
இவ்விடை விசேடங் காணல் வேண்டுமெத் திறத்து மென்னாத்
தெவ்விடை வாது செய்யத் திருவுளக் கருணை செய்த
வெவ்விடைக் கொடியி னாரைப் பாடினார் வேத நாவார். (சுசு)

பாட்டின்மேற் கருணை வைத்தார் சயம்புவாய்ப் பராரை வில்லக்
காட்டினா ளிருப்ப நேரே கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சண்பை
நாட்டினார் வலங்கொண் டேத்தி யெதிர்நின்றார் நகைத்தார் நிம்பத்
தோட்டினா னதுகேட் டங்கே தோன்றினான் றுணை யோடும். (சுஎ)

அந்தமா விலிங்கத் தீச னுயிர மதியங் கண்ட
முந்தைவே தியராய்த் தோன்றி முத்தமிழ்க் கரசை நீயென்
மைந்தனு மிளையோ னொப்பாய் வருகென நீறு சாத்திச்
சிந்தைநீ ளார்வங் கூரத் திருவருள் சுரந்து நின்றார். (சுஅ)

நின்றவந் தணரை யன்று நிருமல ஞான மீந்தார்
என்றுகண் டிறைஞ்சி யைய நீரில்யா னிட்ட வேடு
சென்றதிங் கெடுத்தீர் நீரே யஃதுநுஞ் செல்வர்க் கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்றா ராறுமுகச் செம்ம லன்னார். (சுகூ)

இன்னமும் பன்னா ளெம்மை யிடந்தொறும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுகு வாரை வென்றுநம் புனித வீடு
பின்னர்நீ பெறுதி யென்னா வேடுதந் தாசி பேசி
மின்னென மறைந்து நின்றார் வேதிய ராய வேடர். (எ0)

தாதையார் கவர்ந்து மீளத் தந்தவே டதனை வாங்கிப்
போதையார் ஞான முண்டார் புரிசடைப் பிரானார் வௌவி
ஈதையா மிரந்து வேண்டத் தந்தன ரென்று கூறிக்
கோதையார் வேலி னாற்குக் காட்டவக் கொற்கை வேந்தன். (எக)

கச்சான வரவ மார்த்த கருணையங் கடலிற் றோன்றும்
விச்சான ஞான முண்டா ராற்றலின் விளைவு தேறா
தச்சான வலியா னும்மை யளந்தன னடியே னிந்தத்
துச்சான பிழைதீர்த் தாள்கென் றிறைஞ்சினான் றுணர்த்தார்வேம்பன்.()

சுசு. பாடினார் - "வன்னியு மத்தமு மதிபொதி சடையினன்" என்பதைமுதலாக வுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். சுஅ. பிள்ளையார் சுப்பிரமணியக்கடவுள் அம்சமென்று முதனூல் கூறுதலின் அம்சாவம்சிபாவம்பற்றி மைந்தனும் இளையோன் ஒப்பாய் என்றார். எக. போதையார் - ஞானசொரூபியாகிய உமாதேவியார்; "போதையார் பொற்கிணத் தடிசில்" என்புழியுமது. எஉ. விஞ்ஞானம் விச்சானம் என எதுகைநோக்கிற்று; மிக்கஞானம் என்பது பொருள்; என்றது சிவஞானத்தை; இன்மைமிகுதிமுதலியவற்றை உணர்த்தும் வி இங்கே மிகுதிப்பொருளை உணர்த்திற்று; "விச்சதின்றியே விளைவு செய்குவாய்" என்புழிப்போல வித்து விச்சு என்றாயது எனக்கொண்டு முத்திக்குவித்தாகிய பரஞானம் என்றலுமாம்; வித்து - காரணம். அஞ்ஞானம் அச்சானமென்றாயிற்று; அச்சு ஆன வலி எனப் பிரித்து, ஆன்மபோதத்தாலாயவலி என்றலுமாம்; அச்சு ஆகுபெயர். துச்சம் என்பது அம்முக்கெட்டுத் துச்சு எனநின்றது; துச்சம் - இழிவு.

அந்நெடு மேரு வாகு மாடகச் சிலையி னார்க்குப்
பொன்னெடுஞ் சிகரக் கோயின் மண்டபம் புயலைக் கீண்டு
மின்னெடு மதியஞ் சூடுங் கோபுர மேகந் தாவுங்
கன்னெடும் புரிசை வீதி யாவையுங் களிப்பக் கண்டான். (௭௩)

அற்றைநா ளாதி யாக வேடக மென்னு நாமம்
பெற்றதா லேட கத்தின் மேவிய பிரானைப் பாண்டிக்
கொற்றவன் சமண ரோடுங் கூடிய பாவ மெல்லாம்
பற்றறப் பூசை செய்து பாசமுங் கழியப் பெற்றான். (௭௪)

நறைகெழு துழாயி னானுங் கலுழனு நாகர் வேந்தும்
முறையினா லுகங்கண் மூன்றும் பூசித்து முடியா வின்ப
நிறையருள் பெற்றா ரன்ன நிராமய விலிங்கந் தன்னை
இறுதியா முகத்திற் பாண்டி யிறைமகன் பூசை செய்தான். (௭௫)

அங்கண்மா நகர்கண் டாங்கோ ராண்டிறை கொண்டு காழிப்
புங்கவ ரோடும் பின்னாட் பூழியர் பெருமான் மீண்டு
மங்கல மதுரை சேர்ந்து வைகுநா ணீற்றுச் செல்வம்
எங்கணும் விளங்கச் சின்னா ளிருந்துபின் ஞானச் செல்வர். (௭௬)

வடபுலத் துள்ள வீசன் பதிகளும் வணங்கிப் பாடக்
கடவமென் றெழுந்து கூடற் கண்ணுதற் பெருமான் றன்னை
இடனுறை கயற்க ணாளை யிறைஞ்சிப்பல் வரனும் பெற்று
விடைகொடு தமிழ்நா டெங்கும் பணிந்தனர் மீண்டு போவார். (௭௭)

தன்பெருங் கற்பி னாளு மமைச்சனுந் தமிழ்நர் கோனும்
பின்புமு னந்தண் காழிப் பிரானடி பிரிவாற் றாராய்
அன்புதந் தவர்பா னட்ட வன்றுதொட் டானுக் கேண்மை
இன்பமுந் துன்ப மாகி விளைந்துமுன் னீர்ப்பப் போனார். (௭௮)

சண்பையர் தலைவர் தாமு மனையராய்த் தம்பின் செல்லும்
நண்புடை யவரை நோக்கி நம்மிடத் தன்பு நீங்காப்
பண்பின ராகி நீறு பாதுகாத் தீசன் கீர்த்தி
மண்பட வாழ்மி னீது மறுக்கன்மி னின்மி னென்றார். (௭௯)

ஆளுடைப் புகலி வேந்த ரருண்மொழி மறுக்க வஞ்சித்
தாளுடைப் பதுமச் செந்தா டலையுறப் பணிந்து மீண்டு
வாளுடைத் தானைத் தென்னன் மதுரையில் வந்தான் கஞ்சத்
தோளுடைச் சிங்க மன்னர் சோழர்கோ னாடு புக்கார். (௮௦)

---

௭௪. ஏடகம் - திருப்பாசுர ஏடு தங்கிய தானம். கழியப்பட்டான் என்றும் பாடம். ௭௬. மதுரையிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குச்சென்று ஆண்டுள்ள சமணர்களைவென்று நீற்றுச் செல்வத்தைப்பரப்பி, பின்னர்ச் சுசீந்திரம் சென்று அங்கு நின்றும் வடபுலத் துள்ள ஈசன் பதிகளை வணங்கப் புக்காரென முதனூல் கூறும்; அதனை இங்கே நீற்றுச் செல்வம் எங்கணும் விளங்க என்பதனாற் குறிப்பித்தார்; எங்கணும் - தமிழ்நாடுமுழுதும்; பின்னர் அவனியெங்கும் என்பதுமது. ௮௦. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்கம் - தாமரைப் பூமாலையணிந்த புயங்களையுடையதொருசிங்கம்; இது இல்பொருளுவமை; பிள்ளையார் பிராமணராதலின் அவர்க்குரிய மாலை கூறினார்.

ஞானமா மதநீர் சோர ஞானசம் பந்த ரென்னும்
மானமா யானை வந்து கடம்பமா வனத்திற் றுன்னும்
ஊனமாஞ் சமண ரென்னுந் தருக்களை யொடித்து வெண்ணீ
றூனமாப் பூழி யள்ளித் தூற்றிய தவனி யெங்கும். (அக)

வேறு.

ஆதி யாலயத் தடலைகொண் டாழிசூழ் காழிச்
சோதி வேதியர் பாண்டியன் சுரந்தணித் துடலிற்
பேதி யாதகூ னிமிர்த்தலாற் பிறங்குகற் பாதிப்
பூதி யாவினுஞ் சிறந்ததவ் வட்டில்வாய்ப் பூதி. (அஉ)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடல முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,உ௫௫.

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங்கிணறும்

இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

சென்னிவெண் டிங்கண் மிலைச்சிய மதுரைச் சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தர்
துன்னிருஞ் சமணைக் கழுமுனை யேற்றித் துணித்தவா றிசைத்தனம் வணிகக்
கன்னிதன் மன்றற் கரியினை மாற்றுள் காணவக் கண்ணுத லருளால்
வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு வந்தவா றெடுத்தினி யுரைப்பாம். (க)

பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூழ் வேலைப் புறத்தொரு பட்டினத் துள்ளான்
மின்மணிக் கொடும்பூ ணொருகுல வணிகன் வேறுவே றும்பல செல்வத்
தன்மையிற் சிறந்தோன் மகவில னாகித் தன்மனக் கினியதோர் காட்சி
நன்மனைக் கொடியோ டறம்பல புரிந்தோர் நகைமதிக் கொம்பையீன் றெடுத்தான். (உ)

அத்தன வணிகற் குரியநன் மருக னவன்முதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவற்கே முறையினு னேற்றுநான் பயந்த
வித்தக மயிலைக் கொடுப்பலென் றனைய வியற்குல வணிகர்கோன் றன்னோ
டொத்தபல் கிளைஞர் யாவரு மறிய வுணர்த்தினன் சிலபக லொழிய. (௩)

அக. அவனி எங்கும் என்றதனால் சமணரை வாதில்வென்றமையேயன்றிப் பிள்ளையார்மாட்டு நிகழ்ந்த ஏனை அற்புதங்களும் பூதி அள்ளித்தூற்றியதற்குக் காரணமாயின வென்றுணர்க. அஉ. கற்பம் ஆதி கற்பாதி என ஈறுகெட்டு நின்றது; ஆதி என்றதனால் அனுகற்பம், உபகற்பம், அகற்பங்கள் கொள்க. க. எடுத்தினி துரைப்பாம் என்றும் பாடம். உ. வேலைப் புறத்தொரு பட்டினம் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்; சோழநாட்டிலே கடற்கரையிலுள்ள காவேரபுரம் என்று முதனூல்கூறும். அறம்பல - தவம், தானம், ஓமம் முதலியன; இவை முதனூலுட் கண்டவை. ௩. தங்கைமகன் என்பார் நன்மருகன் என்றார்; இதுவும் முன்னூலிற்கண்டது.

ஊழ்வினை வலியா லாருயி ரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன் கற்பின்
சூழ்கதிர் மணிப்பூண் மனைவியு மிறப்பத் துணிந்தன ளவரிரு வோர்க்கும்
ஆழ்கடற் கிளைஞர் செயத்தகு கடன்க ளாற்றியச் செய்தியை மதுரை
வாழ்தரு மருகற் குணர்த்துவா னோலை விடுத்தனர் மருமகன் வாங்கா. (ச)

தன்னருண் மாமன் றுஞ்சினுன் கூடத் தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால்
அன்னவற் களவின் றாகிய தனமுண் டவனனி நாண்மக வின்றிப்
பின்னொரு பெண்ணைப் பெற்றன னவளைத் தனக்கெனப் பேசினு னனைய
கன்னியை மணந்து செல்கென முடங்கற் கழறிய பாசுரந் தெரியா. (ரு)

வீழ்ந்தனன் றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு வீங்கினன் விழிப்புனல் வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் விம்முற் றம்மவோ வென்றென் றரற்றினன் கிளைஞர்நட் படைந்து
வாழ்ந்தவர் தழுவத் தழீஇத்தழீஇக் கரைந்தான் மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து
சூழ்ந்தவெந் துயர்நீத் தொருதலை மாமன் றொன்னகர்க் கேகுவான் றுணிந்தான். (சு)

அங்குள கிளைஞர் சிலரொடுங் கூடி யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
பொங்கிருங் கழிசூழ் பட்டினங் குறுகிப் புகுதுவான் வரவறிந் தங்குத்
தங்குதங் கிளைஞர் வினவநேர் வாரைத் தழீஇத்தழீஇச் செலவிடுத் தேகிக்
கொங்கிவர் தளவத் தாரினுன் மாமன் கோயில்புக் கிருந்தன னாக. (எ)

வே று.

நாள்சில கழிந்த பின்னர் நாய்கரே றனையா னன்ன
வாள்புரை கண்ணி னாளை மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
கேளிர்முன் வேட்ப லென்று கிளந்துதன் மாம னீட்டு
நீள்பெரும் பொருள்கண் மற்றுங் கைக்கொண்டு நெறியிற் செல்வான்.(அ)

வழிவிட வருவார் தம்மை நிறுத்திப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கெழுதரு சுற்றத் தாரை முன்செல்மி னென்று போக்கித்
தொழுபரி சனமுந் தானுந் தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற் பெய்த காவத மாகப் போவான். (கூ)

ச. வயோதிகமுற்றுத் தளர்ந்தபின் இறந்து சுவர்க்கம் புக்கான் என முதனூல் கூறும்; அதுவும் வினைப்பயனே என்பார் வினைவலியால் என்றார்; இங்கே "வினைப் போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற், றினைப்போ தளவுந் தரியாது" என்பது சிந்திக்கற்பாலது. இறப்பத்துணிந்தனள் - சககமனஞ்செய்தாள். செயத்தகு கடன்கள் - பிரேததகனமுதலிய அபரக்கிரியைகள். ரு. தன் என்பது முன்னிலைக்கண் வந்தமையின் இடவழுவமைதி; தாரம் சொல்லால் அஃறிணை யாதலின் துஞ்சியது என அஃறிணைமுடிபு கொடுத்தார். தனக்கெனப்பேசினன் - உனக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுப்பேன் என்று எங்கட்கு எப்பொழுதுஞ் சொல்லினன்; இதுமுதனூற்கருத்து. சு. உயிர்ப்புவீங்கல் - பெருமூச்சுவிடுதல். கரைதல் - அழுதல். ஒருதலை - உறுதி. எ. முதனூலிற் கூறியபடி ஐந்து ஆறு பேர்களுடன் சென்றான் என்பார் சிலரொடுமேகி என்றார். அ. கண்ணினாளை "இங்கேவிவாகஞ்செய்துகொண்டு செல்லுகவென இங் குள்ள சுற்றத்தார்கூற" என முதனூற்கியைய வருவித்துரைக்க. கூ. அரைமேற் பெ ய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதம். "தானுந்தன் றையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்" என்புழிப்போல உயர்வுபற்றிப் பரிசனமுந் தானுந் தோகையும் போவான் என ஆண் பாலொருமை முடிபேற்றது.

வெங்கதிர் வேலை செல்லும் வேலைவந் தணையு முன்னம்
இங்கிருந் தொழிக மென்னப் புறம்பய மூதூ ரெய்தி
அங்கிறை கோயின் முன்னிக் கூவனீ ராடி யங்குத்
தங்கிய வன்னி மாடே போனகஞ் சமைத்துண் டெல்வாய். (௧0)

மலைவைத்த சிலையான் கோயின் மருங்கொரு படியி னும்பர்த்
தலைவைத்துத் துயிலு மெல்லை விதிவழிச் சார வந்தோர்
கொலைவைத்த விடவாய் நாகங் கடித்தது கொதித்து நீண்ட
விலைவைத்த கொடும்பூ ணுய்கன் விடந்தலைக் கொண்டு மாய்ந்தான். (௧௧)

அங்குள பரிச னங்க ளாவலித் திரங்கிச் சூழக்
கொங்கைகள் புடைத்துச் சேடிக் குற்றிடை மகளி ரேங்கச்
சிங்கவே றனையா னாகந் தீண்டிடா தொதுங்கிப் போந்த
பங்கய மலர்க்கொம் பன்னாள் பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள். (௧௨)

வேறு.

ஆளியே றன்னவ னரவின்வாய்ப் பட்டது மவிந்ததும்
மீளிவே லுண்கணார் கைகுலைத் தழுவதும் விழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந் தயர்வதுஞ் சோர்வதுங் கண்டிளங் கிளியனாள்
வாளியே றுண்டதோர் மயிலின்வீழ்ந் துயங்கினாண் மயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணாட் செருகின வருகின வுயிர்ப்பழல் வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங் கோதைபோற் சோர்ந்ததா கங்கரஞ் சோர்ந்தன
அடித்தளிர் சோர்ந்தன கன்னியன் னப்பெடை யன்னவள்
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழ்ந் தாளெனக் கிடந்தன ளென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங் கொம்பரிற் சூழ்ந்திறந் தான்புறஞ் சார்ந்தழூஉம்
ஆயமென் மகளிர்மீண் டன்பனோ டெங்கைதன் னாவியும்
போயதே கொல்லென மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீஇத்
தூயதூ செறிந்திளைப் பாற்றினார் சிறிதுயிர் தோற்றவே. (௧௫)

மெய்கழிந் தின்னுயிர் மீண்டுதன் யாக்கையின் மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிரு காலியங் குற்றன கண்களும்
பொய்கைநீ லஞ்சிறி தவிழ்ந்தென வலர்ந்தன பூவையை
மைகழி நாண்முத னான்குநால் வேலியாய் வளைந்தவே. (௧௬)

கையெறி யுங்குழற் கற்றைசோ ருந்திரி காறுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொங்கைமுற் றத்துக நெஞ்சுகும்
பையவாய் விடம்புறம் பார்க்குநா ணெடுந்தளைப் படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட் டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால். (௧௭)

---

௧0. இருந்தொழிகம் - இருப்பேம்; இருந்தொழிதல் ஒருசொல்; ஒழி துணிவுப் பொருடரும் விகுதியெனக் கோடலுமாம். கூவல் - சர்வதீர்த்த சொரூபக்கிணறு. வன்னி - சர்வதேவசொரூப வன்னிமரம்; இதனடியில் தக்ககன்முதலிய சருப்பங்களுள் ளன; இவை முதனூலிற் கண்டவை. எல் - இரவு. ௧௧. மருங்கொருபடி - பக்கமண் டபக்கற்படி; மருங்கு ஆகுபெய். ௧௪. வடி - மாம்பிஞ்சு. அருகல் - குறைதல். ௧௫. ஆயமென்மகளிர்-தோழிப்பெண்கள். கொடுங்கை - வளைந்தகை; கோடும் கொடுமெனக் குறுகிற்று. தூசெறிந்து - புடைவையால் வீசி. ௧௭. நாண் நெடுந்தளை - நாணமாகிய பெரியவிலங்கு. சிறுதெய்வம் - துட்டதேவதை.

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கனவிலுங் கண்டிலா ளன்பன்மே லன்பெனும்
இணங்குதன் னுருவமாய் நிறைவரம் பிற்றென விருந்தோர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டழு தாலெனப் புலம்பலுற் றுளரோ. (கஅ)

வே று.

என்னு யகனேயோ வென்னிருகண் மணியேயோ வென்னை யீன்றான்
றன்னுவி யன்னதனி மருகாவோ முருகாவோ தாரார் முல்லை
மன்னுவோ வணிகர்குல மணியேயோ விடவரவின் வாய்ப்பட் டாயோ
உன்னுக நிழலான வென்னைவிடுத் தெவ்வண்ண மொளிப்ப தேயோ. (கக)

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்து வேந்தன்
நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த நாகர் வேந்தன்
றன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னுவித் தலைவா வென்னை
இந்நாட்டி லிருத்தியெனை வஞ்சித்துப் போயினவா றென்னே யென்னே. (உ௦)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத் தேவியோடுந்
தன்னிருதோ ளுறவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன் சார்ந்தே னாகில்
என்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ வெனையீங் கிட்டாய்
பின்னுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிபோயென் பெற்று வையா. (உக)

வரிசைமரு மகனரவால் விளிந்ததுநா னறைபோய மனத்தோ டிங்குப்
பரிவுறலு மெனைப்பயந்தார் நோற்றபய னன்றாகப் பலித்த தேயோ
பெரிதவரிக் கட்கலக்கங் காணுமு னிறந்தன்றோ பிழைத்தா ரந்தோ
அரியதிலு மரியபய னிதுவன்றோ வெவர்பெற்று ரவர்போ லம்மா. (உஉ)

உன்காதன் மாமனெனைப் பயந்தவன்றே யுறவறிய வுனக்கே பேசிப்
பின்காதன் மனைவியொடு முயிரிழந்தான் யானுமந்தப் பெற்றி யாலே
என்காத லுயிர்போக வெற்றுடம்போ விருக்குமுட னிறப்பே னென்னுத்
தன்காதற் றுணையிழந்த வன்றிலென விருந்தழுதா டமிய ளானாள். (உங)

வே று.

நன்னக ருறக்க நீங்கி நடுக்கமுற் றழுங்கக் காழித்
தென்னகர் ஞானச் செல்வர் சிவனகர் தொறும்போய்ப் பாடி
அந்நக ரடைந்தா ரங்கோ ரணிமடத் திருந்தார் கேட்டீ
தென்னென வாள்விட் டாய்ந்து கோயிலி னிடைவந் தெய்தி. (உச)

கஅ. வணங்கல் - ஈண்டுக் குறைதல் என்னும்பொருட்டு. அன்பன்மேல் இணங்கு அன்பு தன்னுருவமாய் நிறை வரம்பிற்று என என்என்று மாறுக; நாயகன்மேற் பொருந்திய அன்பு தனதுருவமாய் நிறைந்த அளவினையுடையதென்றென்று கண்டோர் கூற; எனவென வென்னுமடுக்கு உறுதிப்பொருள் பயந்து அன்பின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தி வந்தது. கக. தன்றந்தையால் கணவனாக நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகலான் என்னாயகனே என்றாள். தனக்கியைந்த இளம்பருவத்தினன் என்பாள் முருகா என்றாள்; முருகு - இளமை. உக. தென்னுலகம்-பிதிரர்வசிக்கும் உலகம். ஈங்கிட்டு எனவும், கைவிட்டு எனவும் பாடம். உஉ. அறைபோயமனம் - அறிவுமுழுதுமற்றுப்போதலால் ஓட்டை மிக்க மனம்; போதல் - மிகுதல். கண்கலக்கம் என்றும் பாடம்.

கன்னிநீ யாரை யுற்ற தென்னெனக் கன்னி தாழ்ந்து
தன்னரு மரபு மீன்றூர் தம்மையு மருகற் கென்றே
உன்னினர் மன்றல் பேசி யிறந்தது முயிரன் னூனோ
டிந்நெறி யடைந்தீங் குற்ற நிகழ்ச்சியு மெடுத்துச் சொன்னாள். (௨௫)

தந்தையுந் தாயு மன்னர் தமியளா யிரங்கும் பேதைப்
பைந்தொடி யாவி காப்பான் பாம்புகோட் பட்டான் மாடே
வந்தவ னாக மெல்லா மருந்துரு வாகும் வண்ணஞ்
சிந்தைசெய் தருட்கண் வைத்தார் குதித்தது தீவாய் நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தன னுறங்கி னான்போ லிறந்தவன் யாருங் கண்டு
தொழுந்தகை ஞான வேந்தைத் தொழுதனர் துதிசெய் தார்வத்
தழுந்தினர் கன்னி யன்ன மனையவ ளின்பத் தீந்தேன்
பொழிந்தொரு புறத்தே கஞ்சம் பூத்ததோர் கொம்பி னின்றாள். (௨௭)

தலைவனை யிறந்த போதுந் தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைநுதல் காதன் மாமன் செல்வியா யிருந்துந் தீண்டா
நிலைமையு மன்புங் கற்பி னீர்மையும் வியந்து நோக்கி
மலைமகண் ஞான முண்டார் வணிகனை நோக்கிச் சொல்வார். (௨௮)

வருதிநின் மாபுக் கெல்லா மணியனா யுன்றன் மாமன்
றருதிரு வனையா ளின்பஞ் சாருநா டுன்பம் வந்து
பெருகுநா ளன்றி யென்றுன் மெய்தொடப் பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடித்துக் கொண்டு போகெனச் செப்ப லோடும். (௨௯)

செங்கணே றனையா னையன் றிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன் படைத்த சாதி நான்கையும் பாது காப்பீர்
எங்குல வணிக ரின்றிக் கரிகளு மின்றி யீங்கே
மங்கல முடிக்கும் வண்ணம் யாதென வணங்கிச் சொன்னான். (௩௰)

---

௨௫. ஈன்றூர் தன்னையும் என்றும் பாடம். ௨௬. மருந்துருவாகும்வண்ணம் - அமிர்தமயமாகும்படி. சிவபிரானைச் சிந்தித்துத் திருநீற்றை மிருத்துஞ்சயம், பஞ்சாக்கரம், நீலகண்டம் என்னு மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து வணிகன் வடிவத்திலிட்டார் என்னு முதனூற்பொருளை அருட்கண்வைத்தார் என்பதில் ஆசிரியர் அடக்கிய சாதுரியம் வியக்கற்பாலது; அருட்கண் - ஞானக்கண் என்பதொருபொருள்; அருள் - பரையுருவாகிய திருநீற்றை, கண்வைத்தார் - வணிகன் மீதிட்டார், என்பது மற்றொரு பொருள்; கண்ணென்னுமிடப்பொருளுருபின் முன்னர் வணிகனை வருவித்துரைக்க. "நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை, மாற்றுப் பரையின் வரலா றுரும்" என்பதிங்கே சிந்திக்கற்பாலது. ௨௭. எழுந்தனன் - சிரித்துக்கொண்டெழுந்தான்; சிரித்தல் முதனூலிற் கண்டு வருவித்தது. முதனூலில் வேறுபிரிதுக் கூறப்பட்ட கன்னியன்னமனையவள் இங்கே யாரும் என்பதிலடக்கப்பட்டாள். ஆகலான் ஆர்வத்தழுந்தினர் என்பதன் பின் அவருள் என ஒரு சொல்வருவித்து அன்னமனையவள் பொழிந்து ஒருபுறத்தே நின்றாள் என்று கூறுக. ஆர்வத்தழுந்தினர் - ஆசைக்கடலுள் அமிழ்ந்தினர். வணிகப்பெண் கன்னியாதலின் புறத்தே ஒதுங்கி நின்றாள் என்க. ௨௮. மாமன்செல்வி இன்பத்துன்பங்கள் நிகழும் இரண்டுகாலங்களினும் தீண்டுதற்குரியளாயிருந்தும் அது செய்யாமைக்குக் காரணம் இதுவென்று உணர்ந்தார் என்பார் தீண்டாநிலைமையும் என்றார். ௨௯. மணி - சிரோரத்தினம்.

கன்னியை யீன்ற ஞான்றே யுனக்கென்றுன் காதன் மாமன்
உன்னிய துறவி னுள்ளா ரறிவரே யுனக்கீ தன்றி
வன்னியுங் கிணறு மிந்த விலிங்கமும் கரிகண் மைந்தா
இந்நிலை வதுவை செய்தி யெம்முரை கடவா தென்றார். (௩௧)

மாசறு மனத்தான் காழி வள்ளலைப் பணிந்து நீரே
தேசிகர் குரவர் நட்டோர் தெய்வமுங் கிளையு மென்னப்
பேசிய வாறே வேள்வி பெற்றியா னிறீஇத்தான் வேட்ட
பாசிழை யோடு தாழ்ந்து விடைகொடு பரவிப் போனான். (௩௨)

ஏவல்செய் யாயத் தாரு மடியரு மீண்ட வீண்டிக்
காவல்செய் மதுரை மூதூர் குறுகித்தன் காதன் மாமன்
பூவையை மணந்த வண்ணங் கேட்டங்குப் புடைசூழ் சுற்றம்
யாவரு முவப்ப வின்புற் றிருந்தன னிளங்கோ மன்னன். (௩௩)

தன்பெருந் தனமு மாம னீட்டிய தனமு மீட்டி
மன்பெரு நிதிக்கோ னென்ன வாணிகம் பெருக்கி நாய்கன்
இன்புறு காத லார்க ளிருவரு மீன்ற காதல்
நன்பொருண் மகிழ்ச்சி செய்ய நலம்பெற வாழு நாளில். (௩௪)

மூத்தவள் சிறுவர் சால மூர்க்கரா யுள்ளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி னட்டோர் மைந்தனுண் டிவனு மன்ன
தீத்தொழி லாக மன்ன சிறார்களு மல்லற் செல்வம்
பூத்தநீ ணியமத் தூடு போய்விளை யாடல் செய்வார். (௩௫)

மூந்திய மணாட்டி மைந்தர் முகிழ்முலை யிளைய பாவை
மைந்தனை யொருநாட் சீறி யடித்தனர் வருந்தி யீன்ற
சந்தணி முலையாண் மாற்றா ளேயாரை வைதா ளீன்ற
பைந்தொடி தானுஞ் சீறி யிளையளைப் பழித்து வைவாள். (௩௬)

---

௩௧. இக்கரிகளேயன்றி எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளும் உனது விவாகத்துக்குச் சாக்ஷியாக விருக்கின்றார் என முதனூல் கூறிற்றேனும் இங்கே சானசாணிகளின் ஒற்றுமை நயம்விளக்குதற் பொருட்டு வேறுபிரித்துக் கூறுழிந்தார். சிவசாந்நித்தியத்தால் விசேடித்ததலத்தில் இலக்கினத்தால் விசேடித்த காலத்தில் சிவசாந்நித்தியில் மங்களகருமஞ் செய்பவன் நீண்ட ஆயுளையும், நோயின்மையையும், செல்வத்தையும் அடைவான் ஆகலான் அவற்றை நீ அடைதற்பொருட்டுக் கால விசேடத்தோடு கூடிய இவ்விசேட தலத்தில் விவாகஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பார் இந்நிலையெனச் சுட்டி யொழிந்தார்; நிலை - இடம், காலம்; இது முதனூற் கருத்து. ௩௨. என்னப் பேசி அவ்வாறே எனப்பிரிக்க; பேசியவாறே என்றலுமொன்று; நிறீஇ-செய்து. விவாகம் பிள்ளையாராற் செய்விக்கப்பட்டது என்று முதனூல் கூறும். ௩௩. இளங்கோமன்னன் - வணிகர்க்குத் தலைவன். ௩௪. பொருள் - பிள்ளை. ௩௫. நியமம் - வீதி. விளையாடல் - புழுதிவிளையாட்டு; இது முதனூலிற் கண்டது. ௩௬. வைதாள் - அழியக்கடவர் என்று திட்டினாள்; இதுவும் முன்னூற் கருத்து.

எந்தவூ ரெந்தச் சாதி யார்மகள் யாவர் காணச்
செந்தழல் சான்றா வெங்கோன் கடிமணஞ் செய்து வந்த
கொந்தவிழ் கோதை நீயென் கொழுநனுக் காசைப் பட்டு
வந்தவ ளான காமக் கிழத்திக்கேன் வாயும் வீறும். (௩௭)

உரியவன் நீமுன் னாக வுன்னைவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள தாகிற் கூறிக் காட்டெனக் கழற லோடும்
எரிசுட வாடிச் சாய்ந்த விணர்மலர்க் கொம்பிற் சாம்பித்
தெரியிழை நாணஞ் சாய்ப்ப நின்றிது செப்பு கின்றாள். (௩௮)

அரவின்வாய்ப் பட்ட வைக லாருயி ரளித்த ஞானப்
புரவல ரருளா லெங்கோன் புறம்பய நாதன் வன்னித்
தருவொடு கிணறு காணச் செய்தனன் சாறம் மூன்று
கரிகளு முள்ள வென்றாள் கற்பினா லொப்பி லாதாள். (௩௯)

மாற்றவ ணகைத்து நன்று நன்றுநின் மன்றல் வேள்விக்
கேற்றன கரியே சொன்னா யிங்குமக் கரிகண் மூன்றுந்
தோற்றுமே லதுவு மெய்யே யென்றன டோகை யோடும்
வேற்றுமை யிலாத சாய லிளையவள் விழுமங் கூரா. (௪0)

வெவ்வுயிர்ப் பெறிய வில்போய் மெல்விர னெரிக்குங் கையால்
அவ்வயி றதுக்கும் வீழுங் கண்புனல் வெள்ளத் தாழுங்
கொவ்வைவாய் துடிக்கு நாணந் தலைக்கொளுங் கூசு மன்னே
தெய்வமே யாவா வென்னு மென்செய்கேன் சிறியே னென்னும். (௪௧)

தாதைதா யிறந்த வன்றே தமியளா யிங்குப் போந்த
பேதையேற் காருண் டைய பேதுறும் வணிகற் கன்று
மாதுல னாகி ஞாதி வழக்கறுத் துரிமை யீந்த
நாதனே யேதி லாள்வாய் நகையினிற் காத்தி யென்னா. (௪௨)

அன்றிர வுண்டி யின்றித் துயிலின்றி யழுங்கிப் பின்னாட்
பொன்றிணி கமல வாவிப் புண்ணியப் புனறோய்ந் தண்ட
நின்றிழி விமானக் கோயி னிரம்பிய வழகர் முன்னாச்
சென்றிரு தாளில் வீழ்ந்து தன்குறை செப்பி வேண்டும். (௪௩)

அன்றெனைக் கணவன் வேட்ட விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
நின்றவைந் தருவு நீயுங் கிணறுமந் நிலையே யிங்கும்
இன்றுவந் தேதி லாள்வாய் நகைதுடைத் தெனைக்கா வாயேற்
பொன்றுவ லென்றாள் கற்பின் புகழினை நிறுத்த வந்தாள். (௪௪)

அல்லலுற் றழுங்கி நின்றாள் பரிவுகண் டந்தண் கூடல்
எல்லையில் கருணை மூர்த்தி யருளினா லெவருங் காணத்
தொல்லையின் படியே யன்னாள் சொல்லிய கரிகண் மூன்றும்
ஒல்லைவந் திறுத்த கோயி லுத்தர குணபா லெல்லை. (௪௫)

---

௩௮. சாம்பி - வாடி. ௩௯. சாறு - விவாகம்; சான்றம் மூன்றும் என்றும் பாடம். ௪௧. அதுக்கல் - பிசைதல். அன்னோ, ஆ, ஆ இவைகள் அதிசய விரக்கச் சொற்கள். ௪௨. ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவையினில் என்றும் பாடம்; நவை - பழிமொழி. ௪௩. ''தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை'' என்பதற் கிலக்கியமாயுள்ளவளாகலான், ''கணவனனுமதி பெற்றுச்சென்று தோய்ந்து வீழ்ந்து குறைவேண்டினாள்'' என்னும் முதனூற் கருத்தை வருவித்துரைக்க.

அன்னபோ தினையாண் மூத்தாட் கொண்டுபோ யால வாயெம்
முன்னவன் றிருமுன் றாழ்ந்து காட்டுவாண் முகிழ்றாய் சென்னி
வன்னியீ திலிங்க மீது கிணறுதென் மன்றற் சான்றாய்த்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண் முடித்தலை தூக்கி நின்றாள். (சசு)

அவ்விடைத் தருவு நீரு மன்றுபோ லின்றுஞ் சான்றாய்
இவ்விடைப் பட்ட வென்ன வதிசய மெவர்க்குந் தேறாத்
தெய்வமு மெளிவந் தங்கைக் கனியினித் திருவி னன்னாள்
கைவ்வசப் பட்ட தென்றாற் கற்பினுக் கரிதே தம்ம. (சஎ)

மங்கைதன் கற்பு மீச னிடத்தவள் வைத்த வன்பும்
அங்கண னவட்குச் செய்த வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா மகிழ்ச்சியு ளாழ்ந்தார் முல்லைத்
தொங்கலான் முதும ணட்டி யொருத்தியுந் துன்பத் தாழ்ந்தாள். (சஅ)

மேதகு வணிகர் மூத்த வினைக்கொடி யாளைப் பொல்லாப்
பாதகி யிவளா மென்று பழித்தனர் படிறு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னாளைக் குடிப்பழு துரைத்தாய் நீயென்
காதலி யாகா யென்று கணவனுந் தள்ளி விட்டான். (சகூ)

அங்கிலை யிளையாள் கேள்வ னடியில்வீழ்ந் திரப்பா ளைய
என்னது கற்பை யின்று நிறுத்தின ளிவண்மாற் றாளன்
றன்னையி லாதேற் கன்னை யாயின ளிவளும் யானும்
இன்னுயி ருடல்போல் வாழ்வோ மெனத்தழீஇத் தம்மி னட்டார். (௫0)

உடம்பின லிரண்டே யன்றி யுயிர்ப்பொரு ளிரண்டற் றுள்ளம்
மடம்படு மழுக்கா றற்று மைந்தரு மனைய ராக
விடம்படு மைவாய் நாகம் விழுங்கிரை யொத்துத் தம்மில்
இடம்படு மன்புற் றின்புற் றிருவரு மிருந்தார் மன்னோ. (௫க)

அருந்ததி யனையாள் கேள்வற் காயுளு மானுச் செல்வப்
பெருந்தன நிறைவுஞ் சீரு மொழுக்கமும் பீடும் பேறு
தருந்தவ நெறியுங் குன்றாத் தருமமும் புகழும் பல்க
இருந்தனள் கமலச் செல்வி யென்னவீற் றிருந்து மன்னோ. (௫உ)

பொன்னவிர் கமலம் பூத்த பொய்கைசூ ழால வாயெம்
முன்னவன் விளையாட் டெல்லை கண்டியார் மொழிய வல்லார்
இன்னமு மளவின் றென்ப வெங்குரு நாத சாமி
சொன்னவா றுங்கட் கெண்ணெண் காதையுஞ் சொன்னே னம்ம.(௫௩)

சசு. தூக்கி - கீழிறக்கிட்டு. சஎ. இங்கே "காண்டகைய தங்கணவ ரைக்கடவு ளார்போல், வேண் டலுறு கற்பினர்த மெய்யுரையி னிற்கும், ஈண்டையுள தெய்வதமு மாமுகிலுமென்றால், ஆண்டகையி னோர்களு மவர்க்குநிக ரன்றே" என்பது சிந்திக்கற் பாலது. ௫க. இடம்படுமன்பு - மிகுந்த அன்பு; உள்ளத்தின்கண் உண்டாகின்ற அன்பு மாம்; இடம் - உளத்திடம்; படுதல்-உண்டாதல். ௫உ. இங்ஙனமிருந்து கணவனோடு சிவ லோகமடைந்தாள் என்னு முதனூற் கருத்தை வருவித்துரைக்க. ௫௩. குருநாதசாமி - சிவகுருவாகிய முருகக்கடவுள்.

வே று.

என்றுதென் மலைமே லிருந்தமா தவத்தோ னின்னருட் குருபரன் றனையும்
அன்றவன் றிருவாய் மலர்ந்தவா சகமு மருள்கனிந் தொழுகவுள் ளடக்கித்
தென்றமி ழால வாய்த்தனிப் பதியைச் சென்னிமேற் பன்னிரண் டும்பர்
ஒன்றவைத் திமையா வங்கயற் கண்ணி யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான்.()

பரவச மடைந்து வழிகவர்ந் துண்ணும் பழிப்புல வேடர்போ யொளிப்ப
இருள்வெளி கடந்து திருவருள் வழிச்சென் றெண்ணிலாச் சராசர மனைத்தும்
புரையற நிறைந்து காட்சிகண் காண்பான் புதைபடத் தனித்தபூ ரணமாய்
உரையுணர் விறந்த வுண்மையா னந்த வுணர்வினை யுணர்வற வுணர்ந்தான்.௫௫

வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௩௯௦.

அருச்சனைப்படலம்.

கன்னிதன் வதுவைக் கரிகளா யிலிங்கக் கடவுளுங் கவைக்கருங் கோட்டு
வன்னியும் படுநீர்க் கூவலும் வந்த வழியிது மதுரைநா யகனைச்
சென்னியில் வைத்த முனிவனைப் பூசை செய்துமா தவரொருங் கெய்திப்
பன்னிற மலர்தூஉ யாலவா யானைப் பரவிய பரிசது பகர்வாம். (க)

இ௪. அவன் திருவாய்மலர்ந்த வாசகம் - திருவிளையாடற்புராணம்; ஆகுபெயர்; குருமொழியுமாம். சென்னி - பிரமரந்திரம்; ஆகுபெயர். பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு விரல்கள்; ஆகுபெயர். ௫௫. முற்செய்யுளில் நினைந்தான் எனப் பொதுப்படக் கூறி எங்ஙனம் நினைந்தான் என்னும் ஆசங்கையை விடுத்தற்பொருட்டு இச்செய்யுளால் அதன்றிறம் விரித்துக்கூறுகின்றார்; முற்செய்யுளாற் சகளத்திருமேனியையும் இச்செய்யுளால் நிட்களத்திருமேனியையும் தியானித்தார் என்றலுமாம். தியானபரராய்ச் சிவமாய்நிற்றலின் பரவசமடைந்து என்றும், ''தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்த விட்டு'' நிற்றலின் புலவேடர் போய் ஒளிப்ப என்றும், சுத்தாவத்தையினிற்றலின் இருள் வெளி கடந்து என்றும், இறைபணி நிற்றலின் அருள்வழிச்சென்று என்றும், கலப்பினால் எல்லா உயிர்களுமாய் நிற்றலின் சராசரமனைத்தும் புரையற நிறைந்து என்றும், ஞாதிரு ஞான ஞேயமாகிய திரிபுடியு மறுதலின் காட்சி கண் காண்பான் புதைபட என்றும், பொருட்டன்மையால் உயிர்கட்கு வேறாய்நிற்றலின் தனித்த என்றும், உயிர்க்குயிராய் உடனிற்றலின் பூரணமாய் என்றும், பாசஞான பசுஞானங்கட்கெட்டாமையின் உரையுணர்விறந்த என்றும், எல்லாவற்றினுந் தோய்ந்துந் தோய்வின்றிச் சுயம்பிரகாசமாய் நிற்றலின் உண்மையானந்த வுணர்வினை என்றும், ஆன்மபோதமின்றிச் சிவபோதத்தாற் றியானித்தலின் உணர்வறவுணர்ந்தான் என்றும் கூறினார். வழிகவர்ந்துண்ணும் வேடர் என்க. புலம் - பொறி; ஆகுபெயர். இருள் வெளி - கேவல சகலம். சிதசித்துப் பிரபஞ்சம் எங்கும் வியாபித்தலின் பூரணமாய் என்றாரெனினுமாம். உரை - சொற்பிரபஞ்சமாகிய பாசஞானம். உணர்வு - பசுஞானம்; கருதலளவையுமாம். க. கவைக் கருங்கோடு - ஒவ்வொன்றிலும் சிறுகிளைகள் பலவுள்ள பெரியகொம்புகள்; கருமை - பெருமை. நீர்படு கூவல் என்க; படுதல் - ஊறுதல். சென்னியில் வைத்த - துவாதசாந்தத்தில் நிறீஇத் தியானித்த; சென்னியும் வைத்தலும் ஆகுபெயர்கள். ஆலவாயானை எனப் பாடங்கொள்வாருமுளர்.

போதவா னந்தத் தனிக்கடல் பருகும் புயல்புரை முனிவனை வசிட்ட
மாதவ ணாதி முனிவரு முலோபா முத்திரை தன்னொடும் வரித்துப்
போதொடு சாந்த மான்மதந் தீபம் புகைமுதற் கருவிகைக் கொண்டு
மேதகு சிறப்பா லருச்சனை செய்து பின்னுமோர் வினவுரை செய்வார்.

வே று.

கோட்டஞ் சிலைகுனித்த கூடற் பிரானுடல்
கேட்டஞ் செவிபடைத்த பேறடைந்தேங் கேட்டபடி
நாட்டங் களிப்ப நறுமலர்தூஉய்க் கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள் யாங்களென வோதினார் மெய்த்தவரே. (௩)

என்ற வறவோ ரெதிரே முகமலர்ந்து
குன்ற மடக்குங் குறுமுனிவன் கூறுவான்
நன்றுமுனி காளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந் திரென்றான் பின்னும்வியந் தோதுவான். (௪)

பண்ணான் மறைமுடியுந் தேறாப் பரசிவனை
எண்ணா ளவிறந்த வெக்கலைபாற் கண்டுமுளக்
கண்ணா லறியாதார் வீட்டின்பங் காண்பரோ
மண்ணாதி யாறாறு நீத்ததனி மாதவரே. (ரு)

உ. போதவானந்தத்தனிக்கடல் பருகும்புயல் - இல்பொருளுவமை; இது தொழில் பற்றி வந்தது. உலோபாமுத்திரையைப் பொன்னாற் செய்த செங்கழுநீர்மலர் தாமரை மலர் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சித்தார் என முதனூல் கூறும். சத்திக்குச் செய்தல் சத்தனுக்குப் பிரீதியாகலானும், சத்தனையும் அது சார்தலானும் அங்ஙனஞ் செய்தார் என்க. வினவுரை செய்தல் - கேள்வி கேட்டல். ஒருசொல்லாய் வினவுதலுமாம். ௩. கோடு அம் சிலை குனித்த - மேருமலையை அழகிய வில்லாக வளைத்த; கோடு ஆகுபெயர். கேட்டு அம் செவி படைத்த எனப்பிரிக்க; கேட்டம் என முற்றெச்சமுமாம். வேட்டங்கள் யாங்கள் என்பனவற்றில் கள்அசை. ௪. என்றான் - என்றுகூறி; முற்றெச்சம். பின்னும் என்னும் உம்மை எச்சம். வியந்தோதுதல் - முனிவர்கள் வியக்கும்படி சொல்லுதல்; வியந்து வியக்க, புகழ்ந்து சொல்லுதல் என்றலுமாம். ரு. எண் - தருக்கம். அளவிறந்த எக்கலையால் - வேதசாரமாகிய கிரந்த சங்கியையால் அளவிடப்படாத எந்த ஆகமங்களாலும்; கலை - நூல்; இங்கே ஆகமநூல்; அது முன்னர் மறைமுடியுந் தேறாப் பரசிவன் என்று கூறிப் பின்னர் எக்கலையும் என எடுத்துக் கூறினமையாற் பெறப்பட்டது; இதனை "மறையிறு லயனான் மாலால்" எனவும், அருளினா லாகமத் தே யறியலாஞ் * * * சிவனை" எனவும் வருஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களோடியைத்து விரித்துக்கொள்க. கணிதத்தால் அளவிடப்படாத கலைகள் என்றலுமாம்; எனவே அபரஞானத்தாற் கண்டும் பரஞானத்தாற் காணாதார் வீட்டின்பங்காணார் என்க; காணல் - ஈண்டு அநுபவித்தல். பிருதிவிமுதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் போகம் அநுபவித்தற்குரிய கருவிகளாகலான் அவற்றை முற்றத்துறந்தனர் என்பார் மண்ணாதி யாறாறு நீத்ததனி மாதவர் என்றார்.

அஞ்செவியி னூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச் சோதிப் பரனைப்போ யர்ச்சித்து
நெஞ்சநெகக் கண்டு நினையா வழிநினைந்து
வஞ்சவினை வேர்களைவான் வம்மின்க ளென்றானே. (சு)

மங்கல வோரை வருதினத்தில் வானிழிந்த
கங்கை படிந்துலக நாயகனைக் கைதொழுது
புங்கவர்முன் சங்கற்பஞ் செய்தனுச்சை பூண்டொழுகி
அங்கவர்வா யாசி மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தே. (எ)

ஐம்புலனுங் கூடற் பெருமா னடியொதுக்கி
நம்பனுரு வைந்தெழுத்து நாவாடக் கைகூப்பித்
தம்புனித சைவ தவத்தெய்வத் தேர்மேற்கொண்
டும்பர் வழிநடக்க லுற்றார்க ணற்றவரே. (அ)

சு. ஊறுபட - அழுந்த; நன்றாக என்றபடி. பஞ்சமுகம் - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம். நினையாவழி - முன்னொருகாலத்தும் நினையாத திருவருண்மார்க்கம். வஞ்சவினைவேர் - வஞ்சித்துப் பிறவியிற் செலுத்தும் இருவினைகட்கும் மூலமாகிய ஆணவம்; வேர் - ஆகுபெயர்; காரணங்கெடக் காரியங்கெடுதல் ஒருதலையாகலின் வினைவேர் களைவான் என்றார்; இனி வஞ்சம் - மாயை; ஈறுகெட்டது. வினை-கன்மம்; வேர்-இவற்றிற்கு மூலமாகிய ஆணவம் என்றலுமாம்; வஞ்சத்தைச் செய்வதனை வஞ்சமென்றார்; வஞ்சம்-ஈண்டு மயக்கம். இங்கே சிவஞானபோதத்துப் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்து முதலதிகரணத்துப் பொருளை இயைத்து விரித்துரைத்துக்கொள்க.

எ. புங்கவர் அங்கு அவர் முன் சங்கற்பஞ்செய்து வாய் ஆசிமொழி கேட்டு அகம் மகிழ்ந்து அனுச்சை பூண்டு மங்கல ஓரை வருதினத்தில் ஒழுகி வான் இழிந்த கங்கை படிந்து உலகநாயகனைக் கைதொழுது எனமாறுக. புங்கவர் - வசிட்டர் முதலிய முனிவர்கள். அங்கு அசை; அவ்விடமுமாம். அவர் - வம்மின்கள் என்று கூறிய அகத்திய முனிவர்; அகரம் வம்மின்கள் என்பதைச் சுட்டிற்று. சங்கற்பம் - ஈண்டு ஸ்நானத்தின்பொருட்டும், யாத்திரையின்பொருட்டுஞ் செய்யப்படுவன. வாய்ஆசிமொழி - சிறந்தவாழ்த்துரை; வாய்ஆசி வினைத்தொகை; அகத்தியமுனிவர் திருவாயினின்று தோன்றிய வாழ்த்துரையுமாம். அனுச்சைபூண்டு - அனுமதிபெற்று. மங்கலஓரை-நல்ல இலக்கினம். ஒழுகி-சென்று. உலகநாயகர் - விசுவநாதர். கைதொழுது - அஞ்சலித்து; ஒருசொல்; கையால் தொழுது என்றலுமாம். விசுவநாதசுவாமியைத் தொழுதார் எனவே, அத்தொழுகைக்குமுன் வணங்கற்பாலராகிய துண்டிவிநாயகரையும், அத்தொழுகைக்குப்பின் வணங்கற்பாலராகிய விசாலாக்ஷியம்மையையும், தண்டபாணியையும் பிறரையும் வணங்கினமை சொல்லாமே அமையுமென்னுங் கருத்தால் விரிக்காது விடுத்தார்; முதனூலார் விரித்தார். இச்செய்யுள் குளகம்; "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்"வது.

அ. முனிவர் மனத்தைச் சோமசுந்தரக்கடவுடிருவடியிற் செலுத்துதலாற் பொறிகள் தத்தம் புலன்களைப்பற்றாமையின் அவை தொழிற்பாடற்றன என்பார் ஐம்புலனுங் கூடற்பெருமா னடியொதுக்கி என்றார். புலன் - பொறி. ஆடல் - செபித்தல். சைவ தவத்தெய்வத்தேர் - சிவசம்பந்தமாகச் செய்ததவத்தாற் பெற்றதேவவிமானம்; தவமாகிய விமானம் என்றல் முதனூற்குமாறு. அகத்தியமுனிவர் ஒருங்குசெல்லுதல் வம்மின்கள் என்றதனாற் பெறப்பட்டுக்கிடத்தலின் முதனூலிற்போல வேறுபிரித்துக் கூறாராயினர். ஐம்புலனுமொதுக்கி என்றதனால் மனத்தின் றொழிலும், நாஆட என்றதனால் வாக்கின்றொழிலும், கைகூப்பி நடக்கலுற்றார் என்றதனால் காயத்தின் றொழிலும் பெறப்பட்டு மூன்றும் ஒருவழிப்பட்டமை காண்க. மேல்கொண்டு என்றும் பாடம்.

செய்ய சடையர் திருநீறு சண்ணித்த
மெய்யர்தவ நோற்றிளைத்த மேனியின ருட்புறம்புந்
துய்யாணி கண்டிகையர் தோலு மருங்குடையர்
ஐயர் தவத்துக் கணிகலம்போற் போதுவார். (கூ)

வே று.

புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத் தலங்களும் புலன்கள் வென்றோர்
நண்ணிய வனமுந் தீர்த்த நதிகளுந் தவத்தோர் நோற்கும்
வண்ணமு நோக்கி நோக்கி மலயமா முனிவன் காட்டக்
கண்ணிணை களிப்ப நோக்கிக் கைதொழு திறைஞ்சிச் செல்வார். (க0)

சீறுகொ ளிலங்கை வேந்தைச் செருத்திட விராமன் பூசித்
தாறணி விருபக் கண்ண னருள்பெறு தலமீ தும்பர்
ஏறிவீழ்ந் திறந்தோர் முன்ன மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
மாறிய பிறப்பி னல்கு மலையிது காண்மின் காண்மின். (கக)

சுரபிநீள் செவியி லிங்கச் சுடருரு வாயி னூன்றன்
இரவினிற் றிருத்தேர் மன்ற னடக்குமூ ரிவ்வூர் மேலை
உரவுநீர்க் கரைத்தேண் மாதத் துயர்ந்தகார்த் திகையிற் றேரூர்ந்
தரவுநீர்ச் சடையான் வேள்வி நடக்குமூ ரவ்வூர் காண்மின். (கஉ)

கூ. தவநோற்று - மிகத்தவஞ்செய்து; தவ - மிக; தவம் நோற்று எனப்பிரித்துத் தவஞ்செய்து என்றலுமாம். "புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை, வாய்மையாற் காணப் படும்" என்பதற் கிலக்கியராகலான் உட்புறம்புந் துய்யர் என்றார். தவம் இவராற் சிறப்படைதலின் தவத்துக்கணிகலம்போல் என்றார். தவத்துக் கணிகலம்போல் ஐயர் சடையராய், மெய்யராய், மேனியராய், துய்யராய், கண்டிகையராய், உடையராய்ப் போதுவார் என்க; போல் ஐயர் என வினைத்தொகையாக்குக. க0. புண்ணியந்தழைக்கும் என்பதனை வனமுதலியவற்றிற்குங்கூட்டுக. தலங்களைக் கூறவே அவற்றின்கணுள்ள புண்ணியஸ்தலவிருக்ஷங்கள் கூறாதே அமையும் என்னுங் கருத்தால் முதனூலிற் போல அவற்றைவேறாகவிரித்துக்கூறிலர். தீர்த்தமும் நதிகளும் என்று முதனூற்கியைய உம்மைவிரிக்க; தீர்த்தம் - வாவி, ஓடை, கூபமுதலிய வடிவுடையன. நதி - கங்கைமுதலிய ஆறுகள். தெய்வத்தலங்கள் என்று பொதுப்படக்கூறி அவையாவை என்னும் ஆசங்கையை விடுத்தற் பொருட்டுப் பின்னர் அவை இவையெனச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றார். கக. சீறுதல் - ஆரவாரித்தல், மிகக்கோபங்கொள்ளல். விருபக்கண்ணன் - ஏனை இருகண்கள்போலாது மாறுபட மேனோக்கிய உருவத்தையுடைய அக்கினிக்கண்ணராகிய சிவபிரான். **அருள்பெறுதலம் - விருபாக்கம்.** விருபக்கண்ணர் வீற்றிருத்தலின் இது விருபாக்கமெனப் பெயர்பெற்றது; இதனை ஏமகூடமெனவும் வழங்குவர். உம்பர் இங்கே மலையின் மேலிடம். மாறியபிறப்பு - மறுபிறப்பு. **நல்குமலை - ஸ்ரீசைலம்**; இது **திருப்பருப்பதம்** எனவும், மல்லிகார்ச்சுனம் எனவும் பெயர்பெறும். விமானவிரைவிற்கேற்ப விரைந்து தரிசியுங்கள் என்பார் காண்மின் காண்மின் என விரைவுபற்றி அடுக்குமொழியாற் கூறினார். இதனை மேலுங் கூட்டுக. ஏனையவற்றிற்கும் ஈதொக்கும். கஉ. **தேர்மன்றல் நடக்கும் ஊர் - திருக்கோகாணம்.** தேர்மன்றல் - இரதோற்சவம். சுடருருவாயினூன்றன் இரவு - மகாசிவராத்திரி. **வேள்வி நடக்கும் ஊர் - திருவஞ்சைக் களம்; சோமநாதமுமாம்;** இது சந்திரன் பூசித்ததலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இவ்வூர் காண்மின் என்னும் பாடம்.

விற்பயி றடக்கை வேடன் மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம் புழைபட விடத்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க வாடிய திருமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின். (கந)

திருமறு மார்பன் காவற் செயல்பெற வரனைப் பூசித்
திருகர முகிழ்த்து நேர்நின் றேத்திட மிதுவா மோத்தின்
உரைவரம் பகன்ற மூக்க ணுத்தமன் சந்தை கூட்டி
அருமறை யறவோர்க் கோது வித்திட மதனைக் காண்மின். (கச)

அடிமுடி விலங்கும் புள்ளு மளந்திடா தண்டங் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்பு நின்ற நிலையிது முள்வாய்க் கங்க
வடிவெடுத் திருவர் நோற்கு மலையிது பல்வே றாழி
இடையுற முன்னும் பின்னு மிருக்குமிக் குன்றைக் காண்மின். (கரு)

அவுணரிற் கள்வ னன வந்தகற் காய்ந்து மூன்று
புவனமுங் கவலை தீர்த்த புண்ணியன் புரமீ தாகும்
தவலரும் புரங்கண் மூன்றுந் தழனுதற் றிருக்கண் சாத்திப்
பவமறு மூவ ரன்பிற் பட்டவன் பதியைக் காண்மின். (கசு)

கங. பாகம்பார்த்தல் - ஈண்டுத்திருவமுதுசெய்தல் என்னும் பொருட்டு. **பொற்புறுகிரி - திருக்காளத்திமலை**; இது காளன் என்னும் பாம்பும் யானையும் பூசித்தமையாற் பெற்றபெயர். பொற்பு - பொலிவு, அழகு. **காளிதோற்க ஆடியது - திருவாலங்காடு**; பெயர். **நோற்கும் பிலம் - காஞ்சீபுரம்**; பிலம் ஆகுபெயர். கச. **ஏத்திடம் - திருமாற்பேறு**; இது காஞ்சியெல்லைக்குட்பட்டது. ஓத்து - வேதம். சந்தை - பிருகதி அநுட்டுப் முதலிய சந்தசுகள்; இவை தமிழ்வேதத்துக்கு நட்டபாடை தக்கராகம் முதலியனபோல்வன; வேதமுமாம்; இப்பொருள்கொள்ளுங்கால் அருமறை அறவோரை விசேடித்ததாகக்கொள்க. அறவோர் - பிரமா, விண்டுசன்மா என்னும் அந்தணன்புதல்வன் முதலியோர். **ஓதுவித்திடம் - திருவோத்தூர்.** ஓதுவித்த எனற்பாலது ஈறுதொக்கது; இதுபோல்வன பிறவு மன்ன. கரு. விலங்கு - விட்டுணுவாகியபன்றி. புள் - பிரமாவாகிய அன்னம். நெடுகிய நெருப்பு - நீண்ட அக்கினிவடிவத்தையுடைய சிவபிரான்; அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயரென்பாருமுளர். **நின்ற நிலை - திருவண்ணாமலை**; நிலை - இடம். கங்கம் - கழுகு. இருவர் - நான்கு யுகங்களுக்கும் முறையே சண்டன் பிரசண்டன், சம்பாதி சடாயு, சம்புகுத்தன் மாகுத்தன், பூடா விருத்தா. **நோற்குமலை - திருக்கழுக்குன்றம்.** முன்னும் பின்னும் - அவாந்தர சிருட்டிக்கு முன்னும் அதற்குப்பின்னும். **இருக்குமிக்குன்று - விருத்தாசலம்**; இருக்குமிக்குன்றெனப் பாடமோதி ஏனையமலைகட்கு மேலாகிய மலை எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். கசு. திருநந்திதேவர் செய்த யுத்தமுனையில் நிற்கமுடியாதோடி ஒளித்தமையின் அவுணரிற்கள்வனன அந்தகன் என்றார்; அந்தகாரத்திற்பிறந்தமையின் அந்தகன் எனப்பட்டான்; அந்தகாரம் - இருள். சத்தியுஞ் சிவமுமாயிருந்து எப்புவனத்திடருந்தீர்த்தலின் புண்ணியன் என்றார்; பிறரும் "போகம்மீன்ற புண்ணியன்" என்றிவ்வாறோதுதல் காண்க. **புண்ணியன்புரம் - திருக்கோவலூர்வீரட்டானம்.** மூவர் - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி. **அன்பிற்பட்டவன் பதி - திருவதிகைவீரட்டானம்.**

சத்திய ஞாஞ னந்த தத்துவ மசைவற் றூடும்
நித்திய பரமா னந்த நிறையருண் மன்ற மீது
முத்தியங் குதித்தோ ரெய்தும் பதியது முதனூ னான்கும்
பத்தியிற் பூசித் தேத்தும் பதியிது வாகும் பார்மின். (௧௭)

பிரமன்மான் முதலாந் தேவர் பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனூர் தோணி யேற்றும் பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா திகள்பெரும் பூசை செய்ய
வரமளித் திருணோய் தீர்க்கு மருந்துறை பதியீ தாகும். (௧௮)

மதிநுத லிமயச் செல்வி மஞ்ஞையாய் வழிபட் டேத்தும்
இதுதுலாப் பொன்னித் தான மெம்மனோர் மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவர் வந்து வழிபடு மூதூ ரீதிப்
பதியறக் கடவுள் பூசை பண்ணிய தானங் காண்மின். (௧௯)

கோடுநான் குடைய வேழந் தானவன் குறைத்த கோட்டைப்
பாடற நோற்றுப் பெற்ற பதியிது மாலை சாத்துந்
தாடகை மானங் காப்பான் றாழ்ந்துபூங் கச்சிட் டீர்க்கும்
பீடுறு கலய னன்பி னிமிர்ந்தவெம் பிரானூ ரீதால். (௨௦)

---

௧௭. சத்திய ஞானனந்த தத்துவம் - சச்சிதானந்த உண்மைப்பொருளாகிய ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி. எங்கும் வியாபகராகலான் அசைவற்றூடும் என்றார்; "அவனன்றி யோ ரணுவு மசையா" தென்றவண்ணமே யாவரையும் தாம் அசைவித்துத் தம்மையசைவிப் பார் ஒருவருமின்றி ஆன்மாக்கண்மீது முகிழ்த்த பெருங்கருணையால் தாமே பஞ்சகிருத் தியகாரணமாகிய ஆனந்ததாண்டவமியற்றுதலின் அங்ஙனம் கூறினர் எனினுமாம்; அவ ரது திருமேனியில் சங்கற்பமாத்திரத்தில் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நிகழுதலின் அவ்வா றோதினரெனினுமாம். நித்தியத்தை அருளுக்கும் நிறைவைப் பரமானந்தத்திற்குங் கூட்டுக. **அருண்மன்றம் - சிதம்பரம்**; ஆகுபெயர்; அருளாகியமன்றமெனவிரிக்க. **முத்தி யங் குதித்தோரெய்தும்பதி - திருவாரூர்**; பிறக்கமுத்திதரும் தலம் என்பது தெரித்த வாறு. முதனூல் நான்கும் - முதனூலாகிய இருக்காதி நான்கு வேதங்களும். **ஏத்தும் பதி - வேதாரணியம்.** ௧௮. பரமனூர் தேவர் இறவாவண்ணம் ஏற்றும் தோணிபுரம் நாமம் பெற்றபுரமெனத் தனித்தனி கூட்டுக. **பெற்றபுரம் - சீகாழி.** சடாயு சம்பாதி- அருணன் புதல்வர்கள்; இவர்கள் பூசித்தமை "சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர், புள்ளானூர்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே" என்னுஞ்சுருதியானுமறிக. இருள் நோய் - ஆணவப்பிணி. **மருந்துறைபதி-வைத்தீசுரன்கோயில்**; கோயில் ஆகுபெயராய்ப் பதியையுணர்த்தும்; இத்தலம் கழுகுவடிவெடுத்த சம்பாதி சடாயு, வேதம், செவ்வேள் என் னுமிவர் பூசிக்கப்பெற்ற காரணத்தாற் **புள்ளிருக்குவேளூ**ரெனவும்படும். உயிர்ப்பிணி உடற்பிணி இரண்டற்கும் மருந்துபோல்வாரை மருந்தென்றது உபசாரம். ௧௯. செல்வி வழிபட்டேத்தும் துலாப்பொன்னித்தானம் இது என்க; **பொன்னித்தானம் - கௌரி மாயூரம்**; கௌரியம்மை மயிலுருக்கொண்டு வழிபட்டமையின் இப்பெயர்பெற்றது. **வழிபடுமூதூர்-திரிகோடிகா**; இது மூன்றுகோடி அகத்தியர் பூசித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றது. அறக்கடவுள் **பூசைபண்ணியதானம் - திருவாவடுதுறை**; **தருமபுரமுமாம்.** ௨௦. தானவன் - பாநுகோபன். **நோற்றுப்பெற்றபதி - திருவெண்காடு**; தாபதன் என்னும் பாடத்திற்குச் சிவப்பிரியமுனிவர் என்க. தாடகை - புத்திரப்பேறுகருதிச் சடையப்பசுவாமியைப் பூசித்த ஓரிராக்கதப்பெண். தாழ்ந்து நிமிர்ந்த எம்பிரான் என்க. **எம்பிரானூர் - திருப்பனந்தாள்.**

கரிமுகத் தவுணற் காய்ந்து கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது தாரகற் பொருது செவ்வேள்
அரனையர்ச் சித்த தார்க்கீழ் மணற்குறி யான்பா லாட்டிப்
பான்முடி மாலை சூடுஞ் சேய்வளம் பதியீ தாகும். (உக)

கறுவிவீழ் காலன் மார்பிற் சேவடிக் கமலஞ் சாத்திச்
சிறுவனுக் காயு ளீந்த சேவகப் பெருமான் மேய
அறைபுனற் பழன மூதூ ரதுவிது வானை தந்த
குறையுடற் போர்வை போர்த்த கொற்றவன் கோயில் காண்மின். (உஉ)

பங்கயக் கடவு ளீந்த பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட லனங்கனை யமுது செய்த
செங்கணு னிருக்கை யீது மேழகச் சென்னி தன்னை
மங்கல மாமற் கீந்த மருகனு ரிருக்கை காண்மின். (உ௩)

திண்டிற லவுணன் றன்னைப் பெருவிரற் றீட்டு நேமி
உண்டிட விருந்தாக் கொண்டோ னுறையதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாய்க் கூவல் கண்ணுத லிலிங்கம் வன்னி
எண்டிசை யறியக் காட்ட நின்றிட மிதனைக் காண்மின். (உச)

உக. கரிமுகத்தவுணன் - கயாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல் - விநாயகக்கடவுள். சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டங்குடி; இது விநாயகர் பூசித்தமையின் கணபதீச்சரமெனவும் படும். அர்ச்சித்தது முற்றெச்சம்; செவ்வேள் அர்ச்சித்த வளம்பதி சேய் ஆட்டிச் சூடும் வளம்பதி என்க. வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர். உஉ. கறுவி - கோபித்து. சாத்தி - ஈண்டு உதைத்து என்னும்பொருட்டு. சிறுவன் - மார்க்கண்டேயமுனிவர். சேவகம் - வீரம். பழனமூதூர் - திருக்கடவூர்வீரட்டானம். கோயில் இது என்க. கொற்றவன்கோயில் - திருவழுவூர்வீரட்டானம்; கோயில் ஆகுபெயர். தந்த உபசாரம்; இதுபோல்வன பிறவுமன்ன. உ௩. பரிகலம் - இங்கேதலையோடு. அங்கணனிடம் - திருக்கண்டியூர்வீரட்டானம். ஆடல் - விட்டுணுமூர்த்திமுதலிய பெருந்தேவரையும் மோகிதராக்கிய வெற்றி. அமுதுசெய்தல் - கொல்லுதன்மேற்று. செங்கணுனிருக்கை - திருக்குறுக்கைவீரட்டானம். மேழகச்சென்னி - ஆட்டுத்தலை. மங்கல மாமன் என்றது புகழ்வதுபோற் பழித்தல்; மங்கலமற்ற மாமன் என்றபடி. மாமன் - தக்கன். மருகனுரிருக்கை - திருப்பறியலூர்வீரட்டானம். மருகனுர் - சிவபிரான். மருகனுரிருக்கை ஈது என மேலைச்சுட்டைவருவிக்க. உச. ஏனைவீராற் கலங்காவலியினன் என்பார் திண்டிறலவுணன்என்றார்; அவுணன் சலந்தரன். பெருவிரற்றீட்டுநேமி - பெருவிரலால் நிலத்திற்கீறிய சக்கரம். விருந்து-புதிது. விருந்தாக்கொண்டோனுறை - திருவிற்குடிவீரட்டானம்; உறை ஆகுபெயர். ஒருத்தி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து வணிகப்பெண். கரி - சாட்சி. காட்டநின்றிடம் - திருப்புறம்பயம்.

சாமகண் டத்தன் றன்னைத் தானருச் சித்த தென்னர்
கோமகன் பிரம சாயை குறைத்ததிப் பதியாங் கங்கை
மாமகந் தோறும் வந்து வந்துதற் படிந்தோர் விட்டுப்
போமகம் போக மூழ்கும் புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின். (உரு)

குருமொழி தந்தைக் கீந்தெங் குருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில் வண்ணத் தண்ணல் கண்ணிடந் தடியிற் சாத்தப்
பொருவிற லாழி யீந்த புரமிது நந்தி யெந்தை
திருவுரு வடைய நோற்ற தலமிது தெரிந்து காண்மின். (உசு)

மூடங்குகாற் சிலந்தி யானை மலைமகண் முளரி நாட்டத்
தடங்கடல் வண்ண னேற்ற தவநக ரிதுமுச் சென்னி
மடங்கலே றனையா னும வரையிது குடைந்தோர் பாவம்
அடங்கலும் பருகும் பொன்னி யாறிது காண்மின் காண்மின். (உஎ)

இந்நதி வெண்முத் தார மெனக்கிடந் திலங்குஞ் சென்னி
மன்னவ னாடீ தென்ப தமிழறி வைகைப் பேர்யா
றந்நதி துறக்க மண்மேல் வழுக்கிவீழ்ந் தாங்குத் தோற்றித்
தென்னவ னாடு சேய்த்தாத் தெரிவதே காண்மி னென்றான். (உஅ)

உரு. சாமகண்டத்தன் அருச்சித்தபதி குறைத்தபதி என்க. குறைத்தபதி - திருவிடைமருதூர். சாமகண்டத்தனையே ஆதிதொடங்கி அருச்சித்த தென்னர் என்றலுமாம்; அது 'தென்னரன்பினிலகப்படு சித்தர்' என்று திருநகரங்கண்ட படலத்துட் கூறுமாற்றான் இனிதுவிளங்கும். இதற்கு, தான் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. கோமகன் - வரகுணபாண்டியர். நவநதிகளும் வந்தாடுவனவாகவும், கங்கையைக் கூறியது தலைமைபற்றியாதலின் ஏனை எட்டையும் வருவித்துரைக்க. அகம் - பாவம். யாவரையும் சுத்தமாக்கும் நதிகளையும் சுத்தஞ்செய்தலின், புனிதநீர் என்றார்; இதனை மாமாங்கக்குளம் என்ப. நீர்ப்பதி - கும்பகோணம். நீர்ப்பதி இப்பதியாம் என மேலைச்சுட்டை வருவிக்க; இதுபோல்வன பிறவுமன்ன. பிரமச்சாயை என்றும் பாடம். உசு. குருமொழி - உபதேசம். தமக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து தமிழாசிரியத்தலைமை நல்கியதும் இத்தலத்திலென்பதுணர்த்துவார் எங்குருவுறைமலை என்றார்; பராசரர்புதல்வர் முதலாயினோரும் குகனருள் பெறுதலின் அவரையும் உளப்படுத்தி எம்மென்று பன்மை வாசகத்தாற் கூறினார். குருவுறைபதி - சுவாமிமலை. இதனையே திருவேரகம் என்ப; நச்சினார்க்கினியர் திருவேரகம் மலைநாட்டகத்ததோர்திருப்பதி என்றார். ஆழியீந்தபுரம் - திருவீழிமிழலை. நோற்றதலம் - திருவையாறு; கைலைக்கண் வீற்றிருக்கும் அகச்சந்தானத்து முதற்குரவராகலான் அவர் நோற்றதலத்தின் மகிமை புலப்படுத்துவார் தெரிந்து காண்மினென்றார். உஎ. தவநகர் - திருவானைக்கா. முச்சென்னிமடங்கலேறனையான் - திரிசிரா. நாமவரை - திருசிராமலை; இது திரிசிராப்பள்ளி யெனவும்படும். உஅ. சடப்பொருளாகிய நதியும் தமிழ்வேதச் சுவையறிந்து தன்வேகத்துட்படுத்து அதனை ஈர்த்துச் செல்லாது தான் அதன்வேகத்துட்பட்டொருங்கு சென்றதென ஒருநயந்தோன்றத் தமிழறிவைகைப்பேர்யாறு என்றார்; தமிழ்—"வாழ்கவந்தணர்" என்னுந் திருப்பதிகம்; ஆகுபெயர்.

பொங்கர்மென் புதல்க ளென்னப் பொருநதி சிறுகா லென்னக்
கொங்கலர் தடஞ்சிற் றூறற் குழியெனப் பழனஞ் சில்லி
தங்குமென் பாத்தி யென்னத் தாழைதாழ் சிறுபுல் லென்னப்
பைங்குலைக் கதலி மஞ்சட் பாத்திபோற் றோற்றக் கண்டார். (௨௯)

பன்னிற மாட மாலை யுபரிகைப் பந்தி செய்குன்
றன்னம்வெண் குருகு செம்போத் தளகுபைங் கிள்ளை மஞ்ஞை
இன்னபுள் வேறு வேறா யொழுங்குபட் டிருப்ப தொப்ப
மின்னுபூங் கொடியப் புட்கள் சிறகென விதிர்ப்பக் கண்டார். (௩௦)

கண்டு நாட்டு நகர்வளங்க ணடந்து நடந்து கண்கள்விருந்
துண்டு மீள வகல்விசும்பா றெழுகி வலமா வருமுனிவர்
விண்டு ழாவுங் கொடுங்குன்றுந் தளிப்புத் தூரும் விரிபொழில்வாய்
வண்டு பாட மயிலாடல் பயிலா டானை வளநகரும். (௩௧)

வேறு.

சரத வேதம் பரவுபுன வாயி னகருந் தவசித்தர்
இரத வாதஞ் செய்துசிவ னுருவங் கண்ட வெழினகரும்
வரத னாகி யானுறையுங் கானப் பேரு மலைமகளை
விரத யோக நெறிநின்று மணந்தார் சுழியல் வியனகரும். (௩௨)

மறவா ளிலங்கை யிறைமகனை வதைத்த பழியான் மருண்டரியன்
றறவா ணேமி யளித்தவனை யர்ச்சித் தகன்ற வணிநகரும்
நிறவாண் முத்தும் வயிரமே நிறையும் பொன்னும் விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப் பிறவாக் கடவுள்வேய் வயிற்றிற் பிறந்த தொன்னகரும். ()

---

௨௯. புதல் - சிறுசெடி. சிற்றூறற்குழி - சிறிய ஊற்றுநீரையுடைய கிடங்கு. மென் சில்லி தங்கு பாத்தி - மிருதுவாகிய சிறுகீரைபொருந்தியபாத்தி. ௩௦. உபரிகை - மேன்மாடம். மாடமாலைமுதலியன குருகுமுதலியவற்றை ஒப்ப, அவற்றிலுள்ள கொடிகள் அப்பட்சிகளின்சிறகுகளைப்போல அசையக் கண்டார் என்க. ௩௧. **கொடுங்குன்று - பிரான்மலை;** இது கோடியிருத்தலிற் கொடுங்குன்றெனப்பட்டது; கோடல் - வளைதல். **தளி - திருத்தளியென்னுந்தீர்த்தம். புத்தூர் - திருப்புத்தூர்;** இங்கே இலக்குமிவழிபட்டபின்னர் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தமூன்றும் அவள்நாமத்தால் வழங்கப் படுகின்றன. வண்டு இசைபாட அதற்கியைய மயில் நடிக்கும் **திருவாடானை.** "வண்டு பாட மயிலால" என்றார் திராவிடசுருதியிலும். ௩௨. சரதம் - சத்தியம். தவசித்தர் - தவவேடத்தையுடைய எல்லாம்வல்லசித்தராகிய இறைவர். **எழினகர் - திருப்பூவணம்.** விரதயோகநெறி நின்று மணந்தார் - தவயோகமார்க்கத்தில் நிலைத்துத் திருமணம்புரிந்த சிவபிரான்; இக்கருத்துப்பற்றியே "சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று, முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும், பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந், தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியு மன்றே" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தமெழுந்ததூஉமென்க. ௩௩. **அர்ச்சித்தகன்ற அணிநகர் - திருவிராமேச்சரம்.** அருநகரும் என்றும் பாடம். **பிறந்த தொன்னகர் - திருநெல்வேலி.**

துளபக் குன்றைக் கொன்றைமுடிக் குன்ற மாக்குந் தொன்னகரும்
அளகைப் பொறித்த கொடியினையோன் மானேர் நோக்கி ஞானமகள்
புளகக் குன்றை மணந்துமுத லிருந்த பொருப்பும் போர்விசயன்
வளைவிற் றுக்க வடுக்கிடந்த முடியோன் மேய வளநகரும். (ங-ச)

கொண்டல் படியுந் திருவாப்ப னூருந் தொழுது குளிர்திரைக்கை
வண்டு படியுங் கமலமுக வைகைப் பிராட்டி யெதிர்வணங்கிக்
கண்டு படிந்து திசையெட்டும் விழுங்கி யண்டங் கடந்துலகம்
உண்ட நெடியோ னெனவுயர்கோ புரமுன் னிறைஞ்சி யுள்புகுதா.(ங-ரு)

மறுகு தோறும் பணிந்தெழுந்து வளைந்து வளைந்து பொற்கோயில்
குறுகி விதியாற் பொற்கமலங் குடைந்து செய்யுங் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந் தெழுத்தெண்ணி யூற்று மதத்து நாற்றடந்தோட்
சிறுகு கண்ண வைங்கரத்துச் சித்தி யானை யடிவணங்கா. (ங-சூ)

மும்மை யுலகு நான்மறையு முறையா லீன்ற வங்கயற்கண்
அம்மை யடிகண் முடியுறத்தாழ்ந் தன்பு கொடுத்தின் னருள்வாங்கி
வெம்மை யொளிகான் மணிக்கனக விமானத் தமர்ந்த தனிச்சுடரின்
செம்மை யடித்தா மரைவேணிச் சிரமேன் மலரப் பணிந்தேத்தா.(ங-எ)

ங-ச. துளபக்குன்று - விட்டுணுமூர்த்தி. கொன்றைமுடிக்குன்று - சிவபிரான். தொன்னகர் - திருக்குற்றலம். அளகு - சேவற்கோழி. பொறித்தல் - எழுதல். புளகக் குன்று - தனம். குன்றுகள் குறிப்புமொழிகள். முதல் இருந்த பொருப்பு - திருப்பரங் குன்றம். மகேந்திரபுரியிலிருந்து மீண்டபோது முதலில் வீற்றிருந்த பொருப்பென் பார் இங்ஙனம் கூறினர். வளநகர் - திருவேடகம். ங-ரு. இத்தலத்தில் ஆப்பே சிவ லிங்கமாயினமையின் ஆப்பன் என்றார். வண்டுபடியும் திரைக்கை எனக்கூட்டுக; வண்டு கைக்கு வளையல்; திரைக்குச் சங்கு; வண்டுபடியுங் கமலமுகையென்னும் பாடத் திற்கு, தாமரையரும்புகளாகிய தனங்கள் என உருவகஞ்செய்து ஏகதேசவுருவகவலங் காரமென்க. படிந்தெனவே அதற்கு முன்னர்ச் செயற்பாலனவாகிய சங்கற்பஞ்செய்தல், பாவவிமோசன மந்திரஞ்செபித்தல்முதலியனவும், பின்னர்ச் செயற்பாலனவாகிய விபூதி உருத்திராக்கந்தரித்தல், தர்ப்பணஞ் செய்தல், தானஞ்செய்தல் முதலியனவும் அடங்கு மென்னுங்கருத்தால் முதனூலிற்போல ஈண்டு விரித்திலர்; ஆகலான் அவற்றை விரித் துரைக்க; இஃது இன்னோரன்ன பிறவற்றிற்கு மொக்கும். உலகமுண்ட நெடியோன்- திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட விட்டுணுமூர்த்தி. உள்புகுதா - நகரத்துட்சென்று. உள்புகுந்தார் என்றும் பாடம். ங-சூ. மறுகுதொறும் பணிந்தெனவே ஏழாம் பிராகார மருங்கிலுள்ள வடதிருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற மகாலிங்கத்தையும் உமாதேவி யாரையும் விதிப்படி வணங்கி வழிபட்டுச் சென்றனர் என்பது பெறப்பட்டு முதனூ லோடு முரணுமையறிக. மறுகுதொறும் வளைந்து வளைந்துவருங்கால் ஆறும் பிராகாரத் தில் எழுகடற்றீர்த்தத்தில் ஸ்நானமுதலியன செய்துகொண்டு பொற்கோயில் குறுகினு ரென்க; இது முதனூலிற்கண்டது. குறைநிறுவல்-சந்தியாவந்தனமுதலிய இன்றியமை யாத கருமங்கள் செய்தல்; குறை - இன்றியமையாக்கருமம். நிறுவல்-செய்தல். யானை யடிவணங்கிப் பின்னர் முருகக்கடவுளையும் வணங்கினர் என்க; இது முதனூற் கூற்று. ங-எ. அம்மையடிகண் முடியுறத்தாழ்ந்தபின் சண்டேசுவரிதரிசனஞ்செய்து என முதனூற்பொருள் வருவிக்க; ஆசிரியர் அதுவும் கூறாதே அமையுமென்னுங் கருத்தால் விடுத்தமையின். மீனாக்ஷியம்மையைத் தோத்திரஞ்செய்து பலமுறைவணங்கி மகிழ் விக்க, அவர் வெளிப்பட்டுவந்து அம்முனிவர்கட்குச் சிவபத்தியையும், தமது திருவடிப் பத்தியையும், அணிமாமுதலிய ஐசுவரியங்களையும் கொடுத்தனர் என்னும் முதனூற்பொ ருளை அன்புகொடுத்தின்னருள் வாங்கி என்பதனுல் விளக்கினர். தனிச்சுடரின் அடித் தாமரை பணிந்தெனவே, அதற்குமுன் இடபதேவரையும், துவாரபாலகரையும், திரு நந்திதேவரையும், அவர் தேவி சுயசையையும் வணங்கினர் என்பது தானேபோதரு மென்னுங்கருத்தால் விரித்திலர். முதனூலார் இவற்றையெல்லாம் விரித்தனர்.

வேறு.

அன்றிரு போது முண்டி துறந்திரா வறுக்குந் தீவாள்
என்றெழு முன்னீ ராடி நியதிக ளியற்றி யைந்தும்
வென்றுளத் தன்பு பாய வினைமுழு முதலைப் பார்மேல்
மின்றிரண் டென்ன நின்ற விமானமீ திருப்பக் கண்டார். (௩௮)

வாசமஞ் சனநீதேன் கன்னல் பைங்கனி மறுவி லானைந்
தாசறு மமுத மைந்து தென்மலை யாரம் வாசம்
வீசுதண் பனிநீர் வெள்ள மான்மதம் விரைமென் போது
தூசணி மணிப்பூ ணல்ல சுவையமு தின்ன தாங்கா. (௩௯)

சதவுருத் திரத்தா லாட்டி மட்டித்துச் சாத்திப் பூட்டிப்
பதமுற மனுவா லட்ட பாலமு தருத்திப் பஞ்ச
விதமுறு வாசம் பாகு வெள்ளிலை யளித்துப் போகம்
உதவுறு தூப தீபா திகள்பல வுவப்ப நல்கா. (௪௦)

௩அ. இராவாகியமரத்தைப் போழும் கொடியவாளையுடைய சூரியனாகிய மரவினையாளன் என்க; அறுக்கும் என்னும் வினைபற்றி இவ்வாறுருவகஞ்செய்க; இருளைக் கெடுக்கும் உட்டணகிரணத்தையுடைய சூரியன் என உருவகமின்றி மற்றொரு பொருள்கொள்க. வென்ற உளம் வென்றுளம் எனத்தொகுத்தல்; பொறிவழிச் செல்லாத உளம் என்பார் இங்ஙனம் கூறினர். உளமாகிய செறுவில் அன்பாகிய நீர்பாய முளைக்கின்ற சிவமாகிய வித்தென்க; முதல் - வித்து, பதி; தோடுமுதலி யன நீங்கிக்குறையுற்றவித்து முளையாதாகலான் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு முழு முதல் என்றார்; பேரிறைவன் என்பது மற்றொருபொருள். ௩௯. மஞ்சனம்-ஸ்நானம்; அது ஆகுபெயராய் நீர்மேல் நின்றது; வாசமஞ்சனநீர் எனப்பின்னர்க் கூறுமாற்றானும் அஃதினிதுவிளங்கும். அமுதம் ஐந்து இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலத் துட்காண்க. சுவை அமுது - இனிய நைவேத்தியங்கள்; அவை பருப்புப்பொங்கல், சருக்கரைப்பொங்கல் முதலிய சித்திரான்னவகைகளும், மோதகம், பிட்டுமுதலிய பலகாரவகைகளும் பிறவுமாம்; அமுது - உணவு; பாலென ஒன்றினையே கொள்வாருமுளர்; அஃதத்துணைச்சிறப்பின்மை தெளிக. வீசு தெண் என்றும் பாடம். ௪௦. சதவுருத் திரம் - யசுர்வேதத்துட் கூறப்படும் மந்திரவிசேடம்; அது உருத்திரகணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தில் வைத்துத் துரியசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல். மஞ்ச னமுதல் வெள்ளம்வரை ஆட்டி, மான்மதம் மட்டித்து, போது தூசு சாத்தி, பூண் பூட்டி, அமுது அருத்தி என மேலைச் செய்யுளோடு கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. சந்தனம் மட்டித்தற்குமாம். மனுவால் அட்ட - மந்திரபூர்வமாகச் சமைத்த; மந்திரம் - சுவாகாந்த மூலமந்திரம் என்ப. பஞ்சவாயுமந்திரம் என்பாருமுளர். பாலமுது - சித்திரான்னவகை கள்; பால் - பகுதி. பஞ்சவிதமுறுவாசம் - ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பவற்றின் பொடியைப் பனிநீரோடு கூட்டிச்செய்த குளிகை. பாகு - பாக்கு. போகம் உதவுறு தூபதீபம் - இகபரபோகங்களைக் கொடுக்குந் தூபதீபம் என்க. அது "விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறிஞானமாகும்" எனவும், "கலன்க ளாதியுங் கற்கர டாதியும் - பொலன்கொ டுபகந் தாதியும் புங்கவற் - கிலங்க வேயளித் தோர்நில னின்மிசை - நலங்க டுய்த்துநற் றேவினை நண்ணுவார்." எனவும் வருவனவற்றானுமுணர்க; நற்றேவினை நண்ணுதல் - சிவமாந்தன்மையை அடைதல்; நற்றே - சிவம்.

ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ யகத்தினுந் துடுவை யார
ரெய்ம்முகந் தருத்திப் பூசை நிரப்பினால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு நூற்றுப் பத்தான் மூவிலை வில்ல நீலங்
கைம்மல ரேந்திச் சாத்திக் கடவுளை யுவப்பச் செய்து. (சக)

வாசமஞ் சனநீ ரோடு மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின் பயனை முக்கட் புண்ணியன் கையி னல்கி
நேசநெஞ் சூறக் கண்க ணிறையநீ ரூறிச் சோர
ஈசனை யிறைஞ்சி யாரு மஞ்சலித் தேத்தல் செய்வார். (சஉ)

வேறு.

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச வன்செய் பணிகொண்ட வண்ட சரணம்
வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளி மணிமன்று ளாடி சரணஞ்
செழியன்வி ளிந்தி டாத படிமாறி யாட றெளிவித்த சோதி சரணம்
எழுகடல் கூவி மாமி யுடன்மாம ளுட விசைவித்த வாதி சரணம். (சங)

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க வாளி விடுவேட ரேறு சரணம்
புங்கவர் தேற வாதி மறையுட் கிடந்த பொருளோது போத சரணம்
வங்கம தேறி வேலை மகரம் பிடித்த வலையாண் மணாள சரணங்
கங்கண நாகம் வீசி நகரெல்லை கண்ட கறைகொண்ட கண்ட சரணம். (சச)

மைந்தனி லாழி மேரு மகவா னகந்தை மடிவித்த நித்த சரணஞ்
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு கிள்ளி தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முன்க லுருவானை கன்னன் மிசைவித்த சித்த சரணம்
முந்திய கல்லின் மாதர் பெறவட்ட சித்தி முயல்வித்த யோகி சரணம். (சரு)

சக. ஐம்முகம் சிவத்தை விசேடித்தது; சிவமாகப் பாவிக்குங்கால் அக்கினியிடத்தும் ஐம்முகங்கொள்ளப்படுதலின் அதனை விசேடித்ததுமாம்; சத்தியோசாதம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களால் அருத்தி என்றலுமாம். அகத்தினும் என்றவும்மை எச்சம். துடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்மனுநூற்றுப்பத்து - சிவசகஸ்திரநாமம். நீலம் - நீலோற்பலம். சஉ. நீரோடுமலர்கைக்கொண்டு மந்திரபூர்வமாகக் கையில் நல்கி என்க; மந்திரம் - சிவமூலமந்திரம். சங. பழி ஒன்றும் பாசம் ஐந்தும் ஆகிய ஆறும் கெட என்க; பழியும் பாசமுமாகிய பகைகெட என்றலுமாம். வாசவன்செய்பணி - இந்திரவிமானஞ் சாத்திப்பூசித்தமை. தொண்டர் - பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை - திருநடனந் தரிசித்தன்றி உண்ணேம் என்னும் உறுதி. செழியன் - இராசசேகர பாண்டியன். சச. கரி - சமணர்விடுத்தயானை. புங்கவர் - கண்ணுவர்முதலிய முனிவர். கறை - நஞ்சு, கருமை. சரு. மைந்தனில் - உக்கிரகுமாரரால். பணிகொள்ளல் - ஏண்டு எய்தல். கிள்ளி - விக்கிரமச்சோழன். தொகை - சேனைக்கூட்டம். மாறன் - அபிடேகபாண்டியன். முந்தியகல்லின்மாதர் - முதன்மையையுடையபட்டமங்கையிற் பாறையான இயக்கிமாரறவர்.

திருமணி மைந்தன் மைந்தன் முடிசூட விற்ற திருமல்கு செல்வ சரணம்
மருமக னென்று மாம னுருவாய் வழக்கு வலிபேசு மைந்த சரணங்
குருமொழி தந்து நாரை குருவிக்கு வீடு குடிதந்த வெந்தை சரணம்
வருபழி யஞ்சி வேட மகனுக் கிரங்கு மதுராபு ரேச சரணம். (௪௬)

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி கொண்டு விளையாடு மண்ணல் சரணங்
குராத்தியை நச்சு பாவி யுயிருண்டு சோரி குடைவாகை வேல சரணங்
கருத்திசை பாண னொளி னிசைபாடி மாறு களைவேத கீத சரணம்
நரித்திரண் மாவை மீள நகரங் கலங்க நரிசெய்த நம்ப சரணம். (௪௭)

மூற்பக லாறி ரண்டு சிறுபன்றி யுண்ண முலைதந்த வன்னை சரணம்
பொற்புறு மாய வாவை யடலேறு கொண்டு பொருதட்ட சிட்ட சரணம்
பற்பல ஞால மெங்கு மடையப் பிரம்பு படுமட்ட மூர்த்தி சரணங்
கற்பினொ ருத்தி மன்ற லறிவிக்க மூன்று கரிதந்த வள்ளல் சரணம். (௪௮)

அளவைக ளாலும் வேத முதனூல்க ளாலு மயன்மாய னாலு மளவாக்
களவையு னக்கு நாம குணசின்ன சாதி கதிசெய்தி யில்லை யவையும்
உளவென யாம றிந்து துதிசெய்ய வேகொ லுலகஞ்செ யன்பி னெளிதாய்
விளையருண் மேனி கொண்டிவ் வறுபத்து நாலு விளையாடல் செய்த படியே.

வே று.

எனத்துதித்த வசிட்டாதி யிருடிகளைக் குறுமுனியை யெறிதே னீப
வனத்துறையுஞ் சிவபெருமா னிலிங்கத்தின் மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கிச்
சினத்தினைவென் றகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி தெய்வத் தானம்
அனைத்தினுக்கு மெனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக் கானந்த மாயிற் றென்ன.

---

௪௬. மைந்தன் மைந்தன் - வீரபாண்டியன் புதல்வனாகிய அபிடேகபாண்டியன்; முதல் மைந்தன் வீரன்; எனவே வீரபாண்டியனை உணர்த்திற்று. மைந்த - சர்வவல்லமையையுடையவரே. நாரை குருவி - நாரையுங் கரிக்குருவியும் என உம்மைத்தொகை. ௪௭. குராத்தியை நச்சுபாவி - ஆசாரியன் மனைவியாகிய மாணிக்கமாலையை விரும்பிய சித்தன். சோரி குடை வேல் என்க; குடைதல் - மூழ்கல். கருத்திசைபாணன் - மனத்தைத் தேவரீர்மாட்டொருக்கிய பாணபத்திரர். மாறு - பகை; அது ஆகுபெயராய் ஏமநாதனை யுணர்த்திநின்றது. ௪௮. கற்பினொருத்தி - வைசியப்பெண். மூன்றுகரி - வன்னி, கிணறு, இலிங்கமாகிய மூன்று சாட்சிகள். ௪௯. அளவை - காட்சி முதலிய பிரமாணங்கள். வேதமுதனூல்கள் - வேதங்களாகிய முதனூல்கள்; எனவே பாசஞானம் என்றபடி; அளவையுளடங்கிய வேதங்கள் ஆப்தவாக்கியமாய்க் காட்சி அநுமானத்துளடங்காத பொருள்களைத்தெரிக்கும் விசேடம்பற்றி வேறுபிரித்தோதப்பட்டன; "மறையினா லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங் - குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற - விறைவனார்" என்பதுமது. அறியாக் - களவை என்றும் பாடம். களவை - மறைவையுடையை. ௫0. சிவலிங்கத்தினின்று கோடிசூரியப்பிரகாசமும், வரதம் அபயம் மான் மழு என்பவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்கணான்கும் உள்ள திருவுருவத்தோடு மீனாக்ஷியம்மைசமேதராய் இடபவாகனத்திற்றோன்றி நோக்கி என முதனூற்பொருளை வருவித்துரைக்க. ஆனந்தமாயிற்று என்ன சிறந்த அருள் சுரந்து என இனிவருஞ் செய்யுளோடு கூட்டிக் குளகமாகவினைமுடிவு செய்க.

சிறந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு கென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் நீயேநின் கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னாள்
அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினா லுமையொப்பா ரகிலத் தியாரே
நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி பெற்றோனு நீயே யன்றோ. (௫௧)

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவ னுனக்கரிதா வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திலிங்கத் திடையிச்சை வடிவாய்ச்சென் றிருந்தா னாகத்
தனக்கரிய வரநல்குஞ் சிவலிங்கந் தன்பெயராற் றாபித் தான்றன்
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெயரா லிலிங்கங் கண்டார்.(௫௨)

ஏத்தியருச் சனைசெய்து நினைவிலரி தாயன்பி லெளிய வட்ட
மூர்த்தியையங் கயற்கண்ணி யன்பனைமுப் போதும்போய் முடிதாழ்ந் தின்பம்
பூத்தமனத் தினராகிக் கருவித்தேன் பொதிந்தசிறு புட்போ லந்த
மாத்தலனில் வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து வதிந்தார் மன்னோ.()

---

௫௧. சிறந்தவருள் - இவ்வுலகத்துப் "பெற்றசிற்றின்பமும் பேரின்பமாக" அனுபவிக்கும் போகமும், பின்னர்ப்பரமுத்தியுமாம்; இது முதனூற்கருத்து. உறுதி - பயன். ௫௨. எவன் என்னும் வினாப்பெயர் ஈண்டு இன்மைகுறித்து நின்றது. கருணை என்பதற்கும் சிறந்தவருள் என்பதற்குரைத்தாங்குரைக்க. இச்சைவடிவு - அடியார் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் சூக்குமவடிவு; இயல்பாகவே பாசத்தினின்று நீங்கிய சுதந்திரவடிவுமாம். இனம் - முனிவராஞ்சுற்றம்; கூட்டமுமாம். வசிட்டனாதிமுனிவர் எண்ணாயிரவர் தத்தம் பெயரால் எண்ணாயிரம் இலிங்கந் தாபித்தார் என்று முதனூல் கூறும். ௫௩. நினைவு - மனம். நினைவிற்கு அன்பிற்கு என உருபு திரிக்க. "எண்குணத்தான், றாளைவணங்காத் தலை - கோளில் பொறியிற் குணமில" என்பதுணர்ந்த மெய்ஞ் ஞானிகளாதலின் தலைமுதலிய அங்கங்களால் வணங்கன் முதலிய சரியை ஆதியவற்றையுஞ் செய்தனர் என்பார் முடிதாழ்ந்து என்றார்; தலைமைபற்றி முடியைக் கூறினாரேனும் இனம்பற்றி ஏனை அங்கங்களுங் கொள்ளப்படும். இக்கருத்தையுள்ளிட்டே "தலையேநீவணங்காய்"என்ற "திருவங்கமாலை"த்திருப்பதிகச் சுருதி எழுந்ததூஉமென்க. கருவி - கூட்டம்; இங்கே மிகுதியின்மேற்று; "கருவிதொகுதி" என்றார் தொல்காப்பியரும். தேன் ஆகுபெயராய்த் தேனடைமேனின்றது. சிறுபுள் - தேனீ.

அருச்சனைப்படல முற்றிற்று.

திருவாலவாய்க்காண்ட முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௩௬௩.

திருவாலவாய்மான்மியமென்னுந்

திருவிளையாடற்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவடிகளேசரணம்.

6-00